TARTU ÜLIKOOL
1632
UNIVERSITAS TARTUENSIS

R
1786

II 1920: 3303.

Ex libris
V. Liphart

4/11058

S. J. Freiburg. Bibl. 1664.

ΛΕΟΥΣ

ΠΤΛ ΜΕ-

Aegij S. J. Freiburg. Brisg. 1664.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΕΠΤΑ ΜΕ-
τὰ σχολίων παλαιῶν καὶ νέων
ὠφελίμων.

SOPHOCLIS TRAGOE-

DIAE SEPTEM, CVM INTER-
pretationibus uetustis & ualde
utilibus.

Τὰ τῶν δραμάτων ὀνόματα.

Tragœdiarum nomina.

Αἴας μαστιγοφόρος	Aiax flagellifer.
Ηλέκτρα	Electra.
Οἰδίπους τύραννος	Oedipus tyrannus.
Αντιγόνη	Antigone.
Οἰδίπους ἐπὶ κολωνῷ	Oedipus coloneus.
Τραχίνιαι	Trachiniæ.
Φιλοκτήτης	Philoctetes.

ANNO XLIIII.

Bibliotheca
universitatis
Dorpatensis
1920: 3303.

Ἐπιγράμματα εἰς Σοφοκλέα.

Σιμωνίδου.

Βσβέσθης ποτὲ σοφόκλεδ', ἄνθος ἀοιδῶν,
οἰνοπὸν βάκχου βότρυ ἐρεπόμενδ'.
ἠρέμα δ' ἠέρ τύμβοιο σοφοκλέδ', ἠρέμα καὶ σὲ
ἐρπύζοις χλοεροὶς ἕκ προχέων πλοκάμοις.

Ἀδαίου.

καὶ τότε λον πάντη θάλλοι ῥόδον, ἅτε φιλοῤῥώξ
ἄμπελδ', ὑγρὰ πέσοι κλήματα χδαμενίη.
εἴνεκεν δμαθίης πινυτόφρονος. ἣν ὁ μελίχρους
ἤσκησεν, μεσσῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτων.

Ἐρυκίου.

αἰεί τοι λιπτῷ ξὺν σήματι λῖε σοφόκλεες,
σκηνίτης μαλακοὶς κιανὸς ἅλοιτο πόδας.
αἰεί τοι βούπαισι πολυσάζοιτο μελίσσας
τύμβδ' ὑμηττείῳ λειβόμενος μέλιτι.
ὡς ἂν θειρείη μὴ ἀέννασος ἀτθὶς ἀλέλτῳ
καρπός. τὸ στεφάνοισι δ' ἀεὶν ἔχοις πλοκάμοις.

Διοσκορίδου.

τύμβδ' ὅδ' ἐς' ὃν θρῳπε σοφοκλέος. ὃν πτὰ μεσσῶν
ἱρὴν πηδεινὴν ἱερὸς ὧν ἔλαχεν.
ὃς μὲ δὴ ἐκφλοιοῦγρος ἔλῃ ξίβολον πατέοντα
πρίνινον, ἐς χρύσιον ἅρμα μθηρμόζαρ.
καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἁλουργίδα. τῇ δ' ὀδανόγρος
εὖθερον ὀρχηστὴν τῇ δ' ἀνέπαυσε πόδα.
ὄλβιος. ὡς ἀγαθὴν ἔλαχε σάσιν. ἀλλ' ἐνὶ χερσὶ
κούειμος. ἐκ πίνδ ὕδατ' ἀσκαλίης.
εἴτε σὸν ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον. οὐκ ἂν ἁμάρτοις.
εἴτε καὶ ἠλέκτραν. ἀμφότεραι γὰρ ἄκραι.

✠

i48849108
21-Π A
11058.

ΕΚ ΤΟΥ ΣΟΥΙΔΑ.

ΣΟφοκλῆς, σοφίλου κολωνῆθεν ἀθηναῖος τραγικός. τεχθεὶς κατὰ τὴν ὀγ' ὀλυμπιάδα. ὡς πρεσβύτερος ὢν σωκράτους ἔτη ιξ'. οὗτος πρῶτος ἔστησε τοὺς ὑποκριτὰς. καὶ τοῦ καλλιμένου ξιταγωνίσατο. καὶ πρῶτος ἐνίκησε χρόνον ἐκ πεντεκαίδεκα εἰσηκότα νέων πρότερον δυωκαίδεκα εἰσόντων. προσηπορεύθη δὲ μέλιτα, δι' ὃ τὸ λυκοῦ, καὶ αὐτὸς ἤρξε τοῦ δράματος πρὸς δράμα ἀγωνίζεσθαι. ἀλλὰ μὴν σεραπολογίαν. ἔγραψεν ἐλεγεῖαν τε, καὶ παιᾶνας, καὶ λόγων κατὰ λογάδην. τοῦλεῖ τὸ χοροῦ πρὸς θέατρον καὶ χρεῖττον ἀγωνίζόμενος. παῖδας μὲν οὐκ ἔσχεν, οὐρανίσκον δὲ λεοφῶντος. ἀρίστων. στέφανος μύρτινος. πέπαυται δὲ μὴ δυνάμενος ἐτῶν ϛ'. ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ'. ὡς δέ τινες καὶ πλείω, νίκας δὲ ἔλαβε κδ'.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΙΑΝΤΟΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΥ

ΤΟ δρᾶμα τοιοῦτόν ἐστι πραγματείας, ὥσπερ οἱ Αντηνορίδαι, καὶ ἀχμαλωτίδες, καὶ Ελένης ἁρπαγή, καὶ Μέμνων. πεποίηκε δὲ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Αχιλλέως, ἐλόκων Αἴαντε καὶ Οδυσσεὺς ἐπ' αὐτῷ πλέον τι ἀεισευόμενοι περὶ τῆς τοῦ σώματος κομιδῆς. καὶ κεινομένων περὶ τῶν ὅπλων κρατεῖ Οδυσσεύς. ὅθεν ὁ Αἴας τοῦ κείσεως μὴ τυχών, πεπαρακίνηται, καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην. ὥστε ἐφαπτόμενον τῶν βουκολίων, δοκεῖν τοὺς Ελληνας ὁρᾶν καὶ τὰ μὲν, ἀνεῖλε τῶν τε βοτόρων. τὰ δὲ, δήσας, ἀπάγειν ἐπὶ τὴν σκηνήν. ἐν οἷς δὴ καὶ κριὸν ἕνα ἐξοχον, ὃν ὕστερον ἔσφαξεν Οδυσσέα. ὃν λήσας, ἐμαστίγωσεν. ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται ὁ μαστιγοφόρος, ἢ πρὸς αὐτιδιαστολὴν τοῦ λοκροῦ. Δικαίαρχος δὲ, Αἴαντα θάνατον ἐπιγράφει. ἐν δὲ τοῖς σποδασκαλίαις, ἁπλῶς Αἴας ἀναγέγραπται.

ΤΑῦτα μὲν δὴ πράττει ὁ Αἴας, καταλαμβάνει δὲ Αθηνᾶ Οδυσσέα ἐπὶ τῇ σκηνῇ προσπεύοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ Αἴας. ἃ δὴ λοιπὸν αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς ἐμφανὲς ὄντα, καὶ ἐπικομπάζοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνῃρημένων. καὶ ὁ μὲν, εἰσέρχεται ἐπὶ δὲ μαστιγοῦν ὁρᾷ Οδυσσέα. παραγίνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰλῶς μὲν δὲ γεγονὸς, ὅτι πρίμνια ἐσφάγησαν ἑλληνικὰ, ἀγνοῶν δὲ ὁράσαντα. ἔξεισι δὲ καὶ Τέκμησσα τοῦ Αἴαντος αἰχμάλωτος παλλακὶς, εἰδυῖα μὲν ὅτι σφαγέα τῶν πριμνίων ὅτι Αἴας ἔδειν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνος εἶεν τὰ πρίμνια. ἑκάτερος δὲ πρὸς ἑκατέρα μαθόντες δὲ ἀγνοούμενον, χορὸς μὲν πρὸς Τέκμησσαν ὅτι Αἴας ταῦτα ἔδρασε, Τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ ὅτι ἑλληνικὰ τὰ σφαγέντα πρίμνια, ἀπροφύρονται. καὶ μάλιστα ὁ χορός. ὅθεν δὴ ὁ Αἴας προελθὼν, ἐμφανὴς γενόμενος, ἑαυτὸν ἀπροφύρεται. καὶ τοῦτο μὲν Τέκμησσα σῖται παύσασθαι δὲ ὀργῆς. ὁδ' ὑπερεθύμου πεπαῦσθαι,

ἐξίπ καθ ὅσίων ἕνεκε, καὶ ἑαυτὸν ἀπέχθηται. εἰσὶ δὲ οἱ ὡς τὸ τέλος τοῦ δράμα
τος λόγοι ζῶντες Τεύκρου πρὸς Μενέλαον, οὐκ ἐῶντα θάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ τέρας,
θάψας αὐτὸν Τεῦκρος, ἀπολοφύρεται. Πρίσκος δὲ ὁ λόγος τῆς τραγῳδίας, ὅτι
ἐξ ὀργῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄνθρωποι κοινωνοῦσι τῶν τοιούτων νοσημάτων, ὥσπερ ὁ
Αἴας πρὸς δικάσας ἐμμανὴς ἐγένετο τὸ πρῶτον, καὶ ἀπατυχών, ἔγνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν.
αἱ δὲ τοιαῦται νῖκαι, οὐκ εἰσὶν ἐπωφελεῖς, οὐδὲ ὅσοις δοκοῦσι γενικηκέναι. ὅρα γὰρ
καὶ πρὸς Ὁμήρου τὰ τοῦ τῆς Αἴαντος πάνυ δεδραχέως, καὶ τοῦ παθοῦς.

" Οἴκ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο,
" Νόσφιν ἀφεικήκει κεχολωμένη εἵνεκα τευχέων.
" εἶτα αὐτὸς ἄκρατος κεκρατηκώς, ὡς δικαίως ἔφθασε τὸν ἀδελφὸν. οὐκ
ἐλυσιτέλησεν ἄρα αὐτῷ καὶ νίκη, τοιούτου αὐθρώπου δεδραμότος τὴν πρᾶξιν ἀπάνθρωπον.
Η σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυστάθμῳ, πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰ-
σφέρει προλογίζουσαν τὴν Ἀθηνᾶν. ἀπίθανον γὰρ ἦν Αἴαντα προϊόντα, εἰ πεῖρο
τοῦτο τοῦ θεοῦ πεπραγμένων, ὥστε δρᾶσαι λέγοντα ἑαυτόν. οὐδὲ μὴν ἕτερός τις
ἀπίστατο τὰ δραθέντα, ἐν ἀπροβήκτῳ, ὡς νυκτὸς τοῦ Αἴαντος δράσαντος. θεοῦ δὲ ἦν
τὸ δρᾶσον δηλοῦσαν. καὶ Ἀθηνᾶς προσκεκλημένης τοῦ Ὀδυσσέως, ἐφεξῆς,

" καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην τῇδε πρόθυμος εἰς ὁλὸν κυνηγίαν.

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος, διαφόρως ἱστορήκασιν. οἱ μὲν γάρ φασιν, ὅτι ὑπὸ Πά
ριδος ξωθεὶς, ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς αἱμορροῶν. οἱ δέ, ὅτι χειμὼς ἐπόθη ζωσὶ
πλοῦν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν. σιδήρῳ δὲ οὐκ ἦν ζωός, καὶ οὕτω τελευτᾷ. οἱ δὲ, ὅτι
αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν, ὧν ἐστὶν ὁ Σοφοκλῆς. Περὶ δὲ τοῦ πλοῦρας ὅτι μόνην αὐτὴν
ἔρωτην εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι δὲ μὲν σῶμα ὅπως ἐκάλυψεν ἡ λεοντὴ, ἄξιο
ρον ἦν. τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν, ὡραῖον ἔμεινε.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΠΑΝΥΔΟΚΙΜΩΝ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΩΖΟΜΕΝΑΣ ΤΩΝ ΣΟΦΟ-
ΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ.

Εἰσ ᾼαντα τὸν μαστιγοφόρον.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀθηνᾶ.	Τέκμησσα.
Ὀδυσσεύς.	Ἄγγελος.
Αἴας.	Τεῦκρος.
Χορὸς Σαλαμινίων γερόντων.	Μενέλαος.
	Ἀγαμέμνων.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἀθηνᾶ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙΑΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ.

Εἰ μὴ σὺ παῖ Λαρτίου
λέδρακάς σε
πεῖραν τιν' ἐχθρῶν ἀρ
πάσαι θηρεύμενον,
καὶ νῦν ὡδὶ σκηνάσας σε
ναυτικαῖς ὁρῶ
Αἴαντος, ἔνθα ἰάξιν ἔχά
" τὴν ἔχει,
" πεῖραν. ἐν δ' ἐπίσταμαί σε παιδὸς ὄντος δ' ἐγὼ νόμιμα. τὸ δ' ἀεὶ εἶ-
" πεν, ἀναφέρεσθαι εἰς ἐκεῖνο, ὅτι ὁ μὴ νομίμοις κατάσκοπος νόμος ἦν τοῖς
" ζῶσιν οὐκ ἔλαθεν αὐτήν. ὡς ἀνδρὸς μυρίων φησὶ, Κλυθί μοι ἀπόχοιο νόος
" τέκος, ἤτε μοι αἰεὶ Ἐν πάντεσσι πόνοισι πεῖσασαι, οὐδέ σε λήθω. δυσχεραίνῃ δὲ
ἡ Ἀθηνᾶ τοῦτο αἴαν τι, ὅτι ἀπώσατο τὴν συμμαχίαν αὐτῆς. Εἰς δὲ αὖθις. ἀεὶ ὁ-
ρῶ σε ὦ Ὀδυσσεῦ τὴν πᾶσιν ἐχθρῶν σοι γινομένην βλάβην ζητοῦντα προσφέρειν πά
θαι. οἷον, ὡδὶ βλεύει σοι τὶς, κατευοδάζεις τὴν ὡδὶ βλὴν τὴν κατὰ σοῦ γινο
μένην αὐτοῦ τῷ ἐπιβλεύσαντι βλαβερὰν γενέσθαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν,
οἳ τὰ μικρὰ θηρία φονεύοντες προφυλατίόμενοι τὴν ἐξ αὐτῶν ἐσομένην βλά
βην. πεῖρα δὲ ἀττικῶς λόγος καὶ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταὶ οἱ κατὰ θάλασσαν κα
κοῦργοι. λαβίσι. κλητικὸν αὐτὶ κυρίου. θηρεύμενον. αὐτὶ τοῦ ἀνιχνευόμενον
ἐφήνεγκε καὶ τὰ ἄλλα μεταφορικῶς εἴρηκε.

Μ Εξού μθον. ἀεὶ θεμοῦντα. ζητοῦντα. ἀκολουθοῦντα τὰ ἴχνη ἐκείνου. Νέος χάρακτα· θύφωσ. ὁπόταν τὶ νεοσὶ αἱ ἀπ χεράξεις τ ζώων γένωνται, μᾶλλον ἐπακολουθοῦσιν οἱ κυνηγέται πρὶν ὑπὸ αὐέμου ἀφανισθῇ ἡ ὁλμή. Νεοχάρακτα. νεοσὶ κεχαραγμένα. προσοχὴν δὲ ἐργάζεται ἀκροατῇ τοῦ τ δηλωθησομένων. Εἰτ' ἔνδον εἰτ' οὐκ ἔνδον. οὐκ ἀναγκαῖον δ' πλυπραγμονεῖν εἰ ἔνδον ὁ αἴας. ἔνδον μ.

ἀλλὰ λέγε μοι τίνα τοῦ δ' ἴχνη τάδε ἔστειχε ποίμνης ταύτης ἔσω ἵνα πρὸς ἐμοῦ μάθῃς τὰ ἀγνοούμενά σοι. Εὖ δέ σ' ἐκφέρει. ἔξω τ' σκηνῆς τ αἴαντος ἐπάπτασί σε ἡ βάσις τ αἴαντος δίκην κυὸς θύοσφρήτου ἀπ' ἴχνος. ζητοῦντα εἰ ἔνδον εἴη ὁ αἴας. προέλκων δ' θὺς κυνηγέτας αἱ ὀρκύνες ὧν ἰὰ ἐπαγόμενα, πρὸς ὃ μ' ἐπακτῆρας θέλοσιν ἔνιοι αὐθὶς καλεῖσθαι, ὡς ἐπαγομένους ὑπ' τ κυνῶν. ὅμηρος, Πρόσθ' ἄρ' αὐτ ἴχνη ἐρευνῶντες κύνες ἦσαν. Οὐδ' ἐτ' ἔσ γεν ἐσίν. αὐτὶ τ οὐκ ἀναγκαῖ ἐσίν. Ω φθέγμ' ἀθάνας. ἡ θεὰ τὸν λ', ὡς πρὸ εἰσήμασε μάθησ' ὦ φθέγμ' Αθάνας φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν, ὡσ δύμαθές σε καὶ ἀποπθ ἦσ', ὅμως φώνημ' ἀκούω. ξυναρπάζω φενί, χαλκοσόμοι κώδωνθ' ὡσ τυρσηνικῆς, καὶ νῦν ἐπέγνωσ' ἐν μ' ἐπ' αὐδῇ δύσμενῆ βάσιν κυκλοῦντ' αἴαντι θ' σακεσφόρῳ. κεῖνον γάρ, οὐδ' ἐν' ἄλλον ἰχνεύω πάλαι. νυκτὸσ γὰρ ἡμᾶσ φλοξὶ, πρᾶγσ' ἄσκοπον ἔχει πράνας, ὥσ πρ εἰργασται τάδε.

πάλαι κυνηγετοῦντα, μεζόμμορον ἴχνη τἀκείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδῃς εἴτ' ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον. εὖ δέ σ' ἐκφέρει κυνὸς λακαίνης ὥστε εὑρεῖν θ', βάσις. ἔνδον γὰρ αὐτὸς ἄρτι τυγχάνει, κάρα σάζων ἰδρῶτι, καὶ χέρασ ξιφοκτόνοις. καί σ' οὐδὲν εἴσω τ' δε παπαίνειν πύλης ἔτ' ἔργον ὄντα, ἐννέπειν δ' ὅτ' ἀσχαλᾶν ὠτυσμὸν ἔθεν τὴν δ', ὡσ πρ εἰσήμασε μάθησ' ὦ φθέγμ' Αθάνας φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν, ὡσ δύμαθές σε καὶ ἀποπθ ἦσ', ὅμωσ φώνημ' ἀκούω. ξυναρπάζω φενί, χαλκοσόμοι κώδωνθ' ὡσ τυρσηνικῆς, καὶ νῦν ἐπέγνωσ' ἐν μ' ἐπ' αὐδῇ δύσμενῆ βάσιν κυκλοῦντ' αἴαντι θ' σακεσφόρῳ. κεῖνον γάρ, οὐδ' ἐν' ἄλλον ἰχνεύω πάλαι. νυκτὸσ γὰρ ἡμᾶσ φλοξὶ, πρᾶγσ' ἄσκοπον ἔχει πράνας, ὥσ πρ εἰργασται τάδε.

,, ἴδῃν. Οὐδ' ἐτ' ἔσ γεν ἐσίν. αὐτὶ τ οὐκ ἀναγκαῖ ἐσίν. Ω φθέγμ' ἀθάνας. ἡ θεὰ τὸν λ' ἦλον δ' ὡσ οὐκ εἶσεν αὐτὸν, ἐκ τ κἀν ἄπ πος ἦ ὅμως, ῥυτέσην ἀόρατος. Καὶ ξυναζῶ φενί. ἦθοι ὀξέωσ συνίημι κ' αὐτὸ λαμβάνομαι. τ ἦ φωνῆς μόνης αἰθάνετ' ὡσ θεαλῆ. προθέρα πεύει ἦ τὴν θεὸν ὁ ὀδυσεὺς ὃ οὕτω λέγει τὰ αἴαντος. Κώδωνος· ἡ κώδωνθ' ἡλυκ ς ἀτ ικ ς. κώδωνθ' ἦ καλεῖτ' δ' ὠλατύ τ σαλπιγγος ἀπ' μέρος ἦ τὴν σάλπιγγά φησι. πλὰ ἦ εἰδη σαλπίγγων. εἰσὶ δ' λιβυστικαὶ σάλπιγγες, εἰσὶν αὐτόθι οἱ, εἰσὶ τυρσηνικαί. πρῶτος ἦ ἀρίχωνδας συμμαχ' τοῖς ἡρακλείδαις ἦλθεν εἰς ἕλληνας τὴν τυρσηνικὴν σάλπιγγα. ὁ ἦ νοῦς, καί σε δ' φώνημα ἀκούω ἐξαμυσέτ ς ὡς τυρσηνικῆσ σάλπιγγος ὀξυφωνοτάτης οὐσης. Ἀκεσφόρος ἦ ὁ αἴας οὐχ ἁπλ ς, ἀλλὰ καὶ ἐξοχήν. ὅμηρος. Αἴας δ' ἐρύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠύτε πύργον. οἰκεῖον ἦ τ ρ τ αἴαντος. Τρανές. Ἀφέσ. ἀληθές. καλ ς ἦ δ' ἐπίηστεν ἵνα ἐπικρεμὴς ἦ ἐπ ἡ ὑπόθεσις Ὁ δ' ἄπιστον εἰς

ἀμφίτροιαν ἄπιτ. λὸ ἐθελοντὴς δ' ὑπέστην δ' κίνδυνον ἵνα γνῶσι ἀληθὲς πάντ' τὴν αἰτίαν τ πρόσθε εἰς ἀνδ' ἀναγόντων. Ἀλώμθα. δ' νῶ πλανώμθα. Λείας ἀπάσασ. τὰ πίμνια τὰ δοσκήματα λείας φησίν. ἔνθεν Ὁ λησὶς καὶ ἀδ' κύριον ὅμηρος, λιτὰς τ' ἐκπελίσ Ὁ λάσασθαι. Κατὴν δισμένας. ἄκυρον, δ' σκυλεύειν ἐναρίζειν. ὅ τ' ἔναρα σκῦλα πὸ δ' ἀρπρέναι Ὁ ἐνδσ αὐτ ἡμᾶσ. Ὁ δ' πὸ μέρ ριοῦ τόν ἐστιν, Ἡθι ἐλ τερόν ἐστι καὶ τ' ὄρεα θῆρας ἐναύρ ν. π ς δ' οἷόν τ' ἐστὶ σκυλεύειν θὺς λέοντας εἰ μὴ εἴη Ὁ ὧν ἀλόγ ν ζώων δ' σκυλεύειν. καὶ λίμαχος ὧν τ λεοντείας δρᾶς, Τὸ δὲ σκῦλ ν αὐχ ν καλύπτρ κγνόμενον νιφετ Ὁ ἐλέων ἔρυμα. Ἐπισάτας. ἐν τοῖς πιμέσι. καὶ λῶς ἦ δ' ἵνα μὴ πάσχ ντ ἐνοι τόπσι ἀπαγγέλλων δ' ἀφές. πόθεν δ' αὐτ ἡ ὑπόνοια, ὅ ἐσί τις ἀνδ' ἐν τελίῳ πσ δυτα μὴ τ ξίφος νεοσὶ ῥανομένο ὑπ' τ αἵματος. Καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι. ἤδν σηματίζομαι. δ' σημείων γνώσκω. οἷον σημεῖα ἐμαυτ τινα Ὁ τίθημι ἀπ' τ ἴχνους. τὰ ἦ ἀπρῶ. ριοῦ δν συμβόλ ν ἦ δ' ἰχνευτὰς, ὡσ παρατρομένων τ ἰχν . ἦ τὴν μανίαν δυσ ἰχνευτος Ὁ ἐπιτεταμένη βάσις γόνε τ αἴαντος. ἡ ὅλ ς ὀδυσεὺς ἀναμένε δ' ἀκριβὲς γνῶναι ἵνα μὴ δοκοίη καὶ' ἐχθροῦ προπελές τι πράττειν. Καιρὸν δ' ἐφήκ ς. θύφυ ς ἄρχε τ ὑπόθεσ ς ὁπτ ήσ ὥστε δανῶσαι δ' ὧν δ' τ' ἀενάς. ἐρασπεύ ἦ ὀδυσεὺς τὴν ἀθηνᾶν, ἵνα μ' ἐν οἷς ἐξῆς ἐξῇ αὐτὴν θύμῳ. Ἐγνων ὀδυσεῦ. ταῦτα πρὸς τὰ ἐξ ἀρχῆς, ἵναμὴ δόξῃ ἀγνοεῖν ἡ θεὰ δ' πρᾶγμα. Ἡ φίλη. ἐν οἷς ὁμοιοβαίοις καὶ βραχὺ δηλοῦ ἡ ὑπόθεσις. πυνθάνετ ἦ πρῶτον εἰ ἅμα πρὸς καιρὸν πνεῖ. εἰ πρ αὐτός ἐστιν ὁ δ' φόνον δράσας, πρὸς καιρὸν ἄν εἴη πν ὁ ὀδυσεύς. δ' ἦ ἐν οἷ, ὡς ἔστιν ἀνδρὸς ἀνοί τ' ὀνοσ ἡ ἀληθ ς ἡ. Καὶ πρὸς οἱ δυσλόητον. ἐπύθ ο πρῶτον εἰ ἀνδ' ὁ δράσας. εἶτα ἡ τὴν αἰτίαν πυνθάνε δ' ἦ δυσλόγιστον ὅμοι οἷ, πρᾶγσ' ἄσκοπον

ἀνοεῖν· ἔξω τὴν μανίαν. Η ΚΑΙ Β' βούλημα. ἐρωτᾷ· ὡς μόνος ὢν πρὸς πολλῶν
θος ἐδίωκε μάχεσθαι. μὴ λέγε βούλευμά φησιν. οὐ γὰρ ἦν βούλημα, ἀλλὰ πρᾶγ
μα. Κἂν ἐξέπραξε κατημέλησ' ἐγώ. γράφεται Ⓒ ἐξέπραξεν. Η καὶ πα
ρέσκη. αὐτὶ τοῦ ἐμποδὼν ἐποίησεν ἡμῖν Ⓒ ὡδὶ δὲ τέρμα τῆς ὁδοῦ δηλονότι ἀφίκου.
Σ ζατηγίσι πύλας. ταῖς τῶν σκηνῶν. Μαμμῶσαν. γράφεται Ⓒ μαιμῶσαν. Εἰς ὃ
σφ' ἀπείργε. ὅτι πρόσκο
ρες ἦν δηλημαλικῷ εἰσὶ ὀδ ἦν Ⓒ Β' βούλεθμ' ὡς ἐπ' Αργείοισι τόδ' ἦν;
Β' πᾶν διεξελθεῖν. Β' ἦ ἐξ ἀθ κἂν ἐξέπραξεν, εἰ κατημέλησ' ἐγώ.
ᾗσ, ἐγὼ σφ' ἀπείργε τ' ἀ ὀδ πρίασι τόλμας ταῖσδε, καὶ φρενῶν θράσει;
νικέσα χεράς. χλὰν φη ἀθ νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς ὁλίθ' ὁρμᾶται μόνος.
σὶ τὴν Β' ὧδ' δοκεῖν τὸν ἔλ ὀδ ἦ γὴ πέσει, κἀπὶ τέρμ' ἀφίκο;
λανας ἀνηρῆσθ. ταύτησ ἀθ καὶ λὴ πὶ δαιτὰς ἦν στρατηγίσιν πύλας.
ἦν ἀυδὴν τ' χερὰς ἀπῆρξα ὀδ καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαμῶσαν φόνου;
δυσφόρους γνώμασ ἐμβα ἀθ ἐγὼ σφ' ἀπείργε, δυσφόροις ἐπ' ὄμμασι
λοῦσα ῥῖς ὄμμασι. κα γνώμας βαλοῦσα, ᾗ αὐνέκτου χεράς.
λῶς δ' εἶπε γνώμασ. οὐ γὰ καὶ πρόσ τε πίμνας ἐκτρέπω, σύμμικτά τε
κλέψαι φησὶ τὴν ὁλιν, ὡ λείας, ἅσασα ἐσκόλων φρενήματα.
στε μὴ ὁρᾶν. ἀλλ' ἐπ' αὐγῇ ἔνθ' εἰσὶ τῶν, ἔκειρε πολύκρων φόνον
γνώμην δ' ὑσφορον ὠθιβα κύκλῳ ῥαχίζων. κἀλόκει μὲν ἔθ' ὅτε
λεῖν ὡς οἰσθ' ἰδεῖν τὰ μὴ θασοὶς Αξείσας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων
ὄντα. ὧδε δ' οὐ τὸ φθαλ ὅτ' ἄλοτ' ἄλον, ἐμπίνδην, στρατηλατῶν.
μῶν ἁμάρτημα, ἀλλὰ πρὸ ἐγὼ δὲ τῶν τ' ἄνδρα μανίασιν νόσου,
λὺ πρότερον τ' ἐξένοιασ. ὠξυνον, εἰσβέβαλον εἰσ ἔρκη κακά.
Σ ύμμικτά τε, ᾗ τὰ ἑξῆσ. κἀπειτ' ἐπειδὴ τ' ἐλώφησεν φόνου,
πεδιφασικῶς τὰ ἐσκόλια.

A ασσα. ἀθρήσαντα. ἀμέρισα. πιθανὸν ἦ γὴ πρὸς δ' πλῆθος. ἐλάσσονα δὲ εἰκὸς
τὰ μερισμένα. Εκφρε. αὐτὶ τοῦ κείρων ἐπῄει. Κύκλῳ ῥαχίζων. κατὰ πᾶν
τὰ λόχην τ' ἐπαύλεως σφάζων ἢ ὀγκόπλων. δὲ δ' τὴν πρώτην Ⓒ μεγάλην
σχοπὴν καλὰ ἁρπάζειν γίνεται. ἐκ μεταφορᾶς γὰρ τῶν μεγάλως κακοῦργούντας σ
ῥαχίας φαμέν. Αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων. γράφεται πρῶν. Εμπίπλων. γρά
φεται ἐμπεσὼν ἢ ἐμπίνων. Εγὼ ἦ φοιτᾶτε. ἀντὶ τοῦ μαινόμενον. Φοῖτος γὰρ ἡ
μανία. ἢ πιερχόμενον) ἐν τοῖς πιμνίοις δὲ ἦν μανίαν. λέγει δὲ μανιάσι νόσοις
ἢ ἀναιρεφόμενον ἐν τῇ μανίᾳ. Διασοὺς ἀξείσας. πιθανῶς δὲ τῶν τὰ ὀνόμα
τα εἶπεν. κατ' αὐτὸ γὰρ τοιῶν ἢ ἀπενάκτησις ὡς τ' ἀδικίας προκαταρξαμέ
νων. Β' ἦ τὸ ὀδυσεύεσθαι ἐταμιεύσατο τῷ παντὶ, ἵνα δὲ μεῖζ) εἴη Β' πάθος αὐτῷ φα
νερὸν πρὸ παιόντος. κἀπειδὴ γέλοιον προελθόντα δ' αἴαντα λέγειν μὴ πρέ
νοχλεῖν τοῖς θεαταῖσι εἰ προδεικνὺ πάντα ἡ Ἀθηνᾶ. Εἰς ἔρκη κακά. γράφεται εἰ
ρίννυν κακήν. Ελώφησεν. ἐπαύσατο. ἀπὸ τῆς ὑπεζυγίων, ὅθεν μὴ δὲ δὶ λόφος φέρεν.

Τ ΟΥΣ ζῶντας. θὺς ζῶντας τῶν βοῶν λύσας ὡς ἀχμαλώτους ἄνδρας ἀπειλῆ τὰ λοι
πὰ πρόμνια. πιθανὸν δὲ μὴ ὅτι προφῆται, ἵνα ὅταν εἴπῃ ἢ τέκμηρα τοῦ κρι
οῦ προεπιστάμενα ᾖσι. Δείξω δὲ μὴ σοί. πιθανὴ ἢ πεῖσις τοὺς ἅπαντας. οὕτω δὲ
μεῖζον γίνεται δ' πάθος τ' ζαγωγίας τ' θεατ', νῦν μὲν πεφασμένου, ὀλίγῳ δ'
ὕστερον ἐμφανὲς θεωμένων. Ⓒ ἵνα ἰδὼν ὁ ὀδυσεὺς δείξῃ πῶς ἄλλοις ἔλλησιν. οὐ

θὺς ζῶντας ἂν δεσμοῖσι λύσας βοῶν, τοῦ δὲ Ⓒ εὔνοια τ' ἀθηνᾶς
πομνας τε πᾶσας, εἰς λόμους κομίζεται, ἐνδείκνυται εἰς ὃν ὀδυσέα.
ὡς ἄνδρας, κοὐχ ὡς ἐὐκρων ἄγραν ἔχων. Απροφοις. εἰς θὺς ὀπίσω
καὶ νῦν κατ' οἶκας ζυσ ἑτοῖς αὐκίζεται. ἐσραμμένας, ἀνάσχοφοι ὀφ
δείξω δὲ καὶ σοὶ τόνδε σαφῆ νόσον, θαλμοὶ οἱ τ' μαινομένου ἢ οἱ
ὡς πᾶσιν ἀργείοισιν εἰσιδὼν, θροῆσ. ἐπ' ἄλλο βλέποντες εἶτα κα
θαρσῶν δὲ μίμνε, μήδε συμφορὰν δέχου τ' ἄλλο δοκοῦντες βλέπειν.
ὧν ἀνήρ'. ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀτρόφοις ἀτρόφοις ἐσραμμένοι. Απευθύνοντα.
αὐχὰς ἀπείρξω, σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν. αὐτὶ τ' τιμωρίαν ἀπαιτοῦν
οὗτος, σὲ δ' ὃν τὰς ἀχμαλωτίσας χέρας τα. ἢ ἐπιβαλόντα μὴ δυ δύ
δεσμοῖς ἀπευθύνοντα, πρόσμολεῖν καλῶ. νης. Προσμολεῖν. ρι τέσιν,
Αἴαντα φωνῶ. στεῖχε δωμάτων πάρο. ἐλθεῖν. Οὐ σῖγ' ἀνέξῃ. ἐπι
ὁλ τὶ δρᾶς Αθάνα. μηδαμῶς σφ' ἔξω κάλει. σκέψῃ ἢ ἀθηνᾶς εὐσεβὴς ἐσο
ἀθ οὐ σῖγ' ἀνέξῃ, μήδε χιλίαν ἄρῃς; μένα κακοῦ. Μὴ πρὸς θεῶν.
ὀσ μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκείτω μενῶν. πεφασμένοις οὐδυσεὺς οὐχ ὡσ
ἀθ τὶ μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ αἰνῆρ ὅλ' ἦν; κωμῳδοῦντος πρὸ πρὶν χιλί
ὁλ ἐχθρόσ γε δῆτα τἀνδρὸς, καὶ τανῦν ἔπι. αν τ' ἤρωος. οὕτω δὲ ἀφαιρε
ἀθ οὐκοῦν γέλως ἥδιστος εἰσ ἐχθροὺς γε λᾶν. θήν δὲ ζαγωλίας δ' ἀξίω
ὀσ ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν. μα. ἀλλὰ δ' οὐ λαβὲς ἐνδείκ
ἀθ μεμηνότ' ἄνδρα τοῦδε φανῶσ, οἰκεῖσ ἰδεῖν; νυται. ἔμφονος δὲ ἦν δ', δὲ
ὀσ φονοῦντα γὰρ νιν οὐκ ἂν ἐδέσκην ὁκνῶ. μεμηνότι πεφασκέναι. ἆρα δὲ
ἀθ ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ πέδον τ' ἰδὴ τέλας. οἷον ἦν προστεθόντα ἐκεῖνον
ὀσ τῶσ, εἰπὲ ὀφθαλμοῖσ γε τοῖσ αὐτοῖσ ὁρᾷ; διάφασιν δ' ἦν νεκρόν. Τί μὴ
γένηται μὴ τὶ γένηται φοβῇ,

οὐχ ὁ ἀυδὸς ἦν ἡ πρότερ) ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐδὲν ὑμᾶς εἰργάσατο κακὸν ἡμῶν ἐμ
μελεμένων. Τῶν ταῦρι. σεικτὸς αὐτὶ τοῦ ἐμοὶ δὲ ὀδυσεῖ. Οὐκοῦν γέλως ἥδι
στος. σκληρὸν μὲν δ' λέγειν δ' ἐπιγελᾶν τοῖς ἐχθροῖς. ἀλλὰ θεὸς ἔδειν οὐκ δύλα
σαμένη δ' νεμεσητὸν. ἄλλ τε ἡ πρόξυνσα δ' ὀδυσέα φησίν. Εμοὶ μὲν ἀρκεῖ.
μέζιον διεφυλάχεν δ' τοῦ ὀδυσέως ἦθος, δ' δ' μὴ ἐνδυφᾶν τοῖς κακοῖς. Εσ δόμους. πεισικτὸς εἴρηται αὐτὶ τοῦ ἐν δόμοις. Μεμηνότ' ἄνδρα οἰκεῖσ. αὐτὶ τοῦ φο
βῇ. πυκνῶσι δὲ τίθησι δ' οἰκεῖν αὐτὶ τοῦ φοβεῖσθαι. Φρονοῦντα γάρ νιν. ἑκατέρῳ

σὺ οἰκεῖον πρόκειται, σὺ οὐ χρὴ τὰ τῆς ὀδυσσέως φονιμώτερα οἰεσθῆναι τῆς ἀθηνᾶς. ἀλλ' ἐκεῖνο σκόπει, ὅτι ἡμῖν μὴ πρὸς ἡσίας ὀφλήσῃ τοσόσδε θεός. ὁ δ' ὑπερβαλλόμενος ὡς θνητὸς ὢν κρείσσω ὁρᾷ ὅτι ὁμόσε χωρεῖ τῇ μανίᾳ τῆς ἐχθροῦ οὐχ ἁμαρτάνων φονεύοντα σὲ αὐτὸν οὐκ ἂν ἔχοντα ὅτου λάβηται. σὺ δὲ νῦν ἐκσῶσαι οὐ θεὸς ἅπαντι, ἀλλὰ τῇ μανίᾳ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα μὴ σεδορκότα. εἰ καὶ βλέπουσα τὰ βλέφαρα αὐτῆς, πλὴν σοὶ δ' ἐρκέναι. Ὡ οὗτος. σοὶ τῆς οὖ-

ἀθ ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα σεδορκότα.

ρος ἡ τῆς αἴας, μανὴς ἡ κλῆσις. ὅσ γένοι' ἂν πᾶν θεοῦ τεχνωμένη.

ἀθ ἢ ὅπως πρότερον ἐκάλεσεν σίγα νυν ἐσὼς, μὴ μεθ' ὡς κυρῆσ' ἔχων.

ὀλ μεμοίμ' ἄν. ἤθελον δ' ἂν ἐκδὺς ὢν τυχεῖν.

ἀθ ὦ οὗτος Αἶαν, σὺ τέρου σε προσκαλῶ.

τί βωμὸν οὕτως ἐνδέσιμα σὺ συμμάχους;

ἀλ ὦ χαῖρ' ἀθάνα, χαῖρε διοπενὲς τέκνον.

ὡσ ἔυ πρέσσῃσ. καί σε παγχρύσοις ἐγὼ

σέβω λαφύροις, ὅτι σὺ ἀγρας χάριν.

ἀθ καλῶς ἐλεξας, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φάσον,

ἔβαλλας ἐγχει εὖ πρὸσ ἀργίσον σθένει;

κόμπος πάρεστι, κοὐκ ἀπέγνουμαι δ' μή.

ἀθ ἢ καὶ πρὸσ Ἀφειδάμαν ἢ χμαζας χέρα;

ὡς τ' οὐ πρὸ Αἴαντ' οἴδ' ἀτιμάσασ' ἔπι.

ἀθ πιθανὸν ἀνδρὸς, ὡσ δ' σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.

ἀλ θανόντος ἤδη, τἄμ' ἀφαιρεῖσθαι ὅπλα.

ἀθ εἶεν. τί γὰρ δὴ πᾶς, ὁ λαερτίου,

σοῦ σοι τύχης ἔσκεν, ἢ πέφυγέ σε;

ἀλ ἢ δυσπάλιστον κίνδυνον ἐξήρου μ' ὅπυ;

ἐσφάλθω, ὅτι πίμνια ἀνεῖλε, καὶ μελογίζω ἄνδρας ἀφῃρῆσθαι. Κοὐκ ἀπέχθομαι δ' μή. δ' μὴ οὐχὶ βαλεῖν δ' ἔφος εἶσ' ὀνειρατόν. Ἡχμασας. Ἀλλ' ἀχμῇ ἐκίνησα. Ὥστ' οὐ πρὸ' ἀίαντ' ὄισθ'. ἐὰν σκοπῇ δ' οἷ' ἔστιν οὗτ' ἀξιαλῶν. ἐὰν δὲ λιλόν, δ' οἶδα αὐτὸν ἐπίσταμαι. Τἄμ' ἀφαιρεῖσθαι. καλῶς τὰ ἐμὰ ἔφη, αὐτὸν τὰ ἀνήκοντά μοι, οὐχ ἃ σοῖ με λαβεῖν. ὡσ ἰλίων ἀπεστερμένος. Ποῦ σοι τύχησ. Ἡ πέφυγέ σε. οὐχ ὡσ δῃσέλασά φησιν ὡς ἂν εἰδῶσι τῆς ἔθανεν ἢ πέφυγέ σε. ἀλλὰ πρόξυνσθε. φησὶν ἢ πέφυγε δ' ἢ σε ὀδυσεύς. Τοὐπίστιλον κίνασθε. δ' ἀξιῶ δὲ θεῖον μὴ πανοῦργον. κίνασθε ἢ ἀλώσῃ. πάνυ δὲ καταῤῥέχει τὸ ὀδυσσέως ὡς ἐχθίστου. Ἐξήρε μ' ὅπυ. τῆς τύχης δεῖ δηλονότι. Ἐγὼ δ', ὀδυσσέα. οἱ ἀτρικοὶ ἐν τοῖσ λόγοισ σεμνύσι ἀπρίστοις, δὲ τὸ ναῦ. λέγουσι δ' ἔφυν. ἢ μάλισθ' ἢ μοῦ τόν τε ἀκούονται δυοῖν. ἐν οἷσ δ' οὐ ἁμόζομαι ἐν τῇ ἀπο

τῇ ἀποκείσει λέγουσι δ' μα· ἀπωμοτικόν, ᾧ ἀρκοῦντα τοῦτο. ΤΟΝ σὸν ἐνσάτην. αὐτὶ τῆς ἐχθρὸν σὺ αὐτὶ πάλον. ἤρι κατὰ πάντα ἐνισάμμονόν σοι. ἢ ἰσικῶς ὧν φι κείστωσ μόνον, οἷον δ' ἂν αὐτὶ σικον. κυρίως δὲ ἐνσάτησ ὁ ἐν τῇ ὁ σῷ αὐλισικων τινὶ, ὡσ εἰ λέγοι τισ δ' ἂν οἰδίποδα τῆς λαΐδ ἐνσάτην πεπνημένον.

Η ἄνισσ ὦ σέσωινα. καθ' ἡδονήν μοι. Δεσμώτησ. σεσμώτησ λέγεται σὺ ἀυδ' ὁ σέσμιος. ὡς ὁ σεσμώτησ πεμπθεὶσ. σὺ ὁ σεσμῶν. ὡς κρατῖνος ἐν πυτίνῃ. Ἐπὶ τῆς σεσμοφυλάκων. ὄφει γὰρ αὐτὴν ἐκδ' σ οὐ πολῷ χρόνῳ πρὸ γῆσι σεσμώτησι κατασπασθὲν μένην. Ερκίδ' σέπης. τῆς ὠδε φάσματος τ' αὐλῆσ. ἢ τ' τοῦ σώματοσ σέπης. ἔρκιον γὰρ δ' σῶμα. Μάσιν πρῶτον. ἐντεῦθεν ἢ ἰωθῆ γραφὴ τῆς σφάλματος. οὐ πρότερον φονεύω αὐδ' ν πρὶν ἂν μασίξω. Χαίρειν Αθάνα, τ' ἄλλα. δ' ἦθος φι ἀπαγγελίας ἀρχαῖον. ἔστι δὲ νῦν δ' χαίρειν, αὐτὶ τῆς χρητῶς ἐμοὶ λέγεις. φησὶ δὲ ὡς κατὰ τὰ τὰ ἄλλα ἔικων τῇ θεῷ ὧδε δ' δὲ αὐτιβαίνεων. Ὑστεροπρῶτον δὲ δ' ἦθος αὐτῆς ἐντεῦθεν ἐνδείκνυται ὁ ποιητὴς, ἐπεὶ πάνυ πρόσκειται ὁ ἀκροατὴς τῆς ἄκαιρα τὴν συμφοράν. Ὁ μονονουχὶ χαλεπαίνει τῆς ποιητῇ, ἵνα δόξῃ ἀξιοπρεπῶν ὁ αἴας, μὴ ὑποτεταπεινῶ τῇ δαίμονι. Εμμενέ σ' ἐφίεμαι. ἐφίεμαί σε εἰσ τἄλλα κελεύειν μοι ἢ χαίρειν, ὡς πειθομένῳ μ. εἰσ ὧδε ἢ μόνον οὐκ ἀκούσομαί σ. Ωνπερ ἀγνοεῖς. γράφεται ἐννέπεις. Ορᾷς Οδυσεῦ. παιδαγωγικὸς ὁ λόγος ἀπὸ τῆς ἐπὶ κόσμου ἀμπτημάτων, καὶ δὴ ὧδε ἐπιτιμᾷ Ὁ τῆς ὀδυσεῖ ἢ τῆς θεατῇ πρέπει ξε δ' ν αἴαντα. δηλῶν ὡσ ὁ πρότερον φόνιμῳ ἢ πρακτικὸς, νῦν δὲ δ' θεομαχῶν. ἢ ὧδε δὲ ὁμήρου παίσευμα, ὅτι ἐφ' οἷς αὐχοῦσι πνέσ, ῥύτων στρουθῶν πρὸ θεῶν. ὡς καὶ θάμυρις φι μουσικῆσ, καὶ νιόβη τῶν τέκνων.

Ο᾽ ζῶ γὰρ ἡμᾶς. πῶς δ᾽ πνσαρικόν, Τί λέ τίς. τί λέ οὔπς. σκιᾶς ὀνᾶρ ἄνθρωπι.
αὐτὶ αὐσαρκῆ, δ᾽ ἀνυπαρκτότερον. ἐνταῦθα μέν τοι ὁ λόγος ὄδιν ἐγγυτέρω
τ᾽ ἀληθείας ἢ πᾶς δ᾽ πνσαρικόν. ὁ μὲν γὰρ πίνσαρος ἐν τοῖς ἀσυσάρις περίπτη τὴν
ὑπᾶβολήν. ὁ λέ, ἐν τοῖς φαινομένοις ὦ δακοῦσιν. οὐχ ὑπάρχοιδ᾽ λέ κατὰ ἀλή
,, θειαν. ὁ δ᾽ ἔμπορος δ᾽ ἑνὸς αὐτάρκης ὧδε ἀπολώλωκεν, Οὐδὲν ἀκιδ᾽ νότερ᾽ πεῖα ζῷ
,, φει ἀνθρώπιο. Προνούστε-
ρος. προνοίασ μᾶλλ᾽ ἐχό- ,, Ορῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν
μμος. Εμπης. ἴωνθυ᾽ ἔμπας ,, εἴδωλ᾽, ὅστις πᾶς ζῶμμ, ἢ κούφων σκιάν.
φασίν. ἀτλικοὶ λέ ἔμπας ἀθ ριαῦτα γίνιν εἰσορῶν, ὑστέρκομπν
μηλεμ᾽ ποτ᾽ εἶπης ἀνδ᾽σ εἰς θεοὺς ἔπος,
μήλ᾽ ὄγκον ἄγης μηδεν᾽, εἰ πινος πλέον
ἢ χειρὶ βεύεις, ἢ μακροῦ πλούτου βάρει,
,, Ως ἡμέρα κλίνει τε κἀναγει πάλιν
,, Απαντα τἀνθρώπεια. θεὸς λέ σόφονας,
,, Θεοὶ φιλοῦσι, καὶ συνᾶδῦσι θὸς κακούς.
χο Τελαμώνιε παῖ, φιλ᾽ ἀμφιρύτου
Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀζ χάλκ,

λα. πρόσω. πρόσω. ἀπὸ τᾶν ἐμᾶν ὀμμάτων. ἔρπε. ἔρπε. ἀπὸ τᾶν ἐμᾶν χερῶν. ἔρπε. ἔρπε. ἀπὸ τᾶν ἐμᾶν ἀκμ

στ᾽ οὐκ ἐρίζω. Ιει. ἀλλ᾽ εἰς. πρεύων. ἀπ᾽ κοινοῦ ἢ σ᾽ Τίς. καὶ τὰ μὲν τ᾽ μεγάλων ἓν
χῶν ἰεὶς τις, οὐκ ἂν ἁμάρτοι. κατ᾽ ἐμοῦ δὲ ἰεί τις, οὐ πίθοι σ᾽ν ἀκούοντα. Καὶ
δ᾽ ἄν ὡς ἐμοῦ. τ᾽ δημοτικοῦ ἢ σύντελοῦς. Πρὸς ἢ σ᾽ν ἔχοντα. λείπει σ᾽ ἔυ. Καὶ
ρι σμικροί. πάνυ καθημένως ὁ χορὸς ἐξελέγχει τὴν ἀδικίαν τ᾽ ἑλλήνων. οὐ δοῦ
ἄνδικρυς πρεῖ. ἀλλὰ ἓν λῆς γνωμολογῶν. βούλεται ἐπιμᾶν ὅτι κακῶς πρᾶ
ρισ καθαιροῦντες σ᾽ν ἄιαντα. μ᾽ ἐαν

ρῖσ ἀσυμφόρως. φησὶ γὰρ ὅτι ἀδε
νὴς φυλακὴ ῥῖς μικροῖς ἄνδυ τ᾽ με
γάλων. δεῖν ἢ τείνει ὧ ὧδε σ᾽ν ἄιαν
τα, ὅτι σκηθήσονται αὐτ᾽. Καὶ μέ
γας ὀρθοῖθ᾽ ὑπὸ σμικροτέρων. οὐκ ἔ-
στιν ἐναντίος ὁ λόγος. ἀλλὰ μ᾽ ἄυξη
σιν ἔχει. εἰ γὰρ ὁ μέγας ὑπὸ τ᾽ ἐλάτ
νος ῥᾳστάζεται, πόσῳ μᾶλλον τ᾽ μει
ζόνων ἔχοιτ᾽ ἂν χεί. κοινωνικὸς ἢ ὁ λό
γος μ᾽ φιλάνθρωπος. καὶ ὅμηρος,
,, Συμφερτὴ λ᾽ ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν
,, μ᾽ μάλα λυγρ. Σφαλερὸν ῥῦμα.
αὐτὶ τ᾽ ἀσθενὴς φυλακή. Αλλ᾽ οὐ
δωσ᾽ν θεὸς ἀνοήτοις. θεὸς ἕλληνας.
ἀνοήτοις ὦ φθονεροῖς, ὃ ἀγρεῖν τὰ
ριαῦτα ἀνεπισήμονας. κἀνθάδε ἢ
σ᾽ θορυβῇ, σύμφωνόν θεὸν θεοῖ ριούς
δε λόγοις ἀντίθυρος πλάσων. μέχρι
γῦν, ἐν λόγοις θεὸν ἡ ἀδικία ὦ θο-
ρύβῳ θεοῖ ἀπ᾽ ἐλασφημίασ.

Τ ούτων. τ᾽ λεχθέντων. γνώμας. ὀρ-
θὰς φυλασσ᾽ ἐς τὰς κρίσεις. Απαλέξαθη. αὐτὶ πάξαθη. Ατε πὴν ἄδε ἔλαι. θηλυκ᾽
γῶ ἀδέλαι ἐπῆπεπεν ἀρσενικὴν μεταχὴν τ᾽ ὑπερθέντες πρὸς σ᾽ νοητ᾽ν. ἐν ᾗ ταῖσ
ἀδέλαις εἰσὶ μ᾽ ἄρσενες μ᾽ θήλαι. ὁ νοῦς. δὴ οὕτω κομπάζουσίν ἀφανεῖς ὄντες
ὡς πηνῶν ἀετέλαι πατατοῦνται. μ᾽ οὕτω εἰς σ᾽ν κενὸν τόφον. Ηβαιστ. ὁ χορὸς οὐδὲ
πωπεπιστευκὼς, ὅ᾽ αἴας ἁλεθρευθημένα σπερχάξαρ. ἀλλ᾽ οἰόμενος ἐκ τινος ὀρνῖθος
θε ταύτην τὴν φήμην πεπυῆσθαι, πρὸς πρὸς τὴν φήμην σ᾽ν λόγῳ. Ταυροπόλα. ἢ
ὅ᾽ ἐν ταύροις τ᾽ σκυθίας τιμᾷ. ἢ ἀπ᾽ μέρους τ᾽ πριμνίων ἢ προσάξας. ἢ ὅτι ἢ αὐλὴ
τῇ στελήνῃ θεῖ ᾗ ἐπ᾽ χεῖτ᾽ ταύροις. ἣν μ᾽ ταύρωπὴν ὀνομάζουσιν. σ᾽ ἐξῆσ. ἢ ῥᾴστε ταύρο
πόλα ὥρμησεν ὡς βοῦς ἀπελάας. θεὸς πλοιὸς τ᾽ μαινομένων ἐκ στελήνης νοστῖν
ὑπλίθεν, δὴ σ᾽ νυκτερινῆ σεληνόζην φασμ᾽, Αλλ. τὴν μὲν αὐαίρεσιν τ᾽ πριμνίων

ὁ χορὸς πιστεύ ὑπ᾽ αἴαντος πνέοντ. οὐκ ἐξ ἰδίας ἢ προνοίας. Ω μεγάλα φάτις.
δὴ μέσος ἢ ἀναφώνησις. ὦ θαυμαστὴ φήμη. ἥτις ἐξέννησάς μοι ταύτην τὴν αἰχύ
νην. κακὴ γάρ φησιν ὑπῆρξε περὶ τ᾽ αἴαντος. Παναθάμιος. ἢ τὰς παν᾽ς τ᾽ δήμους. ἢ
τὰς συνηγμένας. Η πᾶ πηνὸς νίκας. ἢ δὴ χάριν ζυνὸς νίκης. ἀκάρπωτον ἢ, ἧς κ᾽
πὴν οὐκ ἐλέξαρ. ὅσον ἐκ τούτ αὐτὸν ἐμμανῆ ἢ. ἆρα ὦ φησι χαιρόμενοι σοι σ᾽ νι
κᾶν κ᾽ πὴν μ᾽ ἀπέχασ οὐκ ἐλέξαρ τ᾽ νίκης. ἢ ἀπ᾽ κωμῳδίων σ᾽ ὧδε οὐ λαβοῦσα.

ὡς μ᾽ ὄμηρος ἀπ᾽ λελησμένος τινάσ
φησι μ᾽ λίκην πέχοντας τ᾽ λήθης.
Η χαλκοθώραξ. ἢ πηνα ἐνυάλιος. δὴ
σέλαι σ᾽ν ἄρεα ἀπ᾽ τ᾽ ἐνυαλίου, ὡς τ᾽
περὶ σαίμονα ὑπερβὸν τ᾽ μείζονος θε
οῦ. μ᾽ λλ᾽ ἐκ τ᾽ ἐσμων. δηλοῦ
ῖ ὁ ἄρης ἐκ τ᾽ χαλκοθώραξ. ἢ μ᾽ ὁ ἄρης
μεμφόμενός σοι ὡς ἀπέχασ δρόσ
οὐ λαβών. ἐπίσταται τ᾽ λαβεῖν τ᾽ εἰσ
αὖθ᾽ν πονομένης λήθης. ἐπίσαρ ἢ ἔννυ
χίοις μηχαναῖς. ἢ σοῦ ταύτης τ᾽ νε
κίος. πιθανὸς ἢ πλείονας αἰτίας λε
θάσιν ἀπρούντες. οἱ ᾗ σχαζόμενοι
οὐ καθ᾽ ἑνίσαντ. Οὔπτε ᾗ φενόθεν.
οὐ π᾽ ἢ ῥοῦν ἀφονεῖς, ὡς ἄνδυ αὐτ
ασ θέλειν ἐμπεσεῖν ῥῖς πριμνίοις.
Αριστερά. ἀριστερὰ οἱ πάλαιοι τὰ μω
ρὰ ἐκάλουν. δεξιὰ δὲ τὰ ῥᾴστα. Ηκοι γὰρ ἄν θεία νόσος. ἔοικε γὰρ εἶν νόσῳ
θεία ἢ ἐκ θεοῦ κατασκήπτα εἰς αὖθ᾽ν, τὴν ᾗ νόσον αὐτ᾽ φήμην ἀρπείων ὠνόμασεν.
σ᾽ ᾗ ἥκοι ἀντὶ τ᾽ ἥλοεν ἄν. Ιπβαλλόμενοι. πειθόμενοι. ἢ ὑπερβολῇ τῳ λέγοντες.
ἢ ἰσοπρικσάμενοι. εἰ ᾗ οὐκ ἔστιν ἀληθῆ ταῦτα ἀλλὰ πεπλασμένα ὑπ᾽ τ᾽ βασιλέ
ῆ ὀδυσσέως. Τᾶσ ἀσφαλ. τ᾽ ἐξώλους μ᾽ σώζεσθαι μὴ δυναμένης. Σισυφιλᾶν. γρά
φει σισυφίδα. λέπτ ἢ ἢ αὐλίκλαφα ἀπεστελλομένη ἀπ᾽ ἀρκασίας ἐς ἰθάκην πρὸς
λαέρτην ἐς γαμ, κατὰ τὴν ὁδ᾽ον σισύφῳ συνελθεῖν. ἐξ οὗ ἦν φύσῃ ὁ ὀδυσεύς. ὁ ᾗ
σίσυφος κορίνθου βασιλεὺς πανοῦργος ἀνήρ. περὶ οὗ φησιν ὅμηρος, ὃς κέρδιστος γένε
το ἀνδρ. ὅστις ὑπ᾽ θεὸν ὀνυχὰς μ᾽ τὰς ὁπλὰς τ᾽ ζώων ἑαυτ᾽ μονογράμμαγον ἔγραψε
τ᾽ ὄνομα αὐτ᾽. αὐλόλυκος ἢ κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ ἐκέκαστο κλεπτοσύνῃ θ᾽ ὅρκῳτε. μ᾽
αὐλὰ τὰ κλεπτόμενα πὲ αὐτ᾽ τὴν μορφὴν ἤλλαστ. κλέψας ᾗ μ᾽ σισύφῳ θρέμ
ματα μ᾽ μεταβαλὼν ὁμοίως, οὐκ ἔλαθε σ᾽ν σισύφ, ἐπέγνω ᾗ αὐλὰ δὴ τ᾽ μονο
γραμμῶ. ἐς ῥύρις ἢ ἐξευμηνιζόμενος σ᾽ν σισύφ, ἐξένισεν αὐτ᾽ν μ᾽ τὴν θυγατέρα
αὐτ᾽ αὐτίκλειαν συγκατέκλινεν αὐτῷ. μ᾽ ἔγκυον ἐξ αὐτ᾽ ποιμένην τὸν παῖδα Αυ-

ὥκισε λαέρτη. διὸ σισύφῳ ὁ ὀδυσσεύς. Μὴ μή μ' ἄναξ. Ὦ πλῆρες μὴ μή μοι.
ὁ ἦ νοῦς. εἰ ἦ πλάσαντες ταῦτα οὐκ ἀληθείᾳ συνέβαζες, μηκέτι κρυπτόμενος
ἐν ταῖς ἐφάλοις κλισίαις κακὴν φάτιν ἄρῃ πεδιρήσῃ. ἠρί ἐπάρης αὐξήσῃς
ἀπ' σοῦ. ἀλλὰ προελθὼν σπεῖσον θυηλὴ λοιβητιούμενα. ἦν ἦ δυνασέα σισύ-
φῳ βωμὸς φησὶ σοφοκλῆς ἡ ἐν βωσείπνῳ, Ω πάντα πραίνων. ὡς ὁ σίσυφος
πλὴς ἔνδηλος ἐν σοὶ παντα χοῦ
μητρὸς πατήρ. οὐ αἰολύος ἐν ὃ μὴ μή μ' ἄναξ,
πλων κρίσει, Αλλ' αὖ λικλείας ἔθ' ὧλ' ἐφάλοισι κλισίαισ' ὄμμα ἔχων,
ἄσον ἦλθε σίσυφος τ' σῆς λέ- κακὰν φάτιν ἄρῃ,
γω ρι μητρὸς ἢ σ' ἐγείναρ. καὶ ἀλλ' ἄνα δὲ ἑδράνων, ὅπυ μακραίωνι
βυριπίδης ἐν κύκλωπι, Χαῖρ' ὦ σπείζῃ πτε τ' ἀλ' ἀγρωνίῳ χολᾷ,
ξεν'. ὅστις σ' εἶ φάσον. πάζαν τ' ἄπαν οὐρανίαν φλέγων.
σήν. ἰθακος ὀδυσεὺς, γῆς κεφαλ ἐχθρῶν δ' ὕβρις ὧδ' ἀτάρβητα
λήνων ἄναξ. ὅισ' ἄνδρα κρότα ὁρμᾶτ' ἐν θυανέμοισι βάσαισι,
λον δριμὺ σισύφῳ γένος. φαίνε πάντων καγχαζόντων πλώσαισι
τη δ' κακόηθες αὖτ' μ' ὀξὺ τ' πε βλυάλητ', ἐμοί σ' ἄχθ' ἔσακε.
νέσθ. Αλλ' ἄνα δὲ ἑδράνων. ἀ τε ναὸσ ἀσωζῃ δ' λίαντθ',
νάσσα ἐκ τῶν θρόνων ὅπυ πλὺν
χρόνον σταυδὲν ἐνέσηεξας, τὴν ἐκ τ' οὐρανοῦ πεμφθεῖσάν ἄπιν ἄυξων. οἷον ἐμ
πυρούμενος ὑπὲ τ' πάθος, ἐν ἀγρωνίᾳ πολλῇ ὤν. Οπυ μακραίωνι σπείζῃ. ὅ
πυ σπείζῃ μακραίωνι χολῇ. ὅθεν πλυχρονίῳ, βραδὺν δ' ἀγῶνα ἐμπιοῦσ
σοι. μακραίων δ' αὐτῆς δοκεῖ δ' τὴν ἔννοιαν. Ατὰν οὐρανίαν. τὴν ἐκ τ' οὐρα
νοῦ πεμφθεῖσάν. ἤγουν μετέωρον. μεγάλην. Φλέγων ἦ, ζωπυρῶν. ἀνεχείρων.
χερῶν δ' ὕβρις. ἢ δὲ τ' ἐχθρῶν ὕβεις τ' ταῦτα ὠθ' σοὶ λεγόντων, οὕτω μᾶλλ
ἀφοβός ἐστ' ἢ ἀπλῶς εἰς δ' βλασφημεῖν στ' δ' μὴ φαίνεσθαί σε τοῖσ' ἀχαιοῖσ.
τάρβητα. αὐτὶ τ' ἀταρβήτωσ. ἀνεμένωσ. Εν θυανέμοις βάσαισι. ὡσ πῦρ ἐν
θυανέμοισ βάσαις. τοιοῦτόν ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις, ὅπυ τὰ ὑπὲ σοῦ αὐηρημένα
πίμνια ὁρῶντες ἐπαγγελῶσιν. ἢ ἐν θυανέμοις βάσαις. οἷον ἐν θυσίᾳ καιρὸν ἔχον
τεσ δ' βάβαλοισ. Καγχαζόντων. γελώντων. Βλυάλητα. βλέα. ἀλγεινά.
ἀοσ ἀσωζῃ. ἔξεισι τέκμησα ἢ σιάσκει δ' ν χρὸν ὅπ ἄιασ ὅθεν ὁ σφάξας τὰ
πρόβατα. πυνθάνεται ἢ πὰ τ' χρου ὅτι ἑλληνικὰ ἦν τὰ σφαγέντα. ἑκάτερθ'
ὧν πρ' ἑκατέρα δ' ἀγνοούμενον μανθάνει. ἢ δ' τέκμησα, ἀχμάλωτοσ γυνὴ τ'
ἄιαντοσ. πιθανῶσ δ' ἐξεισιν. οὐ γὰ πλὺ δεῖ ἀπλοφυρεσθαι δ' ν χρόν. ἀλλὰ
πρὸ πάντα τὰ ἐπιστάσεωσ. ἢ δ' ἐπάθησε ἓν ἔχει θ' πρωτῃ. ἐπεὶ γὰ ἄτεστι
τεῦκρ. ὁ βύρσακησ ἕτερ' νήπιθ', τέκμησα καπλοφύρεται. οὐ γὰ ἕτερον πρό
σωπον γνήσιον θ' ἄιαντι. αἱ δὲ ριαῦται γυμάκιθ' ὑποτίθεται ἔννοιαν πρὸς
τὸ δεῶτόν. ὡσ βρισηὶσ πρὸσ ἀχιλλέα.

Γενεασ χθονίων. Ἀμ' δ' τὴν Σαλαμῖνα βλέπουσα τὴν ἀτ τικὴν. μ' πεισοῦσασ
ῥῖς ἀθηναίοις αὐτὴν κτήσασθαι. πρὸσ ἔννοιαν ἦ τ' ἀκροωμένων τ' τό φησιν. ἢ
ἐπὶ δ' αἰγίνης ἐλθὼν ὁ τελαμὼν ἐβασίλευσε σαλαμῖνοσ. ἢ δ' αἴγινα τ' ἀτ
τικῆς. Τηλόθεν οἰκᾶ. μακρὰν ἢ φυγία Σαλαμῖνος. ἢ οἱ πρὸ πολλοῦ κατ' ὀ
μφοι, Σ οὐχὶ νῦν μόνον. ἢ οἱ τηλόθεν ὄντες. ὅ ὅτι ξένοι κατὰ γένοσ, Σ ὅμωσ
τ' τελαμῶνος οἰκεῖα φειλό
Γενεᾶσ χθονίων ἀπ' ἐρεχθειλᾶν, μοι εἰ μὴ πρὸσ ἥκομεν.
ἔχομεν σταναχὰς οἰ κατ' ὀμφοι Ωμοκρατὴσ αἴας. ὁ δυσπέ
τοτελαμῶνος τηλόθεν οἰκᾶ. πανουργοσ μὴ αἰτιῶν υμον ἔχων
νῦν γὰ ὁ λειπὸσ, ὁ μέγας, ὠμοκρατὴσ πάθοσ. ἢ ὁ ὠμὸσ μὴ καρτε
Αἴας, θολερῷ ρόσ. ἢ ὁ ὑπὲ ὠμότητοσ κεκρα
κεῖται χειμῶνι νοσήσασ. τημένοσ. ἢ ὁ πενταέθλοσ ὁ τ'
Τί δ' ἐνύπνιακτα. βλ ἀμβρίασ ὠμῶν κρατεῖν δυνατὸ μῶσ.
νυξ ἤδε βάρθ' Τί δ' ἐνύπνιακτ'. τί αὐθ'
παῖ τ' φυγίᾳ τελεύτασε, ωσει τὴν ἠμβρινὴν ὀχλησιν
λέγ', ἐπί σε λέχθ' δορίαλωτον γέλασε βάρος, οἷον ἐν τίνι
σέρξας, αὐένει θυέι θ' αἴασ. γέλασεν ὁ αἴας βάρει ὥστε
ὥσ τ' οὐκ ἂν ἄϊδρισ ἐπείρησ. ἀλλοῖος γενέσθαι πρόσθεν ἢ
τε ὧσ πάτα λέγω λόγον ἀρρήτον, καλὰ τὴν ἡμέραν. τί αὐθ'
θανάτῳ γὰ ἴσον πάθθ' ἐκπεύσῃ. βάρος ἐνύπνιακτ' αὖλη ἡ νύξ
μανίᾳ γὰ ἁλοὺσ ἡμῖν ὁ κλεινὸσ Τῆς ἀμειβίας. γράφεται
νύκτορθ' Αιασ, ἀπελωβήθη. τ' ἀμειβίας. αὐτὶ τ' τ' ἀπ
ριαῦτ' ἄνιδρισ σκιωῆσ ἔνδον δοῦσ φορᾶς. Σ ἔστιν ὁ νοῦσ.
χειροδαΐκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ, πῖον βάροσ ἔλαβεν αὖτ' ἢ
κείνου χερνήσια τἀνδρόσ. νυξ ἀπ' τ' πρότερας ἀκηδί-
Οἷαν ἐλήλασασ αὐδρὸσ ας. Επεί σε λέχος. ἐπεί σε
αὐθων θ' ἀγγελίαν ἔχει ὁ αἴας δορίαλωτον σέρ
ἄπλαστον, οὐλὲ φθυκτὰν, ξασ δ' λέχος σθ. ἢ ἄλλ'.
τῶν μεγάλων Δαναῶν ἐπὶ σε αὖ ἔχει ὁ αἴας δ' δο
ριάλωτόν σθ σέρξας λέχ-
ος. Ανέχει. αὐτὶ τ' ἔχει. πρὸ ἕλκετ' γὰ ἢ αὐᾶ. ἄμφνον σέρξασαν γράφν. ἢ ἀ
νέχει αὐτὶ τ' ἀνυφοῖ, πιμᾷ. Λόγον ἄῤῥητον. κακόφημον μηδὲν λέγεσθαι ὀφεί
λοντα. Μανίᾳ δ'. Ὁ κεφάλαιον τ' κακοῦ πρῶτον ἐκτίθεται, ὅτι ἐφύβρισε εἰρ
ηκὼσ περὶ μανίᾳ θεῶν. Απελωβήθη. αὐτὶ τ' ἐφύβρισε εἰρηκὼσ. ἢ οὕτωσ.
ἐνυβρίσθη ἡ λωβητὸσ γέγονε. Χειροδαΐκτα. ὑπὲ τ' χειρῶν αὐτ' σφαχθέντα.
κείνα χερνήρια. ἃ ἀνεχρήσθη ἐκεῖνοσ, τὰ πολλήματα ἡ πράξεισ. ἢ τὰ ἀνεφ-
θαρμένα πίμνια. πρὸ δ' δ' χρήσασθαι αὐλά. δηλοῖ ἢ λέξισ ἡ δ' μαντεῖον ἡ
δ' ν χρησμὸν, ἡ δ' ἱερεῖον. Αἰθωνος. δ' πυρσ, θερμοῦ ἐν ταῖς μάχαις. ἢ δ' θερμὸν

νῦν δ' ἔτ' πλακεκινηκόρς κείθω. κλαϊζομέναν. φημιζομένην ὑπ' ἔλλή
νων οὐ θεόθεν. τὰν ὁ μέγας μῦθος. ἣν ἀγγελίαν πᾶς λόγος αὔξει. πρῶτ
μὲν μόνοι οἱ ἕλληνες ἔλεγον ταῦτα περὶ αὐτοῦ. ἡμεῖς δὲ πιστοῦμεν. νῦν
δὴ καὶ ἡμεῖς ἐγνωμεν. Ωμοι φοβοῦμαι. δ' ἐκ γύρου φησὶν ἀπεκσόμενον. εἰκὸς.
δ' ἐν νοῦ ἐξεσκόπε μὴ ἑαυτ' αὐαφέθῃ. οὐ γὰρ φησι φοβοῦμαι μὴ τιμωρηθῇ
ὑπ' τ' βασιλέων. Περίφαντος. Φανερὸς ἐστιν ὅτι ταῦτα ἑαυτ' ἐν θήσει. Πλα
κωτὸκλαϊζομέναν.
πλήκτῳ. τῇ μανικῇ. πλα τὰν, ὁ μέγας μῦθος αὔξει.
πλῆξ ὁ μανικός. Βοτῆρας ὤμοι, φοβοῦμαι δ' προσέρπον
ἱππονόμους. δὺ μεγάλως περίφαντος αὐτὸν
φυλάξαντας δὺ πιμένας. θανεῖται πλακτῷ
οὕτοι δ' ἐνόμιζον τὴ πιμένας χερὶ, συγκατακτὰς
ἀυτ' αὐτὸν ἀνηρηκέναι. Ωμοι κεῖ κελαινοῖς ξίφεσι βοτὰ, καὶ
θεν. ὡς οἰκουροῦσα, τὰ ἔξω δ' βοτῆρας ἱππονόμους.
τέκμηρα κτίνει. σὶ δ' ἐν δ' ὦ μοι. κεῖθεν ἀρ' ἡμῖν
χορὸν τὰ μὲν ἔνδον ἀπ' αὐτ' σμῶν πέδον ἀμφιβαλὼν
πτῶναι. τὴν δὲ ἀπ' τ' χοροῦ ἀρτίποδα θοίμναν.
τὰ ἔξω. Τὴν μέν. τὴν πίμ ὧρα τ' μὲν, ἑσπερίας δ' ἁλίας,
πλευρον. Πλευροκοπῶν. κατὰ τὰς δὲ, πλευροκοπῶν, δίχ' αὐχένος.
τ' πλευρῶν τύπῃσιν. Δύο Λύσο δ' ἀργίπποδας κείοις αὐχένων,
δ' ἀργίππους. αὐτὶ τ' λευκό τ' μὲν, κεφαλὴν ἡ πλῶσαν ἄκραν
πους. ἴσως δ' ἕνα ἐνόμι ῥιπῇ θερίσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω
ζεν ὁδυσέα. δ' δ' ἄλλον νέ κίονι δήσας,
στορα ἢ μὲν ἔλαον. Τοῦ μὲν μέσαν ἱππόστερνον ῥυτῆρα λαβών,
κεφαλὴν δ' πλῶσαν. ἴσως παίει λιγυρᾷ μάστιγι πλῆ.
δ' ἐνόμιζε νέστορα ὡς ἐδ κακὰ σπαράσσων ῥῆμα θ' ἁ δάμασεν
δομ' τυράσαν πα κατ' αὐτ'. κούρεισ αὐδρῶν ἐδίσαξεν.
Μ ἔσαν ἱππος τὴν ῥυτῆρα λα χ ὥρα τίν' ἤδη κράτα
χῶν παίει. πλῶσας δ' χε καλύμμασι κρυφάμονον,
λινὸν παίει δ' κριὸν, ὡς λι ποδοῖν κλοπᾶν ἀχέσθη,
γυρᾷ δ' ὀξυφόνω μάστιγι. ἵπ ἢ θοὸν εἰρεσίας
πος ἐστὴν δὲ ῥυτῆρα, χαλι ζυγὸν ἐζόμενον,
νὸν μέγαν. μέσαν δὲ ππος δ' πτερώτορα ναῖ μαθεῖναι.
πικρότερον καθάπτασθαι τ' ἐχ
θρούν. Κακὰ δεννάζων. αὐτὶ τ' βλασφήμων. δοκεῖ δὲ καλῶς δ' λό
γον φάσκουσα τὰ ῥήματα μὴ εἶναι τ' ἀνάτος, ἀλλὰ θεῶν τινος ὑπόβολη. δεί
μονα δ' φησὶ τὴν μανίαν. δεννάζων ἀπ' τ' δεινὸν δυνάζω ἢ δεννάζω. ὡς Φα
νὸς. Φαεννός. Ωραῖον. ὥρα τινὰ ἡμῶν αὐτὶ τ' ἕκαστον ἡμῶν προελκυσάμε
νον τὴν ἑαυτ' ἅτα εἰς καλύμμασι τὴν κεφαλὴν κρυφάμονον. ὁρῶν δ' ὁ χορὸς

ὅτι ἐν μέγιστῳ κακῷ ὄντι αἴας, δ' μὴ μὴ τὴν νόσον, δ' ἣ κατὰ τὴν ἀπειλὴν τ'
βασιλέων, δ' πρεῖττ τί πρακτέον αὐτῷ· πότερον ἐγκαλυψαμένους φεύγειν
ὅπι π' δ'. ἢ ἀπωλεῖν ἐπιβάντας ἢ τ' νεῶν. οὐκ ἔστι μὴ μικρὸν δ', ἐάσειν
τας τὴν πεδιάδα ἀπαλλαγῆναι. ἀλλὰ σημαίνουσι δ' γύρτων ἐστιν ὅτε ἐν
πεδίνά. εἰώθασι δ' οἱ ἀπροῦντες ἐξ ἀρχῆς ῥιαῦτα προσφέρειν. Μεθεῖναι.
μετέναι· φεύγειν. ἕκαστον ἡμῶν φησι δεῖ μεθεῖναι. ῥῦτέστι ῥίψαι ἑαυτὸν ἐν νηῒ
φυγεῖν. Τοίας. αὐτὶ τ' μεγά
λας. Ερέτησιν. δὺ τόνωσι κω
πηδῶσιν. ἀπ' τ' ἐρετῶντων. ἀντὶ
τ' ἐλαύνουσι. κινοῦσι. Δικρα
τεῖσ. οἱ νασοί. Πεφόβημαι.
δὺ λαβοῦμαι δ' λυθῆναι. ἀλλ'
ἄλλ' μετ' αὐτ', δν λὴ μοῖρα
τίς κακὴ κατέχει. λέγει δὴν
μανίαν. φησὶν ἣ τέκμηρα
πεπαῦσθαι, αὐτὶ τ' συμπαθεῖν
αὐτῷ τ' μανίας. ἵνα προκό
πῃ τὰ τ' ὑπόθεσις. Λιθό
λυστον ἄρα δ' θάνατον. ἢ ὅμη
ρος, γίνετ' ἄρνος ἀλεκτινόσ
ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι. Λισ' ἀ
πλαρος. αὐτὶ τ' μεγάλη. οὐκ
ἔπι κατέχει αὐδ' ἡ μανία,
ἀλλὰ λήπει ὡς ὀξὺς νόσος. ταχέως λήπει ὡς πενομένων πιν σημείων ἢ τοῖς πνεύ
μασιν ὥστε πλατεῖαν αὐλὰν ἢ ταχέως πεπαῦσθαι. οἷ ὅτι ἢ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. ἀλλ'
ἔπεσε ταχέως. σιλινὸς ἢ ἤρξατο. καὶ νῦν φόνιμος. ἔμφασιν πενόμενος ἤρξατο
συμπλακολαθεῖν τῇ συμφορᾷ ἢ ἀλπεῖν. Μηδενὸς ἄλλα. οἳ μηδενὸς πεάξαν
τος ἢ μὴ χόνος τ' ἀμ' τημῶτ'. ἢ κοινωνία τ' ἀμ' τημῶτ', φέρῃ τινὰ πλαμυδί
αν. πδιασὴ ἢ ἢ πλὰ πρόθεσις. Φρούδου ἢ. δηλονότι ὄνος. Μείων λόγος. ἀντὶ τ'
οὐδὲις λόγος. Πότερα δ' ἂν εἰ νέμοι. εἰ δίκη τίς αἵρεσιν πότερ' ἂν προκρίνας.
λυτῶν δὺ φίλας αὐδ' ἢ δεῖ. ἢ λυτ' δὺ φίλας ἢ αὐδ' λυπεῖσθαι. ἄριστα ἢ ἔ
χοσιν αἰ αὐ πιθέσθαι. τ' μὲν οἰομένων ἐν δύτυχίᾳ πεπονέναι εἰ πέπαυσθ' κακόν.
τ' ἢ βαλομένης πεᾶσθαι ὅ ἐν χείροσιν ὄντα τ' αἰανῆ σὺν ὁ πότ' ἢ πλακο
λαθεῖν τοῖς ἁμ' ἡμασιν. εἰ πόνος ἢ τ' χοροῦ ἐν δύτυχίᾳ ἢ εἰ πέπαυται ὁ αἴας
τ' κακοῦ, ἐπαπεῖ ἢ τέκμηρα ὅ κακὸν ὄντα ῳ πεάξαν. δ' πεπαῦσθαι τ'
δεινῶν. πλακολαθὼν ἢ τοῖς πεπραγμένοις ἐν ὀλύνῃ πλείονι γίνεται. Βύρπαι
δῆς, Τὸ ἢ ὀρθοῦσθαι γνώμην ὀδυνᾷ. πρὸς ἣ δ' ὑπ' ἐκείνων εἰρημένων ὅ ἐν δυτυχίᾳ
ἂν εἰημεν εἰ πέπαυται, ἀντιτίθησιν ὅτι. πότερα ἂν ἕλοιο εἶναι δίκη τις αἵρεσιν,

λυτῶν ὃν φίλοις ἀνδρὶ ἐν ἡδονῇ μάχην. ἢ κοινωνεῖν τὸ πάνδ', ὃς αὐτός τε
λυπεῖσθαι κ' ὃν φίλοις λυπεῖν. οἷον ὁ μὲν Αἴας ἐν τῇ μανίᾳ ὢν ἑτέρπετο οἰόμε
νος πεμπωθεῖσθαι ὑπ' ἐχθρούς, ἐγὼ δ' ἐλυπούμην ὁρῶσα αὐτόν, νῦν δὲ παυσάμενος
τῆς μανίας μ' αὐτὸς λυπεῖ τοῖς πεπραγμένοις. λυπεῖ δὲ πάλιν κ' ὃν φί
λους. νῦν δὲ ἀπηλλάσθαι δὲ κακὸν, οὗτος δ' εἰς αὖ πίπτει ὁ χορὸς δυστέπτε
ρομένων, τὸ μὴ δὶς πλάζεσθαι ὧδ' ἄνευ μείζονα κακὸν, οἵ δ' ἀμφοτέρους λυπεῖσθαι.

ΦΙΛΟΥΣ ΑΝΙΩΝ αὐ

τὸς ἡδονὰς ἔχειν. ὥσπερ ὁ
Αἴας ἐν μανίᾳ ὤν, λυπῶν
ἡμᾶς αὐτὸς ἦλθε. Ημᾶς χο
δὲ φονοῦντας. γράφε τε
τῇ βλέπουτας. Πεπαυ χο
μένος· αὖ τὶ τ' σωφρονῶν. τε
Ως ὧδ' ἔχόντων. ὅπ κάκι
ον νῦν ἐκεῖνος ἔκει. Ημεῖς
ἄρ' οὐ νοσοῦντες. ἡμεῖς ἂν
τὶ τ' Αἴας νῦν μὴ νοσῶν
ὀδυνᾷ ἑαυτὸν δυστᾶ πεπρα
γμένα. Ημεῖς θ' ὁμοίως.
ἐμοί φησι κατ' ἄμφω δὲ
καιροὶ συμβέβηκεν αἰνιᾶ
σθαι. αὐτομὼ τότε δέξεσθ
κόρσ κ' τερπομένδ. νῦν δὲ τε
σωφρονοῦντος κ' λυπουμέ
νδ. Αρ' ὃδε ταῦτα δ' ἰσ τόσ'
ἐξ ἀπλῶν. ἁπλοῦν μὲν δὲ
δὲ φίλας αἰνιᾶν. δ' ἰς τό
κ' ὃ ὅπ μὴ ἀνδρὸς κναλπεῖ.
ὥς π' εἰ πεπαυμένος. ὡς

φίλοις αἰνίων ἀνδρὶ ἡδονὰς ἔχειν,
ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνῶν;
τό, τοι πλάζον ὦ γύναι μεῖζον κακόν.
ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες, ἀτώμεθα νῦν.
ὥσθ' τ' ἔλεξας, οὐ κάριδ' ὅπως λέγεισ.
αὐὴρ ἐκεῖνος νικᾷ ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
ἀνδρὶ μὲν ἥδεθ' οἵσιν εἰχετ' ἐν κακοῖσ.
ἡμᾶσ δὲ δὲ φονοῦντασ νίκα ξυνῶν.
νῦν δ' ὡσ ἔληξε, κἀνέπνευσε τ' νόσσ,
κεῖνός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ,
ἡμεῖς θ' ὁμοίωσ οὐσ' ὂν ἧσον, ἢ πάρος.
ἆρ' ὃδε ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά;
ξύμφημι δή σοι, καὶ σ' ἐδικαμὴν κ θεοῦ
πλαγὴν ζυς ἧκοι. πῶς γὰρ εἰ πεπαυμένδ,
μισεῖν μᾶλλον ἢ νοσῶν δύφαίνεται;
ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶν δ', ἐπίσασθαί σε χρή.
τὶς γὰρ πτ' ἀρχὴ τ' κακοῦ προσέπλαγε,
δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχασ.
ἅπαν μαθήσῃ τοὖργον, ὡσ κοινωνὸσ ὤν.
κεῖνθ' γὰρ ἄκρασ νυκτὸς, ἡνίχ' ἕασφοροι
λαμπῆρθ' οὐκέτ' ἦσαν, ἀμφηκὺν λαβὼν

Π οὐρεῖον ζίφ εἶν δ' κατὰ δῶμα τε. εἰ πεπαυμένος τ' κακοῦ μᾶλλ' ἐν αὐτῷ
δηάγει. Τίσ γὰρ πτ' ἀρχή. ἀντὶ τ' τίσ ἡ προσβολὴ τοῦ κακοῦντος αὐδὲν θε
οῦ. Κεῖνος π' ἄκρας νυκτὸς, τοῦδὲ πρῶτον ὕπνου, πιθανῶς δ' κ' δ' τ' χρόνδ πρό
χειτ. οἱ π' ἐπιβουλεύοντες τότε τὰσ ἐξόδους πριοῦντ, ὥστε λαθεῖν τὰς πα
ραφυλακάς. Ηνίχ' ἕασφοροι. οἱ κατὰ τὴν ἑαυτῶν ἀρχήν. ἢ ὅτε οὐκ ἐφαίνοντο ἔτι οἱ ἕ
ασφοροι ἀστέρες. ἢ ὅτε ἐσβέβηκεν οἱ λύχνοι. ζυνετῶς δ' ἡ οὐ κατὰ μανίαν μὴν,
ἡ ἐκ τοῦ καιροῦ π' ἐννοίας ἐπιβουλεύοντος ἐπιθέσθαι τοῦδε πρῶτον ὕπνου.

Λ αμπῆρες. οἱ κατὰ τὴν οἰκείαν φαίνοντες λύχνοι. Ηδον. ἀντὶ τ' ἤδοντο.

Ο ὔτέ του. ὥσπερ πᾶσ' ἀπολεῖσθαι δ' ὅπνα, κοινὸν δὲ κατὰ γένοσ, οὕτω καὶ πᾶσ' ἀτ
τικοῖσ', οὔτε τω, ὅταν οὕτως συντάσσεται κοινῶς λέγεται. ΕΜΑΙΕΤΟ.
ἐξήτει. Εξόδουσ κενάσ. τὰς οὐκέτι χρησίμουσ γιγνομένας. Επιπλήσσω. ἐνί-
σαμαι. Πέραν. πορείαν. ὁλόν. Αεὶ δ' ὑμνούμενα. ἀεὶ θρυλούμενα ὑπὸ πάν
των ἀνθρώπων κ' κοινά. ἢ ἀεὶ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενα πρὸς ἐμέ. ὅμοιον δὲ καὶ ἴσον
ἐκείνῳ. ἀλλ' εἰσ οἶκον ἰοῦσα
τὰ σαυτῆσ ἔργα κόμιζε. Κἀγὼ
μαθοῦσα. φοβηθεῖσα αὐδὲν οὐ
νεκώλυσα. Καὶ τὰσ ἐκεῖ
μὲν. οὗτοσ μὲν ἀγνοεῖ ἡ τέκ-
μηρα λέγειν. οὗτοσ δ' πρὸ τοῦ πεν
θοῦσ' ὁ πρίν τ' ἦσ, κ' ἐνοχλεῖν
οὐ σεῖδεν θεατὴν παυτολε-
θροῦντα. Κύνας βοτῆρασ.
τοὺσ πρὶ μενικοὺσ κύνας, οὓσ δὲ
αὐαιρεῖ κατὰ τὴν σκιὰν ἄν
θρωπον. ἀλλ' ὡσ ἔξω πνὰσ ἀ
νεῖλεν. Ηὐχένιζε. δὲν ἄχε-
λον ἀποκόπτειν. ἐλαμοτό-
μει. Εσφαζε, κἀῤῥάχιζε. ὃ
δὲ ὅμηρος αὐερύειν φησίν. ὥ
στε κατὰ τὸ λαιμοῦ γίνεσθαι
τὴν σφαγήν. Ηκίζεθ' ὥστε
φῶτασ. ἁλονόπ, κύνασ βο
τῆρασ. Τέλοσ δ' ἐπαίξασ.
ἢ μὲν τέκμηρα ἀγνόει τίνι δὲ
ἁλέκται ἐκ τ' προλόγου. ὅπ
ἀθηνᾶ ἦν ἡ λαλήσασα αὐτῷ
δὲ λέ. Σκιᾷ ἰνί. ὅπ οὐ ζυνέ
βαλε τὰ πρὸ τὴν θεόν, κ' ὅπ ἴσον τοῖσ μαινομένοισ κ' ῥῖσ ματαίοισ λαλῆν.
ἀγνοοῦσα ἡ ὅτι ἡ ἀθηνᾶ αὐδὲν ἐκάλεσε δὲ τ' ἐπαίξασ, τὴν ἐξοδυλῇ μανίᾳ ἀνα
τίθησι. Εων πθεὶσ γέλων πλύν. ζυτέσι, ῥήματα κατεγέλασε λέγων κατὰ
τ' κριῶν, ὡσ κατὰ ἀνθρώπων ἐπιεῖρ τὴν κόλασιν. Καὶ πλῆρεσ ἅ τησ. οὐκ ὅσ' οὖν
ἀληθὲσ δ' ἀνελεῖν τὰ πρόμνια, ἀλλ' ὅπ δήμ πτε τ' τιμωρίασ τ' ἐχθρῶν. Οὐ
υξεν. ἐβόσκετ. Εν δ' ἐρήμοισ. δ' ἐξῆσ. ἐν ᾗ τοῖσ ἐρήμοισ τ' νεκρῶν τ' ἀρνεῖσθ φόνσ
ἐρήθιζε. ὃ ὄζειν, ἐν ᾗ τοῖσ πτώμασι τ' νεκρῶν κατεπισὼν ἔκλη. θαυμασ ᾗ τὸ
ἀπιστεῖν γὰρ πράγματα μεταξὺ τ' πτωμάτ' τὴν φαντασίαν ἐπιδεικνύσ. οἷον ἡ δ'

πρὸ ὁμήρῳ ἐσθῆτ κύκλωπος, Ταινάσαμος δ' μίλαν. Ερίφειος. αὐτὶ τ καὶ
ταπισὼν ἐρρίμμενος. πάντα τὰ ὧδ τὴν ἔραν πίπτοντα, ἐρείπια καλοῦν),
Ⓒ αἰρεῖται ἐντεῦθεν ὡς τὰ ἐρείπια. τινὲς δ' ἐρεθιστὶς γράφουσιν, οἷον ἐπὶ εἰσάμμος. Απείξ. ὅλη δυνάμει. ἰσχυρ Ⓢ. ἀσφαλ Ⓢ. προσπεφυκότως. ὁ οὐχ οἱόν τε
πείθει δ' τὴν σύμφωνον. Επειτ' ἐμοί. οὐκ ἔχων ἐπιβολὴν τ αἰτίας τ πεπρα
γμένων, ἐμὲ ἱκρώτα δ' συμ-
βάν. πάνυ ἢ σθενπαθὲς, δ' μ
ἐμφονέσαγον αἴαντα πρὸ τ
γυναικὸς πυνθάνεσθ τίνα ἐ-
στὶ ἃ ἔπραξεν αὐτός. Κυρῶ
πτέ. δ' κυρῶ σθενωσωμένως
φησὶν ἡ συνήθεια Ⓒ ἀττικοί.
ἐν δ' ἐβυκλικοῖς βουνοισιν αὐ
δ' ἀττικοὶ μ ἐκτάσεως τ
ῦ. κύραι λέγοντες, αὐτὶ τ κυ
ρίαν. νῦν δ' αὐτὶ τ κυρῶ ὁρι
στικοῦ κεῖται. Εξώμοσεν. ἐξ
άκαστον ὤμοσεν. Ας οὐπτ'
αὐτ. οὐκ εἰώθη φησὶν ὁ αἴας
ἐν τοῖς κακοῖς ἀπλοφύρεσθ.
ἀλλ' ἦν κλτεικός. ἐλεπτ ἦν
φησιν ἀεὶ, κακοῦ αὐδρὸς δ' ὁ
λοφύρεσθ. ὁπτίον φησὶ Ⓒ ἥ-
ρακλῆς ἐν ζαχινίσις. ἀλλ'
ἀσένακ τος αἰὲν εἰπόμην κα-
κοῖς. ὁ δ' αἴας πὸ ῥύρυ εἰ

νεκρῶν ἐρειφθεὶς, ἕξετ' ἀρνείου φόνῳ,
κόμην ἀπείξ ὀνυξὶ συλλαβὼν χερί.
καὶ δ' ἐν μῷ, ἧσο τλῆσον ἄφθογγ χρόνον.
ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ σὰ ἐπιστείλασ' ἔπι,
εἰ μὴ φανείην πᾶν δ' συντυχὸν πάθος.
κἀγνήρετ' ἐν ᾧ, πράγματ κυρεῖ τότε.
κἀγὼ φίλοι σεῖσθ ῥύξειεργασμένον,
ἔλεξα πᾶν ὅσον πρ ἠχμπιτάμην.
ὅλ' εὐθὺς ἐξώμοξεν οἰμωγὰς λυγρὰς,
ὡς οὔπτ' αὐτ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ.
πρὸς γὰρ κακοῦ τε Ⓒ ἐαυτ ὑχοῦντ ὄντα
θεοὺς δ' ἀεὶ πτ' αὐθρὸς ἠχμπῖτ' ἔχειν.
ἀλλ' ἀλόφητ ὀξέων κωκυμάτων,
ὤτεσέναζε ταῦρ ὡσ ἐρυχώμ.
νῦν δ' ἐν πιᾷσ κείμ κακῇ τύχῃ,
ἄσιτ ἀνήρ, ἄποτ, ἐν μέσοις βοτοῖς
σθηρομῆσιν, ἥσυχ δακεῖ πεσών.
Ⓒ δ' λλόσ ἐστιν ὡς τι θρασείων κακόν.
ριαῦτα γάρ πως Ⓒ λέγει, κὠλύρεται.

ἀλλ' ὦ φίλοι, ῥύτων γὰρ οὕνεκ' ἐσάλπω,
ἀρήξατ' εἰσελθόντ, εἰ λύναθέ πι.
φίλων γὰρ οἰκτροῖσδε νικῶνται φίλοι.
Τέκμησα δ' ἀνὰ παῖ τελεύταν ρσ λέγειν
ἡμῖν, δ' ἄνδρα δ' ἀπφοιβάζ κακοῖς.
ἰὼ μοι μοι.
τάχ' ὧδ' ἔοικε μᾶλλον, οὐκ ἀκούσατε
Αἴαντ, οἵαν τήνδε θωΐασεν βοάν;
ἰὼ μοι μοι.
αὐτὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν, ἢ τοῖς πάλαι
νοσήμασιν ξυνοῦσι λυπεῖσθ πρόσω.
ἰὼ παῖ, παῖ.
τὼμοι τάλαιν', εὐρύσακ, ἀμφὶ σοὶ ἐγώ.
τί πτε μέλλοιμ'; πῦ πτ' εἶ; τάλαιν' ἐγώ.
Τεῦκρον καλῶ. πῦ Τεῦκρ; ἢ δ' ἐν εἰσέι

πὶ κακόν τι. Αλλ' ὦ φίλοι. ἆρ πρὸς δ' μέγεθος τ συμφορᾶς. πιθανὴν δ' τὴν
προφασιν τ' ἐξόδου φησὶν, ἵνα μὴ λόξῃ δ' ἐν αἴαντα ἐν τοιαύτῃ συμφορᾷ καταλε
λοιπέναι. Εσαλπιν. κυρίως ὠθ θαλάσσης. οἷον ἐστίλατό τις δ' πλοῦν.
Φ ίλων γὰρ οἱ τοιοῖσδε. οἱ τοιοῖσδε φίλοι ὀρθοῖ ἐσ ἐμᾶς, νικῶντ φίλων. ἢ γὰρ ἠτ τῶν
ταν. ἠττᾶται δ' ὁ ἐρῶν τινὸς, Ⓒ πλὴν ἀγάπην εἰς ἀνδρ ζέφων. κρατεῖ δ' ὁ
ἐρώμενος. Αλλως. Φίλων
γὰρ οἰκτροῖσδε. δυσλογότ, ᾗ οἱ
κακοπραγοῦντες ἀπεμέμου-
σιν αὐτῷ τινα τοῖς φίλοις. ἢ
δ' τέκμησα ἄτε δ' ἡμῶν σύ-
φ. καὶ αἰχμάλωτος, οὐχ οἷά
τε αὐδ' πραμυθεῖσθ. ἀλλὰ
δ' χορὸν προσέρπεται εἰσιέ-
ναι. ἐπεισ' δ' ἐστὶν δ' χο
ρὸν ἀπολιπεῖν τὴν σκιωνὴν,
αὐλοῦ ἔνδοθεν ὁ αἴας, ἵνα
μείνῃ ἐν χώρᾳ ὁ χορός. τ-
τορ ἐπιστάθειθ ατής. Διε-
πεφοιβάσθαι. ἐκμεμηνέναι.
πρὸ δ' ν φοίτον. ἢ ἀπ τ φοι
βουμένων ᾗ ἐνθουσιώντων.
ᾗ γὰρ ἐκεῖνοι μανίᾳ τινὶ ὅμοι
ον πάσχουσί τι. Τάχ' ὧδ' ἔοικε. τάχα ὡς φαίνεται μᾶλλον στυγεῖ. ὡς νῦν αὐ
τ μᾶλλον πεῖσθυμημένος ἢ πρότερον. εἶτα πρὸς δ' χορὸν τὰ ἑξῆς. ἢ οὐκ ἀκού-
σατε αἴαντος οἵαν τήνδε θωΰσεται βοήν. ἐμφαντικῶς δ' θωΰσεται. Ⓒ γὰρ Δεῖ
δ' ὑποκειμένου δ' τ αἰαντ πρόσωπον, ἀπηνέστερόν χρήσασθ γὰρ φθέγμα
τι. Ⓒ κωμικώτερον ἑαυτ ζήν. δῆλον εἶπεν θωΰσεται. Ανὴρ ἔοικεν. ἢ ἐπὶ νοσῶν ἀ-
ναβοᾷ, ἢ μετανοεῖ ὧθ τοῖς πεπραγμένοις ὑπ τ παλαιοῦ νοσήματος. Ἰὼ παῖ
παῖ. πρέλκει δ' παῖ. ἢ δ' τέκμησα ἐνόμισεν αὐδ' δ' παῖδα καλεῖν. Αμφὶ
σοί. πρὸς σοῦ. Ω μοι τάλαιν'. ἀπρούσησ δ' ἦθ. δ' μὴ ἀπωμώξει. δ' ἢ κα-
λεῖ δ' παῖδα. εἶτα πρὸς ἑαυτὸν ἐπαπορεῖ. Τί πτε μέλλοιμ'; ᾗ πάλιν καλεῖ
δ' παῖδα, ᾗ ἑαυδ' ἀπλοφύρεται. λελησθότως ἢ ἐνέφανεν Ⓒ δ' τ πανλὸς ὄνο-
μα. ἐσκλίθη ἢ μὴ αὐέλῃ αὐδ' μανόμενος. Αλλως. Τί πτε μέλλοιμ'; αὐτὶ τ προ
θυμῇ, πρὸς δ' αἴαντα λέγ φησίν. Ποῦ πτ' εἶ. πρὸς δ' σύρυσάκην. ὁ δ' παιδαγω
γὸς αὐδ' ἑξῆς εἶχε. Τεῦκρον καλῶ. πῦ τεῦκρος. μεταβαίνῃ ὁ αἴας ἐπ πλὰ, ἵνα
μὴ πλείονες αἱ ἀγωνίαι ὦσιν). Αλλως. ἴδιον τ κακ ἔχουσ, δ' μὴ ἐφ' ἑν τ
λυπρύνῃ πιεῖσθ τὴν ἀναφοράν. ἐπιζητεῖ ἢ τεῦκρον ἵνα πρᾶξῃ ἀνθ δ' ν παῖδα,

ὃν ἀφίκοι θεὸς χερῶν μὴ ἐμῶν ὑπ' τεύκρου. σ' ἦ ἀπεῖναι τεύκρου, χρήσιμον τῇ οἰκουμένῃ. πλὴν σ' ἐκώλυεν αὐτὸν πρᾶξαι ἃ ἐβούλετο. νῦν δὲ μόνης τῆς ψυχικὸς ἐγένετο κρείττων. ἄλλως τε καὶ παντὶ παντὶ εἰκὸς ἐστὶν μεταπίπτειν εἰς ζήτησιν τοῦ τεύκρου ὑπὲρ ἀμηχανίας ὡς πεφωραθέντος ἐκείνου. ΗΓΕΜΩΝ εἰσακεί. ἡγεμὼν κατὰ σὲ ἐξῆς χρόνον πάντα, σ' ἀεὶ λέγοντι ὠφέλιμον ἐνεστῶτα ⸀ πεφιλημένον ⸀ μέλλοντος. σ' δὲ εἰσακεῖ ὃν ἀεὶ μέλλοντος. ΛΕΗΛΑΤΗΣΘΕ. λείπει αὐ ἐλάσθε. λαφύραγωγήσθε. λησεύσθε. πρᾳθήσθε. ἁρπάσθε.

Α νὴρ φονεῦν ἔοικεν. ἐκ τοῦ καλεῖν σ' ἐν τεύκρου σχάζοντ', ἢ αὐτοίγμ' κελεύοισιν. ἵνα αὖθις αὖθείη θρασάμβους οἷον τάχ' ἂν αὖ σφαγείη με. ἢ οἷον τάχα ἂν ἐφ' ἡμῖν αὖ σφαγῇ ἢ ἀπολιπὼν ἡμᾶς ἂν ἄρχοις ἢ ⸀ πολεμίοις τοῖς ἐχθροῖς. Διοίγμ. ἀνοίγμ. προσβλέπειν λ' ἕξεσί σοι. ἐνταῦθα ἐγκύκλωμά, ᾧ γίγνεται ἵνα φανῇ ἐν μέσοις ὁ αἴας πλημμύρεις. εἰς ἔκπληξιν δ' φέρει ἡ ταῦτα σ' ἐν θαῦ σ' ἐν τῇ ὄψει σοῦ παθέστερα. σκίκνυται ἢ ξιφήρης ἡμαγμένος μεταξὺ τῶν πλημμύρων καθήμενος. Τὰ δὲ πρᾶγμ. ἃς πράξεις ἃς οὔσας εἰργάσατο. Ως ἔχων κυρεῖ. τουτέστιν ὡς κάκειται. Ιὼ φίλοι ναυβάται· τάχιστα σ' πᾶν ἀπήγγειλε θοπικῷ. βούλεται ἢ σημᾶναι, ὅτι ὡς πὸ ἐκ μεγάλου χειμῶνος ὑπὸ κινήσεως ἀνέμων κῦμα, πεφοβημένον ἀπὸ τοῦ πελάγους χειμῶνος κυκλεῖ αὐτόν. μὴ σ' χειμῶνα εἰωθὸς κῦμα ⸀ πλέον μένειν. λείπει ἢ σ' ὡς, ἵν' ἢ ὡς ἀμφίδρομον. οἷον σ' παντα χόθεν δεδεγμένον. ἐξ οὗ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ σημαίνει. ὅπου καὶ οὐδὲν αὐτῷ ἐν οὐσίᾳ ἦν τὰ πράγματα.

Ο γεθῶ νόμῳ. ὀρθὸν νόμον σ' ἐν φιλίας φησίν. νόμος ἐστὶν ἔγγραφος ⸀ μὴ θεία, συνήθεια δὲ ὁ ἄγραφος νόμος. Αμφίδρομον. σ' ἑλικοειδὲς, ὃ καμπύλει τὰς ναῦς.

Κ κλεῖται. φρέφει. κυκλέω κυκλῶ σ' φρέφω. κυκλόω δὲ κυκλῶ σ' δεδεγμένον βάνω. Οἷμ' ὡς ἔοικας. ὁ χορὸς ἐστὶν ὁ λέγων. οὐ γὰρ ὑπηρετεῖς τὴν τέκμησαν σ' ἐν λόγῳ ὑφαρπάζειν λεγόμενον πρὸς σ' χορόν. ἐν τοῖς γὰρ ἀμφιβολίαις τῶν προσώπων σκοῦ τὸ ἦθος σχάζεσθαι ⸀ σχίζεσθαι σ' πρόσωπον. ἔοικας δ' φησίν, ὅπ ἐν μεγάλῳ χειμῶνι γέπονας. σ' τὸ ἀφοντίστως, οἷον δὲ σ' μηδένα ἐπιμελῶς σκέπτεσθαι ἐν χειμῶνι γέγονας. ἢ οὕτω πρὸς τὴν τέκμησαν ὁ λόγος. νομίζω σε ἀληθῆ μοι μεμηχανῆσθαι δεδεγμένον τὸ μανίας τὸ αὖ. οὕτως γὰρ σ' πρᾶγμα σκίκνυσιν ἡμῖν ὅπ μανικὸς σπεύδει. σ' δὲ ὡς ἂν σ' ἄγαν ἐκπλήττει.

Α ΦΡΟΝΤΙΣΤΩΣ. μανικῶς. Ναΐας. ἡ ναυτικῆς. ἐπεὶ ναυτικοὶ δοκοῦσιν οἱ νησιῶται. Επέβασ. τῶν νεῶν ἁλοὺς π. Ελίασιν πλάτην. κωπλατῶν. εἰρηται δὲ πρὸ σ' ἀμφιελίασας. κωπλατῶν δὲ ἀντὶ τοῦ κωπλάτης, ἵν' ᾖ σ' πᾶν ὅσ κωπλάτης ἐπέβης τῶν νεῶν. Ποιμενῶν. τῶν κτηνοτρόφων. τῶν βοηθῶν. ὡς καὶ πειρᾶσθαι σ' φοντίζειν. ποιμένων δὲ, τῶν ἐμὲ πιμπλάντων ⸀ θαλλόντων. τὴν αὐτὴν ᾗ μοι πρεσβείαν λάβε ⸀ ἔξελθε με ἀπολέσθαι. ἢ σφάζων με ⸀ θῆσι θρέμμασιν. οὐ γὰρ τὴν πλάτην δὲ τῶν ὅπλων πικρὸς ὢν βούλεται ἀναιρεῖσθαι. ἀλλὰ σ' ὀνίδος ὑφορώμενος τὸ πιμπλάντων. ἐν ᾧ τῷ σ' ἦθος, ἢ μεταλλοφοσύνη δείκνυται τὸ αὐτοῦ. ἐπεκέσοντα. ἐπωλυρετήσοντα. Σωφάξον. ὁμοῦ γὰρ φθείρατε ⸀ σφάζετε ⸀ θῆσι θρέμμασι. Εὔφημα φώνει. σ' ἔξης. μὴ κακὸν κακῷ ὀνίδει ἄκος. μεῖζον ποιεῖ τὸ ἄτης σ' πῆμα. ἄτην δὲ τὴν μανίαν. πῆμα δὲ σ' θάνατον, ὅ ὅτι χεῖρον τῆς μανίας. τῶν λέγουσιν, ἐπεὶ ὁ αἴας λέγει ⸀ χρῶ, ἀλλὰ σύμφασιν. ἄλλως. μὴ θεραπείαν κακοῦ ἕτερον κακὸν ἐπιφάγῃς, ὅπως μὴ ⸀ θανάτῳ γὰρ λύσης σ' ὀνείδη. πῆμα δὲ ἄτης κατὰ περίφασιν τὴν ἄτην. μὴ τὴν ἄτην πλείονα πικάνῃς. ἀρκεῖ γὰρ ἡ πρόνοια. Εν ἀφόβοις μεθυρσί. τοῖς μὴ φόβον ἐμποιοῦσι προβάρις. Δεινόν. φοβερόν. Χέρας. κατὰ τὴν ἰσχύν. Οἷον ὑβρίσθω ἄρα. ὅπου οὐδὲν αὐτῷ ἄλλο ἀπείρηται ὡς σ' ἡ ἀχαμοσύνης. ὅπ κατὰ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἠνδρείσατο. Μὴ λέσσετ' αἴας. ὅτι τεκμήρασης ὅτι ἡ πρὸ μέρους γίγνονται αἱ πλημυθίαι, οἷα τὰ τῶν φίλων ὅτιν ἐν τοῖς ῥᾳύτατα συμφορᾶς πλημυθομένων. ἵνα ἐκεῖνος μὴ ἀπαλλαγῇ ἔχῃ τὴν πλημυθίαν. οἱ δὲ ἐν μέρει τυγχάνουσιν ἀναπαύλης. Οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄφοβον. πρὸς τὴν τέκμησαν φησίν. ἐκείνοις μὲν γὰρ λέγεται αἴας δεδομένον αὐτῷ. ἐνταῦθα ἡ τῇ τεκμήρᾳ ἰωὴ τελέσαι εἰ ὥσθαμμὲν γὰρ τοῖς ἐγγυτέρω πεφοβῆσθαι. οὐχ ὡς ἀχμάλωτον βεβοθηκῶν. ἄφοβον δὲ, ὁπλοφόρητον. Εκεμῆ. βλάξεις. νέμω σ' δόσκω ἢ σ' ἰσῶμι ἢ ποικῶ πιστικῶς. νέμομαι ἢ σ' δόσκομαι, ἢ νέμεται τὴν ὕλην σ' πῦρ. ἀπὸ μύρου ⸀ νέμομαι σ' πρεύομαι πιθανικῶς.

Ω πρὸς θεῶν. οὗτ' ὁ χορὸς ἦ τεκμήσας σημάσας ἀφ' τὴν ἐπιτίμησιν οὐ μὴν πρὸς οὗτ' ἀποκείνεται ὁ Αἴας, ἀλλ' αὐοιμώζει πάλιν. ἔστι γὰρ καὶ οὗτ' ἰδιορρυθμοῦντων, ὥσε μὴ ἀκολούθως φθέγγεσθαι. Ελίκεσι βασί. ἕλικας τὰς βοῦς ἢ ἀκάρπους ἕλλια ἢ ἐνώπα λέγουσι, ἢ ἑλικώπαρον ὕδωρ ἢ ἑλικωφλῆ ἔχον τὴν ῥεῦσιν ἢ ἀψυγές. ἑλικῶπις ἢ ἕλικωφ δύοφθαλμος. Κλυτοῖσι. κλυτὰ λέγει τὰ ἀπόλια,

ἀφ' τὰς ἐν αὐτοῖς ταραχὰς ἢ φωνάς. Επῃρεισμένοις. ἰωδιπετελεσμένοις, ἢ ἴασιν οὐκ ἔχουσι κατὰ δὲ Σιμωνίδε. δὲ γὰρ γεγενημένον οὐκ ἔτ' ἄρρεκτον ἔσται. Ταῦθ' ὅπως. ὅσως ταῦτα μὲν οὕτως ἔχει. οὐχ οὕτως δεκτέον. Απάντων κακῶν ὅς πανον. αὐτὶ τοῦ πανοῦργε ἢ πείσῃ. Κακοπινέσατον. δύσπινον, πρὸς μὲν τοὺς ἰδέας, πρὸς δὲ ἰδιώτας ἦθος. ἐν ταύθα δὲ ἐν κακοήθη. αὐτὶ τοῦ κολάκευμα τέλμα· καὶ κορύπτον. πινῶλον γὰρ ἀλλόκιμον τῇ γνώμῃ, ἢ οὐ καθαρόν. ἄλλοτε ἄλλα νοῶν. ὥινα ὁρύπτει δ' ἐνός ν', ὥινα δ' ὄρεγεν δύ' ὀνύχοιν. Πολὺν γέλωτα. οὗτ' μάλιστα αὐτοῦ ἄπεστι δ', ὡς ἐχθρῷ καταγέλαστον εἶναι.

Χο ὦ πρὸς θεῶν ὕπεικε, καὶ φόνησον εὖ.
Αι ὦ δύσμορος, ὡς χρὴ μὴ μοθῆκα δὲ ἀλάστορας, ἐν δ' ἐλίκεσι βασὶ καὶ κλυτοῖς πεδὼν αὐλίοις, ἐρεμνὸν αἷμ' ἐλθοῦσα.
Χο τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἠργασμένοις;
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.
Αι ἰὼ πάνθ' ὁρῶν, ἐπαντῶν τ' ἀεὶ κακῶν ὀργανον τέκνον Λαρτίδ, κακοπινέστατόν τ' ἄλημα σρατοῦ. ἦ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις.
Χο Ξὺν θεῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ, κοὐδὲν ὑρεται.
Αι ἰδιμί νιν, κεἰ πρὸς ὧδ' ἀτώμενον.
ἰώ μοι μοι.
Χο μηδὲν μέγ' εἰπῇς. οὐχ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακοῦ;
Αι ὀλὼν γέλωτα. οὗτ μάλιστα αὐτοῦ ἄπεστι δ', ὡς ἐχθρῷ καταγέλαστον εἶναι.

Ξ Υ Ν ὡς θεῷ. κινδυνεύει εἰς ἐναντίον εἶναι δ' ἀφ' ὀνόματος. ἐὰν νομίζωμεν φάσκειν δ' χορὸν, ὅπερ θεοῖς ἀρέσκει μᾶλλον ἐκεῖνον ἢ ἐφάσκεσθαί σοι. οὗτ γὰρ προσοπὴν μᾶλλον φέρει εἰς δ' θάνατον ἅπαντα. ἀκουσέον ἢ οὕτως. οὐχ ὅλως θεῷ ἀρέσκει γε λᾶαν ἐκεῖνον. ἀλλ' ὅλως θεὸν βουλομένων ἢ τὰ κακὰ μὴ εἰς τέρψιν. εἰκὸς δ' μὴ μῆνιν φῆσιν βοηθῆσαι δ' θεῖον. ἢ οὕτως. θεὸς μὴ σε πλᾶαν μὴ δ' κλαίειν λίσῃ. πῶς δ' σε ἔχει καταπλάσαι ὀφυσεὶς αἰτιόσοι πεφυὼς ἢ ἀτυχίας, ὅπερ πρὸς θεῶν λίσῃται. Ιδιμί νιν. τ' χοροῦ δ' τοῦ θεοῦ λόγον ἐμβαλόμενός, οὐκ ἐφίεται ὁ Αἴας. ἀλλ' ἀπὸ ἢ ἰλίας δυνάμεως ἐπείρεται. Φησὶν δ'. ἰδιμι αὐδ' καὶ πρὸ οὕτως κακοῦ μοῦ. δῆλον γὰρ ὅπ' ἀμύνομαι εἰ θεοὶ συλλαμβάνουσι αὐτῷ. Ατώμου. ἄτης πεπλωρομένου. Μηδὲν μέγ' εἰπῇς. ὅπερ καὶ δ' ἐν ἀλέκτρᾳ. μηδὲν μέγ' αὐσῃς. οὗτ σὲ πρὸς δ' ἰδιμι νιν καὶ πρὸ ὧδ' ἀτώμου.

Ωζεῦ.

Ω ΖΕΥ. ἀ ριαῦται προσφωνήσῃς, οὐ δῆλον ὅτι τὴν ὑπόθεσιν παραλαμβάνει δ' μέλλον. ἀλλὰ προσοχὴν ἐργάζονται τῷ θεατῇ προσδοκοῦντι πῶς δ' λεανὸν ἅπαντήσεσθαι. Προγόνων. πρόγονοι μὲν πατὴρ πάππος καὶ οἱ ἀνωτέρω, ἀπόγονοι υἱὸς ἔγγονος καὶ οἱ κατωτέρω. πρόγονοι δὲ οἱ ἀπὸ πλειόνων γάμων γεγενημένοι, ὧν ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ εἰς δεύτερον ἦλθε γάμον. λέγουσι δὲ πρόγονοι πρὸς μὲν ἀπὸ τοῦ δευτέρου γάμου γεννωμένοις. ἔκγονοι δὲ λέγονται οἱ ἀπὸ τοῦ δευτέρου γάμου. Αλημα. πλάνη καὶ παλαιστικὸν πανούργημα. ἢ πειρίγραμμα, πλάσμα δὲ λέπειν.. Οταν κατεύχῃ. ἐπεισὶ δὲ ὡς Ναυβίας οὐκ ἠδυνήθη αὐδ' νμε παθεῖναι, δοκεῖ ἐκ τούτων αὐτῶν μεταθεῖναι. κἀμοὶ δοκεῖ ἔγχε ἀπθανεῖν. ἔυχομαι δὲ θεῷ, ἢ ἔυχομαι θεῷ αὐθρώπῳ, ὥσπερ οὗ τὴν θυγατέρα πριοῦμαι, κατεύχομαι δὲ κατηδ. Ωσ ἐμοί. τουτέστιν, ὡς ἐμοὶ φαεινότερον ἢ ἡλίου ἐμοὶ χεῖσθαι κεῖται. ἢ ὡς πέλκει δ' ὡς. λέγει δὲ σκότος ἐμὸν φάος, ὥσε εἴ τις δ' θάνατον σωτηρίαν νομίσειεν. Ελεεῖτε. αὐτὶ τοῦ ἀπολέσητε λάβετε. ἐᾶτ' ὅτε δὲ ἢ αὐτὶ τοῦ προτίμησι. Οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὔτε ἀνθρώπων γένος ὁρᾶν ἔτι ἄξιόν μοι εἰς ὠφέλειαν. ἄειτον τοίνυν ἀξιέναι τὸν βίον. ἢ οὕτως. εἰς οὐδένα αὐθρώπων ὠφέλεια οὐκ εἰσί μοι οἱ ἄνθρωποι. οὔτε οἱ θεοί. τί δῆτα ζῶ; Αλλά μ' ἀνόσ. ἢ ταῦτα χρησίμως κατὰ δ' χορὸν, ἵνα ἐπίσανται καὶ ὅθεν ἡ κατηχὴ τ' μανίας. ἔσται δ' οὐ πρὸς ἄλλου μαθεῖν, ἢ πατρὸς ἐκείνου τ' πενθερός. Ἰδιώτης δ' πεπλανημένος ὑπὸ τ' ἀθηνᾶς. ἢ δ' τέκμησας δ' ἄλον ἀγνοεῖ. Ολέθειον. μέχρι θανάτου. Αἰκίζει ἀντὶ τοῦ αἰκίζεται, ἢ λέγων μασίζει. Φύγῃ. γράφεται βάπῃ. Ποῖ μολῶν. ποῖ ἐλθὼν πλανῶ. πάντα χοῦ δ' ἔστε ἢ θεὸς αἰκιζομένη. Εἰ τὰ μὲν φθίνει. ἢ λέγων ὡ ἐμὴ δύτυχία φθείρεται δὲ τὴν κείνων τῶν ὄπλων.

Μ Ωρᾶις δ' ἄγραυς. ὀχ' τὴν ἀναίρεσιν τῶν βοτῶν, ἃ λαβὼν μωρῶς ἀνέχηται.
Δ ἱππαλτ Θ. ἀμφοτέραις ταῖς χορσὶν, οἷον σὺν διεξίωσ με φονεύοι. παντὶ δὲ νει, ὡς δ' ἴδυμ Θ. ἢ ὃ σρατός με φονεύοι λαβὼν τὰ λίππαλτα δρά πια, ὡς τί Θ φησὶ, ἀπὸ τοῦ πάλλω, ἀφ' οὗ ἐν ἄλλοις οὖρος παλὸν λέγεται τῶν ὄγκλων νὸν, ὡς ἄνωθεν πεπαλόμενον. Τοιὰ δ' ἄνδρα οὐκ ἂν ἔτλη γενναιότατ Θ ὢν.

Χ ειρὶ φονεύοι. τὴν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὕβριν προβάλλεται. Ἀνδρα χρήσιμον. χρήσιμον δ' ὠνητήριον εἰς χρείαν, ἢ ζῶν δ' ὠφελοῦν εἰς τὶ. θέλῃ δ' ἐνταῦθα σῖξαι, ὅτι ἀσωτελὲς φονεῖν τοιάδε ἄνδρα ἃ οὐδ' ἑτέρου ἂν πρότερον ὑπέμενεν ἂν φωνῆσαι.

Π ὄροι. πταμοί. Αλίῤῥοθοι. εἰς θαλάσσας ῥέοντες μὴ ἦχος. οὐ δὲ ἐν Σαλαμῖνι λέφησιν, ἀλλὰ δὲ ἐν Τροίᾳ.

Π άραλα. ἦχον παράλια. ῥυτέσι πεδιάλασσα. Καὶ νέμ Θ ἐπάκτιον. δ' ἄλσος τ' ὄροις τ' ἴδιος δ' πεδίλιον. ἀκτὴ δὲ ὁ κρημνώδης τόπος ἐν θαλάσσῃ. αἰγιαλὸς ὁ ἐπίπεδ Θ ⟨ὁμαλός. Κατέχητε. εἴχετε. κατέχειν γὰρ λέγεται δ' κρατεῖν, ⟨ ἔχει δ' ἐναντίον δ' ἀπολύειν. Αλλ' οὐκ ἔπεξετε δῆλον ὅτι. Αμπνοὰς ἔχοντα. ἦχον ζῶντα. Ισω. ὦ οὐκ ἔχω ἔπι ζῆν.

Π ὠ σκαμάνδριοι. οὐκ ἔστιν ἡ ⟨ξ⟩ολὴ πρὸς θεὸς ζῶας, ὡς τ' σκαμάνδρομαλλ) τὰ τῶν ἐλκόνων αἰρουμένου. ἀλλ' οἷον ἐμοὶ ἐχθραί ροί. ἔυφονοι δὲ τοῖς ἀργείοις τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς. ταῦτα δὲ πάντα δῆ τοι αὐακρουομένῳ ὄν θάνατον. ἔυφονοι ἀργείοις, ⟨ὰ δ' πτόν. ἐμφων μὲν γὰρ ὁ φόνιμ Θ. ἔυφων δὲ, ὁ ἁλὺς καὶ βύθιος πικός. Οὐκ ἔτ' ἄνδρα. οὐ νεμεσητὸν ⟨ὰ αὐτὸν μεγαλαυχεῖσθαι. ὅταν μὲν γάρ τις ἐν μετρίᾳ ⟨ὰ χρηγῇ ἢ, τότε εὐχῆμον σὺν δὲ λειν τὰ ἑαυτοῦ πλονεκτήματα. ἀπευθηκότα δ' ἄνδρα οὐκ ἂν τις μεμφαιτο, εἰ μεγαλαυχῆται. ὁπλία ⟨ὁ ἡρακλῆς ἐν ⟨ὰ τέλει ὧν σὺν δὲ αὐθρείας αὐτοῦ δηλώσει. ἡ γίγνεται ἐπίτασις τοῦ πάθους ὁπόταν δ' ριοῦν δυφθείρηται. ἔτι δὲ αὐξεται δ' πάθ Θ οὐκ ⟨ὼ ἄλλο λεγόμενον, ἀλλ' ⟨ὼ αὐτ.

Εξερέω

Ε ΞΕΡΕΩ. κομπάσω. Οὔ τινα. σύλεγε ἄλλον δηλονότι εἰσὶν ἀτ' σρατοῦ. Πρόκειμαι. προκείμενός εἰμι εἰς ὅτιν πάντων δηλονότι. Οὔ τοι σ' ἀπείργειν. ὁ χορὸς ὄντων ὁ λέγων. ἐνλίσωσι γὰρ ⟨ὰ⟩ χορῷ κάμνον τι ὅπερ ὄντων εἶδος πλαμυθίας. ἡ τέκμηρα οὐκ ἐρεῖ. ἀπείργειν νά βουλόμενον ἐνορεῖν τί. ἀνείργειν δὲ ὃν ἀρξάμενον καὶ ὅσον οὖν τοῦ ἔργου ἀνύσκοντα. Εχω. αὐτὶ τοῦ λύναμαι. Αἰαῖ. ἐντεῦθεν μακρὰν ἔπεσην μηκύνῃ ὁ ἀὐασ. ἔστι ⟨ὰ⟩ οὖν ἀρχαιότροπον δ' πρὸς τὰς ὀνομασίας ἐκφέρειν τὰς συμφοράς. καλῶς μὲν γὰρ πρατίων οὐκ ἂν ἐμέμνηθ τοῦ ὀνόματ Θ. ἐν συμφορᾷ δὲ ὤν. Επώνυμον. ⟨ὠνὼ δὲν ἔσεσθ⟩ ⟨ὰ⟩ ἐπώνυμον τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. ἐκλεξε δ' ἐ δ' ὄνομα πρὸ δ' αἰαῖ δ' θρηνητικόν. Σωσθῆσειν. ξυνδραμεῖν ⟨ὰ⟩ συγγενέσθαι ⟨ὰ⟩ εἰς ταυδὲν ἐλθεῖν. Εντυγχάνω. σὺν πίπτω. Οτρ πατρὶ. σὺν παθὼν τὰ τ' παρὸς καθ' ὠμάτων πραλαμβάνῃ. οὐκ ἐλάσσονα γὰρ τ' παρὸς πρήσας ἄτιμ Θ ἐλαύνομαι.

Ιλαίας. ἰλαία δ' πάλαι ἡ Τροία ἐκαλεῖτο, ἀπὸ ⟨ὶ⟩ δης τοῦ ὄρους. Τὰ πρῶτα καλλίσεια. ὅτι ἐλαφε τὴν ἱστόνην πρὰ τ' ἡρακλέους. πρεσβεῖον μὲν ἡ δ' γῆρας προτίμησις, ᾗ δ' ἀὐασ δηλόμενον γέρας κατὰ προτίμησιν. ἀρίσεῖον δὲ ἕνεκα ἀριστίας γέρας. καλλίσεῖον δ' ἐκλεγὲν τινὶ γέρας. πρωτεῖα τὰ ⟨ὶ⟩ πρώτης τάξεως γέρα. δευτερεῖα τὰ ⟨ὶ⟩ δευτέρας. Οὐδ' ἔργα μείω. πιθανῶς δ' μὴ εἰπεῖν πλείονα τ' παρὸς κακοπαθῆσαι. ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα. Αρκέσας. σεῖξας. βοηθήσας. πρήξας. λείπει δὲ ἡ δᾶ. ἵν' ᾖ δ' ἐμῆς χειρός. Ατιμ Θ ἀργείων. αὐτὶ τ', ⟨ὼ ἀργείων. ἢ ἀρκέσας, ἀργείοις ἄτιμ Θ ὢν ἀπόλλυμαι.

Κ άτ αι τοσοῦτόν γε. αὐτὶ τ' οὖν. Εξεπίσασθαι δοκῶ. γινώσκειν νομίζω.

ΕΙΖΩΝ ἀχιλλεύς. χάειεν δ' ὄχνόημα. ἐπεξιὼν δὲ τὰς ἑαυτῦ συμφορὰς καὶ λέγει. πρῶτον τὰ καθ' ἑαυτὸν τὴν ἀδικίαν τε κείστως. ἄτιμ γάρ ὄντι δ' πρῶτον αὐτὸν λελυπικός. εἰπὼν δὲ τὰ ἰδία καρρθώματα, διεξέρχεται ὡς συγγενικὴν αὐτοῦ ἡ πρὸς δ' χοῖον ἀνδραποδία. κεῖνειν ἐμελλε κεράρς. αὐτὶ τῦ μὴ κείστως δ' λόναι τινὶ κράρς ἀειστίας. ἦρχων ἐμελλε κεῖνον τίς ὀκρατῶν ὅτι ἀφ' τὰς αὐτῦ ἀνδραγαθίας. οὐδεὶς ἄλλος κατεῖχεν ἂν ταῦτα πρὸ ἐμοῦ ἐν ταῖς ἀειστείαις.

Κ ράτη. νίκην. Φρενῶν δ' διάφοροι. ἦρχω πρὸ φοροι. Ἀτῶν ξ ἂν. αὐτὶ τῦ ἀτώμενον. ἀτεῖς ξαν δὲ αὐτὶ τοῦ ἐκώλυσαν.

Ε ἦν φίσαν. ἐνηφίσαντο. ἦν φίζωνται δ' λογαειάζω. ἦν φίζομαι δὲ δ' ἦν φοις τίθημι. Εσφηλεν. σφαλῆναι ἐρίπτειν. Παντεργῶ. πάντα πράττοντι, καὶ μηδὲν ὑπερτελομένῳ. πανούργως ἡ αὐαιλῆ. Ἀνδρὸς τοιδε. σεικτικῶς αὐτὶ τοῦ ἐμοῦ.

Γ νώμης ἀπῆξαν δι' ἐμῆς. οἷον εἰ μὴ δι' ἔκστασιν τὸ λέοντος ἐξέπεσον αἱ διάνοιαί μου, οὐκ ἂν ποτε ἄλλος οὕτως ἀλίκως κατεφήσαντο. ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ, Ἡ γάρ νύ μιν ἀφρεάλμη νῦν ὕστατα λωβήσαιτο. Ἀδάμας θ' θιά. ναρθένιος. ἄζυγος. Ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος. γράφεται οὐκ ἔχοντος. δ' ἐγκλήμα δι' φυγῆς ἀυτῶν. πάνυ δὲ γενναίως ἐμμένει τοῖς λήμασι. δ' ἢ ἐφ' ἑαυτοῦ ἀνηρηκέναι φησὶ τοὺς ἕλληνας, καὶ ἡττῆσθαι οὐχ ὑπ' ἐκείνων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιπνοιαν τοῦ θεοῦ. Φύγοι γ' ἄν. φεύγει πως διακόμενον ὑπὸ τινος. φεύγει φυγαδεύομενος καὶ ἀζοειζόμενος, καὶ φεύγει κατηφορούμενος. ἀζέφυγε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀζελύσατο ἑαυτόν. Διαφεύγει δὲ τι ὅταν πράσσομεν διακόμενον. ἢ ὅταν πρόσωθεν λαθόν, ἢ ὅταν κρατηθὲν διολισθήσῃ. Θεοῖσ ἐκθαίρομαι. δι' ἃ τις πλανᾶται ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ἀπ' ἔχθω δ' μισῶ, ἐχθρὸς δ' μῖσος. καὶ ἐχθαίρω, δ' μισῶ. καὶ ἐχθαίρομαι, δ' μισοῦμαι.

εἰ ξῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν, ὧν πέρι κείνειν ἐμελλε κράτος ἀειστείας τινὶ, οὐκ ἂν πω αὐτ' ἐμοῦ ἔφερεν ἄλλος αὐτ' ἐμοῦ. νῦν δ' αὐτ' Ἀτρείδαι φωτὶ παντεργῷ φένας ἔπραξαν, αὐδρὸς τ' δ' ἀπώσαντος κράτη. κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα, καὶ φρένες διάφοροι γνώμης ἀπῆξαν τ' ἐμῆς, οὐκ ἂν πρὸς ἀλίκῳ κατ' ἄλλο φῶς ἦλθ' ἐνήνεσαν. νῦν δ' ἦ Διὸς ἐργῶπις ἀδάμας θ' θιά, ἥδη μ' ἐπ' αὐρῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν ἔσφηλεν, ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον, ὥστ' ἐν τοιοῖς δὴ χεῖρας αἱμάξαι βορᾶς. κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφυγότι θ', ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος. Εἴ δέ πῃ θεῶν βλάπτοι, φύτοι τ' ἂν χὠ κακὸς ἐγκρείσσονα. καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν, ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς ἐχθαίρομαι; μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός.

ΝΑΥΛΟΧΟΥΣ ἔβρασ. ἐγναύσαθμον, ἔνθα αἰνῶς ἵσαντο κατὰ λόχον. τοτέ σι κατὰ τάξιν. Πρῶ. αὐτὶ τοῦ πράσσω. Καὶ πῶς ὅμμα. αἰχύνεται ἄνθ' ἀειστείων φανῆναι δεῖ παρὰ, καὶ φυγὰς ἀκούειν. δαιμονίως δὲ ἀνθυπάγεται αὐτῷ καὶ τὰ ἀπὸ λαγῆς. καὶ ὅστις ἀναλύει, ἵνα μὴ λιθῇ ὑπόθεσις. Γυμνὸν φανέντα. αὐτὶ τῦ ἔρημον. μεγαλοφυῶς δὲ οἷε ταυτὸν ἑαυτῷ δ' πᾶν εἶναι. δ' δὲ γυμνὸν καὶ δ' ἄτρεκ πρὸς λήθ, ἀντὶ τοῦ μεμονωμένον καὶ κεχωρισμένον δι' ἀειστίας ἦλθον τῶν ἕνεκα ἀειστίας γ' δρῶν. Πρὸς ἔρυμα, πρὸς δ' τεῖχος. ἢ πολίχνιον. ἔρυμα γὰρ καὶ φούειον καὶ πολίχνιον ταυτόν.

Ξυμπεσών. συμπεσεῖν δ' ἐλθεῖν εἰς μάχην. προσπεσεῖν δ' ἐβούφνησ μὴ εἰδότα τινὰ ἀπεκτεῖναι. Ἀλλ' ὡδί' Ἀτρείδας. ἀλλ' ἐφηθήσονται οἱ ἀχεῖδαι ἐάν τι γένωνται ὀνειδάσας πρὸς θὺ ζῶσας ἀπειθάνω, ἀγνοοῦντα θ' ὅτι ἐκάστοις γέγονέ μοι ὁ θάνατος. καλῶς δ' οὐκ ἐπήνεγκε τὴν ἀληθῆ λόξαν. ἕως ἂν φράσῃ ἄπορα αὐτὸς ἐνοεῖ. Οὐκ ἔστι ταῦτα. οὐ λεγόμενα ταῦτα, ἦλθον οὐδὲ δ' μὴ τὰς ἔβρασ τὰς ναυλόχους λιπὼν ἀπεράσαι πρὸς δ' πατέρα, οὔτε μὴ εἰς μάχην ἐλθεῖν, εἶτα τελευτῶν ἀποθανεῖν.

Μ ή τοι φύσιν γ' ἄπλαγχνος. ρυτέον ἀθενῆ καὶ ἀλλοίαν πρὸ τὴν τοῦ πατρός. ἄπλαγχνος δὲ, ἄρλμος, ταπεινὸς. δειλὸς, ψυχρός. πλαγχνὶς γὰρ ἡ καρδία. ἀφ' οὗ καὶ εὔπλαγχνος ὁ εὐκάρδιος καὶ αὐθρεῖος. ἄπλαγχνος δὲ, ὁ ἀκάρδιος καὶ δειλός. Τοῦ μακροῦ χρόνου βίου. ἐπὶ πολὺ ἐκτεινομένης ζωῆς. αἰχρὸν γὰρ εἰδὴ δ'. ἄσκον. δειλόν. ἄκοσμον. ἄμορφον. Ἐξαλλάσσεται ὅστις ἀφ' πλαγὴν οὐ δέχεται, ἀεὶ ἐν κακοῖς ἐξετάζεται. Τί γὰρ πάρ' ἡμῖν. τί γὰρ ἡμέρα μία ἔχει προσθεῖσα δ' ζῆν καὶ αὐαβαλλομένη τοῦ θανεῖν τὸ πλεῖον δ' ἄνθρωπον.

Θ ὁρμαίνεται. χλιαίνεται. θάλπεται. δ' ἡ ῥιοῦντον ὀξαπατᾶν ὄτιν ἑαυδ'ν ἐν ἀθυμολογίᾳ διάπυτα. ἄλλως. θερμαίνετ, ἤγουν θαῤῥεῖ, καθ' ὃ λέγετ τὴ θάλπων πῦρ· ὁμήρῳ δ' θάρσος κατ' ἐναντιότητα τ δέος, ὃ ἀυχρὸν αὐδς λέγ, ἀυχρὸν δέος εἶλεν. Τὸν δ' ὑγενῆ. δ'ν μεγαλοπρεπῆ ☪ γενναῖον. δ' ὑγενεῖς γάρ, ὧν ἡ πατρὶς σαφιφανὴς ☪ δ' γένος, ☪ ἀπ' ῥύρου κατὰ μεταφορὰν ☪ δ' ὑγενὴς ὁ μεγαλοπρεπὴς, ☪ γενναῖος.

ος, ἡ δ' ὑγενὲς ἦθος δ' ἀσεῖον
☪ πεπαισ'δυμένον ἡ' ὄγκον
ἔχων. ☪ δ' ὑγενὴς ἀυχὴ καὶ
δ' ὑγενὴς λόγος. Ἀλλ' ἦ
καλῶς ξῆν. Φιλοσόφως δ'
καλὸν ἐν ἀμφοτέροις. Ὡς
ἐπόβλητον λόγον. γνήσιατ'
σχαναίας γὰ εἰρημένα ἡ οὐχ
ἐπόβλητα. οἰκεῖα δ' σαυ
τῷ εἶπας. ὅμως τε μὲν παῦ
σαι, δ' ἂν αὐαθεὶς ἡμῖν.

Ω Αἶσοτ' Αἴας. τεκμήρασης
ὁ λόγος. οὐ γὰ σὲ δ'ν χρὸν
μηκύνειν δ'ν λόγον. μικδς ὁ
λόγος. δ' μὲν γὰ αὐτ' ἦν
ναῖον ☪ ἐλευθέριον δ' τὴν
παῤῥησίαν τ φύσεως. δούλη
γὰ ἐπάναγκυ γένηνε. δ' δὲ ἦμέζον ποῖς καιροῖς. δηλοῦ τὴν φιλοστοργίαν ἐμφαῖνον. ☪ ὅταν τὰ ἑαυτῷ καταβάλῃ τεχνικῶς ἐπιχειρῇ μαλθακώτερόν πως καθιστᾶσα δ'ν αἴαντα. σὲ γ' αὐτῷ ἔστιν ὧδ' λόγοις, ὅπ μὲ τὴν ἐλευθερίαν παῤῥησιάζεται. Τῆς ἀναγκαίας τύχης. τ δυσχέρειας. τεχνικὸς ὁ λόγος ἐκ προοιμίου ☪ εἰς ἔλεον ἱκανὸς ἐπιπάσασθαι. δηλῶς δέ φησι δ' ἀναγκαῖ). ὥστε μὲν ὃν τῶν κατὰ φύσιν ἀκολουθίαν ζηνὰ ἐχόντων. ὡς ἂν εἰ πρέμνῳ ἀναγκάσω δ' πῦρ θερμόν. ἡ δ' χάλαζα λευκόν. πτὲ δὲ ὡς ὃν τοι ἐξ ἀνάγκης γιγνομένων. ὡς ἡ νῦν ἀναγκαίας τύχης τ βίου φησί. Σθένοντος ἐν πλούτῳ. εἰ πέρ τινος τῶν φυγῶν. ἀντὶ τ, ὡς οὐκ ἄλλου τινός. Θεοῖσ ἢ. ζωίζησις δ' δὲ πῦ σθεναγόν. Καὶ σῇ μάλιστα χειρί. τῇ ἀχμαλωτισάσῃ με. Εὖ φονῶ τὰ σά. ἔυνασ σοι καθίσαμαι, ἐυ νοῶ ὃις σοῖσ. φονῶ ἀπατικῇ ☪ τάσεται καὶ δ' εὖ φονῶ, ἐπὶ ἀφελυμένον ὄδι, δ' δὲ οὐφονῶ δατικῇ ἐνίοτε ☪ αἰτιατικῇ.

Καὶ

Κ ΑΙσ' ἀυπάζω. αὖτὶ τ πλακαλῶ. κάλλισα δὲ ἀμφοτέροις ὃις ὅρκοις ἐχῇ σαρ. μέγιστον ἡ δικαίωμα δ' ἦ αὐδὲ ἑσίας ἐπιτυχεῖν. ὁ ὥστε μὴ τ πολεμίων φειλόμθα. δ' ταῦτα ☪ δ' σεμνὸν τ κοίτης χρήσιμον. ὅπυ γε καὶ δ' σεμνότατον τῶν προσώπων ἀδὺ δικαιωμάτων τ πρὸς ἄνδρα ☪ γωῖκα Δ' λεγόμθον.
„ αὐδ' ὅδ' ὁμνιδ, Σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωΐτερον λέχος. ὅρα δὲ ὅπ ἑκατέρωθεν θηλείας ὁ ῥιοῦντος λόγος πρόσκειται. ὃν δὲ τ ὀδυσσέως ☪ ἄλλό τι οἰκότερον ὄνομα ὀξεῦρεν, Ἀτρείδαι λέκτοιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκουρ. τὴν ἔυνοιαν δηλῶν τῶν σὺν τοῖς ζωιόντων ἐπιμονῆ παιδοτρίας. Εφεσίᾳ Διόσ. αὐτὶ τ ζωοίκου. οἱ μὲν γὰ ζωοικοῦντ δ' ἐν Ἐφέσιον Δία, πεπτεινιδν. οἱ δὲ φίλοι δ' ἐν φίλιον. οἱ δὲ ἐν τῇ μιᾷ τάξει καταλεγόμθοι καὶ μιᾷ συμμορίᾳ ἑτερεῖν. οἱ δὲ ξένοι ξένιον. οἱ δ' ἐν ὅρκοις συμφωνίας πριοῦντδ' ὅρκιον. οἱ δὲ δόμθοι ἱκέσιον. οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὁμόγνιον.

Σ ωμαλάχθης. ζωαλαγὰς ἔχις. γάμῳ ζωεζευχθης. ζωλωμόθης. ὄθεν ἡ ζωάλατμα. Τῶν σῶν τῶ ἐχθρῶν χειρίαν. ἡ τῶ πεδσ δ', χειρίαν. ἀπχείρίαν δούς τινι τ ἐχθρῶν σ. εἰσ ἤμα δὲ ἀγριαίνοντα δ'ν αἴαντα πρὸς τὰς ἐπιπομήσις. σχαζόμενον δὲ οὐ φησι μὴ δάφθεισε ☪ αὐτόν. στραζομένη δὲ τ καιροῦ, ἔξωθεν δ' διέρχεται τὰ ἑπακολουθοῦντα λέγων ☪. ὅπ τῶ χειρίαν μετρῖς ἐχθροῖς ζωὶ ζῶ δ' σι καταλείφις. Τελευτῶς. δ'ν βίον δηλονότι. τελευτῶ δ' ἔρτον, ἡ τελευτῶ αὐτὶ τοῦ ἀποθνήσκω, ἐφ' ᾧ ζων πακούεται δ'ν βίον, ἵν' ἡ τελευτῶ δ'ν βίον, ἤγουν τελευτῶ καὶ καταῤῥέφω δ' αὐτό. ἔστι δὲ δ' τελευτῶ ἡ δ' καταῤῥέφω, ἔστι δὲ ☪ δ' μεταλλάττω τὰ αὐτά. δηλοῖ γὰ δ' ἀποθνήσκειν.

Τ αὐτὴ νόμιζε. αὐτὶ τ οὕτως. κατὰ σὸν δ'ν τρόπον. Δοῦλιον ἔξειν ζοφήν. σὺ φιλὸν δ' ἦ δουλείας εἶπεν. ἀλλὰ ☪ ὅσα ἔνεσιν εἰπεῖν τινα ἰδόντα αὐδ'ν ἐν
„ δουλείᾳ· ☪ ἡ ῥιαύτη δὲ δυσκαλία ὁμήρ. Μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θείνοις χέρα τε γυναῖκα. ἀπῤῥέψαι δ' ἐβούλεται αὐδ'ν δ' τῶν ῥιούντων λόγων. Λόγοις ἰάπτων. γράφεται ἀτίζων. ὑβρίζων. πτὰ δ' ὁμηρικόν. Εκτορος ἥδε γυνή.

Τ ῥέφει. αὔξει. ἔχει. Δαίμονα ἐλᾷ. Δαίμονι νῦν ἡ δλεία, ἡ ἡ δυσχία. ἐλᾷ δὲ αὐτὶ τοῦ ἐλάσει, εἰσ ταῦτα δηλονότι.

ΣΟΙ δ' αἰσχρὰ τἄπη. Ⓒ δὴ τὴν εὐγένειαν Ⓒ δὴ τὴν αὐθρείαν· δὴ μὴν τοσοῦτον τὴν αὐθρείαν. δὴ δὲ τὸ ⸌δὴ⸍ σῷ γένει, τὴν εὐγένειαν. ὃς προγόνοις. θαυμαστῶς δὲ πρόσθεσις τὸ γένος. αἰσχρὸν ⸌δὴ⸍ προσεῖναι Ⓒ ⸌δὴ⸍ ἐμοὶ ⸌δὲ⸍ τοιούτοις αὐτὸν καταλείπων. ΑΙ. ἀλλὰ πατρὶ μὲν καλῶς ⸌δὲ⸍ τῷ πατρὸς, ἐν γήρᾳ μακρῷ· ⸌δὲ⸍ δὲ μητρὸς, πολλῶν ἐστὶν κλῆρος οὐχ ὁμοῦ. ὁ ⸌γὰρ⸍ ἀμφοτέρων ἐνὶ χρησάμενος ὀνόματι, ὠφέλημός ἐστιν λόγου. δ' δὲ ἐς χρόνον ἴσθι δ' ἐν λόγῳ. δ' δὲ ἐς χρόνον νίζειν ταῖσ δικηκόσιν, αὖθις κώτερον. θαυμαστῶς δὲ ⸌δὲ⸍ μὴν ἑαυτοῦ σὰμοῦ ῥῖς τοιούτοις ὀνόμασι χρῆται. οὔτε αἰδοῖ λέσθαι οὔτε οἰκτείρει. ἐπὶ δὲ τῶν γονέων καὶ τοιαῦτα. ΧΟ. κλῆρον ἔχει κῆμον. κληρούχοις Ⓒ δὲ γεωργοῖς φασὶ πρόδοτον, κληρούχοι Ⓒ οἷς Ἀθηναῖοι ἔπεμψαν τὰς πόλεις ἃς ἑλάμβανον κλήρους ἑκάστῳ διῳκημένους. ΑΙ. σοὶ δ' αἰσχρὰ τἄπη ταῦτα, Ⓒ ⸌δὴ⸍ σῷ γένει· ἀλλ' αἰδοῖ μὲν πατέρα δὴ σὸν, ἐν λυγρῷ γήρᾳ προλείπων. αἰδοῖ δὲ μητέρα πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἥ σε πολλάκις θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν. οἰκτείρε δ' ὦ ναῦ παῖδα δὴ σὸν, εἰ νέασ ζοφῆς στερηθείς, σοῦ δοίσεται μόνου ὦ ὀρφανισῶν, μὴ φίλων. ὅσον κακὸν κεἰνῳ τεκάμοι τ' θ' ὅταν θάνῃσ νεμεῖς. ἐμοὶ ⸌γὰρ⸍ οὐκέτ' ὄντιν εἰς ὅ, τι βλέπω, πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατὴρ δ' ἱστῶσα δορί, Ⓒ μητέρ', ἀλλ' ἥ μοῖρα δὴ φύσαντά με, καθεῖλεν ἄλλα θανασίμους οἰκήτορας. τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρὸς;

ΧΟ. οἰκείως ἐκ ⸌δὴ⸍ φύσεως κεχαλωμένη πρὸς λαβεῖν. ΕΙ. νέας. εἰ ⸌δὴ⸍ νέας ζοφῆς σοῦ χωρὶς ἀνάξει καὶ διώσεται. ζοφῆς δὲ ἀντὶ ⸌δὴ⸍ ἀναζοφῆς. λέγει δὲ ἀναζοφήν, ἣν αὐαρέφοισιν αὐτοῦ ἄλλοι. ΧΟ. ὀρφανισῶν. ὀρφανισάς εἰσιν οἱ ⸌δὲ⸍ ὀρφανοὺς φρέφοντες. ἕλλωας δὲ φησιν οὐ φίλους ὀρφανισὰς καθὸ δυσμενεῖς. ἢ ὀρφανισᾶι, ἀρχὴ ἀθήνησιν τὰ τῶν ὀρφανῶν κρίνουσα. ἢ ὀρφανισῶν τῶν ⸌δὴ⸍ ὀρφανίας ἰδίᾳ ζόπων. ὀρφανὸς ⸌γὰρ⸍ ὁ ὄρον ἔχων δ' οὐ φαίνεσθαι. ὁ δὲ σπαμὸς Ⓒ μηκέτι ἐμφανεῖς. ἀμέλει καὶ τὸ τῶν ἀμφιθαλῶν ὡς ἐμφανῶν ἐλαύνεται. χλιρωσαὶ δὲ οἱ τῶν χλιρῶν ἐπίζοποι. ΕΜ. οὐκέτι. καὶ ⸌δὴ⸍ ὁμιλρικόν. Οὐ μοι ⸌δὴ⸍ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ, εἶτα ἑξῆς. Α. τὰρ σύ μοι ἐστὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. ΗΪΣΘΟΜΕΝΟΣ. ἀφανίζομαι. αἰσῶ δ' ἀπὸ τοῦ σθρικτικοῦ α. καὶ τὸ σκμικρὸν ἰκῶς δ' γνώσκω. ἄϊστος ἀφανὴς πεφηνὼς ἢ ἐκπεπλωκὼς δὴ μνήμης, Ⓒ ἀπὸ τούτου ἀϊσόω ἀϊσῶ ῥῆμα. ΑΙ. ἢ μοῖρα. ὡς ῥύρου ἰλίῳ θανάτῳ τετελευτηκότος. δ' λέ ἀλλά, ἀντὶ τοῦ λέ. Θανασίμους, ἀντὶ τοῦ νεκρούς, ἢ τοὺς ἐκ θανάτου.

ΕΓΩ ΓΕ σώζομαι. ὥσπερ ἐὰν ἐσωζόμην ἐν πᾶσι σώζομαι ἐν σοί. σώζεται δέ τις ἔν τινι, ὅταν ἐν αὐτῷ ἡ σωτηρία αὐτοῦ ᾖ, ὡς σωζομένου, αὐτὸν σώζεσθαι, ἀπολωλότος δὲ ἐνίοτε σώζεσθαι. ΑΛΛ' ἴσχε κάμοῦ. καλῶς δ' κάμοῦ. οἷον μετὰ δὴν πατέρα μὴ δὴν ἰδὼν κάμὲ ἔν τινι μοίρᾳ κατάθου. αἰδεῖται γὰρ ἡ τύχης ἐν ἣ νῦν ὄζιν. αἰδημόνως δ' αὐτὸν ὑπομιμνήσκει τὰ ⸌δὴ⸍ θύνησ. ⸌δὴ⸍ μάλιστα δοκεῖ αὐτὸν πείσειν. ὁ δέ γε θυμοειδὴς, μᾶσσον πικρὰν εἰσάγει τὴν ἐκβασιν λέξειν, τοῦ τὰς φίλασ δῆτ' θύφονας σείξεις ἄναξ. ἢ τῶν θύνῃ φιλτάτων ἀπὸ σωμάτων. Τορπνόν. δ' τέρψιν ποιοῦν, χαροποιὸν δὲ δ' χαρὰν ἔχον οἷον χαραποιὸν ὄμμα. Χάρις χάριν γὰρ ὄζιν. ἡ φύουσα τὴν χάριν χάρισ, ὄζι πρόϋπάρξασα. Οτοῦ δ' ἀπόρρητος μνῆσις. ἡ μνήμη τοῦ εὖ πεπονθέναι, οὗτοι οὐκ ἂν εἴη θυμοειδὲσ. ἡδὸν δὲ ⸌δὴ⸍ τούτων τῶν ἰάμβων ἤρτηται δ' ποθὲν θύχησίας καὶ ἀχαρισίας. Εχειν σ' ἂν οἰκτον. ἔλεον. δύσποτικὰ δὲ τὰ ριαῦτα. εἰ ⸌δὴ⸍ ὁ ξένῳ ὠκτειρε, πόσῳ μᾶλλον ὁ Αἴασ. ΚΑΙ. κἀπέπεμψαν. οὐχὶ κατὰ εἶπεν. ἀλλ' ἐὰν πειθηται κατὰ πάντα ἐμοί. ὁ ⸌γὰρ⸍ Αἴασ ἐγνωκὼς ἑαυτὸν ἀποσφάτ]ειν, ἐβούλετο πρὸ τοῦ θανάτου δ' παῖδα ἰδεῖν. εἰκότως δ' οὖν πολλὴν λέγει. ὅτι ἀεινόν ὄζι τὴν γυναῖκα πειθ' ἔχειν εἰς ἅπαντα ⸌δὴ⸍ ἀνδρί. ἔοικε γὰρ ὑφορᾶσθαι ὅτι οἰκτρῶς ἐκσώσει δ' παιδίον. Καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτόν. τοῦ φόβου χαίρειν, ξύσασθαι θέλουσα ἀχήματον. οὐκ ἀντικρυς μὲν ἀντιλέγει. ἀναβολὰς δὲ πλάττεται ὡς ⸌τοκεκινηκότι μὴ πιστεύουσα. λέγει δὲ Ⓒ μὴν ὀξελυσάμην αὐτὸν εἰς τὸ δηλονότι, ἵνα, σὺ ὁρᾷς αὐτόν. Πρέπον γέ τ' ἂν ἦν. ἦν Ⓒ δῆτα τοῦ ἐμοῦ δαίμονος, δ' ⸌τ' ἐμοῦ δ' παῖδα ἀναιρεθῆναι, ἀντὶ τοῦ ἑπεσθαι τῇ πρόσθεσις μοῦ τύχῃ, καὶ δ' αὐτόχειρά με τοῦ παιδὸς καταστῆσαι. Τοῦτό γ' ἐκέσθαι. εἰς δῆτα ἀρκέσαι. ⸌δὴ⸍ παισὶ ⸌τ' ὠφελῆσαι καὶ ἀποσωθῆσαι τὸ θανεῖν.

ε Πηνέσκ. αὐτὶ τ ἐπαινῶ. Τί δῆτ' ἂν. τί σε φησὶν ἐκ τῶν πρόσθεν ὠφέλησά.
ἢ τί βούλεσθαι γενέσθαι, ὠφελοίμην εἶναι εἰπεῖν. πρωτικὴ δὲ ἀσθένεια οὕτω
χρῆται τοῖς ὀκλικοῖς. Ἐκ τῶνδε. κατὰ τὰ μὴ ταῦτα. Προστιμᾶν. προσφθέ
γξασθαι. ἀπαράζεσθαι λόγοις. Μὴ οὐ πρᾶσσαν ἔχειν. ἥρι πρεῖναι. Εὐθύνων κυ
ρεῖν. ἥγουν διδάσκειν παιδεύειν. κυβερνᾶν. Λεῦρο ἄπελθ' αὖθις ἀπὸ τῶν πρόσ
πόλων κυβερνᾶς ἀνδρῶν ἄρχων τοῖς
χερσίν. Ερωτᾶντι φωνεῖς. ἀλλ ἐπήνεσ' ἔργῳ, καὶ πρόνοιαν, ἣν ἔθου.
ἐγγὺς ὄντα πάλαι μανομένῳ τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶν δ' ἂν ὠφελοίμι σε;
νῷ δὲ κλύοντος. ἥγουν οὐκ ἀκούοντι. Αἶρε Λεῦρο. αὐτὶ τοῦ πρόσφορε. ὡς δ', Μὴ μοι ἀλλὰ μέλλειν μὴ οὐ πρᾶσσαν ἔχειν;
οἶνον ἄειρε. Φόνον. τὰ πρὸ τῶ
ματα τῶν πεφονευμένων.
ε Ἐπῇ δικαίως ἐς ἐμός. εἰπῇ ἀλλ ἔρεπτε φωνεῖς, ἢ λελειμμένῳ λόγῳ;
ἔστιν ἐμοῦ οὐκ εὐλαβηθήσεσθαι
δ' ὑμῶν φόνου τῶν πριμνίων. Τὰ ἀλλ' αἶρ' αὐδὴν αἶρε δεῦρο. τὸν δίκης δὲ οὐ
πατρόθεν. κατὰ τὰ πατρὸς νεοσφαγῶν πευτόνδε προσλεύσεσθαι φόνον,
ἰδιώματα, λέγω δὲ ἀνδρεί εἰπῇ δικαίως ἐς ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
αν καὶ φύσιν ἢ δ' ἐναντίον ἀλλ' αὐτὸς ὁμοῖος αὐδὴν ἐν νόμοις πατρὸς
ἐν συμφοραῖς. ἥκω εἰπῇ οὐ δεῖ πολοδαμνᾶν, κἀξομοιοῦσθαι φύσιν.
μόνον κατὰ τὴν ὥραν ἐμός ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς δυστυχέστερος.
δίκην μὲν, ἀλλ' ὅμως κατὰ τὰ τάδ' ἀλλ' ὅμοιος. καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
φίσκα πλεονεκτήματα ἐ καί σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
μὸς ἔοικεν ἀληθῶς. Αλλ' ὅθ' ὕστερος ἀδάνῃ κακῶν.
αὐτὸς ὁμοῖος αὐτόν. νῦν δ' Εν ᾧ φονεῖν χρὴ μηδὲν, ἥκιστ' βίου.
ὁμοῖος ὡς κατὰ τῶν κρατῶν.

ὅτε εἰσὶν ὠμοί, σκληρότροποι εἰσὶ καὶ ἰταμοί. μεγαλοφρονῶν ἢ νόμους τὴν φό
σιν ὠνόμασε, καὶ δ' ἔθος τὸ γενναιότερον. Πολοδαμνεῖν. ὡς πόλον
γυμνάζειν. πολοδαμνεῖν δὲ τῶν ἀλόγων λέγεται κυρίως. δὲ ἀνθρώπων δὲ
παιδαγωγεῖν καὶ παιδεύειν. ἀφ' ὧν παιδαγωγὸς καὶ παιδοτρίβης ὁ λεγό
μενος βαΐσαλος. Ω παῖ γένοιο. μέτειμι ὁ λόγος. ἢ λέγομοία δυχὴ καὶ πρὸ ὁ
μήρου. Ζεῦ ἄλλοι τεθνᾶσι λάτε λὴ καὶ τόνδε γενέσθαι παῖδ' ἐμὸν ὡς κἀγώ.
κ αὐτοῦ σε καὶ νῦν. ἐπεισῆκατεύχεται αὐτῷ δυτυχίαν, φησὶν ὅτι καὶ νῦν σὲ
μακαρίζω ὅτι μικρὸς ὢν οὐκ ἀδάνῃ τῶν ἐμῶν κακῶν. Ζηλοῦν. μακαρί
ζειν. Εν ᾧ φονεῖν χρή. ἐν ᾧ μηδενὸς ἀδάνεσθαι μήτε λυπηροῦ μήτε
ἡδέος. ἥκιστ' ἐν ᾧ μὴ αὐτὸ λαμβάνεσθαι τῶν κακῶν. ἐπεὶ ἔστι πλοιότερον λό
γημα ὡς τὸ μὴ ὄκνος τὴν ἀφοσύνην.

Τὸ μὴ

Τὸ μὴ φονεῖν γὰρ. σὲ λαβεῖν δεῖ ὡς δὲ παιδίσκ. οὐκ καθόλ τὴν ἀφοσύνην προ
κείνει. ὁ λὲ νοῦσ. ἐν ᾧ νηστίῳ κακὸν μὲν δ' μὴ φονεῖν. κακὸν λὲ ὅμως αὐώδυ
νον. καὶ δύστροπίσθησ, Νέα γὰρ φοντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ. τάχιστα δ' ἐδὴ τῶν ἐξ
ῆσ ἐσήμανε δ' βλεκτικὸν, ὡς ὥστε δρεῖ σύμβολον δὲ φονήστεως. δ' γὰρ δακει
τικὸν τ χαρτ μ' τ λυπηρὸν, βλεπ δέι. Δεῖσ' ὅπως. αὐτὶ τ δεῖσε ἐκδυκῆ
σαι δ' πατέρα· δ' ὅπως δὲ
πραγγελίας κείμεθ) οὐλέγ
γε καὶ τὰ δὲ ἀττικοὶς ὑπτάσσε
ται. αὐτὶ δὲ τ πῶς κεῖται. Οἷος
ἐξ οἵου βάφης. οὐ πρὸσ δ' ἐξ οἵ
ου λέγεται δ' ἐβάφησ, ἀλλὰ
πρὸς δ' οἷος ἐβάφης. δ' ἢ ἐξ οἵ
ου, ἀντὶ τ, ἐξ οἵου παρὸς δηλο
νότι πεπονὼς. δ' πᾶν οἷος ἀνε
βάφησ δὲ οἵ' ἂ παρὸς ὤν.
Κούφοις πνεύμασι. κούφῃ δὲ
ἀπαλῇ ζωῇ. Ἢ μεταφορᾶ ὑπὸ
τ μικρῶν φυτ ἐχθρῶν. ἄλλ
να οὐδὲν σφοδρὸν δύνατας
ὑπενέγκειν, οὐ καύσωνα, οὐκ ἄ
νεμον. Τυχὴν ἀτάλλων.
ζωὴν βρεφικῶς δαβιβάζων
ὡς βρέφων. ἀτάλλειν δὲ γνησπαίζειν ὡς σκιρτᾶν. Οὔ τοι σ' ἀχαιῶν. ἥκω
οἶδα ὅτι οὐ μὴ ὑβρίσει σε τίς τ ἀχαιῶν. Οὐ λὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ. δὲ τί φησιν ἐν
ταῦθα φανῶσ ἐκφέρει τὴν ἑαυτ γνώμην ὁ ᾍας, ὅτι σεῖ ἑαυτὸν δεῖ βάγειν τ βίου.
ξητέον δὲ ὅτι ἐν ἤθει. οἷον εἰ γένοιτό τις τοιαύτη ἐμὲ συμφορὰ, μὴ σεῖσθαι. ἕξεισ δὲ
τὸν προνοοῦντα, αὐτὶ ἐμοῦ. ἢ ὅλα ἐκφέρει ταῦτα ὑπὸ τ πάθους προαγόμενον.
Πυλωρὸν, ἀντὶ μεταφορᾶς τ φυλακτόντων τὰς πύλας, λέγει νῦν δὲ ἀπροσδοκήτω
τα, ἢ μὴ ἐῶντα προσβάλειν κακόν τι. Τροφῆς ὄκνον ἔμπακα. ἀναζοφῆς
πρόθυμον φονπικήν. Εἰ ταῦν. ἐὰν εἰ ἐκδήμος νῦν δή. Τηλωπός. ἔκδημος·
γράφεται καὶ τηλεγός. Δυσμενῶν θήραν ἔχων. Φυλακὴν ἔχων τ ἐχθρῶν. λέ
γει δ' ἂν τῶν θρᾳκῶν. πολὺ τὰ τελευταῖα τ φρυγικοῦ πολέμου, ἐσυμμάχουν
τοῖς τρωσὶν οἱ θρᾷκες, γόντες ἢ ἀδὲ οἱ ἕλληνες, φυγοῖς εἶλαξαν πομπνύσονίας
αὐτοῖς τὴν ἐκείνων ἐφοδρ. ἵνα οὕτως ἐπελθόντων, κατὰ τὴν ὁλὸν συμβά
λωσιν αὐτοῖς, πρὶν ἐλθεῖν εἰσ ἴλιον. καὶ πρέσβεις δὲ ἀποστείλαντεσ οὐκ ἔπει
σαν. δ' δὲ θήραν γράφεται καὶ φυράν. Ὑμῖν τε κοινήν. πρόθυμοτέρους αὐτοὺς κα

θίσπ. κοινὴν δὲ ἴσην φησὶ χάειν ὁμολογῆν ἐκείνῳ τὲ δι' ἀπραγίας, καὶ τούτοις δι' ἐπαγγελίας. πολὺ παθῶς δ' ἐς ἔχαρν πολὺ ἐσώσησ δι' ἐλπίδος, ἐμφόνως τὰ σπουδαιότατα τοῖς ἑταίροις ὠθισκήπει, οὐ τῇ γωναικί. ἐπισκήπω δὲ τὴν σε τὴν ἐντολὴν ὤφειλεν εἰπεῖν. ὁ σὲ λέγει τὴν σε τὴν χάειν, ἐπεὶ ὅσῳ ἐντέλλεται, ὡς χάειν δοῦν αὐτῷ παρ' αὐτῶν.. ΩΣ ΣΦΙΝ γενήται. πάνυ πολὺ παθόσ, δ' ὠθῆ γνεῦσι καὶ παλὶ δι' ἀθήκας ποιῆσαι. θαύμασῶσ δ' ἐς πρὸς ἅπαντασ πολὺ λόγοις δι τεκμήασις ἂν πιθέσεις ἐποιήσαρ. οὐκ ἄντικρυς δοῦν ὑποιχνουμένοσ τοῦ ποιητοῦ. τοῦ μὲν μὴ ὑβριδῆναι δ' ἐν παῖσα ὑπὸ τῶν ἑλλήνων, τὴν ἀπὸ τοῦ τεύκρου φυλακὴν προβαλλόμενος. τοῦ δὲ μὴ γελαθήσεσθαι ὑπ' ἐκείνων, τὴν τοῦ παιδὸσ ἀρετήν. ὃν φησι καὶ ἐκλήκσειν αὐδ' ἐν ἡλικίᾳ γηρώμενον. πρὸσ δὲ τὰ πολὺ τῶν γονέων, ἅπ αὐτ' αὐτοῦ κατελίπεται ὁ Εὐρυσάκησ. δ' δ' ἐγλυροβοσκῶ γράφεται καὶ μικρὸν ἀπὸ τοῦ γήρω. ἐστὶ γὰρ ἡ δυθεῖα δ' γῆρας, καὶ μέγα ἀπὸ δι γενικῆς τοῦ γήρως. Μέχεις οὐ μυχοὶς κίχωσι. πολιφασικαδσ. ἥγω, ἕως τελυτήσωσι. Καὶ τάμὰ πεύχη. πιθαγῶσ δ' ν ἄιαν ταὐτὸ δ' ν πολὺ τῶν ὅπλων λόγον ἐνάαι ἐνεχῶς. ἅπεται γὰρ αὐτοῦ μάλισα. ἀνθρώπινον δὲ καὶ μάλα φυσικὸν, δ' ἐνεχέσθρον μεμνῆσθαι πολὺ ὧν ἐν νῷ ἔχομεν. τεῦχος μὲν δ' ἀγγεῖον. τεύχη δὲ πληθωτικῶς τὰ ὅπλα. Αλλ' αὐτό μοι σὺ παῖ. πεπεισαι ὡς οὐδὲν ἀπολειπομένου τοῦ παιδὸσ δι αὐτῆ ἀρεδι. δ' δὲ σάκος δι' δ' ἀξιέσθον δὲ παιδὶ φυλάσσειν κελεύει. τὰ δὲ ἄλλα τεύχη σωθάπαι φησίν. ἐπίσταται γὰρ καὶ αὐτὰ πειμάχηα ἐσόμενα. οἷσιν ὅμιλρος ὅπλα σωκομόμενα. Αλλ' ἆρά μιν κατέκηε ἐν τέσι δαιλέοισι. δ' δὲ πᾶν. ἀλλὰ σὺ θύρσακθ' πᾶσι ἐμοὶ λαβὼν αὐτὸ δ' σάκος δ' ἐπτάβοιον. δ' ἄρρηκτον. δ' ἐπώνυμον σοὶ δηλονότι, ἔχε σρέφων δι' τοῦ πολυῤῥάφου πόρπακος. ἔστι δὲ πόρπαξ ὁ λῶρος, δι' οὗ κατέχουσι τὴν ἀσπίδα, ὃς λέγεται καὶ ὄχανον. σάκος δὲ οὐσιτέρωσ ὅπλον ἀσπίς. σάκος δ' ἀρσενικῶς, καὶ αὐδ' ν ἑνὸς. κ. ὁ θύλακος, καρυκεὺ ἢ πλέγμα σκυτικὸν ἄρτων.

Καὶ δ' ὦμὸ-

Τελαμῶνι δείξῃ, μητρί τ' Ἐριβοίᾳ λέγῃ,
ὡς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσκεῖ,
μέχρις οὗ μυχοὶς κίχῶσι τοῦ κάτω θεοῦ.
καὶ τάμὰ τεύχη, μήτ' ἀγῆνας χαλκὸς
θήσουσ' Ἀχαιοῖς, μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμὸς,
ἀλλ' αὐτό μοι σὺ παῖ λαβὼν ἐπώνυμον
Εὐρύσακος, ἴσχε δι' πολυῤῥάφου σρέφων
πόρπακος ἐπάβοιον ἄῤῥηκτον σάκος.
τάδ' ἄλλα τεύχη, κοῖν' ἐμοὶ τεθάψεται.
ἀλλ' ὡς τάχος γ' ν παῖ τόνδ' ἤδη δέχου,

κ ὠλῶμ' ἀπάκτου. κατὰ τῶν σκιωῶν ἅπτε. δ' δὲ ἀπάκτου. ἄγω ἄξω ἦκα ἧκα ἧμαι ἦχθαι ἀκτὴν ὄνομα, καὶ ἀπὸ τούτου ἀπακτόω ἀπακτῶ ἧμα. Επισκήνας λόγοις. ὠθισκήνοις λέγει ἐπεὶ μὴ ἐπιτάφιοί εἰσι μὴ ὀρθόδοξοι. ἐπίσκιοι δὲ θρῆνοι οἱ δι' δι σκιωῆς. Πύκαζε. ἀσφαλίζου. Οὐ πρὸσ ἰαζοῦ σοφοῦ. οὐκ ἔστιν ἰαζοῦ σοφοῦ. Ορρεῖν ἐπῳδάσ. αὐτὶ τοῦ ἐπῳδεῖν. ἐπᾴδειν ἐπῳδὰς ἐπᾴδειν. Πρὸς ρωμδυτι. ἡμᾶς σρομενῷ. ρωμῶν πὸσ δ' θανατῶν π βασιλειῶν ζ. τὰ δὲ ριαῦτα λυτέρασ συζυγίασ ὡσ ἐπίπαν ἐσίν. ἐστὶ δὲ γλυκύπατον λέγειν δ' ξαῦμα ρωμῆς ἐπιθυμεῖν ὥστε πρὸς εἰσ ἄνθησιν εἶχεν. Οὐ δι μ' ἀρέσκει. οὐκ ἀρέσκει σιν ἐμοὶ οἱ λόγοι σ θρασεῖσ ὄντου. δ' ὄργανον δι λέγει τῶν λόγων. αὐτὶ τ' λόγου, Δρασείεις. ἤγων ἐπιθυμεῖσ δρασεῖν. Καὶ θεῶν ἰκνοῦμαι. ζυγίζησις, δ' δὲ ἰκνοῦμαι, δ' πδακαλῶ. ἀφικνοῦμαι δὲ δ' πδαγίνομαι. Προδοὺσ. προδίδωμι δι' προδόσις, ἀφ' οὗ προδότης. προδίδωμι δ' καταλιμπάνω, ὡς ἐνταῦθα Πήματ. γράφεται ξαύματ. Μὴ κείνε. ἤγω ἀνάκειμαι.

καὶ λῶμ' ἀπάκτου. μήδ' ἐπισκήνοις γόοις
„ Δάκρυε. Κάρτα δι φιλοίκτισον γυνή.
„ πύκαζε θᾶσσον. οὐ πρὸς ἰαζοῦ σοφοῦ
„ Ορρεῖν ἐπῳδὰς πρὸς ρωμῶν π πάματ.
χο δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν.
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει πλῶσά σε τεθυμένη.
τε ὦ δ' ἔσοτ' ἄασα, τί ποτε δρασείεις φενί.
αι μὴ κείνε, μὴ 'ξέπαζε. Σωφονεῖν καλόν.
τε οἱ μ' ὡς ἀθύμω, καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου,
καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοῖς ἡμᾶς γενήν.
αι ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάριδ' ἐγὼ θεοῖς
ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὀφειλέτης ἔτι;
τε ἔυφημα φώνει.
αι τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
τε σύ δ' οὐχὶ πείσῃ;
αι πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.
τε παρβῶ δι' ὦ 'ναξ.
αι οὐ ξωνέρξεθ' ὡς τάχος;
τε πρὸσ θεῶν μαλάσσου.
αι μῶρά μοι δοκεῖς φονεῖν,
εἰ θυμὸν ἧθος ἅρπ πολεύειν νοεῖς.

Σ ωφονεῖν. νῦν δ' μὴ πολιορκεῖν. ἐν τούτῳ δι μάλισα ἡ σωφοσύνη τοῖσ γυναιξὶ δεσώζεται, εἰ μὴ πολιορκάζοιντο ὅ, τι πράττει ὁ ἀνήρ. Οὐ κάλιδ' ἐγὼ θεοῖσ. οὐκ ἔλι φησὶν ἐν τούτῳ εἰμὶ, ὥστε ὀφείλειν δι' θεοὶς ἐπικεῖν μοι, δι' τὸ μὴ πολιέχεσθαι τοῦ ζῆν. ὡσ οὐκ ἔτι τοῖς θεοῖσ ὀφείλω λέγειν ἐγὼ ἐπαρκεῖν. αὐτὶ τ' οὐδὲν δι τιμῇ πράττειν τῶν θεῶν. πρὸς ὃ καὶ ἡ τεκμήσασα ἐπάγει, ἔυφημα φώνει. Τοῖς ἀκούουσι. τοῖσ πειθομένοισ. Μαλάσσου. μεταβάλλου. Οὐ ξωνέρξεθε. οὐ συμπείσεται. κελεύει δὲ τοῖς θράπτουσιν αὐτὴν ἀποκλείειν. Μοδρά μοι, δύσθεος εἰ νῦν βουλομένη με μαλάσσειν ἐξακμάσαντοσ τοῦ χαιροῦ.

Ω κλεινὰ Σαλαμὶς. συμμέκλειστά ὁ αἴας ὥς χρησόμενος ἑαυτῷ, ἐπεισ᾽ ἢ οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ λόγων τοιαῦτα παθὼν ἀνεξιάσει. πρὸς μὲν δὴ ἀυτὸν λέγειν οὐκ ἦν εἰσελθόντα ἤδη. γέγονε δὲ αὐτοῖς ἀπολοφύρσις ὧν τὰ οἰκεῖα. ᾧ ἔχει ἀκολουθίαν τὰ χορικά. ἀπεστρημένοι τε τὸν ἄρχοντας, ᾧ ἄλλην ἀπορροφὴν οὐκ ἔχοντες, τοιοῦτ᾽ πάσχουσιν ὡς ἂν λόγων πιοῦντι, ἐκπεθυμοῦσιν ἐν οἷς εἰσι χαλεποῖς ἢ ἐν οἷσ᾽ ἔσονται οἱ παῖδες αὐτοῦ πυθόμενοι ταῦτα.

Ν αίεις ἁλίπλαγκτος. ἐνεργῶς κὸν αὖ τὸ παθητικοῦ ναίη. ὁ δὲ ἁλίπλαγκτος ἤγουν ἐν θαλάσσῃ οὖσα ἀτακτούσῃ περὶ σέ. Παλαιὸς ἀφ᾽ οὗ χρόνος. ἐκ πολλοῦ χρόνου. Ἰαλίας. τῆς Ἰωϊκῆς. οἷον ἐν τῷ τοῦ ἵππος χωρίῳ. ποῖς χλωροῖσ ᾧ λειμῶνας ἔχουσι ἀγάλων. λειμωνίας πόας. ὅμοιον τῷ, Τελαμώνιε παῖ λειμωνίας τ᾽ ἢ ἐν λειμῶνι χλόη. Μήλων. γενικὸν ὄνομα ἔξω τῆς ὁμήρου. εἰπὼν δ᾽ ὕυρος μῆλα ἐπάγει οἵτες τε μῆλα αἶγάς θ᾽. Ἀνήριθμος. ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ τατόμβους, ἀλλὰ περίμμενος. Εὐνόμας. ἤγουν τῷ νομένῳ ἢ νικαίῳ. ἢ δυσκινήτῳ. ἢ δύνομας λειμῶνι, τῷ καλὰς νομὰς ἔχοντι. σ᾽ δὲ ἑξῆς, παλαιὸς ἀφ᾽ οὗ χρόνος αἰὼν δύνομας χρόνῳ χρυχόμενος ἰαλίας μίμνω λιμωνίας πόας μήλων. ἀνήριθμος κακὴν ἐλπίδα ἔχων, πῶς μετ᾽ ᾧ ἂν ἄλλῳ αὐύσειν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἀγαθὸν προσδοκῶν, ἀλλὰ κακῶς τελευτήσειν ἐν τῷ πολέμῳ ἐλπίζων. χρόνῳ χυχόμενος. ἤγουν ὑπὸ τοῦ δυσκινήτου χρόνου θαμαζόμενος ἢ κακοπαθῶν. Κακὰν ἐλπίδα. ἤγουν φόβον ἔχων ἀνύσειν ἐμὲ ἔτι πρὸ τοῦ ἅδην. βουτέστι λιθασθῆναι ἀνυσθέντα εἰς ᾅδου, ἀνύω τὸν ὅλον, ἀντὶ τοῦ τελειῶ, ἢ αὐύω δὲ βραχέως, ἤτοι σπουδάζω λαμβάνω. καθ᾽ ὃ λέγεται ἐνταῦθα. Τὸν ἀπόρρητον. δὲν ἀπόρρητόν ἐστιν, ἢ δὲν ἀπερισκέπτως ἢ ἀπροσπασμοῦ ἄξιον. ἀϊδήλῃ ἢ ἀΐδηλον λέγει δὲν σκοτεινόν, ἢ ὥσπερ ἄν τις εἴποι ἀλυκὸν ἅλα. ἀπὸ τοῦ ἀΐδηλος γίνεται δὲ ἀΐδηλον καὶ ἀπαγορευτικὴν, καθ᾽ ὃν τρόπον ἀλυκὸν ἀπὸ τοῦ ἁλός. Ἀνύσειν. αὐτὶ τοῦ ἐκπράξαι. λείπει ἢ δεῖ. Καί μοι θυσθεράπευτος αἴας. οἷον πρὸς τοῖς πρώτοις κακοῖς, ὥσπερ δεύτερον ἐστὶ μὴ κακὸν δὲ τοῦ αἴαντος ξενικός. ὅθεν τὸ δηλοῖ τό.

Ε φεδρος. ἔφεδρος δέ ἐστιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὴ πλανώμενος εἰσὶ δὲ ἀγωνίζεσθαι τοῖσ κακῶσιν. ἀλλ᾽ ὅταν δύο τινὲς παλαίωσι, παλαίσειν. τῷ νικήσαντι προσκευασμένῳ.

νος. ἐνταῦθα ᾗ φησι, ὅτι ἔχαρης μὴ ὡς ἔφεδρος ἐλείφθη μοι ὁ αἴασ ἐς κακόν.

Ξ ΥΝΑΥΛΟΣ. κοινωνός. Ἐξεπέμπω. αὐτὶ τοῦ ἐπεμπασῶσε. ΝΥΝΔ᾽ ἄυ φενὸς οἰοβότας. ἀυθαίρετος, ὡς ἂν εἴποι τίς, ἀυθέσει ἑαυτοῦ διάνοιαν βόσκων, καὶ μηδενὶ πειθόμενος. ἢ μονωθεὶς ἐκ τῶν φενῶν. ἢ μονόζωστος, μεμονωμένῳ τῷ λογισμῷ. ἢ πεπαίνων τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, ᾧ μόνην ἔχων ὧν τῷ λογισμῷ. ἢ οἷον ἀνεθίσων αὐτὸν φρένα, παρὰ τὴν βόσιν. ἢ ὁ βαίνων ἐν ἕξει μίᾳ, δὲ συγκεκλικέναι ἑαυτόν. ᾧ ὅμοιόν ἐστι τῷ, Οὐθυμὸν κατέσθων πάρον ἀνθρώπων ἀλεείνων. ἢ φενὸς οἰοβότας, οὐ τῷ φεσὶν, ἀλλ᾽ ἐκ τῶς φενῶν διάγων. ἢ ἀπὸ τῶν ἀνηθειῶν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοσκημάτων πεφάτων μόνων βοσκομένων. Εὕρηται γὰρ φέται γιγνήσεται. Τὰ πρὶν δ᾽ ἔργα χερσίν. λείπει γιγνόμενα. τὰ δὲ πρότερα μέχρι τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἔργα, ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐστὶ πρὸς τοῖς ἀξειόδοις. ἢ οὕτως. τὰ δὲ πρότερα αὐτοῦ αὐθαδιάματα, φοῦδε πρὸς τοῖς ἀξειόδοις. Ἄμικλα. δὲ χάεισα πρὸς τοῖς πρώην αὐτοῦ φίλοις. νῦν δὲ πάντων ὠθιλελησμένοις. ἢ ἄμικλα πρὸς ἀφίλοις, ἐχθρὰ πρὸς ἐχθροῖς. Ἐνζοφῶ ἡμέρᾳ. παλαιὸν δὲ πάλαι ἀξιάμενον, ᾧ αὐτίκειται δὲ νέον, νέον δὲ νεωστὶ ἀρξάμενον. ἐνταῦθα δὲν ἐνζοφῶ παλαιᾷ ἡμέρᾳ ἢ ἐντεθραμμένῃ παλαιῷ χρόνῳ. οἷον τῇ ἡλικίᾳ. αὐτὶ τοῦ λυπεῖται. ὀλέγουσ. ὄντως πυκτῇ παλαιᾷ ἡμέρᾳ. ῥοῦτέστι τῷ παλαιῷ χρόνῳ ἐνζοφῶ. δὲ ἐλευκῷ γήρᾳ, κατὰ κοινοῦ δὲ ἐνζοφῶ ἡμίτυλρ αὐτῷ.

Λ ευκῷ γήρᾳ. ἐπειλὴ δὲ γῆρας λευκάνει τὰς τρίχας Ησια δύσμορῶ. ἤσει γόον οὐ μέζιον κατὰ τὴν ἀνδόνα. ἀλλ᾽ ὀξύν, ἢ ἀνδλὼ δὲ, κατὰ μιτυλωναίους. ἀνδόνῶ δὲ λέγει τὴν ἀφοσύνης ἐστερημένην. ᾗ δὲ ἀεὶ θρηνῶν δὲν ἠὼν ἴτυν, παραβάλλει δὲ δὲν ἀνδλόνῶ θρῆνον καὶ δὲν ἐερβοίας, ᾧ εἰκάζει μείζω ἐκεῖνον ἔσεσθαι ᾗ ἀνδλόνῶ. Φρενομώρωσ. ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν μοῖραν τῶν φενῶν νοσοῦντα, ὅ ὅτι, φρενοβλαβῶς, μανικῶς. Αἴλινον. εἶδῶ θρήνου. Ὀξυτόνοις. ὀξυφώνοις. τόνῶ ὁ κοινῶς ἔχῶ, καθ᾽ ὃ λέγεται λύδῶ τόνῶ ᾧ φύγος.

Ο Υ Δ' οἰκτρᾶς γόον. οἷον οὐ μέτριον. ἀναστρεπτέον δέ. ἄρχει γὰρ τοῦ λόγου τοῦ οὗ. ἵν' ἦ, οὐκ ἄλινον. οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ἀηδοῦς ἥσει. ἀλλ' ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς τὰ τὰ ἑξῆς. Καὶ πολιᾶς. περιπαθῶς ἡ πρόσθεσις τῆς πολιᾶς. Κρείσσων δὲ αἴδα κεύθων. κρείσσων γάρ ἐστιν ὁ τεθνηκὼς, ἢ ὁ ζῶν καὶ νοσῶν μάτην, ὅ ἐστι μεμηνώς. μαίτην δὲ νοσεῖν, τοῦ ἀθεραπεύτως μαίνεσθαι. οὐ λέγει δὲ ὅτι ὅταν αὐτὸν πύθηται τετελευτηκότα. ὁ δὲ μεμηνὼς καὶ τὰς φρένας διεφθαρμένος, κρείσσων αἴδα κεύθων. οἷον ἄμεινον τοῦ μεμηνότι ἐξεῖναι τοῦ βίου. οἷον ἡγήσεται κρείσσονα τὸν θάνατον τῆς τοῦ αἴαντος μανίας. μάτην δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀψευδῶς, τὸν ἀντὶ τοῦ ματαίως ὡς ἐνταῦθα. Ὃς ἐκ πατρώας. ὃς ἄνωθεν κατὰ πατρώας γενεᾶς ἄριστα ἥκων. λείπει δὲ, ἄριστος. ὥστε προέχειν ἁπάντων τῶν ἑλλήνων κατὰ γένος, νῦν οὐκέτι ἤθεσιν ἐμμένει. Ὀργαῖς. ὁρμαῖς. τρόπις. Ἀλλ' ἐκτός. τοῦ προσήκοντος δηλονότι.

Ω τλᾶμον πάτερ. ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν τελαμῶνα. οἵαν σε μένει πυθέσθαι, τοιαύτην ἄτην οἵαν οὐδεὶς πέπονθε τῶν αἰακιδῶν. πραμυθία γάρ ἐστι τὸ μετέχειν τινὰ τῶν τοῦ γένους τῶν αὐτῶν κακῶν. Ἔθρεψεν. ἔσχεν. Ἄτερθε τοῦ δέ. χωρὶς τοῦ τοῦ αἴαντος. ἤτοι τοῦ χρόνου. Ἅπανθ' ὁ μακρός. ἐξέρχεται ὁ αἴας ὡς δὴ κατακηληθεὶς ὑπὸ τεκμήσσης μὴ σφάττειν ἑαυτόν. τὸν προφάσει τοῦ δεῖν εἰς ἐρημίαν ἐλθεῖν καὶ κρύψαι τὸ ξίφος. ὑπὸ τοῦ τῶν ἀναχωρεῖ τὸν δὴ χρῆται ἑαυτόν. πρίστησι δὲ ὁ λόγος, ὅτι καὶ οἱ ἔμφονες καὶ πρακολουθοῦντες τῇ φύσει τῶν πραγμάτων, ὅμως ὑπὸ τῶν τοιούτων παθῶν τὸν τὸ χεῖρον ἀπολισθάνουσιν. ὡς ἐν τραχινίαις ἡ Δηϊάνειρα περὶ τοῦ ἔρωτος διαλεγομένη τὸν τοῦ ἀνδρός. ὅτι αὐτοῦ οὐκ ἀντιστήσεται, οὐδὲ λυσιτελεῖ αὐτῇ ἀντιπράττειν τῇ ὑπὸ θυμίᾳ τοῦ ἀνδρός. πράττει μὲν ταῦτα ἅπερ αὐτὴν ἀνέπεισεν ἡ ζηλοτυπία. ἤτοι δὲ σχῆμά ἐστιν. ἅπαντα ὁ χρόνος φύει φησίν. εἶτα ἐξαλλαγῇ. καὶ ταῦτα φανέντα κρύπτεται. ἢ τὸ κρύπτετε ὑπὸ τοῦ χρόνου. ἀντὶ τοῦ κρύπτει. οὗτος δέ φησιν ὡς μεταβεβλημένος ὑπὸ τῶν προτέρων νοημάτων.

οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς
ἥσει δύσμορος, ἀλλ' ὀ-
ξυτόνους μὲν ᾠδὰς
θρηνήσει. χερόπληκτοι
δ' ἐν στέρνοις γε πεσοῦνται
δοῦπι, καὶ πολιᾶς ἀμύγματα χαίτας.
„ κρείσσων γὰρ αἴδα κεύθων, ἢ νοσῶν μάταν
ὃς ἐκ πατρῴας ἥκων γενεᾶς,
πολυπόνων ἀχαιῶν,
οὐκέτι συντρόφοις
ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ.
ὦ τλάμων πάτερ, οἵαν
σε μένει πυθέσθαι
παιδὸς δύσφορον ἄταν,
ἂν οὔπω τίς ἔθρεψεν
αἰὼν Αἰακιδᾶν, ἄτερθε τοῦ δέ.
Ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος,
„ φύει τἄδηλα, καὶ φανέντα, κρύπτεται.

Ἀλίσκε

Α ΛΙΣΚΕΤΑΙ. ἐξελέγχεται. φωρᾶται. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἁλισκομένων θηρίων ὑπὸ θηρατῶν. Χ' ὡ δεινὸς ὅρκος. ὅτι τὸν ὀμώσαντες τινὲς ἐν μεταβολῇ γίνονται τοῦ χρόνῳ. Περισκελεῖς. αἱ ἄγαν σκληραὶ ψυχαί. Ὃς τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε. γράφεται ἐπηπείλησ' ἔπη. ἢ λείπει τὸ ἔπη. ἵν' ἦ, ὅστις τὰ δεινὰ ἔπη ἐκαρτέρουν λέγειν τότε ὡσανεὶ πρὸς τοῦ. Βαφῇ σίδηρος ὡς ἐθηλύνθην. ἐν τῇ βαφῇ οὐκ ἀνίεται ὁ σίδηρος. ἀλλὰ μᾶλλον σκιραίνεται. οὕτως οὖν διαστάλτεον. κἀγὼ γάρ φησιν ὃς ἠπείλουν καὶ ἔζεον τὸν ἐβόων, ὡς ἐν βαφῇ σίδηρος. ὡς ὅμηρος, εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτεται μεγάλα ἰάχοντι. νῦν ἐθηλύνθην ὑπὸ τῶν λόγων τῆς γυναικός. ἢ ὅτι δισσῶς βάπτεται ὁ σίδηρος. εἰ μὲν δὲ μαλθακὸν βούλονται αὐτὸν εἶναι, ἐλαίῳ βαπτοῦσιν. εἰ δὲ σκιρὸν, ὕδατι. Ἀλλ' εἶμι πρός τε λουτρά. πιθανὴ αὐτοῦ ἡ ἔξοδος ὡς τὸν καθαρμόν. μονάσαι δὲ βούλεται χάριν τῆς ἀναιρέσεως. Λύματα. μολυσμόν. ἔθος δὲ ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὅταν ἢ φόνον ἀνθρώπου, ἢ ἄλλας σφαγὰς ἐπίουν, ὕδατι ἀπονίπτειν τὰς χεῖρας εἰς κάθαρσιν τοῦ μιάσματος. Ἐξαλεύσωμαι. φυλάξωμαι. ἐκκλίνω. Μολών τε χῶρον. ἐυρήσω φησὶ τόπον, οὗ οὐδεὶς ὑπὸ βήσεται. οὗτος δὲ πιθανόν. ἵνα μή τις αὐτοῦ ἀκολουθήσῃ. πιθανὸν δὲ καὶ τὸ λαβεῖν τὸ ξίφος ἵνα εὐπρήσῃ ἑαυτὸν διαχρήσασθαι. Τὸ δ' ἔγχος. ἀντὶ τοῦ τὸ ξίφος. Τοὐμὸν ἔχθιστον. τὸ ἔχθιστον τῶν βελῶν ἐμοῦ. βέλη δὲ ἀντὶ τῶν ἀμυντηρίων. βέλη δὲ τὰ πεμπόμενα. Γαίας ὀρύξας. μὴ λάβε εἰς τὸ γαίας ἔξωθεν τὸ ὑπὸ, ἀλλ' οὕτω λέγε, κρύψω τὸ ἐμὸν ἔγχος ὀρύξας ἔνθα τῆς γαίας μή τις ὄψεται.

κοὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδὲν, ἀλλ' ἁλίσκεται
χ' ὡ δεινὸς ὅρκος, καὶ περισκελεῖς φρένες.
κἀγὼ γὰρ ὃς τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε,
βαφῇ σίδηρος ὡς, ἐθηλύνθην στόμα
πρὸς τῆς δὲ τῆς γυναικός. οἰκτείρω δέ νιν
„ χήραν πρὸς ἐχθροῖς, παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν.
ἀλλ' εἶμι πρός τε λουτρὰ, καὶ πρακτίους
λειμῶνας, ὡς ἂν λύμαθ' ἁγνίσας ἐμὰ,
μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς.
μολών τε χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβηλίχω,
κρύψω τόδ' ἔγχος τοὐμὸν, ἔχθιστον βελῶν,
γαίας ὀρύξας, ἔνθα μή τις ὄψεται,
ἀλλ' αὐτὸ νὺξ, ᾅδης τε, σωζόντων κάτω.
ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
πρὸς Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν προοιμία,
„ Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα.

Α λλ' αὐτὸ νύξ. λέγει τὸ νὺξ τὸν τὸ ᾅδης, κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον αὐτὶ τοῦ ἀφανείας καὶ φθορά. τὸ δὲ ἀληθὲς διὰ τὴν μέλλουσαν αὐτὸν καταλήψεσθαι νύκτα τὸν θάνατον ὧν αἴτιον τὸ ξίφος. Δυσμενεστάτου. δυσμενὴς ὁ κακὰ νοῶν τινι, ὧν ἐναντίον ὁ εὐμενής. Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα. ὁ νοῦς, ὅτι μὴ δὲ τὰ μέγιστα τῶν ἐχθρῶν ἐφίεσο. τῶν δὲ φίλων καὶ τὰ ἐλάχιστα. ἄδωρα δὲ, κακόδωρα.

ΧΟΡΟΣ. Τοιγὰρ τὸν ἀθόρυβον. ὡς Θεόφραστος ἔφασιν ἐν εἰρωνείᾳ αὐτὸν εἰρηκέναι τὸν τάξιν. ἔλεγε δὲ εἰπεῖν θεοὺς μὲν σέβειν, ἔικειν δὲ ἀσεβεῖσθαι. ὡς τῶν ἀσεβούντων δίκην ἤδη τοῦ θεοῦ χούντων. Ἀσεβεῖσθαι σέβειν. μιμεῖται μὲν ὃν σαφῶνα. κεκίνηται δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Τίμᾳ; δῆτα τί οὐχὶ ἄξιον εἰκεῖν. καὶ δὴ τὰ δεινά. εἰκὸς τὰ θεῖα ὑπείκειν τιμῇ, πόσῳ μᾶλλον πρέπει τοῖς ἀνθρώποις ταῦτα πράττειν. ὃ δὲ τιμᾶσι ὑπείκῃ, ταῖς ἀλλήλων δόξαις νομίσεσιν. ἐκ δὲ ἑναντιότητος ὃ πᾶν βλέπεται, πρεσβύτης τις, ἐπεὶ μὴ νέος ἐγένετο. καθέζεται, ὅτι μὴ ἔστηκε. Τὰ δεινὰ τὰ κρατερώτατα. ἄγαν, ἰσθεῖα μὴ λέος μὴ πρὸ οὖντα. Νιφοσιβεῖς. ὑπὸ τὰ χίονας βληθέντες. εἰ βάλλοιν μὴ ὑπὸ θέναι. Ἐξίσταται. λέπεται ὅταν τὸ μὴ τὸ ὑπὸ, δόξαν ἀεὶ ὁδοῦ, ὃ δὲ ὑπίσασθαι καθέδρας, οἷον ὑπεξίσαμέ σοι τὸ ὁδοῦ, ὑπανίσαμαι δέ σοι τὸ καθέδρας. λευκοτῶλον δὲ λέγει τὴν ἡμέραν, ἐπεὶ διὰ λίον ὃς πρεῖ τὴν ἡμέραν, ἐπὶ ἅρμασι φασὶν ὀχεῖσθαι λύοι πτερὸς ἔχοντα λευκοῖς, ὧν διὰ μὲν λάμπουσα, διὰ δὲ φαέθοντα ὀνομάζουσιν. Αἰανὴς κύκλος. τοῦτ᾽ ἔστιν ὁ σκοτεινὸς ἢ ἀφανὴς. Δεινῶν τ᾽ ἄημα. λείπει ὑπὲρ, ἵν᾽ ᾖ, ὑπὲρ δεινῶν πνευμάτων θέντα τὸν τόν. ἄημα πρᾶον ἐκοίμισεν αὐτόν. ἀὴς μὲν ὄντως ὁ ἀναπνέομεν, πνεῦμα δὲ ἄνεμος, ἀήτης πρηστὴς, ἢ ἄυραι ἀὴρ κινηθείς. ὃ μὲν φέρεται ἀλλήλων, τῷ μὲν τὴν ἄυραν ὠθεῖ ἐξ ὑγροῦ ἐκπνοῶν γάτ γεται. διὰ δὲ ἄνεμος ἐν ἀέρι πνεύματι. τὰ πνεύματα ἡγεῖται πάντας ὁ πανδαισάερος κινηθέντος. Ἐγὼ δ᾽ ἐπίσταμαι. ἐπεὶ δὲ πᾶν πρὸς ῥυπανίσιον ζίνει, εἰκὸς μὴ οὐ ἀφείδας φίλας ἀνὴ ἐχθρῶν γενέσθαι. σεῖ δ᾽ φησὶ προσέχειν τοῖς ἐχθροῖς ὡς ἄνθις φίλοις ἐσομένοις, μὴ τοῖς φίλοις ὡς ἐχθροῖς. συμμέξως δὲ φησὶ χρῆσθαι τοῖς πράγμασι. Λιμήν. ἡ Φιλία. ἵν᾽ ᾖ, πρὸς ἑταιρείας Φιλίας. ἢ τι καταφλοῖ ἢ ὑποδοχή. Ἀλλ᾽ ἀμφὶ μὲν τύρσιν. ὅρα πόσην ἐπικρατεῖ

τοι δὲ πλοιτὴν εἰσόμεθα μὲν θεοῖς εἴκειν, μαθησόμεθα δ᾽ Ἀφείδας σέβειν. ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ᾽ ὑπεικτέον, τίμᾳ; καὶ δὴ τὰ δεινὰ καὶ τὰ κρατερώτατα, ἡμᾶς ὑπείκει. ὃν μὲν νιφοσιβεῖς χειμῶνδ᾽, ἐκχωροῦσιν δύκαρπῳ θέρει. ἀξίσατο δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλῳ, τῇ λευκοπώλῳ φέγγει ἡμέρᾳ φλέγειν. λευκῶν τ᾽ ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε σένοντα πόντον. ἐν δ᾽ ὁ παγκρατὴς ὕπνος, λύει τε λήθας, οὐδ᾽ ἀεὶ λαβὼν ἔχει. ἡμεῖς δὲ, πῶς οὐ γνωσόμεθα σοφονεῖν; ἐγὼ δ᾽ ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτ᾽ ἐχθρὸς ἦμεν, ἐς τοσόν δ᾽ ἐχθραντέος, ὡς καὶ φίλοισιν ἄνθις. ἐς τε δὴν φίλον τοιοῦτ᾽ ὑπάρχων, ὠφελεῖν βουλήσομαι, ὡς αἰεὶ οὐ μνοῦντα. Τοῖς πλοῖσι γὰρ Βροτῶν, ἄπτερός ἐσθ᾽ ἑταιρείας λιμήν. ἀλλ᾽ ἀμφὶ μὲν τύρσιν, εὖ σχήσει. σὺ δὲ, ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα, πρόπτολις γένου ἔνχου τελεῖσθαι θύμον ὧν ἐρᾷ κέαρ.

ὠθεῖ κρατεῖ) ὑπὲρ πάσης ὁ λογισμός. ὁ τὰ σοφώτατα ἴσως εἰπὼν ἑαυτὸν ἀναιρεῖ. μεῖσθ᾽ ἑταῖροι. τὰ μὲν πρὸς ἀναξέστως λέλακε θεατῇ. ἀγνοεῖ δὲ ὁ χορός. πεπίστευκε γὰρ οἷς ὑπ᾽ αὐτὸν λελεγμένοις. Τιμᾶτε. ἀντὶ πείθεσθε. Ἰμῶν ἅμα. γρᾶφε τὰ χ᾽ ἅν μ᾽ ἴσως. ὁ μὲν χορὸς ἁπλάτλεως νομίζει λέγειν τὸ νόσημα. ὁ δὲ αἰνίττεται τὴν κακῶν τοῦ βίου. Ἐφίξ᾽ ἔρωπ. αὐτὶ τοῦ ὠρθώθην τῇ ἡδονῇ. χρείας ἕνεκα δὲ χορικὸν νῦν παρείληφε. ἐξελθόντος πρὸ τοῦ αἴανος, ἐλλὰ βραχὺ διάλλημα γενέσθαι, ἵνα μὴ κατάληφθῇ ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου. διὸ καὶ τὴν ὄρχησιν πρὸ τῆς. ἔνθεν καὶ βραχύ ὅτι δὲ χορικόν, ὡς πρὸς χρείαν εἰλημμένον. Ἀλλως. τέρπεται ὁ χορὸς ὡς παύεσθαι τὸ νόσημα δοκοῦντα. Φησίν. ὑφ᾽ ἡδονῆς ἔφιξα καὶ βούλομαι χορεῦσαι. δύεπίφορος ἡ ὁ πίνης τὰς τοιαύτας μελοποιίας. ὥστε ἐνταῦθα τὴν τοῦ ἀέος. Ἀνεπάλαμαν. ἀνεπέρωθην. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνέπλην. οἱ εἰς ην τὸ ἀόριστον τῆς δευτέρας συζυγίας τοῦ εἰς μι, οὐ χρεία ἔχουσι τοῦ παθητικοῦ τοῦ μέσου χρόνου. Ἰὼ πάν πάν. ἐπικαλοῦνται δὲν πάνα, ὡς χορῶν πρόξενον. ἢ αὐρὶ τὸ πρεῖν βούλον, ὡς ἐγνωκότος τοῦ ἄιαντος μηκέτι τελευτᾶν. Ἀλίπλαγκτε. ὡθὶ καλοῦνται δὲν πάνα ἢ ὅτι ἐβοήθησε τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. ἢ ὅτι δὲν τυφῶνα δικτύοις ἤγρευσεν. ἢ ὅτι ἐν τοῖς ἀκρωτηρίοις τιμᾶται. ἔνθα πλάζεται ἡ θάλασσα. ἢ ὅτι οἱ ἁλιεῖς τιμῶσι δὲν πάνα ὡς νόμιμον θεόν. ἢ ἁλίπλαγκτε, ἀντὶ τοῦ μεταλόφωνε ἐν τῇ χορείᾳ. ὡς ἁλίβρομε, ὅτι τοῦ ἠχοῦς ἐρᾷ. πολύηχος ἢ ἡ θάλασσα. ἁλίπλαγκτε ἢ ἡ κυλλανίας ὄρος ἀρκαλίας. χιονοκτύπου. ὑπὸ χιόνος τυπτομένου. Δρᾶσδος. ἀκρωτηρίου. ἀπὸ τοῦ δρᾶσθαι τὸ ξαχθῆναι, Οὕτως μοι νύσια. ὅπως μοι συνάξεως ὀρχήσεν πεμπομένῳ παιγνίαν, τὴν οὐκ ἐκ διδαχῆς σεμνομένην, ἀλλ᾽ ἐκ φύσεως. οὐδεὶς δὲ ἐλίσσεται δὲν πάνα. Κνώσια. ἐν νυσίᾳ ἢ ἐν κνωσσῷ, ὡθὶ μελὴς ἡ ὄρχησις. ἢ νύσια τὰ ἐν τῇ νύσῃ γινόμενα. ἔστι δὲ αὐτῇ μονύσῃ ἱερὰ ἢ συναφὴ τοῦ κνώσια. ἢ ἡ κνωσσὸς μονύσῃ. Ἀλλως. τὸ ὀρχήστεων αἱ μὲν εἰσι μονισάκεις, αἱ δὲ κορυβάντιαι, ἢ ἐνόπλιοι. νύσια δὲν αἱ μονισάκεις πρὸ τῆς νύσης. κνώσιαι δὲ αἱ κορυβάντιαι. Κνωσσὸς ἡ πόλις κρήτης. ἐν τῇ κρήτῃ δὲ τοῦ κορυβάντων ἐζάφη ὁ Ζεύς. Αὐτοδαῆ. αὐτομαθῆ ἃ ἐκ φύσεως ἔχεις οὐ δι

σακτὰ, τῶν δὲ ὀρχήστων ἡ μὲν βδρεκωδακὴ λέγεται. ἡ δὲ κρηδική. ἡ δὲ πυῤῥιχική. νύσσω δὲ καὶ βδρεκω παρὰ τὸ βδρέκω τὸ κνωσίαν, κρηδική.

ΝΥΝ γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι. καὶ ἀναγκαίως καὶ ὡσαύτως ἡ αἰτία τοῦ ὀρχήσεως, ἵνα μὴ δοκῇ ἀλόγως ἰωὴ ὡσαύτως ἅπαντα. μέλει μοι τόδε πρᾶγμα, ἢ τόδε τὸ πράγματος, ἢ τάδε τὰ πράγματα. ἢ μέλουσί μοι τάδε τὰ πράγματα. Ικαρίων δ' ὥσπερ πελαγέων. ὅπερ ἐν τῷ

ἰκαρίῳ πελάγῳ κεῖται ἡ Δῆλος. Μολὼν ἄναξ ἀπόλλων. πελαγέως δὲ μὴ ὁ ἀπόλλων δὲ τοῦ ἰκαρίου πελάγους. τοῦτέστι τοῦ Δηλίου. καὶ Φοιβέ μοι εὔφων. εὐγνώστως, φανερὸς ὢν μὴ Δῆλος, ὅτι Φοιβῷ με. Ἀπ' ὀμμάτων ἄρης. ὁ αὖσος ὁ ἀρκτικός. ἢ ἄρης ὁ πολέμου ὁ σὺν αὐτῷ ἐν ἄλλοις. ἔλυσιν ἡμῶν δὲ σκότος μὴ τὴν κατάφασιν. ἢ ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ αὐαντοῦ. ὁ ἄρης δὲ, ἢ λύσας, ἢ μανία.

νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.
Ικαρίων δ' ὥσπερ πελαγέων
μολὼν ἄναξ ἀπόλλων
ὁ Δήλιος, εὐγνώστως,
ἐμοὶ ξυνείησθ' ἅπαντες εὔφωνοι.
ἔλυσε γὰρ αὐγὰς ἄχος ἀπ' ὀμμάτων ἄρης.
ἰὼ, ἰὼ. νῦν αὖ,
νῦν ὦ ξεῦ, πάρα λευκὸν ὑ-
άμβρον πελάσαι φάος
θοῶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας
λαθίπτιν πάλιν, θεῶν δ' ἄο
πάνθυτα θέσμι' ἀξήνυσιν, βύνομίᾳ
σέβων μεγίστᾳ.
Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαρκάνει τε, καὶ φλέγει.
κοὐδὲν ἀναύδητον φατίξαι-
μ' ἄν, ἔυ τέγ' ἀξ ἀέλπτων
Αἴας μετανεγνώσθη * μετεγνώσθη
θυμὸν ἀρείσας μεγάλων τε νεικέων.
ἄγ' ἄνδρες φίλοι, πρὸς ὧν ἀγγεῖλαι θέλω,
Τεῦκρος πάρεσιν ἄρτι Μυσίων ἄπο

νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.
Ικαρίων δ' ὥσπερ πελαγέων
μολὼν ἄναξ ἀπόλλων
ὁ Δήλιος, εὐγνώστως,
ἐμοὶ ξυνείησθ' ἅπαντες εὔφωνοι.
ἔλυσε γὰρ αὐγὰς ἄχος ἀπ' ὀμμάτων ἄρης.
ἰὼ, ἰὼ. νῦν αὖ,
νῦν ὦ ξεῦ, πάρα λευκὸν ὑ-
άμβρον πελάσαι φάος
θοῶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας
λαθίπτιν πάλιν, θεῶν δ' ἄο
πάνθυτα θέσμι' ἀξήνυσιν, βύνομίᾳ
σέβων μεγίστᾳ.
Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαρκάνει τε, καὶ φλέγει.
κοὐδὲν ἀναύδητον φατίξαι-
μ' ἄν, ἔυ τέγ' ἀξ ἀέλπτων
Αἴας μετανεγνώσθη * μετεγνώσθη
θυμὸν ἀρείσας μεγάλων τε νεικέων.
ἄγ' ἄνδρες φίλοι, πρὸς ὧν ἀγγεῖλαι θέλω,
Τεῦκρος πάρεσιν ἄρτι Μυσίων ἄπο

πάντα. Εξήνυσεν. ἀξεπλήρωσεν. Οτ' Αἴας λαθίπτυνος. ὅπερ καὶ ὁ Αἴας πάρεσιν ἐκ μετανοίας ἦν δὲ σέβων θεοὺς θεοῖς, καὶ καταίθεσθαι τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς αὐτὸν ἀρείσας. Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος. τὰ αὐτὰ τῷ αἴαντος δηλοῦντα εἰρημένα δὲ ὑπὲρ αὐτῶν ἀξῆλθεν. Αναύδητον. ἀπόῤῥητον· ἀνέλπιστον. ἀλεκτόν. Εὖ τέγ' ἀξ ἀέλπτων. ὅποτε ἀξ ἀνελπίστων καὶ μεγάλων νεικέων ὁ Αἴας μετετέθειται καὶ μετεβλήθη τὴν ψυχὴν, τοῖς ἀρείσασι ἀπὸ τῆς ἔχθρας. ἀπρήσσεν ἂν τι ἐνταῦθα, πᾶσα πρώρα εἰς δὲ μετανενόηται ἀπατικὴν ἐσήνεγκε δὲ ἐν θυμὸν, ἔπειτα νικὴν τῶν μεγάλων νείκεων, καὶ φαμὲν ὅτι τὴν μὲν ἀπατικὴν οὐ καθ' ὃς δὲ μετανενόηται ἀπήτει, ἀλλὰ καθ' ὅλον καὶ μέρος ξυνέταξε, καὶ μετανενόηται λέγων καὶ ἀ δὲ θυμόν. εἰσὶ δὲ τῶν μεγάλων νεικέων κατὰ φύσιν. Ανδρες φίλοι. ἄγγελος ἥκει ἀπὸ

τῶν σκηνῶν ἀγγέλων τὴν πρόσοδον τοῦ τεύκρου. θαυμαστὴν δὲ εἰσοδον τοῦ ἀγγέλου, τοῦ αὐαντος ἔξω ἑαυτὸν διῳκηκότος. οὐκ εἶχον οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ οὔτε ἡ τεκμήρασα γνῶναι δ' πραχθέν. πιθανῶς δὲ ὁ ἄγγελος ἀπαγγελίας πρασκευάζει αὐτὸν ἀξιέναι κατὰ ζήτησιν. μὴ ὄντως ἐπιτεύξωντι τοῦ πρώματος. σεξιῶσ δὲ, ὑγκάλιχνα μαθεῖν. οἰκεῖον τοῦ μάντεως. καλῶσ δὲ τὰ τοῦ σκηνήσ ἐσκευάσται. αὖαντος δὲ καταλιπόντος,

κρημνῶν. μέσον δὲ περισμολῶν στρατήλατον,
κυδάζεται ῥῖς πᾶσιν Αργείοισ ὁμοῦ.
στίχοντα δὲ πρόσθεν αὐδὴν ἐν κύκλῳ
μαθόντοι, ἀμφέσκων. εἶτ' ὀνείδισιν
ἤρασσον ἔνθεν, κἄνθεν. οὐ τις ἔσθ' ὅσου,
ὃν στρατὸς μανέντος κἀπιβαλὼν στρατῷ
ξύναιμον ἀπέκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρκέσοι
δὲ μ' οὐ πέδοισι πᾶσ καταξανθεὶς, θανεῖν.
ὡς τ' εἰσ τοσοῦτον ἦλθον, ὥστε καὶ χοροῖν
κολεῶν ἔρυσα ἀντεπραίωθη ξίφη.
λήγει δ' ἔρισ δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω,
αὐδῶν χερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
ἀλλ' ἡμὶν Αἴας πῦ' στιν, ὡσ φάσθ τάδε.
Τοῖσ κυρίοις δὲ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.
Χοὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φοῦδος ἀρτίως, νέας
βουλὰσ νέοισιν ἐγκαταζεύξασ ῥόθοισ.
ἄγ' ἰού. ἰού. ἰού.
βρασεῖαν ἡμᾶς ἆρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν

κυδάζεται ῥῖς πᾶσιν Αργείοισ ὁμοῦ.
στίχοντα δὲ πρόσθεν αὐδὴν ἐν κύκλῳ
μαθόντοι, ἀμφέσκων. εἶτ' ὀνείδισιν
ἤρασσον ἔνθεν, κἄνθεν. οὐ τις ἔσθ' ὅσου,
ὃν στρατὸς μανέντος κἀπιβαλὼν στρατῷ
ξύναιμον ἀπέκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρκέσοι
δὲ μ' οὐ πέδοισι πᾶσ καταξανθεὶς, θανεῖν.
ὡς τ' εἰσ τοσοῦτον ἦλθον, ὥστε καὶ χοροῖν
κολεῶν ἔρυσα ἀντεπραίωθη ξίφη.
λήγει δ' ἔρισ δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω,
αὐδῶν χερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
ἀλλ' ἡμὶν Αἴας πῦ' στιν, ὡσ φάσθ τάδε.
Τοῖσ κυρίοις δὲ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.
Χοὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φοῦδος ἀρτίως, νέας
βουλὰσ νέοισιν ἐγκαταζεύξασ ῥόθοισ.
ἄγ' ἰού. ἰού. ἰού.
βρασεῖαν ἡμᾶς ἆρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν

σφήμων πάντες ὁμοφανοῦντες. Αρκαλοῦντες. ἀτίκον ἔθος δὲ ἐπιφέρειν ἑνικοῖς πληθυντικά. μὴ ἀνάπαλιν. ὡς μὴ νῦν οὔπω ἔδος οὐχὶ ἔλειπε ξύναιμον αὐδὴν ἀρκαλοῦντες. Ωσ οὐκ ἀρκέσοι. ὡσ τὸ τεύκρου. ὡσ οὐκ ἀρκέσοι ἑαυτῷ δὲ μὴ λιθόλευστος πενέσθω, ὡς οὐ κωλύσει αὐδὴν καταλιθωθῆναι. Καταξανθείσ. πληγὼν ἀλυθεὶς ὑπὸ τῶν ξέρων. Διεπραίωθη. διεκόπη. διῆλθεν. ἐγυμνώθη. εἰ μὴ εἰς πέρασ ἐλκυσθῇ, οὐκ ἀξέρχεται. Λήγει δ' ἔρις. ἢ ἔρις εἰσ πλὴν δραμοῦσα μὴ πρόκοψασα, ἐστηλῶσ ἀναλήσει τὸν λόγον νέστορος ἐκ τοῦ ἀχιλλέως ἢ πρὸς ἀγαμέμνονα ἀρχῆς πραγέγραπται, μὴ ὥσπερ ὀνέστωρ ἐκεῖ διαλλάσσει. οὕτως ἂν νῦν οἱ γέροντες. ἢ ἔρις ἢ προκόψασα προσωτάτω, λήγει ἐκ διαλλαγῆς λόγου τῶν γερόντων. οἷον ἐκ τῆς ὁμιλίας. Ερξωναλλαγῇ λόγου. τῇ ἀμοιβῇ τοῦ λόγου τοῦ συμβιβάσει. Οὐκ ἔνδον. ἐν διατόμῳ. οὐκ ἀναγκαῖον γὰρ ἀλογίαν ποιεῖ ὧν ἤκουσεν ὁ ἀκροατής. Νέοισι κοινοῖς. ἐγκαταζεύξας. συνθείσ. Ιού, ἰού. εἰσ ὡς ἀπὸ τοῦ μάντεως, ὅπερ κακὰν αὐδὴν γίνεται, οὐκ προαναφωνεῖ.

Η ᾽φάνην ἐγὼ θραλύς. ἢπᾖ. φησὶ δ᾽ ἐ ὅπ οὐκ ἐβράδυνα πᾖ αἰνόμβνος. ἀλλὰ θρασ ἐ
ωσ ἐπέμφθην. Τί δ᾽ ἔστ χρείας. οἷον, τί σοι λείπει ὅπᾖ σαφνίον ἔβτι πρὸσ τὴν
χρείαν τὴν νῦν. ἐσαφνίζε ἢ δ᾽ ἄμφνον ἢ πρὸ ὀλίγου αὐδὴν πᾖαφῆνέναι. ᾗ ἐν σμω
» νίσ᾽ ᾗ ὦ τ᾽ πρὸς αἰγέα ἀγγέλα πεμφθέντος. διότῳ κάί σε μᾶλλον ὦναξ πρότε
ρος ἐλθών. Υπεφανισμένον. σεσόμνον τ᾽ τ᾽ ἅπαντος πᾖασίας. Τὸν ἄνδρ᾽ ἀπῦ
σα. αὐαγκαίωσ δ᾽ ᾗκεῖται ὁ
πότ᾽ ἔγνωκεν ἀπόντα δ᾽ ἂν ἅπ
αντα. ἔλᾳ δ᾽ ᾗ δηλωθῆναι θεὸσ
θέλῳ. λέγᾳ ἢ ὅπ ἀπηγόρευ ἄγ
σεν ὁ τεῦκρος μὴ πᾖιέναι δ᾽ν
ἄνδρα ἐκ τ᾽ σκηνῆς ἔξω, τ᾽ ἢ
μὴ ᾗ πόνος ᾗ ἄπονος σώ
ζεται ἢ ἔννοια. Π᾽ νίκειν.
πᾖιέναι. Πρὸς δ᾽ κέρδιστον. ἢ
λθω πρὸσ τὴν ἰωΐκερδῆ ☾ ἐ
πωφελῆ γνώμην. Ως καταλ
λαχθῇ χόλσ. πιθανὸσ ὡσ πρ
λίτται χόλ) ᾗ οὐ μανίαν λέ
γεσιν. οἴχεται δ᾽ν βαθεὶσ
πρὸσ δ᾽ κέρδιστον τ᾽ γνώμης, ὅ
πωσ ἰὼν ἔχθραν κατάθηται,
☾ ἀλλαχθῇ ῥὶσ θεοῖς ἀπὸ
τ᾽ χόλσ. Ταῦτ᾽ ὄβι τ᾽ἄπη.
ἐπίσαται ἢ ἀκήκοέναι τὰ
πᾖὰ᾽ κάλχαντοσ. Πλέα.
ἤπου πεπλῃρωμένα, πλέον
δ᾽ πολυσότερον μικρὸν, καὶ
κλίνεται πλέονος. πλέον ἢ

πέμπων ἔπεμψεν, ἢ᾽ φάνην ἐγὼ θραλύς;
τίσ᾽ ἔστ χρείας ᾗ δ᾽ ἀπεσαφνισμένον;
δ᾽ν ἀνδρ᾽ ἀπῦσα τεῦκρ᾽ ἔνδοθεν στέπος
μὴ ᾽ξω πᾖήκειν, πρὶν πᾖὼν αὐδὸσ τύχῃ.
ἀλλ᾽ οἰχεταί τοι πρὸσ δ᾽ κέρδιστον φραπέσ
γνώμης, θεοῖσιν ὡσ καταλλαχθῇ χόλου.
ταῦτ᾽ ὄβι τἄπη μωρίας πολλῆς πλέα,
εἴ πού τι κάλχας ἐν φρονῶν, μαπτεύεται.
πῖον, τί δ᾽ εἰσ᾽ ὡσ τ᾽ δὲ πράγματ᾽ ἔχει;
ῥοσοῦτον οἷδα, καὶ πᾖὼν ἐτύγχανον.
ἐκ ᾗ θυέβρα καὶ τραυνικοῦ κύκλου
κάλχασ μετασὰσ οἴ᾽ Αχῖσ᾽ ὧν λίχε,
εἰσ χεῖρα τεύκρα δεξιὰν φιλοφόνωσ
θεὶσ, εἶπε, κἀπέσκηπτε παυρία τέχνη
ἔιρξαι κατ᾽ ᾖμ᾽ τοὐμφανὲσ δ᾽ νῦν τόδε,
Αἴανθ᾽ ὑπὸ σκιωπᾶσι, μήδ᾽ ἀφεὶσ τ᾽ἔᾳν,
εἰ ζῶντ᾽ ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι πατέ.
ἐλᾳ γὰ αὐδὴν τῇ δ᾽ θ᾽ ἡμέρᾳ μόνῃ,
δ᾽ίας Αθάνασ μῆνισ. ὣσ᾽ ἔφη λέγων.
» τὰ ᾗ πολυσὰ κἀνόνητα σώματα,
» Πίπᾖειν ἐαρείωσ πρὸσ θεῶν δυσπραξίασ

δ᾽ αὐαπολεων μέπα. Εἰ πέρ πι κάλχασ. ἐκ πᾖοιμίασ ὁσίχος πᾖῆκται, ἣν ☾ ἀ-
ριστοφάνησ αὐαγράφ. Κύκλα. χοροῦ. Μετασάσ. μετα χωρήσασ. μυθίσαοδ᾽ δ᾽
ἀμείβειν σάσιν ἐκ σάσεως, ᾗ μεταβαίνειν δ᾽ ἀμείβειν τόπον ἐκ τόπου. Εἴρξαι παγρί
ᾳ τέχνῃ. ᾖδον κωλύσαι δ᾽ ᾗ παγδίας τέχνησ ᾗ μηχανῆσ δ᾽ν ἅπαντα ὑπὸ ταῖσ σκη
ναῖσ καὶ τὰ᾽ν πᾖοῦσαν ταύτην ᾖμέραν. Αφέντ᾽ ἔᾳν.. ᾖλθω ἀπολύσαντα, ὅμοι)
ᾗ ☾ ἔφη λέγων. Αχῖσ᾽ λέχα. πάνυ ἀξιοπίστωσ. ὅτι σὺκ ἄνλικρισ τ᾽ βασιλέ
ων ὁ μάντισ ἀνελέπερ. ἀλλ᾽ ἐν ἀπῤῥήτῳ κατ᾽ εὔνοιαν τ᾽ ἅπαντοσ. Ελᾳ ᾗ αὐδὲν.
πιθανὸσ ὡσ μάντισ τὴν αἰτίαν λέπει τ᾽ μανίασ. κατ᾽ ἀρχὰσ ᾗ ἀθηνᾶ οὐδ᾽ ἐν ῥυῖ᾽
πεῖπε. Τὰ ᾗ πᾖασὰ ᾗ ἀνόνητα. τὰ πᾖέλκοντα ᾗ ἀχρεῖσιμα ᾗ πέρα τ᾽ μέτρου.
τὰ χωρὶσ δικαίασ. Βρέμειν. ἀπὸ μεταφορᾶσ τ᾽ βρέων σωμάτων ᾗ ὑσβασάκτων.

Ο σισ ἀνθρώπου φύσιν. πᾖίσατ᾽ ὁ νοῦσ εἰσ δ᾽, γνῶθι ☾ αὐδ᾽ν. πρὸσ δ᾽ σημαινόμνον ᾗ εἶ
πεν, ὅσισ δ᾽, αὐθρώπου ἀπλοῦσ. ἅ πινα δ᾽ ἐον εἰπεῖν, εἰ ᾗ μὴ πλεθνπικῶσ εἶπεν. ἀ-
πλούστερον ᾗ ὅ ἶνεσ εἰπεῖν ἔβτι. δ᾽ ᾗ ὅλ). ὅσισ ἄνθρωποσ πεφυκὸσ ἔπειτα μὴ κα
τ᾽ ἄνθρωπον φονεῖ. Φύσιν. ουσία φύσεωσ Δ᾽φέρει. ουσία μέν ἐβτιν ᾗ ὕπᾖξισ, φύ
σισ ᾗ ἐνοῦσα γιγνομένοισ. οἷον φύσισ ἐστὶ γῇ δ᾽ ἀναβλαστεῖν βοτάνασ. ☾ φύσισ
ᾗ πυρὸσ δ᾽ θερμαίνειν, ἀφ᾽ οὗ δ᾽ν
» Εφαψ᾽ ὁ μάντισ. ὅσισ ἀνθρώπου φύσιν
βλασῶν, ἔπειτα μὴ κατ᾽ ἄνθρωπον φονεῖ,
κεῖνοσ δ᾽ ἀπ᾽ οἴκων δῦσισ ἐξορμώμνοσ,
ἄναξ καλῶσ λέγεται᾽ εὑρεῖν πᾖόσ.
» ὁ μὲν ᾗ αὐδ᾽ν ἐννέπει, Τέκνον, σὸν
» βούλεσ κρατεῖν μὲν, ☾ θεῷ δ᾽ ἀεὶ κρατεῖν.
ὅσ᾽ ὑλικόμπωσ κἀφόνωσ ἠμείβαρο,
Πάτερ, θεοῖσ μὲν κἀν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ,
κρά᾽ κατακλῄζειτ᾽. ἐγὼ δὲ καὶ πάλαι
κείνων, πέπειθ᾽ τοῦτ᾽ ἰωΐπασεν κλέο.
ῥσόν δ᾽ ἐκόμπει μῦθον. εἶτα δεύτερον
πάλαι Αθάνασ, νίκ᾽ ὀξύνουσά μιν
χυλᾶτ᾽ ἐπ᾽ ἐχθροῖσ χεῖρα φοινίαν φέπειν,
τότ᾽ αὖ πιφωνῶ λεινὸν ἄῤῥητόν τ᾽ ἔπο,
Αναασα, ῥῖσ ἄλλοισιν Αργείων πέλασ,
ἴσω, καθ᾽ ἡμᾶσ δ᾽ οὔπᾖ᾽ ἐκρήξει μάχη.
ῥιοῖσ δὲ ῥῖσ λόγοισιν ἀσθργῆ θεᾶσ
ἑκτήσατ᾽ ὀργὴν, οὐ κατ᾽ ἄνθρωπον φονῶν.
ἀλλ᾽ εἰ πᾖ ὄβι τῇ δ᾽ θ᾽ ἡμέρᾳ, τάχ᾽ ἂν
γενοίμθ᾽ αὐτοῦ ☾ θεῷ σωτῆρεσ.
ῥιαῦθ᾽ ὁ μάντισ εἶφ᾽. ὅδ᾽ εὐθὺσ ἐξ ἕδρασ
πέμπει με σοὶ φέροντα τὰσ δ᾽ ὠδισὰσ
Τεῦκρ᾽, φυλάσσειν εἰ δ᾽ ἀπεστρέμμθα,
οὐκ ἔσιν ἀνὴρ κεῖνοσ, εἰ κάλχασ σοφόσ.

φυὴσ ὁ εὖ ἔχων τ᾽ φύσεωσ. ☾ φύσια δ᾽ φύτου. εἰκότωσ δ᾽ν
θ᾽ ἀνθρώπων λέγε
ται ᾗ φύσισ ᾗ γῆσ ☾ τ᾽ τοιού
των. λέπεται φύσισ ᾗ ἡ ποιό-
τησ, οἷον πᾖιβέβληται φύσεωσ
οὐ μιᾶσ. ἡ γῆ πιότησ, ☾ δ᾽
κάλλοσ φύσις ᾗ δ᾽ γένοσ, ἀπὸ
τ᾽ φύειν, οὐ μαθὼν ὅσ᾽ εἶ φύσιν.
Απ᾽ οἴκων. ἀπὸ τῶν οἴκων τῶν
πᾖῶν. Ο δ᾽ υλικόμπωσ.
πᾖατήρ᾽ κἀνθάδε τὴν πρόσθ᾽ κ
κην τ᾽ πιητ᾽. ὅπ πρὸσῆλθε ☾
ἄανπ πλωσ δ᾽γίαν. μονονα-
χὶ θεραπεύων δ᾽ν θεατὴν μὴ
ἀχθεσθῇ τῇ συμφορᾷ τ᾽ ἄανα-
τοσ. προσωκειωμένοι ᾗ ἥδη τῇ
ἀρετῇ αὐτ᾽, ᾗ δ᾽ν ☾ ☾ πιη
τῇ ὀργίζονται. Ομοῦ δ᾽ ὁμοῦ
αὐτὶ ☾ σῦν. δ᾽ ἢ ἐξῆσ. θεοῖσ ὁ-
μοῦ. Κείνων. τ᾽ θεῶν. Επωπά
σειν, ἀγλ᾽ τ᾽ ὠθισαάσαοθ᾽ ἵππων
λάᾳεοθ᾽, ὡσ᾽ δ᾽ μεταλαμβά
νω. καὶ ☾ τάσεται γλικῇ οἷ
ον ἔωασι τοῦ ὕδατοσ. ὠθισωσ᾽
μαι δὲ δ᾽ λαμβάνω, ἢ ☾ τάσεται αἰλαλικῇ. Ισω. ἴσασο. Καθ᾽ ἡμᾶσ λέ.
ἢ καθ᾽ ἡμᾶσ μάχη. Αστεγῆ. ἀμάλακτον. ἀνάθεον. Αλλ᾽ εἰ πᾖ ἐσί. εἰ πᾖέλθοι
ταύτην τὴν ἡμέραν, σωθείη ἂν. μεχρὶ τ᾽ σήμερον πᾖατείνᾳ τὴν ὀργὴν τ᾽ θεοῦ
ἔλεγεν. Ο δ᾽ εὐθὺσ ἐξ ἕδρασ. ἅμα μὲν δῆ δ᾽ ἀξιόπιστον τ᾽ πρόσωπον. ἅμα δὲ ὡσ
μὴ δόκοιη δ᾽ ἀπεχθάνεσθαι λέγων. ἐκ πάντων ὁ σώφρων κρατεῖ τ᾽ ἀνδρὸσ
πίνων ἢ εἰμένων. ☾ γνῶναι μὲν γὰ ἐσόμθα δῆ μαντικῆσ ὄβιν, οὐ μὴν φυλάξε
σθῆ δυατόν.

Ω δαΐα τέκμηρα. δαΐου κοινοῦ θ' πλέμιον. ἀτιμικὸς ἦ θ' λύσηνον. τίνος λέ ἕνεκεν
οὐκ ἐπρίσεν ἀξιοῦσαν τὴν τέκμηραν. ἵνα μὴ τ χορου ἀκούσῃ τὰ πρὶ τ αἴαντος
ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις δράμασιν, ἔντε ἀλέκτρα ἢ οἰδίπους ἅμα τῷ χορῷ τὰς τ γυναι
κῶν προόδους ποιεῖ, ἵνα μὴ σταστολογοῦσιν οἱ ἄγγελοι. ῥητέον δ' ὅτι ὁ αἴας ἐκέλευ
σεν αὐτὴν κατ' οἶκον ἐξελθεῖν τοῖς θεοῖς, εἰπὼν ἢ σ' ὦμ' ἀπάκρυ. οὐδὲ μὴν αὐχ
μαλώρυ χῆμα ἔχοσαν ἔδει
ΧΟ ὦ δαΐα τέκμηρα, λύσμορον γενὼ.
ὅρα μολοῦσα τόν δ' ὀρεῖ' ἔπι θροεῖ.
ξυρῇ π' ἐν χῷ δ' μὴ χαίρει. πνά.
ΤΕ τί μ' ἄρτι παλαιναν ἀρτίως τε παυμένῳ
κακῶν ἀζύτων, δζ ἔδρας αὐίσατε;
ΧΟ τ δ' εἰσακούε τάνδρὸς, ὡς ἥκει φέρων
Αἴαντ ἡμῖν πρᾶξιν, ἣν ἤλπισ' ἐγώ.
ΤΕ οἴ μοι. τί φὴς ὦ 'νθρωτε, μαδν ὀλώλαμῷ;
ἄρ' οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν. Αἴαντ δ' ὅτι
θυρῶν ἔιτέρ ὄσιν, οὐ θρσῶ τέει.

χοσχεχ δζιέναι μάλιστα ἐν τοι
οὑτῳ καιρῷ ἠγρυπνηκῦαν καὶ
πᾶσακολαθηκῦαν τῆ τ αἴαν-
τος μανίᾳ. ἐλφ δ' μέγα τί φα
νῆναι δ' ἀξάγην αὐτὴν. λιὸ πεδσ
δ' χορὸν ἔλφσε πρῶτον εἰπεῖν.
οἱ ὡς δ μεγάλη προφάσφ ἐκ
καλοῦσιν αὐτὴν. ἄλλωσ τε. οἱ
ἀπ' τ χορου οἰκφότεροί εἰσιν ὡς
πρ λῖτομ τ αἴαντος. ὥστε μ' ὁ ἄγ
γελος καλῶσ οὐκ ἐζήτησε μεῖ
ζον πρόσωπον, ἀλλὰ δ' αἴαντα οὐ κατελαβὼν ἔνδον πδς δ' χορόν φησιν. εἰς ἀ
ναγκην ἦ γε γνὼς ὁ πρίτης τ λογίζα, οὐδαμοῦ προσκοπὴς ἐγένο. ἀλλὰ τὰ
σύτερα δ' δραχέων ἐξήνεγκεν. ἄλλως. Ω δαΐα. δαΐα. πεπνυθῖα. ἢ κατάκεκομ
μένη. κατατετρλεμμένη. κεκακωμένη. ὦ λύσηνε. ὦ πετρλεμμένη μ' ἀθλία. ἀ
πρεπτὲς π' πρλεμίαν αὐτὴν ἀπκαλεῖν. Ⓒ αἰχύλος αὐτὶ τ ἀθλία κέχρηᵀ τῇ λέ
ξῃ. Ορα μολοῦσα. ἤγαν σκόπει ἐλθοῦσα. ὅμοι ἦ ὅρα τίν' ἥδη κρᾶτα καλύμασι
κρυφάμμον. Ξυρῇ π' ἐν χῷ. ἄπτετ τ αὐαγκαίων τ χρωτ. μ' ἔστ πρόπομπα
τ ἐπικινδύνων πρασσῶν. ξυρεῖ ἐν χῷ. ἐνίοτε μ' τ στόμαρος ἐφάπτε ὁ σίδηρος.
Αλλωσ. μέχρι βάθους ἐθικνεῖται. ὥστε μὴ χαίρειν. δ' λέ τινα πτέλκεται.

Τ ί μ' αὐτάλαιναν. πρὸς δ' θυριπίδιον ἐν δίκτυϊ. Τί μ' ἄρτι πμῦ λελῃσμένην ὀρ
θοῖς Αζύτων. πλυζύτων. πάνυ κακούντων. Εξ ἔδρας αὐίσατε. οὐκοῦν δ' δ' κεκ
μηκέναι μ' αὐαπαύσει λέεσθι ἔνδον μένοῦσαν. μ' λὴν πρόφασιν τ μὴ πρεῖέναι δ' Ⓒ
φῶ. Ηλπίδα. ἀλλ' ἦν ἥκοσε Τί φὴς ὦ 'νθρωπε. πδὶ παθῶς αὐαβοᾷ πυθομένη ὅτ
ἀγγέλλ τίς νεώτερόν τι πδὶ τ αἴαντος. ἴσθι ἦ τ φίλων δ' τὰ χείρω ἀεὶ ὑπνοῶν.
Μ ὧν ὀλώλαμῷ. ριαῦτα π' ἔλεγεν ὅτι συναπλοῦμαί σοι ἐὰν σὺ ἀπθάνῃς. Οὐκ οἶ
δα τὴν σὴν πρᾶξιν. αὐτὶ τ τὴν τ τύχην. ἤγαν δυπραγίαν ἢ δυστραγίαν. πρὸς ἦ
δ' μῶν ὀλώλαμῷ, ἐπήγαπεν ὁ ἄγγελος πδὶ τ αἴαντος μόνα. οὐ μ ριοῦτός ὄσιν ὁ
καιρὸς ὥστε σοφίζεσθι μ' τὰς φωνὰς δζελάζειν. καλῶς ἦ δ' θαρσῶ. οὐδὲ μ αὐδς οἶ
σεν, ἀλλ' ἀπ' τ λόγων τ καλχαντος ἀγχινίαν φησίν. Οὐ θσῶ πέρι. πδὶ τ αἴαν
τος ἦ οἶδα δηλονότι ὅτι ἔιτέρ ὄσι θυραῖος ἦν ἐκδς, μ δηλοῖ σάσιν. θύραζε ἦ αὐ
λὶ τ εἰς δ' ἔξω. θάραθεν αὐλὶ τ ἔξωθεν, μ' δηλοῖ κίνησιν ἀπ' τ ἐκδς εἰς τὰ ἔσω.

Ω λίνφ. αὐτὶ τ ὀδυνᾶσθι. ἀλγεῖν. ὡσ τέμ' ὠλίνφ. ἐμφατικὸς δ' ὠλίνφ. οἰκεῖον
μ γυναικί. χαλεπώτατον ἦ τ γυναικείων πόνων ἡ ὠδίς. Εξεφίετ. αὐτὶ τ ἐφίε
ται, ἤγαγεν ἐντέλλετ. Ολεθρίως. αὐτὶ τ ὀλεθρίαν. δ' ἦ φέρφ ρυτέσι λέχεσθι.
Υ παυλον. ἐνδόμυχον. ὑπ τὴν αὐλὴν τ σκηνῆς. Καθ' ἡμέραν τὴν νῦν. ἀμφιδόλ
ως μαθὼν τὴν νῦν ἡμέραν, ἢ ὅπ κατὰ τὴν νῦν ἡμέραν τεθνήξετ. Οἴ αὐ θά
ναγον ἢ βίον. εἰ μῷ ἔνδον μένῃ σω
θήσετ. εἰ ἦ μὴ, ἀπόλυται. Ζεύ
του ἦ δ' ἀπάτη τ μοιρηδίου
δηλοῖ. ὡς ἡ ὅμηρος, Διὸς θεσπεσίας
κῆρας φερέμῷ θανάτοιο τέλο
δε. Πρόσετ' αὐαγκάσασ τύχης.
ἐπίκουροι γίνεσθε τ κατεπειγού
σης δυστυχίας. ἤγαγον πρόσατε
πενέσθ ἕνεκα τ ἀνάγκην Ⓒ βίου
ἐχούσης τύχης. Εν τάχει. ἀντὶ
τ παχέως, Ⓒ ἢ τάχει, Ⓒ κα
τὰ τάχος, ἡ ὅσον τάχος, καὶ
μὲ παχέως, Ⓒ δ' τάχους, ἡ δ'
ταχέων ὧν τ αὐτ. Οἱ μῶν τεῦ
κρον. πιθανῶς Ⓒ τεῦκρον μετα
πέμπετ, ἵνα μὴ σκήσῃ ἄγγελ
ὠέμπειν ὅτ' ἐντύχωσι ζῶσ σώ
μασι. Εισέρασ. δυσακούς. Αγ
κῶνασ. τὰς ἄκρας τ ὀρῶν τάσ
πρὸς λύσιν. Ανδηλίους. ἑώους,
ὡς ἀντικρὺ τ ἀνατολῆς τ ἡλίου
Εγνωκα γὰρ δὴ φωτός· οἷον δ'
ὧν δύνοϊκῶσ ἔπραξα εἰς αὐδν,
καταφονήσασ ἡμᾶς τῆσέμέ. Οἴ μοι τί δράσω. πδὶ παθῶς ἐφάψωμαι τ ζητή
σεως μ' ζῶσ τέκνῳ κελεύει. μ' ὥσ πρ ἀπολωμένη, ὅτι καταλιμπάνῃ αὐδν. Φη
σὶν ἦ ἐν ἀπόρῳ πνομένη, τί δράσω. οἷον ὡς μόνον σε καταλίπω. Οὐχ ἱδρυτέον.
οὐκ ἄξι καθέζεσθι. Οπερ πρ ἂν θένω. οἵ τ πρόθυμίας οὐδὲν ἐλλείψω, μ εἰ ζῶσ
σώμασι δυνατῶ. Εγκονῶμῷ. ὡς τάχιστα δράσωμῷ. δ' ἐγκονῶν λέπουσιν ἀντὶ τ αὐλὴν
ἐπὶ οἱ μῶν ὡσπρ πρευόμῷοι κόνιν ἐπίρασιν. Οὐχ ἕδρας ἀκμή. ἤγαν καθέδρας
ἀναπαύσεως καιρός ὄστιν. Χωρεῖν ἕριμος. μεταβαίνειν τ σκηνὴν τ χορου ἐξελθόντος.
ἀναγκαία ἦ ἔξοδος. ἵνα εὕρῃ καιρὸν ὁ αἴας χωρίσασθι ἑαυδν. Τάχος π' ἔργα. ἤ
γαν ἅμα μ' ἔπειτ αὐλὶ τ ῥυθμοῦ τάχος ἔργα μ πόνων. ἤγαν πρείας. Ιστέσι μ'

τᾰχέως ἄφομαι τ̃ ἔργ ⸌ τᾰχέως ἐργάσομαι αὐτό. Ο μὲν σφαγεὶς ἔσηκε.
μεθῆκεν ἢ σκηνὴν ἧς ἐρήμ τινὸς χωρίσ, ἔνθα ὁ αἴας δύζεστίσας σ̃ ξίφος, φῆσιν
τιν ἀ πρ̃ τ̃ θαναφορ πρ̃φέρεται, ἐπεὶ γελοῖον ἦν κωφὸν εἰσελθόντα σῶσι πεστῖν
ὡδ̃ ξίφ. ἔστ̃ τὰ τοιαῦτα πρ̀ τοῖς παλαιοῖς ἀπάνια. εἰώθασι γὰ πεπραγμέ
να ἀ ἀγέλων ἀπαγγέλλ. Τί δ̃ σ̃ ἄλλο. Φθάν ἀχύλος ἐν θρήσας τὴν αὐά
ρεσιν αὖ ἀ ἀγέλα ἀπαγ
γέλας. ἴσως δ̃ καινοθομῆν δ ἀ
λόμβος ἡ μὴ κατακαλυθεῖν
τοῖς ἑτέροις ὧπ̃ ὅλιν ἔθηκε σ̃
θρώμβον. ἢ μᾶλλον ἐκπλῆξαι
βουλόμβος. εἰκῆ δ̀ κατηγορεῖν
ἀνδρὸς παλαιοῦ, οὐχ ὅσιον. πῶ
ξας δ̀ σ̃ ξίφος ταῦτά φησι. σφα
γέα δ̀ λέγει, ἢ σ̃ν καιρὸν τ̃ ἀπ
θανεῖν, ἢ σ̃ εἰς σφαγὴν ξίφος.
Η τομώτατος. αὐτὶ τ̃ ὀπῦ. πρέ
πειν ἂν εἶη δ̀ ἀπυθηκότι, ἀ
λογίστως ἐνεκα τοῦ σ̃ πρακείμε
νου. ἔπε δ̀ λόγῳ, ὅτι οἷς
κρ̃τερικοῖς ἡ ἄπαξ κείναισι πε
εί τινος, οὐ γίνεται ἀναβολὴ,
οὐδ̀ μεθάνοια. ὥσπ̃ δ̀ ἀπρλίδτ σ̃ ὧς, πῶς σ̃ οὕτως, οὕτω ⸌ σ̃ ἢ σ̃ ἐπίῤῥημα πῶς σ̃ ταύτ ἐπίῤῥημα. Μάλιστα μισηθέντος. μεγαλόφων ὁ αἴας. ἡ μέ
χρις ἐχάτης ὥρας μισῶν ὧν σ̃ βάρβαρος. ὅπ δ̀ δῶρον εἶπεν, ξένιον ἐσήνεγκε. ξέ
νιον τ̀ λέγομεν σ̃ δῶρον σ̃ πρὰ ξένων δι δόμων). εἶτα προσέθηκεν, ἐμοὶ μᾶλιστα
μισηθέντος. Εχθίστου θ̀ ὁρᾶν. ἐμοὶ δῆλον εἰς σ̃ ὁρᾶν, ὅμοιον τῷ ἡδὺς ὁ πατὴρ σ̃
πιεῖν, ἢ γῶ εἰς σ̃ πιεῖν πινὰ δῶ αὐ̃. Εἰ τῷ ἡ λογίζεσθ. ὅμοιον ὡδ̀ ἵνα π ⸌
πρὸς θεωρήσω, ἡ εἰ σὺ τοῦτ εἶπεῖν, ⸌ τοῖς ῥιούσις, ἃ λέγετ ὅτε ἀνακύπτει τί
⸌ πρὸς πάσ τοῦτ ὀνοῦς, δύσις τ̀ ἐπᾶπ ταῦτα, ἵνα δηλώσ ὅπ ⸌ ἕτερόν π
ανέκυπτεν, ὅπ̃ οὐκ ἦν ἐμ τῇ γνώμ τ̃ προκμένα σκοπῶ. ἐμφαίν δ̀ ταῦτα δύσρί
αν τ̃ λέγοντος, ὡς μεταξὺ δύο σ̃ θεσπίζειν πρέσβεις ἡ ἑτέρας ἐπιβολάς. Πέ
πονθε γ' ἐν γῇ. πρόδηλον μὲν, ὅμως δ̀ σ̃ πρὶ παθές. ὅτι ἐν πολεμίᾳ τῇ ὑπ̀ δυσ
μενοῦς ἀπόλωλεν. Οιμώζειν. ἀκόνη. ὄθεν ⸌ θήγειν σ̃ ἀκονᾶν. Περιστείλας. σύ
στειλας. δύσχειρωσάμενος. πρὸς σφίγξας ἐν τῇ γῇ. Ιῶ δ̀ ἄνδρες. αὐτὶ τ̃ ἐμοί.
Δ ἰὼ τάχος θανεῖν. λείπει σ̃, ὥστε δ̀ τάχους θανεῖν. Εὐσκύνητος. καλῶς πρέσκευ
ασμένα, ἡ ἔχομεν πάντα ὧν σοὶ πρὸς θάναρον. Εκ τ̃ λέγει. οἷον σ̃ δὲ μὴ
ταῦτα. Καὶ τ̀ εἰκὸς, ἄρκεσον. αὐτὶ τ̃ ἐπάρκεσον, ἵνα γῶ βοήθησον. ἡ τ̀ εἰκὸς,
ἐπῆκέ

ἐπῆκέσει δηλονότι πρῶτον. ὅτι δ̀ λέγει ἐπεὶ πρόπαππος ἀυτοῦ ἦν. ⸌ ἦν δ̀ Αἰακὸς
ὁ ὑὸς πρώτου ἀυτ̃ τοῦ χάνδαν βοηθείασα. Οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν. οὐ μεγάλα
σώρα τυχεῖν. λαχεῖν κυρίως σ̃ ἀπὸ κλήρου τυχεῖν. ἐνταῦθα δ̀ ἁπλῶς ἀνθ̀ τ̃
τυχεῖν. ⸌ ὑπόστασις δ̀ σ̃ μὲν λαχεῖν ἀπατικὴ, σ̃ δ̀ τυχεῖν φυσικὴ. Φέροντα.
αὐτὶ τ̃ ὄισοντα. φάτην δ̀ τὴν ἀγγελίαν. Πεπῶτα. ὡδὶ πεπτωκότα καὶ ἀντὶ
κοπὴν ἀπὸ τ̃ πεπτωκότα. Καὶ
μὴ πρὸς ἐχθρῶν του καταπτώθεις πάσος,
ῥιφθῶ κυσὶ πρόβλητος, οἰωνοῖσ θ̀ ἕλωρ.
ῥῦτά σ' ὦ ξεῦ προξέπω. καλῶ δ' ἅμα
τομπαῖον Ερμῆν χθόνιον ἵν με κοιμίσῃ,
ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ τακεῖ πηλήματι,
πλευρὰν ἀναῤῥήξαντα δῶρ δι φασγάνῳ.
καλῶ δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεί τε πῆθένας,
ἀεὶ δ' ὁρώσας πάντα τἀνθρώπου πάθη,

μὴ πρὸς ἐχθρῶν του. καταγέ
λαστος φασὶν ὁ αἴας μὴ τ̃ κύ
νων ἢ τ̃ οἰωνῶν τὴν αἰκίαν ὑπο
στῆναι. ὁμόσε. ἀλλὰ τὴν θέαν τ̃
ἑλλήνων. ῥητέον δ̃, ὅτι ἰλίωμα
τ̃ ἀνθρώπων δ̀ μὴ βούλεσθαι
δὺ ἐχθροὺς ἐναβρύνεσθαι αὐτοῖς,
μὴ τοῦ μόνα αὐτιμοῦνται.
Νεοπτόλεμος. πρόσφατος. ἢ ἵνα
δ̀ ὀλίγου ῥανθήσομεν ὑπ̀ τ̃ αἵματος. Ριφθῶ. ἀντὶ τ̃ ῥιφθῶ. ὡς ὠθῶ πωλῶ
σον ὅτε εἰσὶν οἱ εἰσὶν ὧν παθητικοὶ σύντροι ἀόριστοι ἐν χρήσ, οἱ παθητικοὶ πρῶ
τοι ἀόριστοι ἄχρηστοι εἰσὶν, εἰ μὴ πρὰ πρωταῖσ. οἷον ῥίπτω. ῥίψω. ἔῤῥιψα. ἔῤῥίφθω
ἐῤῥίφθην. φαίνω. ἐφάνω. ἐφάνθην. Οἰωνοῖσ. ὄρνισιν. κυρίως δὲ οἱ γύπες.
Τ οσαῦτα σ' ὦ ξεῦ. γράφεται τοιαῦτα. προσπέπω ἢ, κατευκτικ̃ λέγω. προσπό
ποι δ̀ οἱ ἱκέται. Πομπαῖον. σ̃ν ὑποκόμπων. Εὖ με κοιμίσαι. θαυμα
» σῶς, ⸌ γυναίως, κοιμίσαι εἶπεν ὡς ἢ ὕπνα σ̃ν θάναρον. ⸌ ὅμηρος, Κοιμήσας δ
» χάλκεον ὕπνον. Σὺν ἀσφαδάστῳ. ἀσκαθίστῳ ἡ ὠσμὸν μὴ ἔχοντι. αὐτὶ τ̃
⸌ τομῷ. ὅπως καιρίας τ̃ πληγῆς γινομένης μὴ προσγενέσθῃ ὠσμὸν, μὴ
» δὲ πολὺν ἐν ᾧδ̀ θανάτῳ ἀῤῥιβῆν. καὶ πρὸς δύσπιστίαν, ὅσ' ἐσφάσαζεν οὐκ ἔ-
» χων ἀπαλλαγάς. σφαδάζειν ἔλεγον σ̃ ὠᾶσι ⸌ σφακελίζειν. πεσδομένα
σ̀ κατὰ ἱστορίαν, ὅτι κατὰ σ̃ ἄλλο σῶμα ἄῤῥωστος ἦν ὁ αἴας. κατὰ δ̀ τὴν μα
χάλην ῥωτός· δ̀ σ̃ σ̃ν ἡρακλέα τῇ λεοντῇ ἀυσ̃ν σκεπάσαντα, κατὰ ὃν
σ̃ μέρος ἀσκέπαστον ἐᾶσαι δ̀ σ̃ν ῥηγυσ̃ν, ὃν ποθὲ κεῖρε. φησὶ δὲ ποθὲ αὐτ̃ αὐ-
» χύλος, ὅπ μ σ̃ ξίφος ἐκάμπτετο, οὐδαμῇ ἐνδιδόντος τ̃ χαλκὸς τῇ σφαγῇ. Τό
» ξον ὡς πσὶ ἐντεῖνον. πρὶν δ̀ πσὶ φησὶ πρὸς ἅιμων ἐσδειξεν αὐτοῦ κατὰ πρῖ
ον μέρος δεῖ χθῆναι τῇ σφαγῇ. ὁ δὲ Σοφοκλῆς, ἐριθεύσαι μέν πως πρεσβυ
τέρῳ μὴ ἐναλιθεῖσ. οὐ μὴν πρὰ λιπεῖν αὐσ̃ δοκιμάζων, ἰλιάς φησι πλευρὰν ἀ-
ναῤῥῆξαντα τοῦ δὲ φασγάνῳ. κατὰ τί τὴν πλευρὰν μὴ εἰπών. Τὰς ἀεί τε
πῆθένας. μυθικὸν ὅτι σ̃ λέγει τὰς ἐριννύας ἀεὶ πῆθένας. νῦν δὲ τὰς ἀσωροδο-
κήτους. ἡ οὐχὶ χρανθῆναι δώροις δωσαμένας ἀπὸ τῶν ἀδικούντων. Λεὶ δ' ὀ-
ρώσας. αὐτὶ τ̃ ἐφορώσας. ἐκδικούσας τὰ αὐθρώπινα πάθη.

ΤΑΝΥΣΤΑΣ. Τὰς ἀκοπάστως ἐπούσας. συναπλέον ἢ δεῖ μαθεῖν, δ' πανύστατος. οἷον τὰ χέως μαθεῖν δ' κατ' ἐμέ, ἢ μὴ ἀμελῆσαι ἐπεξελθεῖν δ' ἐμὸν φόνον. δ' γ' τεῖναι θὺ πόδας, ὅτι δ' ἐλλίσσει. ἢ καθ' ἑαυτ δ' πανύστατος λεκτέον, τὰς πάντας χοῦ τεινούσας θὺ πόδας. Παντελέθρως. αὐτὶ τ πανωλεθρίας, ῥητέ στι πάντελῶς ἢ καθολικῶς ὀλέθρῳ. Σωτηρίαν. αὐτὶ τ σωτηρίας ὁμοῦ πρίσεως. αὐτάρ πασος ἢ ἀφωνίας ἀπαθανεῖν. Αὐροσφαγῆ. ἀὐρηχείας σφαγή. ἔστι ἢ ἀὐτὶ τ ἐπιῤῥήματος. Ἰὼ αὐροσφαγίς. δεῦρ ἀπέβη δεῖ ἀγαμέμνονι. ὑπὲρ τ φιλάτων ἀπώλετο. ταῦτα ἢ νοθεύθαί φησιν ὑπὸ λαθέντα πρὸς ἀφήνειαν τ λεγομένων. Πρὸς τ φιλίστων. πρὸ τ φιλτάτων, ἢ πρὸ τῶν φιλίστων ἤγουν ἔμπροσθεν. Ολοίατο. ὄλοιντο. ἀφανισθεῖεν. Ποίνιμοι. τιμωροὶ αἱ ἐκδικοῦσι δὲ ἀδικουμένους. Γεύεσθε. δ' ἐξῆς. γεύεσθε πανδήμου σφατ. μὴ φείσησθε. Σύ δ' ὦ δ' ἀπέβη. ἀπὸ τῶν φιλτάτων. ἀπὸ τῶν φιλίστων ἤγουν ἔμπροσθεν. Ολοίατο. ὄλοιντο. ἀφανισθεῖεν. Ποίνιμοι. τιμωροὶ αἱ ἐκδικοῦσι δὲ ἀδικουμένους. Γεύεσθε. δ' ἐξῆς. γεύεσθε πανδήμου σφατ. μὴ φείσησθε. Σύ δ' ὦ δ' ἀπέβη

ὁμιλίαθ' κλύῃ θ' ἡλογόπ' ἡμῶν τ' κοινόφλουνκὸς ἅπων τ' ναυτικοῦ λαοῦ τ' ὁμοῦ
ἡμῖν φλεύσαντας. Εχεις δ'. ἀτ' μεταφορᾶσ τῶν ἐχόντων τί ἐν ταῖσ χερσί,
καθ' ὃ λέπτ' οὐ κενοῖς χερσὶν ἐπανήκθη, ἢ ὃσ πραιμάτων μὴ χερῶν σκομένων.
Π ἂν ἐσίβητον. ἤγων ὅλον δ' ἑαυτέλεον μέρος τ' νεῶν σκώσευται. Αλλ' οὐλ' ἐμοὶ
σκ'. κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀτ' τ' ἡλίσ βολῶν. ἔστ' δ' κἀ οὕτωσ, ἀλλὰ οὐδ' ἐμοὶ
σκ' μολών, ἡνίκ' ἂν ἐλθὼν ὁ ἀνὴρ
τὴν ὁδὸν τὴν ἀτ' τ' ἡλίου ἄ Χο τίς ἂν σκ' μοι, τίς ἂν
γγυ ζων σκλοῦτ' φανεὶς οὐδὲ Φιλοστόνων ἀλιαλᾶν
μοῦ. τουτέστιν ἐν οὐδενὶ τόπω ἔχων ἀεί ποτε † ἄγρασ, * ἕδρασ
φαίνεται. Δηλοῖ. αὐτὶ πό ἢ τίσ ὀλυμπιάσων θεῶν, ἢ ῥοῦτῶν
θηκοῦ δηλοῦται. Τίς ἂν βοωτείων πταμῶν ἵδρις,
σκ' μοι. ὅλος ὁ χορὸς εἰσ ἓν ἐν ὠμόθυμον εἰ πρὸ τ' πλαζόμενον
ζυνελθὼν ταῦτά φησι. Τίσ λεύσσων, ἀσυύοι;
ἂν Φιλοπόνων ἀλιαλᾶν. χέτλια δῆτ' ἐμέγε ἂν μακρῶν ἀλάταν
τίσ τ' ἀλιέων ἀεὶ ἀγρυπνῶν πόνων, οὐρίῳ μὴ πελάσσει δρόμῳ,
εἰθισμένων δ' τὴν ἄγραν. ἢ ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὄπυ.
τίσ θ' ἁ ὀλυμπιάσ. ἢ ποτα- τε ἰώ, ἰώ μοι μοι.
μῶν ἵδρισ. τοῦτέστι ναὶσ, ἃ χο τίνα δοὴ πάρα πλ' ἐξέβη νάπασ;
πασγεῖλαι ἔι πυ λεύσσ' ἂν τε ἰὼ τλήμων.
ὠμόθυμον. ἁλιάσ, δ' ἁλιῶν χο τὴν δυσείλαπτον δύσμορον νύμφιον ὁρῶ
τικὸν πλοῖον. ἁλιάσσαι ἢ, οἱ Τέκμησαν, οἰκτῷ δ' σε συγκεκραμένην.
παῖδες τ' ἁλιέων, ἡνίκ' ἂν οἱ ἁ τε οἴχωκ', ὀλωλα, δῆτα πόρθημαι φίλοι.
λιεῖσ, ὡσ ἀσκλαπάσαι οἱ χο τί δ' ἔσίν;
ἰατροί. Ρυτῶν. τῶν ῥεόντων τε Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγὴσ
πρὸ τ' ἠρύσιν. ἡνίκ' ἂν ἢ τίσ θε κεῖται, κρυφαῖῳ φάσγανῳ σοδιπλοχής.
ἀ ἵδρισ τ' ῥυτῶν πταμῶν τ'
βοωτείων. Βοωτείων. ἴσωσ τ' ἑλλησποντίων. τ' εἰσ δ' ν βόσπορον ῥεόντων ξε
ικῶν πταμῶν. λύο δ' εἰσι βόσποροι. ὁ μὲν κατὰ τὴν προποντίδα. ὁ δ' θρακι-
κὸσ, ὥσ φησι Φιλέας. Απύοι. εἴηρι. Σχέτλια δ' ἐμέ γε. δηνὰ δ' πράματα
ἐμὲ δ' ν ἐπισώνως πλανηθέντα, μὴ δ' δυσρομῆσαι εἰσ δ' τ' ζηλήσεως μέρος, καθὸ
ὁ Αἴασ ἐπιήκθη τὴν ἔφοδον. δοῦρ δ' ἂν εἰσ' ὄυρι). Αλλ' ἀμηχανόν. ἐφ' ἑαυτ' οὐκ ἔσ' τ'
Αἴαντος. χέτλια ἂν εἰσ μὴ ἰωὴ τετυχηκέναι αὐτῷ. ἀλλ' ἁθυνηκέναι μετὰ ζηλήσεωσ.
Π ἄραυλος. πρὸ τ' πεμένη, ἐγγὺσ πρὸ τ' αὐλήν. ἡ θρηνητικὴ πρὸ δ' αὐλούς. Ιὼ
τλήμων. δοῦρ ἐν δῆτ' ἐμφανῆ γενόμην), ὅπερ δηλοῖ ὁ χορόσ. Αλλ'. τέκμησα δο
κῶ ἐπιτυχοῦσα τὸ σῶμα τ'. φαίνεται ἢ οὐ λέπω ἔνοπλοσ οὖσα τῷ χορῷ. Τὴν δυσεί-
λαπτον, ἣ ν τὴν τέκμησαν ὁρῶ τὴν δ' σύμορον τὴν δυσίλαπτ'), τουτέστι τὴν ἐν αἰχμα
λωσίᾳ νυμφευθεῖσαν. Κρυφαίῳ. δῆτα λαθραίωσ τ' φίλων πονό τ'. ἢ ἀπρικέκρυμ
μένῳ.

μένῳ εἰσ δ' νύκτ' εἰσ δ' σῶμα. δ' ἢ πεπυχήσ, κυρίωτατα μὲν ὠνόμασται, ἡμῖν
δ' ἐ δυσμεταβλητον, πυῖσ ἢ σοδικεκυλισμένοσ. Ιω μοι ἐμῶν νόστων. ἐν πρώτοισ
σοδὶ ἑαυτ' ὀλοφύρονται. Τόνδε ζυναύταν. ἀγνοῖ τ' ἐμὲ δ' ν χορὸν ζυνθῆ. Τίνόσ
πτ' ἄρ' ἔπραξε. ἦ σν δ' χθρὸσ τίνος ἄρα ἔπραξε δ' νφόνη), οἱ ἀτ' τικοὶ δ' ἄρα ὅταν
μὲν ἐρωτηματικὸν ἦ, ζοχαϊκῶσ γράφουσιν. ὅταν ἢ ὡσ σύνδεσμοσ συναπτικόσ λέ
πω, ἀσζαφόρωσ πτὲ μὲν ζοχαϊ
κῶσ, πτὲ ἢ πυβρίχιακῶσ. Εν τ'
οἱ χθονί. ἀυδ' δ' χθμάφησι δηλοῖ
ὅτι ὑφ' ἑαυτ' αὐηρέθη. πᾶν ἢ ἅμυν
τήριον, ἡ δόρυ ἢ ἔγχοσ καλοῦ
σιν οἱ νεώτεροι. Πηκτόν. πεπη
γὸσ ἀυθῆ. Καὶ ηζρεῖ. σημαίνει,
λέγει. δ' ἢ ὅλον οὕτωσ. πηκτὸν ν τ'
ὂν δηλονότ' ἐν τῇ χθονὶ τόδε δ'
σοδιπτὲσ ἔγχοσ αὐτ', κατηρρῶ
ἤγαν πεισ ὅτι ὑφ' ἑαυτ' δηλο-
νότ' ἐφονεύθη, κατηζρῶσ σε ἀ-
ταθὲ ἢ φαῦλα ἀτ' γενικῆσ εἰσ αἰ
πατικὴν, κατηζρεῖν δὲ δ' πεῖ
σαν ἢ δεικνύειν μὴ αἰτιατικῆσ
μόνησ λέπει. Οἷοσ ἄρ' ἁμάχ-
θησ. μόνοσ ἡματώθης. Περιπε
πτέσ. ὦ σοδιέπεστε. τ' ἢ θατ' εἰ-
λότοσ δ' ν βρότην τ' ἀναιρέσεωσ, ἔ
δει ἢ δ' ν χρεὸν ἡ τὴν τέκμησαν
πλυπραγμονῆσαι. Αφακρο
φίλων. ἀφύλακτοσ. οὐ πεφραγμένοσ ὢ τετειχισμένοσ τοῖσ φίλοισ. δ' ἀπα-
τηθέντασ καταλιπῶν σε. Ο πάντα κωφόσ. τὰ πάντα εἰσ τὴν ἀπαθῆ. ἐξὼ
λέφησιν ὁ ἀνωφέλητοσ καὶ ημέλησε. Πᾶ πᾶ. δοῦρ κατ' ἄλλησ ἀρχῆσ. βούλομε
νοι δ' σῶμα θιάσου δοῦρ λέγουσιν. ὃ ζκωλύει ἡ τέκμησα. Ο δυσάπελοσ.
δύσκολοσ, δυσκίνητοσ. ἀμετάτρεπτοσ. ὃσ οὐχ ἑύρεν ἐκφυγὴν σοδὶ πάθει. οὕτω
λέγουσι δυσαπέλον δ' ὄρημα, δ' οὐκ εὖ φάλλακτον. Αλλωσ. δυσάπελόν
φασιν ἀτ' τικῆσ δ' ν ἀμεταικίνητον ἐν ὀργῇ ἢ ζαθέσει ἢ φιλονυείᾳ. δ' ν αὐδ' ν ἢ μὴ ἀ
ζαπτον. Ο δυστώνυμοσ ἄιασ. ὡσ μὴ αὐδ' σ λέπει ὁ ἄιασ. λέπ') δυστώνυμοσ μὴ οὖ δ'
ὄνομα ἐπαχθῶσ οἱ ἄνθρωποι λέχοντι δ' μίσοσ, ὅπερ ἔχουσι πρὸσ αὐδ' ν, καθ' ὃ
λέπ') δυστώνυμοσ ὁ ἰούδασ. Φάρμ καλύπτω. ἦθοσ γυναικὸσ δ' μὴ ἀχμῆσ δεικνύ
ναι δ' σῶμα. Παμπόησαν. παντελῶσ. ὅλον δ' σῶμα. Οὐδεὶσ ἂν ὅστισ μ' φίλοσ.

ὑπ᾽ ἐχθρῶν οἰκτρὸν ἐν τοῖς πολεμίοις θεὸν φίλον μαλακίζεσθαι. Τλάμων βλέπων. ὑπομένων. τλὰς, ὁ ὑπομένων. ὁ τολμᾶς, οὐ μέλλων τλήσω, στύτερος ὁ, ἔτλην, ὁ οὐκ οἰκτρὸν τλάμων. Μελανθὲς αἷμα. χυθὲν ὠφέλειν εἰπεῖν, ἢ γεγονὸς ἀπὸ τῆς οἰκείας σφαγῆς. ὁ δὲ μέλας καὶ μέλαν ἐστὶν ὁ δὲ αἷμα μελανθὲν αἷμα λέγει.

Ἴσ τε βασάνοις φίλων. πάντα τὰ ἀπράγματα, ἢ μάλιστα τῶν πρώτων προσώπων τὰ ἐνικῶν ὑποκτικῶς γράφεται. Ὡς ἀκμαῖος. καίριος. κατὰ καιρόν. πρὸς τὴν ἀκμὴν τοῦ καιροῦ. καλῶς ἢ ζητεῖ δὲ τεῦκρον, ἵν᾽ ἡ κηδεία γένηται ἀπὸ τῶν συγγενῶν. Συμπαθήσω. πειστέα. Ὡς μὴ πρὸς ἐχθροῖς. ἄυξησις πρὸς δὲ πάθος. ὡς καὶ πρὸς δυσμενεῖς ἐλθεῖν. Ἐμέλλου τάλας. ἰακῶς, ἐώκεις ἄρα μὴ σῶλος εἶς. Στερεόφρων. οἷον ἐφ᾽ οἷς ἐνόησας μὴ ἤλγεις πεισθεισμένος ὑπὸ τῶν ἀρειλῶν, ἔμελλες πληρώσειν κατὰ τὰς φήνας τὴν μοῖραν. Πάγυγχος μὴ φαέθοντα. κατὰ νύκτα μὴ ἡμέραν. Φαέθων ὁ ἥλιος μὴ ὁ ἡλίου. Ὠμόφρων. ἀτεχνῶς μέγα. ὄνειρ᾽ ἃ τὰς αὐτὰς ἔχθεσι ὁρθὰς ὁ κλητικὰς, οὕτω μὴ ὦ λύσειρ᾽ ἄιασ, αὐτὶ τοῦ ἄιαν.

ἀρχὼν χρόνος ἀρχαῖος. πεννάιος, ἢ ἰχυρά. λειόχειρ ὁ πεναῖος πρὸς τὰ ἀριστεῖα. ὃ ἦ ὅλη), μέγας ἆρα ἄρχων ἦγεν ὧδε τῆς ἦν πράτων, ὁ χρόνος ἐκεῖνος ἡμῖν πρὸς τὸ ὅπλων ἑκάστων, ἀριστόχειρ, ἢν ὑπὲρ τοῦ φανῆναι ὃν ἀριστον τὰς χερσίν. Οὐλέν᾽ ἀπισῶ. εἰώθασιν ἐν τοῖς πάθεσιν μὴ συγχωρεῖν τοῖς ἀλγοῦσι. φέρε δὴ τὸ μὴ κόρον τοῦ θρήνου μὴ πλαμυθίαν. Σοὶ μὲν δοκεῖν. σοὶ μὲν ταῦτ᾽ εἶν᾽ ὀρθὴ καταλαμβάνεις, ἐγὼ δὲ σαφῶς ἐπίσταμαι. ἔστι μὲν δὴ τῷ χορῷ οἰκεῖα ὁ τῆς πρὸς αἷμα τάσε. ἀλλ᾽ οὐχ ὅσον πρὸς τὴν τέκμηραν, δοκεῖν. δοξάζειν. Ἀτὰν φοβεῖν. δ᾽ ἀὐ δὲ ἀνεσθαι τὴν λύπης. Δυσλείας ζυγά. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζυγοῦ τοῦ ζευγνύντος

πλαγῆς, μελανθὲν αἷμα ἀπ᾽ οἰκείας σφαγῆς
οἴμοι, τί δράσω. τίς σε βασάσει φίλων.
ὦ Τεῦκρος, ὡς ἀκμαῖος εἰς βάθη, μόλοι,
πεπῶτ᾽ ἀδελφὸν τόνδε συμπαθήσομεν
ὦ λύσμορ᾽ Αἴας, οἷ᾽ ὢν, οἷος ἔχεισ,
ὡς ὁ πρὸς ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.
ἔμελλον τάλας,
ἔμελλον χρόνῳ σὺν εὐφώνων
ἀρ᾽ ὀξανύσειν κακὰν
μοῖραν ἀπειρεσίων
πόνων. οἴμοι
πάννυχος καὶ φαέθων-
τ᾽ αὖ σὺν ἀναζόμενος ὠμόφρων
ἐχθρὸς ὁ τ᾽ ἀρείσας
οὐλίῳ ῥιπᾷ πάθη.
μέγας ἀρ᾽ ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος
πημάτων, ἢν ὃ δ᾽ ἀεὶ σὸς χεὶρ
ὅπλων ἔκειτ᾽ ἀγὼν πέρι.
οἴμοι μοι
χωρεῖ πρὸς ἢ πρὸς οἶδε γενναία λύπη.
οἴμοι μοι.
οὐλὲν σ᾽ ἀπισῶ καὶ δ᾽ ἴσ᾽ οἰμῶξαι γόναι,
τοιοῦδ᾽ ἀφελαφθέντα ἀρτίως φίλου.
σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ᾽ ἐσ᾽, ἐμοὶ δ᾽ ἅπαν φρονεῖν
ξυναυσῶ.
οἴμοι τέκνον, πρὸς οἷα δυσλείας ζυγὰ
χωροῦμεν. οἵοι νῶϊν ἐφεσάσι σκοποί.

θεὸς βουῦς. Σκόπει· οἱ ἀρείσαντι. Ὤμοι ἀνάλγητ᾽. ἀσυμπάθεις οὐδὲ πράξαι. ἢ τῶν μή σ᾽ ὅλως ἀλγούντων ἢ τοῖς συμφοραῖς τῶν ἐχθρῶν. ἢ πλὴν ἀλγητῶν τε εἰς πλὰ ἄχη ἡμᾶς ἐμβεβληκότων. Ἀλλως. γράφεται ἰώμοι. πρὸ παθῶν ὁ χορὸς ἀναβοᾷ ὡς τοῦ τεκμήριος λόγου. Ἀνανδρον ἔργον. ἔργον ἄρρητον, ὅπερ δηλονότι ἐχθρὸν ἐν τῇ γνώμῃ πράττειν, εἰς τοὺς ἐν τῇδε τῇ λύσει τῶν ἀσυμπαθῶν ἀτῶν ἀρρήτων δ᾽ μὲν δυνάμει) ῥηθῆναι, ἢ δὲ μὴ ἄξιον) ῥηθῆναι. ἢ ὡς ἀπρόσωπον οὐκ ἔστιν ἄξιον λέγεσθαι, ἢ ὡς ἀσχρὸν, ἢ ὡς μυσηρίως, ἄρρητον ὑπερβολικῶς ἢ δὲ μέγα ὁ δὲ πολύ. τῷδ᾽ ἄχει. τῇ περούσῃ συμφορᾷ. Οὐκ ἂν τάδ᾽ ἔστι. οὐκ ἂν ταῦτα ἐπράχθη οὕτω μὴ θεῶν βαλομένων. ὥστε μὴ ταῦτά σοι προσδοκᾶν περὶ τοῦ ἀρείλου. ἀλλὰ πρὸς δὲ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ἀλλ᾽ ἀπείρηται θεὸς φησὶν οὐκ εἰκὸς συλλήβδην ἡμῖν σοὶ θεοὺς, ἐπεὶ οὐδὲν ἐπράχθη ταῦτα. Ἀγαν ὑπερβριθές. μέγα μὴ βαρὺ ἤνυσαν οἱ πράξαντες τὰ περὶ σὲ ἄιαντα. ὃ σοὶ δοκεῖν οἱ ἄπροι ῥητῶν. Φυτεύει. ἀντὶ τοῦ ἐφύτευσεν. ἦν σοι αὐτὸς ἐλάσας ἀφορμὴν ἔδωκε πᾶσι μεγάλη θεὸς, ἢ θυγάτηρ τοῦ Διὸς, εἰς χάριν τοῦ ὀδυσσέως, σὲ φυτεύειν τῶν φυτῶν λέπτη κυρίως, ἦγον δὲ τὴν ἔριζαν αὐτοῦ καταβαλλόμενον. ἀπὸ γοῦν ἢ πρὸς τὴν πρὶν ἐπ᾽ ἀνθρώπων. ὡς πρὸ ἐμοῦ ἐύρηται δόλου, ὃν τις φυτεύσῃ πέλοπα. μὴ ἀπωλὸς ὢν τοῦ καταβάλλειν ἀρχὴν ἐν τινι πράγματι. ὡς ἐνταῦθα. κελαινώπαν. οἷον οὐκ ἐν τῷ φανερῷ ἀλλ᾽ ἐν σκότῳ ἢ ὄμματι βλεπόμενον μὴ μέλανα. μὴ δὲ κεκρυμμένον μὴ λόλιον. μὴ οὐκ ἀπολοῦν θυμὸν ἐφυβρίζει. ἔξωθεν ἢ καλὰ. δὲ ἡμᾶς λείπει. ἵν᾽ ἦ, καὶ τὰ δὲ θυμὸν ἐφυβρίζει ἡμᾶς. κελαινώπαν ἢ θυμὸν ἦν βαθυγνώμονα λυχνίν. Τοῖς μανομένοις. τοῖς δὲ μανίαν συμβεβηκόσιν. Γελῶντ᾽. ἀντὶ τοῦ πελάζωσιν. Κἀπιχαιρόντ᾽. ὥσπερ ἐπιχαιρέτωσιν. Ἴσως τι κεῖ βλέπουσα. μὴ νῦν βλέπουσα εἶπεν ἀντὶ τοῦ ζῶσα. Διὸ δὲ χ᾽ πρόσκειται. δὲ ἢ οἰμώζω ἀμείβεται δὲ μὴ οἰμώζω δὲ γεγηκότα. Ἐμοὶ πικρός. μᾶλλον ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν

ἥπερ ἐκείνοις τλυκύς. ἐπὶ ὧν ὠφθύμηται τυχεν. οὐκ ἂν ὧν ἐπηγγέλλωεν αὐτῷ οἱ ἐ
χθροὶ, ὡς ἀνὴρ τ' ἀπωλείας ἄλλοι γενόμενοι. Οἷσῖν τέθνηκε. θεῶν ἐσλομένων.
οὐ δ' οἱ Ἕλληνες τὴν τοιαύτην αἰτίαν αὐτῷ προὔσχον. Ἰώμοι μοι. σὺ γενέσθ'
ἐμοὶ. ἣν ἀκούσας ὁ χορὸς ἐφί-

σκει, γνωρίζων δ' φθέγμα τοῦ — θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ.
τεύκρου βοῶντος. Ἐπίσκοπον — πρὸς ταῦτ' ὀφυάζεις ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.
μέλος. σημαντικόν. ἔφορᾷ οὐχ — Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ὄζιν, ἀλλ' ἐμοὶ
ἡμῶν τηκόσ' τ' συμφορᾶς. ἀλλ' — λιπὼν ἀνίας, κοὐ γόους, φοιτᾷ ταῦ.
ἐσοχασμένον. Ὦ φίλτατ' αὖ- τεῦ ἰώμοι μοι.
ας. ἔρχεται μεταπεμφθεὶς ὑπὸ χο σίγησον. αὐδὴν γὰρ δακὼ τεύκρου κλύειν,
τεκμήσας. Ἀρ' ἡμπόληκας. — βοᾶν τρόπαιά τις σὰ σ' ἐπίσκοπον μέλος.
ἐνεπωλήθης. ἐκέρδανας. ἢ δὴ τεῦ ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναμον ὄμμ' ἐμοί,
φαύλα λέπειν. ξοπικὸν ἢ, ἀντὶ — ἆρ' ἡμπόληκας ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;
τοῦ πρὸ ἐπιθήκης. Ὡς ὧδ' ἐχόντ' τ'. χο ὤλωλεν αὐτὴρ τεῦκρε, θ' τ' ἐπίστασο.
σὺ δ' ἔξης ὡς ὧδ' ἐχόντων πάρα τεῦ ὤμοι βαρείας ἆρα σὺ ἐμῆς τύχης.
στενάζειν. Περίαπτες χέρας. ἀντὶ τοῦ χο ὡς ὧδ' ἐχόντων,
βοᾶν. Ἤρι ἀμηχανίαν ἐμφαίνουν. τεῦ ὦ τάλας ἐγὼ τάλας.
πρὸς αὖς κατεστεῖλον, ἀπὸ τοῦ πε χο πάρα στενάζειν.
ριαιρεῖσθαι δ' πρὸς ἑφεῖσθαι, οἱ τεῦ ὦ πολυπλανεῖς πάθη.
ἐν λεπτῷ τινὶ καταστάντος ἢ χο ἄγαν γε τεῦκρε.
χρείας, ὃ μὴ ἐυρίσκοντες λύ τεῦ φεῦ τάλας. τί γὰρ τέκνον
σιν τούτων, ἄνω ὃ κάτω φέρον — σ' τοῦδε, πῦ μοι γῆς κυρεῖ ἡ τρυφάσθ';
τῆ πλανωμένοι ὡσ' ἀπορίας, χο μόνος πρὸ σκιωπᾶσιν.
ἐφ' ὧν λέγεται δ' ἀλύειν, ὁ γί τεῦ οὐχ ὅσον τάχ'
νεται ἀπ' ἄλλη πλάνη. Τί — δῆτ' αὐδὴν ἄξεις σεῦρο, μὴ πρὸς κενῆς
τέκνον σ' τοῦδε. μ' πρὶν ἀκοῦ — σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν αὖ πάσῃ;
σαι τ' ἐνπλῶν ὁ τεῦκρος ἐσβῆξε ,, Ἰθ', ἐμὸν φύ, σύγκαμνε. τοῖς θανοῦσί τι
τὴν πρὸ δ' ἐν παίδα κηδεμονί ,, Φιλοῦσι πάντες κμενοῦς ἐπεγγελᾶν.
αν ἀφ' ἑαυτ' φονίμως. Ὡς κε χο καὶ μὴν ἔτ' ζῶν τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλειν
νῆς σκύμνον λεαίνης. κεκενω — ἐφίετ' αὐτὴρ κῆνος, ὥσπερ σ' μέλει.
μένης. καὶ ἐστερημένης τ' σῦ τεῦ ὦ τῶν ἀπάντων σ' θαμάτων ἐμοὶ
γου. καλῶς ἢ θεὸς πλανᾶσθαι μα — ἄλγιστον, ὧν προστῖδον ὀφθαλμοῖσ ἐγώ.
πεκτᾶται. οἱ γὰρ κυνηγοὶ τηροῦ ὁλός θ' ὅλως ἀπασῶν αὐτὰ σακ σ' λῆ
σι δ' κυρὸν ὁπότε ἔρημοι τῶν — μάλιστα θυμὸν πλήγχνον, ἢν σ' νῦν ἔβλω.
μητέρων γίγνονται οἱ σκύμ- — ὦ φίλτατ' Αἴας, δ' σὸν ὡς ἐπηθόμην
νοι. Οδός θ' ὅλως. οὐ λέγει — μόρον δυώκων, κἀξίχνοσκοπούμην.
τὴν ὠδὴν τὴν μυσίαν. ὠθεῖ φέρει

γῶ, ἣν σ' ἡ νῦν ἔβην. ἀλλὰ ταύτην ἣν ἦλθεν ὡς δ' ἰδεῖν δ' νεκρόν. Διώκων. ἦν
φθάζει ζητ'. Κἀξιχνοσκοπούμην. κατ' ἴχνος ἀκολουθεῶν. Οξεῖα γάρ σ βάξ
ις. οὐ κοινῶς δ' ὀξὺ ὡς τ' φήμης. ἀλλ' ὁρμὴν ἴχνη ὠθεῖ ῥῖσ ἀξιώματι προβεβηκόσι.
Ω Σ θεοῦ. ἤρι ὡσ ἀπὸ θεοῦ. ἢ ὥσπερ θεοῦ. ὅστις δὲ πρὸς τὴν φήμην μόνον. ἐπεὶ γίνε
ται βλάσφημον δυ' τ' ἐξῆς. Ἰωὲ ἐναζον. ἴσθ' ἦσθ' χῶς ἐξέναζε σεδδικώσ θεὸς
ἐχθρούς. Ἰὼ ἐκκάλυφον. πρὸσ
δ' ν χορὸν φησιν. ἢ ζυνὰ τῶν θέρα
πόντων. ἡ γὰρ τέκμησα ἰὼθ' δ' ν
πείσθη ἀσθένει. Ω δυσθέατον. ὡς
αὐτὰ καλύψας τ' τόφησι. Κα-
τασπείρας. δαιμονίως ἢ δ' σπεί
ρας. οἷον ἀρχὴν κακ πρασχών.
ἢ δ' σπείρας ἰὼθ' σπλήθας κακῶν
τακτέον. Ἦ σὺ τελαμών. ἅμα
μὲν πρὸσ ἡ ἰστορίας, ὅπ ἐκβέ-
βληται. ἅμα δ' πρὸς δ' πιθα
νὸν τ' ὑπνοίας. Εὐπρόσωπος. αὖ
τ' τ' δὺ πρόσωπον. ῥυτέστ ἰλα
ρῷ προσώπῳ. δὺ πρόσωπος ἢ δὺ
εισ ης, ἢ ἀπὸ δύο τα δὺ πρόσωπος
αὐτία, ἢ πιθανὴ καὶ δὺ πρεπτικός.
Φυάγει ἢ δ' ἐναντίον ὁ λόγος, ἢ
γῳ οὐκ δυμῶσ με λέξεται,
πρὸς ὃ ἐπαίνῳ, ὥσπ οὐχ, ὅτῳ
πάρα ἦσαν ὅτῳ μηδ' ἐν, ῥυτέστ
μηδεμὸς πάρεστιν οὐδ' δὺ τύχοῦν
πλαξὶν ἢ λέωσ. Πῶς δ' οὐχ ὅ
τῳ πάρα. πῶς γὰρ οὐ τόσ με ἢ-
δέως δ' λέξεται, ὦ δὺ τυχοῦν πὸ σημνέσ ἄπεστι καὶ ἰλαρὸν οὐχ ὅτῳ πάρα,
οὐχ ὧ ἵνι οὐδ' δὺ τυχοῦν δ' πάρεστι δ' πλαξὶν. δὺ τυχοῦν πὸ λέ εἶπεν οὐκ ὃς ἐγὼ
ἐσφαλμένῳ, ἀλλ' ὃς ταῖσ αὐθραδίαις τ' ἰμοῦ τῇ ἀλώσ τ' ξοίας. Ποῖον
οὐκ ἐρεῖ κακόν. οἷον, τίνος ἀπόχοιρο λόγου. Τί κρύπτει. κακὸν σημῆναι ἀπὸ κοι
νοῦ. Τὸν ἐκ δρὸσ. ἦσαν δ' ν γ γενόμενον ἐκ δρὸσ πολεμίᾳ, ῥυτέστιν ἐκ γυναι
κὸσ μαχῇ πολεμίᾳ κρατηθείσησ. Ωσ τὰσά. ὅπωσ τὰσά. Τοιαῦτ' αὐτὴρ
λύσορ γῆς. δ' μὲν δύσορ γῆς ἐκ φύσεως. λέγ αὖ δ' ν ἀεὶ σκυθρωπόν. δ' δ' ἐν
γῆρᾳ εἰς ἐπίτασιν. Πρὸσ αὐδ' ν. πρὸσ οὐλὸν ἀληθέσ. ἢ ἄπον μοι. Εἰς ἔριν.
εἰσ μάχλιον. ἔρις ὁ ἵλος ὁ μίμησις, ὁ ἔρις ἡ μάχη.

Τέλος. κατὰ δ' τέλος ὠθῆρρηματικῶς. Ἀπορρίφθήσομαι. ἐκπεσοῦμαι τῆς γῆς τῆς πατρῴας. Δοῦλος λόγῳσιν. ταῖς δὲ πατρῴοις λοιδορίαις. Πολλοὶ μὲν ἐχθροί. πολλοὶ ἐχθροὶ ἔλληνές τε καὶ ξῦθοι, ὀλίγοι δ' ὠφελήσιμοι ἕλληνες. Πῶς ἀπώλεσα. πῶς φησὶ δ' σῶμα ἀπὸ τῆς ξίφους ἑλκύσω. συμπλησθῶσι δ' βούλεται αὐτόν. καλῶς δ' τῇ μὲν τεκμήρᾳ πεῖνᾶ δ' σκεπάζει αὐδᾶν ὡς χιὼν κί. ὡς λέ τεύκρῳ ὡς αὐθρὶ καὶ ἀλλῳῶ, τὰ λέοντα πιεῖν πρὶ δ' σῶμα. Τοῦ δ' αἰόλος κυνῶν. ὄγκος. τὸ ἀκμῆς τῆς ξίφους, τὸ ὀξείας εἰς δ' καίνῃν ὡς ὀδούς. ὀδοῦσι πολεμίαλετῃ ὀξέσιν. ἀπὸ δὲ τῆς ἄκρος δ' ξίφος δηλοῖ Αἰόλος. δ' ἓν ἀνεχώκινησιν πάχος δ' τὴν λεπτότητα. Πειθήσ. ἤγαγεν πειθείς. Αὐτύχων. ἤγαγεν ἁρμάτ. Πεσήμαλι. αὐτὶ τῆς πλώματι. Κἀκεῖνον. δηλονότι τῆς ζωσήρας. Ἐγὼ μὲν οὖν. καλῶς δ' φάνει πάντα καλά γνώμην θεῶν γίγνεσθαι. εἰσὶ γὰρ ἰνῶν δ' ἑτεροδοξοῦντες. Οτῳ δὲ μὴ τόδ' ἐσί. δ' ἐκ θεῶν μηχανᾶσθαι ταῦτα. Κεῖνα στεργέτω. τὰ ἑαυτῆς δ' λόγματα. γένοιτ' ἂν ὅστις μὴ πρὸς οἰμιακόν. Μὴ τεῖνε. αὐτὶ τῆς ἀποτείνει λόγον δηλονότι. δ' ἀπὸ τείνῃ δὲ λόγ λέπεται οἱ ἀπέ τεινε λόγων μακρόν. Ἀλλὰ φάζε. σκάπει ὅπως κρύψεις δ' ἄνδρα ἐν τάφῳ, ὅπως αὐτὶ τῆς πῶς, ἢ αὐτὶ τῆς ἵνα μὴ αὐτὶ τῆς καθὰ ἐνταῦθα. ἀντὶ τοῦ πῶς. τεῦ τίς δ' ἐστὶν ὅτῳ ἄνδρα προσλεύσεις σεαυτῆς; Χ' ὦ, τῷ μυθήσῃ τάχε. ὅτῳ μυθήσῃ πρὸς τὴν ἔφοδον μᾶλλον. ῥᾳδίως τὴν ἄφιξιν. ἦρι πρὸς αὐδὴν μᾶλλον. Εἰκοιτ' ἀνήρ. πιθανῶς. πάρεσιν ὅτι οὐ συμπαθήσων πάρεσιν. οὐκ ἀργῶς δ' ἐσῶσεν. ἀλλ' ὥσπερ προπαίζασκωμάζων δὲν τεῦκρον. λέγει δὲ ἰκοιτ' ἂν ἦγαν ἀνεξέλεθοι ἂ ἀνὴρ κακοῦργος ἰκοίτ' ἂν δηλονότι. Τίς δ' ἐστιν. ἤγουν τίς ἀνὴρ ἐστὶν ἀπὸ τῆς σεαυτῆς,

τέλῳ δ' ἄπωσ ὁσ γῆς ἀποῤῥιφθήσομαι δοῦλος λόγῳσιν αὐτ' ἐλευθέρος φανείς. ριαῦτα μὲν κατ' οἶκον. ἐν Τροίᾳ δὲ μοι, πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι. καὶ ταῦτα πάντα, σοῦ θανόντος ἐνρόμην. οἴμοι, τί δράσω. πῶς σ' ἀπὸ πάσης πικροῦ τῆς δ' αἰόλος κυώδοντος; ὦ τάλας, ὑφ' οὗ φονέως ἄρ' ἠξέπνευσας. εἰδὼς ὡς χρόνῳ ἐμὲ λέσ' Ἕκτωρ ἢ θανών, ἀπώλεσεν. σκέψαθε πρὸς θεῶν τὴν τύχην ἁμοῖν ὁρᾶτε Ἕκτωρ μὲν, ὦ δὴ τῆς δ' ἐσωσμένη πάρα, ζῶσ' ἔει πρὸ δ' ἦσ, ἵ πρὸς ἰκῶν ἐξ αὐτύχην ἐνάπτετ' αἰών, ἐς τ' ἀπέψυχεν βίον. οὗτος δ' ἐκείνου τῆνδε σῶρεὰν ἔχων, πρὸς τῆς δ' ὅλωλε θανασίμῳ πρὸς μάτῃ. ἆρ' οὐκ ἐείννις τοιτ' ἐχάλκευσε ξίφος, κἀκεῖνον ἄρης δημιοργὸς ἀγρίως; ἐγὼ μὲν οὖν τ' ταῦτα, καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ φάσκοιμ' ἂν αὐθρώποισι μηχανᾶν θεούς. Οτῳ δ' ἐ μὴ τάδ' ἔδιν ἐν γνώμῃ φίλα, Κεῖνός τ' ἐκεῖνα σθργέτω, κἀγὼ τάδε. μὴ τεῖνε μακρὰν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ φάζε δὲν ἄνδρα, χ' ὦ, ᾧ μυθήσῃ τάχε. βλέπω τε ἐχθρὸν φῶτα. τάχ' ἂν κακοῖς γελῶν. ἃ δ' ἢ κακοῦργος ἰκοίτ' ἀνήρ.

σεαυτῆς, ὃν προσλεύσεις ἦγαν βλέπεις. Εστίλαμμι. αὐτὶ τῆς ἐστιλάμβα. στέλλω δὲ κοσμῶ. στέλλομαι δ' ὡδὶ τ' ἐν θαλάσσῃ πορείας, οἷον ἐστίλατό μις τόνδε δ' πλοῦν. Μαθεῖν δ' ἐγγύς. ἤγουν ἐγγὺς δ' ὢν οὐ λυσιτελὴς ὅδιν εἰς δ' θαθῆναι. Δυσιτελὴς ὁ λυσικόλος ὑπεικών. ἤγουν ὁ δυσχερὴς, ὡ ἐναντίον ὁ εὐπετὴς ὁ εὐκόλος ὑπεικών. προπετὴς ὁ ἔμπροσθεν κείμενος. πρωΐτερος δ' πρόξυτόνος ὁ πρὸ αὐριάζων δ' πρᾶγμα καὶ πρὸ δ' ἐν καιρὸν πρὸ δ' ῥησιάζόμενος, ἀπὸ τῆς σεσθίων τῆς πρὸς καιροῦ ζημιοῦντος πέπεσθι. Σοῦ δὲ φωνῶ. ὑβριστικὸν δ' ὅδος μᾶλλον. ἴσως ἐκ τῆς ἀνωμοσίας ὀδυσσέως. Ω δὲ μὴ τόνδε πλοῦν. αὐτὶ τοῦ δ' οὗ τινα δ' ὧδὶ φοίαν ἐστειλάμβα πλοῦν. Αλλ' ἐὰν ὅπως ἔχει. ἀντὶ τῆς ἄθαπτον. Μὴ συγκομίζειν. μὴ θέλε συγκομίζειν ἦγαν θαπτειν. ἀπὸ τῆς βαιαζομένων κρπώνεις τὰς ἀπθήκας, ἐπὶ ἐκείνων δὲ λέπεται κυρίως δ' συγκομίζειν καὶ συγκομιδή. Οὐ δ' ὕνεκα. ἀντὶ τῆς ὅτι, ἐκ πρὸς ἀλλήλα. Οἰκοθεν. ἀπὸ τῆς οἰκος, ἢ ἀπὸ ῥοῦ δ' οἰκοθεν, ἀντὶ τῆς ἀφ' ἑαυτῆς. Εξεύρομεν. ἀντὶ τοῦ ἔυρομεν. ἐυρίσκεται τίς δ' ὤν, ἐξευρίσκεται ἢ ἐφευρίσκεται δὲ μὴ ὤν. Ζητοῦντες. δρῶντες τάζοντες. ζητῶ δ' ἐρεῦνῶ, ἢ ζητῶ δ' δρῶ τάζω. Δοκοῦντ' ἐμοί. δοκῶ τὴν ἐξουσίαν. οὐ δοκῶ δικαιολογίαν. Οὐκοῦν καὶ αὐδᾶν. πρῶτον κεφάλαιον, ὅτι ἐπίβουλος ἦν τῆς ἑλλήνων. δεύτερον, ὅτι ἀπειθήσ. ἐντεῦθεν ἡ τὴν προφασιν τ' ἀνυλογίας λέπεται ὁ τεῦκρος. ὅτι οὐκ εἰσὶν αὐτῷ βασιλεῖς οἱ ἀρχειδικαι. Ως ἔλοι δοκεῖ. γράφεται ὡς ἐλοισ' ὀρθ. ὡσ' λοιδορούμενος ἐπηγκίλαρ. ταῦτα δὲ εἶπεν ὁ αἴας. ὧν οὕνεκ' αὐδᾶν. οὐδεὶς ὅδιν ἀνὴρ σθενῶν θιοῦτον, ὥστε τυμβεῦσαι τάφῳ, ἦγαν ἐνταφιάσαι αὐδᾶν. εἶτα ἐπάπει δ' σῶμα. ἢ ἔστιν ὅμοιον τῷ, πρὸν σε φύσεν ἕρκος ὀλόντ. ἐφ' οἷς ὅλον τί δείκνυται ἡμέρος. προπάζει δ' ὅλον τὴν δυνάμιν τῆς ῥήματος, εἶπε ὥσπερ ἐκ μεταμελείας λύσιν αὐτὴν θαπτειν μέρη. βαυπακούεται ἐν ῥήτορις τῆς μέρος ἢ κατὰ πρόθεσις, ἵν' ἢ οὐτις. πρὸν ἔπος ἐφυγέ σε, λέγω κατὰ δ' ἕρκος τῆς ὁλόντων. ἢ οὐδεὶς ὅδιν ἀνὴρ σθενῶν ρεῦσαι, ὥστε τυμβεῦσαι τάφῳ αὐδᾶν, λέγω κατὰ δ' σῶμα.

ΑΜΦΙ χλωρὰν ϕάμαθον. δῆ. -ἀέκῃσι φῦτά. Μηδὲν ἄγαν. σοχάζεται ἃ ὅπ
ὁ τεῦκρος οὐ δίχα ὀργῆς δέξεται τὸν λόγους. ἦτον μὲν αὐτάρκης σεινὸν μένος, ἴσ
τέσι χαλεπὴν ἔνασιν, δ' αὐταίρειν κυρίως ὧν τ' αὐτ' παιομένων λέπτ χερ
σὶν ἀρομένας ἢ βάδδις ἢ ριούρις ὑσὶ, ἢ ἀπὸ ῥύγου ⟨ς⟩ γώμης ἢ ⟨ς⟩ ριού
τ' πνῶν, ὅιον αὐταίρει γνώμην ἢ ἀνταίρ ἐμένος. Πολυθύνοντος. ἐκφέροντες, ἀ
πὸ τ' μὴ ἐόντων πνὰς βασί
ζην τὴν ἑαυτ' ὅλον, ἀλλὰ πα
ρεκκλινόντων ἀγρύσ. Οὐ ⟨ς⟩
ἐσθ' ὅπου. οὐκ ἔστιν ὅπου, αὐτὶ
τ' οὐδαμοῦ, ῥητέον οὐκ ἔστι
λόγος ὅπου, οὐκ ἔστιν ὅτε, ἀντὶ
τ' οὐδέποτε, ὥστ' ἂν οὐκ ἔστι χρό
νος ὅτε, οὐκ ἔστιν ὅπως, αὐτὶ
τ', οὐκ ἔστιν τρόπος ὅπως. Δι
καιοῦν. λίκμιον κρίνειν, κλύ
ειν ⟨ῃ⟩, ἀντὶ τ' ὑπακούειν. Φέροιν
τ' ἄν. ἦτον δοικοῦντα. Ἐνθα
μὴ καθέζηκε θέος. ⟨ς⟩ Επί
χερμος, Ἐνθα λέος, ἐνταῦθα
⟨ς⟩ αἰδώς. Δέος ⟨ῃ⟩ ὅτῳ. ⟨ς⟩ ὅ
μηρος, Αἰδομένων δ' ἀνδρ
ωλεόνες σόοι ἢ τ' φέραν τε.
Κύριον. πάνυ ἀσφαλῶς δ' καὶ
ριον. Καὶ μὴ δοκῶμεν. ἐὰν τι
οὗτές π πρὰ φύσιν ἥλωμε
θα, μὴ ὑπολαμβάνωμεν ὅτι
οὐκ ἀντίστασιν. πολλαχῶν
δ' δρῶντες λαμβάνομεν αὐ
τοκινήτοις οἰκεῖ, εἶτα ἑπά
γομ δ' ἀσώμεθα, ἀπροσδόκητοι)

ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ϕάμαθον ἐκβεβλημένος,
ὅσνισι φορβὴν πελάσιος γενήσεται.
πρὸς ταῦτα, μηδὲν ἄγαν ὀζάσσε μέν.
εἰ γὰρ ἐλεύθερος μὴ δυνήσεται κρατεῖν,
πάντως θανόντος γ' ἀξόμεν, κἂν μὴ θέλῃς
χερσὶν πελασθύνοντες. οὐ γὰρ ἐσθ' ὅπου
λόγων ἀκούσαι ζῶν ποτ' ἤθελησ' ἐμῶν.
Καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ἄνδρα δημότην
Μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν.
Οὐ γάρ ποτ' οὐτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
Φέροιντ' ἄν, ἔνθα μὴ καθέζηκεν θέος,
Οὔτ' ἂν στρατόν γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι,
Μηδ' ἐν φόβου πρόβλημα, μήδ' αὐδητὸς ἔχων.
Ἀλλ' ἄνδρα χρὴ κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
Δοκεῖν πιστὸν ἄν, κἂν ἀγὰν σμικροῦ κακοῦ.
Δέος γὰρ ὦ πρόστεσιν, αἰσχύνη θ' ὁμοῦ.
Σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο.
Ὅπου δ' ὑβρίζειν, δρᾶν θ' ἃ βούλεται πάρα,
Ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ πτὲ
Ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν, εἰς βυθὸν πεσεῖν.
ἀλλ' ἕσπου μοι ⟨ς⟩ λέος τι καίριον,
καὶ μὴ δοκῶμεν δρᾶντες ἂν κδ' ὠμθα,
οὐκ ἀντιτίσιν αὖθις, ἂν λυπώμθα.
ἔρπει πελάσσαξ ταῦτα. πρόσθεν οὔτος ἦν
πρὸς τὴν προπηγμένην πίτυν ⟨ῃ⟩
ἐφεξῆς σίχα δ' αὖθ' συμβαίνῃ ⟨ῃ⟩ ἐφ' ἑτέρων πλείστων. Αν λυπώμθα. ἀντὶ τ' δ'
ὧν λυπώμθα ταῦτ' ἢ δηλοῖ ὅ' ὃ οἱ πρὸ οἱ τιμῶσιν κδ' υ, ταῦτ' οὐκ ἔστι πραμένη). ἀλ
λὰ τίνει) μὴ ταβολὴ τ' κδονῆς εἰς λύπην. Πλαλλάξ. ἦτον καὶ δ' δοχήν. ἀλλά τ
τομαι τ' δε τόσδε, ἦ δν δ' τ' δε τόσδε. ἕνα πλάτ' δ' μὴ πθέναι τὴν τάξιν ἀντιστρόφ. ἑξα
πλάτ' δ' ἀμείβθν ⟨ῃ⟩ ἀλλοιοῦν, δοῖ ἑξαπλάτ' δ' χῶμα. συναπλάτ' ⟨ς⟩ συμ
φωνίας γάμος. ἀφ' οὗ ⟨ρά⟩ πλασμα. καταπλάτ' ⟨ῃ⟩ δ' εἰς φιλίαν συ
νάδ. καταπλάτεται ἢ δ' πλάτεται δ' εἰς φιλίαν συνάπται. μεταπλάτ' δ'

βαίνῃ ἀπό τινος εἰς τι, καθ' ὃ λέγεται δ', μετάπλαξε δ' ν βίον. πλαλάτ' εῖν
δ' τῇ ⟨ῃ⟩ δέσθαι ἄλλοῖον δίκνυσθαι, ἀφ' οὗ πλάκα ἐπίῤῥημα, ὅταν ἑφεξῆς ἕ
τερον ἑτέρῳ ἄλλοῖον κέηται, ἢ ἀπλ ⟨ς⟩ δ' ἑφεξῆς ἑτέρῳ ἕτερον κεῖσθαι, ἀπαλλάτ
τειν δ' ἐλευθεροῦν ⟨ς⟩ δ' ἀγάν, ὑπαλλάττειν δ' μὴ κύριον αὐτὶ τ' κυρίᾳ λέγειν.

ΑΙΘΩΝ ὑβρίσθης. οὐχ ἵσα) ⟨ῃ⟩ τ' αὐτ'. ἦν τότε ὑβρίσθης ὄνος. ἀλλὰ νῦν ἐν μεταβο
λῇ γέγονε. ⟨ς⟩ ἡμεῖς οἱ πρότερον κραυόμενοι ὑπ' αὐτ', νῦν κρατοῦμεν ἢ μέγα φρονοῦ
μεν. Μὴ γνώμας ὑπερβάλλῃς σοφάς. ἐπειδὴ τὰ θεοῖς δο
κοῦντα εὐπειθείας ἄριστα ἐνομολό
γησε, διάφορα μὲν ὁ χορὸς
πρὸς δ' ν τεῦκρον. ὑπεσκλημέ
νως ⟨ῃ⟩ δέ λέγεται δ' δ' τ' θα
σιλέως ἀξίωμα. Οὐκ ἂν πο
τ' ἀνδρὸς. πρὸ τ' αὐτοπλογί
ας βούλεται μαλάξαι σ' νε
νέλαον ὅτι δυσγενὴς ὤν, οὐκ ἀ
ξια θεοῦ γενέσθαι δικαίως τάνδε. ὁ δὲ λόγος παιδεύει θεοὺς δίκη
νεῖν μὴ ἀμπτάνειν. Μηδὲν οὖν γαυῶσιν. οὐδαμινὸς ὢν θεοῦ
γένοιτ' ἂν δυσγενὴς ὤν. Οθ' οἱ δοκοῦντες. ὅτε οἱ νομίζον
τες, δ' ἢ ὅπου ἁρμόζει μᾶλλον τοιαῦτα καὶ. Η σὺ φὴς ἄπιν. κατ' ἐ
ρώτησιν. Ποῦ σὺ στρατηγεῖς θεοῦ δε. ὡς θεοῦ ἄκαντι προσάσθαι ὁμοῦ τ' ὑπ' ἄκαντι ἔχων δύσοιαν. Σπάρ
της ἀγάσασθαι ἦλθες. ὁ λόγος ἅπας, ὅτι σύμμαχος ἦλθεν οὐχ ὑπήκοος. Οὐδ' ἐ
σθ' ὅπου σοι. οὐδ' ἔστιν ὅπου σοι πλέον προύκειτο ταῦτ' κοσμεῖν. ἀλλ' οὐχὶ σὲ ὑπὲρ
θούρου κοσμεῖσθαι. Η ⟨ῃ⟩ θεοῦ σέ. γράφεται ἢ ⟨ῃ⟩ τ' σοι. Τ πλῆχος ἄλλων. αὐ
τὶ τ' ⟨ς⟩ αὐδᾶσθαι ἑτέροις ὑπετάξω. Τὰ σέμν' ἔτη. ⟨ῃ⟩ τ' σεμνῶν ἐτῶν κόλαζε
θυμὸν σέ. Κόλαζε. ἦτον δίδασκε. κολάζειν δ' παιδεύειν. ἀφ' οὗ κεκολασμέ
να ἦθη, τὰ πεπαιδευμένα. ⟨ς⟩ ἀκόλαστα τὰ ἀπαίδευτα. Εἶθ' ἕτερος στρατηγός.
δ' ν τοῦτ' τ' ἐπιβουλῶν λόγον ἀπφεύγει ὡς δυσχεράσεπτον. ἐν θεσπίβῃ ἢ θεοῦ, ὅπ
ου πάντων εἰσὶν ἄρχοντοι.

ΟΥ γάρ τι σῆς. ἀντετίθεις γάς πως, ὅτι δὴ τὴν ἐλεήμονα στρατείαν ἐγκῶμ. ὅπῳ ἔθελιβεν ἀὐδὲν ἀνέσκευάσεν. Οἱ πόνοι πολλοῦ πλέω. οἱ φιλοκίνδυνοι. οἱ πλήρεις τῶ πόνων. λέγεις δὴ μισθοφόρας. οὐχ ὥσπῳ μισθοφόρος τίς ὢν μισθῷ ἐστρατεύετο. Αλλ' οὔνεχ' ὅρκων. τῶν ἀειστέων ἐλθόντων ἐς τὴν τ' ἐλεήμονα μνησείαν, ὁ τυνδάρεως πάντας ὅρκους ἀπῄτησεν ἐλθαγγνίσεσθαι τῷ γαμοῦντι αὐτὴν, μὴ στρατεύειν, εἴτις ἁρπαγὴ γένοιτο περὶ τὴν ἑλένην τῷ γήμαντι. Σοῦ δ' οὐ λεή. ὅλως γάρ σε οὐκ εἶχεν ἐν ἀριθμῷ. περιὼς λέ ἀγαμέμνονι ὑβρίζῃ μενέλα). συνάπτει δὲ, Τεῦκρε φίλτατε φαλή. Οὐδ' αὖ τοιαύτην πλῶσαν. ὑπερίθησι τῷ τεύκρῳ παύσασθαι τ' κατηγορεῖ τεῦ τας. ἢ μάλιστα ἐν τοιούτῳ καιρῷ, ἐν ᾧ δύεπεσθ' λευΐος ὄζεται. τεῦ ἢ δ' ἐν κακοῖσ, ὅτῳ θλοῖ. οὐκ μεζῶν τῷ τρέφει ἢ συμφορὰ ἄλλό τεῦ πὶ νῦν πράσσειν, ἢ περὶ δ' ἐνεστὸς κακὸν γίγνεσθαι. κ' ἀν τεῦ φίλος. τὰ τοιαῦτα σοφίσματα οὐκ οἰκεῖα ξατῳλίας. τεῦ κτείναντα; δεινόν γ' εἰ πάσ εἰ καὶ ζῆς θανών; μῶν τὴν αὐαίρεσιν ἐπεκτεῖνεμε δὸς ἐκσώζειμε, τῷ δε λ' οἱ χόμενος δ' δράμα θελήσασ, ἐψευσάμ. τεῦ κτείναντα με ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους; κὸν πάθος. κτείναντά με, τεῦ εἰ δὸς θανόντας οὐκ ἐᾷς θάπτειν πεξών. λφνόν. ὁ μὴν εἶπεν ὅσον ἐφ' ἑ με ρύς γ' αὐδὸς αὐτ' πλεμίους, οὐ γὰρ καλόν. αυτῷ. ὁ δ' φωνᾶς ἀνίλαμ τεῦ ἅσοι γὰρ Αἴας πλέμι προύσκπτέ; ἐάνετ. δ' ὁ ριοῦ κωμῳδί με μισοῦντ' ἐμίσει. σὺ δ' τ' ἠπίσασο. ας μᾶλλον οὐ ξατωλίας. τεῦ κλέπης γὰρ αὐτ' φοβριὸς εὑρέθης.

Τ ῷ δε λ' οἱ χόμεν. ἤδην ὅσον δ' ὁ δ' αὐτῷ. Ατίμα. ἤτιμας πεῖ. ἀτιμάζω δ' κατα φρονῶ. ἀτιμῶ δ' ἄτι μ' πεῖω, μ' ἢ τιμωμένος δ' αὐτ' καὶ δ' ν παθητικὸν πεπακείμενον ἐνεῖ συζυγίᾳ. Τοὺς γ' αὐδ'ς. ἤτων δὸς πλεμίους αὐδ' αὐτ', αὐτὶ δ' ἐμαυτ', οὐκ ἐσθλονό πᾶπτ. Πολέμιος προὔσκπτέ. ἤδην προσάτης πλέμε ἐγένθο καλάσ. πλέμιος ὁ ἀπ' ἀλλοξίας χώρας ἐχθρός. ἐχθρὸς δ' ὁ ἀπ' τ' αὐτ'. Κλέπης. ἤδη λόλιος κριτὴς αὐτ' ἐφωράθης.

ΥΗΦΟΝ. ιός. μίᾳ φῇ φασὶ κατακριθῆναι δ' ν αἰκίᾳ ὑπ' μῦ ελάς. Πόλλ' ἄν κα κ. ἤδη πολλὰ ἂν κακὰ κακῶς κλέψας σύ, ἤγαγ μ' κλοπῆς ἐργάσειο λάθρα. Οὐ μᾶλλ) ὡς ἔοικε. δεκδοχικ. λείπει δ', λυπηθησόμθα. ἵν' ᾖ. οὐ μᾶλλον λυπηθησόμθα, ἢ λυπήσομεν. ρυτέσι, πλέον λυπήσομέν σε αὐτιφάνοντας ἡμῖν, ἢ λυπηθησόμθα ὑπὸ σοῦ.

με ἐν ῥῖς δικασταῖσ, κοὐκ ἐμοί, τόλ' ἐσφάλη. ἢ οὕτως. οὐ μᾶλλον ἦλθέ σοι εἰς
τεῦ πόλλ' ἄν κακῶς λάθρα σὺ κλέψας κακά. αὐίαν ὅστ' ἔῃς, ἢ λυπήσομεν.
με τοτ' εἰς αὐίαν ῥῦτος ἔρχεται τινί. ἤγαι πλέον λυπήσομεν ἔτι, ἢ ἐ-
τεῦ οὐ μᾶλλον ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν. λυπήσομεν. Τόν δ' ὄζιν οὐχὶ θα
με ἓν σοι φάσω, τόν δ' ὄζιν οὐχὶ θανεῖν. πτέον. ἤγων οὐκ ἄξιόν ὄζι θανεῖν
τεῦ σύ λ' αὐτακούσῃ ὄζιν, ὡς πεδάψεται. τόνδε, θαπτέον, κοινῶς, θαπτέ)
με ἦλθ πότ' εἶδον ἀνδρ' ἐγὼ πλώσῃ θραῦ, ὄζιν, ἀτίκως. οἱ δ' ἀτίκοι ἀπ'
ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶν θ' πλεῖν, τ ρυθέοις ἀεὶ μὴ χαμαλοῦ δ' μ
ὦ φθέγμ' ἄν οὐκ ἂν ἔγρθ, νίκ' ἐν κακῷ λόγῳ ἐπαίροντες, ἐπεὶ ἔγρον ἐμ
χειμῶν θ' εἶχε τ', ἀλλ' ὑφ' εἵμαρς κρυφείς, τῇ ρυθείᾳ δ' θαπτέον δ' πιτέ
πατεῖν πᾔχε δὴ θέλοντα ναυτίλῳ. ον μὴ τὰ τ' ἀκολθίας ταύτης
οὕτω λέ σὲ μ' δ' σὸν λάβρον στόμα, χωρὶς προσθήκης τινὸς λεγόμε
σμικροῦ νέφος τάχ' ἄν τις ἐκπνεύσας μέας να, προσθέασιν αὐτοῖσ δ' ὄζιν,
χειμῶν, κατασβέσῃ τὴν πλὴν βοήν. ὃ ρυτήκούφ ἐξωθεν πὶ ῥῖσ
τεῦ ἐγὼ δ' ἐγ' ἀνὴρ ὅπως μωρίας πλέον, κοινοῖς, ἵνα καινότερον δ' λόγον
ὅσ ἐν κακοῖς ὕβριζε ῥῖσι, τῶν πέλας. ἐργάσωνται). Ναύτας ἐφορμήσα
κἄτ' αὐδ'ν εἰσιδών τις ἐμφρήσ ἐμοί, τα. ὁρμήσαντα δ' πλεῖν, δ' ἢ
ὀργὴν θ' ὁμοῖος, εἴτε ῥιοῦργον λόγον, ὁρμήσαντα, ἀντὶ πορμήσαν
ὦ νθρωπε, μὴ ῥᾳ δὸς τεθνηκότας κακῶς. τα. Πατεῖν πεῖχε. πεῖχεν
εἰ γὰρ πιήσῃς, ἴσθι πμανούμενος. ἐαυδ'ν ηλονότι δὴ θέλοντι ναυ
ριαῦτ' ἄνολβον ἀνδρ' ἐνουθέτει πεῶν. τίλῳ ὥστε καὶ πατεῖν. Οὕτω
ὁρῶ δ' ἐ ριν, κἄστιν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἢ σέ. οὕτω λὲ τάχ' ἄν καὶ
οὐδεὶς πτ' ἄλλος, ἢ σύ. μοὐγὼ ἠνιξάμην; σβέσῃ καὶ σὲ καὶ δ' σὸν θρασὺν
με ἄπειμι. καὶ γὰρ ἀχρὸν εἰ πόθοιτό τις σόμα καὶ τὴν πλὴν βοὴν με
λόγοις κολάζειν, ὧν διάζεσθαι πάρα. γάλη ζάλη ἀνέμων ἐκ νέφοις
τεῦ ἄφρ πεῦν. καὶ μοὶ γὰρ ἄχιστον κλύειν σμικροῦ πνεύσασα. Εγὼ λέγ'
ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἐπιμυθησμένου. ἄνδρα. ο οὗρος αἰνίττε) ὡς ἐφ'
χ ἕστω μεγάλης ἐκλὸς τις ἀγών. ἑτέρᾳ δ' λόγον πιούμενος. Εν
κακοῖσ. ἢ ἐν, ἀντὶ γὰρ δ'. Μὴ
δρᾶ. μὴ πεῖ. δρῶ σε κακῶς μ' αἰτιατικῆς, ο δρῶ σε κακὸν ὁμοίως. Ανολ
λον. ἀνόητον. ὀλβ κυείσης ἢ φόνησις. Ηνιξάμην. δυσόχως πεῖκασα.
Καὶ μοὶ γὰρ ἄχιστον κλύειν. οὐδαμῶ εἰκει ὁ τεύκρ. καὶ μοὶ λέγειν ἀχιστόν
ὄζιν ἀνέχεσθαί σε φλυαροῦντας.

Α λλ' ὡς λύνασκε τεῦκρε ταχύνας. ὁ χρὸς τὰχύνῃ δ' ταφῆναι δ' σῶμα, πρὶν πα
ραγενέσθ ὃν ἀφείσασ. ταχύνας δ' ἐ αὐτὴ τ ταχύνασ ασεῦσον, κατ' ἐπίτασιν
λέπετ τ' σουδ ῆσ. Αείμνηστον. δ' ἐσόμβον τοῖς ἀνθρώποις τάφον ἀείμνηστον.
Κάτω ον. τάφον. Εὑρώεντα. σεσημμένον σκωληκώδη. δ' λὲ ὅλον ἔνθα καθέ-
ξει ὄνος δηλονότι δ' ν βυρώεντα τάφον δ' ν ἀείμνηστον ἐσόμβον δηλονότι τοῖς
βροτοῖς ἦγον ἀπὸ τ βροτ.

Ε σ ἀυδ' ν κομπὸν οἵδε πλησίον. ἀλλ' ὡς δύναισθε τεῦκρε ταχύνας,
πάρεσιν ἢ τέκμησα μ τοῦ πασ λός. οὐχ ὅπ ἢ ἱκανὰ τὰ ασεῦσον κοίλην καὶ πετόν πν' ἰσθῖν
πρόσωπα φυλάξαι δ' σῶ- ἔνθ δ', ἔνθα βροτοῖς δ' ν ἀείμνηστον
μα. ἀλλ' ὅπ νικᾶσθαι δύναται. τεῦ ταφον βυρώεντα καθέξει.
Π ροσρόπαιον. προστεταγμέ- καὶ μὴν ἐς ἀυδ' ν κομπὸν οἵδε πλησίον
νος ἀυθ δ'. ἢ ἱκετεύων. Ικ πάρεσιν αὐθρόοσ τοισδε παῖσ τε καὶ γυνή,
τήριον θήσαυρόν. τὰσ πλ τάφον ασεῦστε λοῦντε δυσκίνητ νεκροῦ.
λὰς ἱκεσίας. ἢ δ' πλῆθ ὦ παῖ, πρόστλθε σεῦρο, καὶ σταθεὶς πέλας,
τ ἱκετευόντων. Αλλοσ. ἱκέτης ἔφαπτε ασῆς, ὅσ σ' ἐγείναρ.
δ' ἱκέσιον κλῆμα. λέγ- ει δ' ἢ τὰς θάκει δὲ προσρόπαιος, ἐν χεροῖν ἔχων
τείχασ. ἱκτήριοι δ' κλάδοι κόμασ ἐμὰς, καὶ δῆτ, καὶ σαυτοῦ τείτ,
δ' ὧν πρὸ ῦντα τὰς ἱκετη ρίας, ἱκτήριον θήσαυρόν. εἰ δ' τις σρατοῦ
Ϲ ἱκτήριος θήσαυρὸς ὁ βία σ' ἀποσάσειε τοισδε τοῦ νεκροῦ,
μοίως. Εξημμένος. ἵν' ἢ ἁ κακὸς κακῶς ἄθαπ τ ἐκπέσοι χθονός,
φηγμένος. Αὖτως. αὐτὶ τ γενέσθ ἅπανσ ῥίζαν ἀξημμένῃ
ὡσαύτως. ὥσ πρ τόν δ' ἐγὼ τέμνω πλόκον. αὖτως, ὅπως πρ τόν δ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
ἔχ' αὐδ' ν ὦ παῖ, φύλασσε. μὴ λέ σε ἔχ' αὐδ' ν ὦ παῖ, φύλασσε. μὴ λέ σε
κινησάτω σ, ἀλλὰ προστεσὼν, ἔχε. κινησάτω σ, ἀλλὰ προστεσὼν, ἔχε.
ὑμεῖσ τε μὴ γωνᾶικθ αὐτ' αὐθρῶν πέλας ὑμεῖσ τε μὴ γωνᾶικθ αὐτ' αὐθρῶν πέλας
πρέσατ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἕσ τ' ἐγὼ μόλω, πρέσατ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἕσ τ' ἐγὼ μόλω,
τάφου μεληθεὶς δ' δε, κἂν μισεῖσ ἐᾷ. τάφου μεληθεὶς δ' δε, κἂν μισεῖσ ἐᾷ.
Χο τὶς ἄρα νέατ ἐσ πότε λήξει

ἀριθμὸς τ πλοπλάγκτων. ἐς ὅτε λήξει ὁ ἀριθμὸς τ ἐτῶν ἐμοὶ πόνοις πρὸσ
σκυλάζων. τοτέσι τῶν κατὰ πόλεμον μόχθων. κατὰ τὴν σήμερον ἡμᾶς
ροίαν δ χρόνῳ, τὴν ροίαν λέγ δ' ὀλίγον ὀνείδος τῶν Ἑλλήνων, ἐ τὴν ἐν αὐ
τῇ χρονίαν ὀργὴν βίᾳ, νέαρς λὲ ὀ ἔχαρς, τ νεάτη ἡ ἐσχάτη, ἀφ' ὗ νύκτη κατὰ
κράσιν ἡ τελευταῖα χορδὴ τ μουσικῆς.

Πολυ πλάγκτων. καθὸ πλ
λὰ πλανώμεθα ἐν ἄλλοσε-
σι. Εὐρώεντα. σκοτεινὴν καὶ
ἀδρώδη τοῖς Ἕλλησιν. ἢ σεση-
μασμένον. ἔνθα ἐχρονίσαμεν.
Ωφελε πρότερον. ὤφελε
πρότερον ἀφανὴς γενέσθαι ἐ-
κεῖνος ὁ ἀνὴρ ὁ πρῶτος εἰσπνε-
σας εἰς Ἕλληνας πλεμισ-
εια ὅπλα. ὡσ ἅμα τῇ εὑρέ
σει ἱκόντων τῶν ἀνθρώπων
ὧν δ' ἀνάγκη. δ' ἦ ὤφελεν ἀ
πὸ τ ὀφείλω ὤφελον ἐκβα-
λῇ τ. ῑ. ὁ ἐξ ἀνάγκης γράφε
ται διὰ τ ῶ. μεγάλου, τάσ
σεται δ' ἀεὶ μετὰ ἀπεμ
φάρυ, λέγεται, μετὰ τ
οὐκ, οἷον οὐκ ὤφελον, με-
τὰ τ ὡσ μὴ τ μή. ἢ τ οὐκ προσαγομένου τ ὡς. οἷον ὡς μὴ ὤφελον, ἢ οὐκ ὤφε-
λον, οἷον ἐπὶ ἐγενόμ τόδε ὡς οὐκ ὤφελον γενέσθαι δηλονότι, συνπακούε-
ται δὴ ἐξ ἀνάγκης δ' ἀπεμφαῖνον, μεταλαμβάνεται δὲ ἐπὶ πλεονάζοντος ὡς μὴ ὤφελον πα-
γενέσθαι δηλονότι, ἀφ' οὗ ὤφελεν ὡδὶ ἁπλουστέρου μεταλαμβάνεται δὲ ὤφελε τὸ τείτ, λαμ-
βάνεται δὲ αὐτὶ τοῦ ἔπρεπεν. ὄφελον δὲ ἐπίρρημα αὐτὶ τοῦ εἴθε διὰ τ ο. μι-
κροῦ, μεταλαμβάνεται ἀεὶ μετὰ δυκτικοῦ ἢ μετὰ πλεονασμοῦ χρόνου, λέγε
ται δὲ ἐνίοτε καὶ μετὰ τοῦ ὡς, οἷον ὡς ὄφελόν γε μεταλαμβάνεται δὲ σὲ τῇ κακοδοξίᾳ νενεκρω
μένον. Πρόγονοι πόνων. ἢ παλαιοί. ἢ ἀρχηγοὶ τῶν πόνων. οἷον, ὁπότε εἰσ-
ῆγε τὴν τῶν ὅπλων ἐγερσιν. οὐ δεῖ δὲ ἀπειροκάλως ζητεῖν τίς πρῶτος ἐχρή-
σατο ὅπλοις. Εκεῖνος οὔτε στεφάνων. ἐκεῖνος ὁ εὑρὼν τὰ ὅπλα ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ,
οὐ στεφάνων. οὐ κύλικος, οὐκ αὐλῶν τέρψιν μοι ἐνεποίησεν. ἀλλὰ πᾶν φησι τὸ
πονηρὸν ἐξέκοψεν. ἦλθε δὲ ὧν ὁ Σοφοκλῆς, πάλιν ὡδί ἰδὼν δ' ἵππον ἐκλινεμ
ὲν ἐν τοῖς μέλεσιν. ὅθεν μέλιττα ἐκλήθη. Οτι βοῦν. ὁμαδον ἦχον.

Ε νυχίαν. τὴν ἐν παννυχίσιν. ἢ τὴν ἐν κοίτῃ. Ερώτων. Τῶ ἐρωτικόν. Ὦ ἄκαιρον μὲν τοῦδε ἐρώτων μεμνῆσθαι ἐν τοῖς πόνοις. ὅμως δ' ἀκολουθίαν ἔχει πρὸς τὰ πρὸ κείμενα. ἰαύειν δὲ ἀντὶ τοῦ τελεῖν ἀύπνον. Κεῖμαι δ' ἀμέριμνος. ἄκρι πλημέριμνος.

οἷον, μὴ σκοπῶν τοῦδε θυμηλίας μέλη. ἀλλ' ἐν δρόσοις ἰεγγόμενος. ἅπερ ἔστι μοι μνημόσυνα εἰς ὃν ἀεὶ χρόνον), ἢ ἐνταῦθα κακοπάθεια. ἢ ἐν αὐτῷ μεμιμνηῶν. ἢ μόνον τοῦδε πλέμων. Εννυχίου. τῆς νυκτερινῆς ἐφόλου τῶ πλεμίων. καὶ τῶν βελῶν ἀλεξητέον ἦν ὁ αἴας, γενοίμαν ἵν' ὑλᾶεν. ἔνθα ὑλώδης ἐξοχὴ ἁλὸς θαλάττης. εὖ χοντῃ λέ ἀπαλλαγῆναι δι' τὰ οἰκεῖα. γενοίμην δ' φησὶν δ' τὴν ἄκραν τὴν τραχεῖαν καὶ σουνίου. ὅτι σουνίου ὁ πλοῦς ἔξω τῆς ἀπὸ ξοίας δ' χαλαμῖνα. δ' λέ ὅλ). εἴθε γενοίμην ὅπου ὄξιν τοῦ πόνου δ' σύνδρομον ἀκρωτήριον δ' κλυζόμενον ὑπὸ τοῖς ἁλὸς, λέγω ὑπὸ τὴν ἄκραν πλάκα ἥτις γῆν τοῦ σουνίου αὐτὶ τοῦ ὑπὸ δ' ἄκρον τοῦ τοῦ σουνίου. τὰς ἱερὰς. Οἱ λοτέχνως δὲ φαίνει δὲ ἀκροωμένους, δ' τῶν ἐπαίνων ἀγ τοῦ ἀττικῆς. καὶ μὴν ἰδὼν. τεῦκρος ἀκηκοὼς ἥκειν δ' ἀγαμέμνονα, ἔρχεται μὴ σουλῆς. Σκαιὸν σόμα, σκαιοὺς λόγους ἥξω κακούς, σκαιὸν τὸ δ' κακὸν, ἡ δ' ἀπαίδευτον ἡ δ' ἀδιστρόν. Πλῆναι. βλαβῆναι. Α νοιμωκτέ. χωρὶς οἰμωγῆς αὐτημορεῖ. Χανεῖν. εἰπεῖν. Κάπ' ἄκρων. ἐπ' ἄκρων σκοπέλων ἑδαφῶν γαυλιῶν. Εκ δι' αὐχμαλώτους. τοῦ ἀνδρός.

οὔτε πλόκὺν αὐλῶν ὅτ' ἴοβον, λύσμορος, οὔτ' ἐννυχίαν τέρψιν ἰαύειν ἐρώτων. ἐρώτων δ' ἀπέπαυσεν, ὤμοι. κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως, ἀεὶ πυκινοῖσι δρόσοις τεγγόμενος κόμας λυγρὰς, μνήματα Τροίας. Ὦ πρὶν μὲν ἐννυχίοις σκίμαρσιν ἦμοι πεσοῦμαι, καὶ βελέων θοῦριος Αἴας. νῦν δ' οὔρος αὐγᾶται συπερῷ δάμιαι. τίς μοι, τίς ἔτ' ὢν τέρψις ἐπέστα; πενοίμαν ἵν' ὑλᾶεν, ἔπεστι πόνου πρόβλημ' ἁλίκλυστον ἄκραν ὑπὸ πλάκα Σουνίου, τὰς ἱερὰς ὅπως πρωσεί πριμῷ Αθάνας. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ δ' ἄκρον τῆς τεῦ καὶ μὴν ἰσὼν ἔστω δ' ν τοῦ σουνίου. Τὰς ἱερὰς. Οἱ λοτέχνως δὲ φαίνει δὲ ἀκροωμένους, δ' τῶν ἐπαίνων ἀγ τοῦ ἀττικῆς. Καὶ μὴν ἰδὼν. τεῦκρος ἀκηκοὼς ἥκειν δ' ν ἀγαμέμνονα, ἔρχεται μὴ σουλῆς. Σκαιὸν σόμα, σκαιοὺς λόγους ἥξω κακούς, σκαιὸν τὸ δ' κακὸν, ἡ δ' ἀπαίδευτον ἡ δ' ἀδιστρόν. Πλῆναι. βλαβῆναι. Α νοιμωκτέ. χωρὶς οἰμωγῆς αὐτημορεῖ. Χανεῖν. εἰπεῖν. Κάπ' ἄκρων. ἐπ' ἄκρων σκοπέλων ἑδαφῶν γαυλιῶν. Εκ δι' αὐχμαλώτους. τοῦ ἀνδρός.

Ο τ' οὐλίεν ὤν. οὐλὸν μὲν ὂν δηλ. τὴν δυσγένειαν, τ' μηδ' ἐν δὲ, τ' ἄκαρπος τελευτὴ ἀνηρ. Δικωμόσω. γράφεται δικωμόσω. Πικροὺς ἔοικμεν. πικροὺς ἀγῶνας ἔοικαμὲν κηρύξαι τοῖς ἀρίστοις ὥστε ἕνεκα τ' ἀχαλκείων ὅπλων εἰ παντα χοῦ φανοίμθα κακοὶ ἐκ δεύκρου, ἐν μὲν δὴ ἔοικμεν ζέπεται δ. κ. εἰσγ. ἀντ' ἔοικαμὲν. ἐν ᾧ δὴ σύξω δ' γ. εἰσ κ. ἀντ' συγκόσω, ὅθεν δ' συξαι. Εἰκὴν. οὐκ εἴξετε ἢ ἐμμενεῖτε τοῖς κεκριμένοις. Πολλοῖσι πιθανῶς. Κακοῖσ. δολερὸ πλόγισ. Βαλεῖτε. αὐλὶ τ' Ελασφημήσετε. Οἱ λελῃμμένοι. οἱ ἁτ]ηθέντες ἐν τῇ κρίσει. ὅπερ ἢ πρὸς τὴν ὠθίσχρησιν τοῦ αἴαν]ος. Κατάσασις γένοιτ' ἂν πενταέτος ὁ λόγος. εἰ ὁ ἁτ]ιώμενος ἰδίῳ δικαίῳ πρισανόμενος πάλιν μάχοιτο ἢ οὐκ εἴξει τοῖς κεκριμένοις, οὐδὲ πτε κατάσασις ἔσται. Τοὺς ὁπλίτας. δὲ ἁτ]ωμένους. ἔστι δ' ἀπὸ μεταφορᾶς τ' δρομέων. Αλλ' εἰρκτέον. δεῖ φησιν ἐμμένειν τοῖς ἅπαξ κεκριμένοις, ἐπειδὴ δ' αὐτ' τὴν κατὰ σῶμα ἀρετὴν ἢ ἰσχὺν δῃβάλλειν οὐ δυνατ], εἰς ἀφροσύνην ἀνδ' ν λοιδορεῖ. Αλλ' οἱ φονοῦντες εὖ. ἦγον οἱ φόνιμοι κρατοῦσιν, καὶ πρὸς θεῶν ἐπαπ], δ' μέτρασ δ' ἐ βουσῶν τὴν πλεύραν, ἢ δ' ἐξῆσ. Ορθόσ. ἦγον κατ' εὐθεῖαν εἰσ τὴν ὁδὸν πρεύεται οὐ πλακλίνων. Σοῦ τ' ἐγὼ δ' Φάρμακον. δ' τ' μάστιγσ. Αλλ' ἤδη σκιάς. ὥσπερ ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος ἀλλὰ σκιᾶς ἱστέσι αὐτ' πσάρου. Τὴν βάρβαρον δὴ πλῶσαν. σκώ

ὅτ' οὐλίεν ὤν, τ' μηδὲν αὐτέσης ὕπτ', κοὔτε σε ληϊστὴς, οὔτε ναυάρχοις μολεῖν ἡμᾶς Αχαιοῖς, οὔτε σοῦ δικωμόσω, ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων ὧδε σὺ φὴς Αἴας ἔταλες. ταῦ]' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά; πρὶν κέκραγας αὐδῆσ ὦδ' ἀντέρφονα. πρῦ βάντος, ἢ πρῦ ὄντ Θ', οὐπτ' οὐκ ἐγώ; οὐκ ἆρ' Αχαιοῖς ἀνδρθν εἶσι, πλὴν ὅδε; πικροὺς ἔοικμεν τῶν ἀχαλκείων ὅπλων ἀγῶνας Αργείοισι κηρύξαι τότε, εἰ παντα χοῦ φανοίμθ' ἐκ δεύκρου κακοί. κοὐκ ἀρκέσει πόθ' ὑμὶν οὐδ' ἡσυχμένοις εἶκειν, ἃ τοῖς πλοῖσιν ἤρεσκε κείνοισ, ἀλλ' αὖ σὲ ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που, ἢ σὺν λόγῳ κεντήσετ' οἱ λελῃμμένοι; Εκ τῶνδε μὲν δὴ τῶν δρώντων, οὐκ ἂν πτε Καταίσασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου, Εἰ δὴ δικηνικάσαντας δέξωθήσομθν Καὶ δὴ ὅπλιθεν, εἰσ δ' πρόσθεν ἄξομθν. Αλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐσίν. Οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς Οὐδ' εὐρύνωροι φῶτθ' ἀσφαλέστεροι, Αλλ' οἱ φονοῦντες εὖ, κρατοῦσι παντα χοῦ. Μέγασ δὲ πλευρὰν βοῦσ, ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως Μάστιγσ, ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πρεύεται. Ὦ σοὶ προσέρπν τ' ἐγὼ δ' Φάρμακον ὁρῶ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακίνσῃ πνά. ὃσ ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντ Θ', ἀλλ' ἤδη σκιᾶς, θῆσσῶν ὑβρίζεισ, κἀξελυθρόστομεῖς. οὐ σωφονήσεις; οὐ μαθὼν ὅσ ἐι φύσιν, ἄλλόν πν' ἄξεις ἄνδρα σεῦ ἐλεύθρον, ὅς πσ πρὸσ ἡμᾶς αὐτὶ σοῦ λέξει τὰ σά; σοῦ γὰρ λέγοντσ, οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ. Τὴν βάρβαρον γὰρ πλῶσαν οὐκ ἐπαίω.

πλὴν αὖθις εἰς τὴν μητέρα. Εἰθ' ὑμῖν. ἐπὶ οὐ συμβουλεύει. ἀλλ' ἀγαμέμνονος ἀξίωμα ὁ χορὸς, ἐν τῇ θυχῇ τὴν γνώμην κατέθηκε. Φεῦ δὲ θανόντος, ὡδὶ παθὴς ὁ λόγος εἰς ἀχαεισίαν ἐννεύων, ὅτι ταχεῖα ἀμφέβολος ἡ χάρις δὲ ἀπθανόντος.

Ταχεῖά πης. δ' μὴν τι ζητεῖ οὐσίαν πράγματος, οἷον τί τόδ' ἔστιν ἄνθρωπος τυχὸν ἢ ἵππος. δ' λέ τις ἐστόσασιν ἢ πρόσωπον, οἷον τίς ὅδε ἔστι σωκράτης τυχὸν ἢ πλάτων, καὶ τὶς πόθεν εἰς αὖθις ἥκων. ἐν τούτῳ γὰρ ὁ ἐρωτᾶ οἵδε μὴν ὅτι αὐτὸς πρὸς ὃν τὴν ἐρώτησιν ποιεῖται, ζητεῖ ἢ τοὔνομα ὧν ἂν οὗτος δὲ ἄλλων αὖθις ἥκων χωρίζοιτο, ἐπεὶ ἢ πρὸς δ' τίς οὐκ ὄνομα μόνον ἀπαιτᾷ κύκλον, ἀλλὰ καὶ ὧν ἐστὶ ἐνίοτε κύκλος), οἷον τίς ὅδ' ἔστιν ὁ ἥλιος λευκανὸς, δὴ οὐκ ὀνόματι μόνον κυκλοῖ ὑπτάσεται δ' τις, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ὧν ἐστὶ οἷον λευκανὸς τις ἐκίνησε δ' ἢ μὴ ὁ λευκανὸς ἡδύς τις ἔστιν. ἐντεῦθεν δὴ ἡ χαρις ὡς ἐστί θεὸν ἔχει δ' ταχεῖα ὄνομα, εἰ καὶ ἄλλως ἔστι ἐμφέρημα καὶ κἀν ἔχει σημασίαν, διὸ μὴ δὲ τίς αὐδὲ ἐστάπη, μὴ ταχεῖά τις αὖτη λέγηται ἀμφέβολος; κατὰ ταῦτα λέγεται μὴ δ' ὅστις καὶ δ' ὁπόσος ἐστὶ ἐστὶν ὧν ἐστὶ τοὺς πρὸς λευκανὸν. δ' ἢ ὅλον οἱ δῆμοι οὐκ ἐξετάζοντες τίς ἔστιν ὁ τοῖς πράγμασιν ἐφεστηκὼς, εἴτε καλὸς ἀγαθὸς ἐστὶ εἴτε δ' ἐναντίον, ἁπλῶς ἐστὶν ἁπλῶς λέγεται. Προσδοῦσα. αὐτὴ δὲ προσδεδεμένη καταλαμβάνει. Εἰ σοῦ γ' ὅλ' ἀνὴρ. εἰ σοῦ γε ὡς ἔοικας ὅτι ὁ ἀνὴρ οὐκέτ' ἐστὶ ἔχει μνήμην. Οὐ σὺ πολλάκις. οὐκ ἀξιοῦται δὲ πρὸς σοῦ μνήμης. οὐ πολλάκις ὡς εἰκὸς, προεκινδύνευσας ἐν πολέμοις. πρὸς δ' ὁμηρικὸν, Αεὶ ἐμὴν ψυχὴν πρὸς καὶ ἀλλόμενος πολεμίζων. Οὐ μνημονεύεις καλῶς, πρὸς δὲ πῦ σάκρος. ἢ πῦ σάκρος οὐ πρὸς οὐκ ἐγώ. Ερκείων. λείπει ἐνδὺς. Εγκεκλεισμένος. ἢ ἐν, αὐτὶ δὲ ἐνδὺς κεκλεισμένος. Εν ξοπῇ δρόμος. ἐν ἥττῃ δὲ πολέμου. Φόβιον ἢ νίκη, φοπὴ ἢ ἥττα, φόβιον δὲ νικώντων, ξοπὴ ὠθὶ δὲ νικωμένων. Ακροισιν ἤδη. ὡς μὴν τοῖς ἄκροις ναυπηκοῖς ἐσωλίοις πυρὸς φλέγοντος, εἰς πλέναυπικὰ σκάφη, πλῶντος ἄρδην ἐκροὴ σάφων ὕπο; τίς ταῦτ' ἀπεῖρξεν, οὐχ ὅδ' ἢν ὁ δρῶν τάδε;

Οὐδὲ συμβῆναι ποτ'. πρὸς δ' πῦ βάντες ἢ πῦ σάκρος. συμβῆναι ἢ ἀντὶ δὲ βλεθεῖν ἐνταῦθα. βαίνω δὴ δ' πρεύομαι, μὴ δ' ἵσαμαι, ἀφ' οὗ βαίσιν εὐθριάκρος.

Λαχών τε. ἦγεν κληρωθεὶς, ἀφ' οὗ λαχμὸς ὁ κλῆρος πικτικῶς. Κἀκέλευστος ἦλθ' ἐναντίος. αὐθεκέλευστον φησιν αὐδὲν ἀναστῆναι εἰς δ' μονομάχιον. ἐπαινῶν αὐδὲν οὐχ ὁμηρικῶς. Οὐ θρασυτέτην δὲ κλῆσον. οὐλέν πανυργήσας πρὸ δὲ κλῆρον, ἀλλ' δυξάμενος λαχεῖν αὐτόν. ὃν δ' ἱστρεῖτη πρὸ κρέσφόντου. Τ ἀεισσοῦ ἡμῶν παίσων, ὅτι πανούργως ὁ κρέσφόντης ἐβούλετο ὑγιᾶ εἰς τὴν ὑβρίαν ἐνέβαλε κληρωσάμενον ὡδὶ μεασήνης. οὐκ ἄθην δὲ δὲ τεύκρῳ λοιδρεῖν ἀπαμέμνονι ὑπὲρ πάθος προσγόμενον. Τ ἀχλεὶς οὐκ ἀπέχθους λοιδρείας, ἢ οὐκ ὢν ἐν τούτῳ πάθει. Κλῆρον. κλῆρος δ' ὢν ἐκληροῦντο, ἢ κλῆρος αὐδ' δὲ κληροῦσθαι. Αρούρας. ἦγεν ἠροβριασμένης γῆς. χέρσος δὲ ἢ ξυρὰ γῆ, ἄσπορα ἢ ἠροβριασμένη, λήϊον δ' ἔχουσα χωράσιον. Αλλ' ὃς βούλοφον. ὅστις κλῆρος ἐκ τοῦ βούλεσθαι ἡμέλεπτο ρος καθιεῖη δ' ἅλματ' αὖαν

ὃν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι πολύ;
ἆρ' ὑμὶν οὕτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα;
χὡς τ' ἄνδρὸς ἀνδρὸς ἔκπροσ μόνος μόνου
λαχών τε, κἀκέλευστος ἦλθεν ἀντίος;
οὐ δρατέτω δὴν κλῆρον εἰς μέσον καθεὶς
ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὅσ θὐλόφου
κωπῆς ἔμελλε πρόσθεν ἅλμα κουφιεῖν.
ὅσ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα. κἀσ' ἐγὼ πρὸν
ὁ δοῦλος, οὐκ ἐμοῦ βάρος μικρὸς γεγώς.
λύσσᾳνε, πῖ βλέπων ποτ' αὐτά, Τροεῖς;
οὐκ οἶδα σοῦ πατρὸς μέν, ὃς πολὺ φυτουργὸς ἦν,
ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον φρύγα;
Λῆδα δ', ὃς αὖ σ' ἔτεκεν ἐξαισίως δυσεβέστατον,
προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων;
αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς κρύπτης, ἐφ' ᾗ
λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ Φιτεύσας πατὴρ,
ἐφῆκεν ἐχθροῖς ἰχθύσιν δεφθορέα.
τοιοῦτος ὢν, τοιῶδ' ὀνειδίζεις κακά;
ὃς ἐκ πατρὸς μὲν εἶ μι Τελαμῶνος γεγώς.

θος. Αλμα. πήδημα. ἅλμα, καλμα, Τ πήδημα ταυτόν. Ποῖ βλέπων. ἦγεν ἀφορῶν ἦγεν εἰς τ' αν δύναιτ' ἂν ἀφορῶν ταῦτα λέγοις. Οὐκ οἶδα σοῦ πατρός. εἰκότως ἂν αὐτὸς τὰ ὅμοια ἐξεύρεν. ἐν δὲ εἰπὼν ἀγαμέμνων, μυρίας ἔκαστεν. Αὐτὸς δ' ἐμῆς. οὐχ ὡς βαρὺν τ' κρατοῦντων ὀνειδίζει αὐτῷ τὰ περὶ τ' μητρὸς, ἀλλ' οἷον ἐξ ἀλλοφύλων γεγενέσθαι δ' γένος. Επακτόν. ἐπίσακτον ἦγεν μοι χθόν, ἐφῆκεν δὲ, αὐτὶ τ' ἐστάξαι δαθῆναι. Φιτεύσας. γεννήσας, φυτεύειν δ' τὴν γῆν φυτὸν ἐνθῆναι, φιλὸν δ' φυτὸν βραχύ, φιτεύειν δ' σπείρειν ποιητικῶς, ὃ πολλάκις ἀπὸ τ' φίτσος ὁ πατὴρ. ἢ μακρὸν ὄντα ἐνταῦθα ζῷον πιπτὸν τέτακται, ποῖς δ' ὕσδρον ἡμέτερον. Εφῆκεν ἐχθροῖς. ἦγεν ἀφώνοις. ἡ ἱστορία ἐν ταῖς κρίσεσι δύσπιλα. ὅτι σφαγιάζουσαν αὐτὴν λάθρα ὑπὸ θεραπόντος, ὁ πατὴρ ναυστολίῳ πλέοντα ἐκέλευσεν ἐντεῦθεν λάμβανε ἀποστῆσαι, ὁ δὲ οὐκ ἐποίησεν, ἀλλ' ἐνέγκας πρὸς τὴν Ἰλιάδα.

Ο. σὶς χρᾶτ'. ἤγουν τὰς ἐπὶ πρώτης μοίρας ἀνδραποδίας. Η φύσει μὲν ἦν βασίλεια. ἀφαιρεθεῖσα τὰ εἰρημένα ὑπὸ λυσσωνείας αὐτ'. φύσει δὲ ὢν γένους λέπτα κορέως ὢν ἦ τ' ἐμπερομένων δ' θέσει, καὶ ἀπὸ τούτων μετάγνατα ταῦτα μ' ἐφ' ἕτερα. Τοὺς πέρσαι αἵματος. ὑφ' συγγενεῖς. ἴσως λειπικῶς εἰς ὃν ἁπαντα, ἵν' ἢ ὑπὸ παθὼν ᾖ λέξις. Ωθεῖς ἀθάπτους. πιθανῶς πάλιν εἰσέβαλεν εἰσ ὃν λόγον τ' θραύματος. Βαλεῖτε χ' ἡμᾶς. ἑαυτὸν λέγει Ο. τὴν τεκμήναντα ἢ ὃν βύρσακην. Τρεῖς ὁμοῦ συγκεκμένους. ἐμὲ μ' σωθὲν, ἢ μετέλαον. οὐ λέγει ὑπὸ τεκμήναντα Ο. τ' παιδός. ἐλεεινὸς ὁ λόγος οὐκ ἀπειλητικός. Επεὶ καλόν μοι. καλόν μοι ἐστὶν προλήλωσ' ὑπὲρ τ' πνευμένῳ μᾶλλον ἀπθανεῖν ἢ ὑπὲρ τ' σῆς γυναικὸς, λέγει τ' σοῦ ἀδελφοῦ. Θανεῖν προλήλωσ. αὐτὶ τ' λαμπρῶς. ἀνδρείως. λέγει δ' ὅτι ταῦτα ἃ βούλεται ὑπὸ ὃν ἅπαντα θρᾶξαι, πρότερον οὐ θράσητε πρὶν ἢ κἀμὲ ἀπεκτεῖναι. ἀπθνήσκων μέν τοι σὺν ὑμῖν ἀπλοῦ μαι. Βαλέσθαι πτέ. μεταμεληθέσθαι ὡς προστέτακεν εἰς ἐμὲ ἐυεπεῖς. ἢ μὴ ἀπροιλιάζῃς πλὰ δ' ἀρχήν. ἀμωσοῦμαι γάρ σε. ἢ βαλέσθαι πτὲ Ο. φίλος ἢ μὴ ὑπ' ἐμοῦ αὐαιρεθῆναι. φιλος δὲ Ο. θρασὺς ἐναντία καὶ κὰ ὑπερβολὴν ἔχοντα ἢ ἔλλειψιν, μέσον δ' ῥύτων ἡ ἀνδρεία. Ηὐ ἐμοί. ἤρξω ἢ ἐν ἐμοί. Αγαξ Οδυσσεῦ. Ἵνα μὴ εἶη αὐτ' εἰσ μακρὰν ἡ φιλονεικία, ἀλλ' ἀκτὴν εἰσήνεγκε δ' Οδυσσέα. ῥοιοῦτον τ' ὁ καιρὸς ἐζήτει. εἰσῆκται ὁ Οδυσσεὺς ὡς σοφὸς ἢ ἀμνησίκακος. καιρὸν λέ ἀντὶ τ' εἰσκαιρὸν, ἢ τῶν ἐγκαίρως. Ξυνάλων. αὐτὸς φιλονόητος εἰσ τὴν μαχὴν ἀλλ' ὀφλὰ λύσων ἢ χωρίσων, πάρει αὐτὶ τ' παρεγένθ. Βοὴν ἀξιῶν. οὐκ ἀξ ἐρίμου φησὶν, ὅτι ἥκοι αὐασελῶν ἀγαμέμνονα. ἀλλ' ἰωθμελόμενος τί πραττοιεν οἱ βασιλεῖς. τὴν δ' ἑαυτ' γνώμην ἐλήλωσι ὀφλ' τ'. ἀλκίμῳ νεκρῷ, ὅτι γενναίαν αὐτ' ἐλήλωσι τὴν τελθυτήν. φιλάσκοφ λεὸ λάϊτος, ὅθ' οὐ σὶ κατὰ τεθνεώτων λέγῃν, κἂν ἐχθροὶ ὦσιν. Οὐ ὃν κλύον

ὅστις χρᾶτ' ταπρῶτ' ἀεισευ(ᾶς, ἐμὴν
ἴσχει ξύνδυνον μητέρ', ἢ φύσει μὲν ἦν
βασίλεια, λαομέδοντος. ἔκκειτον δ' ἔνιν
σῶρμα κείνῳ λοδκεν Αλκμήνης γόνος.
ἆρ' ὧδ' ἄεισος ἀξ ἀεισέοιν λυοῖν
βλασὼν ἂν αἰχύνοιμι ὃν πὸς αἵματος,
ὁὶ νῦν σὺ ῥιοῖσ' ἐν πόνοισι κειμένοις
ὠθεῖσ' ἀθάπτοις, οὐδ' ἐπ' αἰχύνῃ λέγων;
ἔυ νῦν τόδ' ἴσθι. θῆν εἰ βαλεῖτε πυ,
βαλεῖτε χ' ἡμᾶς ξεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
ἐπεὶ καλόν μοι τ' δ' ὑπὲρ πνουμένῳ,
θανεῖν προλήλωσ μᾶλλον, ἢ ὑπὲρ σῆς ὑπ
γυναικὸς, ἢ τ' σοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω.
πὸς ταῦθ' ὅρα μὴ ῥύμὸν, ἀλλὰ μ' δ' σόν.
ὡς ἔι με τιμωρεῖς τι, βουλήσῃ πτὲ
Ο. φίλος ἔην μᾶλλον, ἢ γ' ἐμοὶ θρασύς.

Χ. ἄναξ Οδυσσεῦ, καιρὸν ἰδ' ἐλήλυθας,
εἰ μὴ ξυνάλωκας, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.

Ο. τί δ' ἔστιν ἄνδρες; πηλόθεν ὑπὸ ἀθρόως
βοὴν Αχαιῶν ὑπὸ δ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.

πες ἆρα ὑπὸ ἢ κλύοντες ἐσμὲν αἰχίστοις λόγοις ὦ ἄναξ Οδυσσεῦ ὑπὲρ τ' σὲ τ' αὐθρόσ. ἐξῶπ' αὐθρί. Ρωεῖς ὁ Οδυσσεὺς, οὐκ θύειὶ πεσπέμψος τῇ ὀργῇ. ἔσιπ' συγγνώμη Ο. ὑπὸ κακ εἰπόντι, εἰ κακῶσ' πάχων ἀμύνητ ὑπὸ λόγων. Ηκ σεν αἰχρά. ὅυτε θεραπεύῃ Οδυσσέα ὁ τεῦκρος ὑπὸ ὃν ἀσελφόν. ὅυτε αὖ πλέγει ὑπὸ ὃν καιρόν. Τί γάρ σ' ἔφρασιν. Τί δ' σ' ἔκρίνσεν ριοῦρ φιλονόμ ὥστ' ἢ ὑπέχειν στι βλάβην. Οὔ φησι ἐάσειν. ὑπατείνετ οὐκ ἐάσῃν. Αμοιρον. ἀμέρχον. Αλλὰ πὸς βίαν. ἀλλὰ δ' τείνεται θάλψν αὐὸν πὸς βίαν ἐμοῦ, βίαν λέπει ἢν διάσετ αὐὸν. Εξεστιν ὃν. ἀμμονίας ἢ ἐπικρήσις. ἢ στ σαρ ὃ πωλῦσες ἄνθρωπι πὸς σ' ἀληθὲς ἀπανακλοῦσι. μ' αὐτιλέγῃσ. σ' ἢ ἐξῆς, ἐξεστιν ἐμοὶ τῷ φίλῳ σ εἰπόντ' ἀληθῆ. Ο. τὰ ἐξῆς. Ξυνηρεῖμεῖν. συμφωνεῖν. Ρεξέχειν ὡς πρότερ), ἐκ μεταφορᾶς τ κοιν ἐρεσσόντων. Μὴ δ' ἢ βίᾳ σε. μὴ ἢ ὀξυσία διασάθα στε ὥστε πρᾶξαί τι πὰ σ' λίκαιον). ρυλέσι μὴ ὑπὲρ τ' ἐνδείξαθ ῥύῳ τὴν ἐξυσίαν πλαβῆς σ' λίκαιον. Κἀμοὶ ὃ ἦν ποθε. ἱκανὸς ὁ λόγος εἰσ πειθὼ ὅτι κἀγὼ πτε ἐχθρὸς ὢν, ἐνλέσωκα νῦν δ' σ' δίκαιον. Βλάπ ἦν σ' ἐσθλόν. λύπατ ἢ ὃ τ' μισοῦντος ὃ. σ' ἐσθλὸν οὐ σὶ μνησικακεῖν. δῶρα) ἢ ὃ τ' μισθμένῳ ἢ τετελθυτη κότος. σ' ἐσθλὸν οὐ σὶ βλάπτεσθ, οὐδ' ἐὰν μισοῦμβνος ᾖς. θὺκα τα ἀκτως τ' σὶ πος σὸν ἀγαθοὺς ἔχειν. Οὐ θανόντ. οὐ ὑπὸ χὴ θανόντι ἢ πεσπεμβῆναί σε, ὑντέσι πὸς τῷ μισεῖν ἐπεμπηλῆσαι, ὃ τ' λαξ ἐναλομένων λέπτ σ' ἐπεμβῆναι. Μὴ χαῖρε. ἤρξω μὴ πρόσκωσο.

ΤΟΝ ρι τύραννον. ὁ λόγος ὅπου πάντη ζῇ δικαίως ἀκολουθητέον. ἀλλά τι πρὸς
δ' συμφέρ\ βέπειν χρὴ δ' ὑν τύραννον. ἀπρεπῶς δ' ὑπ' ἀγαμέμνονος ὁμολογεῖσθ.
ὥσ τύραννος ἀφικεῖ ὑπ' οὐδ' ἀξυσίας. ὠφελεῖ τἀ ριαῦτα τ' ἐρῆφν ταὐτῷ προ-
καλλόμενος. Αλλ' εὖ λέγεισθ κατ' ἀκοινοῦ δ' ῥάδιον. ἔσιν δ' ὃν ὀνοῦς τοιοῦτος.
ἀλλ' ῥᾴδιόν ἐσι τοῖσ καλῶς συμβουλεύουσι φίλοισ, τιμᾶσ νέμειν. αὐτὶ τ' ἐ-
μοὶ καλῶς σοι συμβουλεύονλι,
τιμὴν ἀπώσδσ. τουτέσιν ἄκυρ. ἀγ Ιόν τοι τύραννον δύσβεῖν οὐ ῥάδιον;
σόμυ. Κλύειν δ' νἐσθλόν. ἆ ὀλ ἀλλ' ἐν λέγεισθ τοῖς φίλοις, τιμᾶς νέμειν.
κρως αἰ αὐ τιθέσεισ. ὁ μὴν ὀφυσ ἀγ κλύειν δ' νἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει.
σεισ ὧν τιμῇ τ' φίλων ὑφῆναι ὀλ παῦρα. κρατεῖσ ρι τ' φίλων νικώμενοσ.
δ' νβασιλέα τ' ἀρχσίας πρᾶ- ἀγ μέμνησ' ὁπρίῳ φωτὶ τὴν χάειν λίσιω;
καλεῖ. ὁ δ' αὐ πρεῴτας φησὶν ὀσ' ὃσ' ἐχθρὸς αὐτὴρ, ἀλλὰ γενναῖός πτ' ἦν
ὅπ δ' ν ἀγαθὸν ἄνδρα χρὴ πί- ἀγ τί ποτε ποιήσεισ, ἐχθρὸν ὧλ' ἀσλῇ νέκυν;
θεσθ ροῖσ βασιλεῦσι. κλύειν δὲ ὀσ νικᾷ γὰρ ἡ ῥετή με βλ' ἐχθρας πλύ-
αὐτὶ τ' ἀκούειν. Εσθλόν, ἦ ἀγ ριοίδε μεν' ρι φῶτ θ' ὑκτῶλικ ροτῶν.
ἴσω δ' ν ἀγαθόν. ἐσθλὸς ὁ ἔθε ὀσ ἦ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι, καὐθις πικραί
λοντ' ἂς μαχόμενος, ἦσσω ἀν ἀγ ριούς δ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθ φίλους;
ῥᾳδίωσ, ἡ' ἀπ' ρύτ ὁ ἀγαθός. ὀλ σκληρὰν ἐπαινῶν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
Τ ὧν ἐν τέλει τ' ἐν ἀρχῇ τ' βασι ἀγ ἡμᾶς σὺ σ' φίλοισ τῇδε θ' ἡμέρᾳ φανεῖσ.
λέων. Μέμνησο. αὐτὶ τ' αὖκ ὀσ' ἄνδρας μὴν δ' ν Ελλησι πᾶσιν ἐνδίκως.
λογίζ. Τί ποτε πρὶν ἐσ. ἐν ἀγ ἄνωγας δ' ν με δ' ν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν;
ἐρωτᾷ ὁ λόγος. πλατώς πο
ἔσι πρὸς ἐχθρούς. τί αὖ δ' ᾳ ἔθησεισ ὀφνὸν, ὁπότε οὕτως ὑπ' νεκροῦ ἦτ' ᾳ
σας. Η ῥετή ἡ ἀρετὴ ἥπου ἡ αὐθρεία. Πολύ. αὐτὶ τ' πλέον. Τοιοῖσδ φῶ-
τες. οἱ ριοίδε φῶτες οἷοσ ἦν ὁ Αἴας ὀφηλονότ ειμάχην ῥαδίωσ μεταβαλλόμε
νοσ, ἐμπλήκτοι εἰσὶν πρὸ τοῖς ροτοῖς; πρὸς ὃ ἅπαντ' ἀ ὀφυσεὺς, οὕτως πλεῖστοι
ἄλλοι ὀφηλονότ πῦν εἰσὶ φίλοι, ἡ κατὰ δ' ἐπὸν ἄλγοσ πρόξενοι. ἐμπλήκτοσ
ὁ ὡσ πλήκτος ἡ πλαπλήξ αυ δ', λέπτη ὁ ταῦτα δ' τ' ἐκτεθραμμένων τὴν
ψυχήν. Εμπλήκτοι ροτ' οἱ μὴ ἐμμένοντες τῇ ἀρχαίᾳ ἀρετῇ ἡ φιλία ἄφονες
πρὸ τοῖς ἀνθρώποις. Αλλως. ἐμπλήκτοι. κοῦφοι. ὑμετάβολοι. ὀνειδίζ δὲ ὀ-
φυσεὺς ὡσ ὑμετἀβλήτῳ. οἱ θιοῦροι δ' ν ἐμπλήκτοι πρὸ τοῖς ροτοῖς λέγονται.
ὡσ ἡ Ὅμηρος, Εμπλήξ δὴν ἕτερον μὲν τίθ ροτόν. Η κάρτα. πρὸς ταῦτα ὀφυσεὺς
„ ἀντιλέγ. ὅτι οὐκ ἐν τῇ ταυτότητι μενῶ δ' τ' ἀνθρώπων ζένοσ. ἀλλὰ πρὸ μὲν
φίλοι εἰσὶ, πρὸ δὲ ἐχθροί. πλύ φησι δεῖν ἀνθρώπων ὄζειν δ' κατὰ καιρὸν μετα-
βάλλεσθ εἰσ φιλίαν, ἢ εἰς ἔχθραν. Ενλίκως. ὁ μὲν, δ' τ' ἀνδρείασ. ὁ δ', δ' τ'
δικαιοσύνησ προβάλλεται. λέγ δὲ, μᾶλλον μὲν δ' ν δείξω πᾶσι τοῖς Ελλησι ἄν-
δρας ἐνδίκους ἐσ' ν ὑμᾶς, ἢ γὼ δικαίους. Ανωγας. συμβουλεύεισ.

ΚΑΙ ΓΑΡ αὐτόσ. καὶ γὰρ αὐδ' ᾽γὼ κειμαι τῇ ὁμοίᾳ τύχῃ τῇ ἀνθρωπίνῃ. ἢ κ'
αὐδ' ᾽ξομαι πρὸσ δ' θάλαμ αὐτόν. Η πάνθ' ὁμοῖα οὕτωσ πάντα τἀ ἀνερω-
πινα ὅμοια. πᾶσ τ' ἄνθρωπος τὴν οἰκείαν πραγματεύεται σωτηρίαν. ἔχει δὲ πό-
πινα δυσκολίαν. ἡ ἔσιν οὕτως κοινὸν ἔγκλημα τοῖς ἀνθρώποισ, δ' ἔστιν ἑκά-
στον φίλων γ. ὅτ' ἐ ἐγκαλεῖ γὰρ ὀφυσεὺς ἀπαμένων, ὅ πο δὐδξίαν σοὶ ἐγὰ
ζεται δ' ὑπείκφν ταφῆναι δ' ν
ὀλ ἐγὼ γε. © γὰρ αὐδ' ᾽ν θάλ' ᾽ξομαι. ἄλλ. τοῦ ἐπισ
ἀγ ἦ πάνθ' ὁμοῖα πᾶσ ἀνὴρ αὐγὰρ πνεῖ. σο © ὁμο
ὀσ' γὰρ, χάρ με μᾶλλον εἰκόσ, ἢ' μαυγὰρ πονεῖν; λογεῖ ὀφυσεὺς δ' φίλων τον, ἵ
ἀγ σὸν δ' ἄρα ῥύρ γον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται. να μὴ λόξῃ πᾶσιν αὐτὸ πλέ-
ὀλ ὡσ ἂν πρίσης, παντα χῇ χρησόσ γ' ἔσῃ. γειν. Η πάνθ' ὁμοῖα. οὕτωσ
ἀγ ἀλλ' εὖ γε μεν ρι τοσ τ' ἐπίσασ', ὡσ ἐγὼ πᾶς ἀνὴρ συμφέρον ται ἐαν γὰρ
σοὶ μὴν νέμοιμ' ἂν δ' σε © μείζω χάειν. πάντα πρᾷ, δ' ᾽ν ὁμοῖα αὐτὶ
ὧυτ © δ' ἐκάκ θ', κἀγὼ θάσε ὢν, ἔμοι γ' ὁμῶς τ' ἁρμολίσος συμφέροντα.
ἔχθισος ἔσαι σοὶ δ' ᾽ρᾳν ἔξεσθ' ἃ χρή. Τῷ γάρ με μᾶλλον. τίνι γὰρ
Χ ὅσις σ' ὀφυσεῦ μὴ λέγ ᾽ν νόμιμ σοφὸν ἄλλῳ δ' ν λόνό π, αὐτὶ τ' τί-
φῦναι τοσοῦδ' ὄντα, μῶρος ἐς' αὖ ἦ. νος ἄλλου χάριν εἰκὸς ἔστιν πρᾶν ἐμὲ, ἢ χάειν ἐμαυτ'.
ὀλ © νῦν γε. Τεύκρῳ τάπ' τ' λ' ἀγγέλλομαι, Σὸν γάρ, αὐτὶ τ' λή. Ωσ ἂρ
ὅσον τότ' ἐχθρὸσ ἦν, τοσόνδ' λ' ἔτ' ν φίλοσ. πρίσης καθ' ᾽γὼν καθ' ὁπρί
© δ' ν θανόν τα τόνδε βωθάπτειν θέλω, ον λή ζνα ῥόπην ἂν πρίσησ.
© ξυμπονεῖν, © μηδ' ἐν ἐλλείπειν, ὅσον παν ταχῇ ἐν πᾶσι. Αλλ' εὖ
χῇ τοῖς ἀείστοις αὐθράσιν πονεῖν ροτούς. γε μέν τοι. ὦυτ μὴν πρίσω δη
τεῦ ἄεισ' ὀφυσεῦ. πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι λονό π, ἀλλ' ἔνπε ὦυτ ἐπίσα
λόγοισι. καί μ' ἔθρυσας ἐλπίδοσ πλύ. σο © δ' ἐξῆσ, συγκατάθεσις
νῦν γὰρ ὢν ἔχθισοσ Αργείων αὐτὴρ, δ' ἐσυνυπακούεται, πρὸσ ἦν
μόνος πρὸσ χρόσιν. οὐδ' ἔτλησ πρᾷον, ἐπάπτῃ, ἀλλ' ἔνγ' ἐπίσασο.
θανόν π ζῶν σε ζῶν ἐφυβρίζ μέγα. Αὖ τ' σ' αὖ ταύτης τ' ἡμέ
ρασ ἀγγέλλομαι καὶ σημαίνω αὐγὰρ φιλίαν. Αγγέλλομαι. αὐτὶ τοῦ ἐπαγ
γέλλομαι, ὑπισχνοῦμαι. ΣΥΝΟΑΠΤΕΙΝ θέλω. καλῶς δ' θέλω. εἰ ἐ
πιφέποιτο. ὧ σοὶ θάπτω τόνδε. ἀντίσ λύνται νοεῖσθαι οὕτω ὁ λόγος.
ἢ ὅπ καί σε θάπτω μ' τοσδε, ἢ ὅπ ὦυτν ἐγὼ © σὺ θάπτομεν. Αεισ' ὀφυσεῦ.
δύνωμόνως πρὸσ δ' πλὸν ὁ τεύκρ θεραπεύει δ' ν ὀφυσέα, κατεπθέμν
© τὴν πρὸσ ἀνδ' ν ἔχθραν. Καί μ' ἔθρυσασ. ἐθρυδ ἤνεσα ἐπίνασασ τ' ἐλπίδοσ,
ἦν κακὴν εἶχον βουλήσε. Παρέσπασ χρόσιν. ἐμάχησασ ἔργῳ οὐ λόγῳ. ὦυτ
δὲ λέγεται ὧν τῶν μ' ὠφελῆσ ἐρασζομένων τί;

Ο. οὐ πιβρόντητΘ'. οὐ εἰώθαμεν λέγειν ἐμβρόντητον. ἐμβρόντητος δὲ ὅταν ὁ ἐκ φρενῶν ὑπὸ ἤχους βροντῆς. Λωβητὸν. ἐφύβρισον. Τοι γὰρ σφ' ὀλύμπιοι. Διὸ καὶ θεῶν τῶν ἐν ὀλύμπῳ θεῶν τὰ πρεσβεῖα ἔχων ξεὺς, μνήμων τ' ἐρινύος, τῶν ἀνικμάτων δηλονότι, ἤγουν ἃ ταμιεύουσα τὰς τιμωρίας. ἐρινὺς δὲ εἰσὶ καὶ κατάραι Θ' ἔφοροι τῶν κατ' ἀδικίαν θεαί. Τάφῳ μὲν τ' Ἀ'οκνῶ. πιθανῶς Θ' ὑπερβαλόμενος οὕτω λέγει ὁ τεῦκρΘ'. Κεἴ τινα σρατ'. κεἴ τινα ἄλλον δηλονότι ἀπὸ τ' σρατοῦ. Πορσωδ. πρὸ ἑξῶ.

Α λλ' ἤθελον. Ἀοργήσασα δηλονότι εἰς τὴν ταφὴν, μᾶλλον καινόν τι τόγε.

Ε ἴμ' ἐπαινέσασ' ὅσον. πιθανὴ ἡ ἔξοδΘ' δι' ἣν ἀπουσία τοῦ ταφῆς. Πλὴν ὅτι ἤδη χρόνος ἀφ' οὗ τετελεύτηκεν ὁ ἄιας Θ' ἤδη δεῖ αὐτὸν ταφῆναι. Ἀλις ἤδη. ἀντὶ τ' ἀρκούντως ἔχει δὲ πρᾶγμα. Κοίλην κάπῃον. ἤτοι ταφὴν.

Χ ὁρσὶ ταχύνετε. μὴ ἀπουδήσατε ὀρύξατε. Ἐπίκαιρον. ἔοικαιρον. καιρὸς γὰρ ἤδη Θ' ῥύρου ὥστε ἀπολοῦσαι σῶμα, καὶ καθᾶραι. Ταῖσ' ὑπίβαρον. οἱ δὲ θέτιδος τὰ πυρὸς δηλονότι ἐπίκαιρον αὐτὶ τ' ἐπικαίρως, ἤτοι ἐγκαίρως, χυτρόποδα. Ἀμφίπυρ'. ἀμφοτέρωθεν δὲ πῦρ ἐχόμην, ὑπίβαθον ὑπὸ λὴν βάσιν ἔχοντα. Λαβὰν ὁσίων. ῥυτέσιν ἀπὸ ταφίων, χυτρόποδος ἢ κοινῶς πυροστάτης ὁ μὴ λάσκον λέγει, ἀπὸ τῆς θέσεως τ' χυτρόποδος νοεῖται ὁ λέβης Θ' ὁ θερμαινόμενον ὕδωρ. Ἐκκλισίας. ἢ σκιωῆς. Ιλη. σύστημα. κυρίως δὲ φατρία. Τ πακωτίδιον. ἐνόπλιον. Πᾶ σὺ δέ. ἔρχικὰ Θ' ταῦτα καὶ πάθος ἐχόμενα.

ὡσ ὁ σρατηγὸς οὐ πιβρόντητΘ' μολὼν,
αὐτός τε, χ' ὡς ξύνεσμεν, ἠθέλησάτην
λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν, ταφῆσ' ἄτερ.
οἱ γὰρ σφ' ὀλύμπιοι τ' Ἀ'ὸ πρεσβεύων πατὴρ,
μνήμων τ' ἐρινὺς, καὶ τελεσφόρΘ' δίκη,
κακοὺς κακῶσ φθείρειαν, ὡσπερ ἤθελον
δὴν ἄνδρα λώβασ' ἐκβαλεῖν ἀναξίως,
σέθ' ὧ πρεσβεῦ σπέρμα Λαέρτου πατρὸς,
τάφου μὲν ὁκνῶ τοῦ Ἀ'ιωλιάζειν ἔπι,
μὴ θεὸν θανόντ' ὄντα δυσχερὲσ πιῶ.
τἀλλ'ἄλλα, Θ' ξύμπρατίε. κεἴ τινα σρατ',
θέλῃσ κομίζειν, οὐ λέν' ἄλλης ἔξομαι.
ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα πρόσω. σὺ δὲ
αὐτὸς καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν, ἐπίσασο.
ἀλλ' ἤθελον μὲν, εἰ δὲ μή' σί σοι φίλον
πράσσειν τάδ' ἡμᾶς. εἶμ' ἐπαινέσας δ' σόν.
ἄλις. ἤδη γὰ πολὺς ἐκτέτακται
χρόνος. ἀλλ' οἱ μὲν, κοίλην κάπῃον
χερσὶ ταχύνετε. ῥίπτ' ὑπίβαρον
τρίποδ' ἀμφίπυρον λαβὼν ὁσίων
θέσθ' ἐπίκαιρον. μίαν δ' ἐκκλισίας
αὐδῶν ἴλη, ὃν σταθμὸν
κόσμον φερέτω.
παῖ, σὺ δὲ παῖδος γ' ὅσον ἰσχύεισ,
φιλότητι θηγὼν, πλευρὰσ ξὺν ἐμοὶ
τὰς δ' ἰωκοὺς ξίζ'. ἐπὶ γὰ θερμαὶ

Σ ὑειγνθ'. ἀναλύσεισ. αἰὼ σταὶ πλαγᾶς. Μέλαν μὲν Θ'. αὐτὶ τοῦ τὴν δύναμιν τ' ἄιαντος. Θ αὐτὶ τ' μέλαν αἷμα μετὰ ἰχῶ Θ'. Πᾶς φίλΘ'. ὅσιος τ' πλέον των φίλΘ' ὤν, σωθηλέτω εἰς τὴν ταφὴν.. Σούθω. πλακινείθω. Βάτω. πορθυέτω. Τῷ πάντ' ἀγαθῷ. οἱ πολιοῦχοι ἔπαινοι σοὶ τῶν ἰδίων λεγόμενοι σοὶ παθέστεροί εἰσιν.

σύειγνθ' ἄνω φυσῶσι μέλαν
μὲν Θ'. ἀλλ' ἄγε πᾶς φίλΘ' ὅστις αὐτὸν
φησί πλεῖναι, σούθω. βάτω.
Θεῷ δ' αὐδῆσαι τρυῶν Θεῷ πάντ' ἀπειθῶ.
κούδενί πω λώιον θνητῶν
Αἴαντος. ὅτ' ἦν, τότε φρονῶ.
νῦν πολλὰ δεροῖς ὕστερα δείκνυσι
γνῶναι. πρὶν ἰδεῖν δ', οὐδεὶς μάντισ
τῶν μελλόντων ὅ, τι πράξει.

Ἡ πολλὰ βροτοῖς. οἰκείως ἐπιχωρεῖ τοῖς ἀπαλλαχθήσεσθαι μέλλουσιν ἢ τελευταίαν φωνὴν. ὃν πολλοῖς ἃ τοῖς αὐθρώποις γνῶναι ἐπ' αὐτῶν τὰ πραγμάτων γιγνομένων. πρὸμηθείαν δὲ, ἀσύναρχον χρὴ Θαι μὴ μαντεύΘαι. ὅ, τι πτε ἀπβήσεσθαι μέλλει. ταῦτα δὲ ἃ μαλέγοντοῦ προσέμενον οἱ ἐν νεκρόν. καὶ γίγνεται ἔξοδΘ' πρέπουσ' Θεῷ λειπάνῳ.

ΤΕΛΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΥ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ.

Υπόκειται ὧδε φοφεὺς, σκικνὶς Ορέσῃ τὰ ἐν Αργει. μικρὸν π αὐξηνόντα κλέψαςα ἡ Ηλέκτρα, ἡνίκα ὁ πατὴρ ἐσφάζθο, σέσωκε ζῶ ζοφεῖ, σκίςας μὴ ἀυξηνκτείνωσι. ὁ δὲ ἀπεξέθο αὐξηνεὶς φωκίδα πρὸς ξενόφιον. νῦν ζ μὴ εἰκοσιν ἔτη ἐπανιὼν ζῶ αὐζῶ πρὸς ξ Αργος σκίκνυτη αὐζῶ τὰ ἐν ἄργει. Η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματός ἐστι τὰ ἐν ἄργει. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ὠδῖχωρείων πρεσβύτερων. προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ορέστου.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Παιδαγωγός. Χρυσόθεμις.
Ορέστης. Κλυταιμνήστρα.
Ηλέκτρα. Αἴγισθος.
Χορὸς ἐξ ὠδῖχωρείων πρεσβύτερων.

Προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγός.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΑΝ.

Α πειρόκαλον δὲ λέγει, ὅτι ὃν τρόπον τὰ κατὰ μέρος ζῆ ἰθάκης ἡ Αθηνᾶ ἔλειξε ζῶ Οδυσσεῖ, οὕτως ἔλειχε καὶ δὴν παιδαγωγὸν ζῶ Ορέστῃ σῶσαι. ζῶ μὲν γὰρ ἀγνοοῦντι, σκίκνισιν ὁ παιδαγωγός. ζῶ δὲ ἀπιστοῦντι ἡ Αθηνᾶ. ἅπαντα δὲ ἡμῖν φιλοτέχνως ἐν βραχεῖ δεδήλωκεν ὁ ποιητής. δὴν τότων τ' σκιωῆς. δὴν τρόπον ὡς πρέλαβεν αὐδὴν πρὰ ζῆ ἀδελφῆς, ζ πρὸς δὴν σρόφιον ἀφέθο. δὴν καιρὸν ἐν ᾧ παρεισηεἰς τὰς Μυκήνας. δὴν βροντὰ, ὅτι πυλάδης. φησὶ γὰρ ὑποκαπών. πυλάδη τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βαλβῖτέον.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΩΤΟΥ στρατηγήσαντος ἐν τροίᾳ ποτὲ. πολλάκις πρὸς ἡμᾶς ρουμβρ, ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ βουκολικὰ τῶν ὑποθέσεων ἐπ ἀρχῆς ἡμῖν δηλοῦσι. ἡ νῦν δηλοῖ πρὸς τίνα ὁ λόγος. ὅπ ἦν ἀναγκαῖον πρόσωπον. Νῦν ἐκεῖν' ἔξεσί σοι. προσοχὴν ὁ λόγος ἀπαιτῶν ἡμῶν, τί δή ποτε προθυμεῖται τὴν πόλιν ἰσῆν. Ων πρόθυμος. ἡ γῶ ἐπιθυμῶν ὀρεγόμενος. ἧδα, ὑπῆρχες. ἔσι δὲ ἀτικισμὸς αὐτὶ τοῦ ἐπιθυμεῖς. Τὸ γὰρ παλαιὸν ἄργος. ὅμηρος χωρίζει δ' ἄργος ἡ τὴν μυκήνην. οἱ δὲ νεώτεροι, τὴν αὐτὴν μυκήνην ζ ἄργος φασίν. Αλλως. ἄργος ὁμωνύμως τῇ χώρᾳ. ὡς ὅμηρος, Αργος τε σπάρτη τε. παλαιὸν δέ, ἢ ὅτι ἄργος ὁ πρωτόπωρ αὐτῇ πηγενὴς ἦν. ἢ ὅτι ζ αὐτοὶ πρωτογενεῖς ἀνηπιοῦνται ἔτι. ἔστι δὲ ἔθ ἡ δ' ποδὶ τ πυρὸς μέχρι τ νῦν δεικνύμενον ζ λεγόμενον ὡς ἀπ' οὐρανοῦ πεσὸν ἐκεῖσε κατωνέχθη. ἄλλως δ' παλαιὸν ἐνίοτε μὲν πρὸς ἕτερον λέγεται νέον, ὡς παλαιὰ ῥώμη λέγεται πρὸς τὴν νέαν, ἐνίοτε δὲ οὐ πρός τι ὄντιν, ἀλλὰ δηλοῖ μόνον δ' παλαιὸν γεγονὸς, οἷον παλαιὰ πρᾶξις ἡ πάλαι γεγενῆσα, ἡ ἀπλῶς δ' πρωχικὸς, ἢ δ' πάλαι μὴ τὴν ἀρχὴν εἰληφός. οὐ μὴν δὲ παυσάμενον, καθ' ὃ λέγεται παλαιὸν ἄργος, ἄργος δὲ τὰ ποδὶ τὰς μυκήνας χωρία λέγει, ζ αὐτὰς μυκήνας λέγεται ἄργος, μυκήνας δὲ ἡ προκαθεζομένη τ ἄργους πόλις, ὥσπερ πάρτη, ἡ προκαθεζομένη πόλις τ λακεδαιμονίας. λακεδαιμονία δὲ τὰ ποδὶ αὐτὴν χωρία. εἰσὶ δὲ ἄρτος ἡ λακεδαιμονία ἐνδοτ τ πελοποννήσου. Τῆς οἰδιποδείας. τ οἰδιπόδην μανίας πλησίον, τὰ ἀπ' τοῦ πλήττω εἰ μὲν εἰς ὅσ λήγει, παθητικά εἰσιν ἀεί, οἷον ἔμπληκτος, ἀπόπληκτος, ἀλέγει δὲ τ πληγέντων τὴν γνώμην ζ ἐκπεπτώντων. εἰ δ' εἰς ης, ἐνίοτε μὲν ἐνδρηλικά, οἷον βαπλὴξ δὲ κέντρον δ' ἂν βοῦν πλῆττον. ἐνίοτε δὲ παθητικά, οἷον πρὸ πλὴξ, ὁ φθαρεὶς τὰς φρένας, κατάπληξ ὁ βροντῇ πεπληγμένος, ζ

καταπλήξειλείθια ἡ πλαγὰς ⟨ρεχῆσ ἔχουσα, εἰσὶ λὲ εἰλείθυιαι οἱ τόκοι, ⟨ αἱ ἔφοροι τ τόκων θεαί. κ οἱ σοφοκλῆς ἐν ταὐθα ἡ οἱ σφῶ ἤγουν μανίας πλῆξιν ⟨ ὑπ τ ἥρας. ταύτησ ὁ ζεὺς ἐραθεὶς μεταβέβληκεν αὐτὴν εἰς βοῦν, λαθεῖν πειρώμενος τὴν ἥραν. ἡ ἴ γνοῦσα, ὃν κύνα ὃν ἄργον ὃν πανόπτην ἐπέστησε φυλάττειν αὐτήν, ὃν ἑρμῆς ὑπ τ διὸς πεμφθεὶς ἀπέκτανεν. ἡ ἥρα ἢ μὴ κατέχειν δυναμένη τὴν ζηλοτυπίαν εἰς μανίαν αὐτὴν ἔφερεν. ἡ ἡ ὑπ τ μανίας ἐλαυνομένη δ ἰόνιον διεπέρασε πέλαγος, ἀφ ἧς ⟨ ἰόνιον ὠνομάσθη. ΛΥΤΗΛ' ὀρέστα τῶ λυκοκτόνω θεοῦ.

οὐκ ἀπ' ἄλλο τινὸς πιθῆται
τὴν σὴν ἔξιν, ἢ ἀπ τ ἰδρυῦ τ ἀ
πόλλωνος. ὅπ ἀρχαιότα-
τον κατὰ τὴν ἐν ⟨ρῷ ἄρχει ἀ
τραν. ἐν ᾧ κ πῦρ ἀπόκρυφα
πρὶ οὗ πρόσθεν εἰρήκαμεν. ἔστι
ἢ καταπικρὺ τ νεμέα λιόσ.
πεφαπνόμενοι ἂν εἰσ ἄρχης. ὁ
φοφειὸσ σίκινον ἀυχῆ ἰὰ ἐν
ἄρκτοι. λέγων, ἔστιν οὐκ ἄπωθεν
τ μυκηνῶν. ἀλλ' ἐξ ἀπόπτ
φαίνεται. ⟨ ὃν ναὸν τ ἥρασ
ἀφ ἀειστερᾶς ὄντα μυκηνῶν
ῥῖς ἀπὸ κορίνθου εἰσοῦσι. λυ
κοκλόνον ἢ ὃν ἀπόλλωνα, οἱ μὲν δ' ὅ, νόμιον ἔιν ὃσ ἐπιβουλὰς αὐτ φονεύειν. νὸ κ λύκους αὐχῆ φησι θύεσθαι ἐν ἄργει. οἱ ἢ δ' ἱρὸν ἢ ὃ ζῶον. ὡσ ⟨ τ ἀρτέμιδοσ τὰσ ἐλάφους. ὅθεν κ χῆ νομίσματα τ ἀργείων, ἐφ χαράττεσθαί φασι λύκους. ὡσ κ τὰς πλαῦκασ ἀθήνησι. λαγρὰ λύκειος. τόπος ἔνθα ⟨ μυκηροίζουσι οὕτως ὀνομαζόμενος, ἣν ἢ ἀπολλώνιος χῆ ἀπόλλωνι. λέγεται ἢ ὁ ἀπόλλων λύκειος λύκειον λὲ οὐσιτέρως γυμνάσιον ἐν ἀθήναις. Οὐ ὑ ξ ἀειστερᾶς. ἔστι πὶ δὲ ἀειστερᾶς τ μυκηνῶν τῆς ἀπὸ κορίνθου πεποίηκεν τὴν ὁλόν. Οἶ δ' ἱκάνομεν. ὅταν κατελάβομεν. φάσκειν. θέλε φάσκειν, ἤγουν φάσκε λέγε. ἐνταῦθα ἢ αὐτὶ τ βεβαίως ἐπίστασο. Τὰς πλυχεύσασ. ὁμήρου, Πολυχεύσοιο μυκήνασ. Πολύφθορόντε. ἐν ᾧ πολλὰ φθορὰ κ φόνοι ἐγένοντο. Εκ φόνων. ἀφ' οὗ χόνδ ἐγένοντο οἱ φόνοι τ πατρόσ σ. Ομαίμου ⟨ κασιγνήτης. ἐκ πλαλλήλα. Τοσόν δ' ἐς ἤθης. σ' βραχὺ τ ἡλικίας ἁλοῖ, ὡς πρὶ παιδαγείσ οὕτω βαλίζει δύναμένα. ὅπων εἰς τοσοῦτον μέγρον ἤθησ, ἤγουν μέχρι τούτης ἀκμῆσ ἡλικίας. Φίλτατε ξένων. κυρίωσ ξένῶ ὁ φίλῶ, ὃν ἂν ποιήσῃ τίς ἐν τῇ πατρίδι ἀπ ξένης ἐλθόντα.

Μέλα

ΜΕλαινάτ' ἄερων. ἐχρῆν οὕτως εἰπεῖν. μελαίνης νυκτὸσ τὰ ἄερα ἐκλέλοιπεν.
» ὡς σ', ὁ σ' ἐχαταμβος πλεμίχθη. ἢ οὕτως. ἐκλέλοιπε τ ἄερων ἡ μέλαινα
νὺξ φόνον. ἵν' ἢ σ' ἄερων, πρὸσ σ' ἐκλέλοιπεν. Ακμή. ωσαλή. πιθανῶς ἢ ἐπείρᾳ σ' ἂν
ἀκροᾶται ἢν προσέχειν τοῖς ἔργοις, ἃ τα χέος συμβουλεύει τελεσθῆναι. Ξυνάπτε
γον λόγοισιν. ἤγουν ⟨υέρχεσθ δ' λόγων. Εμή. αὐτὶ τ ἐσμοῦ, ἀναλογώτερον
λὲ σ' ἐμὴν τ ἐσμοῦ, ἀπ' ὀύρου πτ
γίνεται σ' ἐσμὸν πολεονασμῷ τοῦ
σ. Ω φίλτατ' ἀνδρῶν. ἀναδέ
σκει ἡμᾶς μθ' οἵων ἀνδρῶν δεῖ ἰὰ
ἀπόρρητα ποιεῖν ⟨ λέγειν. Εὖ
λόσ εἰσ ἡμᾶσ γεγώσ. σ' ἔιν πι
σὸσ εἰσ ἡμᾶσ. Ευγενήσ. ἀπ' ἀ
γαθοῦ γεήοις. θυγενεῖς, ὧν ἡ πα
τρὶσ εὐδιφανὴσ ⟨ σ' γένοσ, γέ
νοσ δ καὶ ἡ πατρὶσ ⟨ ἡ γενεά, θυ
πατρίδαι λὲ πρὸσ ἀτικοῖς οἱ αὐ
τόχθονθ, ἡ κατὰ ὁδὸν πλιφα
νεῖσ οἷον οἱ εὖ ἔγναντθ ἕνεκα τ
πατρίδοσ, ὡσ ἔιν σὺ θυγενεῖσ ἐ
πιπολέων τ θυπατρίδων. ὥστε εἷ
σ θυπατρίδησ, καὶ θυγενήσ,
οὐ μὴ εἴτις θυγενὴσ ⟨ θυπατρεί
δησ, εἰη δ ἂν κατὰ θάτερον μέ-
ροσ θυγενὴσ οὐ κατὰ τὴν πατρεί
δα. ὡσ ἐνταῦθα θυγενὴσ ἴσωθ;
ὁ ἀπ' ἀπαθοῦ γένοσ, οὐ μὴν ὁ εὖ
ἔχων ἕνεκα πατρίδοσ, οὐ πᾶ ἔχα
σιν οἱ ἴσωσι πατρίσασ. ἀπ' ρύπ

θυγενὴσ ὑψηλὴ, θυγενὴσ λόγοσ, καὶ θυγενὲσ ἦθοσ. Εν τοῖσι δ' ἀνοήτοισ. ἐν τοῖς πολέ
μοισ. Εν πρώτοις ἔπη. ἔπη, ἀκολαθητῆσ. Δ' τὴν ἀπ τ γήρως θυβαλίαν. Εἰ μὴ
πκαιροῦ. εἰ πσοι δοκῶ μὴ καλῶς βεβαλεῦσθαι, μθάρμοσον ὃ ὄτιν, ἐπανόρθω
σον. ἔστι ἢ ἀγάσασθαι σ' νεανίσκον. ὅπ μὴ πάνυ αὐθέκαστος φαίνεται. Ν μοι
κῆς ἢ κυρίωσ λέπ Δ' μθαρμόζειν ἄπων δ' μετὰ πιθέναι τὴν ἁρμονίαν. Εγὼ πτ
ἵνα ἰκόμην. δ τ ἀνυγκαστοσ ταύτησ, δ' λεῖπεν τ ἱστορίας προσανεπλήρωσεν
ἡμῖν. Αφοίμην. αὐτὶ τ λάβοιμι. ἀφαίμην μακρὸν δ' ἃ ἐπεὶ ἀπ τ ἀορίστου, ἀφοί
μην λὲ βραχύ, ἐπεὶ ἀπ τ μέλλοντος. Χρῆ. ἔχρησεν ἀνεῖλεν. Ασκυλον ἀντὶ τοῦ.
ἢ αὐδὲν δ' ἀνάγκαιον ἀπεργασκεύαστον ὄντα, ἢ δ' ὀρέστην, οἷον μὴ μὴ πλέμα ἐπεμ
βαίνειν.

ΙΣΘΙ πᾶν. βουλέγασαι τὰ πρατόμμα. οὐχάς σε μὴ γήρατε. τ̄ πιθανοῦ
χάειν. οὕτως εἶπε. οὐ μὴ τ̄ ἀναπωείσωσιν, οὐδ' ὑποπεύσουσιν ἥξω ὑπονοή
σουσιν οὕτως ἠνθισμένον ρυτέσι κεχρωματισμένον ὑπὸ γήρως ἢ χρόνου μα
κροῦ. Ηνθισμένον. ἴνες ὠπὶ τ̄ κεφαλῆς ἥκασαν. οἷον ταῖς πλιαῖς ἠνθισμένον.
ἄνθος ἢ ἄνθιθαινον. ἐπνώσθη γὰρ ἄν εἰ ὁ ρσοῦρον ἤλλαξε τὴν κεφαλήν. δοκεῖ δέ
μοι δ' ἠνθισμένον, ἀντὶ τ̄ ἠσ
κημένον. οὐ μὴ δ' σε ἰωθι γνῶ
στριαν τὰ πλατόμμον. εἰ
δὲ δ' ἠνθισμένον ὡς ἡλικίας
σκέμμθα, ἔστιν οὐκ ὡς τ̄ τει
χῶν, ἀλλ' ὡς πανδς τοῦ σώ
ματος. Φωκεὶς. δ' ν φωκέα
προθείς, ἐπῆνεγκε Φανοτέα
ἀντ̄ τ̄ ὅλα εἰσὶ μυρικὸν κα
τα θαίνων. ὁμοίως δὲ, Ηλ'
ἐς κύπρον ἵκανε Φιλομμδ'ὴς
ἀφολλίτης ἐς πάφον. ἐλέγθη
το γὰρ ὁλοχερέστερον μὴν φω
κεῖς, ὧν μέρος δ' ἐκεισαῖοι.
φανοτεῖς. πόλεως δ' ὄνομά
φασι δ', Φανοτέως. Δορυξέ
νων. ἀντὶ τ̄ φίλων. κυρίως δ' οἱ ἐν πολέμῳ γινόμμοι φίλοι. ὡς πλαῦκος μ' ἀπο
μήδης. Αγγελλε δ' ὅρκῳ. μὴ μικρολόγως Ἕλλάδητ. ὡς κελεύουδς ἐπορ
κεῖν τ̄ πιστ. σὺ γὰρ ἀνδν πείθεσθ' ὑπ' ἀνδρὸς, δ' πᾶν δ' ὅλῳ πραδὴν πάκελευσμέ
νῳ. ὥστε ἐν οἷς δοκεῖ ἐπορκῶν δυσσεβεῖν, δ' γ' ὄντων δύσσεβεῖ πεισόμμος θεοῦ θεῷ. ἔ
χει δ' ἀξιοπιστίαν ὁ λόγος, ὡς ἐν φωκίδι ξεφόμμον καταξένους τὰ πύθια. αὐτὴ
γὰρ οἷς χρόνοις. Ἕλλησι πολέμου γὰρ φασι πενέσθαι πυθικὸν ἀγῶνα ἑξακοσίοις ἔτε
σιν ὕστερον. πρὸ δ' αὐτισερόφως λέγει. ὡς δ' τ̄ προσθεὶς δ' ν ὅρκον τῇ ἀγγελίᾳ. Οθ'
οὕνεκα. ἐκ πλαλλήδ. Εξ ἀναγκαίας τύχης. βιαίως. οἷον ἀναγκασθ̄μόρφ, δ'
οὐκ ἐκ ταὐτομάτου. ἐκ βίας. ἐκ βιαίας τύχης. οὐκ ἰδίῳ θανάτῳ. λόπισι πυθικοῖσι.
τοῖς χρόνοις αὐτῆς. νεώτερος δ' ὀρέστου ὅδιν ὁ πυθικὸς ἀγών. Ωλ' ὁ μῦθος ἐσαὶ
πω. ἡ ἔκβασις τ̄ λόγου, ἢ δ' κεφάλαιον. πιθανὸν δ' ἐ δ', ἐν φωκίδι αὐαξεφόμμον
τὰ πύθια ἀγωνίζεσθ. Εσάπω. σὺ δ' ὄχθω. Ωσ ἐφίζω. ὁ ἀπόλλων δηλονότι ὡσ
ἐκέλευεν. λοιβαῖσι πρόσφορον δ' κ' ἁγνὰ τόμοις. τοῖς ἀπ' κρας τε τμμμένοις ὄσχοις
χοισ. λέγει δ' ἂν χιλιὰς, ἤγουν καθόλου τοὺς πολλοὺς καμους, οἵ εἰσι ξυφὴ τ̄ κεφαλῆς.
ἢ πρὸ ὅσον ξυφὴ δ' κόσμος ἀπετίθεντο τοῖσ νεκροῖς οἱ πολλοὶ ἐν θήκῃ τάφῳ.
ἄλλως. κλαυθμοῖς θρηνεῖν ὠφέλεν εἰπεῖν. ἐπεὶ ἦν αἰτίας ἀρετὴν ἢ καλλωπισ
μὸν

μὸν ἐμπέχουσιν οἱ ἀνθρώποις φησὶ κλαυθμοῖς χλιαδῆς. Τύπωμα. δ' ἄγγος.
τὴν ὑδρίαν. ἐν ᾗ ἤλθεν τὰ δακοῦντα ἢ ὀστᾶ ὀρέστου ἀπέκειτο. Ηρμένοι. αὐτὶ τοῦ
ἠρμένου ἔχοντες, ὅμοιον ζῷ πώγωνα καθημένος, αὐτὶ τ̄ κεχαλασμένον ἔχων.
Κ λέγοντες. ἀπατῶντες. πταλογιζόμμοι, ὅμηρος, κλέγενόμ. Ηλιον εἶδεν.
πυθαγόρασ καθείρξας ἑαυτὸν ἐν υ πηγείῳ, λογισθῆναι ἐκέλευσε τὴν μητέρα ὡσ
τεθνηκὼς εἴη. μῦ ταῦτα ὠφανείς, βουλὴ παλιγγενεσίας, τ̄ καθ' ἅλλα πο
λὺ ἑτερατεύεται. ἀνηρύμμος
πᾶσι τοὺς ζῶντας βουλὴ τῶν οἰκεί
ων, οἷς ἐν ἅδε συντετυχήκεναι
ἔλεγεν, ἐξ ὧν ριαύτην ἑαυτῷ πλό
καν βουλὴ ἐθήκεν. ὡς μὲν μὴν τῶν
ζωϊκῶν ἀθαλίσθησαν ὁ ἑρμοῦ,
εἶτα εὐφορβοσ. εἶτα ἑρμότιμος.
εἶτα πύθιος ὁμηλίθη. εἶτα ὠφ
πᾶσι πυθαγόρας. εἰς δὲ δ' ἔοι
κεν ἀποτείνεσθαι ὁ σοφοκλῆσ. ἔνι-
οι δ' οἱονεὶ ἀπιθάνως, εἰς ὀθνεί-
σεα ἀποτίνεσθαι. οὐ γὰρ πέπρα-
κται τι ριοῦρον ὀθνεῖ. ἐφυλά-
ξαρο δ' ὀνομάσαι δ' ν ἄνδρα τ̄ μὴ
τῶν θαυμασῶν ἕν' ἀξιν ἐν ζα
γωλίᾳ. καὶ μύθῳ πλανῶ τε-
τόλμηκέ τι κακόηθες εἰπεῖν.
τ̄ πρὸσ τοὺσ ξυντετυχηκέναι. ἑαυτὸν. ὁ μᾶλλον ἥρμοζε κωμῳ-
δίᾳ. Ως καμέ. δι' ἀμέτρου ἴσασ οὕτω γίνεται. ἥρμοζε γὰρ
μᾶλλον, ὡσ κἀγὼ ἐσαυχῶ, κα
θὰ πέπεισμαι τ̄ ἐμὲ ζῶντα λάμ-
βειν τοῖς ἐχθροῖσ εἰς δ' ἔξης ὥσπερ ἄρρον ἀπὸ τ̄ φήμης ταύτησ. Δέξασθέ μ'
θύτου χοῦντα. ἐπ' θύτου χίαμ ελέξασθε ὥστε ταύτασ τὰς ὁδοὺς πεπλεῶσθαι. ἢ
οὕτωσ. δ' ἔξασθέ με θύτου χοῦντα. καὶ θύτου χῶς ἴωθι χεροῦντα ταύτας τοῖς μη
χανᾶσι. Ασχέπολουρον. ἄρχοντα πολούτου. μ' τὴν ἀρχαίαν τύχην ἀπολλυμμ'.
κατασάτην. εὐφεπισήν. Εἴρηκα μὲν. κατὰ δ' πρὸν ταῦτα ἱκανὰ δηλονότι, κα
τὰ ἀποδόσιν λέγεται, ὡς δ' εἶεν. μ' ταῦτα μὲν λὴ ταῦτα. μ' ταῦτα μὲν οὕτως,
τ̄ εἰρῆται λόγου, τ̄ τοιαῦτα. Σοὶ δ' ἤδη γέρον. σοὶ ἦ ἀπ' τοῦ νῦν ὦ γέρον με
λέτω δ' σον, ἤγουν ὅπ' ἐτάχθης καὶ χρεωστῶσ πληρῶσαι, λέγε δ' πορευθέντι

καὶ σκοπῆσαι, καιρὸς ἡ νῦν ὅδ' ἐστὶν ἀλλονότῃ, ὅς ὅδε τοῖς ἀνδράσι μέγιστος ἐν σάλῳ, ἢ νῦν ἀγὼν ἐμὸν ἔρξειν πανδίκως. ΝΩ. Δ' ἔξιμεν. δέχεται γὰρ οὐ λόντῃ δὴ τὴν εἰσοδον τοῦ χοροῦ. Καιρὸς μ' ὅσ' ἐφ' ἑκάστου πρᾶγμαρος δ' καίριον ἡ χρησιμώτατον, ὁ καιρός ὅδ' ἐστιν, ὅπου μ' ἁ σωτῆρια πεδὰ καιρὸν πιπόμενα οὐκ ἀπαλέξοντ' ἂς ἁ δὲ κάμνοντι περὶ τ' φύσει τ' νοσήματος δ' λεγόμενα. ὡς εἰπὼν τοῖς μύουσι περὶ σωφροσύνης δ' λέξειν. Καὶ μὴν θυρ. δ' ἔξω ἔνδον θυρῶν. θαυμαστὸν ὁ γέρων οὐκ ἐπιβέβηκε τοῦ ἀληθοῦ. ἀλλ'

ἀπεῖναι βουλόμενος δ' ὀρέ-
στην προσώπων τινός φησιν.

Προσώπων. θεραπαινίδων οὐ μόνον ἀρσενικῶς ἀλλὰ θήλυ-
κῶς ὁ προσώπος ὡς πρὸ ἐντεῦθα ἑτέρωθι. Ἀ ἐστὶν ἡ ὀρέ-
στης. ὑπὸ νεότητος ὀρέστης πρὸ φιλοπευστεῖν. ὁ δὲ πρέ-
σβυτης δ' χρήσιμος κοπεῖν ἀναγκάζει. Ἀνακούσωμεν. ἐπακούσωμεν. Μηδὲν πρόσθεν. ἅμα μὲν εἰς δ' χρήσιμον συμβουλεύει πείθεσθαι τοῦ θεοῦ ἅμα δ' ἐξ ἀρχῆς μνησθέντος ὁρίστου. Ω Φάος ἀγνόν. ὁλόφυρσις ὅδε τ' κλέκτρας ἐν τοῖς μο-
νῳδίαις. ὅπερ σύνηθες τοῖς γυναικοῖς, κινητικὸν τ' πένθους. αὖθις δὲ πρόσωπον ἐν-
γον ὅδε τοῦ ἀποθανόντος. ἐπεὶ δ' ἄνδρες ὅδε πρὸς θυγατέρας, ἢ πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα
βλέπων, ὡς ἀπεμεμφομένη τοῖς θεοῖς, ἢ μάρτυρας τ' θρήνων καλοῦσα, πρὸς τὰ
στοιχεῖα πρεῖ δ' ἂν λόγον. ἡ οὕτως ἡμῖν δηλωθήσεται ὅπως δέκεται τοῦ συμβάν
τος καὶ ἁ δ' ἦν πατέρα. ἰσόμοιρον δέ φησιν τ' τὴν γῆν τοῦ ἀεί, πρὸ ὅσον πεφυκέναι
ἀνθρώποις τὰ στοιχεῖα πρέπει. ἡ τοῖς φιλοσόφοις ἴσως δοκεῖ εἶναι καὶ ἀναλύ
σιν ὁ ἀὴρ τῇ γῇ. Ρέσκαπται ἡ γῆ εἰ ὁ δὲ λυθῇ ἰσωθήσεται αὐτῷ. οὕτως ἔχει ἡ
δ' ἡσθόδον, γαῖα δέ βροτῶν μὲν ἐκείναρ' ἴσον ἑαυτῇ οὐρανόν. ἰσόμοιρον ὁ γῆς
ἀέρα δ' σκότον φησίν, ἵνα δ', φάος ἀγνὸν ἀνθ' ἡδέος. ἡ γῆς φησιν ἰσόμοι
ρος ἀήρ, ἴσην μοῖραν ἔχων τῇ γῇ. πανταχοῦ γὰρ ὅδε ἀήρ. ἢ ὅτι τὴν ἡ ἀὴρ στοιχεῖα.
ἰσότιμα τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ἀλλήλοις. πίνες ὁ ὅτι μέσῃ ἀέρος ἐστὶν ἡ γῆ, ὡς
τὰ ἀπὸ κέντρου δηλήματα. ἰσόμοιρος δ' ἐστὶν ἀπέχειν πανταχόθεν τ' ἴσης. ἡ
ταῦτα ὁ Φερεκράτης πεφώνηκεν. ὁ ὁ ἀὴρ. ὁ. Ρέστιλε δὲ ῥοθμὸν ἢ μέρον.
Ἀλλως. καὶ τὴν ἴσην ἐναντιότητα ἔστιν ὁ μὲν ἀὴρ ἰσόμοιρος τ' γῆς, ὁ δ' ὕδωρ τ' ἀέ-
ρος. ἔστι δ' ὁ μὲν ἀὴρ θερμὸς ἡ ὑγρὸς ἐξαίρετον ἔχων ὁ ὑγρόν, ἡ δ' γῆ ψυχρὰ Ρ ξη-
ρά, ἐξαίρετον ἔχουσα ὁ ξηρόν, ἡ ὁ αἰθὴρ θερμὸς ἡ ξηρὸς ἐξαίρετον ἔχων ὁ θερμόν, ὁ
δ' ὕδωρ ψυχρὸν ἡ ὑγρὸν ἐξαίρετον ἔχον ὁ ψυχρόν.

Ω ΦΑΟΣ ἀγνόν. ὅσα μοι συνοίσεται θρηνούσῃ ἡ κοπτομένῃ. ὁ δὲ κατάλληλος τοῦτος.
ὡς πολλὰς μὲν ὠλὰς ἔδετο. πολλὰς δὲ πλαγὰς αἱμαξομένων τ' στέρνων. Πλα
γὰς ἀντήρεισ. βραχύτερον δέ πως ἀπήγγελται ὡς τε τὴν δάλοσιν αὐτῶν μὴ
πάνυ πολιτικὴν Ρ. μετικὴν ἢ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. οἷον πλαγὰς κατὰ δ' ἐναντί
ον τ' στέρνων ἐλαυνομένας. ἢ ἀντήρεις, ἀντιπίπτοις. ἀντὶ δ' ἴσασι τοῖς θρήνοις μετὰ
κτυπὰ τ' ἐρεσσόντων ὅταν κα-
τ' ἴσον ἐρέσσωσι δ' μὴ εἰσθάτε-
ρος περιωσεῖται ναῦς. ἀντήρεις δ',
ἀντικτυπούσαις τοῖς θρήνοις. θρη-
νοῦσα δὲ ἔτυπτε δ' κῶπος πᾶσ
ἕκαστον. Ηθου, ἀντὶ τ' ἔμαθες.
Αἱμαξομένων. δὲ τούτων ἐπί
τασις. αἱμαξομένων δ' αἱματι-
κρῶν γενομένων ὑπὸ τ' πληγῆτε
ος. Οτόταν δ' νοφερά. ὅδε μὲν
φησι δ' νυκτὸς κλαίω, καὶ δύναι
δ' ἐστιν. ὅδε δ' δ' ἡμέρας, ὁ ἀὴρ, ἡ δ'
φῶς. λέγει δ', ὅτι οὐ δέλειπω οὔ
τε νυκτὸς οὔτε ἡμέρας κλαίουσα.
χαλεφθεῖ. πρὸ ἔλεθε. Οσα δ' λύ
σηνον. κατὰ βραχὺ ἐνδεικνυμένη τὰ
τ' ὑπόθεσιος. ἰδὺ δ' ἔγνωμον ὅτι
ἀδελφὴ τ' ὀρέστου. Ο δὲ τί θρη-
νεῖ. Ον κατὰ μὲν βάρβαρον. πε-
ρὰ δ' ὑπ' ἀπεμέμνονος ἐν τῇ νεκύᾳ, Οὔτε με ἀνάρσιοι ἄνδρες. Ο τὰ ἑξῆς. πάνυ
δὲ σοφὰ παθὼν ὁ λόγος, εἰ Ο πολεμίων πικροτέρα ἐφάνη κλυταιμνήστρα
ἰλίῳ ἀνδρί. πάνυ δὲ περὶ παθὼν δ', ὃς Ιλικοῦ ρου Ο ροκοῦντα δέ. πραξαμένη δ' εἰ
πεῖν, ὅπως θρῦν ὑλοτόμοι. δ' λὲ ὅλον. μήτηρ ἡ ἐμή, ἣ ὁ συγκαθεύδων αὐτῇ ἀλ
λόθος, ἔκτεινεν αὐδὴν κατὰ δ' κάρα δ' φονικοῦ πελέκεως, κατὰ θρῦν δ' νδροτό
μοι χάλκεον δηλονότι. δ' μὲν κάρα ἔχει δ' πρότερον βραχύ, Ο δ' δεύτερον μα-
κρόν, παίσας κάρα θώϊξε. δ' ἢ κρᾶτα δ' πρότερον μακρόν, ἡ δ' δεύτερ' βραχύ.
Οὐκ ἀξείνιστον. ἀντὶ τ' οὐκ ἀπέκτανε. ξενία δ' ἄρεος, βαύματα. φόνοι. Ο ἀρχάλο
χος, Ξενίαις δυσμενέεσσι λυγρὰ χαριζόμενοι. Η μοῦ φέρεται. εἰ δὲ Ο τὰ τ'
χρυσοθέμιδος πάκεται, αὐτή γε δ' δ' πάνυ ἀλγεῖν σύδεμία κατ' ἀξίαν φρο
τίζων τῶν γεγονότων οἰέται ἡ μόνην αὐτήν. Ασίκως οἰκτρῶς τε. ἐν πᾶσιν ὑπό
κεται ἀντὶ τ' ἀσίκως, ἀεικῶς. καὶ οἰκτρῶς μὲν, ὃ δὲ βίᾳ Ο ἐμπεσοῦσα δηθε-
πε. ἀεικῶς δέ, ὅτι πελέκει αὐδ' μὴ θύρεσσι ἐτίσατο.

ΑΛΛ' ἰοὺ μὴν λή λήξω. ὀνοῦς. ἀλλ' οὐ λήξω θρήνων οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ὀδυρομένη, ἕως ἂν νύκτα τὴν φῶς βλέπω. ὥστε μὴ ἀκούσασ' ὄχος τροπῶ ἤ χώ τινα πελασπέμπειν τῶν θρήνων πρὸ τῶν παρῴων θυρῶν. Ηχώ. αὐτὶ τοῦ ἤχον, οὐ οἱ ποιηταὶ ἠχὴν λέγουσιν, ἡ χὼ μὴ φωνῆς αὐτίφθογγα. Σεμνάτε θεῶν. θύφρονως ὡς τὸ εὐμενίσης. Μούνη μὴ ἄγειν. ἢ δ' καταβαροῦν τὸ καταφερόμενον ὁ φέρειν οὐ δύναμαι. ἢ ὡδὶ τοῦ ὀρέστου ἀκούσαντα δ' αὐτίῤῥοπον. ὅπερ ἂν εἶχεν ἐκεῖνος φέρειν παρών. ὥστε κοινὴν ἡμᾶς αὐδᾶ φέρειν. μόνην δὲ φέρειν οὐκ ἔτι στοκῶ. αὐτὶ τοῦ ἰσχύω. οἱ δὲ νεώτεροι ἀντὶ τοῦ σῴζω. Ιὼ πᾶ πᾶ. ὡς ἀρρόδιος ὅτι χρεοῦ γμυαικεῖα ἢ λέκτρα συναχθομένων. Δυσταλοῖ ἀτας. τὸ ἐξολέσατης. οὐ δὲ τὸ οἶκτρον ὅτιν ὁ λόγος. Ακόρεστον. αὐτὶ τοῦ ἀκορέστως. Τίν' ἀεὶ τάκεις αὐτὶ τοῦ δὴ τί δὴ κηκεῖ τῷ ἀκορέστῳ οἰμωγῷ. ἢ γοῦν τίς ὅτι ἢ οἰμωγὴν οὕτως ἀκορέστως ἀεὶ τὴν καθ' σαυτὴν οἰμώζεις, ὃν πάλαι ἀλόντα ἀποστυγεῖς ἀπαμέμνονα ἐξενεργείας τὸ δολερᾶς δὴ ἀσεβεσάτης μητρός, ἐκδόρυ γενόμενον δηλονότι χειρὶ κακῇ, ἢ γοῦν κακοπρίῳ καὶ φονικῇ. Αδεωτάτας. ἀσεβεσάτης. Μαξὸς ἁλόντα. λίαν αἰλήμων ὁ χορὸς ὢν ἂν ἄμεθον βέπω τὴν αὐτίαν. ἢ γυναικῶν ὅτιν ἡ λέ ὦ γενέθλα γεννάιων πατέρων, θνον, μηδὲ ὡς ῥῆς προφανίσιν ἁμαρτήμασι καὶ λέγειν ἄλλης γυναικός. Καὶ δ'. Εἶμοι θέμις τάδ' αὐδᾶν. λίαν ἀθικὲν ἢ ἁρμόζον γυναιξίν. ἐπεικατ' ἀρχόντων ἦν ὁ λόγος. ἢ ἐπεὶ δοκεῖ δύσφημεῖν, φησὶν, εἰ λίκαιόν ὅτιν οὕτως εὔχομαι. ἄλλως οὕτως. ὡς ὁ ἀγαμέμνων ἀπώλετο οὕτω εἶπε ἀπόλοιτο τάδε πρέπον. θέμις δ' ἔννομον, ὅσιον δ' λίκαιον, ὅμως ἢ ἀμφότερα ὡς θεοῦ, δ' δ' λίκαιον ὡς ἀνθρώπων.

ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων
συγχεόντε γόων, ἔστ' ἂν
λεύσσω παμφεγγεῖς ἀστέρων
ῥιπάς. λεύσσω δὲ τόδ' ἦμαρ
μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥστις ἀκόλουθον
ὧδε κωκυτοῖ τῶνδε παρῴων
πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν.
ὦ δῶμ' ἀΐδλα, καὶ Περσεφόνης,
ὦ χθονί' Ερμῆ, καὶ πότνι' ἀρά,
σμυγεράτε θεῶν πᾶσιν Εριννύες,
αἳ δὴ ἀλίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε,
δὴ εὐνὰς ὑπεκλεπτομένους,
ἔλθετ'. ἀρήξατε. τίσασθε παῖδας
φόνον ἡμετέρων.
καί μοι δὸς ἐμὸν πέμπατ' ἀδελφόν.
μούνη μὴ ἄγειν οὐκέτι στοκῶ
λύπης αὐτίῤῥοπον ἄχθος.
ἰὼ πᾶ πᾶ δυσταλοτάτας
Ηλέκτρα μαξὸς, τίν' ἀεὶ
τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν ἀκόρεστον
δὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεωτάτας
μαξὸς ἁλόντ' ἀπάτας Αγαμέμνονα,
κακᾷ τε χειρὶ πρόδοτον. ὧς
ὁ τάδε πρέων
ὄλοιτ', εἰ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.

Ω ΓΕΝΕΘΛΑ. ὦ πᾶσις τῶν δυγενῶν μυκηναίων. Ηκέτ' ἐμῶν καμάτων. οἷά φησιν ἁ πρεσβυτέρα. καὶ οὐ λανθάνῃ με ὅτι ὑπὲρ δὲ λέον πρίσθ. ἢ οἶσθ' ὅτι μοι δύνοῖτε, ἵνα συναλγῇς ὧν πρόκειμεν' ὦ, ἥκετ' ἐμῶν καμάτων πλαμύθιον. ἄμειν δ' πρὸ τοῦ. Φυγγάνει. ἤγουν σχεφεύγει, ἀπὸ τοῦ φεύγω γίνεται φυγάνω, ἢ ἐκβολῇ τοῦ. ε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ. ν. εἶτα ἀφ' δ' ἐπαγόμενον. γ. ξοπῇ κύρου εἰς. γ. φυγγάνω, οὕτω γίνεται καὶ δ' τυγχάνω ἀπὸ τοῦ τεύχω ἀχαίου, ἢ δ' πυνθάνομαι ἀπὸ τοῦ πεύθω, ἢ δ' πυθάνομαι ἀπὸ τοῦ πεύθομαι, ὃ δ' ἐρυγγάνω ἀπὸ τοῦ ἐρεύγομαι, ὃ ἕτερα.

ἥκετ' ἐμῶν καμάτων πλαμύθιον.
οἷσά τε ὃ ξυνίημι τάδ'. οὔτι με
φυγγάνει, σὺ δ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
μὴ οὐ δ' ἐμὸν συναχεῖν πατρὸς ἄθλιον.
ἀλλ' ὦ παγκοίας
φιλόπτηρσ' ἀμφιβόμμαι χάειρ,
ἃ τέμ' ὦδ' ἀλύειν.
αἰαῖ ἰκνοῦμαι.
ἀλλ' οὔρι τόνγ' ἐξ αἴσθε
παγκοίνα λίμνας πατρὸς, αὖ
σάσης, οὔτε γόοις, οὔτε λιτῶσι,
ἀλλ' ἀπὸ τῶν μερίων, ἐπ' ἀμηχάνον
ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα δόλωσαι,
ἐν οἷς ἀνάλυσις ὅτι οὐδεμία κακῶν.
τίμοι τῶν δυσφόρων ἐφίκ.
ἀλ νίκπθ', ὃς τοίκρῶς
οἱ χθονίων γενέων ὧδ' ἀλάθεται.
ἀλλ' ἐμέγ' ἀστονέας ἄρδεφένας,
ἃ, Ιτυν αἰὲν Ιτωλοφύρετ,

,, ρακάλοῦσα θὺ θεοὺς. ἢ αἰχύλος. Μόνος θεῶν φθάνατος οὐ δώρεων ἐρᾷ, μόνος οὐ
,, λέχθ' λυκερᾶς μέρος ἐλπίδος. Εφίκ, ἐπθυμῶ. τίμοι φησὶ τύτων πλίχικ ἄ
πρ ὅτιν οὐκ θὐκόλως φέρ. ερκνοις ἢ πένθ. Νίκπος. ὁ ἐν βρεφικῇ ὢν ἡλικίᾳ ἢ ἄ
πρ τύτ' ὁ αὐόηθος. Αλλ' ἐμέγ' ἀστονέας ἄρδεν. ἀτλικῶς δ' ἄραρέ με, αὐτὶ τοῦ
,, ἤρεσέ μου τοῖς φεσίν. ὃ ἀριστοφάνης, Σὲ ἢ ταῦτ' ἀρέσκ. δ' ἢ ἄραρεν, αὐτὶ τοῦ
σύμφωνα πράσσομεν ἐγὼ ἢ ἀνὴρ ἕνεκα τοῦ θυνῆν. Αλλως. οἷον συνήρμοσται μοῖρ' αἷς φεσίν. τοῦτ' ἔστιν, ἐκείνην ζηλῶ τὴν ἀεὶ δ' νί τω στενάζουσαν. Αλλ'. οὕτως ἦν ῥᾴδιον λέγεσθαι, ἀλλ' ἐμὲ ἤρεσε κατὰ τὰς φένας ἢ πρὸ δ' στενάζειν ἀ
χλουμένην ἢ τ' νὸς ἄγγελ' ὄρνις, ἥτις παρα[γ]ρεμένη ἀεὶ ὀλοφύρεται τ' τὸν τ' τ
τω, νῦν δ' σωσπάγει δ' λόγον ὡς ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ, καὶ λέγει ἢ πτ' ὄρ
νις νὸς ἄγγελ' ἀτυχεμένη ἀεὶ ὀλοφύρεται τ' τὸν τ' τὸν.

ΑΤΥΖΟΜΕΝΑ. ἐκπλητ|τομένη τοῖς συμβεβηκόσι, ἢ ὀδυρομένη. Διὸς ἄγγελος.
» ὅπη ἢ δ' ἔδη σημαίνῃ, ὅμηρος. Ὡς δ' ὅτε πανσ|δέου κούρη χλωρηΐς ἀνθὸν, Καλὸν
» ἀείσηπιν ἔαρος νέον ἰσαμενόοιο. ἢ ὅπη τὴν ἡμέραν σημαίνῃ. ἢ ὅπη τὰ ἑαυτῆς ἀγ-
γέλλει κακά. ☾ τὴν πξαθρυλλουμένην ἀγγελίαν. καὶ δ' πάθος. ἢ ἄγγελου
εἶπεν, οἷον τέρας καὶ δ' πξ' αὐτοῦ γινόμενον εἰς τερατείαν ☽ φύσεως. καὶ ☾ πα-
» φὼ, Ηρ☉ ἄγγελ☉ ἱμε
ρόφων☉ ἀκοῶν. Σὲ δ' ἐ ὄρνις ἀτυζομένα Διὸς ἄγγελ☉.
γχε νέμω θεόν. αὐτὶ τοῦ ἐν ἰὼ παντλήμων
τιμῇ τῶν θεῶν μειζω σέ. Νιόβα, σέ δ' ἐγωγε νέμω θεόν,
ἢ γω θεόν σε ἔχω καθό- ἄτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
πη δακρύδσ ἐν τάφῳ πετραίῳ. αἰ αἰ δακρύεις.
Θ' ἡ αἰ αἰ καθ' ἑαυτὴν λέγ. ☾ οὔτοι σοὶ μοῦνα τέκνον
Εν τάφῳ πετραίω. τουτέστιν, ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
ἀπολιθωθεῖσα. ☾ ὅμηρος. Εν πρὸς ὅ, τι σὺ τ' ἐνδυνεῖ πετρία,
» σπυλαφ ὅτι φασὶ τυφωέος οἷς ὁμόθεν εἶ, ☾ γενᾶ ξύναιμ☉.
» ἐμμεναι βύνας. Πετρία. οἷα Χρυσόθεμις
πρὸς δ' ἄχος ποδωδη. αὐτὶ ζώει, ☾ Ιφιάνασσα,
τ' ἀμετροσ ἐν ☽ θρηνεῖν. πε κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ὤδᾳ.
ριατ|δ φησιν ὁδύρη πρὸ τοῦ ἀλέ ὁ ὄλβιος, ὃν ἀ κλεινὰ
θεις οἷς ἐκ τ' αὐτ' γένοις τυ|δ γᾶ πτὲ Μυκηναίων
χάνεισ. ὥστε ☾ ἕτερόν τι δ' σέξεται βὺ παξίσαν Διὸς εὔφονι
λάσκει ἡμᾶς. ὅπη ☾ ἀσελ- βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ορέσται.
φὰ αὐτῇ εἰσι λύομεξιώτε ὃν ἔγωγ' ἀκάματα
ρ|τὴν συμφορὰν φέρουσαι. πρόσμενόσ' ἄτεκν☉,
ο ἵα χρυσόθεμισ. ἢ ὁμήρῳ ἀ- τάλαιν' αὐύμφθογγος αἰὲν οἰχνῶ,
κολουθεῖ εἰρηκότι φρεῖσι τὰς

δυπατέρασ τοῦ ἀπεμέμνονοσ. ἢ ὡσ ὁ τὰκύπεια ποιήσασ τέσσαρασ φησι. Κρυ
πτᾷ τ' ἀχέων. ἢ μερχή ὅτι δ' ἀχέων, αὐτὶ τοῦ δυσφορῶν ὑπ' ☽ κεκεύφθαι.
ἢ ὁ ἐν ἅβῃ κρυπτῇ λυπουμέν☉. Ολβιοσ ὄν. σωσπάγει κἀνταῦθα δ' ἐν λόγῳ
☽ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ, ὀφείλων ἢ λέγειν, ὅλβι☉ ὁ ὀρέστησ, ὃν ἡ κλεινὴ γῆ
λέξεται τῶν μυκηναίων, ὁ δὲ λέγει ὅλβι☉ ὃν πινα ὀρέστην ἡ κλεινὴ γῆ τῶν μυ-
κηναίων λέξεται πτὲ, δυπαξίδην αὐτὶ τοῦ σοφανῆ μολόντα εἰσ τήνδε τὴν
γῆν, βήματι εὐφονι αὐτὶ τοῦ, πομπῇ ἡλεία τοῦ δόσ. Βήματι. αὐτὶ τ' ὁλῷ,
σωματῇ. Ακάματα. ἀκαμάτωσ ☾ ἀναλεί|πτωσ. λέγει δ' ἂν ταῦτα ἐν ὑπο-
κρίσει, ἢ οὐ κεκμηκότωσ. Οἰχνῶ σοδιέρχομαι. οἰχνῶ δ' ἐγέγονεν ἀπὸ τοῦ οἴχο-
μαι πξοῦθίσει τ. ν. μετέπεσε δ' εἰσ τὴν τῶν σοδιωχωμένων συζυγίαν, ὥσ πξ
☾ δ' ἀσυκνοῦμαι, γενόμενον ἀπὸ τοῦ ἵκομαι πξενθίσει τοῦ. ν. ἀπὸ δὲ τ' οἰχνῶ
☾ οἴχο☉ ☽ ἔχ. τ. ι.

ΜΥΔΑΛΕΑ. Μάβροχοσ ῥῖσ ἀκριδῶν. Ανήνυ☉ν. ἀτελείωτον. Ωντ' ἔπαθεν, ὧν
τ' ἐδάκ. ὧν ἔπαθε πᾷ ἐμοῦ δύεριπσῶν. Νέσσεσ|δ αὐτόν. ὧν ἦ ἐλάκ, ὅλ συνεχῶσ
πεμπεν ἀγγέλουσ ἀλοῦ☾ τὰ κατ' ἄκθον. Τί ☽ ἀγγελίασ. ἢ γω τι εἰδὼσ
ἀγγελίασ οὐκ ἔσχεται ἐμοὶ ἀπατῶ μῶν, ἢ γω ἀπάτην ἔχον, τουτέστι ψυ-
χὴ λές. Λεῖ ☽ παθεῖ. ὁ ὀρέστησ φανῆναι, ἀπ' κοινοῦ. Ω δ' ὑπόραλγ' χόλον.

ἀκρυδ μυδαλέα, δ' ἀνήνυτον
οἴτον ἔχουσα κακῶν. ὁ λέ, λάθεται
ὧντ' ἔπαθ', ὧντ' ἐδάκ. τί ☽ οὐκ ἐμοὶ
ἔρχεται ἀγγελίασ ἀπατώμενον.
αἰεὶ μῶν ☽ πθεῖ.
παθὼν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι.
☾ θάρσει μοι θάρσει τέκνον,
ἔστι μέγασ ἐν οὐρανῷ
Ζεὺσ, ὃσ ἐφορᾷ πάντα, ἢ κρατύνει.
ὦ δ' ὑπόραλγ' χόλον νέμουσα,
μὴ θ' οἷσ ἐχθαίρεισ
ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου.
» χρόν☉ ☽ δύμ☽νησ θεόσ.
οὔτε ☽ τὰν κρίσαν
δανάμον ἔχων ἀκτὰν
πᾶσι λαμπρονίσασ ἀπειρέσ☉ν,
οὔθ' ὁ πᾷ δ' ἀχέροντα θεὸσ ἀνάσσων.

ὦ τινι ☾ νὶ, δ' ὑπόραλγῶν
τα. δ' ἄγαν ὀδυνηρὸν ☾ λυπη
ρὸν χόλον ῥῖσ πεπαιμένοις νέ
μασα, μὴ ὑπερβολᾷ χεῶ τοῖσ
λυπροῖσ καὶ δ' εινοῖσ. μήτε ἐπι-
λάθ αὐτῶν. ἀλλὰ μέμνησο μῶ
αὐτῶν. γενναίωσ δ' ἐ φέρε. ἢ μή-
τε ὑπὲρ δ' δ' έον ἔχθαιρε. μήτε
ἐπλανθάνου τ' ἐχθρασ. Χρό-
ν☉ ☽ δύμ☽νησ. ὁ ☽ χρόνοσ δὺ
μαρσὸσ πᾷ ἔρχεται. ἐνίοτε δ' ἐ
ὑμετ' ὀλίγον ἀνυομένω τ' χρό
νω ἤξε ὀρέστησ. ἢ δύχορνόσ ἐστιν ὁ
χρόν☉. ὥστε μετελθεῖν ☽ δ' ἀλί
κοισ. κεί☾ν. φωκικήν. κεί☾
☽ πόλισ φωκίδοσ. *
Τὴν αὐτὴν τὴν κρίσασαν. αὐτὶ
κτητικοῦ, τουτέστιν τ' κρίσησ.
Βανόμον. ἐοικὸν θρεπτικήν. Α πε
» εἴ☉ν☉. ἀνεπίσκοφ☉. ἀνεπέλθυσ☉. ἔνθεν ☾ δ', ὑπὸ ὑφοπέων ἐνιαυσίος.
ἀπ' κοινοῦ λὲ λεπτέον δ', ἀπείφοπσ. οὔτε ὀρέστησ ἀπειρέφοπσ☉. ὃσ ἐν τῇ
φωκίδι τρέφεται. οὔτε ὁ κάτω θεόσ. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ὀρέστου τιμωρηθήσονται. ἢ
ἀπ' τῶν χθονίων θεῶν ἔστω τὴν τιμωρίαν τοῦ ἀλίτου ἀνηρημένου πρόσλό-
κα. πινὲσ δ' ἀπειρέφοπσ☉ ὡσὶ μὲν ὀρέστου, ἀνεπιέλθυστοσ. ὡσὶ δὲ τοῦ πλού
τω☉, ἀνεπίσκοφ☉ τοῦ δὺ ἐχθροὺσ μετελθεῖν. πολλάκισ ☽ δ' κατὰ κοι
» νοῦ λαμβανόμενον ἀφόρωσ νοεῖται. ☾ ὅμηρ☉, ἐνθ' ἐλέτην δίφον τε καὶ ἀ-
» νέρε λίμου ἀείστω. δ' ἐλέτω κατὰ κοινοῦ ἔστιν. ἀλλ' ὃσ μὲν τοῦ δίφοσ, ἀντὶ τ'
ἔλασον. ὧν δὲ τῶν ἀνδρῶν, ἀντὶ τ' ἐφόνευσαν. Οὔθ' ὁ πᾷ δ' ἀχέροντα.
οὔτε ὁ ἅδησ ἀνεπίσκοφ☉. ἀπ' κοινοῦ γὰ δ', ἀπειρέφοπ☉. τ' ὑπὸ ἐχθροὺσ με-
τελθεῖν. ἀλλ' ἔχει ὡσὶ ἐφοφὴν, ☾ ὠφελείαν πρεῖται. Οὔθ' ὁ πᾷ δ' ν. ἄλ
λωσ. πᾷ ἀντὶ ☽ κατὰ, ☾ ἐν ☽ πιζῷ λόγῳ ἐν χρόνῳ αὔτη ἡ ξύνταξισ ☽
πᾷ προθέσεως.

ΑΛΛ' ἐμὲ μὴν ὁ πλὰς. οἷον δ' τλεῖστον τ βίου ἐβίωσ' ἐν κακοῖς. © ὁ τλείων μέ φησι βίοσ ἀπλέλοιπε, μηλέπτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γνομένην. ἐπὶ μέχρι νῦν, οὐδ' ὑπὲρ ἐκδικίας ἀγαμέμνονος τέπραξε τ. Ας φίλος οὔ τις ἀνήρ. ἤρι ἦσ φίλος οὐδεὶς προΐσται. ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν δ' λαβούμενοι. ἤ ἐκεῖνο. Ανδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκ πολλῶν φίλοι. Επικος. αὐτὶ τ μέτρικος, Αναξία. ἀξία αν οὐκ ἔχοσ', ἀλλὰ ἄξιμος.

ΟΡ. ἰκνοῦμαι. αὐτὶ τ δικαιοῦμαι ἦλθ' ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πλὰς
θὺ παζώοις οἴκοις. Ωσθ' μὴν ἀπολέλοιπεν ἤδη
ἀεικεῖ. λειπτικῶσ δ' ὦσθ'. ἐ βίοτος αὐέλπιστος. οὐδέ τ' ἀρκῶ.
λειπτὸν ἢ δ' ριοῦτον. © λε ἅπσ ἄνθρωποκέων κατατάκομαι.
ληθότως ἐμφάνον δ' χῆ ἃς φίλοσ οὔτις αὖ ἀνὴρ ὑπίσταται,
μα τ ὑπερκειτῶν. ἀεικεῖ δ' ἐ ἀλλ' ἄπεῖ πσ ἐπικθ' ἀναξία,
αὐτὶ τ ἀμχρᾶ ἀπρεπεῖ πα οἰκονομῶ θαλούμενος παζόσ. ὥσθ' μὴν
ρὰ δ' μὴ ἐοικέναι, ὁ δηλοῖ κα ἀεικεῖ ζῶ σολᾶ.
θήκθν. Οἰκτρὰ μὲν νόσοις αὐ κενᾶσ δ' ἐφίσταμαι τραπέζασ.
θά. ἡ ἀγγελία ἡ σοὶ τὸν νό οἰκτρὰ μὲν νόσοισ αὐδά,
σου τ παζόσ οἰκτρὰ ἐζένθο, οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταισ παζώσασ,
θύθεως αὐαιρεθέντοσ. ἀπ' κοι ὅτε σοι παζχάλκων αὐτὰία
νοῦ ἢ δ', αὐδά. οἰκτρά σοι θὲν γλυκὺν ὠρμάθη πλαγά.
γέλγενεν ἡ φωνὴ ἡ ἀγγέλλα Λόλθ' ἦν ὁ φάσασ, ἔρθ' ὁ κτείνασ,
σα σοὶ τ νόστου τ παζόσ. οἱ δεινὰν δεινῶσ προφυτεύσαντο
κφὰ λὲ κοὶ σοὶ τ κοίτησ μορφάν. εἴτ' θν θεόσ, εἴτε βροτῶν
αὐτοσ. οἷον οἰκτρὰ πέπνυθας. ἦν ὁ ταῦτα πράσσων.
μὴ ὅτε ἥκουσας πτείναι ἀγαμέ ὦ πασᾶν κείνα πλέον ἀμέρα
μέμνονα. πεισθεὶσ ὅδε ἐ ἐλθοῦσ' ἐχθίστα λήμοι.
πιβυλθήσεται. οἰκτρὰ ἢ,

ὅπ © ἡ πρᾶξισ γέλγενε. καὶ ἀνηρέθη. Αυταία γενύων. ὅτε ἀυταίαν ἐπλήμη ἀπὸ γενύων παγχάλκων. ὅθεν πελέκεων. γένοσ γὰρ εἶδοσ πελέκεος. Δόλοσ ἦν ὁ φάσασ. αὐτὶ τοῦ ὁ φασάμενοσ. ὠθίνησάμενοσ. ὁ λὲ ἀνέλων ἔρωσ ἀ ἐρωτία γὰρ ἑαυτῶν, ἀνεῖλον ἀγαμέμνονα. δόλοσ ὁ φασάμενοσ τὴν ἐσίασιν, ἐν ᾗ ἀνῃρέθη. Ερθ' ὁ κτείνασ. ἔρθ' μικρὸν δ' δ' μέτρον, ὅτε λὲ μ' μικρὸν γράφετ' λῆ λον ἐκ τ' ἀπατικῆσ, θν ἔρουσι λέγομεν, © ὅμιλρθ', δ' ἔρον ἔντο. Προφυτεύ σαντεσ. προσκευάσαντοι. προκατασκευάσαντεσ. Μορφάν. μορφὴν, τύπον. Τὴν λὲ μοχθείαν φησὶ τ αἰγίσθου, ἣ τὴν ὀφιν ἣν εἰργάσατο τ φόνου. Εἴτ' θν θεόσ. πάνυ αὐθαιμόνωσ ὁ χορὸσ δ' μὴν πρᾶγμα λέγει. θὺ γὰ πρὸξαντασ οὐκ ἐλέγχει.
Ε ἴτε βροτῶν. εἴτε τισ ἀπὸ βροτῶν. Ω πασᾶν κείνα. ὦ ἡμέρα ἐκείνη ἡ ἐλθοῦσα ἐμοὶ ἐχθίστη. ἡ μάλιστα μεμισημένη πασῶν ἡμερῶν. δ' ἢ τλέον, δυσμενῶν.

Ωδή

Ω ΔΕΙΠΝΩΝ ἀρχηγέτων. τῶν ἐπὶ τοῦ αἰγίσθου φησὶ τοὺσ ἀπαμέμνονι πραχθέντων ἐπ' ὀλέθρῳ. ἃ οὐδὲ ὀνομάσαι καλόν. Εκ πατρὸσ πάθη. μεγάλα. Τοὺσ ἐμοὺσ εἶσι. ὡφίλευε τῶν πρὸσ δ' ἐκ πατρὸσ ἄχθη, ἃ ὁ ἐμοὺσ εἶσι πατήρ. ὁ δὲ πρὸσ δ' σημαινόμενον ἀποδιδὶ λέγει, οὓσ θανάτοις ἀπρεπῶσ εἶσιν ὁ ἐμοὺσ πατὴρ ἀπὸ δηλυμένων χθρῶν. Διλύμενων χειροῖν. τ κλυταιμνήστρας καὶ τ αἰγίσθου. Αἳ δ' ἐν ἐμὸν εἴλον βίον. πάνυ σοφὴ πα θοῦσ. αἵ πινες χεῖρες αἱ αὐτὸν ἐλοῦσαι δ' ἐν ἀγαμέμνονα, δ' ἐμὸν βίον αὐτὸν ἕλον. κ' πρὸσώκαν τοῖς ἐχθροῖς. Οἷσ θεὸσ, ἀπὸ τ χειρῶν μὲ βαβαίνω δ' σὺ ἐργαζομένης τοῖς χθονί. Ποίνιμα. ποινῆσ ἄξια. ποινὴ ἢ λέγετ', δ' μόνησ καταβολῆσ χθαμάτων ὄμηρος, Ποινὴν σὺ παιλὸσ ἐσ ἐξακτεινῶτος. © ,ΑΛΛ λ' ὁ μὲν ἐν δόμῳ μένει αὐτὸ πόλ λ' ἀποτίσας. Τοῦ ἢ τ' ἐρατύετ κραλίη © θυμὸσ ἀγκύων. ποινὴν σεξαμένῳ. Αἰγλαίας. ἀδυνῆσ. δ' ὀξύσ. Φράζε μὴ πόρσω φωνεῖν. ὁ χερὸσ ὠδίπμᾶ τῇ ἡλέκτρα μὲν ἀντίκρυσ ταῖσ βλασφημίαισ κατὰ κλυταμνήστρασ © αἰγίσθου χωρεῖν. Οἰκείας. ἤρι τὰσ συγγενικάσ. ἢ ἀπ' σοῦ ἐσταλμένασ © οὐκ ἄλλα χόθεν. Οὐ γνώμασ ἴσχε. οὐ νοεῖσ. οὐ γιγνώσκεισ φησὶν ἐξ οἵων ἀγαθῶν εἰσ τί αἰσχρὸν ἐλήλυθασ. Σὰ δυσθύμῳ τίκρυσ' ἀεί. σαυτῇ γεννῶσα ταῦτα, ἐξ ἃν πλεμεῖ τὰ σὰ ψυχή. ὡσ ἐν ἀθυμίαισ αὐθ' οὔσησ. Αλλωσ. πλὺ ἐκτήσω δ' πλῆθοσ τ κακῶν σθ' τ' σῆσ δυσθύμου ψυχῆσ, τίκτουσα ἀεὶ παραχάσ © ἐείσασ. δύσθυμοσ ἢ σκληρὸσ βδύθυμοσ, ὦ ἐναντίον ὁ εὔθυμοσ. Πλάθην. πελάζειν· Τὰ ἢ θεῖσ δωματοῖσ οὐκ ἐρισά. ροῖσ κραυγῦσιν, οὐ δ' ἐισθασ εἰσ ταῦτα προσπελάζειν. αὐτὶ τ οὐχοἷόντε σε ἐείζην ροῖσ δωμασιν. ἢ ἄλλωσ. ταῦτα ἢ ἃ πράτ' ἧσ οὐκ ἐεισὰ ροῖσ κραυγῦσιν ἐσί. ρυτέσι, σοὶ ρύτων φιλονεικίαν πρὸσ σὸν κραυγῦντασ πειθῆ, ἀσύμφορον. ἐεισὴσ δ' ὁ φιλόνεικοσ, ἐεισικὸσ ἢ ὁ ἐπιτηδειότατα ἔχων εἰσ ἐείζειν, ὥσπερ φιλοσ. ὁσ ὁ ἐπιτήδεσ ἐσ φιλίαν, ἐεισὸν δ' ἀξίαν ἔχειν τὴν ἔεινον, ὥσπερ παῖδ' ἀν παίγνιον δ' ἄξιον παίζεσθαι, ἢ παιστὴ παιδιὰ ἢ ἀξία παίζεσθαι.

ΕΞΟΙ λ'. οὐ λάθει με. ὅστις δ' ἔστ φησὶν οὐ λανθάνειμε. ἀλλ' οἶδα δ' ἀσφαλὲς κ' συμφέρον. δῆ δὲ τὴν ὑπέρβασιν τῶν λῴνων, αὐαγμάζομαι μ' ἰωὴ κινδυνώδη τινὰ φθέγγεσθη. Τίνι γὰρ ποτε. πρὸς τίνος ἢ ἂν ἀκούσειμι τὰ συμφέροντα, ἢ πρὸς ἐμῶν τῶν βροτοίκων. ὥστε μοι συγχωρεῖσθι ἐν σ' ἡσυχίᾳ οὖσιν, πρᾶξεώς τινὰ ἰσχειν ἐκ τοῦ ὀδυρμῶν μ' θρήνων, οὐ' ἢ πρὸς ξένοις ἔχω. ἀλλὰ πρὸς ὑμᾶς δύνοού σας. Ω φιλία γενέθλα. ὦ προσφιλὴς ἐμοὶ γενεά. Τίνι ἢ φονοῦντι. πρὸς τίνος φονοῦντος κάκεια. ἥξω συμφέροντα. Ανετε μ' ἄνετε. ἐάσατε. οἷον παύσασθέ με πρᾶγμυθούμενα. ἢ οὕτως ὑμεῖς με πρᾶγμυθούμενα ἄνετε. ὅδ' ἔστιν ἐπιτρέπετε ὀλύρεσθη, κ' ἄνεξετέμεσ δῆ τ' πρᾶγμυθίας ἔν' ὀδυρμόν. Τάσδε γὰρ ἄλυτα. θ' θρηνεῖν ἔν' πατέρα ἄλυτόν μοι ἐστίν. ὅ ἔστιν, οὐδέποτε παύσομαι. ἀλλ' ἀεὶ ἐν τοῦ θρηνεῖν ἔσομαι. Ανάξιθ μ' ὦλε θρήνων. ἔν' πισι κεῖ ἡλέτη αὐάνομος. οἷον ἀεὶ νεμομένη ἐν αὐτοῖσ ἡ οὐ ποτε χωρὶς οὖσ' ἀπ' τ' δακρύων νομῆς. κ' τη ἡ αὐήριθμος. ἡ ἔστιν ὁ λόγος, οὐκ ἔσομαι αὐήριθμ' θρήνων. ἀλλ' ἐν θρήνοις ἀριθμήσομαι. ἢ οὕτως ἀνάριθμος, οἷον οὐκ ἀριθμοῦσ' τὸ θρήνους, ἀλλὰ σὺν λέσι χωμένη αὐτῆς. καὶ τί μέλλω. ἔχει τόδε κακόν. ὥστε μέλλως θρηνεῖν. πρὸς ἢ ἀμέλλω κακὸν, ἢ ἀμέλλων δ' εἶτη θρήνων. Κακότητος. τ' συνεχούσης με. Μητ' εἶην ἔντιμος τοῖσις. τοῖσ ἀμελοῦσι τῶν γενέων. μὴ εἴη μοι τούτης τ' τιμῆσ, ὅ' τὸν γενέασ μὴ μέχρι τ' πανὸς ὀλύρεσθη. τοῦτ' ἔστι, μὴ θέλοιμι ἔχειν τιμὴν ὑπὸ τοῦτων. Μήτ' εἶτω προσκήμασι χερσῶ. μήτε εἴ τινι ἀγαθῶ ἢ χερσῶ προσκήμασι φίλῳ, σ' οἰκοίην εὐκλεὴς. οἷον, μὴ εἰ ἀπαθός τις ἔστιν ὧ ἐγὼ προσκήμασι φίλῳ, σ' οἰκοίην εὖ ζηλοῦσα αὐτὸν ἢ ἀπρᾶξεχομένη. εἰ θέλοι οὗτος τὸν γενέασ φανῆναι. μὴ τύχῳ

βασιλεύομαι· ὦ αὐτ. ἐπὴ ἦ δῆτ' κελεπώτερον, ϑ' ϑ' ϑύρις ὦ ὀπτετάχθω.
ΟΤΑΝ θρόνοις ἄμιλλον. ἢ ν' μὴ ϑ' φονεῦσαι ἀγαμέμνονα ἄμιλλος, ἐβασίλευσεν.
" ὅμηρος, Αἴπολος ἦν ασε πλυχρύσοιο μυκήνης, κτείνας ἀρείδην. σ' ἔλμη ϑ' ἦ λα
" ὸς ὦ αὐϑ'. Φορεῦντ' ἐκείνῳ ταυτά. οὐχ ὅμοια βασιλικά. ἀλλὰ τὰ ἐκείνου.
πάνυ ἢ τ' ϑ πρὶ παθέσ. ἢ εἰσ ὑπόμνησιν ἄγειν τὴν μείρακα τ' παρός. ἐὰν ἡμᾶς μὴ ϑ' ἐὰν ἡσῇς ἐν πεζῷ λό-
χῳ ἄχνισα, ἐὰν ἦς ἦ ἐν χεήσῃ. ὅταν θρόνοις ἄμιλλον ἐνθακοῦντ' ἴσον
Κ αὶ πρεσίας. ἤγαγεν ἐφεσίας, ἐ ῥοῖσιν παρῴοισ. εἰσίσω δ' ἐὰν ἡματα
φέστοι ἦ λοιβαὶ ἀὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ Φορεῦντ' ἐκείνῳ ταυτὰ, ϑ' πρεσίους
τελούμεναι. Σπερόδοντα ἀνέδυνται λοιβάς, ἔνθ' ἐκεῖνον ὤλεσιν.
λοιβάς. ϑ' τ' ἀσεβείας αὐγή ἴσω δὲ ῥύπων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
ϑ' κατηῴορμα, εἰ ἀπένδλεν ϑ' ἦν αὐροφόνην ἡμῖν ἐν κοίτῃ παρὸς
θεοῖς, ὅπυ ἄδικος φόνος εἶρπε ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρί; μητέρ' εἰ χρεών
ϑῃ. ἀπένσω λοιβάσ, ὡς λέγω ταύτην πρεσακύσ' ἄν, ϑ' δε συγκοιμωμένην.
λόγων, ϑ' ἀπένσ' ἦν ϑ' τ' ὑγρ' ἥδ' ὧδε τλήμων, ὥστε ϑ' μιάσσει
λεπῆ. Ισω ἦ ϑύτων. ζηλοῦν ξύνεσ', ἐεννύν οὔ τιν' ἐκφοβεμένη,
πίας μέσον ϑ' πρᾶγμα. κινη ἀλλ' ὥσ πὲ ἐγγελάσῃ τοῖς πεπυσμένοις.
τικὸν ἦ πρὸς οἶκον ϑ' αὐρεῖν εὑροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε
την πρὸς κοίτῃ παρός. Αὐ πατέρα ϑ' ν ἀμὸν ἐκ σ' ὅλου κατέκτανεν,
ροφόντην. γράφε) ἡ ἀυρεῖν ταύτῃ χοροὺς ἵστησι, ϑ' μηλοσφαγῆ
την. ϑ' ἦ, ἡμῖν, πρὲλκῃ, ἀτ' ἱ θεοῖσιν ἐμμελῶ ἱδρὰ τοῖς σωτηρίοις.
κῶς. Μητέρ' εἰ χρεών. χρεὼν ἐγὼ δ' ὀρῶσ' ἢ λύσμος κατὰ σίγας,
αὐτὶ τ χρέος, ϑ' ἀπὸ ϑύρου κλαίω. τέτηκα. κἀπικωκύω παρὸς
πρέπειν, ὥσ ϑ' ὤφελεν ἀντὶ τ τὴν δυσάλωτον σλῖτ' ἐσωνομασμένῳ,
ἐχρεώστει, ἡ ἀπὸ ϑύρου ἀντὶ αὐτὴ πρὸσ αὐτήν. οὐλέτ' κλαῦσαι πάρα
τ ἔπρεπεν. Ιλήμων. ρὸν σ', ὅσον μοι ϑυμὸσ ἥδονὴν φέρει.
μηρά, ἀὰμιλήσ. Μιάστορ. αὕτη δ' ἢ λόγισι· ῥηνέαι γὰ
λυμεῶνι, Φονεῖ. μιάστωρ ὁ δ' φωνοῦσα, ριάλ' ἄζονεισίζει κακά.
ϑ' ν πὲ ἑαυϑ' μιασμὸν ϑ'
ϑ' ἄλλ' ς μιάνων. ὥστε τῷ μιάστορι σύνεστι. σὺν ὐ πακούε) ὁ ϑ', σύνδρομος, ϑ' δ'
ὥστε μόνον μ' ἀπεμφάνου ζητεῖ τάτ' ἐεθι. Εὑρεῦσ' ἐκείνην ἡμέραν. ϑ' ἐὰν εὕσας,
ϑ' ν πόθον, ἡ' τὴν ὃ θυμίαν τ' γυναικὸς σημάνῃ οἷον ἡδέως ἀὸ τὴν θεωμένη. Αμόν.
ϑ' ν ἡμέτερ) ἦν ϑ' ν ἐμὸν, ἡμέτερον μὴν ὁ πολοὶ ἔχομεν. ἐμὸν ἦ ὁ μόνος ἐγὼ ἔγω.
ο εοῖσιν ἔμμενε ἱερά. οἱ ἀρτολικοὶ συγγραφεῖς ζητοῦσι δὲ κάτην εἶναί φασι μνὸς γα
μηλιῶνος. ὡς Δῆνιας ἐν ἐβδόμῳ ἀρτολικῶν. Κωκύω. κλακρύω. λέτομεν ἦ κλακρύω
ϑ' ν τεθνηκότα, ὡδὶ κλακρύω ἦ τῷ τεθνηκότι. Επωνομασμένην. ἐφ' ᾧ ὠνομάσθην.
ον μοι θυμός. ἐπικαφίζε) ἢ τῆς κλακρύοις ἢ συμφορά. αἰσχύλος. Οὔτε στεναγμοὶ
" τ πόνων ἐρίσματα. Γενναία. δύπενὴς λόγισ' ἡ οὐ πράξειν.

ΩΔΥΣθεον. ϑ' παῦτα ἀεισοφάνης πῆξ' ἤκεν ἐν μηρο τάλη. δύσθεον ἦ, ἀστεβές.
Υ λακτεῖ. ἐμμανῆς, ϑ' αὐκαλῶς βοᾷ, ὡς κύων. Σοὶ μόνῃ πατὴρ τέθνηκεν. οὐκ ἀ
νηρέθη φησίν. ἀλλὰ τέθνηκε. ϑεῷ πρόχημα τ' λέξεως πρὰ λογιζομένη τὴν πα
ρανομίαν. Οκλεινός. κατὰ εἰρωνείαν. Σὺν δ' ἐπρύνει. συμπροῦνῃ λέ ῆ
ταῦτα ὁ νυμφίος αὐτ' ὁ ἔνδοξος πρὼν πέλας. ἤγω ῥωσθεῖ, λέπτῃ λέ ϑ' ῥωσ
θεῖν ὦ τ' ἀμφοτέρας παῖς χερ
ὦ λύθεον μίσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ σίν ὠθούντων, ὅμοιον ϑεῷ, ναύτας "
τέθνηκεν, ἄλλῳ δ' οὐ πσ' ἐν φρενὶ θροεῖ; ἐφορμήσαντα χειμῶνος ϑ' πλεῖν. "
κακῶσ' ὅλοιο μηδέ σ' ἐκ γόων πτὲ αὐτὶ τ ὦ ϑ' πλεῖν πρεσμήσαν "
τῶν νῦν ἀ παλλάξαι οἱ κάτω θεοί. τα. Ο ῥωμαξὶ τὰσ μάχας.
ταῦτ' ἀβυβρίζει. πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸσ ῥυσθεῖσα δ' ἐμμανὴς κλυταιμνήσρας "
ἔξοντ' Ορέστην, τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς αὐεῖλε ϑ' ν ἀγαμέμνονα. Αἰγίσθ "
βοᾷ πρασᾶσ', οὐ σύ μοι τῶν δ' ὰτία; τῷ "
οὐ σὸν τόδ' ἔστ' ἔργον, ἢ πῆς ἐκ χερῶν χοῖο. Εγὼ δ' ὀρέστην τῶνδε γράφε
κλέψασ' Ορέστην τῶν ἐμῶν ὑποξέθου; τῃ ἐγὼ δ' ὀρέστην προσμένω
ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίων λίκλι. σ' ἀεί πτε. Τὰς οὔσας. Τὰς πε
ριαῦθ' ὑλακτεῖ σὺν δ' ἐπρύνει πέλας ρούσας. κἀτὰς ἀπούσας. ἤγουν ἡ
ὁ κλεινὸσ αὐτῇ ταῦτα νυμφίῳ πρὼν. ἂσ εἶχον, ἡ ἂσ ἐμελλον ἀνακύ
ὁ πάντ' ἀναλκὶς ὄνοσ. ἢ πᾶσ' ἔλαθεν. ψειν, λέγεται δὲ ὑποβολικῶς. Ε
ὁ ῥωμαξὶ τὰσ μάχασ πιούμην. ὃν τιοῦ δισ. θαυμασῶς. ἡ ἀνθρω
ἐγὼ δ' ὀρέστην τῶνδε πεσμένουσ' ἀεὶ πίνως λίκμα λογεῖται. ἐπὶ οἱ
σωσῆς' ἐφίξειν ἢ τάλαιν', ἀπόλυμαι. ἐν δ' ἐνοῖς ἡ ἔξω λογισμοῦ ζινὰ
μέλλων ἢ αἰεὶ δρᾶν τι, τὰς οὔσας τέμ πράσασι, ἡ εἰσ θεοὺσ ἀσεβῆ φοείσ
κοὶ τὰσ ἀπούσας ἐλαχίσασ λέφθρεν. γοντ. Φέρ' εἰ πέ. ἐπὶ θρασντέρῳ
ἐν δ' ν τιοῦ τοις, οὔτε σωφονεῖν φίλαι, λόγῳ ἢ λέκτρα κέχυνται, ὁ χο
οὔτ' δισεβεῖν πάρεσιν. ἀλλ' ἐν τοῖς κακοῖσ, ρὸσ βουλόμυος πρὶ ὀρέστου πυθέ
πλήγ' αὐάγκη κἀπιτηδεύειν κακά. σθ, ἐρωτᾷ εἰ πάρεσιν αὐγίσθοσ.
Χο Φέρ' εἰ πὲ, πότερον ὄντοσ Αἰγίσθ πέλας, Η κάρτα. ἐν ἤθει. οἷον πλοῦ γε
λέγεις τάδ' ἡμῖν, ἢ ϑεβαδροσ ἐκ λόμεων; σεῖ. Μὴ λόκει. αὐτὶ τ ἤπου. δυ
ἀλλ' ἢ κάρτα. μὴ λόκει μ' ἂν εἰ πρὸ ἢ πέλας, μονίως ᾠκονόμηται ϑεῷ πρὸσ τὴν
θυρᾶιον οἰκεῖν. νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνῃ. χάρωσιν κλυταιμνήσρας. ϑ' ἦ εἰσ
Χο ἢ κἀγὼ θαρσοῦσα, μᾶλλον ἐσ λόγους πάθ' ἐξόδου, πρὶ παθεῖς μὴν πρὸσ
ϑ' σοὶς ἵκοιμεν, εἰ πρὸ ὥστ' ταῦτ' ἐλεῖν. τὴν μείρακα χρήσιμον δὲ πρὸσ
ἀλλὼσ νῦν ἀπόντος, ἴσορε τί σοι φίλον. τὴν ἐπόθεσιν. Θυρᾶιον οἰκεῖν.
αὐτὶ τ θυραίαν λέγειν. θυρᾶι
ος ἀντὶ τ θυραία, ϑ' ραγδαῖος αὐτὶ τ ῥαγδαία. ϑ' δίκιος ἀντὶ τ δικαία, ἡ' ὅσα
δίσ ὅσ ἀρσενικὰ ἀντὶ θηλυκῶν λέγεται εἰς. ᾶ. λιγόντων, ἀτ' ἱκά ὅδι. χρυσέος

λὲ ἀντὶ τ῀ χρυσᾶ, & κλυτὰς ἀντὶ τ῀ κλυτᾶ, & ὅσα εἰσ ὃς. ἀρσενικὰ ἀντὶ θηλέων λέγει εἰς. ἢ. λιγόντων, πρωϊκά. Ηκὰν ἐγὼ ὄντως εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει, μὴ ἐγὼ ἂν θαῤῥοῦσα μᾶλλον ἀφικοίμην εἰς ὄψιν λόγου. Ισόρει. ἐρώτα. ἰσρεῖν δ' λέγεται τὸ τοὺς πρὰ ῥῖς κοινοῖς, πρὰ λὲ τοῖς πικτᾶς δ' ἐρωτᾶν.

ΤΟΥ ΚΑΣΙΓΝΗΤΟΥ ΤΙΦΗΣ. λείπει ἡ ὠδή. Μέλλοντος. βραδύοντος. Φιλῆ ὄκνεῖν. λύνατη δ' ὀκνᾶν ὁμοίως εἰρῆσθαι αὐτὶ τ῀ φοβεῖσθαι

Ο. κνείων λ' ἵ' ὧν ὠδῖβακνέμην ὠκειάων. Πράσσων. ὠφελοῦσαν χειρῶν πράττειν. Επεί τ' ἄν. ἐπεί ποτ' ἄν. Πέφυκεν ἐσθλὸς. ἤρξω ἀπὸ θεὸς ὑπάρχει, ὥστε ἐπῆκεῖν, ῥητέον ἐστὶ συνῆθεν τοῖς φίλοις. Ως δ' ὁμῶν ὀρῶ τὴν σὴν ὅμαιμον. οὐχ ὡς τ' χρυσοθέμιδος τἀναντία φρονούσης τῇ ἠλέκτρᾳ. ἀλλ' ἐπειλὴ ὀρθοῦσιν ἐναγίσματα βασάζουσαν, ὧν πρῶτον πυθέσθαι βαλόμην κωλύουσιν ἀυτὴν τ῀ ἐξῆς λόγων. Φύσιν. κατὰ φύσιν, ἤτοι φύσει ἢ οὐ θέσει. τ῀ γνησίαν ἐναντίον ὁ μὲν φυσικὸς ὁ λεγόμενος κόπελος, τ῀ ὃ φύσει ἡμῶν ὁ θέσει, ἤγουν ὁ ἰωθερούμενος. Τίν' ἄν σὺ τὴν δε. δ' ἐξῆς τίνα φάζειν φωνεῖς. ἐπίτηδες λὲ τοῖς ἀγρίοις ἤθεσιν αὐτὴν πρᾶτάτοιον πρᾶα, καθάπ῀ νῦν τῇ ἠλέκτρᾳ χρυσόθεμιν ζωνέζωξε. & τῇ αὐπηγόνῃ τὴν ἰσμήνην. ἕνεκα τ῀ ὀξυκινήτου τᾶς αὐπηξήσεως τὰ δράματα. καὶ τοι ποσοῦτον γ' οἶδα. ὡς εἰ ἔλεγεν οἶδα ὅτι & αὐτὴ ἀλγῶ ἢ ῥῖς πρᾶσσουσιν. Ωστ' ἄνειθεν. τοῖα ἢ πρακολουθοῦσιν εἰσὸ γένεσθαί τι, βούλησις, λύναμις ἢ ὠφέλημα. Υφημένη δοκεῖ. μὴ ὅλον δ' ἴσιον ἀναπεπασάσῃ. αὐτὶ τ῀ δοκεῖ μοι τὰ πεινῶσ' ὀξὺ λέγουσι τὰ κόσμου, μεταφορικῶς δὲ λέγεται ἀπὸ τῶν πλεόντων, οἳ πρὸς τὴν βίαν τῶν ἀνέμων οὐκ ἀντίσχοντες, ὑφιᾶσι τῶν ἱσίων. Εἰς δ' αὖθ'. ὑφίσειν δ' ἱσίον. οἷον συστέλλειν δ' φόνημα. καὶ μὴ ἀντικρυς μάχεσθαι. οἱονεὶ τῇ πεσαρέσθαι χεῖμα.

ΧΟ. νῦν λί σ' ἐρωτῶ. τ῀ κασιγνήτης τί φῆς, ἤξοντος, ἢ μέλλοντος; εἰ λέγειν θέλω.

ΗΛΕ. φησίν γε. φάσκων δ', οὐδὲν ὧν λέγει πρᾶξαι.

ΧΟ. φίλη ξυ῀ ὀκνεῖν πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέτα.

ΗΛΕ. & μὴν ἔφυγ' ἔστω' ἐκεῖνοι οὐκ ὀκνῶ.

ΧΟ. θάρσει. πέφυκεν ἐσθλὸς, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.

ΗΛΕ. πέπυσθε, ἐπὶ τ' ἂν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ.

ΧΟ. μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδὲν, ὡς δ' ὁμῶν ὁρῶ τὴν σὴν ὅμαιμον ἐκ πατρὸς ταὐτὸ φύσιν χρυσόθεμιν, ἔκτε μητὸς, ἐντάφια χθονὶ φέρουσαν, ὅια τοῖς κάτω νομίζεται.

ΗΛΕ. τίν' ἄυσυ τήνδε πρὸς θυρῶν ὀξόδους ἐλθοῦσ' φωνεῖς ὧ κασιγνήτη φάειν.

ΧΟ. κοὐδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ δοκᾶχθῆναι θέλεις, θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά.

ΗΛΕ. καί τοι ποσοῦτόν γ' οἶδα κἀμαυτὴν, ὅτι ἀλγῶ τ' τοῖς προῦσιν. ὥστ' ἄνειθεν λάβοιμι δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτῆς φονῶ. νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ. καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δ' ἐμὲ μᾶλλον ἐθέλει τοῦτο μοι φέρειν δοκῶ.

ΧΟ. καὶ τοῦτο μέντοι καὶ σὺ τοῦτ' ἔχεις ἴσον. ἐκεῖνος οὐκ ἔστ', ἐκεῖνος οὐκ ἔτ' ἦν, σοὶ μὴ θέλοντι καὶ θέλουσι τοῖς φίλοις.

ΗΛΕ. ἀλλ' ἦλθε καιρὸς, οὐκέτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ.

ΧΟ. ποῖος; τί φράζεις; οὐκ ἐπίσταμαι τὸ σὸν.

ΗΛΕ. ἀδελφὸς ἦλθε τοῦμὸς ἐς τὸδ' ἄστεως.

ΧΟ. ἆ δύστανε σύ. πόθεν ἔμαθες τοῦτ' ἔπος;

ΗΛΕ. ἐγὼ μὲν οὐδὲν ἄλλο πλὴν αὐτὸς παρὼν.

ΧΟ. ποῦ δῆτα τοῦ λόγου τὸ πιστὸν ἐστὶ σοι;

ΗΛΕ. ἐν τῇ ἐμῇ κάρᾳ τοῦτ' ἔστ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἐμοῖς.

ΧΟ. τοῦ δ' ἐν τῇ σῇ κάρᾳ

ΚΛΟ. αὐτὶ τ κλύθητι. λέγω. ὀνομάζω. Μηλω πρὸς ὀργήν. αὐτὶ τ ὀργίλος. ☾ πρὸς βίαν αὐτὶ τ βιαίως, ☾ πρὸς δυσέβειαν αὐτὶ τ δυσεβῶς, ἢ πρὸς ἀλήθειαν αὐτὶ τ ἀληθῶς, ☾ πολλὰ ἕτερα λέγεται ὄντως αὐτὶ ὠθούμενα. εἰ σὺ μὲν μάθοις. εἰ συγκεράσαιτο δὲ χρόνος, εὖ ἂν ἔχοι. ἡ μὲν γὰρ αὐστηρά. ἡ δὲ αὐθαδεστέρα. Ηθάς εἰμι. αὐτὶ τ ἐν συνηθείᾳ εἰμί. ἔθος ἡ συνήθεια, ἦθος δὲ ὁ τρόπος. ἐνταῦθα δὲ ἐθὰς ὠφέλει λέγειν,

Χο. ἢ δ' μέτρον ἑτέρου δ' ἤθάς,
ἀλλ' τ ἦθος, ἐπεὶ πλησιάζει δ' ἔθος ☾ δ' ἦθος. Τῶν τ δὲ μύθων. τ περὶ ταύτης λεπτομερῶν μύθων. Μακεδῶν. μελάθρων. ἢ πλουσίων. Σχήσει. ἐφέξει. κωλύσει. Γόων. γοάφειν ἢ λόγων. Ενταῦθα πέμψειν. ἐκεῖσε. δ' ἐνταῦθα νοεῖται ἐν πρώτῳ προσώπῳ, ἦκον ἐνταῦθα ἔνθα εἰμὶ ἐγώ. ἡλέ. Φέρ' εἰπὲ δή δ' δεινόν. εἰ γὰρ τῶν δέμοι δ' αὐτὸ ἐν δευτέρῳ, οἷον αὐτὸ ἔνδον εἰσὶ δ' ἐκεῖ ἐν ξίτῳ, οἷον ἐκεῖ ἔνδα ἔξιν ἐκεῖνον, ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τ ἐκεῖσε λέπτυνε δ' ἐπίρρημα ἀντὶ τ ὠθισμάτος. Κατηρεφεῖ. κατεσκεπασμένῃ σκοτεινῇ. Υμνήσεις. θρηνήσεις. ὕμνος κυρίως εἰς θεὸν ὠδή. πρὸς δὲ γραῖαν ἡλέ. ἢ ταῦτα δή με καὶ βεβούλευται πρεῖν; ταῖς ἀπάλαις ἡλικίαις, εἴτε ἐπὶ πρὶν ἢ ἀκμῆς ἐμμελείας. ἀφ' οὗ ἡλέ. ἀλλ' ἔξεστιν τ δὲ γ' οὕνεκ' ἐν ταχεῖ. λέγειν ὑμνοπόλος πρὸς αὐρῖς, ταυδὲ γὰρ ἀοιδοπόλος, ἡλέ. ἐλθεῖν ἐκεῖνον, εἴ πῃ τῶν δὲ φρὰν νοεῖ. εἴτε μέλασα θρηνῳδοῦσα, καθ' ὃ λέγειν ἐνταῦθα δ' ὑμνήσεις. ἡλέ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσώπατ' ἐκφύγω.

ΕΝ καλῷ. ἔγκαιρον. νῦν φησιν χρόνος ἐγκαιρότατος ὅτι καλῶς φονῶσι.

Η ταῦτα δή με. ἆρα δή μοι ☾ βεβούλευται. ἦ γὰρ οὐκ ἀπείλων μόνον ταῦτα, ἀλλ' ἤδη μ' βαλῆ κυροῦσιν. Αλλ' ἀξίκοι θ. ἁρμόζει μάλιστα δ' πρόσωπον ἡλέκτρας τῇ ἀντιγόνῃ. Αφ' ὑμῶν. πάνυ δυμικῶς ☾ τὴν ἀδελφὴν αὐτ συγκατα λέγει ὡς τὰ αὐτ αἰσχυμένης.

ΚΛΟ. γὰρ. εἰρωνεύεται ἐν ἤθει. Ωστε θαυμάσαι. αὐτὶ τ ἀγάσασθαι βιοῦν αὐθαδῶς. ἢ λυπηρὸν δ' ἐν βίοτον. θαυμάζει τίς ἀρετήν, αὐτὶ τ ἀγαπᾷ ἐργάζεσθαι ἀρετήν, ἢ θαυμάζει λόγους αὐτὶ τ ἀγαπᾷ κτᾶσθαι λόγους. κατὰ τοῦτο λέγεται κἀνταῦθα δ' θαυμάσαι. ἄτων καλὸς τ ὁ μὸς βίος ὥστε θαυμάσαι αὐθ' ἡλονότ. Αλλ' οὐ λύσασκω. ἀλλ' οὐ λύσασκω κακὴν ἕξιν τοῖς φίλοις, λύσασκω δ' ἐκείνην τοῖς ἀρχαίοις. Αβουλίας, ἀφ' ἁμαρτίας τ καὶ κακοβουλίας. ἄρχω δ' κακοβουλίαν. Εἰ χρή. εἰ ἀπόκειται. Τιμωρούμενοι. αὐτὶ τ τιμωροῦντος. Πατρὸς δ' ῥύτων. οἶδα ὅτι ὁ πατὴρ ἕνεκα ῥύτων συγγνώμην ἔχει ἡμῖν ἡλονότ. Ταῦτ' δῆτα. κακῶν δοκεῖ ἐπαινέσαι ταῦτα ἔστιν. Νοῦ κενή. αὐτὶ τ βραίστως κούφη. Εσφαλην. αὐτὶ τ ἀπεσάλην, σφάλλομαι αὐτὶ τ πρεύομαι, ἁμαρτάνω ἀλλ' ἁμαρτάνομαι δ' ὑφ' ἑτέρᾳ, αὐτὶ τ πέπτωμαι. Οἱ πεσάλην ὁδοῦ. ἢ δ' οἱ μόνον ἱκανὸν δοκεῖν. οἱ ον πρεύσομαι οἱ ἀπεσάλην, ἐπεὶ δ' ὁδὸς ἄγει ἐκεῖσε ὅπερ ἀπεσάλην λέγει δ' οἱ τ ὁδοῦ. Συμβεῦσαι πεῖσαι δὲ τύμβῳ. Συγγένεσθε. συμμαχήσατε. συνεργήσατε. συμπράξατε ἡμῖν κἀν νῦν. ἀκούσατε δ' ὅπου ἐν τοῖς ὀνείροις σήματά τινα τῆ κλυταιμνήστρα γέγονε, θρεπτήρια δ' ἐκαλεῖτο δὲ θεοῖς εἰ μὴ πρότερον, κἀγνῦν παρεσάνατ. Τὴν ὀπὴν. ἄτων ὁ εἶδεν. ὁπὶς δ' θαθῶν ἡ ὁρατικὴ δύναμις δ' πρόσωπον. Πλὴν ὠθισμικόν. αὐτὶ τ πλὴν ὀλίγον.

Λ ἐγ' ἀλλὰ δή. λέπε κἀν δή. Πολλάκις. αὐτὶ τ καταπλύ, ὠθισμάτικός, ἔστι δὲ ἀτλικὸν ὡς ☾ δ' πότερα αὐτὶ τ πότερον. Εσφηλαν. ἔσφαλαν. σφάλλειν ἐρίπισαν. Λόγος τὶς αὐτήν. λόγον λέγει, ἐπεὶ οὐκ αὐτὴ πρὸς ἐκείνης ἐμαθεν, ἀλλ' πρὸς ἄλλα σημαινόμενα. Δευτέραν ὁμιλίαν. ὡς ἄνθις αὐτ αὐξηθέν

ρος, ἢ πρόσμιξις. ὁμιλία ἡ ΣΤ ἐνομένων, κοινωνία ΣΤ συμμετεχόντων τινός, ἐπεὶ ἡ ἕνωσις ΣΤ δι' λόγων γίνεται ἢ δι' μίξεως ἀφοσιώσεων ἢ ἀλλήλων, λέπτη ἡ ὁμιλία ἢ ΣΤ ῥυσία ἢ ὠφελεῖ δι' λέξεως. ὁμιλῶ γάρ τις τινί, ἢταν δι' λέγηται, ΣΤ ὁμιλεῖ βιβλίῳ ἀνὴρ τις εἰς λόγους ἔρχεται, λόγους δὲ βιβλίον ἐμποιεῖ ἐμοί. ὁμιλεῖ ἡ θανάτῳ αὐτὸ τὸ ἐνοῦται, ἢ ὁμιλῶ συμφορᾶς αὐτὸ τὸ ἑνοῦται ΣΤ συμβαίνει. Κοινωνοῦσι δὲ τινες ἢ μεταλαμβάνοντες ἀλλήλοις ἢ μεταλαμβάνοντες ἀλλήλων φιλίας ἢ γνώσεως ἢ τινος τοιούτου τὸ πρὸς ἑαυτοὺς ἢ ἕτερόν τινος ἔξω ἑαυτῶν συμμετέχοντες, οἷον ξανθείης ἢ χωρίων ἢ τοιούτων τινῶν. ΕΦΕΣΙΟΥ. ὦ τὴν οἰκίαν γενόμενον. ἐστὶν ἐπ' οἴκου. ἐφέσιος ὁ οἰκῶν ἐν ἀλλοδαπῇ οἰκίᾳ. ὡσπερ ὁμήρῳ. ,, ἀλλ' ἐμὲ δὴ λυσήνορα ἐφέσι ,, ου ἤπαγε δαίμων. ΣΤ ὁ ἔχων οἰ ,, κίαν, ὡς πρὸς θεοῦ αὐθεοῦ, Τρῶ ,, ας μὲν λέξασθε, ἐφέσιοι ὅσοι ,, ἔασιν. ἐφέσιος ἀπλῶς ἢ ὁ ἐν οἰκίᾳ ὤν, ὡς ἐνταῦθα. ὁμέσιος ΣΤ ῥυέσιος ὁ ἐν μιᾷ οἰκίᾳ μετ' ἄλλων. Θαλλόν. θαλλὸς ΣΤ θύρσος δ' αὐτό. ἔστι δὲ ἀπαλὸς κλάδος. Ηνίχ' ἡλίῳ. τοῖς παλαιοῖς ἔθος ἦν, ἀπροπαζομένους τῷ ἡλίῳ δικαίοις τὰ ὀνείρατα. Ηλίῳ. ἀντὶ τῆς ἡμέρας. ἡνίκα δὲ φησὶ τὸ ὄνειρον νίκα ἡμέρας γενομένης δικαίοις τό τινι, κἀκεῖνος ἐμοί. Εξηγουμένου, ἀντὶ τοῦ δικαζομένου. Ερμηνεία ῥυθμὸς λόγου δηλοῦσα τί, ΣΤ ἢ τὸ τυχόν ΣΤ ἁπλῶς ἀπόφησις. ἐξήγησις δὲ λέξις ἀποφάσεις θείων, δήλωσις δὲ ἁπλῶς ἀπόφησις. Εἰ γάρ μ' ἀπώσῃ. εἰ δὲ νῦν φησὶ δρομένην σε ἀπώσῃ με, κακοῦ σοι δικαίου γενομένου μὴ ταῦτα, αὐτὸ μετελεύσῃ με μὴ ἀξιώσασα μὴ σοῦ χωρεῖσθαι.

Αλλως. μέτα, ἀντὶ τοῦ κολακεύσας μετέρχομαι δὲ ὑπερέρχομαι ἢ κολακεύω ἢ δὲ κολάζω. Οὐ γάρ σοι θέμις. ἵνα μὴ ἀπρεπῇ, εἰπὶ κακὸν μέλλει πεισθῆναι ἀπὸ τῶν ὀνείρων. δίκην δὲ νῦν δίκαιον. θέμις δὲ ἔνομον. ὅσιον δὲ δίκαιον, ὁμοίως ἀμφότερα ΣΤ θεοῦ, δίκαιον δὲ ΣΤ αὐθεσπέσιον. Βαθυσκαφεῖ κόνει. εἰς βάθος ὀρωρυγμένῃ, πρὸς μὲν δὲ βαθυσκαφεῖ κόνει ἀσμενοδίως λέπτῃ δὲ κρύπτον, πρὸς δὲ πυκνῶς συλλυανδ ἀρμὸ ἐλθόντος ἐς φῶς. εἶτα τὸν δ' ἔφεσιον τεῦξαι λαβόντα σκῆπτρον, οὗ φόρει πρὶν αὐδᾶς, τανῦν δ' ἀμαθῆ. ἔκτε δ' ἀνάβλεψιν βύοντα θαλλόν. ᾧ καταδικίαν πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα. ριαυτά τε πρόντος νικᾷ ἡλίῳ σκίκνισθον νῦν δ' ἔκλυον ὄζην ὁμευμένα. τῶλείω λεγούτων οὐ κάριτα, τῶλην δὲ πέμπειμε κείνη τὸ σὸ τὸ φόβος χάειν. πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγχωρίων, ἐμοὶ πιθέσθαι. μὴ δ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν. εἰ γάρ μ' ἀπώσῃ, ΣΤ κακῷ μέτει πάλιν. ἀλλ' ὦ φίλη, ῥυτῶν μὲν ὧν ἔχεις χάριν, τύμβῳ προσάψῃς μηδέν. οὐ γάρ σοι θέμις, οὐδ' ὅσιον, ἐχθρᾶς ἀρῤῥωμακὸς ἱσάνειν κλεῖσμα τ', οὐδὲ λαθρᾳ προσφέρειν πατεῖ. ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν, ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει κρύπτον νιν. ἔνθα μή ποτ' εἰς δύνην πᾶσ' ῥυτῶν πρόσεισι μηδέν. ἀλλ' ὅταν θάνῃ, κεμηλί' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω κάτω.

ζα, σεῖ δὲν συνῦπακούειν ἔξωθεν ῥῆμα καὶ ἀναλογίαν, ἢ δ' ῥίπτον, ἢ δ' λός. ἢ τί ΣΤ θιούτων. ἢ ἐν ἑτέροις ΣΤ τρίνει πλοῖς ὡς πᾶς ὁμήρῳ, ἢ χ' ἑκάστῳ ἵπποι ἀερσί ,, πόδες ἢ πτερόεσσα τεύχε' ἔκειτο. οὐ γὰρ οἱ ἵπποι ἐκεῖνοι, ἵν' ἀπὸ κοινοῦ δ' ἐκεῖνο λέπη μεταχρῆμα πεσμένου ἀπὸ ΣΤ ἑκάστου ἀλλ' εἰς ἑκάστην. Ει μὴ πλημονέσατη. καθόλου φησὶν εἰ μὴ πλημμελέστατη πάσης ἔτυχεν, οὐκ ἂν ποτε ταῦτα ἔπραττεν ΣΤ τις μὴ ΣΤ πατρὸς, ὃν αὐτὴ ἀνεῖλεν. εἰκὸς δὲν αὐτὴν δεῖν ἐπί τινι λυπεῖσθαι τῇ πράξει, ὦ μὴ ὑπεργνώσης σύ. Εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ. σκέψαι δ' εἰ σοὶ αὐτῇ δοκεῖ ὀνείρους δ' ἐξαθῆναι ἐν τοῖς ἄφοις πρὸσφιλῶς ἄσθ' ἁλῶρα. Εμαχαλίδη. ὑπὸ ἀσμαχάλασ' ἐλαβεῖν ἄκρα, αὐτὶ τῆς ἀκρωτηριάσθη. ἢ ἐπεὶ εἰώθεσαν εἰσάγειν κεφαλὰς ΣΤ ἀναιρεμένων ἀπὸ μάσχαλα τὰ ξίφη ὥσπερ ἀποτροπαζόμενοι δὲ μύσος δ' ἐν δεῖ φόνῳ. καὶ ῥᾳδίως καὶ τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς δηλονότι. Τὸ δ' ἐξέμαξεν. ΣΤ ἀπεμάσσετο. ὃς ἐμαχαλίδη ὑπὸ τῆς κλυταιμνήστρας. ἡ δὲ κάρα αὐτοῦ, τὰς κηλίδας ῥύπων τὰς ΣΤ δεῖ φόνῳ ἐξέμαξεν. οὐδὲ δ' ἦν ἀναφωνίαν δοκεῖν ΣΤ πρὸς δὲν ὅμηρον, ,, ἐπεὶ φησὶν ἐκεῖνος. Δεῖ πνίγας ὡς τις τε κατέκτανε βοῦν ΣΤ φάτνῃ. ἥρκεσε δὲ τὰ ὅλα συμφωνεῖν δεῖ πράγματι. τὰ δὲ κατὰ μέρος ἐξουσίαν ἔχει ἕκαστος ὡς βούλεται πραγματεύεσθαι, εἰ μὴ δὲ ταῖς ἐλάττῃ τῆς ὑποθέσεως. Αλλως. εἰώθεσαν οἱ δρῶντες ἐμφύλιον φόνον, ἀκεσώτηριάζειν τὰς αἱρεθέντας ἐκ παντὸς μέρους ΣΤ σώματος ἀποτεμνόμενοι καὶ πρὸς ἁπλῆν ἑαυτοῖς τὰ ἄκρα συνείροντες. δὲ ῥύπων ὥσπερ τὴν δύναμιν ἐκείνων ἀφαιρούμενοι. δὲ δὲ μὴ παθεῖν ἐς ὕστερον τί δεινὸν ἀπ' ἐκείνου. ἐφόρουν ἢ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα ὃ ἢ μασχαλιδῆναι ἔλεγον. Αλλως. ΚΗλίσας ἐξέμαξεν. ἢ τῇ ἑαυτῶν κεφαλῇ ἀπέμασσον ΣΤ ξίφους τὰς κηλίδας. ἢ τῇ ΣΤ φονευομένῳ, ὥσπερ τὰς τῶν δεῖ μύσει κηλίδας ἀπεμάσσοντο. Αλλως. ὑπὸ ΣΤ τῆς καθάρσεως ΣΤ φονευθέντων τὰ ἄκρα ἐτέμνον. ἢ ὡδὲ τὰς μασχάλας αὐτὸ ἐκρέμαζον αὐτὰ, ἵνα φησὶν ἀθενὴς γένοιτο πρὸς δ' αὐτιτίσασθαι δὲν φονέα. ΣΤ ἀπ- ,, πλώνιος, Εξάρισματα τέμνε θανόντος. ὁ ἰάσων ΣΤ ἀλύρτα. Αλλὰ ταῦτα μὲν μέθες. πρὸς οἰκονομικῶς ἀπέχθεσθαι αὐτὴν εἰς δὲν τοιοῦτον ὑπὸ δ' εὑρεῖν δὲν βόσρυχον ὀρέστ. Αλιπῆ ῥίχα. ὡδὲ παθῶς μὲν δ' τ' πενίας. δ' ἢ ἀλιπῆ, αὐτὶ τοῦ αὐχμηρὸν. ἐν ἢ δεῖ ὑπομνήματι, λιπῆ. ὃ ὄζειν δὲ ἧς αὐδὲν λιπῆσόμενον. ὡς εἰ ἔλειπεν ἰχεπν ῥίχα.

ΚΑΙ ζῶμα τοὐμόν. σύμφωνον αὐτοῦ τοῦ, ὧδε μὲν ἀεικεῖ ἐν στολᾷ. ζῶμα δὲ νῦν τὴν ζώνην δηλοῖ, οὐ δ' ἔνδυμα. ἵνα γύτῳ στέφη δὲν τάφον ἀντὶ μίτρας. δίδωσι δὲ ζῶμα ἀντὶ τῆς ταινίας. Ἐξ ὑπερτέρας. ἀντὶ τοῦ ἰσχυροτέρας. μὲν δυνάμεως μείζονος. Κοινῷ πατρί. τοῦ σῷ καὶ ἐμῷ. Τὸ δὲ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον. οὐκ ἔχει λόγον δὲ φιλονεικεῖν περὶ τοῦ δικαίου. ὥστε περὶ αὐτοῦ δύο ὄντας ἐρίζειν. δεῖ τὸν δὲν ἕτερον τοῦ ἑτέρῳ πείθεσθαι. ἢ δ' οὐκ ἔχει λόγον, ἀντὶ τοῦ οὐ πρέχει πρόφασιν. ἄλλος. οὐ διστασμοῦ φησι τὸν ἀμφιβολίας πρὸς δεῖται, τοῖς δύο πότερον δεῖ γύτων τοιεῖν ἢ προαιρεῖσθαι.

Σ ιγὴ πρὸ ὑμῶν. εὐλαβὴς οὖσα ἡ χρυσόθεμις, κρύπτειν ἀξιοῖ δὲν χορόν. Ἀλλ' ἐπιπεύδειν. ἀλλὰ πρέχει πεύδειν ἢ δ' δρᾷν. πεύδω ἢ τόδε, ἐπιπεύδω δὲ ἕτερον ἤγουν ἐπείγω. Ὡς εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα. ὅτι εἰ ἀκούσεται ταῦτα ἡ τεκοῦσα ἀλγεινὴν νομίζω εἰς δὲ ἑξῆς γολμήσειν ἐμὲ τὴν δὲ τὴν πεῖραν, ἤγουν εἰς ἄλγος ἐμὸν γολμήσειν τὴν δὲ τὴν ἐπιχείρησιν εἰ ἀκούσεται ταῦτα ἡ τεκοῦσα· ὀφείλει δὲ μᾶλλον οὕτω λέγεσθαι πικρὰν δοκῶ ἐγὼ γολμήσειν τὴν δὲ τὴν πεῖραν, ὅμοιον δὲ ὡς κἀμ' ἐπαυχῶ. Εἰ μὴ ἐγὼ πράφων. ἀνόητος. ὁ χορὸς ἐκ τοῦ ὀνείρου προμαντευόμενος θαρρεῖν πραινεῖ τὴν ἠλέκτραν. Εἶσιν ἁ πρόμαντις. ἡ προμαντευομένη τὰ μέλλοντα. ἢ τοῖς ἐν στοῖς προγιγνωσκομένη. Δίκαια φερομένα. δίκαια φερομένη κράτη χεροῖν. ἤγουν ἰσχὺν δικαίαν ἐπιφερομένη δὲ τοῦ χειρῶν. Μέτεισι. μέτεισί φησι

ἢ ζῶμα τοὐμὸν, οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον.
αὐτοῦ δὲ προσπιτνοῦσα, γῆθεν εὐμενῆ
ἡμῖν ἀρωγὸν αὐδὲν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν.
τὸν παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς
ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδὶ,
ὅπως γολοιτὴν αὐδὲν ἀφνεωτέραις
χερσὶ στέφωμεν, ἢ τὰ νῦν δωρούμεθα.
οἶμαι μὲν οὖν οἶμαί τι κἀκείνῳ μέλον
πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυπρόσοπτ' ὀνείρατα.
ὅμως δ' ἀδελφὴ, σοί θ' ὑπούργησον τάδε,
ἐμοί τ' ἀρωγὰ, τοῦ τε φιλτάτῳ βροτῶν
πάντων ἐν ᾅδου κειμένῳ κοινῷ πατρί.
χο πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει. σὺ δὲ
εἰ σωφονήσεις ὦ φίλη, δράσεις τάδε.
χρυ δράσω. Τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπιπεύδειν δὲ δρᾷν.
πειρωμένη δὲ τῶν δὲ τῶν ἔργων ἐμοὶ,
σιγὴ πρὸ ὑμῶν πρὸς θεῶν ἔστω φίλαι.
ὡς εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν
δοκῶ με πεῖραν τὴν δὲ γολμήσειν ἔτι.
χο εἰ μὴ ἐγὼ πράφων
μάντις ἔφυν, τὸν γνώμας
λειπομένα σοφᾶς,
εἶσιν ἁ πρόμαντις
δίκα δίκαια φερομένα
χεροῖν κράτη, μέτεισιν ὦ
τέκνον οὐ μακροῦ χρόνου.
ὕπεστί μοι θάρσος
ἁδυπνόων κλύουσαν ἀρ-
τίως ὀνειράτων.

πρέχουσα γύτοις δύναμιν, ὡς χειρώσασθαι τοὺς ἐχθρούς. ἄλλως μέτεισι κολάσει οὐ δὲ μάκρου χρόνου. ΟΥ γάρ τοι τε ἀμνηστεῖ. οὐ τὸν ἀμνημονεῖ φησι τὸν γολμηθέντων καθ' ἑαυτοῦ ὁ βασιλεύς. ἀλλ' ἐπεξελεύσετε κατὰ τοῦ ἐχθρῶν. Χαλκόπληκτος. ἀπὸ κοινοῦ δὲ ἀμνηστεῖ. οὐδ' ἀμνημονεῖ φησιν ἡ χαλκόπληκτος γένυς, ἡ ἑλοῦσα αὐτόν. ἀλλὰ τὸν αὐτὴ τιμωρὸς ἥξει κατὰ τοῦ δρασάντων. χαλκόπληκτος δὲ λέγεται ὑπὸ χαλκοῦ πληγείς.

οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὁ φύσας
Ἑλλάνων ἄναξ,
οὐδ' ἁ παλαιὰ χαλκόπληκτος
ἀμφήκης γένυς, ἅ νιν κατέπεφνεν αἰ-
σχίσταις εἰν αἰκίαις.
ἥξει τὸν πολύποις,
καὶ πολύχειρ, ἁ δεινοῖς
κρυπτομένα λόχοις χαλκόποις Ἐριννὺς
ἄλεκτρ', ἄνυμφα γὰρ ἐπέβα
μιαιφόνων γάμων ἁμιλ-
λήμαθ'. οἷσιν οὐ θέμις
πρὸ τῶν δέ τοι μ' ἔχει,
μή ποτε μή ποθ' ἡμῖν ἀ-
ψεγὲς πελᾷν τέρας.
τοῖς δρῶσι καὶ ἐνδρῶσιν ἤτοι
μαντεῖαι βροτῶν

ἐνταῦθα δὲ χαλκόπληκτος γένυς ἡ ὑπὸ χαλκοῦ ἠλασαμένη. παλαιὰ δὲ ἀναφέρετε πρὸς τὴν πρᾶξιν ἥ τις πάλαι ἐγένετο. Αἰκίαις. ὕβρεσιν. αἰκία ὕβρις ἀπὸ τοῦ μὴ ἐοικέναι, ἀφ' οὗ καὶ δὲ ἀεικής.

Γένυς δὲ, εἶδος πελέκεως. Ἥξει τὸν πολύπους. ἡ ἐριννὺς ἡ ἐκείνῳ τοῦ φόνῳ ἀκολουθήσασα. οὕτως ἐν τοῦ ὑπομνήματι. Πολύπους. ἐν ὑπερβολῇ αὐτοῦ ἔθηκεν. ἐν δὲ τοῦ ὑπομνήματι κεῖται πολύπαις. ἐπεὶ γάρ φησιν ἐς τοῦ ὀρέστη τὴν πᾶσαν ἐλπίδα ἔχουσι, δὲ πολύπαις ἐν ὑπερβολῇ ἔθηκεν. ἡ πολλὰ κακὰ τίκτουσα. Χαλκόπους. ἡ στερεὰ καὶ ἀκοπίαστος ἐν τοῦ ἐπιφέρεται κατὰ τοῦ φονέων. Ἀλέκτρ', ἄνυμφα. δύσλεκτρα καὶ κακόνυμφα. ἀντὶ τοῦ μὴ νενομισμένα, ἀλλὰ πράνομα δὲ τὴν μοχείαν. Μιαιφόνων γάμων. ἤτοι ὑπὸ τοῦ ἐριννύος ἐστὶν ὁ λόγος. ἐπέβη τὸν ἢ ἁμιλλήματι γάμων ἄλεκτρα καὶ ἀνύμφευτα. ἐπέβη δὲ τούτοις οἷς οὐ θέμις. οὓς οὐκ ἐχρῆν εἰς γάμον ἤγαγεν ἡ ἐριννύς. διόπερ δὲ νῦν αὐτοὺς μετελεύσετε. ἢ ἢ τοῦ κλυταιμνήστρας ἐστὶ δὲ λεγόμενα. δὲ δὲ.

Ο ἷσιν οὐ θέμις. ὑπὸ τοῦ γάμων. φησὶν οὖν ὅτι ἐπέβη γάμοις ἡ κλυταιμνήστρα οἷς οὐκ ἔπρεπε. Πρὸ τοῦ δέ τοι μ' ἔχει. δὲ, τοι, σύνδεσμος πρὸς πληρωματικός. λείπει δὲ, ἐλπὶς, ἢ θάρσος με ἔχει, μὴ πρὸ γύτων τοῦ προειρημένων αἴγισθόν φησι τὸν κλυταιμνήστραν αὐτοῦ δὲ ὄνδε ἄψεκτον ἡμῖν προσπελαίζειν. ἀλλ' ἀκουσόμεθα ψεγομένου αὐτοῦ πρὸ τοῦ θεασαμένων αὐδὲν, λεγόντος ὅτι κακῶν ἦν σημαντικόν. ἄλλως. θαρρῶ ὅτι τοῖς δρῶσι ταῦτα τὰ ἄδικα καὶ ἐνδρῶσιν, αὐτοῖς οὐκ ἔσται ἄψεκτος ὁ ὄνειρος. παθόντες δὲ ψέξουσι δὲ ὀφθέν. ἄλλως ὑπὲρ τοῦ δὲ ἔχει ἐμὲ αὐτοῦ, μή τοι τε πελᾷν. ἤγουν πλησιάζειν ἡμῖν τοῖς δρῶσι καὶ τὰ ἑξῆς. δὲ δὲ τέρας ἀντὶ τοῦ σημείου. Τοῖς δρῶσι τὸν ἐνδρῶσιν. ὑμῖν ταῖς δρώσαις ὑπὲρ ἀγαμέμνονος. τὸν ἡμῖν ταῖς ἐνδρώσαις καὶ

Bibl. univ. Berg.

σωαχθημένως. Τέρασ. Ϛ τ ὀνείρ τέρασ λέγει. Ηρι μαντεῖαι. ἢ μαντεῖαι ἂν θρώπων οὐκ εἰσὶν ἐν ὀνείροις ἀγνοῖς ἀντὶ τ ἀληθεύουσιν, οὐδὲ ἐν θεσφάτοις, ἢ ἦν χρησμοῖς, ἀληθεύουσιν, εἰ μὴ Ϛ φάσμα τόδε τ νυκτὸς ἔυκαταχήσει ἀντὶ τ ἐυ ἔξει.

Ε ΝΔΕΙΝΟΙΣ ὀνείροισ. ῥῖσ ἐκφοβοῦσι θ ὁρῶντασ ὅταν ὦσι δεινοί. Οεσφάτοισ. ῥῖσ τῶν ὀνείρων. Εὖ καταχήσει. οὐ ῥῖς ἑωρακόσιν. ἀλλὰ τῇ ἠλέκτρᾳ. Ω Πέλοπσ. οἷον ἦν καὶ Ϛ πρῶτον. ὦ λύφθορόν τε λῶμα πελοπιδῶν τόδε, φησὶ ἢ φερεκύδης, ὅπ πέλοψ νικήσας

ὃν ἀγῶνα ἡ λαβὼν τὴν ἱπποδά
μαν, ὑπέσφερεφεν ὠθ τὴν πελο
πόννησον μθ τ ὑπ πέρων ἵππων
Ϛ τ μιρτύλ. καθ ὅλον ἢ κα-
ταλαβὼν αὐδ ν προϊόντα πρὸς
Ϛ Φιλάκῳ αὐτὴν, ἐξέρριψεν εἰς θά
λασσαν. Πολύπνους ἱππεία.
πλύπνους πενομένη πᾶσιν ἀρχεί-
οις. Ϛ ἑρμηνεύει αὐδ, λέγων ὡσ
ἔμολες ἀλαὴ τὰδε γᾶ. ἀλαὴ
ἢ θρηνητική. ἀξ οὐ γίνεται. ἄ. ἄ.
ἱππασία πρὸ τῶν κοινῶν, ἱπ-
πεία ἢ ἡ ἱππόσυνη πρὸ ῥῖσ πρι
ητᾶς. Εὖ τε γὰρ ὁ πρυτανεύσ. ὁ
νοῦσ τοιοῦτός ἐστιν. ἀφ' οὗ ὁ μιρ-
τύλος ἀπέθανεν, οὐ λέλιπεν ἀλ
κία θ πλυκτήμονας δόμους. κλο

οὐκ εἰσὶν ἐν λεινοῖσ ὀνείροις,
οὐδ' ἐν θεσφάτοις,
εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς
ἔυ καταχήσει.
ὦ Πέλοπσ ἀ πρόσθεν
πλύπνουσ ἱππεία,
ὡσ ἔμολεν ἀλαὴ
τᾷδε γᾷ.
εὖ τε γὰρ ὁ πρυτανεύσ
Μυρτίλος ἐκοιμάθη
παγχρύσων δ' ἴφθων
δυσάνοις αἰκίαις
πρόῤῥιζος ἐκπεφυκώσ,
οὔπω πω,
ἔλειπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου.
πολύπονθ' αἰκία.

ἀνεμεμὴ μθ ὡσ ἔοικας αὖ σφέρᾳ.
οὐδ' ἀπάρεσ' λίπαθ', ὅσ σ' ἐσῴζ' ἀεί,
μέχρι θυραίων γ' οὖσαν αἰχύνειν φίλουσ.
νῦν δ' ὡσ ἄπασ' ἐκεῖνθ', οὐδ' ἐν ἐνδέᾳ
ἐμοῦ γε. καίπερ πολλὰ πρὸσ πλούσ με δὴ
ἀξῶπασ, ὡσ θρασεῖα Ϛ σέσα λίκησ
ἄρχω, καθυβρίζουσα Ϛ σέ, Ϛ τὰ σά.
ἐγὼ δ' ὕβριν μθ οὐκ ἔχω. κακῶσ λέ σε
λέγω, κακοῦσ κλύουσα πρὸσ σέθεν θαμά.
πατὴρ γὰρ, οὐδὲν ἄλλο σοι πρόσχημ' ἀεί,

Σ ζέφη. αὐασρέφη. γράφε ζέφη,
ἀντὶ τ δάγλε. Αἰχύνειν. αὐτὶ
τ καθ' ὑμῶν λέγειν. ἄλλωσ.
ὃσ ἐπῴχε σε μὴ αἰχύνειν θ φίλουσ. ἁρμόζει ἢ μὴ χωρὶσ τ μὴ λέπω, οἷον ἐπῴχε
σε μὴ αἰχύνειν θ φίλοισ, ἔνθα δ' ἐπῴχε δ' ἐκώλυε μόνον δηλοῖ, ἐν ᾧ ἐστὶ
χε μὴ αἰχύνειν αὐτὶ τ κωλύων ἐπεί, λαμβάνεται, τέθνηκεν ἐλύπαρο δ' ἐλέγετο
μὴ μέρχῃσ, τεθνηκὼσ πατήρ.

Ε ΞΕΜΟΥ. καλῶσ. ἱκανὸν ῥητορικῆσ, δ' μὴ ἀρνεῖσθαι μθ, πιθανὴν δ' ἐτῶν δικαί
μεμνῶν ἐπεισφέρειν αὐτίαν. οὐχ ὡσ δίκαια δ' πράτουσησ σωτηρεῖ ὁ ποιη-
τὴσ, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀργὸν εἶη δ' πρόσωπον. Πότερον ἐκείνῳ παῖσ. λαμβάνου
ταί τινεσ τ ποιητὸν ἐκ τ ὁμηρικῶν, ἐπεὶ ἐκεῖνοσ μίαν γε γενέσθαι θ μενελάῳ
τὴν ἑρμιόνην φησίν. οὗτοσ ἢ ἀπολλοῦσ ὁμοιηκίοις φησὶν αὐ θ γενέσθαι. ὅμωσ
συμφωνεῖ θ ἡσιόδῳ λέγων·

,, Ἢ τέκεθ' ἑρμιόνην δουρικλυ-
,, τῷ μενελάῳ. Ο πλότατον δ' ἔ-
,, τεκεν νικόστρατον ὄζον ἄρηοσ. οὐ
πολὺ μεγάλων δὲ αἱ τοιαῦται
διαφωνίαι τοῖσ ποιήμασιν. ὥστε οὐ
πάνυ δεῖ αὐτοῖσ ὡσ τῶν γνησίων
ἐνοχλεῖν, ἀφεμένους τῶν ἀ
ναγκαιοτέρων, ἅπερ τηρεῖν
ἐχρῆν. ταῦτα δέ ἐστι τὰ ἠθικὰ
καὶ χρήσιμα ἡμῖν τοῖσ ἐν τυγχά
νουσιν. ὅρα δ' ἂν πῶσ ἐκείνῳ θ
μέρει δι' ἱστορίασ κατεχρήσατο,
ὅτι σωφέρετε θ λόγῳ δι' κλυ
ταμνήστρας. Παῖσ
ἀπολλοῖ. ἑρμιόνη καὶ νικόστρα-
τοσ. Η τῶν ἐμῶν ἀδῆσ. δ' ἐξ-
ῶσ. ἢ τῶν ἐμῶν τέκνων δείσασθαι
πλέον ἵμερόν τινα ἄδῆσ ἔχεν ἢ
τῶν ἐκείνησ. Παρεῖτο. ἠμελεῖ
το, πᾠρεῖτο. Δύθυμοσ. με
τάμελοσ, κακόβουλοσ. Γνώμην
δικαίαν. οἷον λογισμῷ χρησάμε
νη δικαίῳ. τότε δηλονότι.

Τοὺσ πέλασ ἥγε. ἡμᾶσ. μὴ δ'
πᾶν ὀργῇ κατακρεμζομένη. τὴ
νέοσ δὲ πέλασ, δὲ ποθὲν ἀγαμέ
μνονα ἔγνωσαν. Ερεῖσ μθ
οὐχὶ νῦν. οὐκ ἂν εἰπρὸσ ὡσ λυπήσ
σάμε ρια τὰ αὐτακήκοασ. ἐ-
μοῦ γε εἰ πούσησ οὐλόν, σὺ πρὸ
κατήρξω δι εἰσ ἐμὲ λοιδορίασ.

ΕΙ σέ μ' ὦλ' ἀεὶ λόγοισ. εἰ πρὸς τὸν λόγων ἐπυνθάνου, εἰ δ' λέγειν σοι ἐφίεμι, οὐκ ἂν ἧς λυπρά. Πατέρα φὴς κτεῖναι. ὡσ ἔκτωρ σὲ εἶλεν εἰσ κεφάλαια ἓν λόγον. Ὃ πρῶτον κεφάλαιον, ὅτι οὐδὲν χρεμπτώτερον τούτου, εἴγε δικαίωσ. δεύτερον, ὅτι οὐ δικαίωσ, ἀλλὰ πειθεῖ σ' αὐγίσθῳ. σὲ κινῶ δ' ὅτι ἀκυσίωσ ὁ ἀγαμέμνων ἔθυσε τὴν Ἰφιγένειαν ἐν Αὐλίδι. Λίχνιον ἔπι. ἀντὶ τοῦ ἀκμὴν πρὸς οἷς κοινοῖσ οἶον ἔλυ νέος ὄζει, Ὃ ἔλυ πρῶ τόδε.

λέγεται δὲ καὶ αὐτὸ τοῦτο καὶ μὴν ἐφίεμαι. εἰ σέ μ' ὦλ' ἀεὶ λόγοισ τῷ. λέγεται Ὃ ἀντὶ τοῦ εἰς δ' ἓξ ἴσ οἶον οὐ μὴ ἔτι πρίσωτόδε. ἐ- κλέ ι δὲ μὴ λέγοισι. πατέρα φὴς κτεῖναι. Πῶς ἂν σι μὴ ὠθεῖσον ὡσ ἐνταῦθα. Ε- ἔσασε. πρᾴξασ. παρέπεισεν.

Ω Σοῦ δίκη γ' ἔκτεινας. ἐναντίον θεοῦ, ἢ γὰρ δίκη νιν εἶλε, δ' ὡς οὐ δίκη γ' ἔκτεινασ. Ἀλλά σ' ἔ- ασασι πειθώ. αὕτη γὰρ ἀπόσ' εἶξ- ισ, οὐ δίκη τὴν θυγατέρα. ἀλλὰ λάθ' ἓν μοι χόν πφονεῦσι δ' ἀ- γαμέμνονα, δ' Ὃ μέχρι τοῦ νῦν αὐθεῖ σωεῖναι καὶ σωοικεῖν.

Τ ίνος πρίνης. λείπει ἡ δίκα. Ἐξεκίνη σεν. ἀξελίσξεν. Πολλά. καὶ πιβάσ. αὐτὶ πᾶσα τὶ ὁμῶθ. ἡ μὴ θαλόμῳθ. δὴ δ' ἐτ' λέξε ωσ, δηλοῖ δ' ἀκούπον τ' προαιρέ σεωσ. αὐπιθαίνειν ἢ Ὃ αὐπιπᾶν Ὃ αὐπτείνειν ταὐδ', πρὸ ἢ τοῖσ κοινοῖσ αὐλιπατεῖν. Εἰ δ' ὅν, ἐρῶ δὴ Ὃ δ' σόν. πιθανῶσ καὶ ἀ σκιθάζει, ὅτι εἰ νομοθετεῖσ ἄλ λου αὐτ' ἄλλου αὐαιρεῖσθι, κα τὰ σαυτ' νομοθετεῖσ. Μετάγνοι αν. αὐτὶ τοῦ μετάνοιαν ῥυτέσι μεταμέλειαν. ἄνοια ἡ παντε- λὴσ ἀφοσύνη, ἄγνοια ἢ ἐνὸσ τι νὸσ πράγματοσ. μετάνοια μὲ καὶ μετάγνοια παυδ', πλὴν ὅτι δ' μὴ ὄζιν ἐν χρήσει, πορὰ τοῖσ κοινοῖσ δ' μετάνοια, δ' μὲ μετάγνοια πορὰ τοῖσ πολλοῖσ.

Πρώτη

ΠΡΩΤΗ θάνοις ἄν. ἀντὶ τοῦ ἀπεμέμνονοσ. Ἀλλ' εἰσόρα. ὅρα φησὶ μὴ πρᾶξαι λυμμα τοῦ σαυτ' ἀδικημάτων τοῦτον κομίζῃ τὴν πρόφασιν. Παλαμναίῳ. Φο νεῖ. παλαμναῖοσ ὁ ταῖσ οἰκείαισ χερσὶ φόνον ἐργασάμενοσ. Ἐκβαλοῦσ' ἔχεισ, ἐξέβαλεν, ἀπέῤῥιψασ. ἐλίσσασ. Ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νὸσ θετεῖν ἔξεσί σε. ἐπεὶ πά νυ αὐτὴν δικαίωσ ἡγῇ τῇ μοιχείᾳ, ὥσ πρὸ ὠθιλαμβανομένη αὐτ', κἀκείνῳ ἐκμειλιασομένη φησίν. ὅτι οὐδὲ νὸσ θετεῖν σε σοῖ. χρὴ παίνῳ γὰρ ὡσ λοιδορουμένη. ὃν ἔλεγχον ἢ νὸσ θεσίαν ὠνόμασεν. Εἶτε σό- μπλον. εἰ γέγονα τοιούτοισ τοῖσ κα κοῖσ ἔνοχοσ σόμπλοσ Ὃ ἀναι δὴσ ὡσ φὴσ, οὐ καὶ μαχύνω σε τὴν φύσιν, ἐλάττων σε οὖσα. ἀλλ' ὁμοία σοι φανήσομαι, ζη- λῶ σέ φησιν. ὥσ πρὸ σὺ κατὰ ἀπεμέμνονοσ ἀγαθὸν ἔθρεψασ, οὕτω κατὰ σοῦ ἵν' ὀρέσκω ἐγώ.

Σχολιόν. ἴσωσ Ὃ ἀντὶ τοῦ πλη σίον. Κατα μαχύνω. ἐξοθενημέ- νην πρὸ τὴν σὴν φύσιν ἐπεὶ καὶ αὖ τὴ οὐκ ἀμέτοχοσ τούτων ἐστίν.

Ορῶ μένοσ πνέοντα ὁ χορὸσ τεθαυ μακὼσ τῶν τοῖσ λόγοισ, φησίν. ὁρῶ μενοσ πνέοντα τὴν παῖδα. εἰ δὲ Ὃ δὴ λίκη αὐτῇ ὅδε δ' μένοσ σύνεστιν, τοῦτο τ' μένοσ φυ τίσα οὐκ ἔπ' ὀρῶ, γιγνομένην ὑ- πὸ τὴν θ'. δυσχμόνωσ δ' ἐσ τὴν κλυταιμνήστραν δ' λόγον ἀπο τείνουσιν. αὐτὶ λαμβανομένη δ' ἐκείνη τ' λόγο φησὶ, ποίασ λέ μοι σεῖ πρόσ γε τήνδε φοντίδοσ. Οὐκ ἔτ' εἰσορῶ. αὐτὶ τοῦ οὐκ ἐννοῶ. Ποίασ δέ μοι. πρίασ γνώστοσ χρεί α ἔστιν ἐμοὶ εἰσ δ' ἰστέον ἀντὶ τοῦ α αὕτη λέγει, ἢ πῶσ ποιαῦτα τὸν τεκοῦσαν ὑβρισε, τὸν τεκοῦσαν.

ΚΑΙ ταῦτα τηλικοῦτος. ὥστερ ὠθητάστως. ὅλη εἰ δόμη τὶς ἀσσία αὐτὴ πλέγειν
ρῖς γυνεῦσιν, ἀλλ' οὐ ταύτῃ ἥδονῷ οὖσῃ ἔπρεπε τηλικαύτῃ. Αἰχύνησ' ἄδορ.
ἀντὶ τοῦ ἀναιχύντως. ὃ χωρὶς ὃ ἄνθ' ὃ λίχε κοινά, ὃ δὲ ἄτορ πρικτικόν.
Ε ξώρα πράσω. κἀγὼ φησὶ δοκῶ μαι ἐπιεικέστερα πράσουσα τῶν ἐ-
μὴν ὥραν. Καὶ τὰ σὰ ἔργα, ὑβαναγκάζει με. ἐμφαντικώτερον δ' ὑβαναγκάζει
με δηλονότι προθέσει. Η σ' ἐγὼ τῶν
τἄμ' ἔσθ'. ὡσ δ' ἡ γυνὴ τοῖσ ἔργοισ καὶ ταῦτα τηλικοῦτος. ἆρ' οὖσι δοκεῖ
ῥῆς λόγοις μεξιάζουσα πρὸς χωρεῖν ἂν εἰς τὰν ἔργον αἰχύνης ἄτερ;
αὐτὴν, ταῦτά φησιν ἡ κλυταμ- ἀλλ εὖ νῦν ἐπίσθω τῶν σ' ἐμ' αἰχύνην ἔχειν,
νήστρα. Ὁράσοισ τ' δ' οὐκ ἀλύ κεἰ μὴ δοκῶ σοι. μανθάνω δ' ὅθ' οὕνεκα
ξῃσ, εὖ τ' ἂν αἰγισθος μόλῃ. πθα ἔξωρα πράσω, κοὐκ ἐμοὶ πρόσικότα.
νῆσ δ' τ' ἀγρῶν ἔφη σὺν αἰγισθῳ), ἀλλ' ἢ τ' ἐκ σοῦ δυσμενῆ, τὰ σὰ
ὑπερ τ' παρῆσίαν δοθῆναι τῇ ἔργ' ὑβαναγκάζῃ με ταῦτα δρᾶν βίᾳ.
κόρῃ. Εκφέρῃ. ἐκκλίνεις. σ' ἐκφέ Αἰχροῖς τ', ὠχρὰ πρόσημα τ' ἐκδιδάσκεται
ρεσθ' κυρίᾳ δ' νεκρῶν λέγεται, κλυ ὧ θρέμμ' ἀναισθέσ. ἢ σ' ἐγὼ, ἢ τἄμ' ἔπη,
ἢ ὅταν φέρει πινὰ ἴσως ἔξω τ' τὰ γὰρ τἀμὰ, πόλλ' ἄλλα λέγειν ῥιεῖς;
θυθείας ὁδοῦ, ἀφ' ὃν κατὰ μέτε ἢ λέ σύ τοι λέγεισ νιν, οὐκ ἐγώ. σὺ τ' ῥιεῖς
φορὰν λέγει ἐνταῦθα δ' πρὸς ὀρ γὴν ἐκφέρῃ. Χρήζοιμι. θέλοι- κλυ ἀλλ' οὐ μὰ τὴν σ' ἔσωσαν ἄρτεμιν, θράσοσ
μι, χρήζω δ' χρείαν ἔχω ἢ δ' θέ τ' λ' οὐκ ἀλύξεισ, ἕυτ' ἂν αἰγισθος μόλῃ.
λω, ὧν δ' μὴ ῥοτάσετε πνικῇ ἢ λέ ὁρᾶσ; πρὸσ ὀργὴν ἐκφέρῃ. μθεῖσά μοι
δ' χρείαν ἔχω, δ' ἢ θέλω αἰθαι- λέγειν ἃ χρήζοιμ', οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.
κῆ. Οὔκουν ἐάσεισ. οὐκ ἐμμε κλυ οὔκουν ἐάσεισ οὐδ' ὅτ' θύῃμοσθοῦσ
νεῖσ οἷσ πρότερον εἶπα. ἔφη τ', ἢ θῦσαί μ'. ἐπειδὴ σοί γ' ἔφην καπῶν λέγειν;
μὴν ἐφίημι. πθαν ἢ, οὐ τ' χρὴ ἢ λέ ἐῶ. κελεύω. θῦε. μὰ δ' ἐπαινῶ τῶν
ἐν ταῖσ αὐτηλογίαισ θυμοῦσθαι κρυμὸν σόμ', ὡσ οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.
σὺν ἡ τ' ὠμῷ). Εῶ. κελεύω. θῦε. κλυ ἔπαιρε δὴ σὺ θύματ' ἀπρόυσά μοι
μὰ δ' ἐπαινῶ. σεῖ τ' ἢ πρὸκόπ πάγκ' ὑπ' ἀνάκτων ὄλβ' δ', ὅπως λυπήσομεν
τειν τὴν ὑπόθεσιν. δὸ οὐ ῥιᾳδίᾳ θυχὰς ἀνάγω λειμάτων, ὧν νῦν ἔχω.
πολείονας ἀνταῤῥήσεις. Επαιρε κλύοις ἄνακτα φοῖβε προσατήρεμε
δ' σύ. πρὸσ θρᾴσσειν φησι.

Θ ύματα. θυμιάματα. Πάγκ' πα. ἐπίσαν ὅσια ἔθνον τοῖσ θεοῖσ. Εὐχὰσ
ἀνάχω. ἀναπέμπω. ἀνέχω δ' θυχῶσ, δ' ἀναπέμπω, ἀνέχω δ' χειρῶν, ἀντὶ τ'
ὑψῶ. ἀνέχω δ' βάρος, ἀντὶ τ' βασάζω, ἀνίσχει ὁ ἥλιος ἀντὶ τ' ἀνατέλλει. ἀ
νίσχει ἡ βοτάνη ἀντὶ βλασάνει. ἀνίσχομαι δὲ παθητικῶσ δ' ὑπομένω. Κλύ
οις ἄν. ἐπάκουσε. δ' γὰρ μεγάλων προσώπων, ἐφ' ὧν ἐλόκει δ' δὲ φανερῶσ προ
σάτ[ι]ν ἐχόντων οἱ ἀττικοὶ δύκτικῶσ μετὰ τοῦ ἄν, ὡσ ἐνταῦθα. Προσατήρει.
ὅπ πρὸ τῶν θυρῶν ἵδρυται.

ΒΑΞΙΝ. λόγον. ΟΥ τ' ἐν φίλοις. οὐκ εἰσ δ' ν χορὸν ἀπτίνεται, ἀλλ' εἰς τὴν ἡ
λέκτραν. Σπείρ ματαίαν. δ' ματαίαν οὐκ ἔστ' δυσθ', ἀλλ' ἀνωφελῆ. τί γὰρ
πράξει δὲ κρατοῦντας βάλλεσθαι. ματαίαν γοῦν, κενὴν λέγει δ' μηδὲν αὐ
τὴν λύναθ' πράξει. Αλλ' ὦσ' ἄκουε. οὕτωσ ἐμοῦ λεγούσησ. Τῇ δ' τ' αὐτὶ
τ' ρύτῳ γ' ὸ σῳ. Διασδυ ὀνείρων, ἢ σταλῶν ἐχόντων φύσιν, ὡσ κ' ὄμηρος, δοι
αὐ γάρ τε πύλαι ἀμφηνῶν εἰσιν
κεκευμμένων μ' ὲ βάξιν. οὐ γὰρ ἐν φίλοις ὀνείρων. σύνατται δ' σασῶν,
ὁ μῦθος. σὺ δὲ πᾶν αὐαπύξαι πρέπει καὶ ἀειθμὸν ἐμφάνειν. ὡσ σύ
πρὸσ φῶσ, προύσησ φ' δ' πλησίασ ἐμοί. αὐφ' ὀνείροισ θαυμένησ. ὃ δ'
μὴ γὰρ φθόνῳ τε ὃ πολυπλώσῳ βοῇ, μὲν ἓν, φάσμα ἥκουσα μένησ ἔην,
ὡσ ἵρη ματαίαν βάξιν ἐσ πᾶσαν πόλιν. ὥστερ οὖ ὃ πέμφειν ἀπρόπτι
ἀλλ' ὦσ' ἄκουε. τῆσ γὰρ κἀγὼ φάσω. αθησομένην τὴν χρυσόθεμιν.
ἃ γὰρ πρωτίδην νυκτὶ τῇ δ' φάσματα, τάχα δ' ὲ ὃ ἕτερον αὐτὴν κεκί
σασῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι λύκει' ἄναξ, νηκεν, ὥστερ οὖν ηὔχεται θεοῖ
εἰ μὴν πέφυκεν ἐσθλὰ, λόσ τελεσφόρα. ἀπόλλωνι. ὅπωσ οὐλὲ ἐξεῖπ
εἰ δ' ἐχθρὰ, πῆσ ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθυ πρόσ τινα. οὐ πῶσ ὃν ἀπόλλω
καὶ μὴ με πλούτου τ' πόνοσ εἰ πνυθ νατ. ἃ σασῶν ὀνείρων, τῶν ἀμφι-
λόλοισι βυλεύσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆς. βόλων ἡ σασοπαίων. ἔλυσε δ' αὖ
ἀλλ' ὦσ' μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ, σ', εἰ πέφυκεν ἐσθ-
δόμοσ ἀξιλῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε, λὰ, λόσ, τελεσφόρα. εἰ δ' ἐχ-
φίλοισί τε ξυνοῦσαν, οἷσ ξύνειμι νῦν θρὰ, πῆσ ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέ
θύημοροῦσαν, ἡ τέκνων ὅσαν ἐμοὶ θυ. Αλλ' ὦσ' μ' αἰεὶ ζῶσαν. δ'
λύσνοια μὴ πρόσεστιν, ἢ λύπη πικρά. ὅλον ὥστερ τ' αἰσίαν δ' ηὐχε. δ'
ταῦτ' ὦ λύκει' Απολλον ἵλεως κλύων, λὲ τ' πολιτικοῦ τοῦ φίλοισ,
δ' ὅσ τ' ἄσιν ἡμῖν, ὥσ πεῖσα δόμθα. δ' ολμηρὸν τοῦ λόγου ἐπεκάλυ
τὰ δ' ἄλλα πάντα, σωπῶσησ ἐμοῦ, φεν. Αμφέπειν δ' δὲ πέπειν δὲ
θετεῖν, πολιτεύειν δὲ δ' φίλου τι
νὰ κυβερνᾶν καὶ σκέπειν. Φίλοισί τε ξυνοῦσαν. ἀκατάλληλον φαίνεται δ' ὅλ).
ἐὰν μὴ ἡ δ' οἷσ ξύνειμι νῦν. ἀπὸ κοινοῦ λαμβανόμενον. Φίλοισί τε τέκνοις συ-
νοῦσαν, οἷσ ξύνειμι νῦν. δ' ἡ δυσνοια, ἀπ' αὐτῶν εἰσ ἐμέ. ἢ ἀπ' ἐμοῦ εἰς αὐτούσ.
Εὐημερεῖσθαι. ἑκάστην ἡμέραν εὖ διάγουσαν. Τὰ δ' ἄλλα πάντα. τὰ πολὺ δὲ
τελοῦσι ὀρέστ, ἔοικεν εὖ χεσθ. ζητοῦσι δὲ δ' τί ἐνταῦθα μὲν οὐκ ἐμφαίνει πε
ρὶ τοῦ ὀρέστ, ὕστερον δ' ὲ τοῦ ἀγγέλου ἐλθόντοσ φαίνεται ἐφηδομένη; ῥητέον δ',
ὅπ νῦν μὲν προσδοκῶσα αὐδὴν ἔξοντα ζῶντα. τότε δὲ ὡσ κατὰ ἀποθανόντοσ
παῤῥησιάζεται ἄφοβος γενομένη.

ΕΠΑΞΙΩ. ἀξιῶ πλακαλῶ, ἀξιῶ πρεῖν τόδε, μ' ἀξιῶσε τ' δὲ ἀμφότερα αὐτὶ

ἄξιον κεἶνω, ἀξιῶ ἢ δ' πρακαλῶ κ' σωτάσεται ἀπαλικὴ μόνη. Ξέναι γυναῖκες, ὁ παιδαγωγὸς ἧκε φλασάμωνος τὰ σοὶ θανάτου ὁρέστου. ὃ δ' ἦθος αὐ
μέσον ἐστίν. οὔτε ἀπρικαζομέ-
νου παντάπασιν, οὔτε ἠδομένου. ἀλλ' ὡς ξένου. δικαίρεως ἦκει ἔ-
ξω οὐσῶν ἀμφοτέρων. πρῶτον ἵ-
να μὴ παραλογίσῃ πρὸς ἀμφο
τέρας ἀπαγγέλλων. δεύτερον, πρὸς δ' δηλωθῆναι τὴν γνώμην
ἀμφοτέρων. πιθανῶς δ' ἐρωτᾷ
ὡς ἀγνοῶν. Πρέπει δ' ὡς τύραν
νος. σχάζεται ἐκ τ' σολῆς μ' τῶν
βασιλείων. Ε' σεξάμην. λείπει
ἀ ἀπ' οἴν' ἦ. ἀπεσεξάμην. Τί φῄς
τί φῄς. οἱ ἠλέος ἀκούοντες λό
γου, κἂν πάνυ σφῶς ἀκούσωσι, πα
λὶς ἡ ξὶς τὰ αὐτὰ ἀκούειν βού
λονται. Μὴ ταύτης κλύε. οἵ μ' μὴ
δ' ταύτην φυλάξῃ εἰπεῖν τὰ ἐξ πα
ῆσ. Τῷ, βόσπορ δι' ὄχλου. ἵν' μ' ἠλέ
τ' ἡδομένων. μαθόντες δ' κλυ τί φῄς τί φῄς ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε.
πᾶν, ἡ δ' κατὰ μέρος ἠλόμενοι πα θανόνθ' Ορέστην νῦν τε κ' τότ' ἐννέπω.
πυνθάνου. ἔπειτα ὁ πρίν τῆς βου ἠλέ ἀπωλόμην δύστηνος. οὐδὲν εἶμ' ἔτι.
λετῃ βδελυκιμεῖν πρὶ ἀγῶνος λέ κλυ σὺ μὴν τὰ σαυτ' πράσσ'. ἐμοὶ δ' σὺ ξένε,
γων ἑλληνικοῦ. Δελφικῶν ἄθ τἀληθὲς εἰπέ, θεοῖ, ζῶπερ δύστυχ. (στε
λων χάριν· οὔπω ἦν ὃ ὀρέστ' ὁ πα κἀπεμπόμην πρὸς ταῦτα, δ' πᾶν φά
πυθικὸς ἀγών. Δρόμος δ' ἰσώσας. κεινος γὰ ἐλθὼν εἰς δ' κλυτὸν Ελλάδος.
τ' ἐκ πόλος δρόμος. Τινὲς δολιχόν πρόχειμ' ἀγῶνος, σελφικῶν ἄθλων χάριν
φασιν ἀγωνίσασθαι ὀρέστην. ὃς ὅδ' ἦν ἐκ ὅτ' ἠθέτ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυμάτων,
κοσι στάδι'. εἰκοσιέπτ' ὄντα. ὥς τε δρόμον προκηρύξαντος, οὗ πρώτη κέλευσ
τῆς φύσεως τὰ τέρματα τοῦ δρό εἰσῆλθε λαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας
μου ἐκρίνετο. Αλλ'. Δρόμος δ' ἴσω δρόμος δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα,
σώσας οἷον, οὐκ ἐλλείπων καὶ τὰ νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάνδημον γέρας.
τὰ τέρματα. ἀλλ' ἴσος φανεὶς χ' ὥστως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω
τοῖς τέρμασι. καὶ τὰν αὐτοῦ φύ οὐκ οἶδα πρὸ οὗ δ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη
σιν τ' νίκης ἔτυχεν. ἀλλ' ὁμοίως ἔνδ' ἴσθ'. ὅταν δὲ εἰσεκήρυξαν βραβῆσι
ἢ ἴσως τεθαυμασμένος ἐν τῷ ἀγωνίσματι ὡς τῇ μορφῇ. ἀνὶ τοῦ ὡσθαυμασμένος τῇ μορφῇ, οὕτω τῷ ἔργῳ, ἐφάνη, ὡς ὧν θεοῖ εἰσι, οὕτω καὶ θεοῖ ἔργῳ.

ΠΕΝΤάεθλ' ἀνομίζετ. ἄλμα. δίσκον. ἄκοντα. δρόμον. πάλην. ταῦτα ἐν μιᾷ τῆς
,, ἡμερινίζετο ἡμέρᾳ. Οταν δέ τις θεῶν. ὅμοιον τούτῳ δ' πυθαεικόν. Οἰδοῦ ὁ πέ
,, δοεντ' ἀεθλήκῃ, θαλασσαῖαν πλαμεῖδ' ἀλφῖνα. Εἰσῆλθε πολλῶν. Φιλο
τίμως. δὴ πιθανότατα ταῦτα ἐπεξεργάζεται. Κἀκεῖνος ἐν μύρσινι ὁ ὀρέστης. Λευ
κίππου αἰγιᾶν. ἐμοὶ δοκεῖ ὄνομα εἶ. οὐ λέγει, ἀτὸν ἐπίθετον εἶ. ὄνομα τὸ κύριον
οὐ προτέθεικε πρὸς δ' τὸ πράγ-
φρόμων ἀυλῶν πεντάεθλ', ἀνομίζεται, ματος ἀνεξέλεγκτον. ὅλη τὴ δὴ
νίκων ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια, νίκησις τ' ἀγῶνος τέθλασαι, οἱ δ',
ὠλβίζετ', ἀργεῖος μὴν ἀνακαλούμενος, αὐλεῖν, τῶν θείων ἀγώνων. Πυθαεικῶν.
ὄνομα δ' Ορέστης. τὸ δ' κλεινὸν Ελλάδος Ὅμηρος, τῷ δ' ἐνίκησε πύθια. μεν. πόλεμοί τε πολλοί. Ενατος.
λαμέμνονος τρόπαιον μ' ἀχείρωτός πω. ἐννέα λύουν. ἕνα δὲς ἔν. Αθηνῶν
,, Ταῦτα μὴν ριαῦθ'. Οταν δέ τις θεῶν τῶν θεσμώτων ἀπ. προσχρίζεται
,, Βλάπτῃ, δύναται' ἀνοὐδ' ἀνίσχυον φυγεῖν. ροῖς ἀθηναίοις, ἐν ἀθηναίοις λέ
κεῖνος γὰ ἄλλος ἡμέρας, ὅθ' ἱππικῶν γων. Ως ἱππόβαλοι χνόας
ἦν, ἡλίσ τέλουρος, ὠκύπρις ἀγών, τὶς αὐτῶν. οἷον πρῶρος τοῦ δρό
εἰσῆλθε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα. μου γενέσθαι. χνόας δὲ τὰς τ'
εἰσ ἦν ἀχαιός, εἷς ἀπ' Σπάρτης. Λύο ἄξονος σύειγας. καὶ τὰ ἱππει
λίβυες ζυγοτῶν ἁρμάτων ὠδῖσάτην. κὰ φυάγματα. ἀπὸ δὲ μέρους δ'
κἀκεῖνος ἐν μύρσιν, θεσσαλὰς ἔχων ὅλον ἄγμα. σύειγξ δέ ὅτι, δ' εἰς
ἵππους ὁ πέμπτος. ἔκρος δὲ Αἰτωλίας τὴν ὀπὴν τοῦ ῥοχοῦ ἐμβαλόμενον μέρος τ' ἄξονος. Καὶ αὐ
ξανθάσι πώλοισ. ἕβδομος, μάγνησ αὐτῆς. τὴ δὲ ὀπὴ ῥοῦ ῥοχοῦ, οὕτως
ὁσ' ὀγδοος, λεύκιππος αἰνιᾶν γένος. καλεῖται. λείπει δὲ δ', ἐλαύ
ἔνατος, ἀθηνῶν τῶν θεσμώτων ἄπο. νων. δ' ἡ χνόας, βλέπεις. τὰ δὲ
ἕοικεν δ' ἄλλος λέκανον ἐκπληρῶν ὄχον. εἰς. ἢ. δισύλλαβα δὲ, ὃ. πεντα
σάντου δ' ὅθ' αὐτοῦ οἱ τεταγμένοι βραβεῖς λόγομα, ἀπὸ δύο συμφώνων
κλήροισ ἔστηλαν, κατέσκαν λίφους, ἀρχόμενα ὧν πεφυκέναι δασύ,
χαλκᾶς ἀσπίδας σάλπιγγος ἧξαν. οἵδ' ἅμα βύνετο. χνόη. φθόη. χλόη. δ' ἡ
ἵπποις ὁμοκλήσαντες, ἡνίας χεροῖν πνοή, οὐκ ἔχει δασύ. Υπερβάλοι. ὑπερβάλοντες. Φρυάγματα. Φυσήματα. πνεύματα. Σῆ
ἔσειον. ἐν ᾗ πᾶσ ἐμεσώθη δρόμος, λην. δ' λίθον δ' ν καμπῆρα. σῆ
κτύπου κραθέντων ἁρμάτων. κόνις δ' ἄνω λαι κύβοισθεῖς λίθοι ἐφθαρμέ
φορᾶθ'. ὁμοῦ ἡ πάντες ἀναμεμιγμένοι, ματα τινῶν ἔχοντοδ'. ἐχάτην
φείδου κεντοῦντες οὐλεμή. ὡς ὑπερβάλοι δ' λέγει, ἐπεὶ ἦν ἄλλαι ἦσαν ἐμ
χνόας τῆς αὐτῶν, καὶ φυάγματ' ἱππικά. μέσῳ τοῦ δρόμου.
ὁμοῦ γὰ ἀμφὶ νῶτα τοῦ ῥοχῶν βάσεις,
ἄφειξον εἰσίσθαλλον ἱππικοὶ πνοαί.
κεῖνος δ' ὡς αὐτὴν ἐχάτην σήλην ἔχων,

Ε ΧΡΙΜΠΤ'ἀέν. ὁ ὅτι, προσπέλαζε δὴ καμπῆει ἀεὶ τὴν ὀπὴν τοῦ χοροῦ. Σύειγα. τὴν ὀπὴν τ' χοροῦ. Σειρᾶιον ἵππον. ἐν ἔξω τ' ζυγοῦ. ἐν δεξιόν. προσκείμενον δὲ δὴ καμπῆει ἀειστερόν. Ἀστμοι. σκληρόστομοι. Ἐκ δ' ἵπποσροφῆς. ἀξ ὑπαντήσεσθ ἐκείνων ἵπποσροφούντων. Βαρκαίοισ ὄχοις. τοῖς λιβυκοῖς. βάρκη πόλις λιβύης. ἣ νῦν πολεμαῖς καλουμένη. Ναυαγίων. τ' πλωμάτων.

Γ νοὶς δ' ὑξ ἀθηνῶν δῆνος ἠνιοσρόφος. αὐτὶ τοῦ ἐμπειρος. πρὸς εὔνοιαν δὲ τ' ἀκροωμένων ἐπαινῶ αὐδὴν ὡς ἀθηναῖον. Ἐξω πλαστᾶ. φυλαξάμενος φῆσι θύρασι συμπεσοῦσιν ἐμπεσεῖν, ἔξω ἀπ' αὐτ' πλαστᾶ. Κἀνακωχεύῃ. αὐασυράζει. κατίχει. αὐακωχεύειν ἢ κυρίως λέγεται, ὅταν χειμῶνος ὄντος, ἐν δὴ πελάγει στίλαντες τὰ ἄρμαθ ἁλὸς ἡσυχάζωσιν αὐτόθι, μὴ ὀξέως χόμενοι δὴ πνεύματι. μεταφορικῶς δὲ τ' ἄρματος εἰρηκεν. οὐ δηλαδὴ ἁρματηλάσας. ἀλλ' ἀφῆκε δὲ τ' ἵππων κλύσωνα, ἡ ὕστερος ἡρέμα ἤλαυνε. Πώλοις ὀρέσης. πῶλος λέπτῃ ἀρσενικῶς ἡ θῆλυς. Τῷ τέλει πίστιν φέρων. οἷον πιστεύων ὅτι δὴ τέλει τ' δρόμῳ πρελεύσει. ἢ νομίζων ἐν τ' τέλοις οὕτως ἐλαύνειν. Καξιστώσαντες ζυγά. ὁ ὀρέσης ἡ ὁ ἀθηναῖος. Λύων ἡνίαν. χαυνῶν. δὴ δὲ συμπεπλέχθαι. Εθρωσε δ' ἄξονος μέσας χνόας. δ' λεπτὸν μέρος τ' ἄξονος, δ' ξυβόμωι ὑπὲρ τ' χοινικίδος. εἰρκτῇ ὁμοίως δὲ πῇ ἀπαλωνίῳ. Αζόμενοι πλήμνησι πλακιλιὸν αὐνυμένοιϲ.

ἔχειμπ' ἀεὶ σύριγγα. δεξιὸν δ' αὖεις σειρᾶιον ἵππον, εἶρπε δὴ προσκείμενον. Ὡς πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν λίθοι. ἔπειτα δ' Λινδάνθ' αὐδρὸς ἄστομοι πῶλοι βίᾳ φέρουσιν. ἐκ δ' ἵπποσροφῆς τελοῦντος ἕκτην ἑβδόμην' ἤδη δρόμου, μέσ τῶ πασυμπαίουσι βαρκαίοις ὄχοις. κἀγ τεῦθεν ἄλλοθ' ἄλλον ὑξ ἑνὸς κακοῦ ἔθραυε, καὐτὸ πῆμ'. πᾶν δ' ἐπίμπλαρο ναυαγίων κείασμα ἵππικῶν τε σέδη. ἠνιοὶ δ' οὐξ ἀθηνῶν δῆνος ἠνιοσρόφῳ, ἔξω πλαστᾶ, κἀνακωχεύει, πλεῖσ κλύσων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον. ἤλαυνε δ' ἐχάτης μὲν, ὑστέρας δ' ἔχων πώλοις Ὀρέσης, δὴ τέλει πίστιν φέρων. ὃ δ' ὡς ὁρᾷ μόνον νιν ἐλελειμμένον, ὀξὺν δ' ὠτων κέλαδον ἐνσείσας θοοῖς πώλοισ, νώκει. κἀξισώσαντ' ζυγὰ, ἤλαυνέτην, πότ' ἄλλοθ' ἄλλοθ', ἄτρος κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων. ἡ ῥὶ μὲν ἄλλοις πάντας ἀσφαλὲς δρόμους ὠρθοῦθ' ὁ πλήμων ὀρθὸς ὑξ ὀρθῶν λίθων. ἔπειτα, λύων ἡνίαν ἀειστρὰν κἀμπίονος ἵππου, λανθάνει σ' ἤλην ἄκραν πάισας. ἔθρωσε δ' ἄξον' μέσας χνόας, κἀξ αὐτύχρον ὠλισθε. σὺν δ' ἐλίασε τὰ τμηθεῖς ἱμᾶσι. τ' δὲ, πίπτοντος πέλῳ, πῶλοι μεσάρησαν εἰς μέσον δρόμον. ὁρᾶ δ' ὃς δ' ὅπως ὁρᾶνιν ἐκ πεπτωκότα λίθων, ἀνωλόλυξε δ' ἐν γεανίαν,

,, μοίος δ' πῆ' ἀπαλωνίῳ. Αζόμενοι πλήμνησι πλακιλιὸν αὐνυμένοιϲ.

οἵ' ἐργα δράσας, οἷα λαγχάνῃ κακά.
φορυμμένον πέσοῦσας, ἄλοτ' οὐρανῷ σκέλη προφαίνων. ἐσέπνιγ δ' ἁψιλάτου μόλισ καταρχέθοντος ἱππικὸν δρόμον, ἕλυσαν αἵματηρόν, ὥστε μηδένα γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας. κἀν πυρᾷ κάπαντος δύθυσ, ἐν βραχεῖ χαλκῷ μέγιστον σῶμα, δειλαίας σποδοῦ φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι, ὅπως παζῶσας τύμβον ἑκλάχοι χθονός. Θιαῦλα σοι ταῦτ' ἐστίν. ὡς μὲν ἐν λόγοισ ἀληθινά. τοῖσ δ' ἰδοῦσιν, οἳ πὲ εἴδομεν, μέπεσα πάντων, ὧν ὅπως' ἐγὼ κακῶν.

Χ Φεῦ, Φεῦ δ' πᾶν δὴ σκοτόεσσι τοῖσ πάλαι πρόρριζον ὡς ἔοικεν ἔφθαρτ' γένος.
κλύω ζεῦ. τί ταῦτα. πότερον δύ τυχεῖ λέγῳ, ἢ σεινὰ μὲν, κέρδη δὲ. λυπηρὰ δ' ἔχῃ, εἰ τοῖσ ἐμαυτῇ δύσιον σώζω κακοῖσ.
ταυτί δ' ὦδ' ἀθυμεῖς ὦ γύναι δὴ νῦν λόγῳ, κλυσεινὸν δ' τίκτειν ἐσίν. οὐλὲ δὴ κακῶς πάσχοντ', μῖσσ ὧν τέκῃ προσγίνεται.
ταυμάτην ἀρ' ἡμεῖς ὡσ ἔοικεν ἤκομεν.
κλύουρι μάτην τε. πῶσ δὴ ἂν μάτην λέγῃς.
εἰ μοι θανόντοσ πίσ' ἔχων τεκμήρια προσῆλθεσ. ὅσ πσ τ' ἐμῆσ ψυχῆσ μεγ ὢσ, μασσὼν ἀρσας, δ' τροφῆσ ἐμῆσ, φύγασ ἀπξενοῦτο. κἀμ' ἐπεὶ δὴ σε χθονὸσ ἔξῆλθεν, οὐκέτ' εἶδεν. ἐμκαλῶν λέμοι φόνοις παζῶσ, σεῖν' ἐπιπείλει τελεῖν. ὥστ' οὔτε νυκτὸσ ὕπνον, οὔτ' ἔξ ἡμέρας ἐμὲ σελάζειν ἤελν. ἀλλ' ὁ προσπατῶν χρόνοσ δὴ γέμ' ἀὲν ὡσ θανουμένην. νῦν δ', ἡμέρᾳ δὴ τῇδ', ἀπαλλαγαὶ φόβου πέσσ δὴ σ' ἐκείνου θ' ἥδε δὴ μείζω βλάβη ξύνοικοσ ἦν μοι, ῥυμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ ψυχῆσ ἄκρατον αἷμα. νῦν δ' ἡ κλαυσὰ πο

ΛΑΓΧΑΝΕΙ. γράφει δὴ νῦν τὸ γχάνει. Ελυσεν αἵματηρὸν ὥσ τε μηδένα. Ὡς ἵνα ἀξιόπιστος εἴη ὁ ἄγγελος. ἵνα πάλιν δ' ὠδὲ παθὼν εἴη τῇ ἡλέκτρᾳ. Αἱματηρὸν ἡματωμένον. ἁματηραὶ δὴ σαγόνες αἱ ἀπὸ αἵματοσ σάζεσθαι. ἡματωμένα ἢ δὴ αἵματι μεμιγμένα. Εν βραχεῖ χαλκῷ. ἀγχίῳ. ἢ δύθεῖα ὁ βραχὺσ χαλκὸσ ὃ δηλοῖ τὴν οὐσίαν τ' χαλκοῦ ἢ τὴν ὕλην, ἀπὸ ἧ τ' ὕλης ἐνταῦθα δηλοῦτῃ δ' ἀγγεῖον δ' ἐκ τ' ὕλης. Μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ. αὐτὶ πῆσισ. αὐτὶ τ' σωλὸν δειλαίαν μεῖστον σώματος. Ωζεῦ. ὡσ μὴ γυνὴ κεκίνητῃ ἰωὶ δὴ πάθ. πρὸσ ἧ δ' ἂν κίνδυνον ἀπβλέπουσα πεύσεται. δῦ ἧ δ' ἂν χρὸν ἀλγῖν ὑποκρίνεται. Φυγὰς. αὐτὶ τοῦ φυγών. Φυγάδες δὴ κυρίωσ οἱ ἀναχθέντες ἀπ' οἰκείας πατρίδοσ. Ω προσπατῶν χρόνος. ὁ ἐπιπενόμενος. Ξύνοικοσ ἦν μοι. δῶρ οἰκονομικῶσ εἰ ἡ ἀπρήξασε τὼ τοῖσ ἀγγελμένοισ, ἀπὲ κλινεν ἑαυτὴν, ἀπελύετο ἂν ἡ ὑπόθεσισ.

ΗΜΕΡΕΥΣΟΜΕΝ. ἡμερεύσομεν. ἡμερεύω δ' τὴν ἡμέραν ἀβιβάζω, οὕτω καὶ ἀφνυκτερεύω, ἐνταῦθα ἢ δ' ἡμερεύσομεν ἀντὶ τοῦ διώσομεν. Πολλῶν ἂν ἄξιον. ἄξιον ἂν εἴης ὧξεν δὲ τὸν ἀλέκτορα ἀκοὴ Νέμεσιν τοῦ θανόντος ἀρτίως. λὸν ἦν ἥλθες τυχεῖν πολλῶν κἀκείνων ὧν σὺ, κἀπεκύρωσεν καλῶς. ἀγαθῶν. Πορεύσομαι. ἀπεστείλαμεν. πορεύομαι ἐγὼ κἀγὼ πορεύω ἕτερον ἀντὶ τοῦ ἄγω. ἀλέκτωρ παύομαι ἡμεῖς. οὐχ ὅπως σε παύσομεν. ὡς πρὰ πολλάκτων. ὦ δὴ πρὸ σέ τακται τοῦ ἐνθένδε, ἐκεῖ σε πρεῦσαι, αὐτὶ τοῦ ἀπαγεῖν. ἐνταῦθα δὲ πορεύσαντες αὖ τὶ τῷ πέμψαντος, λέγετε.

Α ΑΛ' ΕΙΣΙΘ' ΕΙΣΩ. ΣΦΩΙΣΟΝ δ' εἰσω. δ' δὴ εἰσιθ' εἰσω ἐλθὲ δηλοῖ, εἰσῆλθε δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, λέγεται κατὰ λόγον, δ' εἰσῆλθε δηλοῖ μὲν δ' εἰσω ἦλθεν, οὐ μὴν καὶ ὅτι εἰσῆλθεν ὡεισμένως, διὸ ἐπάγεται εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ εἰς τὴν πόλιν, οὐ δοκεῖ φορτικόν.

τῶν τ' Α'ΠΕΙΛΩΝ ὄυνεχ' ἡμερεύσομεν.
Ορέστα τὴν σὴν ξυμφοράν. ὅθ' ὡδ' ἔχων,
πρὸς τ' δ' ὑβρίξη μητρός. ἆρ' ἔχει καλῶς;
κλυ' οὐ θι σύ. κεῖνος Α'ΩΣ ἔχει, καλῶς ἔχει.
ἥλε ἄκουε Νέμεσιν τοῦ θανόντος ἀρτίως.
κλυ ἤκουσεν ὧν σὺ, κἀπεκύρωσεν καλῶς.
πορεύσαντες. ἀπεστείλαμεν. πορεύομαι ἐγὼ κλυ οὐκοῦν Ορέστης Θ' σὺ, παύσομεν τάδε.
πορεύω ἕτερον ἀντὶ τοῦ ἄγω. ἥλε παύομεθ' ἡμεῖς. οὐχ ὅπως σε παύσομεν.
ὡς πρὰ πολλάκτων. ὦ δὴ πρὸ κλυ πολλῶν ἂν ἤκοις ὧξεν ἄξιον τυχεῖν,
σε πρεῦσαι, αὐτὶ τοῦ ἀπαγεῖν. εἰ τὴν Α'ΕΠΑΥΣΑΣ τοῦ πλυσίων βοῶν.
ἐνταῦθα δὲ πορεύσαντες αὖ κλυ ἤκισ'. ἐπεὶ πῶ οὔ τ' ἐμοῦ καταξίως
τὶ τῷ πέμψαντος, λέγετε. πράξειας, οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.

Α ΑΛ' ΕΙΣΙΘ' ΕΙΣΩ. ΣΦΩΙΣΟΝ δ' εἰσω. δ' δὴ εἰσιθ' εἰσω ἐλθὲ δηλοῖ, εἰσῆλθε δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, λέγεται κατὰ λόγον, δ' εἰσῆλθε δηλοῖ μὲν δ' εἰσω ἦλθεν, οὐ μὴν καὶ ὅτι εἰσῆλθεν ὡεισμένως, διὸ ἐπάγεται εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ εἰς τὴν πόλιν, οὐ δοκεῖ φορτικόν.

ΑΛ' ΕΙΣΙΘ' ΕΙΣΩ. τὴν δὲ δ' Α'ΚΡΟΘΕΝ ΒΟΑΝ
ἔα τάθ' αὑτ', Θ' τὰ τῶν φίλων κακά.
ἆρ' ὑμῖν ὡς ἀλγῦσα κὠδυωμένη
δ' εἰνῶς δακρῦσαι, κἀπικωκῦσαι δοκεῖ
δ' ὃν ἰὸν ἢ λύσην Θ' ὡδ' ὀλώλότας;
ἀλλ' ἐγγελῶσα, φοῦδες. ὦ τάλαιν' ἐγώ,
Ορέστα φίλτατ', ὡς μ' ἀπώλεσας θανών.
ἀπωσάσας γὰρ ἐμῆς οἴχη φρενὸς
αἵ μοι μόναι πᾶσαν ἐλπίσων ἔπι,
σὲ παῖδ' ὄσ' ἤξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε,
κἀμοῦ τ' ἀλάστους. νῦν δ' ἐπῖμε χὴ μολεῖν.
μόνη γάρ εἰμι. σοῦ τ' ἀπεδρημένης,
καὶ παῖδος ἥδη, σεῖ με δουλεύειν πάλιν,
ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν αὐθεώπων ἐμοί,
φονεῦσι πατρός. ἆρά μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ' οὔ τι μὴν ἔγωγε τ' λοιπὸν χρόνον
ξύνοικ Θ' ἔσομ'. ἀλλ' ἀτῆσι πρὸς πύλαις
πεσεῖσ' ἐμαυτὴν, ἄφιλ Θ' αὐανῶ βίον.
πρὸς ταῦτα, καινέτω τις, εἰ βαρύνεται
τῶν ἔνδον ὄντων. ὡς χάεισ μὴν ἥν κτάνῃ,
λύπη δ' ἐὰν ζῶ. τ βίος δ', οὐδεὶς πόθ Θ'.

Ποῦ

ΠΟΥΠΟΤΕ κέραυνοὶ Νὸς. ἐν τοῖσ ἔμπεδον παραμυθούμενος ὁ χορὸς τὴν ἥλέκτραν ἔλεγε. θάρσει μοι τέκνον θάρσει. ἔστι μέγας ἐν οὐρανῷ ξεὺς, καὶ τὰ ἔξω σ. νῦν δὲ πάντα χόθεν ἀπεγνωσμένης σοι σωτηρίας. Θ' προστιθείσης δὲ κατὰ δὴν ὁ ρέστην συμφορᾶς, εἰκότως παρακεκινδυνευμένῳ δὲ λόγῳ ἐχρήσατο, ὥστε καὶ θεῶν πείθειν. καὶ ὅλως ἀμφιβάλλειν, εἰ ὅλως ἐν οὐρανῷ εἰσιν. εἴγε πολλὰ ῥῶσι ῥιαῦτα πονόμενα. μὴ δὲν μὲν ἥλιον, ὡσπάντα ἐφορῶντα παρέλαβεν. δὲν ἦν δία, ὡς πάντων σε πότην ὄντα. δ' ἦν δὲν ὑπέκριτον ἅμα τῇ βοῇ ἀναβλέψαι τε εἰς οὐρανὸν, Θ' χεῖρας ἀνατεῖναι. ὃ δὴ κωλύει ὁ χορὸς, μηδ' ἐν μέγ' ἀύσης. Φαέθων. ἐπίθετον ὄνομα ἐνταῦθα αὐτὶ τοῦ λάμπων. λέγει δὲ Φαέθων ἢ ὁ ἱὸς τοῦ ἡλίου ἢ ὁ ἕτερος τῶν ἵππων αὐτοῦ. Εἰ ταῦτ' ἐφορῶντος κρύπτουσιν. οἷον, οὐκ ἄγνωστον εἰς Φῶς τὴν ῥύτων πλανομίαν. Ε' ἔ, αἰ αἰ. θρηνεῖ ἡ ἥλέκτρα δὲν ἀδελφόν. ἐλεεινὸν δὲ λίαν δ' ποιοῦσιν μέρος. Α' λεῖς. ἀπωκναίεισ μέ φησιν ἐν θῖς ἀθεραπεύτοισ πανηγύρου σα. δαιμονίως δὲ τὸ ἐπήγαγεν. οὐ γὰρ ἀμελήσασι τῶν ἀπὸ χρυσοῦ ὠθῆ τιμήσεων. ἐρεῖ πὶ ἀπρεπῶς εἰσ θεοὺς. ἐπεὶ μὴ τελέως ἀμνηχανεῖ ὁ σοφοκλῆσ εἰς θεοὺς βλασφημῶν. Θ' γὰρ εἷς ἦν τῶν θεοσεβεσάτων. ἀλλ' ὥσπερ δυσχεραίνουσι τοῖσ ὠθῆ τιμήσεσιν, ὡς ὑχρεῶσι τοιτό φησιν. οἱ δὲ ἐν θῖσ προφανέσι Θ' ἀθεραπεύτοισ πάθεσι, μετειάζειν αὐτὴν ἀξιοῦσιν. Οἷδα γὰρ ἄνακτ' ἀμφιάρεων χρυσολέτοις. ἵππους φησὶ χρυσοῦ χυνομένους τέχνῃ, τοῦ δὲ θέντος ὅρμου ἐκφύλῃ δὲ τὴν ἀμφιάρᾳ οὐξοδον. φησὶ τὰς γυναικὸς αὐτοῦ ἀπάτας. Αλλως. χρυσολέτοις ἕρκεσιν. ἢ ὧν τῶν ἁρμάτων φησίν. οἷον θῖς χρυσῷ δεδεμένοις Θ' κατεσκευασμένοις, ἅπερ ἕρκη εἶπεν, οἷον πολυφάρμακα Θ' τέχνῃ. ὧν οὐκ ἐξέφυγεν ὁ ἀμφιάραος. ἀλλ' ἐνεχέθη ἐν αὐτοῖσ. ἢ χρυσολέτοις δὲ ὅρμῳ. ὃς ἦν ἐκ χρυσοῦ περικαλλής. δὲ λέ ἕρκεσιν, οἷον θῖς δεσμοῖς, Θ' φάσμασι. ἢ τῇ ἀνάγκῃ τῇ ἀπὸ τοῦ ὅρμου γενομένῃ

ΓΥΝΑΙΚΩΝ ἀπαλλαγὴς. ἢ τῇ ἀπὸ γυναικὸς ἀπάτῃ. ἢ καθόλου δὲν χρεὼν γυναικῶν ἀπάτλω εἶπεν. θαυμασῶς δ' ἐοίκασιν. ὅπ ⊂ οὕτω δὴ γυναικῶν ἀπώλετο. Ἄλλως. Οἶδα κἀνακτ' ἀμφιάρεων. ὁ χορός φησιν, ὅπ ⊂ ἐν αὐλῇ τῷ θανάτῳ ἔσί πις δύτυχία. ζῶμὲν γὰρ αὐλῇ φησιν ἑστάλη, δὴ δ' μαυλεύεθη αὐλόν.

Ε ἔ. οὐ προσιεμένη οὐδ' ἐᾷ ριούρις λόπος, ἐρινεῖ ἢ ἠλέκτρα. Πάμπυχος αὐάσῃ. ἀνλὶ τ' πασῶν πυχῶν αὐάσει. γυναικῶν ἀπάτας.
ἃ λὴ ἐν χρείᾳ καθεζᾶσι τ' ἐκεί ⊂ νῦν ἐπὸ χάριας.
νου μανπικῆς. ἢ πάμπυχος, ὁ ἠλέ ἔ ἔ. ἰώ.
δῆ σάσας πᾶζαν τὴν ἑαυτ' πυ χήν. ἢ ὁ δῆ πανδ' τὴν πυχὴν ἠλέ φεῦ. χο πάμπυχο αὐάσει.
σάζων. ὃ ὄζιν ἀθάναζος. Φεῦ. χο φεῦ λῆτ'. ὀλοὰ γάρ.
μνημοθεῖζα δὴ ἐπιφύλης ἠ ἠλέκ ἠλέ ἐσάμη;
ζρα, αὐαβοᾷ ῆ ζεὸ ἤθει αὐτ' δὴ χο ναί.
χεράνασι. Φεῦ λῆτ' ὀλοὰ γάρ. ἠλέ οἴλ' οἴλ'. ἐφάνη δὴ
ὁ χορὸς συμπατηθέμενος φη μελέτωρ ἀμφ' ἐν ἐν
σιν, ὅπ δικαίως ἀνεβόησας. ὀλοὴ πεύθει· ἐμοὶ δ' οὔπις ἔτ' ἔδ'. ὃς
δὴ ἦν ἠ ἐπιφύλη. ὅρα λὴ δῆν εἶ ἔ δὴ ἔτ' ἦν,
πραξέ πὸ χορός. ἀπέστασε γὼ φοῦλο αὐαρπαθείσ.
αὐτὴν τ' θρωῖν, ἐμβαλὼν δ' χο σειλαία, δ' φλαίων κυρεῖς.
κατ' αὐτὴν μύθυμα. Ἐσάμη. ἠλέ κἀγὼ τ' λ' ἴσως ζωρίσως,
ἠ ἐπιφύλη δ' ηλονόζ. ὁ λὲ λόγος πανσύρτῳ παμμήνῳ πολλῶν
ἀπφαντικός. ὁ χορὸς λὲ ὡσ σθενῶν, συνῶν τ' ἀχέων.
πυνθανομένης, ἐπάγ δ', ναί. χο εἰσδμῶ ἃ θροῖσ.

Ο ἶλ' οἶλ' ἐφάνη. οἶδα ὄζ ἐσάμη. ἐφάνη τ' ὁ ὠθιμελούμενο τ' ἐν ζεὸ φόνῳ. τοῦτέσι τιμωρὸς τ' πατρός. ἐμοὶ δ' ἐ δύσις πάρεσιν ἀπθανόντο ὀρέσου. ὁ μὲν δὴ χορὸς πειθαλε δ' ἀγαμέμνονα ζεὸ ἀμφιαράῳ, ἵνα ἠ ἠλέκτρα ἔνελπις εἴη σωζ τ' πατρὸς, ὅζι πεύξεται τιμῆς ζιν. ἠ λέ φησιν ὅπ ἀμφιάρα ζωὸ τ' ἀλκμαίωνο ἔτυχε τιμωρίασ. πάνυ λὲ σοφὴ παθῶς δ' πάθο τ' ἀγαμέμνονο εἰς ἑαυτὴν μεταφέρῃ, δὴ τ' ἐμοὶ δ' οὔπις. Μελέτωρ. φονπισής. ὦ ὠθιμελὴς γένοιο μετελθεῖν δ' τοῦ πατρὸς θάνατον. τ' ἀμφιαράου. Δειλαία δ' φλαίων. καὶ δῆτ' εἶλο πεπαμυθίας. δ' εἶπ πεπαχωρεῖν ζοῖς λυπουμένοις. ἢ συγχωρεῖν αὐτοῖς κλαίειν, ὡς δ' ἀπειληρίοις κακοῖς. Ἄλλως. εἴρηται σωφρονικῶς ὡς δ' ἑορτὴ ἑορτῶν, οὕτω ἀθλιωτάτη ἀθλιωτάτων. κυρεῖς ἢ ζῶν σωζ ἄρχεις. Κἀγὼ τ' δ' ἴσως. οἵ φάσιν ὅπ δειλαία εἰμὶ αὐτὴ ῥύτῳ ζεὸ πανσύρτῳ τῶν πολλῶν ἀχέων. ανσύρτῳ. ζεὸ πάντα σύρονπι τὰ κακά. ἢ πανσήρτῳ, ζεὸ μὴ πάσησ ὁρμῆς τ' κακῶν ὠρμημένῳ. Παμμήνῳ. ζεὸ πλυχρονίῳ ἢ γυναικεῖ. δ' φλαία δὴν εἰμὶ οἷον

κατ' αὐτὸ δῆτ'. καθὸ πάντα τἀλγη εἰσ ἡμᾶς ζωεσύρη. ⊂ γυναικῆ πεμένειν.

Α λλως. κἀγὼ τ' δ' ἴσως. κἀγὼ τοῦτο ὠθισ ἡμῶν εἰμί. ὅπ τᾶλαίπωρός εἰμι.
Μή με νῦν μηκέπ. μηκέπ δῆν με φησὶ πεῖ ζρήσειν. ὅπου γε οὐ πάρεισιν αἱ τ' γονέων.
πνες τ' πᾶσι κοιν'. δ' δὲ τ' δύπαζισ ἄν, ἄν ξησε τ' πατρὸς δ' ἐγκώμιον. οἷον δύγενῶν ἢ πενναίων. οἷοσ ἦν ἠ ὀρέσης,
γεγηὼσ δὲ ἀγαμέμνονος ἢ κοινο τόκων, τ' ἀδελφικῶν τ' τ' αὐτο πατρὸσ κεκοινωνηκότων. Η ⊂ χαλ ζῆσ. τοῖς λευκόπεσιν. ἢ ταῖσ ταχείαισ ἐν ταῖσ χηλαῖς.
χηλὰσ δ' ἐ αὐτὶ τ' ὠλῶν παρέ λαβεν. εἰπόντος ἢ τ' χοροῦ, πᾶ σι θνηκοῖσ ἔφυ μόρος, αὐπλίθησιν
ἢ ἠλέκτρα. ἆρα δῆν οὕτω σέπρεωτ ροῖσ θνηκοῖσ τελθυτᾶν ἐν τᾶσι ἃ μίχθαισι ταῖσ ἰσωσικαῖς. Ἰμν
ροῖσ ὁλκοῖσ. Ἰμνροῖσ λοίροις ροῖσ ἰμάσιν. ὅλκασ ᾗ αὐτὶ τ' τ' ἰμάν των ἐν οἷσ εἰλκύθη. Ασκοπος.
ἃ πρόοραπος ὁ θάνατος. Πῶς δὴ οὐκ. εἰ ξένος. τ' χοροῦ εἰπόντος ἃ πρόϊσ δ' ἦσ ἢ κατ' ἀδὴν ἀγῶνα. ἢ ἠ
λέκτρα πρὸς ἕτερον ἐσῆγαγεν, ὅ πσ ἢ σέπρνθεν ἀπροσδόκητος, ἐσ' ἀλλοσαπῆσ τελθυτ' ἢ ἐμοῦ
χωρίς. Κέκθυθεν. αὐτὶ τοῦ κρύ πτειν. Υφ' ἡδονῆς ρι. ἢ χρυσόθε μισ πεῖαγέπονε τὰ ὑπ' τ' ὀρέσ
ἐμεί μνα ζῷ ἰάφῳ ἐυροῦσα. τ' ρ δ' πρόσωπον εἰσήγαπεν, ἵνα μὴ εἰς μακρὸν ἢ ὀλόφυρσις ἢ ἠλέκτρας
γένητ. Συνἰάχει μολεῖν. λείπει ἢ ὑπερ. ⊂ σὲρ τ' ζῶ ἰάχει μολεῖν.
Τῶν ἐμῶν σὺ πμάτ'. τ' νοσημάτ' ἰὰ μὲν θεραπεύ πρόσκαιροις θεραπείαις, ὅπερ ὄζιν ἄρκεις. Ἰὰ δ', θεραπεύ πανζελσ. ὅπερ
ὄζιν ἰάσεις. καὶ οὐδλένα ᾗ χρόνον προκόπ ἰὰ ἡμέρασ δ' ἐλάσσον. κλύσασ ἐν σοὶ
ὦ τ' κλύσα πρὸς βραχὺ ὀργσικ). ἵν' ἢ, πάρεσ ἐν σοὶ. ἰδιάζει κλύσα ἐμοῦ.

ΒΛΕΨΑΣΑ θάλπωμ. αὐτὶ τῆ πε
ρακόπεισα τὰς φένας, ὡς ἐν πυρε
ζῶ. αὐηκέστω λέ πυρί, ὡστὶ ἔλε
γεν αὐιάτῳ ἐλπίδι. αὐέλπιστον
δὲ πεφαπενέωθ ὀρέστην ἤδη ἀ
πωλωλότα. Αρχαῖον τάφον.
Ὃν ἐκ πολλοῦ ὠκοδομημένον.
Πηγὰς γάλακτος. πολὺ γάλα.
ὡς δ' ἀκρύων πηγάς, αὐτὶ τῆ
πολλὰ δάκρυα. Θήκην πατρός.
τὴν σορὸν λέγει. ἔνθα δ' λείπα
νον ἑτέθη. Νεωρῆ. ἐν νεωστὶ κρ
πημένον. ἢ ἐκ νέου τινὸς ᾗ ὥραν
ἔχοντος νέαν. Σύνηθες ὄμμα.
ὅραμα. ὃ ἀεὶ ἐφαντάζόμην κα
τὰ τύχην. Τῷ δὲ προσήκει
πολλήν γ' μοῦ ᾗ σοῦ τόδε. ἐπὰ
κείραθαι τὰς κόμας δηλονότι.
Ἐμὲ μὲν δὲ ἀπὸ τοῦ ὀφεως τῆ δοκεῖ
χρὴ κινεῖσθαι τῶν τὴν ἀλήθειαν, γε
λοῖον. πιθανῶς δ' ἐσάγει, ὅτι
οὐδενὶ ἄλλῳ ἢ δὲ πάνυ βουλη
μενῷ κατὰ γένος τὰ ριαῦτα
προσήκει. Τοιαῦτα πρᾶσσειν.
τὰ ὠθὴ τῇ τιμῇ γιγνόμενα τοῦ
πατρός. Ταῦτα τὰ πρὸς τί
μια. γράφεται τὰ λαίσματα.

τόν θ' εἰσακούσασ', ὥσθ' πιστύεισ' ἄπαν.
χρυ ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κούκ ἄλλα σαφῆ
σημεῖ' ἰδοῦσα, θαρσῶ δὲ πιστύω λόγῳ.
ηλέ τίν' οὖν τάλαιν' ἰδοῦσα πίστιν. ἐς τί μοι
βλέψασα, θάλπη θαρσῶ θ' αὐηκέστω πυρί.
χρυ πρὸς νῦν θεῶν ἄκουσον. ὡς μαθοῦσά μου
τολοιπὸν, ἢ φονοῦσαν ἢ μωρὰν λέγῃς.
ηλέ σύ θ' ἕν λέγ', εἰ σοι θαρσῶ λόγῳ τὶς ἡδονή.
χρυ οὐδὲν λέγω ροι πᾶν, ὅσον κατῳδόμην.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀσχάτου τάφον,
ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεοβρύτους
πηγὰς γάλακτος. ὑπτιωθὲν κύκλῳ
πάντων ὅσ' ἔστιν αὐθέων θήκην πατρός.
ἰδοῦσα δ', ἔσχον θαῦμα. καὶ προσισκωπῶ
μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχείπῃ βροτῶν.
ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐσερκόμην τόπον,
τύμβου πρστῆρην ἄκρον ἐχάτης δ' ὀρῶ
πρεᾶς νεοξῆ βόστρυχον τετμημένον.
κἀθὺς τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίνει τί μοι
ψυχῇ σύνηθες ὄμμα φιλτάτου βροτῶν
πάντων ὀρέστου τ' θ' ὁρᾶν τεκμήριον.
καὶ χερσὶ βασάσασα, δυσφημῶ μὲν οὖ,
χαρᾷ δὲ πίμπλη μ' ὄμμα δακρύων.
ὦ νῦν θ' ὁμοίως, ὦ τότ' ἔξεπίσταμαι,
μή ρυτό δ' ἀγλάϊσμα πλὴν κείνου μολεῖν.
ζῇ, προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ ᾗ σοῦ τόδε.
κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα τ' ἐπίσταμαι,
οὐδ' ἂν σύ. πῶς τ', ἢ γε μὴ δὲ πρὸς θεοὺς
ἔξες' ἀκλαύστω δ' ἀπρόσηνα σέθεν.
ἀλλ' οὐδὲ μὲν δ' ἡ μηδὸς, οὐθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
ριαῦτα πράσειν, οὔτ' ὀρῶσ', ἐλάνθανεν.
ἀλλ' ἐς Ὀρέστου ταῦτ' τὰ πτίμια.
ἀλλ' ὦ φίλη, θάρσει, ῥῖς αὐτοῖσί ροι
οὐκ αὐξὸς αἰεὶ δαιμόνων πρασατεῖ.
νῷν δ' ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός. ἢ δ' νῦν ἴσως

πολλῶν ὑπάρξει κὖρ' ἡμέρα καλῶν.
ηλέ φεῦ φεῦ ἀνοίας. ὥσ σ' ἐπικτείνω πάλαι.
χρυ τί δ' ἔστιν. οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγῃ τάδε;
ηλέ οὐκ οἶδ' ὅπῃ γῆς, οὐδ' ὅπῃ γνώμης φέρῃ.
χρυ πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάρτ' ἀγ' εἶδον ἐμφανῶς;
ηλέ τέθνηκεν ὦ τάλαινα. τὰ κείνου λέσοι
σωτῆρί, ἐρεῖ. μηδὲν ἐς κεῖνόν γ' ὅρα.
χρυ οἵ μοι τάλαινα. τῷ, τάδ' ἤκουσας βροτῶν;
ηλέ τοπαλησίον πέδου γε νῦν ὦ πλοῦτ.
χρυ καὶ πῦ 'στιν οὗτος; θαῦμά ρι μὴ ὑπερχέτῃ.
ηλέ κατ' οἶκον, ἢ λύσ', οὐδὲ μῆδὲ δυσχερής.
χρυ οἴμοι τάλαινα. τοῦ δὲ ἀνθρώπων πότ' ἦν
τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς μάθῃ κτερίσματα.
ηλέ οἶμαι μάλισ' ἔγωγε. τῆ τεθνηκότι
μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθῆναί τινα.
χρυ ὦ δυστυχής. ἐγὼ δὲ λεῖ χαρᾷ λόγους
τοιούσ' δ' ἔχασ', ἐσῆλθον, οὐκ εἰδυῖ' ἄρα
ἵν' ἦμεν ἄτης. ἀλλὰ νῦν ὅθ' ἱκόμην,
τάτ' ὄντα πρόσθεν, ἄλλα θ' εὑρίσκω κακά.
ηλέ οὕτως ἔχεισι ταῦτ'. ἐὰν δέ μοι πίθῃ,
θῆ νῦν προύσης πημονῆς λύσεις βάρος.
χρυ ἢ δὲ θανόντας ἀναστήσω πάλιν;
ηλέ οὐκ ἔδ' ὅγ' εἶπον. οὐ γὰρ ὧδ' ἄφρων ἔφυν.
χρυ τί δῆτα κελεύεις, ὧν ἐγὼ φρονοῦσα;
ηλέ πλὴν αὐξῆσαι σε δρῶσαν, ἃ 'ν σ' ἐγὼ παυέσω.
χρυ ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.
ηλέ ὅρα. πόνος μοι χωρὶς, οὐδὲν δὺ τυχῇ.
χρυ ὁρῶ. ξυνοίσω πᾶν ὅσον πὲρ ἂν θένω.
ηλέ ἄκουέ δὴ νῦν ἢ βεβούλευμαι τελεῖν.
πρὸ οὐσίαν μὲν οἶδα θ' σὺ πρὸ φίλων,
ὡς οὔ πω ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' ἄφθονος λαβεῖν,
ἀπεσέρηκε, καὶ μόνα λελείμμεθον.
ἐγὼ δ' ἕως μὲν ἦν κασίγνητον βίῳ
θάλπουτά γ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἥξειν πατρός.
νῦν δ' ἡνίκ' οὐκέτ' ἔστιν, εἰς σὲ δὴ βλέπω,
ὅπως σὺ αὐτὸ χειρὶ πατρῴᾳ φόνου,
ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσῃς κτανεῖν

ΚΥΡΟΣ ὑπάρξει. ἰὼ τυχὶ αὖ ἄρ
ξει. Οὐ μητρὶ δυσχερῆσ. ὅ ἐστιν,
οὐ κατὰ σοῦ τῇ μητρὶ δυσχερὴς
ὀφθείς. ὃ δ' τ' ἀγγελίας λυτὴ
ἧς αὐτὸν. γράφεται μ' μητρὶ δυ
σμενής. Μνημεῖ' ὀρέστ. τοῦ ὀρέ
στ μνημόσυνα. Ὧν ἐγὼ φορέσ
γω. ὧν ἐγὼ εἰς σ' πράτ' εἶναι ἀ
σφαλής εἰμι. φορέγω λέγε
τῃ, ὁ ἐκπεπλαγμένος τῃ διαμέ
νος ἀπιστίαι. οἷον ἀξιόχρεως. δύ
ναμένη αὐασθέξασθαι. Ἀλλ' εἰ
πισὼ φέλειά γ'. σοῦ δὲ πρότε
ρῷ ὅμοιον ἢ σὺ θανόντας ἀναστήσω πάλιν. Εὐτυχεῖ. αὐτὶ τοῦ
ὠθὴ τυγχάνετ. Ποιεῖν. γράφε
τ. τελεῖν. Σωσίστρατον. σωμηνύσω.
σοῦ βουλὸν δὲ, τί δὲ κελεύ
εις ὧν ἐγὼ φορέγω. Πράκτο
ρα, ἔκδικον.

Ποῖ δὲ μενεῖς. ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα χρόνον. Οὐ δὲ ὧδ' ἄβουλος. προειπεῖν τὰ δεινὰ
ἐν χαλεπώτερον ἐπιφέρει, ὡς οὐ
δὲ μεταβολῆς τυχεῖν ἐλπὶς ἔ
νεστι. Τίς γάρ πότ' ἀστῶν. ὅρα ἐν
τούτῳ τῷ λόγῳ τὰς ἐσχειρήσεις
τῆς ἠλέκτρας, ὅτι πάντα τέθεικε τὰ
ἀγαθά. ἅπερ αὐταῖς πρέσται, ἀνε
λούσαις τὸν αἴγισθον. τὰ δὲ ἕτε
ρα ὑπεξήρηκεν. ὁ πεῖα πείσοντες ἁ
λοῦσαι. καί τοι ἦν κατὰ τὸ παί
θος τῆς ἠλέκτρας κἀκεῖνα προσθῆ
ναι, ὅτι καλόν μοι ἀπεθανεῖν οὕ
τω δυστυχούσῃ. ὁ πεῖα καὶ πρόσθεν
ἔλεγεν. ὡς χάρις μὲν, ἂν θάνω. λύ
πη δὲ ἂν ζῶ. ἀλλ' ἤδει τὸ πρίφο
βον τῆς χρυσοθέμιδος, ὥστε ἑκοῦσα
τοὺς δειλοτέρους τῶν λόγων ὑπεξ
εῖλεν. ὥστε μηδὲ εἰς ἔννοιαν τῶν
κινδύνων ἐκείνην καταστῆσαι.
Ἴδεσθε τώδε. ἀντὶ τοῦ τάσδε. ὑπὸ
τῶν θηλυκῶν τοῖς ἀρσενικοῖς ἄρ
θροις κέχρηται. ὅπερ σύνηθες
ἀττικοῖς. τὸ χεῖρε γάρ φασι. καὶ
,, ὅμηρος, Τὼ δὲ βάτην τρήρωσι πε
,, λειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι. Ω προὐ
στήτην. ἀντὶ τοῦ αἵ τινες προ
έστησαν πολὺ τοῦ φόνου τῶν ἐχθρῶν.
Τούτω. ἀντὶ τοῦ ταύτας. Τοιαῦ
τα πᾶς τις ἐρεῖ. ἤγουν οὕτως ἐ
παινέσεται ἡμᾶς, ὥστε μὴ λιπεῖν
ἡμῖν τὸ κλέος καὶ ζώσαις τὸν θα
νούσαις. Εν τοῖς τοιούτοις ἐστίν.
ὁ χορός ὑπερτεθαυμακὼς τὸ
τολμηρὸν τῆς ἠλέκτρας φησὶν, ὅ
τι μὴ προγνώσεως τὸν ἀσφαλεί
ας δεῖ τὰ τοιαῦτα καὶ λέγειν καὶ ἀ
κούειν.

αἴγισθον. οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.
πεῖ δὲ μενεῖς ῥάθυμος. εἰς τίν' ἐλπίδων
βλέψας ἔτ' ὀρθήν. ἢ πάρεστι μὲν στένειν,
πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένῃ.
πάρεστι δ' ἀλγεῖν, ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
ἄλεκτρα τηράσκουσαν, ἀνυμέναιά τε.
καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως
τεύξῃ πότ', οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλος ἔστ' ἀνὴρ
Αἴγισθος, ὥστε σόν πότ' ἢ κἀμὸν γένος
βλαστεῖν ἐᾶσαι, πημονὴν αὑτῷ σαφῆ.
ἀλλ' ἢν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι,
πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
θανόντος οἴσῃ, τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα.
ἔπειτα δ' ὥσπερ ἐξέφυς ἐλευθέρα,
καλῇ τοιοῖτον, τὸν γάμων ἐπαξίων
τεύξῃ. Φιλεῖ δὲ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾷν.
λόγῳ γε μὴν εὔκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην
σαυτῇ κἀμοὶ προσβαλεῖς πεισθεῖσ' ἐμοί;
τίς γάρ πότ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν,
τοιοῖς δ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται.
ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω φίλοι,
ὦ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην.
ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν πότε,
ψυχῆς ἀφειδήσαντε, προὐστήτην φόνου.
τούτω φιλεῖν χρή. τώδε χρὴ πάντας σέβειν
τώδ' ἔνθ' ἑορταῖς, ἔντε πανδήμῳ πόλει,
τιμᾷν ἅπαντας οὕνεκ' ἀνδρείας χρεών.
τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
ζώσαιν, θανούσαινθ', ὥστε μὴ κλιπεῖν κλέος
ἀλλ' ὦ φίλη, πείσθιτι. συμπόνει πατρί.
σύγκαμν' ἀδελφῷ. παῦσον ἐκ κακῶν ἐμὲ
παῦσον δὲ σαυτὴν, οὗτος γινώσκουσ', ὅτι
,, Ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν
ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία
τὸν τῷ λέγοντι, καὶ κλύοντι σύμμαχος.

ΕΣΩΖΕΤ' ἂν τὴν εὐλάβειαν. οὐ σώζει φησὶ τὴν εὐλάβειαν. ἀλλ' ἔστι θρασεῖα καὶ ῥι
ψοκίνδυνος. Τοιοῦτον θράσος αὐτὴ θ' ὁπλίζῃ. λίαν ἐμφαντικῶς τῷ θράσει
φησὶν αὐτὴν ὁπλίζεσθαι, ὡς μηδὲν ἀμυντήριον αὐτὴν ἔχουσαν, εἰ μὴ μόνον θρά
σος. Γυνὴ μὲν. ταῦτα πάντα ὅ
μοια τοῖς ἐν ἀντιγόνῃ, εἴ τις πρὰ
βάλοι εἴσεται τοῖς αὐτοῖς διανοή
μασι χρησάμενον σοφοκλέα.
Χρὴ καὶ πρίν γε φωνεῖν ὦ γυναῖκες, εἰ φενῶν
ἐτύγχαν' αὔτη μὴ κακῶν, ἐσώζετ' ἂν
τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζετε.
πεῖ γάρ πότ' ἐμβλέψασα, τοιοῦτον θράσος
αὐτὴ θ' ὁπλίζῃ κἀμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς.
οὐκ εἰσορᾶς; γυνὴ μὲν, οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς.
σθένεις δ' ἔλαττον τῶν ἐναντίων χερί.
δαίμων δὲ, τοῖς μὲν, εὐτυχὴς καθ' ἡμέραν,
ἡμῖν δ' ἀποῤῥεῖ, κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται.
τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἑλεῖν,
ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται.
,, Ὅρα κακῶς πράσσοντε, μὴ μείζω κακὰ
,, Κτησώμθ', εἴ τις τοὺς δ' ἀκούσετο λόγους.
,, Λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ
,, Βάξιν καλὴν λαβόντε, δυσκλεῶς θανεῖν.
,, Οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
,, Χρήζων τις, εἶτα μὴ δὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν.
ἀλλ' αὐτιάζω πρὶν πανωλέθρους τοπᾶν
ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι, κἀξερημῶσαι γένος,
κατέσχες ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα,
ἄῤῥητ' ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι.
αὐτὴ δὲ νοῦν σχές. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ πότε
σθένουσα μηδέν. τοῖς κρατοῦσιν εἰκάθειν.
Χο Πείθου. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώπεις ἔφυ
,, Κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.
ἠλ ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας. καλῶς
δ' ἤδειν σ' ἀπῤῥίψουσαν ἃ 'πηγγελλόμην.
ἀλλ' αὐτοχειρί μοι μόνη τε δραστέον
τοὔργον τόδ', οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.
Χο Φεῦ. εἰ θ' ὤφελες τοιάδε τὴν γνώμην, πατρὸς
θνήσκοντος εἶναι, πάντα γὰρ κατειργάσω.
ἠλ ἀλλ' ἦν φύσιν γε. τὸν δὲ νοῦν, ἥσσων τότε.
χρὴ ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.
ἠλ ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε;

ΕΙΚΟΣ ἦν ἐγχειροῦντα. εἰκὸς χὴ εἰκὸς ἦν ἐγχείροῦντα, καὶ πράττην κακῶς.
ἦν δ' νκακῶσ πριεῖν ὠθῖ χειροῦν ἡλέ Ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, ἢ ἢ ἀφλίας συγῶ.
Ἰα, μ' πάσχειν κακῶς. ἅπερ ἢ πιν χὴ αὐξόμεν κλύουσα, χ' ὅταν εὖ λέγῃς.
,, δαεικόν. Ἐπηρεάζοντά τι μ' πα ἡλέ ἀλλ' οὐ πρ' ἦς ἐμοῦπε μὴ μάθῃς τόδε.
,, θεῖν ἔοικεν. Χ' ὥΐαν εὖ λέγῃς. χὴ μακρὸς δ' κρῖναι ταῦτα χ' ὡ λοιπὸς χρόνος
οἷον ἔστι καιρὸς ὅτε με εὐφημεῖ ἡλέ ἄπωλθε. σοὶ ἦν ὠφέλησις οὐκ ἔνι.
σεσ. ἤρει πειθήσομαι καὶ ἔπαυ χὴ ἔνεστιν. ἀλλὰ σοὶ μαθήσις οὐ πάρα.
νέσωσ τ' ὅταν εὖ λέγῃς. Ἀλιμί ἡλέ ἐλθοῦσα, μηδὲ ταῦτα πάντ' ἔξειπεῖσ σ'
ἃς μὴ οὖ. οὐκ ἀλιμάζωσ τε, ἀλλὰ χὴ οὐδ' αὖ ποσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.
πεννοοῦμαί σου. Ἡ λεινὸν εὖ λέγῃς ἡλέ ἀλλ' ἦ, ἐπίστῃ γ' οἷ μ' ἀτιμίασ' ἄγεις.
γασαν. Δῆνον ἐμὲ καλῶς λέγῃσ χὴ ἀτιμίασ μὴ οὖ, πεμηθείασ δὲ σοῦ.
σαν δοκεῖν ἐξαμαρτάνειν. ἐπεὶ ἡλέ ἔφθ' σῷ δικαίῳ σ' ἦ τ' ἰδπαπόθημε σεῖ;
ἢ ἦ χρυσόθεμισ καλῶς λέγῃ, δὲ χὴ ὅταν ἦν εὖ φονῇς, τόθ' ἡγήσῃ σὺ νῷν.
κεῖ ἢ ἀμῆν τάνειν δ' σ' μὴ πράσ ἡλέ ἦ λεινὸν εὖ λέγουσαν, ἐξαμῆν τάνειν.
σειν τὰ δ' ἴκαια ὑπὲρ ἐκδικίασ χὴ εἰρηκασ ὀρθῶσ ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ.
ἦ παῖσ, πέσ ἅπερ ἦ ἡλέκτρα, ἦ ἡλέ τί δ'. οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγῃν;
λεινόν ἔστι σύμφορα δοκοῦσαν χὴ Α' ἔστιν ἔνθα χ' ἦ δίκη βλάβην φέρῃ.
συμβουλεύειν, ἀδίκα πράσσῃν μ' ἡλέ τύραις ἐγὼ ζῆν ταῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
ἁμαρτάνειν. ὅπερ ἦ χρυσόθεμισ χὴ ἀλλ' εἰ πρὸσ ταῦτ', ἐπαινέσεισ ἐμέ.
εἰσ ἡλέκτραν χρέπει ἐν ἔφθ' ἑξῆσ ἡλέ καὶ μὴν πρὸσσ', οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε.
σίχῳ. Εἰρηκασ ὀρθῶσ ᾧ σὺ πρό χὴ Ὦ ἦ τ' ἀληθὲς οὐδὲ βουλεύσῃ πάλιν;
σκεισαι κακῷ ἔφθ' ἀμῆν τάνῃν. ἡλέ βουλῆς ἦν οὐδὲν ὅδε ἔχθιον κακῆς.
λέγῃν σ' ἢ δίκαια καὶ βύπρεπῆ χὴ φονεῖν ἔοικασ οὐδὲν, ὧν ἐγὼ λέγῳ.
ἐν αὐτοῖσ ἀμῆν τάνῃς. ἀλιὸν τε ἡλέ πάλαι δέδακται ταῦτα, κοὐνεωσί μοι.
λῆν γ' ἐπιχειρεῖς πριεῖν. Αλλ' χὴ ἄπιμι ῥίνων. οὔτε ἦν σὺ τἄμ' ἔπη
εἰ πρὶσεισ ταῦτα. οἷον τοῖς δ' ει- ρλμᾶς ἐπαινεῖν, οὔτε ἐγὼ ὅδε σοὶς ῥόπις.
νοῖς ἔθετο σοῦσ', ἐπαινέσεισ ἡλέ ἀλλ' εἰσθ'. οὐ σοι μὴ μεθέλομαί πτε,
με σύμφορά σοι ἐβουλεύσασ'. οὐδ' ἦν σφόδρ' ἰμείρουσ' τυγχάνῃς. ἐπεὶ
Π άλιν. εἰς τ' ὀπίσω. εἰς δ' ἐναντίον. Μεθέλομαι. αὐτὶ τ' κοινω ,, Πολλῆς αὐοίασ καὶ δ' θησαύῃ κενά.
νήσω. Οπαν ἦν ἐν κακοῖς. παρὰ χὴ ἀλλ' εἰ σαυτῇ τυγχάνεις δικοῦσά τι
,, δ' ὁμηρικόν. Ρεχθὲν δ' ἔτε νήπι- φονεῖν, φόνει ριαῦθ'. ὅταν τ' ἐν κακοῖσ'
,, ος ἔγνω. Τί θὺ ἄνωθεν φονι- χο ἦδη βεβήκῃσ. τἄμ' ἐπαινέσεισ ἔπη.
μωτάριος. δ' ἄνωθεν ἢ τόπου, ἢ τί δῆτα ἄνωθεν φονιμωτάριος
χρόνος ἐστίν. ἄνωθεν ἐκ φύσεσ. ἢ θὺ ἐν τῷ ἀέρι. οἰκεῖον ἦ ἔφθ' χορῷ ἀπανακτῆν τι ἦν
τῇ κλυταιμνήσρᾳ δ' ν πῇ τ' ἀλόγων ἐνταῦθα πᾶλαβεῖν λόγον, ὅτι ἐν τοῖς ἀλό
γοις ζώοις φυσικὴ τις δίκη φιλοσργία. ἢ ἦ κλυταιμνήσρα ἄσργος. δ' ἦ ἔξῆσ, τί θὺ
ἄνωθεν

ἄνωθεν φονιμωτάριος οἰωνοὺς ὁρῶντεσ καλῶς κνδμένασ τροφῆς. ἀφ' ὅτων τε ἂν
βλασῶσι. ἢ ἀφ' ὧν ἂν ὄνησιν ἔυρωσιν. ὧν τ' τέκνων τὰ λύσ. ἀφ' ὧν τ' αὐτοῖς βλα
σῶσι τὰ τέκνα. ἀφ' ὧν τε ὄνησιν εὕρωσι. λέγῃν δ' οἱ πλῆθι γηράκοτας θὲ
γνεῖσ, βασάζειν ῥῖς πτεροῖσ ἕωσ ὅπυ πτεροφυήσωσι. Τα δ' οὐκ ἐπίσασ. καὶ
λῶσ ὁ χορὸσ ὃ ἐαυθ' συμπαλέ
γει, ἵνα μὴ δοκῇ φορικὸσ ἦ τύριος,
καθ' ὧν δ' λόγον πεπίηκ. Οὐκ ἀπό
νηρι. αὐτὶ τ' οὐκ ὦν πλὺ ἔσονθ' ἁ
θῷοι οἱ πρὶ ἀμφθον ὃ κλυταιμνή-
σραν. Ω χθονία ερατοῖσιν. οὐ τὴν ἐ
πίγθον φησιν. ἀλλὰ τὴν καθὰ γῆσ χω
ρῆσαι δυναμένην. Τοῖσ ἔνερθ' ἀφεί-
δασισ. ἢ ἀγαμέμνονα, ἢ ὀρέστην. δοκοῦ
σι γὰρ αὐδ' τεθνηκέναι. Αχόρευτα
φέρασ' ὀνείδη. ἐφ' οἷσ οὐκ ἂν ὦσ χο-
ρεύσῃεν. ὀνείδη δ' τὰ κενόμενα ὀνείδη.
ἐπεισῆ δ' ὀνειδὸσ ἦν ἦ κλυταιμνήσρᾳ
ὠθὶ χαίρειν ὀρέστῃ. Οπισθίσιν ἤδη.
ἢ ἀποτάσισ πρὸσ τὴν κλυταιμνή
σραν, ἀγγελον ᾧ φησιν, ὅτι τὰ κα
τ' οἶκον νενόσηκε, μ' οὐκ ἔστιν ὑγιῆ.
Οὐκέτ' ὀρθισοῦτ, οὐκέτι φονοῦσιν
ὡσ ἐν φιλίᾳ ὀρθιζόμενοι. ἀλλὰ σα
σταλοσῶ πρὸσ ἀλλήλασ. Πρόδορος
ἦ μόνασ κελεύει. κινδυνεύει. ἐκ με τα
φορᾶσ τ' νεῶν. μόνη ἦ αὖ τὴν ἐφ' ἑαυτ
τὶσ ἂν δ' ἐν παῖσ ὧδε βλαστοῖ. *βλάστῃ χωρὶσ ἀγκύσασ. Τὸν ἀεὶ παῖσόσ.
,, Οὐδεὶσ τῶν ἀγαθῶν ζῶν κακῶσ, λείπει ἢ πρὶ. πρὶ τ' παῖσος στενάχω
,, Εὔκλειαν ἀφθόνησιν θέλει ᾧ. ὡσ δ' ὁμηρικόν, Τῶν πάντων οὐ
,, Νώνυμνθ' ὦ πᾶι πᾶι. *νώνυμοσ. ,, Τόσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενόσ πε Ως
ὡσ ᾧ σὺ πάγκλαυστον αὐ- ἑνόσ. δ' ἦ ἔξῆσ, ἀεὶ δ' ν τ' παῖσ μό-
ῶνα κοινὸν εἴλα, ρον στενάχουσα. ἢ δ' ν ἀεὶ, εἰσ δ' ν ἀεὶ
δ' μὴ καλὸν καθαλίσασα, χόνη. Οὔτέ τι, τ' θανεῖν προμηθήσ.
λύο φέρειν ἑνὶ λόγῳ, πρόνοιαν οὐκ ἔχουσ τ' μὴ ἀποθανεῖν.
σοφά τ' εἰσα τε παῖσ κεκλῆσθῃ. ὃ δ' ν ἀφιδοῦσ τ' ἰδίασ ψυχῆσ, καὶ
ῥιζοκινδυνοῦσα. Τότε μὲν βλέπειν
ἐρίμα. ἐρίμην γ' τ' ὀφθεῖσ στέρεσθῃ. ρυτέσκν ἀπερηθῆναι τ' ὀμμάτων. ἀντὶ τ' γ'
ἀποθανεῖν ἐρίμη. γ' ζῆσ κολάζεσθῃ. ὃ δ' λέγει σὺ λύμην ἐριννύν. ἢ τ' θανά

τοῦ τὰ δ' ὑφ' ἑρίμνης βλέπειν
ἀνδρός. ἀλλ' ἐν σκότῳ πένεσθαι τὸν
θανόντ' ἐν ζωῇ ἀνδρὶ τῷ ἐν ἐρινύσι πεσόντι
νη τοὺς ἀγαμέμνονι. ὃ δεῖ με πολλὴν
ἐρινύν. Διὸς ὑμᾶν. ἀμηχάνου τοῦ
κλυταιμνήστρας. Νώνυμνος.
νώνυμνος τ' οὐκ εἶας θέλων γε
νέσθαι. Ὦ παῖ παῖ. οὕτω μ' οὐ
παῖ εἶλες ἀνύμναν πάσκλαυστ' ὀρέ
οἰνόν. μνηνεκῆ, μ' κοινὸν πανδ'
αὐτῶνος ἑαυτ'. καθοπλίσασα. κα χο
τὰ πλεμήσασα δ' αἰσχρόν, νι ὀρέ
κήσασα. οἷον δ' ἐχθροὺς καπε χο
χρονισμένην. Λ' μέγιστα ἔβλαστε ὀρέ
νόμιμα. ἃ' φύσι καὶ μ' μέγιστα νό
μιμα ἔβλαστε, ῥύτων ἀπόφορο χο
μένην τὰ ἄριστα. ἢ ἔρις ἀ, ἀμφι ὀρέ
σῳ τῇ δ' ἐμός, ἢ ἔρι
στ' τῇ δ' ἐμός. ἢ ἄν τις εἰσι ἠλέ
εν, αὐτὶ δ' πολιτ' πρόσ
φορομένην τῇ δ' ἐμὸ τὰ νό- ὀρέ
μιμα. αὐτὶ μ' δ' ἐμὸ πρά
τ' ἐμόν. Τὰ μός. γράφετ' τὰ ζη ἠλέ
νός. Ἀρ' ὦ μανικόν. ὀρέστ' ὀρέ
πάρεστι δ' πολλὴ κομί
ζων τὰ λείψανα τ' λοιπὰ μέ ἠλέ
νων ὀστῶν ἑαυτ'. θαυμαστὰ δ' ἡ
οἰκονομία τ' πιτ' μὴ ἅμα τῇ ὀρέ
παγγελίᾳ τ' θανάτου κομίζει
τὰ λείψανα. ἵνα εὐλογῇς πρό ἠλέ
φασις γένηται τ' πόδ' δ' ὀρέ
στ', μ' πὲ ἀνία ὁ αἰσχρωρισμὸς
πέδ' ἄνδρα τ' πάθος. Ἰσορῶ.
γράφετ' μαστεύω. Αἰσχύνομαι. ὀρέ
λαθὼν ὢν οὐκ ἐπέχων ζημίαν
τ' ψεύδους. Εἰ πέρ πλαύσεις. ἠλέ
ἀξιοπίστως ἅπαν ὀρέστης σκληρός ἠλέ

ξώνης μοι καθύπερθε χερί,
τοῦτο τῶν ἐχθρῶν, ὅστις
νῦν τὸ χεῖρα νάεις.
ἐπεί σ' ἐφεύρηκα μοί-
ρᾳ μὴ οὐκ ἐν ἐσθλᾷ
βεβῶσαν. ἀλλ' ἐμέ γε σ' ἔβλαστε,
νόμιμα, τῶνδε φρονεῖν ἃ
ἄρισθ' τᾷ Διὸς εὐσεβείᾳ.
ἆρ' ὦ γυναῖκες ὀρεάτ' εἰσηκούσαμεν.
ὀρθῶς δ' ὁδοιπορεῖν ἔνθα χρή με δρᾶν;
τί δ' ἐξορθώσᾳς, τί βλαστεῖς πάρει;
Αἰγισθον ἐνθ' ᾤκηκεν ἑστρῶ πάλαι.
ἀλλ' ἐνθ' ἱκάνεις, χὠ φάσας ἀφ' ἡμι-
τισ δ' ἂν ὑμῶν τοῖσ' ἔσω φάσειεν ἂν
ἡμῶν πρεσβυτὴν κοινόπτερ' πεδοσίαν;
ὤδ', εἰ δ' ἀγχιτόν γε κηρύσσειν χρεών.
ἰὼ γύναι, λιλίωσον εἰσελθοῦσ', ὅπ
φωκεῖσ ματεύσ' ἀνδρὸς αἰσθόν τινες.
ἰὼ μοι τάλαινα. οὐλὴ πρόσ ἠκούσαμεν
Φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;
οὐκ οἶδα τὴν σὴν κλησόν', ἀλλά μοι τέρων
ἔφυ τ' Ορέστ Στρόφιος ἀγγέλλει πέρι.
τί δ' ἔστιν ὤξεν'. ὡς μ' ὑπέρχεται φόβος.
φέροντες ἀνδ' μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
πεύκῃ θανόντος, ὡσ ὁρᾶς κομίζομεν.
οἰ ἐγὼ τάλαινα. δ' τ' ἐκᾶν' ἤδη φρὲς
πρόχειρον ἄχθος ὡσ ἔοικε σ' ἕρκομεν.
εἰ πέρ πκλαίεις τῶν Ορεστείων κακῶν,
τόδ' ἄγγος' ἴδι σῶμα κοὐκείνου σέλγον.
ὦ ξένε, λὸς νῦν πὸς θεῶν εἰ πὸ τόδε
κέκευθεν αὐδὴν τεῦχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν
ὅπως ἐμαυτὴν γένος δ' ὃν ὁμοῦ,
ξυν δὴ κλαύσω, κἀπὸ ῥωμαι σοῦ.
δ' ὅθ', ἥπερ ἔδει προσφέροντες. οὐ δ' ὡσ
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὖσ' ἐπαιτεῖται τάδε.
ἀλλ' ἦ φίλων τισ, ἢ πὸς ἄιμαρος φύσιν.
ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοί,

ψυχῆς Ορέστου λοιπόν. ὡσ ἀπ' ἐλπίσων
οὐχ ὧν πὸ δ' ἐπέμπετ' εἰσεδεξάμην.
νῦν μὴ δ' οὐδ' ἐν ὄντα σαῶσαι χρεών.
λόμενον λέ σ' ὦ παῖ λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
ὡσ ὦ φελες πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον, * ὤφελον
πρὶν ἐσιδεῖν σε γαῖαν ἐκπέμψασ' χρεών
κλέψασα τῶνδε, κἀνασώσασ' φόνου.
ὅστις θανὼν, ἕκαστ' τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
τύμβου πάρεστι κοινὸν εἰληχὼς μέρος.
νῦν δ' ἐκ δοκήσεως οἴκων, κἀπὶ γῆσ ἄλλης φυγὰσ,
κακῶς ἀπώλε, σῆς κασιγνήτησ δίχα.
κοὐ τ' ἐν φίλωσι χερσὶν ἡ τάλαιν' ἐγὼ
λουτροῖς ἐκόσμησ', οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
ἀνείλόμην ὡσ εἰκὸς ἄθλιον κάρη.
ἀλλ' ἐν ξένῃσι χερσὶ κηλθυθεὶς τάλασ,
σμικρὸσ πρόσωπος ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
οἴμοι τάλαινα, φῦ ἐμῆς πάλαι τροφῆς
ὠφελήτ', τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ πλυκὺ πέσχον. οὔτε γάρ πτε
μητρὸσ σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κάμοῦ φίλος,
οὐθ' οἰκατ' οἰκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφὸς,
ἐγώ δ' ἀδελφὴ σὴ πρόσπυστ' ὁμην ἀεί.
νῦν δ' ἐκλέλοιπε παῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
θανόντι σοί. πάντα φῦ πάσας
θύελλ' ὅπως, βέβηκασ'. οἰχεται πατήρ.
τέθνηκ' ἐγώ σοι. φοῦδσ αὐδὲ εἰ θανών.
γελῶσι δ' ἐχθροί. μένεται δ' ὑφ' ἡδονῆσ
μήτηρ ἀμήτωρ. ἧσ ἐμοὶ σὺ πολλάκισ
Φήμας λαθρᾳ πρὸ πεμπεσ ὡσ φανούμενοσ
ἁμοιρὸσ αὐτόσ. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δύστυχὴσ
ἄκιμων ὁ σόσ τε κἀμὸσ, ἐξαφείλετο.
ὅσ σ' ὠλέμοι πρὸ πεμψεν αὐτὸ φιλτάτησ
μορφῆς, τοσόν τε σκιὰν ἀνωφελῆ.
οἴμοι μοι.
ὦ λέμασ οἰκτρόν. φεῦ. φεῦ.
ὦ λεινοτάτασ, οἴμοι μοι,
τεμφθεὶσ κελεύθου φίλτατ', ὥσ μ' ἀπώλεσασ.
ἀπώλεσασ δ' ἦτ' ὦ κασίγνητον κάρα.

ζῆν. εὐχοῖσι δεῖ ἄγγελον πεῖ. ἡ δ'
αχθόμενον τοῖσ ἀτυχήμασιν ἐμ'
ὅτε. Δόσ' ἥπτησ ἐστίν. εἰκὸσ ἀνοῖσ
ἔπεσθαί τινασ. τοῦδε πεσθαδ' ἢ λί
ΥΧΗΣ ὀρέ
στ λοιπόν. λοιπὸν μνημεῖον. τοῦτ'
λέφησι λαβοῦσα τ' πεύκοισ. ὑπ
φυῶσ λὲ ἔχει τῇ ζαθέσι.
λαβοῦσα δ' ἁβάζουσαν τὰ ὀ-
σᾶ ὀλύρεσθ'. Οὐχ ὅπτησ ἰδέ-
πεμπεν, ὅμοιρ', ζῶσαν μέν σ' ἔλε
πεν ἐγὼ κλισίᾳ σθεν ἰοῦσα. Σῆσ
κασιγνήτησ λίχα. οἷον δὴ μόνησ
στ κηδομένησ. ὅλα δὲ ἰὼ τέτο
ται δ' πάθη, δ' πεῖναι δ' ν
ορέστην. ὡσ πνελόπη πεῖ
ὀδυνεφὰ θρηνεῖ πὸ' ἡμέρᾳ ἐν οἷσ
φησι, σὸν ἄνδρα πὴμμον. ἐνθά-
δε δ' λίκαιον δ' λοῦσθ' ὅπ ἀδελ
φὴ αὐτ' ζῆν, ἢ ἐν δ' λόγῳ. ἀγνο
ῶν δ' αὐτὴν ὀρέστησ, ἀπολοφυρο-
μένῳ γνώσει. Οὔτε γάρ πτε
οὔτ' ἦσ φησι τ' μητρὸσ πτε ἢ κεῖ
ἐμοῦ μᾶλλον, ἵνα δ' τ' ἦσθα λε
στέλωμεν. οὐκ ἦσθα δ' μητρὸσ,
ἀλλὰ μᾶλλον μ' ἐμοῦ. οἷον, ἐγώ
σοι μᾶλλον ἤμην μήτηρ ἢ σὺ δ' ἢ
κλοταμνήστρα. δ' δὲ φίλ,
αὐτὶ δ' ὄφελοσ. λλως. οὐκ
ἦσ τ' μητρὸσ φίλοσ μᾶλλον ἢ ἐ-
μοῦ. αὐτὶ δ', οὐ τῇ μητρὶ πεσσέ-
κεσομᾶλλον. ἄμεινον δὲ δ' ἕτε-
ρον δὲ τὴν ἡλικίαν τ' ὀρέστου, ἐ-
φ' ἥ δ' φίλον δ' ἐν αὐδ', μ' δὲ κεῖ-
νην πνὰ ὅτε οὐκ ἐνεχώρει. μικρὸσ
δ' ἦν.

ΟΝΗΤΟΥ πέφυκας παῖδος ἡλέ
κτρα φόνῳ. πιθανῶς πρόσκειτ
δ' ὄνομα τ' ἠλέκτρας, ἵνα μάθῃ
ὀρέστης. οὐκ μόνη ἦν ἀυτῇ ἄσκελ
φή. ῥῖσ δὲ κοινοῖς βουθήμασι
χῆτ' ὁ χορὸς ἐν τῇ πτηνῇ εἰᾳ.
Φ εὖ φεῦ τί λέξω; ἀναμαῦον ἐμ·
φανισθῆναι δν ὀρέστην. διεφθά
ρη γὰρ δ' ἀνεκλικὸν τ' ἐπιθέσ
σωσῶν γρ αὐτ'. Γλῶσσης γρά ὀρέ
φετ' γνώμης. Τό δ' ἐς' ἐκεῖνο.
ὧδ' λύνατ' μὴ ἠλέκτρα ἠλέ τί δ' ἔχεσ ἄλγος. πρὸς τί τ' εἰπὼν κυ
λέγειν. οὐ πρεπέστερον ἢ ᾧδ' χο ὀρέ ἥσσον δ' κλαίον εἶδες ἠλέκτρας τόσ' ζρᾶς.
ρῷ πείσθ' τα. ἵνα μὴ πρὶ τ' ἐαυ ἠλέ τόσ' ἐς' ἐκεῖνο, μᾶλ' ἀθλίως ἔχον.
ᾗ εἶδες εἶπέ π. θαυμασ ἠλέ ὀρέ ὄιμοι τα λάβησ ἄρα τ' σε συμφορᾶς.
τὴν μὴν κλυταμνήστραν ἀπ' τ' ἠλέ τί λῆ π' ὦ ξέν' ἀμφ' ἐμοὶ σεαυτ' σε.
λαμπρῶν ἡμαρ ὁ ἄγγελος ὀρέ ὦ σῶμ' ἄτιμος κἀθέως ἐφθαρμένον.
ἐγνώρισεν, οὕτω δ' ἐὐπιθόσκει ἠλέ οὐ ῥιπτ' ἄλλην ἢ 'μὲ δυσφημεῖσ ξενέ.
τὴν ἠλέκτραν σχᾶ δ' κεκακῶσθ' ὀρέ φεῦ τ' ἀνύμφ δυσμόρ τε σῆς τροφῆσ.
δ' σῶμα. Ωδ' ὠθισκοπῶν σέ ἠλέ τί δ' ἦ π' ὦ ξένε ὧδ' ὠθισκοπῶν σένεισ.
νεισ. αὐτὶ τ', ἀμφ' ἐμοὶ καθαρῶν ὀρέ ὡς οὐκ ἄρ' ἦσθ' ἔν τῶν ἐμῶν οὐδ' ἐν κακῶν.
στενάζεισ. Εν τῷ δ' νέτνωσ; ἐν ἠλέ ἐν τῷ, νέτνωσ ὧδ' τῶν εἰρημένων.
τίνι, ἢ σχᾷ τί. πρὶν λόγῳ εἰρημέ ὀρέ ὀρῶν σε πολλοῖσ ἐμπρέπουσ' ἄλγεσιν.
νῳ ὧδ' σωθ' ἅσ δν λόγῳ. ἠλέ ὦ μὴν ὁρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
Τ ᾖσθ. εἰσ ὧδ'. Μικρὰ δ' οὐδὲν δῆ ὀρέ ὦ πῦ γένοιτ' ἂν τ' λέτ' ἐχθίω βλέπειν;
ισοῖ. οὐκ ἴσασ πράτ' τῷ τ' μη ἠλέ ὅθ' οὕνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύνζοφος.
χὸσ ὀνόματ'. Πρὸς δίκης ὀρέ τοῖσ τ'; πόθεν τ' δέσθ' μνασ κακόν.
γάρ. ἢ πρὸς αὐτὶ μετά. ἠλέ ζῆς παῖδόσ. εἶτα τοῖσδ' λεύω βίᾳ.
ὀρέ τίσ γάρ σ' αὐάγμη τῆσδε πρόξένωσ βροτ';
ἠλέ μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν δμοῖ.
ὀρέ τί δρῶσ'. πότερα χερσὶν, ἢ λέμῃ βίᾳ;
ἠλέ ὦ χερσὶ, ὦ λύμαισι, καὶ πᾶσιν κακοῖσ.
ὀρέ οὐδ' οὔ' πῆξέων, οὐθ' ὅκως λύσαν πάρα;
ἠλέ οὐ λῆθ', ὅς ἦν γάρ μοι, σὺ προὔθηκασ σωφρόν.
ὀρέ ὦ δύσπρ μ', ὡς ὁρῶν σ' ἐπικτείνω πάλαι
ἠλέ μόνῳ βροτῶν νῦν ἐ δ' ἐπικτέρασ τότε.
ὀρέ μόνοσ γὰρ ἥκω τοῖσ σοῖσ ἀλγῶν κακοῖς.

ἠλέ

ἠλέ οὐ λή πθ' ἡμῖν ξυγγενὴσ ἥκεισ πόθεν;
ὀρέ ἐγὼ φάσκειμ' ἄν, εἰ δ' τῶν δ' ἔυνοιν πάρα.
ἠλέ ἀλλ' ἔστιν εὔνοιν, ὥστε πᾶσ πισὰς ἐρεῖς.
ὀρέ μὰθὲς τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπωσ δ' τῶν μάθῃσ.
ἠλέ μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτόμ' ἐργάσῃ ξένε.
ὀρέ πείθου λέγοντι, κοὐχ ἁμαρτήσῃ πότε.
ἠλέ μὴ πρὸς γενείου, μὴ 'ξέλῃ τὰ φίλτατα.
ὀρέ οὐ φημ' ἐάσειν.
ἠλέ ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν
Ορέστα, δῆ σῆς εἰ σδρήσομαι ταφῆς:
ὀρέ εὐφημα φώνει. πρὸσ λίκνης γὰρ οὐ σένεις.
ἠλέ πῶσ δν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ λίκνῃ σένω;
ὀρέ οὐσοι προσήκῃ τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
ἠλέ οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;
ὀρέ ἄτιμος οὐδενόσ σύ. τῶν δ' οὐχὶ σόν.
ἠλέ εἰ πῆ γ' Ορέστου σῶμα βασάζω τόδε.
ὀρέ ἀλλ' οὐκ Ορέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον.
ἠλέ ποῦ δ' ἐς' ἐκείνου τ' ταλαιπώρα τάφος;
ὀρέ οὐκ ἔστ. Τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστι τάφος.
ἠλέ πῶσ δ' εἶπας ὦ πᾶ;
ὀρέ ψευδῆ οὐδὲν, ὧν λέγω.
ἠλέ ἦ ζῇ γὰρ αὐτήρ;
ὀρέ εἰπῆ ἔμψυχόσ γ' ἐγώ.
ἠλέ ἦ γὰρ σὺ κεῖνος;
ὀρέ τήνδε προσβλέψασ μοι
σφραγῖδα παῖδός, ἐκμαθεῖσα φῆ λέγω.
ἠλέ ὦ φίλτατον φῶς.
ὀρέ φίλτατον. συμμαρτυρῶ.
ἠλέ ὦ φθέγμ' ἀφίκεσ;
ὀρέ μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ.
ἠλέ ἔχω σε χερσίν.
ὀρέ ὡς τὰ λοιπ' ἔχοις ἀεί.
ἠλέ ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν ἥκεσ, ὦ πολίτισσ,
ὁρᾷτ' Ορέστην τόνδε μηχανᾶσι μὰ
θανόντα, νῦν δ' μηχανᾶς σεσωσμένον;
ὁρῶμεν ὦ πᾶ, κἀπὶ συμφορᾶσί μοι
γηθόσ' ἔσπεισ' ἄκρον ὀμμάτων ἄπο.
ἠλέ ἰὼ γονὰ στομάτων ἐμοὶ φίλτάτων.

ΟΥΤΩΣ ἄτιμόσ εἰμι τ' τεθνη
κότοσ. ὥστε μήτε ὀνομάζειν ἀυδ' ν
δηλονότι. Τοῦτο δ' οὐχὶ σόν.
οὐσοὶ προσῆκον. Ησκημένον.
κατεσκευασμένον. ἀσκήματα
γὰρ τὰ κατασκευάσματα.
Σ φαγῖδα παῖδόσ. Δν δακτύλι
ον. Ω φθέγμ' ἀφίκου. λείπει
φίλτατον. γονὰ στομάτων.
αὐτὶ τ' ἐνικοῦ γενὴ στόματοσ.
ἐμοὶ φίλτάτου, τ' ἀγαμέμνονος.

Ε ἴσθ' οἷς ἐχθάνζεπε. αὐτὶ δ' ἐμέ.
Σ Ιγ' ἔχθ' πρόσμενε. ἀνὶ δ' σῖγα
ἔως ἂν κατάνοῦν ἀπόβῃ δ' πᾶν. ὀρέ
Τ ί δ' ἐστίν; πλάκ' ταικάστω δ' οἱ ἡλέ
κῶον. ἡ μῶν ζωή τε οὖσα ἡ πα ὀρέ
ρὰ πρόσδικίαν δὺ τυχοῦσ', θρα-
συτέρα ἐστίν. ὁ δ' ἦτον ἀσφα- ἡλέ
λὴς, δ' δ' νῦν πρῶτον ὠθιχειρῶν
ριοὺτω κινδύνῳ. Αλλ' οὐ μὰ ὀρέ
τὰν ἄρτε. ἡ ἀπόστασις πρὸς κλυ
ταιμνήσραν. ὅρα δ' εἰοἰκεῖα ταῦ-
τα τῇ ἠλέκτρᾳ πλόνος ὀρέστου, ἡλέ
ὁπότε μόνη οὖσα ρόσυρνε-
θρασύνῳ. Ορατε μῶν δή. ὠθὶ
τὴν κλυταιμνήσραν τείνων φη
σὶν, ὅπου δ' ἀπεμέμνονα αὐδ' ἔλεν.
Ο τ' ορῖ. ἐπεί πρὸ πέμνησεν αὐ- ὀρέ
τὴν τ' πατρὸς ἀναιρέστως δ'
τῶν προφρημένων δ' ὑο σίχων φη ἡλέ
σὶν, ὅτι ἐνέβαλές μοι κακὸν αὐέ
φελον. καλυφθῆναι μὴ δυνάμε-
νον. ἀσκίαστον ὡς εἰ ἔφη διάδηλ)
κακὸν, ὑπὲ μηδεμιᾶς νεφέλης ὀρέ
κρυβῆναι δυνάμενον. Οὔπ τε κα ἡλέ
ταλύσημ). οὐδ' ἔπ' λησόμην), ὀρέ
οὐ καταλυόμενον. ὁ δ' ἐνοῦς, λή ἡλέ
θης τυχεῖν μὴ δυνάμενον. Αλλ'
ὅταν παρουσίαν φάζῃ. ὅταν δ'
ζέπῃ ὁ καιρὸς δ' καλῇ. ἡ ὁπόταν
ἡ πρᾶξις ρύθ' ἥ. δ' ὁ καιρὸς δ' ὁ ὀρέ
λθος, δ' ἡ δ' ἐξιέναι τὰ καὶ τὰ δ' ἀ ἡλέ
γαμέμνονα, δ' ὅλβ δ' ἦν οἷς θα
λῶς ἐπισταμένοις δ' πᾶν, ἡ πει
μένδσι δ' ἐν τὰ ἐξ ὀρέστ γιγόμε
να. Ο πᾶς ἂν πρέπει. ὁ πᾶς χρό
νιο πρέπει τῇ δίκῃ λέγ' μεταῦ
τα. Ταδε δίκαια. γράφε) ταδε ὀρέ
δ' ίκα. Σώζ τόδε, πῖον. δ' ἐλευθεροστομῶν. ρισ δοῦν αὐτέχθ τ' ἐλευθεροστομίας.

ἐμόλετ' ἀρτίως.
ἐφεύρετ'. ἦλθετ'. εἰσετ' οἷς ἐχθάζετε.
πάρεσμεν. ἀλλὰ σῖγ' ἔχθ' πρόσμενε.
τί δ' ἐστίν;
σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἔνδοθεν κλύῃ.
ἀλλ' οὐ μὰ τὰν Αρτεμιν τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
τόδε μὲν οὔπτ' ἀξιώσω βέβαι,
πολιατὸν ἄχθ' ἔνδον γυναικῶν ὂν ἀεί.
ὅραγε μὲν δ', κὰν γναξὶν ὡς λαχὴς
ἔνεστιν. ἐν δ' ἔξοιδα πειραθεῖσά πω.
ὀτ οῖ.
αὐέφελον ἐπέβαλε
οὔπτε καταλύσιμον,
οὐδ' ἔπτε λησόμενον
ἀμέτρον
οἷον ἔφυ κακόν.
ἔξοισθ' ταῦτ'. ἀλλ' ὅταν προυσία
φάζῃ, τότ' ἔγον τῶνδε μεμνῆσθ χρεών.
ὁ πᾶς ἐμοὶ
ὁ πᾶς ἂν πρέπει πρὸν ἐννέπειν
τάδε δίκαια χρόνῳ.
μόλις δ' ἔχον νῦν ἐλεύθερον δόμα.
ξύμφημι κἀγώ. ρισ δοῦν σώζ τόδε.
τὶ δ' ὥρα.
σὺμ' στι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλ λέγειν.
τις δ' ἂν ἀξίαν πε σοῦ πεφυκότος
μεταβάλοι τ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγον,
ἐπίσε νῦν ἀφάστως
ἀέλπτως τ' ἐσῆλθον.
τότ' εἶσθ, ὅτε θεοί μ' ὦζωσαν μολεῖν.
ἔφασας δεύτερα
τὰς πάρος ἔπ χάειρας,
εἶσθεὸς ἔπωρσεν
ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα,
δαιμόνιον
αὐδ' τίθημ' ἐγώ.
τὰ μὲν, σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰσγάθειν. τὰ δ',
δίκα. Σώζ τόδε, πῖον. δ' ἐλευθεροστομῶν. ρισ δοῦν αὐτέχθ τ' ἐλευθεροστομίας.

λέδδ: καλίαν ἡδονὴν νικωμένην.
ἡλέ ἰὼ χρόνῳ μακρῷ Φιλτάτην ὁλὸν
ἐπαξιώσασ' ὦλέ μοι φανῆναι,
μήτί με πλύστονον ὦλ' ἰσῶν.
ὀρέ τὶ μὴ ποιήσω.
ἡλέ μή μ' ἀπστερήσῃς
τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν μυθέσθ.
ὀρέ ἢ κάρτα κἀν ἄλλοισι θυμοίμην ἰσῶν.
ἡλέ ξυναυξῆς;
ὀρέ τί μὴ οὔ.
ἡλέ ὦ φίλαι, ἕκλυον ἄν
ἐγὼ οὐδ' ἂν ἠλπισ' αὐδάν.
ἔχον ὀργὰν ἄναυδον.
οὐδὲ Ζεῦ βοᾷ κλύσασα τάλαινα
νῦν δ' ἔχω σε, πρὸ φάνησ ἢ
Φιλτάταν ἐχὼν πρόσοψιν,
ἃς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.
ὀρέ τὰ μὲν πολιατεύοντα τ' λόγον, ἄφες.
ἡ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με,
μήθ' ὡς παρὼν κτῆσιν αἰκίσθοσ δόμων
ἀντλῶ. τάδ' ἐκχεῖ. τὰ δ', Ζεῦ εἰρῆ μάτην.
χρόνα γὰρ ἄνσοι καιρὸν ἐξείργει λόγου.
ἀλ' ἀσμόσθ μοι Ζεῦ πρόν τι νῦν χρόνῳ,
σήμαν'. ὅπου φανέντες, ἢ κεκρυμμένοι,
κλόντασ' ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁλῷ.
οὕτω σ', ὅπως μήτηρσε μὴ' πιγνώσετ,
Φαιδρῷ προσώπῳ, νῷν ἐπελθόντοιν δόμους
ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελειμμένῃ,
σέναζ'. ὅταν δ' ὑτυχήσωμεν, τότε
χαίρειν πρέσται κλαλὰν ἐλευθέρως.
ἡλέ ἀλλ' ὦ κασίγνητ' ὦλ', ὅπως σοὶ φίλον
κοὐμὸν ἔσται τῇδ'. ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς
πρὸσ σοῦ λαβοῦσα, κοὐκ ἐμὰς ἐκτησάμην
κοὐδ' ἄνσε λυπήσασα βαλοίμην βραχὺ
αὐτὴ μέγ' εὐρεῖν κέρδος. οὐ γὰρ ἂν καλῶς
ἐπηρξερίμην Ζεῦ πρόνῳ δ' ὠμόνοι.
ἀλλ' οἶσθα μὲν τὰ δόντα. πῶσ δ' οὔ. κλύων
δ' οὔνεκ' ἀζιάδες μὲν, οὐ κατὰ σέβας,

Μὴ μακράν. αὐτὶ δ' μὴ μακράν.
Τίς δ' ἀξίαν πε. τίς ἂν φησ νοῦσ
ἄφαντος δικαίδ' ἔλοιτ' αὐτὶ λό-
γον σιωπήν. Ιππέτραν. λείπω
χάριν. Τὰς πάρος ἔσι χάριτος.
τ' σῆς παρουσίασ. Ω δ' ἰσῶν.
γράφετ' ὦ δ' δόν. Μή μ' ἀπστε-
ρήσῃς μέ φησ' δ' μυθέσθ δ' πρόσω
πων μ' ἀπαλλαζῆναι μὲν ἡδονῆς,
ὅπε μοι πέσασ δ' πλέον μετε
χούσῃ σ', μ' ἀπλαυούσῃ. οὕτω
δ' ἀπαλλαζήσομαι μὲν ἡδονῆς. ἐ-
ὰν δ' ἡδὺ ἀπστερήσῃς σαυτ', μὲν λύ
πης ἀπαλλαζήσομαι. Ω φίλαι
ἔκλυ) ἄν ἐγώ. ὦ φίλαι οἵαν ἠκού
σθ φήμην πρὶ τ' ἀδελφοῦ ἀπροσ
δόκητον, ἐφ' ᾗ οὔτε σιωπῆσαι ἂν
ἠδυάμην οὔτε ἀκούσθ βοῆσαι.
μ δ' ἡ ἡδονὴ προέζέπεθ αὐτὴν βο
ῆσαι. μ' ὁ φόβος ὁ πρὶ δ' ἀγαθ),
μ τὴν μητέρα, σιωπῆσαι. ὅμ δ'
ἔχω σε φιλτάτην ἔχοντα πρόσο
ψιν. ὁ νοῦς. ἕκλυον αὐδήν. ἦν οὐ
λέπτε ἥλπισα δ' ἔχον φόβην ἄ
ναυδον θ μὴ δυνασθ ἀκούειν.
οὐδ βοῶντος τινὸς ἀκούθ δυναμένη
οὕτως ἐξέσην ἐμαυτ. λέγθ δ' πρὶ
τ' ἀπλείασ τ' ὀρέστ ὅτε ἥκασιν.
Μήθ' ὡς παρῶν. ἐμφανίτικὸν δ'
ἀνεχὲσ τ' ταυτολογίας. ἥρκθ
τ' κἀν ἐν τ' λελειμένων. Χρόνῳ
ἄν σοι καιρὸν ἐξείρποι λόγος. ἀφαι
ρεῖ γὰρ φησ τὴν δύκαιρίαν τ' μελ
λόντ' πραχθῆναι, τ' λόγον δ' ἀδυ
λεχία. Λεξάμην βραχύ. γρά
φε) βαλοίμην βραχύ. Αλλ' οἶ
σθα μὲν ταὐθέν. εἰκὸς δ' ἐξ
ωθεν ταῦτα πεύθθ δ' ὀρέστην.

ΜΙΣΟΣ τε πᾶ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι. πρὸς τὴν μητέρα δηλονότι.
Σ ιγᾶν ἐκώνεσε. Τίνες δ' ἂν χορὸν φάσι λέγειν ταῦτα. Εἴσιτ' ὦ ξένοι. Τ' παισὶ γὰρ ἔστιν μέλλοντ' ἰδεῖν ἐνταῦθα, ὁ ὀρέστης αὐτόμολος τ' ἀφθ', ἁγνοῶν, κελεύθῳ αὐτὴν σιγᾶν. Ἀλλ' ἡλέκτρα ὡς ξένοις δόλια λέγεται. καὶ φέροντες σοί' ἂν οὐτέ πω ριαύτην ἀγγελίαν δηλονότι φέροντες ἦν οὐκ ἄντις ἀπώσαιθ, λαβεῖν τἀ ὀρᾶ. οὐλέ ἡλέωσ λάβοι, ὅτι κακὴ ἕξιν. Ω πλεῖστα μῶροι. ὠφελίμᾳ αὐτῆς, ὅπ φανεροὶ τοῖσ ἐχθροῖς γίγνονται. Εγγενής. ἐγγεγενημένος. ἢ ἄξιος τοῦ γένους. Πρόσθεν ἢ τὰ σώματα. οἷον πρὶν ἰδεῖν τὰ σώματα ὑμῶν οἱ ἐχθροί, ἔγνωσαν ἂν τὰ βουλεύματα δι' ὀργῆς
Ε νοῖς θιούθις. καιροῖς δηλονότι.
Ι ελαμερῶν εἰσοιμ' ἄν. θυμασσῶς ὑπὲρ τὸ μὴ οὐ πλέον δόξαι εἶναι ὡς ὀρέστης ἐν τοῖσ ἔμπροσθεν, τὰ μὲν πρασσόντα τὸ λόγῳ ἄφθονον. ὀλέ νους. καὶ τὰ μὲν καλῶς, ἀλλὰ κακῶς αὐτοῖς ἔχοντα. αὐτὰ νῦν καλῶς ἔχει, ἕως οὐλέπω πεισθείασ ἴσ χάνουσιν. ἅπερ λεγόμενα πρὸσ ἄκρον ὀξὺ πεποίηται.

μήτηρ δ' ἐν οἴκοις. ἦν σὺ μὴ δείσῃς πόθ', ὡς γέλωτι φανεῖσ' ὀργὴν θυμόν σ' ἕτεμε κάρα. μῖσός τε δὴ πάλαιον ἐν τέτηκέ μοι. κἀπειδ' ἐσεῖδον, οὐκέτ' ἐκλήξω λάς ἀκρυόεσσα. ὡς δὴ ἂν λάβω μ' ἐγώ, ἥτις μιᾶσε τῆσδ' ὁλῷ θανόντα τε, κ' ζῶντ' ἐσεῖδον; εἰ ργασαι δὲ μ' ἄσκοπα. ὥστ' εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηκέτ' ἂν τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὀρᾶν. ὅτ' ὃν θιαύτην ἥμιν ἀζήκεις ὁλόν, ἀρχ' αὐτός, ὡς στι θυμός. ὡς ἐγὼ μόνη, οὐκ ἂν δύοιν ἥμισυ. ἢ δὴ ἂν καλῶς ἔσωσ' ἐμαυτήν, ἢ καλῶς ἀπωλόμην.
ὀρέ σιγᾶν ἐκώνεσ', ὡς ἐπ' ἀζόλῳ κλύω τῶν ἔνδοθεν χωροῦντ'.
ἡλέ εἶσιτ' ὦ ξένοι.
ἄλλως τε φέροντες, οἷ' ἂν οὔτέ πῃς δόμων ἀπώσαιτ' οὔτ' ἂν ἀθεῖν λαβών.
ὀρέ ὦ πλεῖστα μῶροι, κ' φρενῶν τητώμενοι. πότερα πᾶ' οὐλεῖτ' βίου κήδεθ' ἑᾶ, ἢ νοῦς ἔνεστιν οὔπῃ ὑμῖν ἐγγενής; ὅτ' οὐ πᾶ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς τοῖσιν μεγίστοισ ὄντες, οὐ πινώσκετε. ἀλλ' εἰ σαθμοῖσι τοῖσδε μὴ 'κυρον ἐγὼ πάλαι φυλάσσων, ἦν ἂν ὑμῖν ἐνδόμοισ τὰ δρῶμεν ὑμῶν πρόσθεν, ἢ τὰ σώματα. νῦν δ' ὀλάβειαν τῆσδε προυθέμην ἐγώ. κ' νῦν ἁπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων, κ' τ' ἀπλήστου τῆσδε βοᾶσ χαρᾶσ, εἴσω πεσέλθετ', ὡσ τάχιστ' μὲν μέλλειν, κακὸν ἐν τοῖς τοιούτοις ἔσ', ἁπλαχθαι δ' ἀκμή.
ὀρέ ὡσ δ' ἔχει τἀντεῦθεν εἰσόντί μοι.
ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναι τινά.
ἠγγειλας ὡσ ἔοικεν ὡσ τεθνηκότα.
εἷς τ' ἐν ἀφ' ἁμάνθαν' ἐνθάδ' ὢν αὐτήρ.
χείροιν δ' ἂν ῥύρισιν, ἢ τίνδε λόγοι.
τελαμένων εἰπὲ μ' ἄν. ὡς δ' ἐνῦν ἔχει, καλῶς τἀκείνων πάντα κ' τὰ μὴ καλῶς.

λέ τὶς οὗτος ἔσ' ἀδελφὲ πρὸς θεῶν φάσον.
ὀρέ οὐχὶ ξυνίεις;
ἡλέ οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.
ὀρέ οὐκ οἶδ' ὅτῳ μ' ἔσωκας εἰς χέρασ πτέ;
ἡλέ πίῳ. τί φωνεῖς.
ὀρέ οὐ δ' φωκέων πέδον
ἔπεξε πέμφθην σῇ προμηθείᾳ χερσίν.
ἡλέ ἥκεινος οὗτος, ὃν πτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προστῦρον πιστὸν ἐν παχθὸς φόνῳ;
ὀρέ ὅδ' ἐσί. μὴ μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.
ἡλέ ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνοσ στατὴρ δόμων Ἀγαμέμνονος, πῶς ἦλθες. ἦ σὺ κεῖνο εἶ, ὃς τόνδε κἀμὲ ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων; ὦ φίλτατ' ἀμφὶ μῶν χέρες, ἦ στυγνὸ' ἔχων πρόσωπον ἔπειτ' ἐμοὶ τιμᾶ. πῶσ οὔτω πάλαι ξυνών μ' ἔλαθες. οὐδ' ἔφαινες. ἀλλά με λόγοις ἀπώλλυσ, ἔργ' ἔχων ἥδισ' ἐμοί. χαῖρ' ὦ πάτερ, πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ. χαῖρ'. ἴσθι δ' ὡς μάλισ' σ' ἀνθρώπων ἐγὼ νῦν ἥκω, κἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
πάλαι ἀρκεῖν δοκεῖ μοι. θᾶσσ γὰρ ἐν μέσῳ λόγοις, πολλαὶ κυκλοῦσι νύκτες, ἡμέραι τ' ἴσαι, αἳ ταῦτά σοι δείξουσιν Ηλέκτρα φανῆ. σφῶν δ' ἐννέπω τε τὴν πεζοπορίαν, ὅπ θᾶσσ καιρὸς ἕρδειν. νῦν κλυταιμνήστρα μόνη. νῦν οὐ τις αὖ βροτῶν ἐνθον. εἰσ' ἐφέξεται, φρονοῦσι τίζεθ' ὡς ῥᾴστ τε καὶ σοφωτέροις ἄλλοισι, πρὸσ τοὺσ πλείοσιν μαχούμενοι.
ὀρέ οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἥμιν οὐλὲν ἂν λόγων Πυλάδη, τόδ' εἰκ ῥύρσιν ἀλλ' ὅσον τάχος. χωρεῖν ἔστω, παχθὼ προσκύσαντε ἑστίᾳ θεῶν. ὅσοι πρὸ πύλαι ναίουσιν τάδε.
ἡλέ ἄναξ Απολλον, ἵλεως αὐτοῖν κλύε, ἐμοῦ τε πρὸς ῥύρισιν. ἢ σε πολλὰ δὴ ἀφ' ὧν ἔχομι, λιπεῖν προύστην χερί. νῦν δ' ὦ λύκει Απολλον δὲ οἴων ἔχω, αὐτῶ. προπτυῶ. λίσσομαι. γλυοῦ πρόφρων

Ιφ οὗτος ἔσ' ἀδελφέ. οὐκ ἠρώτησέ πω ὀρέστην πρότερον ἢ ἡλέκτραν ὁ πρῶτος εἰς ἕτερ') αὐταγνωσιασμόν. οὐ δ' φωκέων πέδον. οὐ χερσοῖν εἰς δ' φωκέων πέδον ἔπεξε πέμφθην, σῇ προμηθίᾳ. Αἳ ταῦτά σοι. τὰ κατ' ἐμέ φησι.

ΝΥΝ κλυταιμνήστρα μόνη. ἐνταῦθα αὐεκάλυψε δ' χρήσιμον τ' ἀποδημίας αἰτίαν. Εφέξετ'. μεμνήσετε. Ε' θ' ἡμῖν οὐλὲν ἂν λόγων. δ' οὐλὲν πέλεται.

εὐθύνειν. Τὰ πατρίμια. θεῶν μισθούς. Ἰσθ' ὅπου προνέμεται. αὐτὶ τοῦ προβιβάζεται ὁρέστης εἰσελθόντος, ὁ χορὸς ταῦτά φησιν. Ἄλλως. εἰσελήλυθασι μὲν ἐνταῦθα οἱ σοὶ ὀρέστην κῆ πυλάδην. ἆρ' ἦ ὅτι ὁ χορός φησι. κ' τ' ἠλέκτρας σωφρονεστέρου σης αὐτοῖς. κῆ δ' ἴσθι τε πρὸς ἀλήλας φασὶν αὐτοῦ χορεῦσαι, ἢ ὅτι ἔξω οὖσα ἡ ἠλέκτρα, λέγει πρὸς αὐτὸν χορὸν τὸν λύοντα χοὺς. κῆ οὕτως εἰσέρχεται. Ἔστι διάλημμα ὥστε δέχεσθαι αὐτὴν ἄρχουσαν τῶν φίλτατ' ζώντων. πρὸς τὴν μητέρα ἢ ὅπως μὲν τῷ τοῦ ἀγγέλου προσώπῳ, οἰκονομεῖ ὁ ποιητὴς ἔξω σχαρίζειν τὴν κλυταιμνήστραν δι' ἃς προείρηκεν αἰτίας. ἐνθάδε τῶν λόγων γενομένων πρὸς τὴν ἠλέκτραν ἐκ τοῦ ὀρέστου, οὐδὲν λείπει εἰς δὲ αὐλεῖν τὴν κλυταιμνήστραν, ἅπερ ἐνταῦθα ἐμφαίνει ὁ ποιητὴς οὐκ εἰσήγαγεν. Τὸ δυστέριστον αἷμα φυσῶν. οἷον ὁ ἄρης σωφελάζεται αὐχοῖς φυσῶν αἷμα καὶ φόνον. Δυσέριστον δ' δν' ἔριν γινόμενον κακόν, οὐχ ὡς καταπροϋσάφησι. ἐὰν τίον τε θεὸν ἡθεῖ τοῦ χοροῦ. ἀλλ' ὅτι τὰ ριαῦτα ἔργα οὐχ ἥδεται οἷς ἀνθρώποις. Ἀφύκροι κύνες. ἥροι εἰς δν ὀρέστην ἠλέ ὦ φίλτατα γυναῖκες, ἀπετάνεμεν ἐνταῦθα, ἀφύκροι κύνες, ἢ δὴ τὸ ἐριννύων. εἰσῆλθον εἰς δν οἶκον αἱ ἐριννύες. ἃς οὐκ ἔστι φυπῖν. Ὡς οὐ μακράν. οὐ πόρρω τοῦ ὄνειρος τὸν κλυταιμνήστρας φησί. δεῖμον. ἀλλὰ τὸ φησιν. ἃ κατ' ἐμαυτὴν ὠνδροπόλαν, οὐκ εἰς μακρὰν ἔσται μετέωρα. ἀλλ' ὀλίγῳ τελεσθήσεται. ἀράγεται τε ἐνέρων δολιόφρις. ἡ ἐριννὺς ἀφόβως χωρεῖ. ἢ δόμων τὶς ἀθλίως βουθὸς νεκρῶν. ἢ δὴ τὸ ὀρέστου. πάρεστι φησὶν ἔσω στέγης ὁ ὀρέστης. Ἐνέρων δ' ἀρωγός. ἥροι τε ἀπαμέμνονος, ἢ τῶν χθονίων θεῶν ἑορτός. ὃ ὄζειν ὑποκρέτησε. Ἀρχαιόθλαστα παλαιὸς εἰς ἐσθλία, ἐδράσματα ἀρχαῖα. παλαιὰ οἰκήματα. Νεακόνητον αἷμα. δ' ξίφος δ' ἀκανημένον εἰς αἷμα καὶ φόνον. Ὁ Μαίας δὲ πᾶς. ὁ ἑρμῆς αὐδὴν ἄγει πρὸς αὐδὴ τέρμα κατακρύψας σκότῳ δν ὑπ' αὐτῆ γινόμενον λόγον. Ὦ φίλτατα γυναῖκες. ὀρθῶς χαμεύνη ταῦτά φησιν. Ἡμῶν ἐς τάφον. εἰς

ἡμῖν ἀρεσκόντων τῶν τῆ βουλευμάτων.
καὶ σθένος ἀνθρώπων τὰ πατρίμια
θεῶν δυσεβείας, οἷα σωροῦνται θεοί.
Ἰσθ' ὅπου προνέμεται
δ' δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης.
βεβᾶσιν ἄρτι σωμάτων ὑπόστεγοι
μεταβόμοι κακῶν τ' ἀνουρήματα
ἄφυκροι κύνες.
ὡς τ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένει
γοὺμὸν φενῶν ὄνειρον αἰσχρὸν μόρον.
πράγεται τε ἐνέρων
δολιόφρις ἀρωγὸς ἔσω στέγας,
ἀρχαιόθλαστα πατρὸς εἰς ἑδράσματα
νεακόνητον αἷμα χερσὶν ἔχων.
ὁ Μαίας δὲ πᾶς
Ἑρμῆς, ἐπάγει λόγον σκότῳ
κρύψας πρὸς αὐδὶ τέρμα κοὐκέτ' ἀμμένει.
φύκροι κύνες, ἥροι εἰς δν ὀρέστην ἠλέ ὦ φίλτατα γυναῖκες, ἀπετάνεμεν ἐνταῦθα, ἀφύκροι κύνες,
ἢ δὴ τὸ ἐριννύων. εἰσῆλθον εἰς δν
οἶκον αἱ ἐριννύες. ἃς οὐκ ἔστι φυ ἠλέ ἐμὴν, ἐς τάφον
πῖν. Ὡς οὐ μακράν. οὐ πόρρω τοῦ ὄνειρ λέβητα κοσμῶ. τόδ' ἐφέστα δν πέλας·
ρος τὸν κλυταιμνήστρας φησί. δεῖμον. σύδ' ἐκβὰς ἥξας, πρὸς τί;
ἀλλὰ τὸ φησιν. ἃ κα

ἠλέ φοὐρήσουσ' ὅπως
ἀμήθυμος μὲν λάθη μολὼν ἔσω.
κλυ αἰαῖ αἰαῖ αἰαῖ. ἰὼ στέγαι
φίλων ἔρημοι, τῶνδ' ἀπηλλύντων τάλεα.
ἠλέ βοᾷ τις ἔνδον. οὐκ ἀκούετ' ὦ φίλαι;
κλυ κλύομεν, ἀλλ' ἀκούσασ' οὐ
σαφῶς, ὥστε φίξαι.
ἠλέ οἴμοι τάλαιν'. Αἴγισθε, πῦ ποτ' ὢν κυρεῖς;
κλυ ἰδὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις.
ἠλέ ὦ τέκνον, ὦ τέκνον,
οἰκτίρετε τὴν τεκοῦσαν.
κλυ ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
ὠκτείρεθ' οὗτος, οὐθ' ὁ γεννήσας πατήρ.
ἠλέ ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα. νῦν σε
μοῖρα καθαμερία φθίνει.
κλυ ὤμοι. πέπληγμαι.
ἠλέ πᾶσον εἰ σθένεισ' ἀπηλῶν.
κλυ ὤμοι μάλ' αὖθισ.
ἠλέ εἰ δ' Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ.
κλυ τελοῦσιν ἀρά. ζῶσιν οἱ
γᾶσ' ὑποκείμενοι.
πολύξυρον γὰρ αἷμ' ὑπεξαμοῦσι τῶν
κ[α]νόντων οἱ πάλαι θανόντες.
ἠλέ ἦ μὴν παρεῖσιν οἷσι. Φοινία δὲ χὶρ
σάζ[ε]ι θυηλῆσ Ἄρεσ. οὐδ' ἔχω λέγειν
Ὀρέστα, πῶσ κυρεῖ.
ὀρέ ταὐ λόμοισι μὲν,
καλῶσ, Ἀπόλλωνεί καλῶσ ἐθέσπισε.
τέθνηκεν ἡ τάλαινα. μηκέτ' ἐκφοβοῦ
μηξῶν ὡς σε λῆμ' ἀπμάσῃ ποτέ.
κλυ παύσασθε. λεύασσω γὰρ
Αἴγισθον ἐκ προλήλα.
ἠλέ ὦ παῖ σθ', οὐκ ἄνοιξον;
εἰσπράττε που
δν ἀνδρ' ἐφ' ὑμῖν;
οὗτ' ἐκ πρασίδ
χειρὸς γενητῶς.
κλ ἓν κατ' αὐτὴ θύρων ὅσον τάχιστα.

δ πειθανὸν δ' ὠδὶ τοῦ ὀρέστη
δακοῦντι ἀπολωλέναι. ΣΥΔ'
ἐκβὰς ἥξας πρὸς τί; ἐν φύρις δ' ἦ
λον ὅπει σῆλθεν ἐν τοῖς ἔμπρο-
σθεν ἠλέκτρα. Αἰαῖ. ἰὼ στέγαι. ὁ
λόπος ἀπτάνεται εἰς ἀμηθον.
ἔθος δ' ἔχουσι τὰ πρόπαν ἔνδον ἀ
παγγέλλειν τοῖς ἔξω οἱ ἄγγελοι.
νῦν δ' ὑμᾶς μὲν δηλοῦσθαι ἐν τοῦδε δράμα-
τι οὐκ ἐπίστασθαι. προκείμε-
νον δ' ἐστὶ κατὰ τὴν ἠλέκτραν ἐστὶ
πάθος. νῦν οἴνω δοκοῦσης ἐν τῷ ἀ
ναιρέσει τ' κλυταιμνήστρας ὁ θεα
τὴς ἀκούσῃ, ἐν δ' ὕστερον δ' πρᾶγ-
μα γίγνεται, ἢ δ' ἀγγέλα σημαι
νόμενον. κῆ δ' μὴν φορτικὸν δι' ὃ
λεως ἀπέσκ. δ' ἦ ἐν δ' γὲς οὐδ' ἐν
κασον. δ' ἦ δόξαι τ' βοᾶς ἐπραγματεύ
σω. Βοᾷ τις ἔνδον. οἰκεῖον δ' δ
αὐόνημα γυναικεῖον. δ' ἦ αὐδὴ κουσ
σ. οὐχ ὡς καταγνώσκεσθαι τοῦ ὀρέ
στου φασὶν, ἀλλὰ πᾶν δ' πρᾶγ-
μα ἐκβεβώμενον. Ὦ πόλις ὦ
γενεά. ὦ γενεὰ τοῦ οἴκου τοῦ. κα
τὰ ταύτην σε τὴν ἡμέραν ἡ μοῖ
ρα εἰς φθορὰν ἢ ἐλάττωσιν ἄγ[ε]
τε γένους. Τελοῦσιν ἀρά. αὐτὶ
τοῦ ἐπεξέρχονται αὐτούς. Ὑπεξ
αιροῦσιν. ἐκχέουσι δ' αἷμα τοῦ φο
νευσάντων οἱ φονευθέντες.
Ἀπόλλωνος ἐκκαλοῦς ἐθέσπισεν. ὅτ
ου οὐκ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἰωὴ βαλλόμε-
νος ἔπραξα. ἀλλὰ πειθόμενος [τῷ
θεῷ. Λεύασσε τοῦ ἀμηθον ἐκ προ
λήλα. οἷον ὑποφέρεται. με-
τεκέκλητο γὰρ ἴσως ὑπὸ κλυ
ταιμνήστρας.

ΝΥΝΤΑ πρὶν εὖ θέμωθοι. Τὰ μὲν νῦν τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τὰ δ' ὡς πάλιν.
πρὶν εὖ θέμενοι τὰ κατὰ τὴν ὀρέ θάρσει. τελοῦμεν ἢ νοεῖς.
κλυταιμνήστραν. ὡς σὺ μὲν εὖ ἥλέ ἔπειγε νῦν.
εἶμι δὲ κατὰ φίγιστον. Δι' ὧδε ὀρέ καὶ δὴ βέβηκα.
ἂν παῦρα. μὴ ἀπατεταμένως ἥλέ ταῦθ' ἁνὴρ μέλοι τ' ἐμοί.
φθέγγεσθε. ἀλλ' ἐλαφρὰ ἐν δόμοις δ' ὡδὶς ἂν παῦρά γ' ὡς
καλεῖν σε. μὴ μυκύσῃ δὲν λό ἀπίστως ἐννέπειν,
γον. Ωσ ἀπίστ' ἐννέπειν. γράφε πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι
τῇ γυναικί. ὡς ἂν μικρὸν παίδων λαθραῖον ὡς ὀρθούσῃ πρὸς
ῥήματα, οὗ τῶς αὐτοῦ ἀφελῆς δίκας ἀγῶνα.
θέλεσθε δεῖμὴ ἀνακαλύπτον ἅπτ τὶς οἶσθεν ὑμῶν πρῦ πρὸ' οἱ Φωκεῖς ξένοι,
ταῦ θύρεθεν δ' ἐπτόνος καὶ δὴ δὲν οἱ οὓς φασ' Ορέστην ἥμιν ἀγγεῖλαι βίον
κον. Πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέ λέλοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
ροι. καθ' ὑπερβαθὲν. συμφέροι ἂν σέ νι σε κρίνω. καὶ σὲ τὴν ἐν δόμοις πάρος
πρὸς θεῶν δὲν ἄνδρα ὀλίγα δ' ὡ χρόνῳ θρασεῖαν, ὡς μάλιστά σοι μέλειν
ὡς αὐτοῦ ἐννέπειν, ὡσ ἂν αὐσήσῃ οἴμοι. μάλιστα δ' ἂν κατ' εἰδεῖμεν φάσκειν.
θέλεγόμεθον. λείπει ἡ δόμος λό ἥλέ ἔξοισθε. πῶς δῆτ' οὐχί. συμφορᾶς δῆτ' ἂν
γῳ, δόμος λεγόμενον δόμος νικήσῃ. ἢ ἔξωθεν εἶναι τῶν ἐμῶν τ' ἀλιτάτης.
πρὸς αὐπαλικὴν μεξακτέον πρὸς αὖτ πρῦ δὴ τ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι, δίδασκέμε.
δὲν ἄνδρα συμφέρειν τ' ἐν ὡς πρὸς ἥλέ ἔνδον. Φίλης δῆτ' πρὸς ξένος κατήνυσεν.
νίκη) ἐννέπων δὲ λίπε θέθηθ' ὡδός. αὖτε ἢ δανόντ' ἤγγειλαν ὡς ἐτυτύμως;
ὅπως ἂν ἀπαλιθεὶς ἐμπέσῃ εἰς ἥλέ οὐκ. ἀλλὰ κἀπέλειξαν οὐ λόγῳ μόνον.
δὲν ἀγῶνα δὴ λίκης δὲν λάθρα αὖτε πάρες' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν;
καὶ αὐτῇ γιγνόμενον). Χαίροις ἂν ἥλέ πάρεσθ' ἅπαξ. Ω μάλ' ἀσμένη θέα.
ἔισοι χθονία. Σοὶ σε κἀζω λέγω αὖτε ἢ πρὸς ἀλλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.
ἅδε. Δίδασκέμε. γε δὴ φέτῃ μή ἥλέ χαίροις ἂν, ἔισοι χθονία τυγχάνῃ τάδε.
νυέμοι. Σιγᾶν ἄνωγα κελεύει αὖτε σιγᾶν ἄνωγα, κἀναστενάζειν πύλας
ὁ αὐτὸς ἐμφανὴς δίκνυσθε πᾶσιν Μυκηναίοισιν, Αργείοις θ' ἑξᾶς.
σῶμα τ' ὀρέστου. οἱ δὴ δὴ δίκνυσθε ὡσ εἴ τις αὐτ' ἐλπίσιν κενῶς πάρος
δ' τ' κλυταιμνήστρας. Μὴ πρὸς ὀξήρετ', ἀνδρὸς τοῦδε νῦν ὀξοὺν νεκρόν,
βίαν. ἐὰν μὴ πείθηται πρὸσ σόμια λέχθη τἀμά. μὴ δὲ πρὸσ βίαν
βίαν κολάσεθ' ἰσχύν, τότε φύ ἐμοῦ κολαστοῦ πρὸς τοχών, φύσῃ φένας.
σει φένας. Εἰσὶ ταῦτ' ὄπ ἄμει ἥλέ καὶ δὴ τελεῖτε τἀπ' ἐμοῦ. δῆτ' χρόνῳ,
νον ἢν πείθεσθε δῆτ' κρατοῦντ' π. Α νοῦν ἔχον. ὥστε συμφέρειν τοῖσ κρείσσοσιν.
νδρ φθόνος μέν. οἷον ἐφθονήθη. Ω αὖτε ὦ ξεῦ, δ' ἔδοξα φάσμ' ἄνδρ φθόνος μὲν οὖ
ἔπεσεν ὀρέστης. Εἰ δ' ἔπεστι νέμε πεφώκοσ. εἰ δ' ἔπεστι Νέμεσισ, οὐ λέγω.
σις οὐ λέγω. εἰ δὴ μεμόρθθαι τοῖς χελᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
θοῦ ἀνδρὸσ συμβᾶσιν οὐ λέγω. δ' συγγενὲς τε κἀπ' ἐμοῦ θρήνων τύχῃ.

ὀρέ αὐδᾷς σὺ βάσσαζ', οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σὸν
δ' ταῦθ' ὁρᾷντε, κ' προσηγορεῖν φίλος.
αὖγι ἀλλ' εὖ πᾷ καινεῖς, κἀπιτείσομαι. σὺ δὲ
εἶ πρυ κατ' οἶκόν μοι κλυταιμνήστρα, κάλῃ.
ὀρέ αὖτη πέλας σοῦ μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.
αὖγι οἴμοι, τί λεύσω.
ὀρέ τίνα φόβον; τίν' ἀπονοεῖς;
αὖγι τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκύσμασιν
πέπλωχ' ὁ πλήμων.
ὀρέ οὐ δῆτ' αἰδὰν πάλαι
ζῶν τοῖς θανοῦσιν οὔνεκ' αὐτοῦ σᾷς ἴσα; ΤΟΙΣ ζῶσι. τοῖς ὀρέστῃ.
αὖγι οἴμοι, ξυνῆκα τοὔπος. οὐ δῆτ' ἔθ' ὅπως
ὅλ' οὐκ Ορέστης ἔθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ.
ὀρέ καὶ μάν ζῆς ὧν ἄελπτος, ἐσφαλὼς πάλαι.
αὖγι ὀλωλας δ' οὐδείλεως. ἀλλά μοι πάρβυ
κἂν σμικρὸν εἰπεῖν.
ἥλέ μὴ πέρα λέγειν ἔα ΜΗ πέρα λέγειν ἔα. ποθεινὴ μὲν
πρὸς θεῶν ἀδελφέ, μὴ δ' μηκύνειν λόγους. ἡ ἀπίθανος ὀργὴ πρὸς τοὺς τέ
,, Τί δῆτ' βροτῶν ἂν κακοῖς μεμιγμένων λει ἐκπεύσῃ λόγους.
,, Θνήσκειν ὁ μέλλων, τ' χρόνῳ κέρδος φέροι.
ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῖνε. μ' κτανών, πρόθες
ταφεῦσιν, ὧν τόνδ' εἰκὸς ὄντ' τυγχάνειν. Πρόθες ταφεῦσιν. ὧν τόνδ' εἰκὸς ὄντα τυγχάνειν. ἡ γὼ οἰωνοῖς κυσὶ πρόθες αὐτόν. Ωσ ἐμοὶ τόδ' ἄν. τὸ ἄταφον αὐδὲν ἀκιθῆναι. Μὴ τλαῖσε. μὴ ἐπίτλασε. Χώρει δ' ἔνδα πὲ κατέκταθθ'. πρόφασιν ἱκανὴν εὗρε τ' μὴ ἐν τῷ ἐμφανεῖ φονεῦσαι αὐτόν.
ἄπαξ ἀπαξ μὲν ἐκ δόμων ἐλθὼν πάλιν
ἔπειτα δεύτερον δὲ μὴ ἐν τῷ ἐμφανεῖ
ὀρᾶν σε τοῦδε γῆς ἄνευ τῆσδε χθονός.
αὖγι ὑφηγοῦ.

ὁρᾷ σοὶ ϛαθτέον πάρ.
ἀλλ' ἦ μὴ φύγῃ σε.
ὁρᾷ μὴ μᾶλλον καθ' ἡδονὴν
θάνῃς. Φυλάξαι σεῖ με τόσοι πικρόν.
,, Χρὴν δ' ὀθνεῖς εἶναι τοῖσδε τοῖς πᾶσιν δίκην,
,, Οστις πέρα πράσσειν τι τῶν νόμων θέλῃ,
,, Κτείνειν. σὺ δ' ἁνδρῶν, οὐκ ἂν ἦν ψευ.
Ω Σ πολλὰ παθόν. αὐτὶ τ μετὰ χο ὦ πατερ ἀ χέως, ὡς πολλὰ παθὸν
πολλῶν καμάτων μόλις ἦλθ' ἀνθρώπ. ἦλθ' εἰς ἀνάγκην μόλις ἐξῆλθ',
τὴν νῦν ὁρμὴν
τελεῶ δέν.

ΤΕΛΟΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ἐμμέτρ πρ Αριστοφάνους.

Λαιῶν κόσιν θεν Οἰδίπους, παχὺς νόθος
Πρὸς τῶν ἁπάντων λοιδορούμενος ξένος,
Ηλθεν πυθέσθαι πυθικῶν θεσπισμάτων.
Ζητῶν ἑαυτὸν, τ γένους φυγοπόρον.
Εὑρὼν δὲ τλήμων ἐν στενωποῖς ἁμαξιτοῖς
Ακων ἔπεφνε λάϊον γεννήτορα.
Σφιγγὸς δ' αἰνῆς θανάσιμον λύσας μέλος,
Ηχὼ νέμεσις ἀγνοουμένοις λέχος.
Λοιμὸς δὲ Θήβας εἷλε, νόσος μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἑστίαν,
Οπως σύνθηται τοῦ κακοῦ σωτήριον,
Ηκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
Τὸν λαΐειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
Οὗτον μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας,
Διασᾶς τε χερσὶν ἐξανάλωσεν κόρας.
Αὐτὴ δ' ἑ μήτηρ, ἀγχόνας δι' ὠλέγη.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.

Ο τύραννος Οἰδίπους, ὠδὴ δ' ἀκείσθω δατέρα ὠδὴ γέγραπται. χ δὲ ἐντῶσ δὲ ϛόραννον ἅπαντ' αὐτὸν ἀπέγραφον, ὡς ἅπ' ἐχόντα πάσησ τῆ Σοφοκλέους ποιήσεως, καὶ πρ ἡτ Ἰνθέντα ὑπ' Φιλοκλέους, ὥς φησι Δικαίαρχος. εἰσὶ δὲ οἱ πρότερον αὐτὸν οὐ τύραννον ὠδὴ γράφοντες, δ' τὸ χρόνοις τῶν ἀνδρῶν καλιῶν, καὶ δ' τὰ πράγματα. ἀλήτην γὰρ ἡ πρὸν Οἰδίπουν αὐτὸν ὠδὴ κωλωνῷ εἰσ τὰς Αθήνασ ἀφικνεῖσθαι. ἴσον δέ τι πεπόνθασιν οἱ μηδ' ὅμηρον ποιηταὶ, τὸν πρ τῶν φωϊκῶν βασιλεῖσ τυράννοις προσχρεύοντα, ὁ δὲ πρ τοῦτο τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ελληνασ ἐλθόντος, κατὰ τὸν Αρχιλόχου χρόνους, καθάπρ Ιωσίασ ὁ στησιχόρου φησιν. Ομηρ γοῦν ἐν πάντων πρ ἀνομώτατον τὴν Ἐχέτην, βασιλέα φησὶ, τ οὐ τύραννον, εἰς Ἔχεπρον βασιλέα βροτῶν δυσλήμονα. προσ ἱστορῆσαι δέ φασιν τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν. χαλεπιὰς γάς τινας ὑποδυσηπίαν ῥύσις γενέσθαι. οἱ δέ, λέγοντα αὐτὸν γεννηθῆναι ἀπὸ Τύρου πόλεως. ἐγκεῖται δὲ τύραννος κατὰ ἔτυμον, οἱονεὶ τύρων τοὺς λαούς, ἀνίας ἐμφέρων, καὶ τὸ ῥεύων πλοῦτος κατὰ τῶν αὐτόν. ὅπερ δὲ νεώτερον τὸ τυράννου ὄνομα, δῆλον. οὔτε γὰρ ὅμηρος, οὔτε Ησίοδος, οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν, τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει, ὁ δ' Αριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ, τοὺς τυράννους φησὶ, πρ πρότερον Αἰσυμνήτας προσχρεύθη. τοῦ φημότερόν γ' ἐκεῖνο τοὔνομα.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩ ΤΩ ΘΗΒΑΙΩ.

Λάϊε λαοβλακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αὖτε;
Δώσω τοι φίλον υἱόν. ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
Σοῦ παιδὸς χείρεσι λιπεῖν φάος. ὣς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς κρονίδης. πέλοπος συγχαίσι ἀρῇσι πιθήσας,
Οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν. ὅθ' ἱκνεῖσθαι τάδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστιν ἐπὶ γῆς καὶ πτερὸν, οὐ μία φωνή.
Καὶ ζῴπτερον, ἀλλ' ἄλλο δὲ βοᾶν μόνον, ὅσα δὲ γαῖαν
Ἕρπετὰ κινεῖται, αὐτὰ τ' ἀθέρα, καὶ κατὰ πόντον.
Ἀλλ' ὁ πότ' ἂν τελείσῃσιν ἐπειγόμενον πρὸς βάσιν,
Ἔνθα τάχος γίγνοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτῷ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Οἰδίπους.
Ἱερεὺς πρεσβύτης Διός.
Κρέων.
Χορὸς ἐκ Θηβαίων γερόντων.
Τειρεσίας.
Ἰοκάστη.
Ἄγγελος.
Θεράπων Πολύβου.
Ἕτερος ἄγγελος.

Προλογίζει δὲ ὁ Οἰδίπους.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

Ὦ τέκνα Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή. Φιλόδημον μὲν πρέπον τοῖς τοιοῖσδε τοὺς λιτὰς καθίζειν αὐτοὺς ὑπ' ἀλλήλοις, μὴ ἔνυοι αὖ ἔχον ἀπὸ τοῦ πλήθους, δι' ὧν ἀκοὴν δὲ δυνατὸν ἐστιν. εἰκότως δ' ἂν κέχρηκα τῷδε τέκνα ὡς πρὸς εἰδότας πατήρ. νέοι ὄντες νῦν ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου κάδμου. οἰκτρὸν δὲ, νέα. Ὦ τέκνα. ἐμά. Κάδμου. κάδμου τοῦ πολυμακροῦ γε γενόρος ἀπόγονοι, νῦν δ' λασκήσαντες. Τροφή. ἀνατροφή. ἦν ἀναζέφει τὶς πινά, ἢ ἦν ἀναζέφεται πισύπω ζινθ, ἐνταῦθα δὲ νέαν ἀναζοφὴν λέγει δὲ ἀναζαφέντας νῦν. δ' λὲ προοίμιον. ὅπερ ἐστὶ προφωνητικόν.

Τέκνα Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας πόθ' ἕδρας τάσδ' ἐμοὶ θοάζετε
ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δ' ἀναύνωντε, καὶ στεναγμάτων.
ἃ γὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων τέκνα
ἄλλων ἀκούειν, αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.

Τίνας πόθ' ἕδρας. θρόνους τινὰ δ' ἵππεῖ. τίνες εἰσὶν αἱ καθέδραι αὖται, ἃς κάθησθε χάειρ ἐμοῦ, κάθημαι τήνδε τὴν καθέδραν, μὴ βαλίζω ταύτην τὴν ὁλόν, μὴ ὑβρίζω τοιαῦτα τινά, δ' ἂν αὖδ' ἔχοῦσι χημαζισμὸν δὲ λέγω λόπον, μὴ γράφω γραφὴν μὴ ῥῖς τοιούτοις. Ἐμοὶ δὲ εἰκότως εἴρηκεν δι' αὖδ' ἐκάθηνο. Θοάζετε. κατὰ πάλιδον. ἀντὶ τοῦ θάσετε. ἢ θρᾷς προκάθησθε. κτηρίοις κλάδοισιν. ἀντὶ τοῦ πᾶσι ἱκτηρίοις. δ' ἦ ἐξεστεμμένοι. ἀντὶ τοῦ κεκοσμημένοι. εἰώθασι γὰρ δὲ στέφειν χεῖρας ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν. στέμμα λέγει δ' προσπεπλεγμένον ἔριον ᾧ θαλλῷ. Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων. οἱ μὲν μηλέν πεπνεύότες ὑπὸ ἀπροπῆ τοῦ κακοῦ θύουσι, καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν. οἱ δὲ ἐπαικότες, ὡς ῥῖσι οἰκείοις κακοῖς ἀπιμώζουσιν. δ' ἦ ὁμοῦ ὡς συνάπτει δύο κώλων λεγόμενον ὡς τοῦ πρότερα κώλα δύναται λέπειν ὡς τοῦ λυτέρα, ὥσπερ δ' ἅμα, καὶ ὁκαὶ, σύνδεσμος, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων. Ἀ' γὼ δικαιῶν. οὐ δι' ἀγγέλων μαθεῖν τὴν αἰτίαν ἠξίωσα. ἀλλ' αὖτὸς πρεσβυτόμιλω προκηδόμενος ὑμῶν. Ὁ πᾶσι κλεινός. ἢ πᾶσι ῥῖς τοῖς τυχοῦσιν, ἢ ὑπ' αὐθεντῶν. πιθανῶς δὲ ὄνομα τὸ προλογίζοντος ἐλήλυθεν. ἅμα τε καὶ εἰς ὠδὴν θυμίαν φέρει δι' θεατὴν τῶν τοῦ οἰδίποδος. οὐκ εἰθισὶ δὲ τὰς αἰτίας δι' λόξης ἐπάγειν. ἀλλὰ παμιεύεται κατὰ βραχὺ ἐν καιρῷ ἐνθύσειν. καλῶς δὲ οὐ δι'

ἀγγέλων ἀπάγγελτ᾽ ἵνα σῴζ᾽ λεχθέντ᾽ αὖθ᾽ ἐκ σκιᾶς εἰσακούσῃ τἄν κρέοντα.
Α Λ᾽ Λ᾽ ὦ γεραιέ. δύσταλκτος ἐκάστῳ σ᾽ σέον ἀπένεμε. σῴζ᾽ μὴν τ᾽ παίσων σ᾽ οἰκτον τ᾽ ἱκετείας, σῴζ᾽ λέ τ᾽ πρεσβύρου, ἢ πρὸς βασιλέα ἀπόκρισις. εἰς γὰρ ὅδ᾽ ἀπρεπὲς σ᾽ τῶν νέων πρόσωπον. σκιᾶ λῶται δ᾽ ἡμῖν σ᾽ χρήσιμον τ᾽ πᾶσίας τ᾽ γέροντος. Τίνι τρόπῳ. αὐτί᾽ ἢ ποίᾳ προφάσει ἱκετεύετε. εἴτα ἰῶ φέρει τὰς αἰτίας. ἢ γὰρ σῴζ᾽ λέος κολάσεως. ἢ παθόντες ἐκ δικίας τυχεῖν ἀξιοῦτε. ὅπῃ ἐλάχιστα σῴζ᾽ τοῦ σέρξαντος. οἷον ἤδη πεπονθότος. Δ υσάλγητος. σκληρός. δυσμεταβάκλαστος. ἀναλγής. ἀπαθής. ἀνελεής. ἴσως σ᾽ ἀνάληπτος ἢ σκληρός. Τοιάνδε ἔδρακεν. ἀνθρώπους οὕτω καθημένους ἐλεεινῶς.
Α λλ᾽ ὦ κρατύνων. ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἐγνώκαμεν σ᾽ ὄνομα τ᾽ οἰ σ᾽ ἵππους, ὃ ὅπου ταμάνθ᾽ εἰσὶν ἐν τῇ πόλει. νῦν δὲ ἀφ᾽ τ᾽ ἐντέχνου ἐπιστροφῆς ἀσίας, ὅπῃ κἀβασιλεὺς τ᾽ τὴν αἰτίαν τῶν ταμάνων. πρόσχρεον σ᾽ ἐς εἰς πειθὼ σ᾽ πρόοιμιον. Ηλίκοι πρέσβυς. ὧδε τ᾽ τὴν ἡλικίαν σημαίνει ἡ λυσιτελικόν πως τυγχάνει. ὡς γὰρ ἂν θεοῦ δωμοὺς πάρεισιν. ἂν δὲ πρὸς τ᾽ βασιλείων ἱδρυμένους. σ᾽ ἡλίκῳ δὲ πρὸς σ᾽ ἡλικόσ δ᾽ ἔχει τὴν αὔξησιν, λέγεται δὲ τ᾽ ἀμφότερα ἢ ἡλικίαν κυρίως, οἷον ἡλικός δ᾽ εἶναι, αὐτὶ τ᾽ τοσοῦτον τὴν ἡλικίαν, τ᾽ ἀπὸ βύπου ἕως μεγέθους ἀπλῶς. ἔστι δὲ αὕτη προκατάστασις τ᾽ λήψεως τῶν συμβάντων αὐτοῖς ἐκ τοῦ λοιμοῦ. Βωμοῖσι. ναοῖσι. δωμὸς σ᾽ οἰκοδόμημα ἐν ᾧ ἕδρυον, ἀπὸ τοῦ δωμᾶν καὶ ὁ συλλέγων αὐτὸν ναὸς, δωμὸς τ᾽ ἐν ᾧ τὰ ἄγαλματα ἐτίθεσο, ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ, ἄγαλματα δ᾽ ἀμφὶ μοῖσι τίθει, ναὸς δὲ ἱδρὸν πᾶν σ᾽ οἰκοδόμημα, ὑφ᾽ οὗ συλλέγεται ὁ δωμός. πρόναον ἔμπροσθεν τ᾽ ναοῦ. τέμενος ἐν ᾧ καθιδρύεται σ᾽ ἄγαλμα. λέγεται τέμενος ἀπλῶς, τ᾽ ἀποκεκομμένον τ᾽ ἀπὸ τεθειμένον τόπου τινί.
Π τέσθαι. αὐτὶ τ᾽ βαστάζειν. ἢ λέγεται φορὰ ἀπὸ τῶν νεοττῶν. σ᾽ δέ. Σὺν γὰρ. βαρεῖσ. ἐφ᾽ ἑαυτοῦ γὰρ πληθυντικῶς ἐχρήσατο, καὶ σ᾽ ἱδρεῖσ ὁμοίως. βαρὺς δὲ ἐνίοτε μὲν λέγεται τ᾽ ψυχῆς, ὡσ ἐν τῷ ῥιαῦτα αὐτὰρ λύσοργον ἐν γὰρ βαρύς. ἐνίοτε δὲ τ᾽ σώματος ὡς ἐνταῦθα. Λεκτοί. σ᾽ λεκτοί, τάχα μὲν εἰσ σύσκιον τῶν παίσων. τάχα δὲ τ᾽ δημοσίαν ἐκφαίνει τὴν ἐκπομπήν. ὡς ἐκλελεχθέσαν, ἡ πεμφθεῖσαν τ᾽ πάντ᾽ κοινοῦ.

Πρόσ τε

Π σος τε Παλλάδος δικτυοῖσ ναοῖς. σύοιερὰ ἐν ταῖς θήβαις ἵδρυται τῇ ἀθηνᾷ. σ᾽ μὲν, οἰκάσας, σ᾽ ἦ, ἰσμηνίας. οἱ ἦ οὕτως. σ᾽ μὲν ἀλαλκομενείας, σ᾽ ἦ, καλμείας. πυθὸς ἦ σ᾽ τ᾽ ἀλαλκομενείας οὐκ ἐν θήβαις, ἀλλ᾽ ἐν κώμῃ εἶναί φασιν. Εως ἰσμηνοῦ τε μαντεῖα σωτῆρ. ἡ γάρ ὅστις πρὸ ζῷ ἰσμηνῷ ἀπόλλωνος ἱερόν. δύο φησὶ μαντεῖα σωτῆρ. ὅστ᾽ ἦ αὐτὶ τ᾽ βωμῷ. ὅπῃ τ᾽ ἐμπύρων ἐμαντεύοντο οἱ ἱδρεῖς ὡς φησὶ φιλόχορος. Μαντεῖα σωτῆρ. μαντικῇ. χρησμὸς μὲν ἢ τ᾽ θεῶν, μαντεῖα δ᾽ ἡ μάντευμα, σ᾽ ἀπὸ μάντεων ἀνθρώπων, ἐνταῦθα ἦ σ᾽ ἀπόλλου αὐτὶ τ᾽ κτιστικοῦ. Ηδη κλεύει. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τ᾽ χειμαζομένων νεῶν. Φθίνασι μὲν κάλυξι ζῷ τοῖς βλαστήμασιν. οὐ μόνον ἀφορίαν φησὶν ἔ τ᾽ γῆς, ἀλλὰ τοὺς πεφυκότας καρπὸς σῴζ φθείρεσθαι ὑπὸ τ᾽ λοιμοῦ. Αγόνοις. κακογόνοις. Πυρφόρος θεός. ὁ λοιμὸς ὁ πυρεφόρος. σ᾽ γὰρ πυρετὸν, ὕδωρ καλοῦσι. ἡ σ᾽ ἐναντίον, ὡς ὅμηρος. καί τε φέρει πολὺν πυρετόν. Σκήψας. ἐπιβαλών. Δῶμα καλ μεῖον. σαφῶς φασὶ κῶς ἡ πόλις. ἢ αὐτὶ τ᾽ τὰ σώματα πάντα γὰρ τ᾽ πόλεως. Ανδρ᾽ ἤπερ ὦ. οὐ μόνον δ᾽ ὡς βασιλέως λέοντι, ἀλλὰ καὶ σοφοῦ. κατάρχειν δὲ πρεμβάλλει ἡμῖν ὁ πικτὴς τὰ ζ ἱστορίας τ᾽ οἰλίπδος. Συμφορᾶς. τῆς ἐπικῆς σωτυχίας. Ε ντε δημόνων σωαλλαγᾶς. ἐν τοῖς πρὸς θεῖον κοινωνίας καὶ φιλίας. σ᾽ στοχάζεσθαι δὲ τῶν θεῶν γνώμης. ἐκ τούτου δὲ παθητικωτέραν τὴν φαγῳδίαν ποιῇ, ὅταν ὁ ἡνίοχος ἐν νομιζόμενος, φανῇ καινοῖς μίσεσιν ἐνοχος. Οσ᾽ γ᾽ ἀξέλυσε ἄστυ καλμῆον μολόν. ὅστε μολὼν ἄστυ καλμῆον. ἵνα μὴ ἀπὸ ξένης αὐτοῦ ἀπαξίσ δηλοθῇ. Σκληρᾶς ἀοιδοῦ. ὅπερ τὰ ἀοιδοῦ θύφημόν ἐστι, προσέθηκε σκληρᾶς. ὅ ἐστὶ δυσκόλου. σῴζ᾽ αἴνιγμα. ἢ φονικῆς. Οὐδ᾽ ἐν ἀξεισ ὧδε πλέον. οὐ μὲν πλέον εἰδὼς, οὐδ᾽ ἐν εἰσ προσθήκην τ᾽ σῆς γνώσεως. Τὸ πλέον οὕτω τιθέμενον οὐ σοφιαστὸν τίθεται, ἀλλ᾽ ἔχον ἀεὶ ὅπερ ἀπλῶς τίθεται, οἷον σωφρόνως οὐδ᾽ ἐν πλέον ἥνυσε, αὐτὶ τ᾽ οὐδ᾽ ἐν πλέον τ᾽ σωφρονῆς ἡ δ᾽ ἔνδειαν οὐκ ἀρτῆς οὐδ᾽ ἐν πλέον, τ᾽ δικαιοσύνης δηλονότι, ἡ ὡσ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

ΟΥΔ᾽ ἐκδιδαχθείς. οἷον οὐ προακούσασ τῆς ἡμῶν δ᾽ ἑκάστην τ᾽ αἰνιγμάτων. ὅπῃ συνελάμβανέ πως σοι πρὸς τὴν λύσιν ὡς πρὸς θεοφιλῆ δῆν. ἢ οὐ τυχὴ ἁπάντων. σὺ δ᾽ ἐλθὼν ἐπίκουρος ἐξέσωσας. ἢ κατὰ τοῦτο. Προδιδάκτη. συμβολὴ. ὠδὶ κουρία. Ορθῶσαι βίον. ἀνορθῶσαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κλινομένων, ὅταν αὐτά τις ἀνορθοῖ. Ω κράτιστον πάσιν οἰδίπου καρα. ἢ ὑπὲρ πάντων κράτιστος ἢ κατολαμβανόμενος. ἢ πᾶσι τοῖς προθυμένοις. τύχη. συνέσχ. θεοφιλίᾳ. Πρόσχορε. προσηκόντες. προσεχαμμένοι. ἴσως ἢ ὡδὶ εἰπὼν ὁ κατοικεῖτὴς προσπίπτει πρὸς τὸν πόλεως τοῦ ἄρχοντος, φάμην. χρησμόν. ὧν μὲν θεῶν χρησμὸς ἅπαντα οἰκείως, ὦ ἢ τῶν ἀνδρὸς πεσοῦσα κούεται ἡ μαντεία κατ᾽ ἀναλογίαν. Ως τοῖσιν ἐμπείροισιν. ἐν τοῖς σωφροῦσι. τὰς σωτυχίας. ἢ τὰς ἀπαβάσεις τῶν βαλδυμάτων ὁρῶ ζώσας ἢ οὐκ ἀπολυμένας. οὐσφάλει. ἀλλὰ δ᾽ ἀπὸ σόμβωνος τοχάζεται καλῶς. Ζώ ἐνεργεστέρας. Ιθ᾽ ὠβροῦ ἄρι στ. διεξελθὼν τὰ δὴ πόλεῖ καὶ, ἢ ὅπῃ ἱκανός ὅδιν ξυνοῆσαι ἀπαλλαγὴν, ἐπάπῃ ὅπῃ, ἢ χρήσιμον σῶσαι τὴν πόλιν. μᾶλλον ἢ κινδυνῶδες δ᾽ ἀμελῆσαι. ἴθι δῆν ἢ δύλαβήθη, μὴ τὴν ἐπάς χθαν λόξαν ξυτῇ δυπρίᾳ ἀπολέσης. πάνυ ἢ ἀδήμονός οὐκ εἶπεν ὅτι οὐκ ἔπι τιμήσεσι ἡ πόλις. ἀλλὰ ξυτῇ δυχῇ δ᾽ ὅλον κατέθηκεν. εἰώθαμεν ἢ ἢ τ᾽ ἀτυχημάτων. ἢ τ᾽ δυμμετρίων μνημονεύειν καθὼς ἄρχοντες ἀπρεπῶσιν. ἔασον δῆν φησιν ἀκέραιον τὴν προγεγενημένην σοι δόξαν. ἵνα ἀνδ᾽ ὅδιν λέγομεν, ὅτι ξυοἰλίπους τ᾽ σφιγγὸς ἀπαλλαγέντες, εὖ ἔδρασε δόναμαι. Αρχῆς ἢ τ᾽ σῆς. ὧν καταρχὰς ἐπίκας σύδαμῶς μεμνησόμεθα. Αλλ᾽ ἀσφαλείᾳ. γνώμῃ ἀσφαλεῖ, ἢ ἐχυρᾷ δύβολίᾳ, δ᾽ ἐμπεσὸν κακὸν τῇ πόλει ἀνόρθωσον. Ορνιθιαστῶ. μαντείᾳ δύσυμβόλῳ. ὄρνιθες ἁπλῶς μὲν πάντα τὰ πετόμενα, ἰδίως ἢ οἱ εἰς μαντείαν ξυτεινόντες, ἀφ᾽ οὗ ἔλεγον ἢ ὧν δ᾽ εἰς μαντείαν ξυτεῖνον ὄρνιν, οἷον πρόμον ἢ παλμὸν ἢ τοιοῦτόν τι, οὐ μόνον ἢ τὰ εἰς μαντείαν ξυτείνοντα ἀλλ᾽ ἤδη ἢ αὐτὴν ἁπλῶς τὴν μαντείαν ὄρνιν καλοῦσι, καθ᾽ ὃ λέγει ἐνταῦθα. δ᾽ ἄμεινον ἢ ἢ δ᾽ ἁπαίσιον ὧν τ᾽ τ᾽ ὀρνίθων μαντείας κύριος λέγει, ἢ ἀπὸ κύκνου ἢ ἐπ᾽ ἄλλων οἷς ἁπαίσιοι ὀρνιθες οἱ δυσοιώνιστοι, ἄμεινοι ἢ δ᾽ ἐναντίον. οἷον οἱ δύσυμβολοι ἢ τὰ ἀγαθὰ σύμβολα δηλοῦντες.

Ω Σ ἔιπῃ ἄρξεις τ᾽ἐλ. δ᾽ ὧν τ᾽ κινδύνου φησὶν εἰσ σὲ φθάνει. τίνος ἢ ἄρξεις. ἢ πρίαν ἐξῆς πολιτείαν, ἀπολολότων τ᾽ οἰκούντων. Ωσ οὐδὲν ὄδι. ἡ ἀλκαῖος φησὶν,

,, Ανδρῶν πόλεως πύργοι ἀσύλοι. ἢ δημοσθένης, Ανδρῶν ἢ πόλις, ἢ οὐ τείχη. ὁμοίων ἢ δ᾽ τ᾽ νεῶν ταῖσ πόλεσιν. ὅθεν ἡ ξοπικοῖς τοῖς ὀνόμασιν ἀπὸ τ᾽ εἰωθότ᾽ χῶντ ἰῶν τ᾽ πόλεων, οἱ ακασ νῦν αὐτὶ τῶν ἄρχοντασ λέγοντες. ἡ ὀρθῶς πόλῆν τὴν πόλιν φάσκοντες. Ω πᾶσης οἰκροί. οὐκ εἰς τὴν ἡλικίαν ρσοῦ τον δ᾽ ὦ παῖσ. ὡσ ἂν ἁρμόζον δῆ τῷ φιλοφονσμεν ὦ θεοι. οἱ ἡ δ᾽ ὦ τέκνα ἐν ἀρχῇ. πρὸς τῶν παῖδας ἢ σχολέπται, ὡς οἰκροῖ ἐρσ ῶ μᾶλλον βοηθείας σκομένσσ. ἅμα δ᾽ ὧν ἢ δ᾽ πόλιδος ὡσ ἰωδικρατέστερον. Ωσ οὐχ ὕπνῳ. ἀντὶ τ᾽ οὐκ ἀμέλημόν με ὄντα πρὸς ἀκαλεῖτε φροντίζειν, ἀλλὰ πρὸς πολλοῦ πεφροντικότα.

Πολλὰς δ᾽ ὁδοὺς ἐλθών. πολλὰς γνώμης ἰωδικλὰς ἐν τῇ σκέψῃ πλανώμενος ἦλθον, ἕως οὗ ἀρίστην ἔυρον τὴν ἰωδ᾽ ἂν θεὸν κατα φυγὴν ἀρσενικῆς δὲ ἐχθίστο τοπλάνοις ἀντὶ θηλυκοῦ πλάνους. Κρέοντ᾽ ἐμαυτ. οὐ δὴν τυχόντα ἐπεμψα. ἀλλὰ δὴν ἀναγκαῖον. Γαμβρόν. ἀπολοϊκῶς ἀντὶ τοῦ κηδεστήν. Λυπεῖ. τί πράσσει. Λυπεῖ ἀπορούντα δηλονότι πράττ᾽. Φυσικός ὅδιν ὁ λόγος ἀπὸ τῶν ἐπασομένων ξυμπακούφη δὲ πρέπρυτασ πρότερον λέγεται. ὡσ ἐν ταὐθα, ἀντὶ τ᾽ πράσσει ἀπειλὴν ἐμφαίνοντος γνώμης ζημιώσησ ὑπ᾽ ἐρεισει, ξυμπακούεται δ᾽ ἀπορούντα ἢ ἐμ ζῆ. οὐ γὰρ κλύοντες ἐσμὲν αἰχίστοις λόγοις ἄναξ ὀφλασεῖν τ᾽ λ᾽ ὑπ᾽ ἀνδρὸς ἀρτίως. Τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα. οὐ πεπρυτα πρῶν ἀπέστι πλέον τ᾽ κἀθήκοντος χρόνου. Αλλ᾽ εἰσ καλόν. καὶ μὴν καλῶσ κατα δ᾽ πρόσηκοντα χρόνον ἐμνήσθησ καὶ ἀνεζήτησας ἀνδρ, ξ οὗτοι μιμούμενοι τὰ ἐξῆσ.

ΟΙΔΕΤ' ἀρχαῖος. οἱ πλεῖστοι πρὸς σ' οὓς αὐτὸς φασιν ὅπως πάρεσι κρέοντα ὡς ὀξύωπες τέτροι.
Ν' ἀλλ' ὦ γεραιὲ τῆς λόγους πεπυσμένος. ὁ γὰρ ἱερεὺς ἅμα μὲν ὡς πρεσβύτης οὐχ ὁρᾷς, ἅμα
δὲ καὶ λαβὼν νοῦν ἔχων σὺν λόγῳ τ' ἔφασκεν. Ὡναξ ἄπολλον. εἰκότως πρὸς ἀστόλ
λωνα κ' αὐδάκησις. ἐν πυθῷ ἀπὸ θεοῦ ξυθησομένῳ χρησμῶν, κεἴτε σ' ἀπαλλαγῆς.
εἴθε δὲν πεφαγένοιτο κρέοντα ἐπὶ σωτηρίῳ τύχῃ λαμπρὸς, ἐκ τ' ἀδοκήτου δ' πρόσω
πον καταστάσεις φανερός. λελη-
θότως δ' οἰκείων ἡμῖν δ' χθονὸς ἐς ἀλλ' εἰσ καλὸν σύτ' εἶπας. οἶδ' ἐτ' ἀρτίως
τὸν ὑποκριτὴν ὅπιον εἰσῆλθε. Εἰ Κρεόντα πρόσειχεν σημαίνοισί μοι.
μὲν ἐν τύχῃ γέτῳ. εἴθε γ' ἐν τύχῃ οἰδί ὦναξ ἄπολλον, εἰ μ' ἐν τύχῃ γέτῳ.
πινί, ὥσπερ πεδὰ ῥῖς ἀόλεῦσι δ' σωτῆρι ἐκὶν λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι.
ὅν τινα κοινὸν ὄζι κατὰ γένος. ἐς ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἦλθ' σ. οὐ γὰρ ἂν κάρα
οὕτω τὸ πεδὰ ῥῖσ ἀτίκοις δ' τ'. πρὸ λυστιφῆς ὧδ' εἶρπε παγκάρπου σάφνης.
ἡ δ' δεῖ. κοινῶς λέπετ, οὐτέ τοι οἰδί τάχ' εἰσόμεσθα. ξύμμεξος δ' ὡς κλύειν.
κλύων σάλπιγγος, τὸ τ' χείρ- ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως,
σεις, ἡ ἐντύχῃ γέτῳ. Κάρα πρὸ τίν' ἥμιν ἧκεις τ' θεοῦ φήμην φέρων;
λυστιφῆς. οἱ γὰρ ἐπί γ' ἴνι αἰσίῳ κρέ ἐσθλήν. λέγω δ' τὰ σύσφορ', εἰ τύχοι
πεδαγενόμενοι ἐκ σελφῶν, ἔσεμ κατ' ὀρθὸν ὀξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν
μένοι ἐπανήκεσαν. ὡς δ' ἀεὶ σφά οἰδί ἔστιν ἢ πίον ῥυῆς; οὔτε γὰρ θρασὺς,
γησ ἐν πολύτῳ φησί. Ξύμμε- οὐτ' ἂν πεσθείς εἰμὶ δεῖ νῦν γε λόγῳ.
δον δ' ὡς κλύῃ. οὐκ ἔστι φησίμα κρέ εἰ τῶνδε χρήζεις πλησιαζόντων κλύειν,
κρυῆ. ἀλλ' ἔγγύς. ἡ μέδον ἔχων ἕτοιμος εἶ πειν. εἶτε σ' στέχειν ἔσω
δ' ἀκούειν δὲ δ' πλησίον πενέσθ. οἰδί ἐς πάντας αὐδα. τῶνδε δ' πλέον φέρω
δ' ἄλλως. πὼ δ' ἐξεσήμαρσ' ὤφελ πένθος, ἢ σ' τ' ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
λεθεῖναι δ' σύμμεξον, ὁ δ' ὃς δ'
προσώπου τίθησιν αὐτοπρόφως, δ' χθονὸς ἢ δ' λόγου ἡ δεῖ πρὸ λόγου σύνη-
θες. ὥσπερ ἡ δ' τα χὰς ἦλθεν. Αναξ ἐμὸν κήδευμα. ἴσιον δ' ἐν χρείᾳ καθεζόντων
φιλοφονεῖσθ μείζοσιν ὀνόμασι δὲ τα πεινοτέρας. Εσθλήν. λέγω δ'. ὁ μὲν οἰδί
πους τίς εἶη ὁ χρησμὸς ἐπνυθάνετο, ὁ δ' οὐκ εὐθὺς ἀνδ' ἐμὲ ἦν ψιλὸν εἶπεν. ἀπὸ δ'
τοῦ φόβων ἄξασθ θέλει. ὁ δ' νοῦς. λέγω δ' πάντα ἂν εὐτυχεῖν τὴν πόλιν, εἰ μ'
τὰ σύσφημα τύχοι ἂν κατ' ὀρθὸν ὀξελθόντα, ῥυτέσιν, εἰ τὰ ἄγνωστα γνω-
σθείη, δ' τίσ ἐστιν ὁ φονεὺς λαΐᾳ. σὺ λέν γ' ἐνιέν δεῖ χρησμῷ, ἀλλ' ἀγνοῦ
ται μόνον δ' ἐξ' αὐτ' ἐμέθεν. Καὶ τὰ λύσφορ' εἰ τύχοι. τὰ χαλεπὰ εἰ τυ
χοι κατ' ὀρθὸν προϊόντα, πάντα εὐτυχεῖν ἡμᾶς λέγω. ἔστι ἢ πίον ῥυῆς; ὅπως ἀ-
σαφῶν λόγων εἶπεν, ἐπ' ἀξιοῖ αὐτ' ἐμὲ ἀκοῦσαι. μέχρι γὰρ νῦν οὐτεθόσηκας,
οὔτε ἐμφοβός εἰμι τ' ὑπ' σοῦ ἀκούσας. Πλέον φέρω δ' πένθος. πρὶ ῥύτων πλέ
ον ἀμφίζομαι, ἢ σοὶ τ' ἐμαυτ' ψυχῆς. Εσπάντας ἄυδα. ἀξίως τ' βασιλικοῦ
ἤθους δημοσίᾳ φάξειν κελεύω. ἅμα μὲν ἐπεὶ μηλὲν ὑπ' πεύων σοὶ ἑαυτ', οἶσθα
καὶ

καὶ θεοφιλὴς ἔσῃ. ἅμα δὲ σ' ὥσπερ τ', ἐν μέσῳ ξηθεὶς τῶν αὐδᾶναι τὰ τ' αὐα
ζητήσεως. αὔξει ἢ ὁ πρώτης δ' ὡς θύνοικον ὄδος τ' οἰδίποδος, ὅπως αὔξοιτο τὰ τ'
βαγῳδίας, ὕστερον αὐτίς αὐτ' τ' κακῶν ἀναφανομένων. ΛΕΓΟΙΜ' ἂν οἱ ἀ-
κουσ. ὅπως πολλάκις ἐκ σπίσπιου
κρε λέξομι' ἂν οἷ ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα· λοξοὶ χρησμοί. Εμφανῶς. ἵνα
ἄναγεν ἡμᾶς φοῖβ' ἐμφανῶς ἄναξ, μὴ γένηται ἀφορμὴ τ' πραπέμ
μίασμα χώρας ὡς τεθραμμένον χθονὶ ψασθη τοῖς χρησμοῖς οὕτως εἶπεν.
ἐν τῇ λ' ἐλαύνειν, μήλ' αὐ νέκεσον τρέφειν. Ως τόδ' αἷμα χημάζομεν. ἀ-
οἰδί πρίν καθ' ἡμῶ; τίς ὁ τρόπος τ' ξυμφορᾶς; πτικῶς αὐτὶ τ' αἵματ' χημά
κρέ αὐδρηλατοῦντας, ἢ φόνῳ φόνον πάλιν ζοντ' τὴν πόλιν τοῦ λαΐου.
λύοντας, ὡς τόδ' αἷμα χημάζον πόλιν. Πρίν σε τήνδ' ἀπευθύνειν. πρὸ
οἰδί πρὸς αὐδρὸς τήνδε μυωμένη τύχην; τ' κυβορνᾶν σε τήνδε τὴν πό-
κρέ ἦν ἡμῖν ὦναξ, λαΐος ποθ' ἡγεμὼν λιν, δ' εὐθύνειν δ' ἀπευθύνειν
γῆς τῆσδε, πρίν σε τήνδε ἀπευθύνῃν πόλιν. ὧν τῶν ὀρθομεμένων λοξῶν λέγε
οἰδί ἐξοιδ' ἀκούων. οὐ γὰρ εἰστῖδον γέ πω. ται δ' ὧν τῶν κυβορνωμένων νε
κρέ τοῦτ' θανόντος, νῦν ὧδε σ' ἔχει σαφῶς ῶν, δ' ἀπ' τούτων κατὰ μετα-
δὲ αὐτοκτάνας χερὶ τιμωρεῖν τινάς. φορὰν δ' τὸ κολάζειν δ' ὧδ'
οἰδί οἵδ' εἰσὶ πῦ γῆς; πῦ τόδ' εὑρεθήσετ τῶν ἄλλως νοικεμένων, καθ' ὃ
ἴχνος παλαιᾶς λυστέκμαρον αἰτίας; λέγεται ἐνταῦθα. Επὶ σ' ἔλθ.
κρέ ἐν τῇ λ' ἔφασκε γῇ. δ' λεζητούμενον, ἐντέλλεται. ὥστ' ἰθέται.
ἁλωτόν. ἐκφεύγεθ' δὲ τἀμελούμενον. Τοὺς αὐτρώντας. δὲ φονέας πύ
οἰδί πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ λάϊος, στε πημωρεῖσθαι. Δυσέκμαρον.
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης δεῖ σε συμπίπτει φόνῳ; δύσκατεξίαστον. δύστυχον. δύσ
κρέ θεωρὸς ὡς ἔφασκεν ἐκ δημῶν, πάλιν κατάληπτον. εἰρηται δὲ ἀπ' τ'
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκετ' ὡς ἀπεστάλη. κωῶν τῶν δ' ἴχνος στοχαζόντων.
οἰδί οὐδ' ἄγγελός πω, οὐδ' ἑσυμπράκτωρ ὁδοῦ Λαιτόν. ὥστε δ' οὐχρῆν μὴ
κατεῖδ', ὅτε τις ἐκμαθὼν ἐχήσετ' ἄν. εἰσ πολὰ πλανομένους ἀξιο-
χρεῖν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ δ' ἔφασκε. λέ
γεται δὲ πρᾶγμα. Εκφεύγει. λανθάνει. καὶ ταῦτα ἀπὸ τῶν θείων λέ
γεται τῶν ἁλισκομένων, ἢ ἐκφυγόντων. Πότερα δ' ἐν οἴκοις. ὡς δῆλο
δ' ὁ οἰδίπους ζητεῖ τὰ καθέκαστα, εἶτα οὕτως ὧν τὴν ἀναζήτησιν ἐξεισι μετα
πεμψάμενος δ' πολίτας. ἵνα δ' ἀφορμὴ τ' εἰσόδου γένηται. θεωρὸς δέ, ὁ
πρὸς δ' θεοὺς δεῖ χρησμὸν ἀπερχόμενος. Εκ δημῶν πάλιν πρὸς οἶκον. οὐ
κέτι πάλιν ἀφίκετο ἀντὶ τοῦ ἐπανέζευξε πρὸς οἶκον. Ως ἀπεστάλη.
ἀπὸ δ' ἤμνησεν. ἀπεστάλη τὸ πρώτον ἀντὶ τοῦ ἐπέμφθη, ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ
τ' ἀφῃκόθη δ' ἀπὸ δ' ἤμνησεν. Οὐδ' ἄγγελός πω, οἷον οὐδὲ ἀκόλουθόν πα
ρ' οὗ τις ἂν μάθοι καὶ χήσειτο πρὸς ζήτησιν.

Θ νήσκοισθ᾽ ἁγές. οἷον πάντες οἱ ἀκολουθοῦντες αὐτῷ αὐηρέθημεν. φιλονεῖ ὑπεραγωνιζόμενοι τῷ πατρόθεν, πλὴν ἑνός. ὃς δ᾽ στιλίαν ἐκφυγὼν οὐλίγου ἀκριβὲς εἶχεν εἰπεῖν. πλὴν ὅτι ὑπὸ λῃστῶν ἀνηρέθη. ἄκρως ἦ ὑπέγραπτε τὸ πλῆθος τῶν φίλων. ἅμα μὲν οὖν ἐπαίροιτο τὰ πεπραγμένα, ἵνα μὴ λόξωσι δ᾽ φιλίαν φυγεῖν. ἅμα δὲ μὴ ἐν πραφονήσῃ ὄντες, τὰ βραχέα μείζω δοξάζοιτο, καλῶς ἦ οἰκονόμηται. ἵνα τί ὧσ μὴ ἐλέγχοιρ᾽ κατὰ ἓν οἰλί

πρᾶ. Οὐ μιᾷ ῥώμῃ. ἀντὶ τοῦ οὐχ κρέ θνήσκοισθ᾽ γὰρ πλὴν εἷς γε. ὃς φόβῳ φυγὼν ἕνα μόνον, ἀλλὰ μὴ πλούς. Εἰ ὧν εἶσε, πλὴν ἓν, οὐδὲν εἶχ᾽ εἰπεῖν φάσκει. ζῇ μὴ ξὺν ἀργύρῳ. ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ἐ οἰλί σ᾽ πῖον, ἓν γε, πόλλ᾽ ἂν ἐζεύροι μαθεῖν, πὶ κέρδει. τίνει ἦ ὧδε εἰς κρέον ἀρχὴν ἔραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδα. τα. ὡσ αὐτῷ σωθεμένῳ τῷ τε λα κρέ λῃσάσ᾽ ἔφασκε ζῶν τυχόντας, οὐ μιᾷ ῖσ φονεῖ, δὴ τὴν βασιλείαν. Εν ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ ζῶν πλεῖθει χερῶν. θένδε δ᾽. ἐκ τ᾽ πόλεως ταύτης. οἰλί πῶσ δ᾽ ὁ λῃστής, εἶτ᾽ μὲν ξὺν ἀργύρῳ

Δοκοῦντα ταῦτ᾽ ἦν. καὶ τότε φησὶ ἐπράσατ᾽ ἐνθένδε ἐσ τόσ᾽ ἂν τόλμης ἔβη; ταῦτα ὑπονοεῖρ, ὅτι ὠθιβεβού- κρέ δοκοῦντ᾽ ταῦτ᾽ ἦν. λαῖς δ᾽ ὀλωλόρσ, λευται. Η πικιλῳδός. ἀνάγκα οὐδεὶσ ἀρωγὸσ ἐν κακοῖσ ἐγίνετο.

ζειν ἡμᾶσ ἢ σφίγξ μυθέντασ τὰ οἰλί κακὸν δ᾽ πῖον ἐμπρόσων, τυραννίδασ ἀφανῆ τὰ κατὰ ζῆν φόνου τ᾽ βα οὕτω πεσούσησ, εἶργε τ᾽ ζειδέναι. σιλέωσ. ὃσ γὰρ ἀφανέσ, δ᾽ πρὸ κρέ ἡ πικιλῳδὸς Σφίγξ τὰ πρὸσ ποσὶ σκοπεῖν πρὸσ κακὸν σκοπεῖν. ἢ οὕτωσ. ἢ μυθέντασ ἡμᾶσ τἀφανῆ πρεσήγερ. σφίγξ ἠνάγκαζεν ἡμᾶσ μυθέν- οἰλί ἀλλ᾽ ὀξὺ πρὸσ χῆσ ἄυδισ αὖτ᾽ ἐγὼ φανῶ. τας δ᾽ σκοτωτεῖν τὰ καὶ τὰ ζῆν φόνῳ τὰ πρὸσ ποσὶν ἀφανῆ ζητεῖν. τα ἐπαξίωσ τ᾽ φοῖβοσ, ἀξίωσ δ᾽ ἐ σὺ πρὸσ τ᾽ θανόντοσ τἀνδ᾽ ἔθεσθ᾽ ἐπισροφήν, τίσι τὰ ἀφανῆ αἰνίγματα. Αλλ᾽ ὡσ ἐνλίκωσ ὀ φεσθε κἀμὲ σύμμαχον, ὀξὺ πρὸσ χῆς. ἄυδισ ζητεῖν τὰ πρὸ γῆ τῇδε πμωροῦντα, θεῷ θ᾽ ἅμα. κεῖ μοιραν ἡμῖν οἷον αὐαβαμοῦ- ὥσπερ τ᾽ οὐχὶ τ᾽ ἀπωτέρω φίλων, μαι τὴν ἀρχὴν τ᾽ πράγματος. μὴ ἀλλ᾽ αὐτὸσ αὐτ᾽ τ᾽ ἀγνοσκελῶ μύσω. εἶσ φαδσ᾽ ἄξω. ἴσωσ ἦ λελῃθότ᾽ ὅσις ἦν ἐκείνου ὁ κτανών, τάχ᾽ ἂν μὴ δ᾽ ἕτερον ἐγκύρῃ ἐν θεῷ ἐγὼ κἄμ᾽ ἂν διαυτὴ χειρὶ ζημωρεῖν θέλοι. φανῶ. ὅπερ οὖ φησι μὴν ὁ οἰλίπους, κείνῳ προσαρκῶν ὤν, ἐμαυτὸν ὠφελῶ. μανθάνῃ τὲ ὁ ἀκροατήσ, ἐπεὶ δ᾽ ἀλλ᾽ ὡσ τάχιστα παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων

πᾶσ᾽ ἂν ἐν αὐθ᾽ φανήσετ᾽. Τίνοσ᾽ ἔθ. δ᾽ ἐπισροφήν. γράφε᾽ τίνοσ θεσπίζει γραφήν. Τιμωροῦντα. προσβοκῶντα.

Υ πέρι τ᾽ οὐχὶ τ᾽ ἀπωτέρω φίλων. οὐ μόνον ὑπὲσ τ᾽ αὐηρημένου βασιλέωσ ἀξιῶ πρὸ μῶθαι τὴν ἀναζήτησιν. ἀλλὰ μὴ ὑπὲσ αὐτ᾽ ἐμοῦ. ὁ δ᾽ ἐκείνῳ ἰδίᾳ χειρώσασ, ἴσωσ κἀμὲ μὴ ἐπιβουλεύσῃ. πολαγίασται ἦ παλιν ὁ λόγοσ μὴ τὴν ἀλήθειαν αἰνίττεται τῷ θεάζω. ὅτι αὐτὸσ φράσασ ὃν φόνου ὁ οἰλίπους ὢ ἑαυτὸν ζημωρήσῃ. κείνῳ πρὸ. ὢ πρὸ κηρυκικὸν τ᾽ λάζυσ. τὰ τ᾽ ἐναντία ἀπροβούλου. Ισασθ. ἀνίσασθ.

ΙΚΤΗΡΑΣ. ὢ ἱκετευτικούσ. Αλλοσ ἦ κάδμου λαόν. πιθανὴ ἡ εἴσοδοσ τ᾽ χορσῦ. σκέπτεσθε γὰρ φησὶ σῖν μ᾽ τ᾽ δήμου τοῦδε τ᾽ πρακτέων. Ω παῖδεσ. ἔξεισιν ὁ ἰδρεὶσ πράξασ νόσῳ πλῆθεν ἅμα σ᾽ ἐμ᾽ ἔσω ἐρ τ᾽ χώραν ἔξω ἑτέρω ὑπκειτ᾽ ἦ.

Ε ξαγγέλλει. ἐξαγγέλλει. ἢ ἦ χρῆσισ ἀτ᾽ ἴσκη. Ω διὸσ ἀδυεπὴσ. κατὰ τὴν πρὸ σαξιν τ᾽ βασιλέωσ πάρεσι πρεσβύται τινέσ, ἐξιόν᾽ ὁ χορὸσ συμπληροῦτ᾽. διὸσ δ᾽ ἐ ἠδυεπῆ φάζειν τὴν μαντείαν φησίν. ὁ δ᾽ ἀπόλλων ὑπρφήτησ δοκεῖ ἔξιν τ᾽ πατρόσ. μὴ πρὸ ἐκείνου λαμβάνειν τὰσ μαντείασ μὴ ῥῖσ ἀνδρῶν πρισ ἐκφέρειν. μὴ ὄμνυθ᾽, Διὸσ ἄγγελοσ ὅσα σε λύει. λεί- πει ἦ ἡ ἀτὴ, ἵν᾽ ἦ ἀπ᾽ τ᾽ πυθῶνοσ. ἦ δ᾽ ἄερσ ἀφισωμένη. Τίσ πτε ἆσ πλυχεύσε. εἶτισ πτε ὄθιν. ὅτι μὲν τ᾽ παφρεσι λόγιον ἀπ᾽ τ᾽ πυθένοσ ἀκηκόασι. σ᾽ δ᾽ ἐμὸν ἀυδ᾽ ζητ᾽σιν. Εκτέταμαι. ἐκπέ πληγμαι. Φοβερὰν φένα. τὴν πεί φοβον. ἀλκᾷ, ἐλάφῳ δὲ βρόμοσ ἐν σθένει φύει φοβε- ρόσ. αὐτὶ τ᾽ πεί φοβοσ. Δείμα πᾶλλον. γράφε᾽ μᾶλλον, αὐτὶ τ᾽ παλόμενοσ φόβῳ. ἀγχο νιῶν. ὧδε ἦ ῥῖσ πὸ αὐτ᾽ ἀπέ ον. ἀγχονιῶν τὴν φένα τῶν ῥῖσ ἀπ᾽ σοῦ χρησμοῖσ, σεβόμενοσ τὰ ἀπ᾽ σοῦ εἰρημένα. Ιὴ ἰὴ ἄλιε παι

ἄν. ὀξὺ μέσον ὧδε. τῶν ἦ τ᾽ παιάνων λέγεται σ᾽ ἰήϊοσ, ἐπεὶ τοιοῦτῳ μέλει ἦ δρᾳ τοὺσ παιᾶνασ, ἐπεὶ σ᾽ πὸσ σ᾽ ἀπόλλωνα ἡ δρᾳ οἱ παιᾶνεσ, ἐλέπτ᾽ ὀ ἀπόλ λωνίϊοσ ὡσ ὑπ᾽ ῥοιοῦτου μέλεσ ὑμνούμενοσ, ὥσπερ ἔυϊοσ ὁ Διόνυσοσ, τ᾽ τ᾽ παιᾶνοσ σ᾽ αὐσ᾽ ὧδε συμβαίνῃ, λέπτ᾽ τ᾽ παιὰν ὁ εἰσ σ᾽ ἀπόλλωνα ὕμνοσ, ἦ ἀ πὸ ῥύρυ ἦ ὀ ἀπόλλων, καθ᾽ ὁ ἦ ἐντεῦθα, σλίκνυτ᾽ πλὲ τ᾽ ἐν τοῦδισ ὧδε φέστε ρον, ὑμνείω παιᾶνα μέγαν θεὸν ἀπόλλωνα. Η πολυτελλομέναισ ὥραισ. εἰσ ὃν ἐξῶσ χρόνον πολιούσησ τ᾽ ὥρασ. ὁ δ᾽ ἐ νοῦσ. τίμοι ἢ νῦν, ἢ μ᾽ χρόνον αὖ σῃσ. λπίδοσ ἄμβροτε φάμα. καλῶσ. πῦ ὅσον ἐν ἐλπίσι τινὶ γενόμενοι οἱ ἄνθρωποι οὕτω φιλίζοισ πρὸσ σ᾽ λόγιον. πῦ ὅσον ὢ ἐλπίδοσ, τ᾽ χρησμοὶ αὐτ᾽σιν ἀπ᾽ θεῶν. Πρὸσ τάσε. γράφεται πρώταν γε.

ΘΥΓΑΤΕΡ Διὸς ἄμβροτ' Ἀθάνα,
χρυσόχοντ' ἀδελφεὰν
Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς
θρόνον εὐκλεᾶ θάασει,
Φοῖβον ἑκαβόλον. ἰὼ, ἰώ.
ξιοσοὶ ἀλεξίμοροι προφανῆτέ μοι,
εἴ ποτε καὶ πρότερόν μ' ἄτας ὑπὲρ
ὀρνυμένας πόλει, νῦν σπάσατε
ἐκ πυρὸς ἀϊδίου φλόγα πήμασιν,
ἔλθετε νῦν, ὦ πόποι.
ἀπείρων γὰρ κακῶν φέρω πήματα.
νοσεῖ γὰρ ἐμοὶ πρόπας στόλος.
οὐδ' ἔνι φρονίδος ἔγχος,
ὥπλισεν ἀλέξητήριον.
ἐκφύονα κλυτᾶς χθονὸς
αὔξεται, οὔτε τόκοισιν
ἰηΐων καμάτων αὐέχουσ'
γωνὰ κῶκυθ'. ἄλλον δ' ἄλλῳ
ἄλλῳ προσίδοις
ἀπὸ ἑὸν ἤθορον ὀρνὶς
κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς
ὁρμῶσαν ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου
θεοῦ, ὧν πόλις αὐάει θμῷ
βρότεα δ' ἀνέρων ἄωτος ἀμπνοὰς
ἀπορρίπτει, τὸν ἀμάραντον
ἐκτελοῦσα γόνον. ἐν δ' ἄλοχοι
πολιαί τ' ὠμητέρων
ἀκτὰν πρὸς βωμίαν
ἄλλοθεν ἄλλαι λυγρῶν πόνων
ἐκτῆρες ἐπισυνάχουσι.
παιὰν δὲ λάμπει, σύνοδος ἀστεργὴς,
ὄμαυλος. ὦν ὕπερ, ὦ χρυσέα
θύγατερ Διὸς βλῶπα, πέμψον
ἀλκάν. Ἀρεά τε δύσμαχον,
ὃς νῦν ἄτερ λαμπρῶν ἀσπίδων
φλέγει με βοᾷ δ' ὀπάζων,
παλίσυτον θράσος νωτίζοι
πρόσω τᾶς ἀπύρου. εἴτ' ἐς μέγαν
θάλαμον Ἀμφιτρίτας,
εἴτ' ἐς δύσορμον ἀπόξενον ὅρμον
Θρηΐκιον κλύδωνα.
τέλει γάρ εἴ τι νυὶ ἀφῇ,
τύχᾳ τ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται.
θεῶν τις ἀνύστορ νῦν πάλαμα. ἀπὸ κοινοῦ δ' ἄπεμπτον. ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων.
εὐχόμενος ὀλοίοις φλέπει ἡμᾶς. πρὸς ὁκόσοι δή, πρὸς ὃν ἕκαστος βοᾷ. μὴ βοῆς μ' οἱ
μωγμῶς ἐπίων, ὡς τὸ πολέμου πάλιν. πάσᾳ ἄπυρον. ἦρι ἐπ' οὖσον. ὅ δῆσιν εἰς ἄ
νεμον. ὅμηρες, Εἰσ ὅρος. ἢ εἰς κῦμα. ἢ ἄπρον ἀπὸ τ' ὄρεων τ' πόλεϝ. Νωϊσαι. ἀπε-
λάσῃ. ἀπὸ μεταφορᾶς τ' λαῶν ἅλοντ' ἐν ταῖς φυγαῖς. ἢ οὕτως. πέμπ) ἀλκὴν
ὥστε παλινόρμητον αὖθ' ἵνα πεσεῖται, λαὸν νῶτα, ἵν' πόλλ' λόντα. λείπει δ' λός. Εἴτ'
ἐς μέγαν. καὶ λάτ' ἔυθου. τ' γὰρ δῆτ' ἐλαμος ἀμφιτρίτης. ἦσαν ἔνθα αἱ συμπλοκάδες
πέτρωμ εἰσίν. Εἴτ' ἐς δύσορμον ἀπόξενον). ἴσως δύσορμον ἀλμυδρὸν φησι. πρὸς ὃν ἱστρεῖται
πρὸς ναυάγια γίγνεσθαι. ὥστε μὴ μόνον ἐξ ἀπάσης τῆς ἐλευλάσθαι. ἀλλὰ μὴ ἐν
κοινῇ θαλάσσῃ λ. ἀπόξενον δ', δυσχείμερον. Τέλλ' εἴτι. ἀγλί' εἰ τι νυὶ ἀκαθὸν κα
ταλείπει). τ' ἐν ἡμέρᾳ ἀνωρεῖται. βούλει δὲ λέγειν ὅτι τὰ κακὰ ἀναλλάσσον ἔχει.
εἰ γάρ τι νυὶ ἀφῇ τῶν ἑαυτ' τέλλ' ἀβλαβὲς μὴ φθάσαι αὐτὰ πρὸς ἐμέ. τ' μὴ
ἡμέραν αὐτὴν πᾶσαν

πεδαβαλεῖν. Ὁρμὴ. κινούμενον πρὸς τὴν πεδαλίαν τ' ἑωσφόρου θεοῦ ἤδη σκοτε
νοῦ. πρὶ φασικὸς ἢ τ' ἄδου, πρὸς ὃν ἔλεγεν ἀπ' τ' ἀχερουσίας λίμνης κατάγεσθαι
τὰς ψυχάς. ΝΗ λέα ἢ γενέθλα. νηλέα τὰ μὴ τυχόντα ἐλέους. δ' ἀστὶ λέξις
ἀποίκτιτος. οὐκ ἀλέσιμον ἢ ἀπάλαστον. ἴσως ὑπὲρ τ' βωμοθείας τ' κακοῦ, ἢ ὑπὲρ φόβου
τοῦ προσδοκίας τ' ὁμοίων. Ἀκτὰν
πεδαβώμιον. ἀντὶ τ' πεδαχώριον. ὅ-
που οἱ βωμοὶ τ' ναῶν εἰσιν. ἐκ τούτου
δῆλον ὅτι τέλφοι ἀπέθνησκον.
Ἄλλως. ἐπ' ἀκτὰν πεδαβώμιον, ἵν' τὴν
πεδὰ τοῖς βαμοῖσ' ὀχυρὴν. ἄλλοθεν
ἄλλαι, ἤδη ἀπ' ἄλλου μέρους ἄλλαι
κείμεναι. Ἱκτῆρες. ἱκετίδες ἐπισυ
νάχουσι ἕνεκα τ' χαλεπῶν πόνων.
Παιὰν ἢ λάμπει. αὐτὶ τ' ἀκμάζει λαμ
πρῶσ τῇ φωνῇ. λέγει τῆς ἀπρᾶ
πην τ' κακῶν. Ὧν ὕπερ ὦ χρυσέα
θύγατερ. πρὸς τὴν φήμην πάλιν φη
σὶ τ' μαντείας. ἐλπίζουσι τ' ἐπιτιν
άσειν δ' μάντευμα ἀπρᾶξαι. χρυ
σέα ἢ, τιμία. φασὶ τ' οὕτως ἀμά-
θη χρυσῆν. Ὁμαυλος. ὁμόθρους. ὁ
μόφωνος. ὅτι ἢ ὅμοιόν ἐστι, ὅτι ὁμοῦ
ἢ παιανόντε στεναγμάτων. Ἀρε
ά τε δύσμαλε. αὐτὶ τ', δύσκαταμα
ράνοντα. τάττει ἢ ὅτι τ' λοιμοῦ
τ' λίκην ἀνεμοβύνους πλέμα. ἀπὸ κοινοῦ ἢ δ' πέμπτον. Ος νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων.
εὐχόμενος ὀλοίοις φλέπει ἡμᾶς. πρὶ βόκρος ἢ, πρὶ ὃν ἕκαστος βοᾷ. μὴ βοῆς μ' οἱ
μωγμῶς ἐπίων, ὡς τὸ πολέμου πάλιν. πάσᾳ ἄπυρον. ἦρι ἐπ' οὖσον. ὅ δῆσιν εἰς ἄ
νεμον. ὅμηρες, Εἰσ ὅρος. ἢ εἰς κῦμα. ἢ ἄπρον ἀπὸ τ' ὄρεων τ' πόλεϝ. Νωϊσαι. ἀπε-
λάσῃ. ἀπὸ μεταφορᾶς τ' λαῶν ἅλοντ' ἐν ταῖς φυγαῖς. ἢ οὕτως. πέμπ) ἀλκὴν
ὥστε παλινόρμητον αὖθ' ἵνα πεσεῖται, λαὸν νῶτα, ἵν' πόλλ' λόντα. λείπει δ' λός. Εἴτ'
ἐς μέγαν. καὶ λάτ' ἔυθου. τ' γὰρ δῆτ' ἐλαμος ἀμφιτρίτης. ἦσαν ἔνθα αἱ συμπλοκάδες
πέτρωμ εἰσίν. Εἴτ' ἐς δύσορμον ἀπόξενον). ἴσως δύσορμον ἀλμυδρὸν φησι. πρὸς ὃν ἱστρεῖται
πρὸς ναυάγια γίγνεσθαι. ὥστε μὴ μόνον ἐξ ἀπάσης τῆς ἐλευλάσθαι. ἀλλὰ μὴ ἐν
κοινῇ θαλάσσῃ λ. ἀπόξενον δ', δυσχείμερον. Τέλλ' εἴτι. ἀγλί' εἰ τι νυὶ ἀκαθὸν κα
ταλείπει). τ' ἐν ἡμέρᾳ ἀνωρεῖται. βούλει δὲ λέγειν ὅτι τὰ κακὰ ἀναλλάσσον ἔχει.
εἰ γάρ τι νυὶ ἀφῇ τῶν ἑαυτ' τέλλ' ἀβλαβὲς μὴ φθάσαι αὐτὰ πρὸς ἐμέ. τ' μὴ
ἡμέραν αὐτὴν πᾶσαν

ΤΟΝ, ὦ πυρφόρων. Ϭν αὐτὶ τ̃ ὄν. Ϭν μ̃ λαυπκὸν ἄρεα κεραύναισον ὦ ξεῦ. Λλλωσ. ὦ νέμεον ἥ ιȝω νοικῶν τὰ κράτη τῶν πυρφόρων ἀȝραπ̃ῶν. ἦ οὗτος. ὦ νέμεον ζ̃ κράτη ζ̃ σῷ καὶ ἀ δ̔ τ̃ σ̃ς ἰσχύος τὴν πυρφόρον ἀȝραπ̃ήν. Λύκει ἄναξ. βʁλοί μην ἢ τὰ σὰ βέλη ὦ ἄπλον τὰ ἀσάλεμασα καταμεί ξεσθη εἰς αὐϑ̓ν, ἢ τὰς λαμπάσας ἀρτέμιδος. Ενσατ̃ξεσθη. ἐν μεεισμῷ λίσθαι ἢ σλαξίβειν. μετ̃κται ἢ ἀπ̃ τ̃ δ̔γνεμομένων. Τὸν χρύ σομίταν. Ϭν θηβαῖον μόνυσον, Ϭν τ̃ας βάκχας συνοικοῦντα.

Μ. ονόστολον. γράφετη ὁμόστολον.

Ε. πὶ δ̓ν ἀπότιμον θεόν. λέγει δ̓ν λοιμόν. Ϭν μὴ μετέχοντα τ̃ ζ̃ μῆς τ̃ θεῶν. θεῖ γὰρ ὅτι δ̓ ὄλεπτε ζ̃ῶν τὸν αὐθρώπους. Αἰτ̃ς. ὧν δ̓ αὐτ̃ς ἀλκὴν λάβοις ἂν καὶ ἀκούφισιν κακῶν. ἐὰν θέλης τὰ ἐμὰ ἔπη σ̓ ἔχεσθη, ἃ δ̓ λὴ ἔπη ἀȝεσῷ ξένος ὢν Θ̃ τ̃ πράȝματος ἡ τ̃ λόγου. οἷον οὐκ ἀκηκοὼς πρόȝεῤ τοῦ τ̃ φόνου τ̃ λαΐου. οὐδ̓ ἐ μὴν καθ̓ὸν χρόνον ἐπράχθη ὁ φόνος πῷν. Υπηρετῶν. ἐπ̃κῶν ἡ συμ. πράττειν. Τοῦ λόγου. τ̃ λεχθέν. οἶδ̓ ἀὐτεῖς. ἀλ̓ ἀὐτεῖς, τἄμ̓ ἐὰν θέλῃς ἔπι ρος ὑπ̃ ἀπόλλωνος. Τοῦ πραχθέντος. τ̃ φόνου. Οὐκ ἂν μακράν. οὐκ ἂν φθάσαι ρος οὗτος τ̃ χρόνου τ̃ μεταξὺ ἀνεζήτουν δ̓ πράȝμα, εἰ μὴ ἦν σφῷν κατάληψ ὁ μῦθος. ἐλπὶς δὲ ἦ αὐτῖς ὑπεβάλ λετ̓ ὅτι δ̓ ὑνατὴ αὐθρεῖν δ̓ν Φο νέα. ἵνα προθυμότεῤ συλλάβωμαι τὰ αὐτ̃. Σύμβολον. τ̃ γνώσεως. Νῦν δ̓ ὕστερος π̃ ἀσός. μετὰ φέρεται ἀπ̃ τ̃ ἐν τᾶις πόλεσι ξένων τελούντων τὴ μετοικίᾳ. αὐλὶ τ̃ πεπλιθγά φμαι ἡ ἀȝὼ αὐϑ̓ς ἐνομίσθην ξένος ὢν, Θ̃ ἐβασίλευσα. Λλλως. νῦν δ̓ εἰς ἀστὶ τελῶ. δοκῶν π̃ εἶν ξένος, τ̃ βασιλείας τετύχηκα. ἐπεὶ δ̓ν φησι συντελῶ εἰς τὴν πολιτείαν, Θ̃ μέλει μοι τ̃ κοινῶν, ταῦτα ὑμῖν προφωνῶ. μετ̃κτη ἢ ἀπ̃ τ̃ συντε θειμένων ἐν τᾶις πόλεσι, καὶ τὴν ἰδίαν δύναμιν εἰς δ̓ κοινὸν φερόντων.

Ϭν, ὦ πυρφόρων ἀȝραπ̃ῶν
κράτη νέμων, ὦ Ζεῦ πάτερ,
ἦτο σῷ φθίσον κεραυνῷ.
λύκει ἄναξ, τά τε σὰ χρυσοτόφων
ἀπ̓ ἀγκύλων βέλεα θέλοιμ̓ ἂν
ἀσάλεμας ἐνσατ̃ξεσθη,
ἀρωγὰ πρόσταθέντα.
τάς τε πυρφόρους Αρτέμιδος
αὐγὰς, ξυν αἷς λύκει ὄρεα
διατάσει. Ϭν χρυσομίταν
τε κικλήσκω τᾶς δ̓ ἐπώνυμον
γᾶς οἰνώπας Βάκχας εὐίου.
μαινάσιν μονόσταλον
πελάσθηναι φλέγοντ̓ ἀγλαῶπι πεύκᾳ
ὃν Ϭν ἀπότιμον ἐνθεοῖς θεόν.

ρῦ νῦν κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί.
κεἰ μὴν φοβεῖ ῥ̓ πίκλημ̓, ὑπεξελὼν
αὐϑ̓σ καθ̓ αὑτόν. πίσετη π̃ ἄλλο μὴν
ἀστργὲς οὐλέν. γῆς δ̓ ἄπεισιν ἀβλαβής.
εἰ δ̓ αὖ τὶς ἄλλον οἶσεν ὀξ ἄλλης χθονὸς
Ϭν αὐτόχειρα, μὴ σιωπᾶτω. Ϭ̃ δ̓
κέρδος τελῶ γὼ, χ̓ ἡ χάρις προσκείσετη.
εἰδ̓ αὖ σιωπήσεσθε, καί τις ἢ φίλος
θείσας ἀπώσῃ ζυ̃ῆς, ἢ χ̓ αὑτ̃ τόδε,
ἃ κ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ.
Ϭν ἄνδῤ ἀπαυδῶ τ̃ τον, ὅς τίς ὅστι γῆς
τῶδ̓, ἧς ἐγὼ κράτη τε ἠ θρόνους νέμω,
μήτ̓ εἰσδέχεσθη, μήτε προσφωνεῖν τινὰ,
μήτ̓ ἐν θεῶν θύχεσι, μήτε θύμασι
κοινὸν νιζεσθη, μήτε χέρνιβας νέμειν.
ὠθεῖν δ̓ ἀπ̓ οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος
ρῦδ̓ ἡμῖν ὄντος. ὡς δ̓ πυθικὸν θεοῦ
μαντεῖον ὀξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.
ἐγὼ μὲν οὖν ῥιόσδε ζ̃ τε δ̓ αμόνι
ζ̃ τ̓ αὐθῤ ζ̃ θανόντι σύμμαχος τελῶ.
κατεύχομαι ἢ Ϭν δεδρακότ̓, εἴτε τις
εἷς ὢν λέληθεν, εἴ τε πλείονων μέτα,
κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκζῆν αἴσιον.
ἐπεύχομαι δ̓ οἰκοισιν εἰ ξυνέστιος
ἐν ῥοῖς ἐμοῖς γένοιτ̓ ἐμοῦ συνειδότος
παθεῖν ἅπερ ῥοῖσδ̓ ἀρτίως ἠρασάμην.
ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ̓ ὠθισκήπτω τελεῖν,
ὑπέρτ̓ ἐμαυτοῦ, τοῦ θεοῦτε, τ̓ δὲ τε
γῆς, ὧδ̓ ἀκάρπως καὶ ἄθεως ἐφαρμένης.
αὐδ̓ εἰ μὴ ἦν δ̓ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἔχειν,
αὐθρόσ γ̓ ἀεί σ βασιλέως τ̓ ὀλωλότος.
ἀλλ̓ ἐζερευνᾶν. νῦν δ̓ ἐγὼ κυρῶ τ̓ ἐγώ.
ἔχων μὲν ἄρχάς, ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρίν,
ἔχων δ̓ λέκτρα, ἧ γυνὴ χ̓ ὁμόσπορον,

Π ΑΝΤΑ σημαίνῃν ἐμοί. τὰ πρᾶχ
θέντα δηλονότι. Κεἰ μὴν φοβεῖτη.
ἧ εἰ μὴν ἀνδ̓ς εἶη πράξας. ἧ φο
βεῖτη λέγῃν αὐϑ̓ς καθ̓ αὑτόν, ϬΝ
φόβον ὑπεξελὼν λεγέτω. οὐδέν
δηλονότι πίσετη, εἰ μὴ ὅτι π̃σι δῆ
γῆς ἀπαλλάξετη. εἰ δ̓ ξένον ζ̃ις οἵ
σε Ϭν φονέα, μηνυσάτω. ἧ δίκη
μὴν ἄξεξω κέρδος ἧ εἰς ἀεὶ χάριν
ἕξω. πάντα χόδιν δ̓ν προσδέτε
δ̓ μηνύοντας. Τὸν ἄνδῤ ἀπαυ
δ̓ῶ. πρὸ λύου ἕλεον ἐργάζεται ὁ λό
γος, ὅτι κατηγρεῖ ἑαυ̃ τ̃ ἀγνοῶν.
πρότερον δ̓ τὰ φιλάνθρωπα εἰρη
κῶσ τελοῦντα ἐπῄνεσε τὰ
σκληρότερα. Λ̓ κτῶνδε. οἷον ἀ
π̓ αὐτ̃ ἀναγκασθεὶς τ̃ πραγμ̃.
Τῷδε λαίμονι. ζ̃ ταῦτα μαν
τευσάμενος ἀπόλλωνι. κατεύ
χομαι. καταρῶμαι Ϭν φονέα. Α
μοιρον. ἄγριον κακόμοιρον. ἢ μισθενὸς
τ̃ νενομισμένων μετειληφότα.
ἀλλ̓ ἄτα φονεὺς ἐκβληθῆναι. ἀγνοῶν
δ̓ ἐπῇτα τῶν ἐαυ̃ ζ̃, εἰ ξύνοισθ̓ Ϭν
φονέα λίς. Θ̃ ὦδε παθέστερος γέ
νεται ὁ λόγος. Υμῖν δ̓ ταῦτα
πάντ̓ ὦσκήπτω. ἐνόρκους εἰστέλ
λομαι δ̓ ἀγγέλλειν Ϭν φονέα ἢ ἀ
πωθεῖσθη τ̃ οἰκίων ἧ τ̃ῶν θυσιῶν,
πέσσ δ̓ ἐγὼ μὴν τοιόσδε. ἀποβλί
δεται δ̓ ὑμῖν λέ. Τ̓ περὶ ἐμαυ̃τ̃.
ὠθισκήπτω ταῦτα ἐπεὶ εὑρημέ
νου τοῦ φονέως Θ̃ λίκην δώσοντος
ρος ἀπαλλάξεται μὴν φοντίδος,
ἀσφαλέστερον δ̓ αὐζ̃ ἧ τὰ πρά
γματα ἕξει τ̓ καὶ τ̃ βασιλέως

τόλμης ὑπεραλμένης ζ̃ δ̓ν ἄπαξ ἐτολμηκότα κεκολάσθη. Τοῦ θεοῦ τε.

ἀπόλωλός. Οὐδ' εἰ ἦν. ἡ γὰρ εἰ μὴ ἦν ὅλῳ σ' ἄπορ ὑπὸ θεῶν ἐλαυνόμενον. ἡ οἱ
ονεὶ πλὺ πραιμονούμενον, ὑμᾶς ἑδῆ κινσμένοις οἰκοθεν. ἢ μὴ ἀναμείναντας
τὴν ἐκ θεῶν πρᾶξιν ἀναζητῆν. Μὴ δὲ
ἥλαρον. οἵ) χωρὶς θείας βοηθείας
Κ ΟΙΝΩΝΤΕ παίδων κοίν' ἄνευ.
κοινὰ ἀδελφὰ τοῖς ἐξ ἡμῶν. οἵων
ἡμῖν ἂν ἐγένετο εἰ ἦν τέκνα ζῶν
λαΐῳ πενόμενα. Μὴ δυσχώρησεν.
ὥστε μὴ παιδοποιήσασθαι. Τὸ ἐ-
κείνου κρᾶτε. τὴν ἐκείνου κεφα-
λήν. Αὐθ' ὧν ἐγώ. καὶ θαυμαστὰ ἐν
νοίαι οὐκ ἔχοντ' μὲν τὸ σημοῦ.
κινητικὰ δ' ἐστὶ τὸ θάρσος. αἴσ
χ' πλεονάζει θυμὸς. ὃ δὲ σοφο
κλῆς πρὸς βραχὺ μὲν αὐτὸ ἄπλε
τ', πρὸς δὲ κίνησαι δ' θάρσος.
Τ οἷς μὲν δρῶσι ῥῖσ μὴ λήκυθούσι
μοι δὲν φονέα. Ἀνιέναι. τοτέσι
κλῆν. Ὡδ' ἄναξ ἐρῶ. οὕτως ἐρῶ
μ' αὐδᾶς ἐκμυθούμενος καὶ κατὰ
τὰς ἀρὰς ἐπῳδούμενος. μήτε δρᾶ
σαι δὲν φόνον μήτε δρασάντας
ἐπίσασθαι. Τὸ δὲ ζῆτημα. ἀπρῶν οἰδί
ὁ χορὸς ὢν δ' θεῖον πάλιν αὖα
βέχθ. Δίκαι' ἔλεξας. Τί δ' φησιν,
ἵνα μὴ πάλιν πέμψωσιν εἰς θε οἰδί
οῦ. μὴ γένηται δυσβουλίαν ἐν ᾧ δράμα
τι, ὅπερ ὑποφύγχον. Τὰ δεύτερ'
ἐκεῖν' δ' ἄν. τὰ ἐκεῖνα δεύτερα,
ἅτινα τὰ ἐν δευτέρᾳ τάξει μὲν ταῦ οἰδί
τα λέγομι ἂν ἄμοι δακεῖ, ἢ ἔγω
φαίνεται δεύτερα. Ἀνακτ'
ἄνακτ' ἀπόκλειομένου τ' πέμ χο
ψειν εἰς θεὸν, κατα φεύγουσιν οἰδί
εἰς τὴν ὁμοίαν μανικήν. ὡδ' αὖ
ὡδ' δὲ ὀνόμαζε προσηγορεύει οἰδί
δὲν. τειρεσίαν, ὃν δὲν θεόν. Θ
τὰ αὐτὰ ὀργὴν ἐκείνῳ φασίν. Αλ

κοινῶντε παίδων κοίν' ἂν, εἰ κείνῳ γένοσ
μὴ δυσχώρησεν, ἢν ἂν ἐκπεφυκότα.
νῦν δ' ἐς δ' κείνα κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη.
αὐθ' ὧν ἐγὼ τάδ' ὡς πρέπει ῥύμου πάρος
στέρμα χοῦμαι, κἀπὶ πάντ' ἀφίξομαι
ζητῶν δὲν αὐτόχειρα τ' φόνα λαβεῖν,
ὡδ' λαβδακείῳ παιδὶ, Πολυδώρουτε, Θ
τ' πρόθε καδμου, τ' παλαιτ' ἀγήνορος. Θ
ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν, εὖ χόμαι θεοὺς,
μήτ' ἄροραν αὐρῖς γῆν ἀνιέναι τινά,
μήτ' δὲν γυναικῶν παῦδας. ἀλλὰ τῷ πόλῃ
ὡδ' νῦν φθερεῖσθε, κἀ πτ' ἐχθίονι.
ἡμῖν δὲ ῥὶς ἄριστοις καδμείοις, ὅσοισ
τάδ' ἐς ἀρέσκονθ', ὅτε σύμμαχος δίκη
χ' οἱ πάντες εὖ ξυνῶσιν εἰσὲ εἰ θεοί.
ΧΟ ὦ πόρμ' ἀρᾶον ἔλαβες, ὦδ' ἄναξ ἐρῶ.
οὔτ' ἐκτανον δ, οὔτε δὲν κτανόντ' ἔχω
δεῖξαι. Θ' ἡ ζήτημα, τ' πέμψαντες ἦν
φοίβ τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἰργασταί ποτε.
δίκαι' ἔλεξας. ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς,
ἂν μὴ θέλωσιν, οὐδὲ εἷς δύναται' αὐτῆς.
ΧΟ δεύτερ' ἐκ τ' δ' ἂν λέγοιμ', ἅ μοι δοκεῖ
τὰ δεύτερ' ἐκ τ' δ' ἄν. τὰ ἐκ τ' δε δεύτερα,
ΧΟ ἄνακτ' ἄνακτ πατοῦθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα φοίβῳ τειρεσίαν. πρὸς οὗ τις ἂν
σκοπῶν τάδ' ὦναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργῆς οὐδὲ τ' ἐπραξάμην.
ἐπεμψα τ' Κρέοντος εἰπόντος, δύο πτλοῦς
πρωΐ δεύς. πάλαι μὲν ἡμῖν πρέων, θαυμάζεται
μὲν τάγ' ἄλλα κωφὰ κοὐ παλαιὰ ἔπη.
τειεῖν εἰσ θεὸν, κατα φεύγουσιν οἰδί τὰ πῖα ταῦτα; πάντα τ' σκοπῶν λόγον.
ΧΟ θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὁδοιπόρων.
ΧΟ κοὐδεὶς ὁρᾷ. ΧΟ ἀλλ' εἰ τι μὴν δὲ μάντις τ' ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων, οὐ μενεῖ φιάσδ' ἁρᾶς.

λωσ. ἄνακτα λέγει δ' ν ἀπόλλωνα Θ δ' ν τειρεσίαν, δ' ν μὲν ὡσ φύσ αὐάστην
τα, δ' ν δὲ τειρεσίαν ὡσ ὑπὸ τ' ἀνθρώπων οὕτω τιμώμενον δ' δ' κράτος τ' μαν τι
κῆσ. Ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργῆσ. κἀντεῦθα δ' κνσμονικὸν τ' ἦθος δνετήρκσε. δ' μὲν δ'
δνπλοῦσ πμπλὸς, τ' πουδ' ἧς ὄδι τεκμήριον. δ' δὲ. Κρέοντοσ εἰ πόνδοσ. πιθανὸν
εἰσ τὰ ἐξῆσ, ἵνα μ' ὑπόνοια αὐτ' πίστιν ἔχοι. δ' πεπεισμένον πὸ τ' Κρέοντος τ' τε
ρῆσίαν μαντεύεσθαι καὶ τ' οἰδί
πόδος τὰ θυδλῆ. Κωφά. τυχὸν
Θ οὐδ' ἐν Θφῆσ' ἔχοντα τὰ θιθῦ
εἰζόμενα. Ωμή' στι. ὁ μὲν δ' ἔμ
γον δκδικῶσ, οὐδ' ἐ δ' ν λόγον φο
βεῖται. ἢ οὐδ' ἐ ὁ λόγοσ φόβον ἀπ
Θ ἐντίθηται. Ἀλλ' οὐ ξελέγ
χων. ἡ ταῦτα εἰσ σύσασιν τ' πρὸ
σώπων, ἵνα μηδ' ὕστερον δωσθεῖν
ἀρνήσασθαι, Χθονοσιβῆ. τὰ ἐν τῇ
γῇ, τὰ ἐπίχεια. ῥῦσαι δ' ἐμέ.
ὅσα δ' τ' κνσμόνδ, ὅπ τελθν
τᾶον ἑαυδ' ἐταξεν, ὅπωσ ἀφέ
λοιτ δ' φορτικὸν τ' ἀξσίας.
Ανδρα δ' ὠφελεῖν. παίσυπικὸσ
ὁ λόγοσ. ἐσθ' ἅπαντας ἀφῶν δ' ὑ
ναιτ' ὀφελεῖν θὐ πέλασ. Φρο
νεῖν ὡσ δεινόν. ὡσ δ' εινόν φησι δ'
φονεῖν, ὅταν δ' φονου μνον Θ
φονοῦνθ μὴ λιὸπελῆ. ὀχετλιά
ζει δ' μὴ ἐκλόμβοσ εἰσ φῶσ ἆπειν
τὰ τ' οἰδίπδοσ. δ' λελυμένοσ
δὲ εἶπε. Τέλη λύῃ. αὐτὶ τ' λυ
σιτελῆ. Ταῦτα π' καλ' ἐγώ.
τὰ συμβησόμενά μοι ὅπ αὐαγ
καθήσομαι λέγειν, ἃ μὴ βούλο
μαι. δ' ἀξελέγχειν δ' οἰδίπδα.
ταῦτα εἰδ' ὡσ δώλεθ' αὐτά.
οὐ γὼ ἂν σκῦρο ἀρχόμην Ην ἐμοὶ
πιθῇ. ἐάν με ἀπελθεῖν ἐάσῃς. Τὴν
δ' ἀπτρῶν φάτιν. μὴ λέγειν δ' ν χρεμιὸν. δ' δ' ἀπτρῶ ἐνίοτε μὲν ἀπ' αἰτιατικῆς
εἰσ πεικὴν ἔχειν σύνταξιν, ἐνίοτε δ' μ' ἀπ' αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν ὡς ἐνταῦθα.

ΟΡΩ δ' οὐδέ σοι θ' σὸν φώνημ' ἴον. οὐ γ' συμφορόσ σοι οὐδ' ἐ καῖα καιρὸν ἡ ξύν-
σις γίνετ'. ἵνα δ' μὴ ἐκ ῥούμου μέμψισ ἀκολουθήσῃ, σιωπῶ. θ' μὲν κατὰ λό-
γον ἐλιτρέσ ὄντι. θ' σ' ἐκατὰ φάνοιαν τἀληρεσ. ὁσ' ἐ βούλετ' λέγειν, ὁρῶ θ' σὸν
φώνημα μὴ πρὸσ καιρὸν ἠζίον. κἀγὼ δ' φωνὴν μὴ πρὸς καιρὸν ἀφιέναι φυλάσσο-
μαι. Μὴ πρὸσ θεῶν. ὑπεραλόντοσ γ' τερεσίσ ἀρχὴν ὅτι ἐπίσταται, ὁ χρὸς κα
τα λιπὼν εἰπεῖν. εἶτα ἀργυμένησ
ἠζάπται εἰς λοισθείαν πρὸς ἀν- τει ὁρῶ δ' οὐδέ σοι θ' σὸν φώνημ' ἴον
θ' ὁ οἰδίπους. ὅθεν πεζοξυθεὶσ πρὸς καιρὸν, ὡσ δ' μήδ' ἐγὼ ταυθ' πάθω
λέγει, ἔχει δ' γ' τὰ γ' ὑπθέσεισ ἄρι μὴ πρὸσ θεῶν, φονῶν γ' ἀπεραφῆσ. ἐπεὶ
σα. Εγὼ δ' οὐ μή γε. οὐκ ἐμ- πάντεσ σε προσκωοῦμεν οἵδ' ἱκτήριοι.
φανῶσ' ἐμὰ ἐπ', ἵνα μὴ τὰ σὰ τει πάντεσ δ' οὐ φονεῖτ'. ἐγὼ δ' οὐ μή γε
ἔιπω κακά. ἤθη ἡ φρανότερόν φη τἀ μ', ὡσ δ' ἂν εἴπω, μὴ τά σ' ἐκφήνω κακά.
σιν, ὅτι τὰ αὐτ' κακὰ ἀπεκρύπτε οἰδί τί φησ; ξωεισ ὡσ οὐ φάσεισ; ἀλλ' ἐννοεῖσ
ται. Εγώ τ' ἐμαυθ' οὔτέ σ' ἀλ ἡμᾶσ πεδοδοῦναι μ' καταφθεῖραι πόλιν;
γνωσ. ἑαυθ' ἀλγύνῃ ἔφη, ἴσωσ τει ἐγώ τ' ἐμαυθ', οὔτέ σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦ-
ἴωθι σάμβοσ ὅλ κακῶσ ἀκούσε- τ' ἄλλωσ ἐλέγχεισ; οὐδ' ἂν πυθοίμησ.
ται ὑπ' αὐτ' ὃσ σούμβους. τάχα οἰδί οὐκ ὦ κακῶν κάκιστ, ὃσ ἂν πεζὸσ
δ' ἡ βαλόμενοσ ἀποκρύπτην συμ φύσιν σύ γ' ὀργάνῃσ, ἀζερεῖσ πρτέ;
πρὸμι ἐλαβεν ἑαυθ', ὡσ ἂ ἔμπρο ἀλλ' ὦ σ' ἀτεγκτοσ, κἀτελεύτητοσ φανῇ;
σθεν τά' μ' ὡσ ἂν εἴπω μὴ τά σ' τει ὀργὴν ἐμέμφω τὴν ἐμήν. τὴν σήν θ' ὁμοῦ,
ἐκφήνω κακά. Οὐκ ὦ κακῶν κά ναίοισ', οὐ κατθάνισ, ἀλλ' ἐμὲ λέγεισ.
κιστ. ἐν ὑπεζαλῶ ὁ λόγοσ. οὐ λέ οἰδί τίσ δ' ἂν ῥιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη
ξειε ὦ κακῶν κάκιστ. Αλλ' ὦ σ' κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀπιμάζεισ πόλιν;
ἄτεγκτοσ κἀτελεύτητοσ φανῇ. τει ἥξει γ' αὐτὰ, κἂν ἐγὼ σιγῇ σέγω.
ηδ' ἂν πέφυσ φύσιν σύ γ' ὀργά- οἰδί οὐκοῦν ἄγ' ἥξει, ὦ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί.
νειασ. ὃ ὄδε ταράξασ, ἢ εἰσ ὀργὴν τει οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸσ γάσ' εἰ θέλεισ
ἐκβάλλασ. ἀπολογῆται ἢ περὶ θυμοῦ, σ' ὀργῶσ, ὅσο ἀκριβωτάτη.
τ' ὕβρεωσ λέγων ὅτι μ πέφυσφύ οἰδί Ω μὴν πρὸσ γ' οὐδέν, ὡσ ὀργῶσ ἔχω
σιν σύ γ' ὀργάνασ. Ατεγκτοσ ἦ, ἀπεξυνίημ'. ἴσθι δ' δοκῶν ἐμοὶ
αὐτ' τ' ἀσυμπαθήσ. μ' ἀσάκρυ- Ω ξυμφυτεῦσαι τοὔσπον, εἰργάσθη θ' ὅσον
τοσ. πέγγυα δ' βρέχειν. Ατελεύ μὴ χερσὶ καίνων. εἰ δ' ἐτύγχανεσ βλέπων,
τητοσ δυσαξίωτοσ. δυσπάκλη ηὐ ῥυσθον ἂν σε τοῦτ' ἔφην ἔμ' μόνῳ.
τοσ. ἀμείλιχοσ. Ηξειν αὐτά.
ἄτεγκτα. Πρὸς τάδ' εἰ θέλεισ θυμοῦ. θ' θυμοῦ, οὐκ ἔστι γενικὴ, ἀλλ' ἓν μα
προσκυτικόν. Καὶ μὴν παρήσω' οὐδέν. ὁριζόμενοσ οὐδὲν σιωπήσομαι. ὧν πέφυ
σμαι, ἡ ὑπνοῶ. Εἰργάσθη δ' ὅσον μὴ χερί. εἰργάσθη τἄλλα τ' φόνου χωρὶσ τ' ἀ
πὸ τ' χειρῶν ἐνεργείασ. εἰ δὲ ἔβλεπεσ, ἐκάλουν ἄν σε καὶ φονέα αὐτόχειρα.

ΑΛΗΘΕΣ ἐννέπειν. λέγω σε δ' κηρύγματι ὑπεύθυνον ἔμ' θ' ὃ σοῦ εἰρη-
μένῳ. Οὕτωσ αὐαιδῶσ ἀζεκίνησασ. οἴεται αὖθ' πλασάμενον ψεύσεσθαι. εἰκό
τωσ δ' ἐωθὸσ ἔσται ὡσ δ' ὀρθὴν εἰρηκώσ, εἰ δ' ἐωθὸσ εὑθὺσ κατ' ἀρχὴν ὁ μάντισ, τὰ
ἑξῆσ τ' φράσαι σε αὐηρετο τ' αὐαγνωσισμοῦ. ἐν οἷσ κατηγέγνε μάλιστα ὁ πικ-
τόσ. Οὐ δ' ἐκγε τ' τέχνησ. φανερῶσ εἰσ κρέοντα ἡ ἀποστασισ ἔστι. Λελαθέναι
οὐ φημι δ' ῥᾳσ θ' μιλτάτοισ. οὐ-
χημόνωσ ἀπήγγειλε δ' σοὶ τ'
μηδόσ. Αλλ' ἔστι θ' λὴν σοί. σιὸν
εἰπεῖν σοῦ πρὸσ θ' θ' λὴν πρὸσ τὴν
ὁπωδὲν ἑξόδων νομιζόμην, εἰσ δ' ἔ
στι σ' εἰσκτικὴν ἐτοίνεγκε δ' σοί.
Σ οἰδ' τοτ' οὐκ ἐσ' ἐπί. ἴσον ἔστιν ὁ
οἰδίπουσ πλαναλόμενοσ, ὡσ ὁ
ἀγαμέμνων πρὸσ δ' νκάλχαντα.
Λ σοὶ οὐσίσ. οὐσίσ ἔστιν, ὅσ οὐ
ταῦτα ὀνειδίσει ἄπδ μοι ὠνείδι
σασ. δ' δὲ τάχα, αὐτὶ τ' ταχέ
σι τυφλόν. Θ' πρῶτα δ' σὲ μετ' ὀλίγον ἑροῦ
σε, λελησόμενον αὐτ' θ', μαντεύ
εται. Μιᾶσ ξέφη πρὸσ νυκτ' σ'.
Λωλοῦν δ' σχανόμαι. ἤτοι δ' οὔ
πω. ἐκ μιᾶσ νυκτ' δ' ἀορα
σίασ δ' σινεκῶσ κατεχούσησ
σε φέρῃ ὡσ μησ' ἐν σχαθεῖναι κα
κὸν θ' ὁρῶντα. ἢ οὕτωσ. σχέδ' ἤ
πιον ἔσ' ἐλεοῦσί σε πάντεσ. ἀ
τρὸν ἔσ' δ' καὶ δ' δ' πιρώσεωσ.
Μιᾶσ νυκτόσ. βλεχοῦσ τυφλώ
σεωσ. Ικανὸσ ἀπόλλων, ὦ τά
σ' ἐκπράξαι μέλει. αὐτὶ τ', τὰ
με φονεύσησ.

ΑΛΗΘΕΣ ἐννέπειν. λέγω σε δ' κηρύγματι ὑπεύθυνον ἔμ' θ' ὃ σοῦ εἰρη-
μένῳ. Οὕτωσ αὐαιδῶσ ἀζεκίνησασ. οἴεται αὖθ' πλασάμενον ψεύσεσθαι. εἰκό
τωσ δ' ἐωθὸσ ἔσται ὡσ δ' ὀρθὴν εἰρηκώσ, εἰ δ' ἐωθὸσ εὑθὺσ κατ' ἀρχὴν ὁ μάντισ, τὰ
ἑξῆσ τ' φράσαι σε αὐηρετο τ' αὐαγνωσισμοῦ. ἐν οἷσ κατηγέγνε μάλιστα ὁ πικ-
τόσ. Οὐ δ' ἐκγε τ' τέχνησ. φανερῶσ εἰσ κρέοντα ἡ ἀποστασισ ἔστι. Λελαθέναι
οὐ φημι δ' ῥᾳσ θ' μιλτάτοισ. οὐ-
χημόνωσ ἀπήγγειλε δ' σοὶ τ'
μηδόσ. Αλλ' ἔστι θ' λὴν σοί. σιὸν
εἰπεῖν σοῦ πρὸσ θ' θ' λὴν πρὸσ τὴν
ὁπωδὲν ἑξόδων νομιζόμην, εἰσ δ' ἔ
στι σ' εἰσκτικὴν ἐτοίνεγκε δ' σοί.
Σ οἰδ' τοτ' οὐκ ἐσ' ἐπί. ἴσον ἔστιν ὁ
οἰδίπουσ πλαναλόμενοσ, ὡσ ὁ
ἀγαμέμνων πρὸσ δ' νκάλχαντα.
Λ σοὶ οὐσίσ. οὐσίσ ἔστιν, ὅσ οὐ
ταῦτα ὀνειδίσει ἄπδ μοι ὠνείδι
σασ. δ' δὲ τάχα, αὐτὶ τ' ταχέ
σι τυφλόν. Θ' πρῶτα δ' σὲ μετ' ὀλίγον ἑροῦ
σε, λελησόμενον αὐτ' θ', μαντεύ
εται. Μιᾶσ ξέφη πρὸσ νυκτ' σ'.
Λωλοῦν δ' σχανόμαι. ἤτοι δ' οὔ
πω. ἐκ μιᾶσ νυκτ' δ' ἀορα
σίασ δ' σινεκῶσ κατεχούσησ
σε φέρῃ ὡσ μησ' ἐν σχαθεῖναι κα
κὸν θ' ὁρῶντα. ἢ οὕτωσ. σχέδ' ἤ
πιον ἔσ' ἐλεοῦσί σε πάντεσ. ἀ
τρὸν ἔσ' δ' καὶ δ' δ' πιρώσεωσ.
Μιᾶσ νυκτόσ. βλεχοῦσ τυφλώ
σεωσ. Ικανὸσ ἀπόλλων, ὦ τά
σ' ἐκπράξαι μέλει. αὐτὶ τ', τὰ
με φονεύσησ.

ΟΙΔ. Ἀλλ' ἐστὶ καὶ τἄλλα τ' ἐμοὶ ταῦτ' ἐστὶ, καὶ σὲ τοῦδε τοῦ κηρύγματοσ
κατηγορῶ. Ὃσ οὐδὲν ὢν οὐδὲν βλέπεισ ἐν οἷσ τ' εἶ κακοῖσ, οὐδ' οἰκεῖσ οὐδ' ὧν
οἰκεῖσ, οὐδ' οἶσθ' ὅτου ζῇσ. οὐδ' ἴσασ ὅτι ξὺν οἷσ τε καὶ οἵοισ τισὶ τοὺσ σοὺσ
φιλεῖσ. Ἆρ' οἶσθ' ὅτου γένουσ εἶ; καὶ λανθάνεισ ἐχθρὸσ ὢν τοῖσ σοῖσ τοῖσ
τε νέρθεν τοῖσ τε νῦν, καὶ σε μητρὸσ καὶ πατρὸσ διπλοῦσ ἐλαύνων ἀρὰ νῦν
ἐκ γῆσ τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάσμασι. Ὄμμα δ' ὃ νῦν ἔχεισ τὸσ' ἀκριβὲσ ὄψεται
στεναγμοῖσ τε καὶ κωκυτοῖσ ποῖον οὐκ ἐπὶ λιμένοσ; ποῖον οὐκ ἐπὶ Κιθαιρῶνοσ
μαθὼν τοὺσ σοὺσ γάμουσ, οὓσ εὐπλοίασ ἐσ οἶκον ἀνήγαγεσ οὐκ εὐπλοίασ
τυχών; Καὶ τἄλλα γε τὰ μὴ τούτοισ ὅμοια τοσαῦτ' ἐστὶν ἃ σὲ οὐκ ὄντα σοὶ
καὶ τοῖσ σοῖσ ἐξισοῖ. Ταῦτα δὴ πρὸσ τε τοῦδε καὶ πρὸσ ἐμὲ βλασφήμει ὁπό-
σον βούλει. καὶ τῶν γε μὴ πάντων ἀνθρώπων οὐδὲν ἔσται ἀνιαρότερον ἐκ
τούτων σοῦ πρὸσ τὸν πρὸσ τὸν λόγον.

ΚΡΕ. Οὐκ ἐπὶ τοῖσδε σοὶ δίκη γένοιτ' ἂν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖσδε ἐπεὶ τὸ μὲν λέγειν
ἢ μὴ λέγειν οὐκ ἐν τοῖσ ἐμοῖσ ἔστιν, ἀλλ' ἐν τοῖσ σοῖσ. Ἀλλ' ἐπεὶ φρονεῖν
ἔοικε τἀληθὲσ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ, δίκαιον ἐμοῦ τε καὶ σοῦ μαθεῖν.

ΟΙΔ. Ἀλλ' ἔστι ταῦτα δεινὸσ εἶ. δεινὸσ δ' ἐσ' ἐπί. ἴσον ἔστιν ὁ οἰδίπουσ πλα-
νώμενοσ, ὡσ ὁ ἀγαμέμνων πρὸσ δ' νκάλχαντα. σοὶ οὐσίσ. οὐσίσ ἔστιν, ὅσ οὐ
ταῦτα ὀνειδίσει ἄπδ μοι ὠνείδισασ. δ' δὲ τάχα, αὐτὶ τ' ταχέσι τυφλόν.
Θ' πρῶτα δ' σὲ μετ' ὀλίγον ἑροῦσι τυφλόν. Θ' πρῶτα δ' σὲ μετ' ὀλίγον ἑροῦ
σε, λελησόμενον αὐτ' θ', μαντεύεται. Μιᾶσ ξέφη πρὸσ νυκτ' δ'. Λωλοῦν δ'
σχανόμα. ἤτοι δ' οὔπω. ἐκ μιᾶσ νυκτ' δ' ἀορασίασ δ' σινεκῶσ κατεχούσησ
σε φέρῃ ὡσ μησ' ἐν σχαθεῖναι κακὸν θ' ὁρῶντα. ἢ οὕτωσ. σχέδ' ἤπιον ἔσ'
ἐλεοῦσί σε πάντεσ. ἀτρὸν ἔσ' δ' καὶ δ' δ' πιρώσεωσ. Μιᾶσ νυκτόσ. βλε-
χοῦσ τυφλώσεωσ. Ικανὸσ ἀπόλλων, ὦ τά σ' ἐκπράξαι μέλει. αὐτὶ τ', τὰ
με φονεύσησ.

ΟΙΔ. Κρέοντοσ, ἢ σοῦ ταῦτα τἀξυρήματα; ΚΡΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν. ἀλλ' αὐθ' σὺ, σοί.

Ω ΠΛΟΥΤΕ. πεφύκε δ' οἰδίπων τοιονοεῖν δίχ' ἀστοβολῆς κρέοντος ταῦτα εἰ
ρῆσθ', ἵνα ζητῶν αὐτ', ἀφορμὴν ἔυλογον ἔχῃ τὰ λοιπὰ τ' δράματος. Ου'ξαρ
χῆς φίλος. ἐν εἰσωνείᾳ. Υπελθών. ἀστέρχομαι δ' ἀστοκάτω ἵνος ἔσχομαι,
Ϲ' ἀπορύρου δ' κολακεύω, οἱ πὶ κολακεύοντες ὑπὸ τὴν γῆν χματίζονται, ἐν
ταῦθα δ' ὑπελθὼν ἀπὸ μεταφορᾶς τ' παλαιόντων λέγεται, ὅταν δὺς αὐτοὺ
λος ἀστέχοντες λαθόντες, ἵνα
δύχειρώτις αὐδὺς πιόντες καὶ οἰδίπουν τύραννον, ἡ τέχνη τέχνης
ἰασρέψωσι. Μηχανοῤῥάφον. Ἰά
φασῦλα μηχανώμενον, μάγους ἢ
ἑκάλεσαν δὺς φθονεῖσ φαντασί-
ας σοφιπθέντας. ἀπὸ θύρου δὲ
Ϲ' δὺς φαρμακεῖς μάγους ἔλε-
γον. Αγύρτων. πτωχόν. ὀχλα
γωγόν. Δέδρκεν. ἐντεῦθα αὐ
τὶ τ' δυνάμιν ἔχει τ' ὁρᾶν λαμ-
βάνεται, ἡ ἔσιν ἀμετάβατον. εἰ
πὶ ἐλέγετο μεταβατικῶς δὴ τ'
εἰς προθέσεως μετέβαινεν ἂν δι
δηλούσης κίνησιν ἡ εἶχεν ἂν ὁ λό
γος οὕτως, ὅσις εἰσ τὰ κέρδη δέ
δρακε μόνον, οὐ λ' τ' εν ἥτις ἀεὶ
στάσεως ἔσι δηλοτικόν. Ραψῳ
λός. ἢ σφίγξ ἢ ῥάπτουσα τὰς ὠ
δάς. δ' ἢ ὄνομα τ' ῥαψῳδοῦ καθ'
ὅμηρον, ἢ μᾶθ' ὅμηρον ἦν. κύναλὲ
αὐτὴν καλῶ, δὴ δ' ἀς πακτικόν.
Ο ὐχὶ τ' πόνηρος ἦν. τ' τυχόντος.
αὐτὶ τ', οὐ τ' τυχόντος ἦν σαφη
νίσαι. δὴ ῥύτων ἢ αὖξῃ δ' ἴσον
κατόρθωμα μᾶλλον Ϲ' μαντι-
κῆς Ϲ' πάσης ἀνθρωπίνης ῥυέ
σεως. Πλαστήσειν πέλας. ἐκ
πλαλήλων δ' πλαστήσῃ δηλοῖ. Απλα
τήσειν. ἐὰν σασέως, δ' ἄπος ἀπε
λάσειν δ' πὶ δ' λαΐον. ἐὰν ἢ φι
λῶς, αὐτὶ τ' βασιλεύσῃν. Εξισω

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ 73

τέον. λείπει ἐμοί. Τοῦ δὲ καγὼ κρατῶ. τ' δίσα λέγῃν. Ως' οὐ κρέοντος πρὸ
σάρ πυράφομαι. δείσομαι. ὅρα ἢ μ' τὴν δραφορὰν τ' ὀνόματος. ζῆ μὲν πὶ ἐπι-
φθονωτέρῳ ῶ τ' οἰδίπους ἔχηφορ, ζῆ δ' δῦλος. ζῆ ἢ θὺ πρεπεστέρῳ ῶ τ' κρέ
οντος. Προσάγου. προσάτης λέπται δ' ἐν πλέμῳ ἔμπροσθεν ἱσάμενος Ϲ' βοη
θὸς τ' ὁπίσθεν. μ' ὁ ζῆ ἀξιώματι προέχων τῶν ἄλλων. Αμφιπλήξ. ἢ δίς ἀμφο
τέρων ἐλασία. ἢ ἑκατέρωθεν
πλήτ]ασα. ἔκτε παῖδος καὶ μη
τρός. Δεινόπις. ἢ δὴ τῶν πολλῶν
λέος πιοῦσα. Βλέπουτα νῦν
μὲν ὄρθ' ἔπειτα λέσκοπον. καινό
τερον εἶπεν βλέπουτα σκότον ὥσ
πὲρ εἰ ζῶς εἶπε σιωπὴν λέγουτα.

Ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν. ὃν λι-
μένα τίθησιν ἀεὶ αὐτὶ τ' τόπου.
ξοπικῶς λέ, αὐτὶ τ' που οὐκ ἐ-
λεύσῃ βοῶν. Οταν κατάσθῃς.
ὅταν αὐσθανθῇς. Ϲ' νοήσῃς. Εκ-
γιβήσεται. αὐτὶ τοῦ δῆγμα ἐν
τοῖς κακοῖς. ἢ ἀπλεῖται. ἢ μέτα
φορὰ ἀπὸ τ' σμηχομένων ἀργύ
ρων, ἢ χαλκῶν, ἢ ἄλλων τοιού-
των. ἄπὲν ζῆ πλύνεσθαι σφό
δρα βριβόμενα ἐλατοῦται. Σχο
λῇ σ' ἄν. αὐτὶ τοῦ βρασέως. οὐ
λαμῶς. Η δ' ἡμέρα φύσει σε. αὐ
τὶ τοῦ οἴων εἶ γονέων δείκνυσι. Δι
αφθερεῖ λέ. δὴ τὴν σωτηρίαν. καὶ
τὴν λοιπὴν τοῦ βίου ἀναζοσίν.

Αἰνικτά. ἀσαφῆ. Ϲ' κεκρυμ
μένα. Οὐκοῦν ταῦτ' ἄϊστος.
ὥσπὲρ εἰρωνευόμενός φησιν, αἴνιγ
μά ἔχει. σὺ θᾶττον νοήσῃς. ὅτι καὶ
ἡ Ϲφιγγὸς αἴνιγμα πρῶτος
ἐξεύρες. ὁ δ' ἐχέτω εἰς ἔπαινον.

ΑΥΤΗ γε μὲν δὴ σ' ἡ τύχη ὤλεσεν. σὺ δ' ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἀνίσημα. ἀλλ' εἶ πω
λιν τύνδε, πάνυ σοῦ προσχωρῶ τῷ πλήθοις. εἰ σωφρονεῖν ἄπειμι. ἐνταῦθα πρὸς ἐμὲ
σασικώτερον ὅλον δ' πρᾶγμα πλανᾶται, ἀμφοτέρων τ' κἀμοῦ τοκασθέν-
τος. τ' τε δὴ δράματ' συμφέρουσι, ὅπως μὴ ἀνακαλύπτηται ὑπόθεσις. νὴ
ἀνίσημα τῷ λῶς πάντα φησί. τ'
τε δὴ προστόπω πρέπουσ. ἐλν. τὴ αὐτὴ γε μὲν δὴ σ' ἡ τύχη ὤλεσεν.
τ' εἰπεῖν δ' μάλιστα τὰ μετ' ὀλίγ' ὀλίγ' ἀλλ' εἰ πόλιν τινὰ δ' ἔξεστα, οὔμοι μέλ-
λον φανησόμενα. τὸν ἄνδρα τ' τε ἄπειμι τοῖνυν. σὺ πᾶς κόμιζέ με.
ρον. ὡς σοὶ ἑτέρα λέγων αὐδ' δ' ὀλί κομιζέτω δ' ἥδ'. ὡς πρὸς σύγ' ἐμοὶ λύ-
ἀνίστασται. τῇ ξυμφορᾷ. τῇ ὀχλεῖς. συθείς γ' ἂν, οὐκ ἂν ἀλύσαιμι τολέ-
σωτυχίᾳ. Σκήπτρῳ προλει- τε εἰσῶν, ἄπειμ', ὧν οὕνεκ' ἦλθον, οὐ δ' σὸν
κνύς. δ' σκῆπτρον δ' κνὶς σύμ- δίσεις πρόσωπον. οὐ γὰρ ἐσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
βολον τ' ἑαυτ' δύγενείας, ὅτι ἐκ λέγω δ' σοι δ' ἄνδρα τ' ον, ὃν πάλαι
βασιλέως πῶχος ἐστέρει. ζητεῖς, ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον
Κἀτα παῖδα ὁμόσπορον. δ' λαΐειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
τὴν αὐτὴν ἀπείρων γυναῖκα. τίς ξένος λόγῳ μέτοικος. εἶτα δ' ἐγγενὴς
ὅντιν' ἀθεμιτέπεια. ἀκόλαθά εἰ φανήσεται θηβαῖος. οὐδ' ἥδομαι
σι τὰ τ' χρου πρὸς τὰ προφερ- τῇ ξυμφορᾷ. τυφλὸς δ' ἐκ δεδορκότος,
μενα. νῦν δ' ἐστὶν αὐτοῖς δύ νὴ πλούσιος ἀντὶ πτωχοῦ, ξένην ἐπι
πρόσωπον ἀναλογίζεσθαι πρὸς σκήπτρῳ προσλείκνυς γαῖαν ἐμπρεύσεται.
ὧν εἶπεν ὁ μάντις ἢ ἀνάφεχθ φανήσεται δ' σὺν παισὶ τοῖς αὑτοῦ ξυνὼν
δ' μάντευμα τ' θεοῦ. ὁ δ' νοῦς. ἀδελφὸς αὐτός, καὶ πατέρ, κἀξ ἧς ἔφυ
τίς ἐστιν οὗτος, ὅντινα ἐμφανίζει γυναικὸς, ἧς πόσις, τε τ' πατρὸς
δ' μαντεῖον. ἢ οὔτως. τίς ἐστιν οὗ ὁμόσπορός τε, κ' φονεύς. κ' ταὐτ' ἰὼν
τος, ὃν καλῶπθυσιν ἀδελφὸς πέ εἴσω, λογίζου. κἂν λάθῃς μ' ἐνθυμούμενον,
ξα. οἷον, ὁμὴ λαθὼν δ' μαντεῖ φάσκειν ἐμ' ἡδὺ μαντικῇ μηδ' ἐν φρονεῖν.
ον τ' ἀπώλωνος. Ἀρᾶς τ' ἀρᾶς τὸν τίς, ὅντιν' ἀ θεμιτέπεια
των. ὑπερβολικῶς δ' φλαύα ἀδελφὸς εἶπε πέρα
λειαίων. Ὡρα νιν καιρὸς ἐστὶ ἀρᾶς τ' ἀρᾶς τῶν τελέσαντα,
κινεῖν αὐδ' πόδα θυνότερον φοινίαισι χερσίν.
αὐτὸ μοισ ἰσοπετῶν ἵππων. Κἄ ὥρα νιν ἀελλοπόδων ἵππων
ρθ' ἀναμπλάκητοι. ἀ εἰσ μη- θᾶττον, φυγᾷ πόδα γαμᾶν.
δ' ἀμπτάσασι. ἀλλ' ἀ πάν- ἑνὸς πλὴ δ' ἐπ' αὐδὴν
των κρατοῦσι. κἄρθ δ' ἐ πᾶ τε ἐπιθρώσκει
λθ' τήσκτρος λαΐου. ἢ οὕτως. ἄ πυρὶ σδροπαῖσ'
φυκτοι. ἀπλανῆτοι. ἀπροσπέλα ὁ Διὸς γενέτας. δ' εἰναὶ
στοι. ἀφανεῖσ. ἃς οὐκ ἔστιν ἀποφυ δ' ἄμ' ἕπονται κἄρθ' ἀναμπλάκητοι.
γεῖν.

ΕΛΑΜΕ γὰρ. ὁ χρησμὸς τ' πάλαι σοῦ τ' χρησθέντος ὁ φανεὶς ἀρτίως ἐλή-
λυθε τάνδε θηβαῖον ζητεῖν δ' κρυπτόμενον ἄνδρα ἠδὲ δ' φονέα. Φοιτᾷ τ'
τ' ἀγρίαν ὕλαν. ἐκεῖνος ὁ τε φονδικὼς, πάντα χοῦ κρυπτόμενος οὐ βούλεται
ἑαυδ' ἐμφανίζαι. Εξιχνεύειν. δ' ἐπήγαγε. τὰ ἄλλα ὀνόματα ξοπικῶς,
ὡς δ' ἄγρας ταύτης τ' τὸ πάντων ζητουμένων, δ' ὥστε πᾶς ἐν ὕλῃ κεκρυμμένων.

ἐλαμψε δὴ τ' νιφόεντ'
ἀστίως φανεῖσα φάμα Παρνασσοῦ,
δ' ἄφυκτον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν.
φοιτᾷ δὴ τ' ἀγρίαν ὕλαν,
αὐάτ' ἄντρα τε σπήλαια ὡς ταῦρ',
μέλεα μελέῳ τοδὶ χλωρεύων,
τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπωνοσφίζων
μαντεῖα. τάλ' ἀεὶ ζῶντα τοὐπιτάταν.
δεινὰ μὲν δ', δεινὰ παράσεται
σοφὸς οἰωνοθέτας.
οὔτε δικοῦντ', οὔτ' ἀγορεύσκον-
θ'. ὅ, τι λέξω δ' ἀπροφάσω.
πέπεμμαι δ' ἐλπίσιν,
οὔτ' ἐνεὰ δ' ὁρῶν, οὔτ' ὀπίσω.
τί δὴ ἢ Λαβδακίδαις, ἢ δὴ
Πολύβου νεῖκος ἔκειτ',
οὔτε πάροιθέν πτ' ἔγνωτε,
οὔτε τανῦν πω ἔμαθον
πρὸς ὅτου δ' ἢ
βασάνῳ, ὡθὶ τὰν ἐπίδαμον
φάτιν εἶμι Οἰδιπόδα,
Λαβδακίδαις ἐπίκουρ
ἀδίκων θανάτων.
ἀλλ' ὁ μὲν δὴ Ζεὺς, ὅ, τ' Ἀπόλλων,
ξυνοἶδ', τὰ βροτῶν εἰσ' ὁτοῦν.

Τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπωνοσφίσων. αὐτὶ τ' φυγόν. δ' ἐν τόπῳ ἢ
εἶπεν αὐτὶ τ' χρησμῶν. οἷον, δὲ χρησμοὶ δ' φεύγει μέχρι νῦν ὁ
μῦθος τ' θεοῦ. ὅπῃ ἡ πυ
θὼ μεσόμφαλος, δηλοῖ μ' ἢ πεὶ δὲ ἀεὶ δὲ ἱστεία. μ' ὅπ χρύσοι
ἄξο δ' δὲ αὐάκεινται. ὅπ
ρύτο χάριν ἐκεῖσ ὁ ζεὺς δ' μαν
τεῖ ἰδρύσατο. Μαντεῖα δ' ἀεὶ
ζῶντα. ἀλλ' οὐλέν ἢ τρυτὰ μαν
τεύματα δὼ ποτᾶτ ζῶντα μ'
ἰχύοντα τῇ ἀληθείᾳ. Δεινὰ
μὲν δ' δεινά. μεταβαίνουσιν δ'
τὰ εἰρημένα ὑπὸ τειρεσίᾳ. σοφὸν
μὲν δ' ἀνδ' ὁμολογοῦσιν. Σο-
φὸς οἰωνοθέτας. τειρεσίας ὁ τὰς
πλήσεις τ' οἰωνῶν δ' πιθείς. Οὔ
τε δικοῦντα. οὔτε πω ὰ οὔτε ἔ
πω. Δεινὰ παράδ'. ρύτῳ ἐ-
χθέσαρ, ἐπεὶ ἔδοξε θύχρ δ' ἐνε
χθῆναι πρὸς δ' ἄρχοντα. Τί δὴ
Λαβδακίδαις. εἰκότως ἀπρεσβῦσι πρῖον δ' νεῖκος γένοτε ρὸς ὑπὸ λαβδάκα πρὸς δ' ἐν
πόλυβον. ἔπη δ' νομίζουσιν ἀνδ' δ' πόλυβα. Λαβδακίδαις. δ' λαΐῳ. Τῷ πόλυ
βα. δ' οἰδίπυ. Πρὸς ὅρου δ' βασάνῳ. αὐτὶ τ' πίῳ λογισμῷ. τίνος πράγμα-
τος κρίσ χρησάμενος τοῖς λεγομένοις πιστύσω οἰδιπόδα ἦσαν κατὰ οἰδιπόδος.
ἄδικ εἰμ'. τὴν κατὰ τ' οἰδίποδος γιγνομένην πρὸ τειρεσίᾳ. Ἀλλ' ὁ μὲν δ' ζεύς.

Κλῆσιν αὐαφρέπει τὰ τοῦ τειρεσίου εἰρημένα. καὶ φασὶν ὅτι οἱ μὲν θεοὶ σύνεσιν μόνοι τὰ τῶν ἀνθρώπων εἰδότες. ὅτι δὲ οἱ μάντεις μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων τὶ ἐπίστανται οὐ φημι. οὐδὲν γὰρ ἐστὶ κείσε αὐτὴ ἀληθὲς ὄζει. γένοιτο μὲν γάρ τις κατὰ σύνεσιν ἕτερος ἑτέρου προέχων. οὐ μὴν αὐτή γε ἐπίσημον ἐκμαντικῶς ὄζειν. ἀλλ' ἐκ φύσεως, οὐ ἐνδεχόμενος ἑκάστων στάρεσιν.

ΑΝΔΡΩΝ δ' ὅτι μάντις. οὔπω πιστεύω ὅτι οἱ μάντεις πλέον ἐμοῦ φονοῦσιν. Σοφία δ' ἂν σοφίαν. σοφίαν νῦν φησι δ' ἔνεστιν ἐμόν. ὃ δὲ λέγει τὸ ὄζειν. ὅτι ἐν τῷ ξυνέχεσθαι ἄλλος ἄλλον, πρὸς ἔλθοι νικήσειεν. Ἀλλ' οὔ πω' ἔγωγ' ἂν πρὶν ἐγὼ ἴδοιμι ταῦτ' ἐν νέοισιν ὀρθὰ μεμφομένους δίκην βασιλέα, οὐδ' ὀρθὸν ἂν αὖ δ' ἔρπος φαίην, πρὶν ἵδοιμι ἐφ' ἁμοῖς τὰ ἔρπα δίκην τὸν ἀτόβασιν. φανερὰ γάρ. ἃ μὲν ἐγκαλοῦσιν αὐτῷ ἄδηλα δ' οὐ πάντως ἀληθῆ. ἃ δὲ καὶ σοφὸς ὤφθη, βασάνῳ θ' ἁδὺ πλὶς. τῷ, ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς, οὔ πω' ὀφλήσει κακίαν.

ΒΑ σάνῳ θ' ἁδὺ πλισ. κείσει τε ἡλὶς ὤφθη τῇ πόλει. ἢ οὕτως. ἀπὸ δ' βασάνου δὲ δ' σφιγγὸς, ἡλέγετο ἢ πόλις πρὸς σὴν οἰσί πρέπει. Ανδρὸν πλῖται. ἔρχεται ὀκρέων ὧδε τῇ κατὰ ἑαυτὸ τοσούτοις ἀγανακτῶν, δ' ἀπολογήσασθαι βουλόμενος. πολίτης ἦμος δεινὸν σεῖνα, οὐδ' ἐπὶ τε ἦμῷ δ' σῦν. ὡς σὸν ἀπὸ δ' αὐτ' ὄζειν ἐμοὶ πόλεϊ συμπλεύσει μοι δ' σῦν. ὡς σὸν τὴν αὐτὴν ἐμοὶ πόλιν οἰκεῖ. Ατλητ μὴ κ' τερῶν. μὴ φέρων. δυσαναχετῶν.

Εἰ δὲ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς. ἐν ταῖς δυσχερείαις ταῖς νῦν νομίζεται πεπρεσβεύειν δ' ἐμοῦ εἰς βλάβην φέρον, εἴτε δ' λόγον εἴτε δ' ἔργον, οὐδαμῶς ὄζειν ἐμοὶ θυμία τ' ὢν πλὴν χρόνῳ πρεκδηλομένης ὡσὴς φέρονί τινδε τὴν κατηρείαν. οὐ δ' εἰς ἀπολοῦν. δ' ἀπολοῦν ἐνίοτε δηλοῖ δ' ἀπίκιλον, οἷον ἀπολοῦν ἦθος μὴ ἀπολοῦς λόπος. ἐνίοτε δ' ἀσύνθετον. ἐνταῦθα δ' ἐν δηλοῖ καὶ πικικὴν ἐξουσίαν, ἀλλ' εἰς πλὰ ὀφείλων

λων εἰπεῖν πρὸς δ' οὐ δ εἰς ἀπολοῦν ἢ ζημίαν μοι τ' λόγου ῥύσῃ φέρῃ, ὁ δὲ εἰς μέγεθος ἀπολίσωσι. μάχην γὰρ πλὰ μὴ ὠθίσεως εἰς τὴν τ' μεγίστου ὑπέρθεσιν. Ἀλλ' ἤλθε μὴν δή. ἐπειδ' ἢ δ' τ' χοροῦ πρόσταγμ' ἰσόρροπον δεῖ ἐν ταῖς δίκαιαις ἔχειν, δεῖ δ' ὧδε νῦν πεπυθεῖται δ' κρέοντα, ὅτι ἴσως κατ' ὀργὴν τ' ρεῖπεν ἐρεθισθεὶς ὑπὸ τ' μάντεως. Πρὸς τ' δ' ἐφάνθη κατ' ἐμῶ τησιν ὁ λόγος. Ἐξ ὀμμάτων ὁρθῶν τ' χοροῦ οὐκ ἔχοντος λέγειν τίνι γνώμῃ ταῦτα ἐλέγετο, ἀπὸ τῶν ἔξωθεν συμβάλλειν βουλόμενος ὁ κρέων, ὧδε τ' ἐλέμμαρος τ' ἀχήμαρτος ἐν ᾧ ταῦτα ἔλεγεν ὁ οἰδίπους πυνθάνετο. Τοῦ δὲ Ἰαὐδρὸς. ἀντὶ τ' ἐμοῦ τ' λαΐδ. Οἶδ' ὡς πιόντων. ἀντὶ τ' πιόντος. ἔστι δ' ἀτδικισμός. λέγειν σὺ δηνός. σὺ μὲν δηνὸς εἶ ἐν ᾧδ' λέγῃ. ἐγὼ δὲ οὐ μὲν ἐννοίας σου ἀκούω δ' τὴν διαμένουσαν. Οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην. οὐκ ἐκτίσειν τὴν τιμωρίαν. ὑπέχει τὰ νῶτα θάλασσα ᾧ δοκῶ σῴζεσθαι ὑπὸ κείμενα ἔχει. ὑποκείμενον ἔχει ταύτην εἰς δίκην. ὅτε δὲ ἄνδρ' λοιδορῶσι δ' ὄζειν συνυπακούεται.

ΤΟΝ σεμνόμαθον. ἐν εἰρωνείᾳ. δ' ὅθεν πὸ θέλῃ λέσθαι δ' τειρεσίαν.

οἰδί πόσον τίν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάϊος χρόνον;
κρέ δέδρακε πῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
ΟΥ ἢ ἐννοῶ. ἐπεὶ κατὰ πρᾶλη ψιν εἶπε, λέγει τί με ἐρωτᾷς ἀγνοῶ.
οἰδί ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι.
κρέ μακροὶ παλαιοί θ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
οἰδί τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;
κρέ σοφός γ' ὁμοίως, κἀξίσου τιμώμενος.
οἰδί ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τοῦ τότ' ἐν χρόνῳ;
κρέ οὔκουν, ἐμοῦ γ' ἑστῶτος οὐδαμοῦ πέλας.
Ἀλλ' οὐκ ἔρευναν. ζήτησιν. δοκιμασίαν.
οἰδί ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε;
κρέ πρέσχομεν. πῶς δ' οὐχί; κοὐκ ἠκούσαμεν.
οἰδί πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ἤυδα τάδε;
κρέ οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φονῶ, σιγᾷν φιλῶ.
οἰδί τοσόνδε γ' οἶσθα. καὶ λέγοις ἂν εὖ φονῶν.
κρέ πῖον τόδ'; εἰ ἢ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.
Ὅθ' οὕνεκ' εἰ μή σοι ξυνῆλθεν. ὁ μάντις εἰ μὴ ἐλαμβανέ σε κοινωνὸν τοῦ βουλεύματος, οὐκ ἂν με ἔφη τοῦ λαΐου φονέα.
οἰδί ὅθ' οὕνεκ' εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς οὐκ ἂν πότ' εἶπε λαΐου δηφθοράς.
κρέ εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'. ἐγὼ δέ σου μαθεῖν δικαιῶ ταῦθ', ἅπερ κἀμοῦ σὺ νῦν.
ΑΝ. ἐν τέλειον, ἃ ἂν αὐτὶ τοῦ ἅ τινα ἄν.
οἰδί ἐκμάνθαν'. οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἁλώσομαι.
κρέ τί δῆτ'. ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;
οἰδί ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν, ὧν ἀνιστορεῖς.
κρέ ἄρχεις δ' ἐκείνῃ ταὐτὰ, γῆς ἴσον νέμων;
οἰδί ἃ ἂν ἠθέλουσα, πάντ' ἐμοῦ κομίζεται.*
κρέ οὐκοῦν ἰσοῦμαι σφῶϊν ἐγὼ δυοῖν τρίτος.
οἰδί ἐνταῦθα γὰρ δὴ ὁ κακὸς φαίνῃ φίλος.
κρέ οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.
σκέψαι δὲ οὖν πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς ἄρχειν ἑλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον, ἢ ἄσφεστον εὕδοντ' εἰ τά γ' αὐθ' ἕξει κράτη.
ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν τύραννος εἶναι μᾶλλον, ἢ τύραννα δρᾶν, οὔτ' ἄλλος ὅστις σωφονεῖν ἐπίσταται.
νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω.
εἰ δ' αὐτὸς ἤρχων, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων.
πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ;
οὔπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ,
ὥστ' ἄλλα

* νομίζεται

ὥστ' ἄλλα χρήζειν, ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά.
νῦν πᾶσι χαίρω. νῦν με πᾶς ἀσπάζεται.
νῦν οἱ σέθεν χρήζοντες, ἐκκαλοῦσί με.
τὸ ἢ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἔνι.
πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε;
οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς, καλῶς φονῶν.
ἀλλ' οὔτ' ἐραστὴς τῆδε τῆς γνώμης ἔφυν,
οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ.
ὃ τῶνδ' ἔλεγχον, οὗτος μὲν πυθώδ' ἰών,
πεύθου τὰ χρησθέντ' εἰ σαφῶς ἠγγειλά σοι ταῦτ'. ἀλλ' ἐάν με τοῦ τερασκόπου λάβῃς κοινῇ τι βουλεύσαντα, μή μ' ἁπλῇ κτάνῃς ψήφῳ, διπλῇ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ ὃ σῇ λαβών.
γνώμῃ δ' ἀδήλῳ μή με χωρὶς, αἰτιῶ.
» Οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
» Χρηστοὺς νομίζειν, οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς.
» Φίλον ἢ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν, ἴσον λέγω,
» Καὶ τὸν πρὸς αὐτοῦ βίοτον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.
ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσῃ τάδ' ἀσφαλῶς. ἐπεὶ
» Χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος,
» Κακὸν δὲ, κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίοις μιᾷ.
Χο καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν
» ἄναξ. Φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς, οὐκ ἀσφαλεῖς.
οἰδί ὅταν ταχύς τις οὐ πιβουλεύων λάθρᾳ χωρῇ, ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν.
εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν πεπραγμένα ἔσται, τὰ μὰ δ' ἡμαρτημένα.
κρέ τί δῆτα χρήζεις, ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν;
οἰδί ἥκιστα. θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.
κρέ ὅταν προδείξῃς. οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.
οἰδί ὡς οὐχ ὑπείξων, οὐδὲ πιστεύσων λέγεις;
κρέ οὐ ἢ φονοῦντά σ' εὖ βλέπω.

ΠΩΣ δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἄν. πρὸ κατασκευάσας ὡς ἄμεινόν ἐστιν αὐτοῦ τοῦ τυραννεῖν, τὸ ἀφόβως κοινωνεῖν τῇ τυραννίδι, τοῦτο ἐπήνεγκεν. ὁ γὰρ νοῦς, ὁ ταῦτα τὰ συμφέροντα ἐνθυμούμενος, οὐκ ἂν γένοιτο κακός. ὥστε ἑτέρῳ τινὶ ἀσυμφόρῳ ἐνθυχειρῆσαι. Φρονῶν. αὐτὶ τοῦ φονοῦντος. ἢ οὕτως. ὁ καλῶς φονῶν νοῦς, οὐκ ἂν κακὸς γένοιτο. Καὶ τοῦτ' δ' ἔλεγχον, οὗτος μὲν πυθώδ' ἰών. ζήτησόν φησιν εἰ τὸν χρησμὸν ὑγιῶς ἀφῖγμαί σοι φέρων. εἶτα εἰ κατεκοινώνησα τοῦ μαντείου τοῦ τειρεσίᾳ. Διπλῇ δὲ τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ. ὅτι καὶ αὐτὸς τὸν ἐμαυτοῦ καταψηφίζομαι θάνατον. Χρηστοὺς νομίζειν. ἀγαθούς. τοῦ χρηστῷ ἐναντίον ὁ φαῦλος. ἔστι δὲ χρηστὸς οὗ ἡ ὁμιλία ὠφέλειαν ἐμπριεῖ, φαῦλος δὲ οὗ ὁ βίος ἄτακτος καὶ ἀκόλαστος, ὡς καὶ ἄλλους βλάπτεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ὁμιλίας. τῷ ἀγαθῷ δὲ ἐναντίον ὁ κακὸς, τῷ καλῷ δὲ ὁ αἰσχρὸς ὃ ὁ δυσειδής.
Φίλ) ἢ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν. ἴσον γάρ ἐστι κακὸν, ἀποθήσασθαι φίλον ὃ τὸν ἑαυτοῦ βίον. Καλῶς ἔλεξεν. σοὶ εὐλαβουμένῳ πεσεῖν. ἢ ἐνθυβουλευθήσεσθαι πρὸς αὐτοῦ, καλῶς ἔλεξεν ὁ κρέων ὅτι ἐν χρόνῳ γνώσῃ τὰ δ' ἀσφαλῶς. ὁποῖός εἰμι πεῖσέ. ὁ δὲ ταχὺ βουλευόμενος ὃ μὴ πολλάκις βασανίζων τὴν γνώμην, σφάλλεται. πρὸς ὃ ὁ οἰδίπους φησὶν, ὅτι πρὸς τὰς ταχείας ἐνθυβουλὰς δεῖ ταχεῖαν καὶ τὴν ἄμυναν εἶναι. Τὰ τοῦδε μὲν. τὰ τοῦ κρέοντος τοῦ ἐμοὶ ἐνθυβουλευσαμένου. Τὰ μὰ δ' ἡμαρτημένα. ἡ ἄμυνα. Ὡς οὐκ ὑπείξων. οὕτως λέγεις ὡς μὴ πεισθησόμενός μοι ἀλλ' αὐτὶ λέξων τῇ κελεύσει.

ΟΓΟΥΝ ἐμόν. ὅσον ἥκει σε οἰλί σ' ἰδοῦν ἐμόν.
μὲ, καλῶς βουλεύομαι. ἢ οὐ τῶς, κρέ' ἀλλ' ἐξ ἴσου λῆξ' ἁμόν.
σ' ἰδοῦν ἐμαυτῷ σύμφορον πι. οἰλί' ἀλλ' ἔφυ κακόσ.
ΟΔ. πρὸς ὅ,τι φησιν ὁ κρέων, ὅ,τι κοὐ κρέ. εἰ λέξωι εἰς μηλέν;
σ' ἐμὸν σύμφερον δεῖ σε σκοπεῖν, οἰλί' ἀρκτέον γ' ὅμωσ.
ἐπεὶ οὐ δίκαιος ἀκαίρως ὑπονοεῖ- κρέ' οὐ τοι κακῶς γ' ἄρχουσθ'.
σθαι. Εἰ δ' ἐξωιεῖς μηλέν. ὧν ὑπ' οἰδί' ὦ πόλις, πόλις.
νοεῖς. Ἀρκτέον γ' ὅμωσ. ἀλλὰ κρέ' κἀμοὶ πόλεως μέτεστι τἀλ', οὐ σοὶ μόνῳ.
χὴ βασιλεύειν. Ἰσα κινοῦντες χο πάυσασθ' ἄνακτες. καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ
κακά. Φιλονεικοῦντες. Οὐκ εἶ τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ιοκάστην. μθ' ἅς
σύ τ' οἰκουσ. αὐτὶ τ' οὐκ ἐλευ- σ' νῦν πρεσὼς νεῖκος, εὖ θέσθ' ἕως χερών.
σῃ. καλῶς λὲ οὐ πωθάνεται ιο τὶ τὴν ἄβουλον ὦ τάλαι πορει σάσιν
τὴν αὐτίαν θ' ἕεισδ', ἐκ πασ- γλώσσης ἐπήρατ', οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς
λομένη. ἅμα λὲ ἵνα μὴ δι οὕτω νοσούσης, ἴδιά κινοῦντες κακά;
λογίαν ἦ. Δυοῖν ἀπεκρίνας. ἓν οὐκ εἰ σύ γ' οἰκοις; σύ τε Κρέων καὶ ἁ στέγας;
τῶν λύο πιήσας. Μὴ νῦν ὀναί κρέ ὅμαιμε, λεινά μ' οἰλίπις ὁ σὸς πόσις
μην. τ' εἰσὶ θλονότη. Τούς λέ- δρᾶσαι δικαιοῖ, δυοῖν ἀπεκείνας κακοῖν.
γ' οἵ. σθ' τοι χοροῦ. Πιθοῦ θελή ἢ γῆς ἀπῶσαι παῖδας, ἢ κτεῖναι λαβών.
σας, φονήσας τ' ἄναξ. οἷον, μὴ ἴῃ οἰλί ξύμφημι. δρῶντα γάρ νιν ὦ γύναι κακῶς
ὀργῇ εἰκών, ἀλλὰ τὰ δ' ἑοντα ἐιλίφα ῥύμὸν σῶμα βὴ τέχνῃ κακῇ.
δασκε- λάμβος. καλῶσ δ' θε κρέ μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ' ἀρᾶσος, εἰ σέ τι
λήσας. πάλαι κις δὴ τᾶς ὀρ λέβρακ', ὁ λοίμιλω, ὧν ἐπαισ πᾷ με δρᾶν.
γᾶς μετανωναί ζω σ ὀφείλων, ιο ἐσ πεδ σ θεῶν πίσθυσον οἰλίπις τάδε,
κἀδύμβρος ἐμμένῃ ῥῖς ἀμ- μάλιστα μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν.
μασι. Τὸν οὔπτε πρὶν νήπιον. ἔπειτα κάμέ, ἴσ λέ θ', οἳ πάρεσί σοι
ἢ δ' ἐν ἕρᾳ πρὶν χρόνῳ. ἢ τὸν ἐν χο πίθοῦ θελήσας, φονήσασ
ἕρᾳ εἰρημένῳ λόγῳ ἀπελογί- τ' ἄναξ λίασομαι.
ζ δή, νῦν δ' ἐμεγάλω πίστιν ἐ οἰλί τί σοι θέλεισ δῆτ' εἰκάθως;
παγόμενον ἀπ' τοῦ ὅρκου αἰδέ χο δὶν οὔπτε πρὶν νήπιον,
σθητι. Τὸν ἐναγῆ φίλον. γρα νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν,
φεται φίλον ἐναγῆ. ἐναγὲς ἦ, κατάισθησαι.
δ' σεβάσμιον μ' ἀργόν. ἄπος πτ δ' οἰλί οἶσθ' ὃν ἃ χρήζεις;
ἱερὸν σέβας. ὅθεν κοὐ δ', ἄχημ' ἐ χο οἶδα.
χεται, ὡς στεγόναι ἄχαμαι. κατ' οἰλί φάζε δὴ τί φής.
ὄφημισμὸν λέγῃ τὰ μιάσμα χο δὶν ἐναγῆ φίλον μὴ πτ' ἐν αὐτίᾳ
τα ἄπα λέγει. οἱ μιαροὶ ἑνα βῷ ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον ἐκβαλεῖν

χῆς

χῆς καλοῦντ'. ὁ ἠνοῦς. δ' ν μηλέπτε τὺ φίλων ἐν ἀφανεῖ αὐτίᾳ πνόμων, ἀλλ
λὰ καθαρὸν ὄντα, σθόμθα μὴ λόγῳ ἄτιμον ἐκβαλεῖν, ἀλλὰ πρεσλέξαθ' αὐ
τ' τὴν ἀπλογίαν. ἢ ἐναγῆ δ' ν ἐνεχόμενον μίσει, οὕτως. σθόμθα τ' μηλέπτε θ'
ναῳῦς γενομένα εἰς φίλους, μὴ ἐν ἀφανεῖ αὐτίᾳ ἄτιμον πικῆς δ' ν λόγῳ. ἢ δ' ν
ἐναῖ, δ' ν σοὶ νομιζόμῳ ἐναγῆ.

οἰλί εὖ νῦν ἐπίσθ. ταῦθ' ὅταν ζητῇς, ἐμοὶ
ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ φιλτ γῆς.
χο οὐ δ' ν πάντων θεῶν
πρόμον ἅλιον.
ἐπεί, ἄθεος, ἄφιλος,
ἅ, π τύμαρ ὀλοίμαν,
φόνησιν εἰ τάνλ' ἔχω.
ἀλλ' μοι δυσμόρῳ
γᾶ φθίνθ', ὑχεῖ ψυχάν.
ὑ τά δ' εἰ κακοῖς κακὰ
πρόσαφει ῥῖσ πάλαι τὰ πρόσ σφῶν.
οἰδί' ὅδ' ἴτω, κεῖ χρή με παντελῶς θανεῖν,
ἢ γῆσ ἄτιμον τ' δ' ἀπωθ' ναι βίᾳ.
δ' γὰρ σόν, οὐ δ' τ' δ' ἐπικτείρω σόμα
ἐλεεινόν. ὅυρσ δ' ἐνθ' ἂν ἦ, συγήσεται.
κρέ συνὸσ μὲν εἰκών, δ' λοσεῖ. βύσ δ', ὅταν
θυμοῦ πράσης. αἱ λὲ ριαῦται φύσεις,
αὐταῖσ δικαίωσ εἰσὶν ἄλγισται φέρειν.
οἰλί οὐκουν μ' ἐάσεισ, κἀκβὰσ εἶ;
κρέ πορεύσομαι,
σοῦ μὲν τυχὼν ἀνῶτος. ἐν ᾗ ῥῖσ δ', ἴσθ'.
χο γύναι, τί μέλλεις κομίζειν
δόμων τόνδ' ἔσω;
ιο μαθοῦσά γ' ἥτις ἡ τύχη.
χο δόκησισ ἀνὼς λόγων
ἦλθε. δ' πῆ δὲ
δ' μὴ νδικον.

Σ ΕΥ νῦν ἐπίστω. γίγνωσκε ὅτι
τούτῳ βωπορῶν ἐμὲ δικεῖς. οὐ γὰρ
ἄλλο, ἢ ὄλεθρόν μοι ἐπᾴρῃς,
εἰ πρόθομαι δ' ν ὠθίζεσθουλθυκό
τα. Οὐ δ' ν πάντων θεῶν. δ' ὅσ κ
κατα πέφθυκεν. ἀξ οὗ μάλιστα ἐ-
λόκῃ πᾶσα δ' ν βασιλέα. ἥλιον
λὲ ὄμνυσιν ὅτι πάντα ἑωρακὼσ
αὐτός βυήσθει δ' πᾶν. Ο,τι πό
μαθον ὀλοίμαν. αὐτὶ τ' ἔχαρσ
ἀπλοίμην. Οδ' ἴσ' ἴτω. δ' φιλό
κοινον αὐτ' κάνταῦθα σείκνυσθ'
ὡς οὐ δ' ἑαυτ' ν πακεχωρηκόρσ
ἀλλὰ δὴ τὴν πόλιν κἀν σέ ἐκ αὐ
δ' ν πειθ' ντα κινδυνεύσει. Στυ
γνὸς μὲν εἰκων. δ' λοσ εἰ ἀνὴρ
εἰκων. ὅταν δ' πέρας ἔλθησ
τ' ὀργῆσ, τότε βαρέως οἴσεισ δ'
πραγμα, οἷον μετανοήσ ι. ἡ ἄδ'
κα ἐνθυμηθήσ η. ἐπὶ λὲ ἐμμένει
ὁ κρέων τῇ αὐ ᾗ παῤῥησία, ὥσ
σάμβος ὡσ οὐ δ' ν ἐσκαιώρησεν.
Σ οῦ μὲν τυχὼν ἀνῶτ θ'. σοῦ μὲν
μὴ ὠθισαμέν' τὴν ἐμὴν προαίρε
σιν. οἷον κτονοκόρσ με. πρὰ δ' ῥύ
ρισ τ' ὁμοίας δ' ξασ ἦν ἡ πρώκτ
εἶχον σθ' ἐμέ. γύναι τί μέλλισ.
ὡσ κατέτηκεν ὁ χορὸσ τὸν οἰδί

σθ' δσ, πξεκελεύετ ᾗ γυναικὶ εἰσάγειν αὐτόν. Μαθοῦσα γ' ἥτις ἡ τύχη. πι
θανσ μ' δ' σχολάχθαι αὐδ', σ ζητεῖ τ' ν αἰτίαν. ἅμα δ' ἡ ἵνα ἀρχὴ γένητ
τ' ἀναγνωρισμοῦ. Δόκησις ἀνὼς λόγων. ὁ χορὸσ τερ ἀμφοτέρων ἀπλογεῖ
τερσ μὲν τ' κρέοντος, ὅτι ἀπ' ἀλλήλοις ἐγκέκλητα. τερσ δ' τοῦ οἰδίπ δος, ὅτι
εἰκότωσ ὠργίσθη, ὧν ῥιούρισ δαβληθείς.

ΑΜΦΟΙΝ ἀπ' ἀυτῶν, ὅιον ἀμφὶ περὶ τ' ὀλαφορᾶς ἀὶ ποίεισι. Α λισ' ἐμοιγ' ἄλις. ἀυτ' ἔκες μοι φαίνετ' ἐκ λόγων ἔνθα' ἔλιξεν. αὐτὶ τ' ἐκ ἀκαιρὰ λέλεκται. Ω ἄυτ' ἔκες ὅδιν ἀναπεπαῦσθ' ὅισί ὁρᾶσ' ἵν' ἥκεισ ἀγαθὸς τὰ τ' λόγω, ἔνθα ἔλιξεν ἡ σάσισ. Ορᾶσ' ἵν' ἥκεισ ἀγαθός. τὸ τόδ' φησὶν ὁ ὀισὶ ἴσως ἀγανακτῶν. ὀλὰ τὶ πρὸσ ἕτερον ἀποφεύγεις. καὶ μὶ ἀπειθὴς ὢν ἀνὴρ Ω οὐχ ὁμολογεῖς τὰ λυτθέντα μεῖζ' ἰοκάσ'. ὀλὰ τί δ' οὐ θορυβίζ' μοι. ἀλλὰ παραίνεις με ὑπὲρ τ' κρέοντος. Εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον. πλάκισ φησὶ τὰ ἐπελθόντα κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν εἶπόν σοι, ὅια καὶ ἐν ὄισ' ἀνωτέρω ὠμνυεν. Ιδὶ ἡ πλαφόνιμ). οὶσὶ ἴδι πεφάνθαι με πλαφόνιμον. ἀντὶ τ' πλάφονα μ' ἀνόκτον. μ' ἄ πρὸν ὢν τὰ φόνιμα. σ' ἴσ' ἡ δ' αὐ οὶσὶ Φονέα με φησὶ λαΐσ καθεσάνκι. δ' εἶπεν, ἀντὶ τ' μωρὸν καὶ ἀνόητον μ' ἄπρ). Εἰσὶ νοσ φίζομαι. οὶσὶ μάν τιν μὲν κακοῦργον εἰ ἀλόχριόν σε μ' οὐκ οἰκεῖον νενόμικα. ἢ οὔ πω σ', εἰ σε ἀπκρύπτομαι. ἢ ἐκφέρμαι. μ' οὐ συνοίνο μάισι. ἢ οὔ πως εἰ βούλομαί σε ἐκβαλεῖν δ' ν ρῶτα ἡμᾶς ὑπερ γετήσαντα. Κατ' ὀρθὸν ὄυρησασ'. ἐσκησασ'. ἐσωσασ'. Λέγ' εἰ σαφῆ. λέγε εἰ σαφῆ ὄδιν ἃ μέλλ λῃσ' ἐγκαλεῖν. ὅιον ὁμολογμένα. Τόγ' εἰς ἑαυτόμ. ὅσον κατὰ δ' ν εἰς ἑαυτ' κον μέρ'. ἢ ὀγω κατὰ τὴν ἑαυτ' δύναμιν.

ἀμφοῖν ἀπ' ἀυτῆς
νεάνι.
καὶ τὶς ἦν ὁ λόγοσ;
ἄλισ ἐμοιγ' ἄλισ γ' ἅσ προπενσομένασ φανεῖ), ἔνθ' ἔλιξεν ἀυτ' μένειν.
ὁρᾶσ ἵν' ἥκεισ ἀγαθὸσ ὢν γνώμῃ αὐτῆς, νόμον πρεῖσι, μὴ καταμβλύνων κέαρ;
ἄναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον, πολλάκισ δ' ἐπεξαφόνιμον ἄπορον ὠδὶ φόνιμα πεφάνθαι μ' ἄν εἴ στενοσφίζομαι. ὅσ τ' ἐμὰν γᾶν φίλαν ἐν πόνοισ ἀλύσασαν, κατ' ὀρθὸν οὔρησασ. τανῦντ' ἐνπαρεῖσ' ἐμοῦ τ' κἀκείνασ πάρα. Ω σὺν μοῖ, ὥσπερ γ' ἡ φάτισ, ξένοι πρὸ λῃσταὶ φονεύσασ' ἐν τριπλαῖσ ἁμαξιτοῖσ.

Φανεσ δ' σοι σημεῖα. ἓν δ' ἅμα πλακαλοῦσαν ἐκπίθεσθ τὰ εἰσ τὴν ὑπόνοιαν ἀσ δ' ν ἐμβαλοῦντα.

Παισ' ὸσ λὲ βλάσασ, οὐ δέχον ἡμέραι
τρεῖσ, κἀ νιν ἄρθρα κεῖνοσ ἐνζευξασ πδοῖν,
ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν εἰσ ἄβατον ὄροσ.
κἀν ταὐθ' Απόλλων οὔ τ' ἐκεῖνον ἤνυσεν
φονέα γενέσθ πατρόσ, οὔτε Λάϊον
δ' λεινὸν ὀὐφοβεῖρ πὸσ παισ' ὸσ, θανεῖν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ δώσασαν.
ὧν ἐνζέπρο σὺ μηδέν. ὧν κ' ἂν θεὸσ
χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίωσ αὐτὸσ φανεῖ.
οἰδί οἶόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίωσ ἔχει γύναι,
δυσχὴσ πλάνημα καὶ νακίνησισ φρενῶν.
πρίασ μεμίμνησ' τ' ὠσοσ ἀφεὶσ λέγεισ;
οἰδί ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὡσ ὁ Λάϊοσ
κατασφαπεῖν πὸσ ξιπλαῖσ ἁμαξιτοῖσ.
νυσ' ἄρ' ἦν ταῦτ', οὐδ' ἔπω λέξαντ' ἔχει.
οἰδί τὶσ χρόνοσ ἦν σ' ὅδιν ἐξελυθών;
ἐδὸν πρόσθεν, ἢ σὺ τ' ἔχων χθονὸσ ἀρχὴν ἐφάνθ, ταῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.
ὦ Ζεῦ. τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;
τί δ' ἐσί σοι τοῦτ' οἰδίπουσ ἐνθύμιον;
μὴ πομ' ἐρώτα. δ' ν ἦ Λάϊον φύσιν
τίν' εἶχε φάζε. τίνα δ' ἀκμὴν ἥβησ ἔχων.
μέγασ. χνοάζων ἄρτι λευκανθὲσ κάρα.
μορφῆσ ἦ δ' σῆσ, οὐκ ἀπεσάτη πολύ.
οἰδί οἴμοι τάλασ. ἔοικ' ἐμαυτ δ' ν εἰσ ἀρὰσ
δεινὰσ προβάλλων ἀρτίωσ, οὐκ εἰδ' ἐναι.
πῶσ φῄσ; ὀκνῶ μὲν πὸσ σ' ἀπροσκοπῆσ' ἄναξ.
οἰδί δεινῶσ ἀθυμῶ, μὴ βλέπων ὁ μάνθις ᾖ.
δείξεισ δ' ἐμᾶλλον, ἢν ἓν ὀρθεί πησ ἔπ.
ἐγὼ μὲν ὀκνῶ μὲν. ἀσ' ἂν ἔρῃ, μαθοῦσ' ἐρῶ
οἰδί πότερον ἐχώρει βασὶσ, ἢ πολλοὶσ ἔχων
ἄνδρασ λοχίτασ, οἵ' αὐτὴσ ἀρχηγέτησ;
πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντεσ. ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν κῆρυξ. ἀπήνησ' ἦγε Λάϊον μία.

Παισ' ὸσ λὲ βλάσασ. καλδσ δ' ν τόδων προσέθηκεν, ἵνα εἰσ ἀπόμνησιν ἀγάγῃ δ' ν οἰδίπουσ. Φωκὶσ μὲν ἡ γῆ κλήζετ'. χάσ δ' ὁδόσ. βοᾶι αὐλίσ φησὶ τ' ν χάσ δ' ν ὁδόν. ὁδὲ ἀμαχύλ βοᾶι πεντίασ, οὕτωσ. ἐπεὶ μὲν ἦλ ὁδοῦ βραχύλαον, χάσ κελεύθ βίοδον, ἔνθα συμβολὰσ διῶν κέλευθον πεντιάσων ἠμείβομεν. πινὲσ δὲ τ' ν δαυλίσ ἀναχίσ λέγουσιν οὕτωσ, κείσαντε ζαθέν Ω ἀναχίσ καὶ πανοπῆα.

Ωζεῦ. τί μ βρᾶσαι. ἀναμιμνήσκεται ὁ οἰδίπουσ Ω τ χόνου. μ' τόπ. Ω πὸσ δ' ν λίαφησί, τί μοι ποιήσεισ. Τίνα δ' ἀκμὴν ἥβησ. ἡλικίασ. κυρίωσ δ' ἡ ἀκμὴ τ' ἡλικίασ. Μέγασ χνοάζων. εὖ τ' ἀ πρὸ Φοινῆσ ταῦτα σημεῖα εἶπεν. Οκνῶ. δ' έδοικα. καὶ ὅμαρθ, Οκνείω δ' ἵππουσ ὠθεῖσθαι νέμων.

ΟΙΚΕΥΣ τῆς. οἰκέτης. ἐκ τ' αὐτ' οἴκου ὢν. Ἄξιος γὰρ ὅ γ' ἀνήρ. οἰλί ἦ καὶ σὸ μοι σὺ τὴν χάριν τανῦν πρεῖν; οἷον δ' ἐλύτ' ημα οὐχ ὑπερβαλε δοῦλον. Πάρεστιν. οἶσθ' οὖν ὅμιλε αὐτ' ὃν πρέπει. Μὴ ἦρ δὲ μερόπ. φερεκύδης φησὶ μέδουσαν εἶναι τὴν πλούτου χωπικα. θυγατέρα δὲ ὀρσιλόχης τοῦ ἀδελφειοῦ. οἱ δὲ αὐτο χίδα τὴν χάλκωνος.

Δ ωείς. πλοπτυνησακή.

ὁρᾷς δὲ λέξας ὧδε λόγους ὑμῖν γύναι;

ιο οἰκεύς ας. ὥσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.

οἰλί καὶ δόμοισι τυγχάνει τανῦν πεῶν;

ιο οὐλιτ'. ἀφ' οὗ δὲ κεῖθεν ἦλθε, κράτη σέτ' εἶδ' ἔχοντα, λαΐονθ' ὁλοὸπα, ἀκέτουσε δὴ ἐμῆς χερὸς θιγών, ἀγρούς σφε πέμψαι, καπὶ πιμνίων νομὰς ὡς πλεῖστον εἶη δ' ἄπορος ἄστεος. κἀπεμψ' ἐγώγιν. ἄξιος γὰρ ὢν λ' ἀνὴρ δοῦλος φέρειν ἦν ὅδε κ μείζω κακὰ ν

οἰλί πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πόλιν;

ιο πρέσβιν. ἀλλὰ πρόσθε τί δ' ἔφίεσαι;

οἰδί δέδοικ' ἐμοὶ σὺν ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄπεν εἰρημέν' ἦ μοι, δ' ἄνιν εἰσδεῖν θέλω.

ιο ἀλλ' ἴξεται μὲν, ἀξία λέπρᾳ μαθεῖν κἀγώ, γὰγ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχω τ' ἄναξ.

οἰδί κοὐ μὴ στερηθῇς γ' ἐς τοσοῦτον ἐλπίσων, ἐμοῦ βεβῶτος. ἔρδ', ὡς ἂν ἡ μείζονι λέξαιμ' ἄν, ἢ σοὶ ὀφ' τύχης ριᾶσδ' ἰών. ἦ ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν κορίνθιος, μήτηρ δὲ, Μερόπη δοκεῖς ἡγόμην δ' ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρίν μοι τύχη ριάδ' ἐπέστη, θαυμάστα μὲν ἀξία, σπουδῆς γε μενοῦν τ' ἐμῆς οὐκ ἀξία. ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθης καλεῖ πρὸς οἴνῳ πλαστὸς ὡς εἴην πατρί.

κἀγὼ βουνοεὶς, τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν μόλις κατέσχον. θατέρᾳ δ' ἰὼν πέλας μητρὸς πατρός τ', ἤλεγχον. οἱ δὲ, δύσφορόν γ' ὄνειδος ἦγον ὠθέντι θ' ὑν λόγῳ. ζρως κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιν, ἐτέρως πόμην. ὅμως δ' ἐκνιζέρ' ἀεί τ' θ'. ὑφεῖρπε τ' πλύ. λάθρᾳ δὲ μητρὸς μ' πατρὸς πρεύομαι Πυθῶδε. κἀμ' ὁ φοῖβος ὧν μὲν ἱκόμην, ἄτιμον ἐξέπεμψεν. ἄλλα δ' ἄθλια, Θ λεινά, κ λύσσηνα προύφάνη λέγων, ὡς μητρὶ μὲν χρεὶ ἦ με μιχθῆναι. γένος δ' ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσας μ' ὤρξεν

Θ αμμάσσει μὲν ἀξία. ἔλειπ' πρὸς δ' ὀξὺ μὲν ἀκούσαντα ὡς εἶπ νόθα θαυμάζειν. σὺ μὲν τοσοῦτο φοντίσας τ' πρέσμαρς. Σκθ λῆς γε μενοῦ τι. τ' ἐξετ'. πλαστὸς. πρόσθοιπεδ'. ἀλλότριος. νόθος.

Θ ατέρᾳ. τῇ ἑτέρᾳ τῇ ἐξῆς. Ἐκνιζε. ἐλύπ. κυθείως δὲ ἐρεθικῶς λυπεῖν. Ἀτιμον. ἀνήκουστον. πολλῶν γὰρ ἀπῆλθεν οὐκ εἶπεν.

Δ λητον ὀρᾶν. δὲ μὴ δυνάμενον ὑπὸ ἀνθρώπων ὁρᾶσθαι.

Φονεύς δ' ἐσοίμην τ' φυτεύσαντας πατρός. κἀγὼ πακούσας ταῦτα, τὴν κοεινθίαν ἄστροις πλοιτὴν ἐκμεξούμενος χθόνα, ἔφθην ἐνθα μὴ πτ' ὀφοίμην κακῶν χρησμῶν γ' ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα. στείχων δ' ἱκνοῦμαι ῥύσδε θὰ χώρους ἐν οἷς σὺ δὴν τύραννον τ' ὄλωλυθ' λέγεις. κεί σοι γύναι, τἀληθὲς ἐξερῶ. φ πόλις ὅτ' ἦν κελεύθου δ' ὁδοιπόρων πέλας, ἐνταῦθά μοι κῆρυξ τε κἀπὶ πωλικὴς ἀνὴς ἀτὴνης ἐμβεβὼς, οἷον σὺ φῂς, σωκντίαζον. κἀξ ὁδοῦ μ' ὅθ' ἡγεμὼν αὐτός θ' ὁ πρέσβις πρὸς βίαν ἠλαυνέτην. κἀγὼ δὴν ἐκβρέψαντα, δὴν χοχλάτην, πτύω δ' ὀργῆσ. κεἰ μ' ὁ πρέσβις ὡς ὁρᾷ ὄχου πρασείχοντα, ἠρέμησε μέσον καρᾳ, δὶ πόλοις κέντροισί μου καθίκερ. οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν. ἀλλὰ σωτόμως σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ δεξιᾶς χειρὸς, ὑπτίος μέσης ἀτήνης βὺθὶς ἐκκυλίνδεται. κτείνω λὲ δὴ ξύμπαντας. εἰ δ' ἐξ ἦν ξένῳ γύτῳ προσήκει λαΐῳ τι συγγενές, τίς δ' ἔτ' ἀνδρὸς ἔσθιν ἀθλιώτερος; τίς ἐχθρὸς ἄμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνὴς; ὃμὴ ξένων ἔξεστι, μήδ' ἀστῶν τινὰ δόμοις δέχεσθι. μὴ δὲ προσφωνεῖν τινὰ, ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. κἀγὼ τάδ', οὐ τὶς ἄλλος ἦν ἢ γὼ τ' ἐμαυτῷ τάδ' ἀρὰς ὁ πρόσθιθείς. λέχη δὲ δ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν χεάνεω, σ' ὧν δὴ ὤλετ'. ἆρ' ἔφυν κακός; ἆρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; εἰ μεχθὴ φυγεῖν, κεἰ μοι φυγόντι, μήτε δὴ ἐμοὶς ἰδεῖν, μήτ' ἐμβατεύειν πατρίδος. ἢ γάμοις με δεῖ μητρὸς ζυγῆναι, θ πατέρα κατακτανεῖν Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε, κἀξέθρεψέ με. ἆρ' οὐκ ἀπ' ὠμοῦ ταῦτα δ' εἰμόνος, τὶς ἂν κείνων ἐπ' αὐτοῖ δὴ δ' ἀνορθοῖτ' λόγων; μὴ δῆτα μὴ δῆτ' ὦ θεῶν ἁγνὸν σέβας,

ΑΣΤΡΟΙΣ πλοιτὴν ἐκμεξούμενος χθόνα) ζυνάφησιν ἐπεὶ πρὸς μῆνας. χρόνου) ἀστέρας ἠρίθμουν δ' ἐν χρόνον. ἢ οὕτως. ἢ τὰ ἄστρα ἐπηρθρόμουν. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ πελάγη μεξούντων. ὡς ἂν δι' ἄστρων ἴσεκ μεμερομένων δ' ἐν πλοῦν. Καπὶ πωλικῆς. ἀπὸ πώλων ἐζευγμένης.

Κ ἀγὼ δ' ἐν ἐκβρέψαντα δ' ἐν χοχλάτην. δ' ἐν ἔμπροσθεν τῶν χοχῶν προβούμενον. Ὀχου. ἅρμαρς.

Δ ιπλοῖς κέντροισι. πληγαῖς δισσαῖς ἔπαισέ με ῥῖς κέντροις, οἷς ἐκέντριζε δὲ ἵππους. οὐκ ἐπίσης δὲ ἐπαισεν. ἀλλ' ἐπ' ἐμοῦ ἔλαβεν. Εἰ ἦ δὴ ξένῳ. τῷ πρὸς ἐμοῦ φονευθέντος εἰ ἦν τις πρὸς λαΐου συγγένεια. ἢ οὕτως. εἰ ἦ οὗτος ὁ ξένος ὢν ἀπέκτεινα λαΐου θσιν, οὕτω δὴ οἵστε εἰ αὐτός ἐστι. Τίς δ' ἔτ' ἀνδρός. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Δι' ὧν πρὸς ὠλερ. ὧν χειρῶν. Ἀναγνος. ἀντὶ τοῦ μιαρός. Εμβατεύειν. ὡς βαίνειν.

κλεῖσα συμφορᾶσ. αὐτὴ τρόφωσ
συμφορᾶν κλίδοις μολύσμου.
ΕΧ'ΕΛΠΙΔΑ. αὐτὴ μὰ θύ. χο
μει πρὶν ἂν σ' ἀληθὲς καταμά
θησ. Πεφασμένα. Φανερῶ γ'. οἰλί
νομένα. ἐλθόντος τ' πριμένος,
τίνα ἔξισ γνώμην. Σοὶ ταῦτ' σοὶ ιο
ὅμοια. τὰ αὐτά. ΕΦΑΣΚΕΣ αὐ-οἰσ
θὶς. Θ'ν. Θοῖρα. Οἰόζωνον. μονόζω
νον. μόνον. Τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν
πάλιν. ἀπρύπτεσθαι, ἢ ἀπρεπέ- οἰλί
σται τοῦτ' οὐ δώσει τις ἀρνεῖσθαι
ὁ βουκόλος. Τόν γε λαΐου φόνον
φανῆ. αὐθισ ὁ θεράπων. Ωσ' οὐ
κὶ μαντείας. ὅθεν ἐγὼ χάριν τ'
μαντείας οὔτε τότ' ἐκεῖνα τὰ ῥή
ματα, οὔτε ταῦτα βλέψαιμι. ιο
οὔτε ἑκάτερος πιστεύσαιμι. ἀλ
λ' ἀπρῳῶ. Εἰ μοι ξυνεῖη φέρον π.
εἰθέ μοι συνοικοίη τὴν ἄχαριν
νῦ στεβασμίαν ἀληθείαν ὁμαστό-
ζον π. οἷον, εἰθέ μοι συνείη θύ τυ-
χία, ὦ λόγων ὦ πραγμάτων ἀ
γνεία φυλακτόν π. μοῖρα λέ, ἃ
θύτυχία. οἷον, εἰ ἀληθεύω, γέ-
νοιτό μοι μὴ θύτυχεῖν θ' ἀληθὲς
μασάζον π. ταῦτα λέφησι τὴν
ἰοκάστην αἰπόμμος, ὅπ ἀσεβῶς οἰσὶ
ἔφη ἐτεῦθι θ'ν ἀπόλλωνα. φέ
ρομπ θ' τὴν εὐσεβῆ ἀγνείαν τ' ιο
λόγων. ὦ τ' ἔργων τ' θεοῖ τ' θε-
ῶν. θεοῖ ὧν νόμοι πρόκειται ἔρ
γων ὦ λόγων, τὴν θεοῖ ῥύτων
λέγοντες ἀκείβειαν. ὦ τ' μα
κεῖων ὅπ οὐσ' ἐν αὐτοῖς ὑμὲς ὄντιν.
ὑραιαν σ' ἀέρα. αὐτὶ τ' ἐν οὐρα
νῷ τεχθέντι. Ων ὀλύμπος. ὧν νόμων

ἴσδιμι ταύτην ἡμέραν. ἀλλ' ἐκ ἔρετῶν
βαίην ἄφαντος πρόσθιν, ἢ τισ' σ' ἰσεῖν.
κηλῖσ' ἐμαυτῷ συμφορᾶσ ἀθιμερίω.
ἡμῖν μὴ ὦναξ ταῦτ' ὀκνήρ'. ἕως σ' ἂν θ'
πρὸς τ' πρόσορος ἐκμάθης, ἐχ' ἐλπίσι.
οἰλί μὴν τοσοῦτόν γ' ἐσί μοι θ' ἐλπίδος,
θ'ν ἄνδρα θ'ν ἔοτ' ἄρα προσμεῖναι μόνον.
πφασμένα λέ, τίσ πθ' ἡ προθυμία;
οἰσ' ἐγὼ δικάξω σ'. ἢν π' εὑρεθῇ λέγων
σοὶ ταύτ', ἔρρ' ἂν ἐκ πφθιμίην πάθος.
πῖον σ' ἔμου θόλιασον ἤκουσας λόγων;
οἰλί λησὰς ἔφασκες αὐθ'ν ἄνδρας ἐννέπειν,
ὡς νιν κατακτείναιεν. εἰ μὴν θ' ἔπι
λέξει θ'ν αὐθ'ν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ κτάνον.
οὐ π' γένοιτ' ἂν εἷς πε θῆς πλοῦς ἴσος.
εἰ δ' ἄνδρ' ἓν οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς
τ' θ'ν ἤδη ῥύσεται εἰς ἐμὲ ῥέπον.
ἀλλ' ὡς φανέντε ῥῦπος ὧδ' ἐπίσασο.
κοὐκ ἔστιν αὐθὶς τ' τό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν.
πόλις ἥκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη τάδε.
εἰ δ' θ' τι κἀκ φρενῶν τ' πρόσθεν λόγου,
οὐρι πότ' ὦναξ τόνγε λαΐου φόνον
φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὅν γε λοξίας
ἔλειπε, χεῖναι πασὶ λὸς θ' ἐμοῦ θανεῖν.
καί ρι νιν οὐ κεῖνός γ' ὁ δύσκνος πτε
κατέκτανε, ἀλλ' αὐθ' πάροιθεν ὥλερο.
ὥσ' οὐ κὶ μαντείας γ' ἂν; οὔτε τῇ σ' ἐγὼ
βλέψαιμ' ἂν οὔνεκ', οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον.
καλῶς νομίζῃς. ἀλλ' ὅμως θ'ν ἐρεύ τιν
πέμψον ζυνὰ στελοῦντα. μὴ λέ τ' ἀφῇς.
πέμψω τα χύνασ'. ἀλλ' ἴωμεν ἐς λόμους.
οὐλέν τ' ἂν πράξαιμ' ἄν, ὧν οὐ σοὶ φίλον.
εἰ μοι ξυνεῖη φέρον π μοῖρα τάν
εὐσεβῆ ἀγνείαν λόγων
ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι
πρόκειντα ὑψίπρδες οὐρανίαι
δ' ἀθέρα τεκνωθέντες. ὧν
ὄλυμπος πατὴρ μόνος. οὐλέ νιν

τ' ὀρθῶς ἐχόντ'. Οὐσ' ἕν νιν θναῖα φύσις. οὔτε τὴ ἀνθρώπων εὗρε δ' πεῖ θε λόγος.
Μέγας ἐν ῥύτοις θεός. ἐν ῥῖσ νόμοισι μέπασ θεῖν ὁ θεόσ. ῥυτέσι θεία λύναμις κὰ
μεγάλη τῖς νόμοις ἔνεσιν. Υβρις φυτεύει τύραννον. δ' τ' ὕβρεως φύεται. ἡ αὖα
νεοῦτη ὁ τύραννος. ὅταν φησὶ πολλὰ ἀπρὸ ἀξπράξῃ, τότε εἰσ μεγάλα ἐμπί πτει δ'
τ' ὕβρεσ ἐπῆρθείσ. ταῦτα μέν φησι πεῖ τ' Ιοκάστης, ὅπι αὖε πτόλλα λέπει πεῖ τ'
θεῶν νόμων. θ'ν ἧ λόπον πιοῦσι πε
ρὶ τ' τυραννίδοσ, ἵνα μὴ σ' ὀξωσι φ
ἐμφανῶσ αὐτὴν σελέσχειν. ὁ δ'
νοῦσ. ὕβρις φυτεύει τύραννον. ὅταν ὁ
ταν πολλῶν ὑπὲρ τὸν δὴ μάτην.
ἃ θεῖ μηδὲ ἐπὶ καιρα, μηδὲ ἐαυ
τῷ ἐκείνῳ συμφέροντα. ἀσυνσέ
τωσ δὲ εἶπεν. ὕβρισ φησὶ μηδ' ἐν
καιρῇ θναπρατομένη, εἰς σ' ὑσ
βαρον ἀκρωρείαν ἀναβιβάσασα
τὸν χρομένοις αὐτῇ, κατεκρήμ
νισεν. ἢ οὕτωσ. ἀπ' ὀτέμου ὥρου
σεν εἰσ αὐάγκην. ἅλαρ εἰσ ὃσ',
ὥστε αὐθ'ν εἰσ αὐάγκην γενέσθαι ὑ
φ' ἑτέρων κρατηθῆναι. Ενθ' οὐ πο
λὶ χρησίμῳ. αὐτὶ τοῦ ἀχρήστοις
τὰς πρείασ πεῖτ. καὶ εἰ μὴν τῶν
τ' ὑπὲρ ὕβρεωσ δυστεβοῦντασ ἔστιν
οὕτωσ. οὐ βασίζει ὀρθὴν ὁλόν. οὐ
λὲ χῆται ῥῖσ ποσὶ σόντασ. εἰ
δὲ τοῦ ὑπὲρ αὐάγκησ βιαζομέ
νου, οὐ χῆται τοῖσ αὐτοῖσ ποσίν.
Πάλασμα ζήτησιν τ' φόνου τοῦ
λαΐου. Δίκασ ἀφόβητοσ. τὴν
λίκην μὴ δικαίωσ. Μήπτε λύ
σει θεὸν αὐτ' μαι. ἀξιῶ θ'ν θεὸν μὴ
λύσει θ' συμφέρον τῇ πόλι. δ'
δο κρατεῖ τ' αὐτὴ πάλων. Δυσπότμου χάριν χλισᾶσ. ἕνεκά φησι τ' αὐοσίασ φυ
φῆσι ἡ ὑπὲρ φασίας. ὑπὲρ ζυφῆσι ἡ ὠθὴ τὰ αὐλὰ οἱ τύραννοι πάγιτον τ.
καὶ τ' ἀσέπτων. ὁ ῥιοῦτοσ ἐν κακῇ εἶν μοίρᾳ, ὃσ μὴ ἀφέξετ τ' ἀσέπτων. ἢ ἔξετ τ'
ἀδίκων. ὃ ὅτιν ὧν οὐ χῆ ἔχεθ'. Ερξε δ'. παύσεται. ἐκ θ'σ ἔστα. Μαλάζων μα
ταιοφονῶν. Εξε δ', ἀντὶ τ' ἐπιθυμήσει τ' ἀσέπτων. δ' ἀδίκων. Τίσ ἐπ πτε.
τίσ ἔζ τ' ἀσίκων ἀφέξεται δ' θυμῷ αὐτ' ἰάσ τ' ψυχῆσ κακίασ ἀπελαύνων.
ἢ οὐ πα ἂν ἀπελάσειεν αὐτ' ἡμῶν φοίαν ῥιαῦτα πράτ των.

ΟΥΚΕΤΙ ϑν ἄθικτον εἶμι. οὐκ ἔτ' ἄπειμι πρὸς ϑν ἀπόλλωνα. οὐδὲ πρὸς ϑν ἄχαρνον. ☪ ἀπρεωτέλαστον αὐτ νεών. Λεῶσι ναόν. ἀεὶ τόπος λυκίας, ἔνθα ἱρὸν ὄϛιν ἀπόλλωνος. ἢ δῆτ σκηπίων, ὅτι ☪ ἐκεῖ μαντεύοντι, ὡς μ τύραννος. ἢ δῆτ πανηγύρεων. ὅτι ☪ τ ριούτων ἀφέξομαι, εἰ μὴ ταῦτα φανδρωθῶσιν.

ΕΙ μὴ τάδε. εἰ μὴ ταῦτ' τ χρησμῶν. τὰ λεχθέντα γὰρ ἰοκάστης, φανερὰ μ καλά

ἄγ ἆρ' ἂν πρὸς ὑμῶν ὦ ξένοι μάθοιμ', ὅπου
τὰ τ τυραννου σώματ' ὄϛιν Οἰλίπου;
μάλιϛα δ' ἂν ϑν εἰπατ', εἰκάπαϑ' ὅπου.
☪ σέϛιχε μὲν αἵδε, καὐϑ', ἔνδον ὦ ξένε
γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε τ κείνου τέκνων.
ἄγ ἀλλ' ὁλβία τε ☪ ξὺν ὁλβίοις ἀεὶ
γένοιτ' ἐκείνου γ' οὕνεκ' ἂν πανταλὴϛ σάμ.
ἰο αὐτως δὲ μ σύγ' ὦ ξέν'. ἄξιον γὰρ εἰ
τ' ϑύεπίασ' οὕνεκ'. ἀλλὰ φάζε δ' τοῦ
χρήζων ἀφῖξαι, χ' ὦ, τι σημῆναι θέλων.
ἄγ ἀγαθὰ δόμοις τε ☪ πόσει ϑῷ σῳ γύναι.
ἰο τὰ ϖοῖα ταῦτα; πρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος;
ἄγ ἐκ τ κορίνθ. τόδ' ἔπος οὐξοδῶ τάχ',
ἥδιο μεν. ϖῶς δ' οὐκ ἄν; ἀφ' ἁλλοις δ' ἴσως. κνον. ϖῶς δ' τέλ) ἐν γάμῳ. ὅϑεν
ἰο τί δ' ἔϛι; πρίαν δ' ὑναμιν ὧδ' ἔχει στρατῶν;
ἄγ τύραννον ἀϑν' ὀὐπιχώϑιοι χϑονὸς
τ' ἰσθμίασ' ϛήσουσιν, ὡς ὑδ' ἀτ' ἐκεῖ.
ἰο τί δ' οὐχ ὁ πρίσβις Πόλυβος ἐμὸς πατὴς ἔπ; χῆϛ αὐτ πλαβέσϑ,
ἄγ οὐ δῆτ'. ἐπεὶ νιν ϑάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
ἰο ὡς ἔϊπας, ἢ τέϑνηκε Πόλυβος; ἄγ εἰ μὴ
λέγω γ' ἐγὼ τἀληϑές, ἄξιῶ ϑανεῖν.
ἰο ὦ πρόσπολ', οὐχὶ ϑεωτός τ τά δ' ὧδε τάχος
μολοῦσα λέξεις; ὦ ϑεῶν μαντεύματα,
ἵν' ἐϛέ. ὧδον Οἰδίπους πάλαι ϕέμεον
ϑν' ἄνδρ', ἐφθύγε μὴ κτάνῃ; ☪ νῦν ὅδε,
πρὸς δ' ἦλ τύχης ὁλωλεν, οὐδὲ τ δ' ὕπτα.
οἰδί ὦ φίλτατον γύναικος ἰοκάστης κάρα,
τί μ' ἐξεπέμψω δῶμ' ὑρο τῶνδε σὺν στομάτων;
ἰο ἄκουε τἀνδρὸς τ δε, ☪ σκόπει κλύων
τὰ σέμν' ἵν' ἥκει τοῦ ϑεοῦ μαντεύματα.
οἰδί οὗτος δὲ τίς ποτ' ὢν, ☪ τί μοι λέγει;
ἰο ἐκ τ κορίνθου, πατέρα ϑν σὸν ἀγγελῶν
ὡς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὁλωλότα.
οἰδί τί φῂς ξένε. αὐτός μοι σὺ σημάντωρ πνου.
ἄγ εἰ ϖρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
ἴϑ' ἐκεῖνον ϑανάσιμον ξυβεβηκότα.
οἰδί πότερα δ' ὁλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ;
ἄγ εὖ ϑῆ γὰρ ἐϛὶ ϖάντας ἐν τάφοις ἔχει.
ἰο ὤ ξύμφορον γέροντος ἐϛὶν ἢ κακόν;
ἄγ ἐμοὶ μὲν οὐδὲν ἐϛὶ κέρδος, ἀλλὰ ϖᾶν ἂν ἦν.
ἰο ὦ ϕίλτατ', ἐπὶ τί μᾶλλον ἐμὸν ἐδέξω ϖάλαι;
ἄγ ἐπεὶ ϖατὴρ ἦν ϖολλὰ σὸς ϑανὼν ἐμὲ
ἰο ἀλλ' οὐ γὰρ ἦν ϖατὴρ ϖατρὸς ὅϛις μὴ φύσει.
ἄγ τί δ' οὐ γὰρ ἦν σὸς ϖατὴρ ὁ μὴ φύσας;
ἰο ἀλλ' ὁ ϖατὴρ ὁ τρέφας γε κἀδιδάξας.
ἄγ ἀλλ' ἦν ἐκεῖνος ὡς σὺ ϖατρὸς οὐδὲν ἧσσον.
ἰο ἀλλ' ἦν ἐκεῖνος ὡς σὺ ϖατρὸς οὐδὲν ἧσσον

ΣΜΙΚΡΑ παλαιά. ἡ τυχοῦσα ἄγ σμικρά, παλαιὰ σώματ' ὀνάζει ξοσή.
πρόφασις ἱκανὴ, ὥστε δ' παοἰλί νόσοις ὁ πλήμων ὡς ἔοικεν ἐφθίτο.
λαὸν σῶμα ἀζενεγκεῖν τ' εἰσ. ἄγ Ὦ Ζεῦ μακρῷ γε συμμεξούμνος χρόνῳ.
ΕΥνάζει. κατακοιμίζει. καὶ Ζεῦ οἰλί φεῦ. Φεῦ. τί λῆτ' ἂν ὦ γύναι σκοπεῖτό τις
μακρῷ γε. ὅστ' ὁ ἄγγελός φησιν τὴν πνθόμαν ζυνέσιαν, ἢ δὺ ἄνεω
ὡς πλαμύθου μῦθος, οὐδὲ μακρὰν κλάζοντας ὄρνις; ὧν ὑφηητῶν, ἐγὼ (νὼν
ὧν ἀπέθανε. μ' οὐ δεῖ ἔτ' ἀνδρὸς κλαυτεῖν ἔμελλον πατέρα δ' ἐν ἐμόν. ὁ δ' θα
πολοφύρεσθ. Ων ὑφηητῶν. κεύθει κάτω δὴ γῆς. ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε,
ὑφ' ὧν μαντείαν ἐλέχομεν. Τ ἄναυδος ἔγχος, εἴτι μὴ Ζεὺς μῶρ πόθῳ
ὀρνεοσκόπων. Ὦ μάντεων. κεύ- κατέφθιθ'. οὕτως δ' ἀνθανὼν εἶη ἐμοῦ.
θει κάτω γῆς, αὐτὶ τ κεύθει. τάδ' ἔδ πλόντα συλλαβὼν θαυμάσματα
κρύπτει. ηὲν αὐτῇ νῦ. Μη κεῖται πρὸς ἄδου Πόλυβος, ἄξιος οὐδενός.
ξὸς δ' ἐνάδυ μ' πατρὸς κεκλη- οὐκοῦν ἐγώ σοι ταῦτα πρὸ λεγον πάλαι;
θότδιν. Εγὼ δ' ὅλ' ἐνθάδε. ἐτὼ οἰδί νυσας. ἐγὼ δὲ Ζεῦ φόβῳ πτηγόμην.
ὁ ἐνταῦθα ὢν, οὐκ ἔλαβον λόρυ, μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μνήμην ἐσ θυμὸν βάλῃς.
ἵνα αὐδν ἀπκτείνω. εἰ μή τις εἰ οἰδί μ' ὡς δ' μῆδος λέκτρον οὐκ ὀκνῶν με δεῖ;
τοι ὅπ τοῦτ' ἔζ' δν ἐμὸν πό- τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνος, ᾧ τὰ τ' τύχης
θεν ἀπέθανεν. Οὕτω δ' ἂν θα κρατῇ. πρόνοια δ' ὄζιν οὐδενὸς σαφὴς.
νών. ὅστ' ὡς ἰωμωκωμένος φη εἰκῇ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις.
σι. μῆλον λέγ ἐκ τ ἐξῆς. ὁ δὲ πό σύ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα
λυβος τὰ παλαιὰ θεσπίσματ' ἀφ πολλοὶ τ ἤδη κἀν ὀνείρασι βροτῶν
θεν λαβὼν μηδενὸς ἄξια, μητρὶ ξυνευνάσθησαν. ἀλλ' ὰ ταῦθ' ὅτῳ
κεῖται πρὸ Ζεὸς ἄλη. Καὶ πς πρὸς οὐδὲν ἐστι, ῥᾷστα δ' ἂν βίον φέρει.
δ' μητρός. ὥσθ' τοῦ λείπνου δὺ οἰδί καλῶς ἄπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι,
λαβεῖται, τ μιχθῆναι τῇ μητρί. εἰ μὴ κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα. νῦν δ' ἐπὶ
Ω τὰ δ' τύχης. ὦ τύχη σεξς ζῇ, πᾶσ' αὐάγκη κεῖ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν
ἔχει. αὐτὶ τ τ' ἀγαθὸς τύχης ἐμ' μὴν μέγας ὀφθαλμὸς οἰ παρὸς Ἰάφος
ὠθικραγύσης. Πρόνοια. πρό οἰδί μέπας. ξωίνη'. ἀλλὰ τ' ζώσης φόβος.
γνωσις. Εἰκῇ κράτιστον. καλὸν ἄγ πρίασ' ἢ Ὦ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπῃ;
δ' ζῆν ἀλόγως. Καὶ μὴν μέγας οἰδί Μρόζης πρωὲ, Πόλυβος ἦς ὧκ μέτα.
ὀφθαλμός. ὃ τις Ὦ τεκμήριον ἄγ τί δ' ἐς ἐκεῖνο ὔμιν ἐσ φόβον φέρων;
τ μὴ τὰ κατὰ τὴν μητέρα ἀπο οἰδί θήλαγον μάντευμα δεινὸν ὦ ξένε.
δύσει ἢ παῖς τελευτή. ἄγ ἔρητόν; ἢ οὐ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;
οἰδί μάλισά γ'. εἶπε γάρ με λοξίας ποτὲ,
χεῖναι μιγῆναι μητρὶ τῇ μαυτ. τό, τε
πατρῷον αἷμα, χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλεῖν.
ὧν οὕνεχ' ἡ Κόρινθος ἦς ἐμοῦ πάλαι,
μακρὰν ἀπῳκεῖτ'. εὐτυχῆ μὲν, ἀλλ' ὅμως

τὰ τῶν τεκόντων ὄμματ' ἡδιστ' βλέπειν.
ἄγ ἦ γὰρ τάδ' ὀκνῶν, κεῖθεν κἀπόπολις;
οἰδί πατρός τε χἠζεον μὴ φονεὺς ἔην γέρον.
ἄγ τί δῆτ' ἔμοιγ' οὐχὶ τἄδε τ φόβου σ' ἄναξ,
ἐπεὶ πρὸς ἔννασ ἦλθον ἀξελυσάμην;
οἰδί ἡμῖν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
ἄγ Ὦ μὴν μάλισα τ' ἀφικόμην, ὅπως
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος ἀντὶ τοῦ
εἰσ κόειν θον. Ω παῖ καλῶς.
ἀντὶ τ σῷ φανῶς. Α γ' οἶσθα
δῆτα. ἆρα οἶσθα ὅπ ἀδίκως θὺ
λαβῇ. Τῶνδε γοννητ. τ πεφυ
κότων. Οθ' οὕνεκ' ἦν σοι φό-
λυβος. ὅπ οὐδὲν σοι ναφέρει
κατὰ γένος ὁ πόλυβος. Εξ ἴσ
Ζεὸς μηδενί. Ζεὸς ἀλλοφιωμένῳ μὴ
μὴ οἰκείῳ. ἐπὶ γὰρ πολύβου νομί
ζει ἐαυξν. Αλλ' οὔ σε χρὴ νατ' οὔ
τ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ. ὡς πρὸς οὐ γέ
γηνας ἐξ ἐμοῦ, οὕτως οὐδὲν πρὸς
πόλυβον. Καὶ πῶς ἀπ' ἄλλης. ἴσθι
τῶν ἐν πλαίοις ἀκούσμασι, δ'
αὐδ' πολλάκις ἐπῆλθε τἄρ. Σύ
δ' ἐμ πολήσας. ὃ δὴν ἀζρᾶσαι.
δηλοῖ λέ ἡ λέξις ἡ δ', εὑρών. Κἀ
πὶ θητείᾳ πλάνης. ἡρι μίθιος.
ἡ δὲ μισθῷ πλανήσ, ἔστ δὲ ἀρ
σενικόν. Τί δ' ἄλγος ἴσχον τ'.
εἰ πόντῳ τοῦ γένους ὅπ σω
τὴρ σοι γένοιτ'. ὅσῳ κοινὸν δὲ
πάντων ἐκτεθειμένων, ἀναπνοὴν
θάνετ' ὁ οἰδίπους, ὅτι ἐν τοίῳ
ἆρα κακῷ ὄντα κατὰ τὴν ἔκθε
σιν. ἵνα ἐκεῖνος εἴη δ' πρὸς τῶν
πρδῶν. ὅσῳ ἐπιγνώσκει ἡ ἰο
κάστη.

ΚΑΙ μὴν μάλισα τ' ἀφικόμην. ἥδομαι δῆτ'. Σοῦ
πρὸς δόμους ἐλθόντος. αὐτὶ τοῦ
εἰσ κόειν θον. Ω παῖ καλῶς.
αὐτὶ τ σῷ φανῶς. Α γ' οἶσθα
δῆτα. ἆρα οἶσθα ὅπ ἀδίκως θὺ
λαβῇ. Τῶνδε γοννητ. τ πεφυ
κότων. Οθ' οὕνεκ' ἦν σοι φό-
λυβος. ὅπ οὐδὲν σοι ναφέρει
κατὰ γένος ὁ πόλυβος. Εξ ἴσ
Ζεὸς μηδενί. Ζεὸς ἀλλοφιωμένῳ μὴ
μὴ οἰκείῳ. ἐπὶ γὰρ πολύβου νομί
ζει ἐαυξν. Αλλ' οὔ σε χρὴ νατ' οὔ
τ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ. ὡς πρὸς οὐ γέ
γηνας ἐξ ἐμοῦ, οὕτως οὐδὲν πρὸς
πόλυβον. Καὶ πῶς ἀπ' ἄλλης. ἴσθι
τῶν ἐν πλαίοις ἀκούσμασι, δ'
αὐδ' πολλάκις ἐπῆλθε τἄρ. Σύ
δ' ἐμ πολήσας. ὃ δὴν ἀζρᾶσαι.
δηλοῖ λέ ἡ λέξις ἡ δ', εὑρών. Κἀ
πὶ θητείᾳ πλάνης. ἡρι μίθιος.
ἡ δὲ μισθῷ πλανήσ, ἔστ δὲ ἀρ
σενικόν. Τί δ' ἄλγος ἴσχον τ'.
εἰ πόντῳ τοῦ γένους ὅπ σω
τὴρ σοι γένοιτ'. ὅσῳ κοινὸν δὲ
πάντων ἐκτεθειμένων, ἀναπνοὴν
θάνετ' ὁ οἰδίπους, ὅτι ἐν τοίῳ
ἆρα κακῷ ὄντα κατὰ τὴν ἔκθε
σιν. ἵνα ἐκεῖνος εἴη δ' πρὸς τῶν
πρδῶν. ὅσῳ ἐπιγνώσκει ἡ ἰο
κάστη.

Δεινὸν γ' ὀνήδος ὧν ζηλάνεων. ἐκ ὧν οἰκεῖ λεινόν γ' ὀνειδος ὧν ζηλάνεων αἰεὶ λόμην.
ζηλάνων χαλεπὴν ἀμαχύνην, ὀφλὼν ἄγ ὥστε ὠνεμάδησε ἐκ τύχης ταύτης, ὃς εἶ.
τ' ἄρθρων βλάβην. Πρὸς μητρὸς οἰδί ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς, φάσον.
ἢ πατρὸς φάσον. ὑπὲ μητρὸς ὠνο- ἄγ οὐκ οἶδ'. ἐδοὺς ἦ ταῦτ', ἐμοῦ λῷον φονεῦ
μάδην. ἢ ἀπὸ τ' πατρὸς οἰδίπου. οἰδί ἦ δ' πῦ ἄλλο μ' ἔλαβες, οὐδ' αὐδὲς ἴυχών;
ἢ πρὸς θεῶν τίνος εἰμὶ μητρός, ἄγ οὐκ. ἀλλὰ πρὶν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι.
ἢ ποίᾳ πατρός. Ὑμεῖς ἢ ἄεις' οἰδί τίς οὗρος; ἢ κάρτ' ἀπόλωσα δηλῶσαι λόγῳ;
εἰδῆτ' ἄν. αὐτὶ τ', εἰδείητε ἄν. ἄγ τῶν λαΐδ' ἀληθῆ τῆς ὠνομάζετο.
Οἶμαι μὲν οὐδένα ἄλλον. ἐσχάζετο οἰδί ἦ ῥᾳδίως τυράννου τ' ἀρχῆς πάλαι πότε;
ὁ χορὸς ἐκεῖνον εἶν ἐν τῇ ἐκθε- ἄγ μᾶλιστα τοῦτο ταὐθρὸς οὗρος ἦν βοτήρ.
σιν πρισάμενον τ' παιδία, ὃν δ' οἰδί ἦ κἀς' ἔτι ζῶν οὗτος ὡς' ἰδεῖν ἐμέ;
ἥδη δυνοϊκὸν δ' πρόσωπον αὐτ' σῆ ἄγ ὑμεῖς γ' ἄεις' εἰδῆτ' ἂν ὀὐπιχώριοι.
σαι ζῷ οἶκῳ. Οὐχ ἥκιστα. αὐτὶ οἰδί ἔστιν τὶς ὑμῶν τῶν πλησιόντων πέλας,
τ' πάνυ. ἢ λύο ἀγνώσεις μίαν ὃστις κάρισί ἐν βοτῆς, ὃν ἐννέπει,
συμπατάθην παιοῦσι. μάλις' εἴτ' ἔν ἐπ' ἀγρῶν, εἴτε κἀνθάδ' εἰσιών;
ἄν ταῦτα εἴποι ἢ ἰοκάστη. Ου τι σημήνατ', ὡς ὁ καιρὸς εὑρῆσθ' τάδε.
νεῖσε. σωίσειν ἤδη ἐ πᾶν ἢ ἰοκά Χο οἶμαι μὲν οὐδεὶν' ἄλλον, ἢ τ' ἐξ ἀγρῶν,
στη. ἢ θέλει ἤδη ἑαυτὴν ὀχεῖ- ὃν ἐ' μάτλυσε πρόσθεν εἰσιδεῖν. ἀτὰρ
σασθ', πρὶν ἔκπυστα γενέσθ' τὰ ἄλλ' ἂν τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἂν ἰοκάστη λέγοι.
κακά. ἆδε δ' ἡμᾶς οἰδί γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον ὃν λιν' ἀρτίως
νοσοῦσ' ἐγώ. Οὐδ' ἂν ἐκ βίᾳ τάσ μολεῖν ἐφιέμεθα, τόν θ' οὗτος λέγει;
ἐγώ. βίᾳ τον πεπαμένος ἢ αὐδεὶς Ιο τίς δ' ὄν τιν' εἶπε; μανθάνειν ἔνεστι. τὰ δὲ
βίᾳ πάρος. οἰεῖτ δ' ἐκ τὴν ἰοκάστην ἠνθέντα, βούλα μὴ λέ μεμνῆσθ μάτλω.
δυσγένειαν αὐδ' σωθῆναι, ἀ- οἰδί εὖκ ἂν γένοι τ' τ', ὅπως ἐγὼ λαβὼν
πεκρύπτειν κωλύειν τὴν ζήτη σημεῖα θατ' αὐτ', οὐ φανῶ ῥύμὸν γένος.
σιν. Πλουσίῳ χείρειν γένῃ. ἢ πρὶ Ιο μὴ πρὸς θεῶν, εἰ σέρ τι τ' σαυτ' βίᾳ
ζυφᾶν κ' ἐναβρύνεσθ. Ιοὺ δύ- κάλῃ, ματεύσης τ'. ἄλις νοσοῦσ' ἔχω.
σκνε. ἐννοεμένη τὰ δὲ αὐμερέστ οἰδί θαῤῥεῖ. σὺ μὲν δὴ οὐδ' ἂν ἐκ βίτης ἐγὼ
ὡς, αὐτὴ μὲν ἀπηλλακται. ὁ δὲ μητρὸς φανῶ βίδυλος, ἐκφανῆ κακή.
οἰδίπους ποθεῖ λέγεσθαι. Β' ἢ αὐ Ιο ὅμως πιθοῦ μοι λίαν ομαι, μὴ δρᾶν τάδε.
τ' πρόσωπον ὄν βλ' ποθεῖ παθεῖς, οἰδί οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ βάδ' ἐκ μαθεῖν ᾧ φῶ
ποθεῖ ὃ πᾶς ἢ διάθεσις τοῦ θρα Ιο ἡ μὴν φονοῦσα γ' ἐν, τὰ λῷστά σοι λέγω
ματος. οἰδί τὰ λῷστα δίκην ταῦτ' ἀμ' ἀλγύνει πάλαι
Ιο ὦ δύστεκμ', εἴθε μή ποτε γνοίης ὅστις εἶ.
οἰδί ἄξει πάσ ἐλθὼν σεῦρο βοτῆρά μοι;
ταύτην δ' ἐᾶτε πλησίῳ χείσθαι γένος.
Ιο ἰού, ἰού. Λύσκνε. ἆδε γὰς σ' ἔχω
μόνον προσιπεῖν, ἄλλο δ' οὐ πρὸ ὕστερον.

Χο τί ποτε βέβηκεν οἰδίπους ὦ' ἀγρίας
ἀΐξασα λύσσης ἡμών; δέδοιχ' ὅπως
μὴ 'κ φλισσοπῆς φλ δ' ἀναῤῥήξῃ κακά.
οἰδίπους χρεία ζει ῥηγνύπω. τοὔμὸν δ' ἐγὼ
κεῖ σμικρόν ὄσ τι σπέρα, ἰδεῖν βου λήσομαι.
αὐτὴ δ' ἴσασ, φρονεῖ δὲ ὥσ χωὴ μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰχύνεται.
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα φ τύχης νέμων
φ ἐὺ δίδυσης, οὐκ ἀπαμαθήσομαι.
φ, δὲ πέφυκα μητρός. οἱ δὲ συγγενεῖσ
μήνες με μικρὸν κἀμέγαν διώρισαν.
ῥιόσ δ' ἐκφύς, οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοὐμὸν γένος.
Χο εἰ δὲ ἐγὼ μαντὴς εἰμὶ,
καὶ κατὰ γνώμην ἴδρισ,
οὐ δὲν ὀλυμπον, ἀπείρων
ὦ Κιθαιρὼν οὐκ ἔσῃ
τὰν αὔειον πανσέληνον,
μὴ οὐ σέ γε πατειῶτα
Οἰδίπου, τροφὸν,
μητέρ' αὔξειν, χορεύεσθ
πρὸς ἡμῶν, ὡσ ἐπίῤῥα
φέροντα τοῖσ ἐμοῖσ τυράννοις.
εἴτε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἶν.
τίς σε τέκνον, τίς σ' ἔπικτε
τῶν μακραιώνων; ἆρα
Παὼς ὀρεσπλάτα προσπελασθεῖσα;
ἢ σέ γε πὸς θυγατὴρ Λοξίᾳ;
τροφ, δὲ πλάκθ' ἁγρονόμοι
πᾶσι φίλαι. εἴθε ὁ Κυλλάνας
αὐάκτων, εἴθ' ὁ βακχεῖ θεὸς,
νεώων ἐπ' ἄκρων ὀρέων,
ἔυρημα δέξατ' ἐκ ου νύμφᾶν
ἑλικωνιάδων, ἅσι πλεῖστα συμπαίζει;

Τισὴ ποτε βέβηκεν οἰδίπου.
αὐτὶ τ', ὦ οἰδίπου. ἔστ δ' ἀτ Τι-
κόν. Εγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα φ
τύχης νέμων. αὐτὶ τ' ἐμαυτὸν
τῇ τύχῃ πεφασθείς, ἀτιμίαν ἐκ-
φεύξομαι. Τοιόσ δ' ἐκφύσ.
τοιοῦτος πεφυκὼς, οὐκ ὀκνήσω
τ' γένος ἐξερευνᾶσθαι τ' ἐμέτερ).
Ε ιπὲ ἐγὼ μαντὴς εἰμί. Ὀλυμπου
σιν οἱ κατὰ τὸν χορὸν χρησότε-
σόν π ποτ' τ' οἰδίπους. ὄζᾳ θάλ
τερος γενὼς τυγχάνει ἀπόλινος
τῶν ὀρείων νυμφῶν. πλουντ δὲ
τ' λόγον πὸς τ' Κιθαιρῶνα. κἀκ
φασιν, οὐκ ἔσῃ ἐς τὴν αὔειον ἀπεί
ρατον τ' ἡμᾶς αὐξῆν σε. ὡσ τροφὸν
ἢ μητέρα τ' οἰδίπους. Καὶ κατὰ
τὰ γνώμην ἴδρισ. ἐμπειρ κα-
τὰ τὴν γνώμην. ὃ ὅστι βλέτός.
Α ὔξειν. μεπαλύνειν. λέγειν. Καὶ
χορεύεσθ. αὐτὶ τ' ὑμνεῖσθ. τιμᾶ
σθαι. Ωσ ἐπίῤῥα φέροντα. ὥ
σπερ τὰ θυμήρη πλέχοντα τοῖσ
ἐμοῖσ βασιλεῦσιν. ἐνόμιζε δὲ ὁ
χορὸς τ' αὐταγωνισμὸν ὑπὲρ
οἰδίπους γίγνεσθ. Ικῆε Φοῖβε.
αὐαγκαίως πρὸσ τ' ἀπόλλω
να ἀφτείνει, δὲ τ' ἄρξαι τῶν χρη
σμῶν. Αρα πανὸς ὄρεσιν.
ἆρά τις πλησιπελασθεῖσα τοῦ πα
νὸσ, ἢ τ' ἀπόλλωνος θυγατὴρ.
κ δὲ οὕτω νόμισ. Τῷ
πλάκθ' ἁγρονόμοι, αἰξοχαί.
αὐαταστὰς τῶν ὀρῶν. Αγρο
νόμοι. ἔνθα τὰ ἄγρια νέμεται. ὃ
ὅστι, τὰ μὴ ἥμερα θηρία. Ειθ' ὁ κυλλάνας. εἴτε ὁ ἑρμῆς. νόμισ δὲ. εἴτε ὁ δὲ
ἄνασ. ἀπὸ τινος νύμφης γεννηθέντα σε αὐεξέξαρ.

ΜΗ ΒΑΛΛΑΞΑΥΤΑ. μὴ κοινὰ ποιεῖσθε. ΟΙΔΙ. εἰ χρή τι κἀμὲ μὴ ξυναλλάξαντά πω
νικᾶντε. μὴ συναλλάξαντε. ΤΟΥ
ΤΕΣΙ, μὴ σωτηρίαν τυχόντε. μὴ εἰς ἀ-
μοιβὴν ἡμῖν ὁμιλίαν ἐλθόντε. ΘΕ. ἀλ-
σάμενοι. ΟΙΔΙ. ὁ δ' ἐμὸς ἦν πρε
σβύτην ἐρχόμενον ὃν μετεπέμ
ψαμεν, ΣΤΟΧΑΖΕΤΑΙ μὴν ἐξὸν
ἐκ τῆς γῆς. ΤΙ. ἀγόντων οἰκε
ῖτ. τὴν δ' ἐπισκήμψιν ἀκριβῆ
γνῶσιν, καὶ χορῷ αἰνατίθησι. ΟΙΔΙ. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ δ' ἐν κοεἰνθίῳ ξένον.
ΤΙ. ὧδε τ' ἀνδρὶ ξύμμεικτος. καὶ κο ἢ τόν δε φάζεισ;
εινθίῳ. ὁμήλιξ μ' ἴσος ὅδε καὶ ἀγ ἆρτον, ὃν πρὸς εἰσορᾶσ.
τὴν ἡλικίαν. τῷ δ' ἐπισκήμῃ. ΟΙΔΙ. ὅδ' ὡς σὺ πρέσβυ, σεῦρό μοι φῶνει βλέπων
τῇ γνώσῃ καταβράλλεισ. ὡσ ἐ πρὸς αὐδὼν θεασάμενοσ. ΔΕΥ-
ρόμοι φῶνει βλέπων. αὐτὶ τ' ἐ- ΟΙΔΙ. ἐς ἦν μοδμιμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα;
γνωκώς. ΗΝ δὲ πρόχωρος τό ΘΕ. πρίμνας τὰ πολλὰ τ' εἰσ ξυνεπόμπευ.
πρσ. αὐτὶ τ' ἦσαν οἱ πολλοὶ χωρ- ΟΙΔΙ. χώροις μάλισα πρὸς τίσι ξύναυλοσ ὤν;
ροι. οἶδα τῇ λέγου μαθών. ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρῶν. ἦν δὲ πρόχωροσ τόσσ.
αὐτὶ τ' ἐκεῖ μαθών. Ο μὲν δὴ- ΟΙΔΙ. ὃν ἄνδρα τόνδ' ἦν οἶδα τῇ λέγου μαθών;
πολοῖσι πριμνίοισ. δύο ἀτέλειας. ΘΕ. τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα σὺ λέγεισ;
Ε πλησίαζον δὲ δὴ. συνήμιν φη ΟΙΔΙ. τόν δ', ὃσ πάρεστιν. ἢ βέλτιον τί που;
σὶ ῥύτῳ. ἔαρ. ΘΕΡΟ. φθινόπω ΘΕ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο.
ρον. καὶ οὗροι ἂν εἶεν οἱ ἀρεῖσ χρό- ἄγ κούδέν πω θαῦμα δέσποτ'. ἀλλ' ἐγὼ δέφ
νοι. ΕΜΜΕΝΕΣ. ἦ, ΘΑΣ ἐν μησὶν ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι,
ὀειξομένοις. οὐκ ἐνιαυτοῖς. κάρισθεν. ἡμᾶσ δ' ἂν Κιθαιρῶνος τόσον
Ξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον. τὴν ἑῴαν ὠθῶ ὁ μὲν, δὴ πολοῖσι πριμνίοις. ἐγὼ δ' ἐνὶ
πολλὴν πρὸ μόνον. πρῶῖ δὲ ταύ- ἑπτὰ σὺν ἀγέλαισι δὴ τὰ δεύτερ' ὧδε ἔχει.
τὴν, ἡλίου ὄντος ἐν τῷ πρόσθεν. ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐμμένουσ χρόνους.
Λ ἐγὼ δ' ἀληθῆ. συγκατατίθεται ὁ χειμῶνισ' ἤδη, τἀμάτ' εἰς ἔσω λέγω
γέρων. ἔδοξε δ' αὖ τάδε πρῶτον ὁμο πλανώμενον. οὗτόσ τ' εἰς τὰ λαΐου σαθμά.
λογῆσαι. εἶτα ἐσάγειν τὰ συν λέγω τι ῥύτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον;
εκπεσόντα τε, ἵνα μὴ ἡ ἔξαρνος. ΘΕ. λέγεισ ἀληθῆ, κἀπὸ μακροῦ χρόνου.
Ι στρεῖσ. ἐρωτᾶσ. ζητεῖσ. ἄγ φέρ' εἰπὲ νῦν, τότ' οἶδα πᾶσά μοι πινα
δοὺσ, ὡσ ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψάμην ἐγώ;
ΘΕ. τίδ' ἔστι; πρὸσ τί τοῦτο τοὔπος ἱστρεῖσ;
ἄγ ὅδ' ἐκεῖνόν σ' ὃσ τότ' ἦν νέος

ΘΕ. οὐκ εἰς ἐλεύθερον; οὐ σωφρόνως ἔσχ';
ΟΙΔΙ. ἄμ' μὴ κόλαζε πρέσβυτόν δ'. ἐπεὶ τὰ σὰ
σκῆπτα κολαστοῦ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦ δ' ἔπη.
ΘΕ. τί δ' ὦ φέριστε δεσποτῶν ἁμαρτάνω;
ΟΙΔΙ. οὐκ ἐννέπων σ' ἦν πρόσθεν, ὃν οὗτος ἱστορεῖ.
ΘΕ. λέγει τι εἰλῶσ οὐδέν, ἀλλ' ἄλλοσε πνεῖ.
ΟΙΔΙ. σὺ πρὸσ χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς.
ΘΕ. μὴ δῆτα πρὸσ θεῶν σ' ἂν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
ΟΙΔΙ. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀπορρέψει χέρας;
ΘΕ. λύσπνοσ. αὐτὶ τί; τὶ προχρήζων μαθεῖν;
ΟΙΔΙ. ἂν πάσ' ἔσωκας δ', ὃν οὗτος ἱστορεῖ;
ΘΕ. ἔσωκ'. ὀλέσθαι δ' ὤφελον τῇ δ' ἐν ἡμέρᾳ.
ΟΙΔΙ. ἀλλ' εἰς τόδ' ἥξεις μὴ λέγων τι ῥυῦν λίκον;
ΘΕ. πολλῷ γε μᾶλλον ἢν φάσω. δύσλυμα.
ΟΙΔΙ. αὖθις ὅδ' ὡσ ἔοικεν, ἐς ῥιβὰσ ἑλᾷ.
ΘΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ἀλλ' εἶπον ὡσ δοῦναι πάλαι.
ΟΙΔΙ. πόθεν λαβών; οἰκεῖον, ἢ ξένης χθονός;
ΘΕ. ἐμὸν μὲν, οὐκ ἔγωγ' ἐπῆλθον δέ νιν.
ΟΙΔΙ. τίνος πολιτῶν τόνδε, κἀκ ποίας στέγης;
ΘΕ. μὴ πρὸς θεῶν, μὴ δέσποθ', ἱστόρει πλέον.
ΟΙΔΙ. ὀλωλασ, εἰ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν;
ΘΕ. τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
ΟΙΔΙ. ἢ δοῦλοσ, ἢ κείνου τις ἐγγενὴς πεγώς;
ΘΕ. οἴμοι. πρὸσ αὐτοῦ γ' εἰμὶ δὴ λεινῷ λέγειν.
ΟΙΔΙ. κἀγὼ γ' ἀκούων. ἀλλ' ὅμωσ ἀκουστέον.
ΘΕ. κείνου γέ τοι δὴ παῖσ ἐκλήζετ'. ἔνδοθεν
κάλλισ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡσ ἔχει.
ΟΙΔΙ. ἦ δίδωσιν ἢ δέδωκέ σοι; ΘΕ. μάλισ' ἄναξ.
ΟΙΔΙ. ὡσ πρὸσ τί χρείασ; ΘΕ. ὡσ ἀπαλώσαιμί νιν.
ΟΙΔΙ. τεκοῦσα πλήμων; ΘΕ. θεσφάτων γ' ὀκνῷ κακῶν.
ΟΙΔΙ. πίων; ΘΕ. κτενεῖν νιν τὸσ τεκόντασ ἦν λόγοσ.
ΟΙΔΙ. πῶσ δῆτ' ἀφῆκασ δεσπότ' γέροντ' δεσ σύ;
ΘΕ. καρικτίζουσ' ὦ δέσποθ' ὡσ ἄλλην χθόνα
δοκῶν ἀπίσειν, αὐτὸσ ἔνθεν ἦν. ὁ δέ,
κάκ' εἰσ μέγισθ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτοσ εἶ
ὃν φησιν οὗτοσ, ἴσθι σὺ στομφῶ γεγώς.
ΟΙΔΙ. ἰού. ἰού. τὰ πάντ' ἂν ἐξίκοι σαφῆ.

Οὐκ εἰς ἐλεύθερον. ἀΐδηθείς ὁ
γέρων τ' παῖσ, ἀρνεῖσθαι βού-
λεται οὐχ ὡς εἰδὼσ ὃ ἀπόκρυ-
πτόμβνος. ΑΝΤΙ τ'. αὐτὶ τ' τί-
νος. Τί προχρήζων μαθεῖν. λείπ-
ψειν τά με φατίθησ. ΟΙΔΙ. ὀλέσθαι δ'
ὤφελον. ὅσ' πάλιν, οὐχ ὡς εἰ-
δὼσ ὅδε αὐδὸσ εἶη ὁ ἐκπεθειμέ-
νοσ. ἀλλ' ὅπ δὴ τὴν ἔκθεσιν ὅσ'
πάσχει. ΑΛΛ' εἰς τόδ' ἥξεισ. εἰσ δ'
ἀπθανεῖν. μὴ λέξων δ' ἀληθήσ.
ΕΣ ῥιβὰσ ἐλᾷ. ἥξων εἰσ βραδύ
τητα. ΗΔΗ ΔΕ ῥιβὰσ ἢ αὐαβολᾶσ.
ΟΛΩΛΑΣ ΕΙ ΣΤ ΤΑΥΤΑ. εἰσ δυτέ-
ραν αὐαμείνοις ἐξέτασιν. ΩΣ αἰνα
λώσαμί νιν. αὐτὶ τ' ἀπλέσθαι.
Τ εκοῦσ' πλήμων; κατ' ἐρώτησιν.
Κ τενεῖν νιν τὸσ τεκόντασ. ὅσ' καὶ τὰ
σύλλυσιν. οὐ τ' φονεύει τὴν μητέ
ρα. ΠΩΣ δῆτ'. ΠΕΙΘΗΤΕΟΝ, ὅτε
σὺν γέροντα μετεπέμψατο σ' σὺ
ἀνακρῖναι σὺν φόνον τ' λαΐου. καὶ
προβλήθην τοσ ἑτέρου τινὸσ σ'
ἀναγκαιότερον ξέπεμ.

ΕΞΙΚΟΙ σαφῆ. αὐτὶ τ' ἀπ-
βαίη.

Ω Φῶς τελοῦτ' ἂν σήμ' εὖ πεφλα
γίασται· ὁ λόγος, οὐχ ὡσ τὴν τάχ
ρωσιν αἴνιττόμενός. ἀλλ' ὠθεῖν
θάναγον αὖθις ὁ λόγος. ἀπρήν-
σας ξίφους, ἑαυτὸν ἐτύφλω-
σεν. Ως ὑμᾶς ἴστε καὶ τὸ μηδέν.
„ οὕτως ἐν ἅπασι, ὅσοι δ' ἡμᾶς
„ οὐδὲν οὐσίας ἄλλο, πλὴν εἴσω λ'
„ ὅσοι πρὸς ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν·
„ ἢ πίνδαρος, τί δέ τις; τίδ' οὐ τις;
„ σκιᾶς ὄναρ δ' ἄνθρωπος. Εν δίεμῶ.
ἓν δίαιμοῦμεν. ἵν' ἡ ῥῆμα πρώτα
προσώπου. ἢ οὐ δόλια ἀσθενικοῦ.
Ο σον δοκεῖν. ὅσ' ἂν δόξαι δύσαιμεν
ἡ. καὶ τὰ ἀληθῆ ἂν ἢ τῶν ἀνθρώπω
οὐκ ἔστι. Τὸ δ' εὐτύχησ ῥᾳδίως μεῖα
ποιεῖται τὰ χύ. Λοκλῖναι. πεσεῖν ἢ ἀποβαλεῖν. Τὸ σόν τὸ
πηδάλιον ἔχων. Ὃν σὸν εἶον πα
δάλιμα ἔχων οὐδένα μακαρί
ζω ἢ δυσδαιμονίζω. Τοξεύσας. Σ
τοχῶν. δύτυχήσας. Γαμφώνυ
χας πτηνόν. τὴν σφίγγα. Θα
νάτων δ' ἐμᾶς χώρας. θανάτων τ
ὑπὸ σφιγγὸς γιγνομένων. Πύρ
γος ἦ, ἀντὶ τοῦ ἀσφάλεια, ἢ ἀπα
λέξησις ἕξηνε. Τὰ νῦν δ' ἀκούειν.
εἰς δ' ἀκούειν. Ξύνοικος ἀλλα
γαῖς βίου βιοικῶν τὴν βίου με-
ταβολήν. Ω μέλας λιμήν. ὦ ὑπ
δοχὴ εἰς δ' ἄμφω δ' ἑξαυθ, σὲ
δ' ὃν πατέρα ἢ ὅτι μήτηρ ἦν ἡ
γυνὴ ἡ ἰοκάστη, ἣν λέγῳ λιμένα.
Θ αλαμηπόλῳ. νυμφίῳ. Αλο
κεσ. ἀντὶ τοῦ αὐλακες. αἰκοῖ. αἰ
αἰαῖ, οἱ γάμοι. Σῖγ' ἐδωάσθη-
σαν. πεσὼν φασι φωνὴν οὐκ ἐῤῥῆξαν.

ὦ φῶς, τελοῦτόν σε προσβλέπω μι νῦν.
ὅστις πέφασμαι, φύσιν' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν. ξὺν οἷς
οὐ χρῆν μ' ὁμιλῶν. οἷσι δ' οὐκ ἔλιπ κλαυτῶν
ἰὼ γενεὰ βροτῶν,
ὡς ὑμᾶς ἴσα κἀμὲ δὴ μηδὲν
ζῶντας ἐν ἀριθμῷ. ✤ ἐναριθμεῖ
τίς γὰρ τίς ἀνὴρ πλέον
τᾶσ δυσδαιμονίας φέρει,
ἢ ῥοσοῦτον, ὅσον δοκεῖν,
καὶ λόξαντ', ἀπόκλινας.
ὦ σόν μ' * πήδημ' ἔχων, * ῥι
ὃν σὸν δ' ἄμοναν ὃν σὸν ὦ πάλαμον,
οἰ δ' οἰκήσας, βροτῶν οὐδένα μακαρίζω,
ὅστις καθ' ὑπερβολὰν ῥεύσας,
ἐκράτησας πάντ' δυσαίμονος ὄλβου.
ὦ Ζεῦ. κατὰ μὲν φθίσασ' τὰν γαμφώνυχα
παρθένον χρησμῳδόν.
θανάτων δ' ἐμᾶ χώρᾳ πύργος ἀνέστας.
ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλῇ ἐμός.
καὶ τὰ μέγιστ' ἐπιμάθης,
τᾶς μεγάλας ἐν Θήβας αὐάσας.
τανῦν δ' ἀκούειν, τίς ἀθλιώτερος;
τίς ἐν πόνοις; τίς ἄτασ ἀγρίαισ
ξύνοικος ἀλλαγᾶ βίου;
ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα.
ὦ μέγασ λιμὴν αὐδᾶς ἤρκεσεν
παισὶ μὴ παρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν.
πῶσ ποτε πάσ ποθ' παρῶ
σ' ἄλοκες φέρειν τάλασ
σῖγ' ἐδωάσθησαν ἐσ ποσόν;
ἐφεῦρέ σ' ἄκουθ' ὁ πανυπόρτων χρόνος.
δικαίᾳ δ' ἄγαμον γάμον πάλαι,
τεκνοῦντα τὸν τεκνοῦμενον.
ἰὼ Λαΐειον τέκνον.
εἴθε σ' εἴθε μὴ ποτ' ἰσόμαν.
ὀδύρομαι γὰρ ὡσ πολλὰ
ἰαχὼν ἐκ στομάτων.

τόδ' ὀρθὸν εἰπεῖν, ἀνέπυθόμαν τ' ἐκ σέθεν, ☾
κατακοίμησα μῦθον ὄμμα.
ἐξ ὦ γᾶς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ πιμώμενοι,
ὁ' ἐργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθ', ὅσον
δ' ἀρεῖσθε πένθος, εἰ πρὸς ἐγγενῶς ἐπὶ
τῷ λαβδακείων ἐνδέπεσθε σῶμ' ἄτων.
οἶμαι δ' οὔτ' ἂν ἰσχὺν οὔτε φᾶσιν ἂν
νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
κεύθει. τὰ δ' αὐτὸς εἰσ ὃ φῶς φανεῖ κακὰ
ἑκόντα κοὐκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν
μάλιστα λυπρῦσ' αἵ' ν φανῶσ' αὐθαίρετοι.
χο λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν ἡσθόμην δ' ἐγὼ οὐ
βαρύστονα εἶναι. πρὸς δ' ἐκείνοισιν, τί φῄς;
ἄγ ὁ μὴ τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε ☾
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ιοκάστης κάρα.
χο ὦ δυσάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;
ἄγ αὐτὴ πρὸς αὑτῆ. τῇ πραχθέντ', τὰ μὲν
ἄλγη σ', ἄπεστιν. ἡ δ' ὀπισ οὐ πάρα.
ὅμωσ δ' ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι,
πεύσῃ τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα.
ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη πρὸ τοῦ
„ θυρῶνος, ἵκετ' ὀὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
λέχη, κόμην τῶσ' ἀμφισσείοις ἀκμαῖς.
τοὺς δ' ὅπως εἰσῆλθ' ἐῤῥήξασ' ἔσω,
κάλει δ' ἤδη λάϊον πάλαι, νεκρὸν
μνήμην παλαιῶν ἀσεμάτ' ἐχρυσ'. ὑφ' ὧν,
θάνοι μὲν αὐτός. τὴν δὲ, τίκρυζαν λίπει
τοῖς οἷσιν αὐτῇ δύστεκνον παιδουργίαν.
ἔβαρ δ' ὀὐναξ. ἔνθα δ' ὑστενος ἀπλοῦς
ἐξ ἀνδρὸς ἀνδρας, ἠ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι.
χο ὅπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλυτ
βοῶν πιεί σέ σταν Οἰδίπους. ὑφ' οὗ
οὐκ ἦν δ' κείνης ἐκθάσκαζε κακόν.
ἀλλ' εἰσ ἐκεῖνον παθὼν πλοῦντ' ἐλεύασομεν.
Φοιτᾷ δ' ἡμᾶς ἐγχος ἅλα τῶν πρεῖν.
γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρῷαν δ' ὅπυ
κίχοι ἀπλῶν ἄρουραν, οὔτε, τέκνων.
λυσσῶν τι δ' αὐτῷ, δαιμόνων δείκνυσί τισ

ΩΣΠΕΡ ἰάλα. παθιάλης.
ὑπερβολικῶς. Ανέπυθόμαν τ' ἐκ
σέθεν. ἤκουσα δ' σέ. ἡμῖν νῦν κατέμυ
σα δ' ὄμμα. ἐξ οὗ δῆλοι, ἡμῖν νῦν ἐ
πηρθήμεν παθόντεσ θέντεσ. Ω δῖ
μέγιστα. ἐξάγγελος ἔρχεται ἄπας
γέλων ὅτι ἀγχόνη ἐτελεύτη-
σεν ἡ ἰοκάστη. ὁ οἰδίπους ἑαυτὸν
ἐτύφλωσεν. Αρεῖσθε πένθος,
ἀντὶ τῆ λήψεσθε. Εγγενῆσ. γνησί
ως. Αἵ' ν φανῶσ' αὐθαίρετοι. ἑκου
σίως τ' ἑαυτὸν ἡ οἰδίπους ἐτύ-
φλωσε, καὶ ἡ ἰοκάστη ἀπήγξατο.
μαλιστά φησι τῶν κακῶν λυ-
πεῖ τὰ μὲν ἐκ τύχησ συμβάντα.
ἀλλ' ὥσπερ ἐπίστασται αὐτάγ
γελα πρόμματα. Πύλασ δ' ὅ-
πως εἰσῆλθ'. ἐξῆσ, ὅπως εἰ-
σῆλθεν ἔσω ἠθῥήκασ τὰς πύ
λας. τετέσι, κλείσασ. ὅμηρος,
Τὸν, ῥεῖσ ἠθῥήστησκον ἀχαιοί,
ῥεῖσ δ' ἀναοίγεσκον καλῶς δὲ
θῖσ λέκτροισ ἐπεμπίπτει. δ' αὖ
τὰ δ ἀπόλυται. Τὴν δ' τίκ
τουσαν λίπει. τὴν δὲ γυναῖκα λί
πει τὴν ἑαυτῆ. τουτέστι, ὡσ ἐμῷ γο
νεῖ κα παιδοποιόν. Περιπλοῦντα.
πολλὰς χόμβῳ), ὥσπερ ἐμμανῆ.

ΕΚσὲ πυθμένων. ἀνέζεψε τὰσ πύ
λας Θ κατέβαλεν ἐκ Τ πυθμέ
νων. Πλεκτᾶς ἑώρας. ἑώρα λέ
πΘ κρέμασις. ὕφωσισ. μεΤΘσις Θ
Α ρτάνην. τὴν αὐΘεντικήν. κυεῖΘ
λέ ἀρίάνη λέγετη, ἡ ἐκ Τ καλω
σίων ἀγχόνη. Αλλ' ἐν σκότῳ
Θ λοιπὸν, οὓς μὴ οὐκ ἔλεγε ὀφοί
αθ'. οὓς σ' ἔχηξεν οὐ γνωσίαν.
Θ συμβᾶγον πᾶσι τοῖσ τυφλοῖς
εἶπεν. οὐχ ὁρῶντες γὰρ πολάκις
συμπίπτουσιν οἷσ οὐκ ἂν ἠβού
λοντο. οὐχ ὁρῶσι λέ, ὧν σέοντη. ἐν
σκότῳ δὲ ἔστιν ἀγνωσία. Ε-
φυμνῶν. αὐοιμώζων. Ηραισ' ἐ-
πάρων βλέφαρα. αὐατετάφας
ὀφθαλμοὺσ ἔπαιεν. Εν τίνι
χολῇ. οἷον ἐν πίᾳ δυσχιβῇ. Βοᾷ
ποίγειν κλῇθρα. πθανὴ ἡ αἰτία
Τ ἰζιέναι αὐΘ'ν, ἵνα φησὶ λείξη
τοῖσ πολίταις, ὅπ ἀξίως ἑαυΘ'ν
ἐπιμωρήσαιτο, ὡσ ἀκουσίοις πα
θήμασι. Θ ὡσ μέλλων ἑκοντὶ ἐξ
ἐνεγκεῖν τ' ὠόλεσσ ὀφὰσ τὰσ ἀρὰσ,
ὧσ ἔφθασιν ἐπᾳασάμενος.

οὐδεὶσ γὼ ἀνδρῶν, οἱ πόλιν μὴν ἐγγύθεν.
σεινόν σ' ἀϋτᾶσ ὡσ ὑφ' ἡνιόχου τινὸσ, (νων,
τῶν πύλαις πταλαῖσ ἐνήλατ'. ἐκ δ' ὑπομέ-
ἔκλινε κοίλα κλῆθρα, κἀμπεπτάκει σέγη.
οὗ δὴ κρεμασθὴν τὴν γυναῖκ' ἐσιδόμην,
πλεκτᾶς ἑώρας ἐμπεπλεγμένην. ὁ δὲ,
ὅπωσ ὁρᾷ νιν σεινὰ βρυχηθεὶσ τάλας,
χαλᾷ κρεμασθὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῆ
ἔκειθ' ὁ πλήμων, σεινὰ σ' ἦν τἀνθένδ' ὁρᾶν.
ἀπορράσασα Θ εἱμάτων χρυσηλάτους
πόρπακας ἀπ' αὐτῆ, αἷσιν ἀζεσέπαιε,
ἄρασ, ἔπαισεν ἄρθρα Τ αὐΤ κύκλων
αὐσ' ὧν τοιαῦθ'. ὅθ' οὔνεκ' οὐκ ὀφοιτό νιν,
οὔθ' οἷ ἔπασχεν, οὔθ' ὅποι ἔδρα κακά.
ἀλλ' ἐν σκότῳ πολοιπὸν, οἷσ μὴν οὐκ ἔσται,
ὀφοιαθ'. οὓσ σ' ἔχηζεν, οὐ γνωσίαν.
ριαῦ' ἐφυμνῶν πολάκις τε κοὐχ ἅπαξ,
ἤραισ', ἐπαίρων βλέφαρ. Φοίνιαι δ' ὁμοῦ
πλῆναι γένυ' ἔτεγγον. οὐσ' αὐίεσαν
φόνα μυσώδεσ σταγόνασ. ἀλλ' ὁμοῦ μέλασ
ὄμβροσ χαλάζης αἵματος ἐτέγγετο.
τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνον κακά,
ἀλλ' ἀνδρὶ Τ γυναικὶ συμμιγῆ κακά.
ὁ πρὶν παλαιόσ σ' ὄλβοσ, ἦν πάροιθε μὲν
ὄλβοσ δικαίωσ. νῦν δὲ Τῇ δέ θ' ἡμέρᾳ,
στεναγμόσ. ἄτη. θάνατοσ. αἰσχύνη. κακῶν
ὅσ' ἔστι πάντων ὀνόματ', οὐδὲν ἔσ' ἀπόν.
Χ νῦν δ' ἔσθ' ὁ πλήμων ἐν τίνι χολῇ κακοῦ;
Αγ βοᾷ ποίγειν κλῆθρα, Τ δηλοῦν τινὰ
τοῖσ πᾶσι Καδμείοισι, θ'ν πατροκτόνον,
θ'ν μητρόσ, αὐδῶν αὐόσι', οὐσὲ ῥητάμοι.
ὡσ ἐκ χθονὸσ ῥίψων ἑαυθ'ν, οὐδ' ἔμ
μῶν σ' ὁμοισ ἀρᾶσθαι ὡσ πράσσετο.
ῥώμησ γε μὲν τοιᾳ προνοητὶ τινόσ
λῆτη. θ' γὼ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.
δείξει σὲ καὶ σοί. κλῆθρα γὰρ πυλῶν τάδε,
ποίγεται. θέαμα δ' εἰσόψει τάχα
τοιοῦτον, οἷον Θ στυγοῦντ' ἐπικτίσαι.

Χ ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθοσ ἀνερώπεις,
ὦ δεινότατον πάντων. ὅσ' ἐγὼ
προσέκυρσ' ἀθλ. τίσ σ' ὦ τλῆμον
προσέβη μανία; τίσ ὁπισθόσε
μείζονα δαίμων τῶν μακίστων
πᾶσ σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
Φεῦ. Φεῦ. λύσανος. ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν
λύναμαί σε, θέλων πόλλ' ἂν ἐρέσθαι,
πρὸσ πυθέσθαι, πρὸσ δ' ἄθρῆσαι,
ρίαν φίκην πᾶσχεισ μοι.
οἰδίποῦ. αἰ. αἰ.
Φεῦ. Φεῦ. λύσανος ἐγὼ. πῖ γᾶσ
φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι φθογγὰ
δ' ἀπόπτατ' ἀφοράδην;
ἰὼ δαῖμον, ἵν' ἐξήλου.
Χ ἐσ δεινὸν, οὐδ' ἀκουστὸν, οὐδ' ἐπόψιμον.
οἰδίποῦ. ἰὼ σκότος νέφοσ ἐμὸν ἀπόφορον,
ἀθεσφατόμβυον ἄφαρον,
ἀδάμαστόν τε, Θ δυσούριστον. οἴμοι.
οἴμοι μάλ' αὖθισ. οἷον εἰσέδυ μ' ἄμα
κέντρων τε Τ δ' οἰκεῖον, Θ μνήμη κακῶν.
Χ Θ θαῦμά γ' οὐκ ἐν ροσὶ δε πάσι, δυστλᾶ σε πενθεῖν, Θ δυστλᾶ φέρειν κακά.
οἰδίποῦσ. φίλοσ σὺ μὴν ἐμοὶ
ἐπίπλοσ ἔτι μόνιμοσ.
ἔπιμοι γὰρ κατομένεισ ἐμὲ
θ'ν τυφλὸν κηδεύων. Φεῦ. Φεῦ.
οὐ γάρ με λήθει, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶσ
καίπερ σκοτεινόσ, τήνγε σὴν αὐδὴν ὅμοσ.
Χ ὦ δεινὰ δράσασ, πῶσ ἔτλησ τοιαῦτα σὰσ
ὄψεισ μαδῆσαι; τίσ σ' ἐπῶρε δαιμόνων;
Απόλλων τάδ' ἦν Απόλλων ὦ φίλοι,
ὁ κακὰ τελῶν,
ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθεα.
ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν
οὔτισ, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων,
τί γὰρ ἔδει μ' ὁρᾶν,

Ω δεινὸν ἰδεῖν πάθοσ
ἀνθρώπισ, ἴσωσ οἱ κατὰ γῆν Χ
ρὸν ἰδόντεσ ἀπεσράφησαν, μὴ δυ
νάμενοι θάσσοθαι δ' πάθοσ. Δύ
σανοσ ἐγώ. πῖ γᾶσ. πῦ εἶμι. ἐν
πίῳ χωρείῳ ἡ φθογγή μ' φέρετη.
τίνοσ ἀκούω. πῦ ὄδιν ἡ φθογγή. ἦ
πησ σφόδρα μοι δαπέπαται. ἦσ
φερομένησ ἀκούω. ἢ οὕτωσ, ἀνΤὶ
Τ ἀπέπη ἡ φωνή. Ιν' ἐξήλου. ἦ
μεταφοσὰ ἀπὸ τῶν ἀγωνιζομέ-
νων. Απόξοπον. ὃ ἂν ζισ ἀπόξέ
ψαιτο. Αφατον. ἀφάτωσ ἐπελη
λυθόσ. Δυσούριστον. ὄρον μὲν ἔ-
χον. ἀλλ' ἀεὶ πλαμένον. δυστεριό
δευρον. Αδάμαστον. ἀνίαρον. ὃ
οὐδεὶσ δαμάσαι δυνήσετ'. ἢ σκλη
ρὸν ἢ φαχύ, ἀπὸ Τ ἀλάμαυρος.
Ο ἴον εἰσέδυ μ' ἄμα. οἰ ὁμοῦ με εἰ
σέδυ, ἤντε ἀπὸ Θ πορώστεσσ ἀλ-
ηλῶν. Θ ἢ Τ κακῶν ὑπόμνησισ.
Κέντρων τε Τ δ' ε. εἰλήφει αὐΘ'ν
ὀλύνη, ἐπεὶ νέοσι ροῖσ κέντροισ ἐ-
πεπόρουσ. Ετί πλοσ. πολυπο-
λῶν ἐμὲ ἢ πολυμενῶν ἔπ. νῦν δ'
θὺ ἀπὸ Τ χρου γνωρίζῃ. ἴσωσ δὴ
Θ τεταράχθαι δ' δὲ τοσούτῳ
προσφάτῳ κακῷ. Τίσ σ' ἐπῶρε
δαιμόνων. ἢ τῦχα ἐπειστ. ἢ θύει
,, πίσης. Οσ ζισ μ' ἐπαίρας ἔρπον
,, αἰνοσιώτατον.

ὅ τῳ γ' ὀρῶντι, μηδ' ἐν ἡμῖν ἱλαρὸν;
ΧΟ ἦν ταῦθ', ὅπως πρὸς καὶ σὺ φῇς.
ΔΕΙ ΛΑΙΕ τοῦ νοῦ. σέλαμε τῶν νέ- οἰοῖ Τί δ' ἦ τ' ἐμοὶ βλέπον ἢ στέρκειν, ἢ προσή-
σεως ἕνεκεν. ὦ τῶν συμφορᾶς χά ἔτ' ἐς ἀκούειν ἡδονᾶς φίλοι; (τορομ
ριν. χαλεπὴν τιν' ἀνέῳ ἀνθρώπῳ, ἀπάπτετ' ἐκτόπιον ὅπ τάχιστά με.
Τἀριαῦτα ξυνεχθέντα. ΟΛΔΙ ἀπάγετ' ὦ φίλοι, ἦν ὀλέθριον μέγαν.
ὅστις ἦν. ἀπόλοιτ' ὀφηνιν ὅστις ἀ- ἦν καταρατόπατον. ἔπ δὲ
πὸ θεῶν ἀγρίας πέδας τ' ἀνεμο- καὶ θεοῖς ἐχθρόπατον βροτῶν.
μενήσ θ' ὡσπάσας μου, ἔλαβε νῦ σέλαμε τοῦ νοῦ, τῶν τε συμφορᾶς ἴσον,
νέσωσέ με. Νομάδδσ ὠδὶ πρὸ ΧΟ ὡς σ' ἠθέλησ' μὴδ' ἀναιγῶναι πτε.
κασ. ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ, ἵν' ὑπὸ τοῦ οἰοῖ ὁλοιθ' ὅστις ἦν, ὃς ἀπ' ἀγρίας πέδας
νομέων πατρομένη. Οὐδὲν εἰς νομάδδς ὠδὶ πρὸ ἵας
χάειν. εἰσ οὐδενὸς χάριν τὴν ἐ- ἔλυσεν, ἀσπότε φόνῳ
μὴν σωτηρίαν ἐργαζόμενος. αὖ ἐξέρυρο, κἀνέσωσεν, οὐδὲν εἰς χάειν
τί τοῦ, μηδὲν χρηστὸν ἐργασάμε πρᾶσσων. τότε τοῦ ἂν θανών,
νος ἐν ᾧ νασῶσαι με. Τότε οὐκ ἦν φίλοισιν, οὐδ' ἐμοὶ δόνδ' ἄχος.
τοῦ ἂν θανόντος. αὖ τί τοῦ θανόντος. ἢ ΧΟ θέλοντι κἀμοὶ τοῦτ' ἂν ἦν.
δ' ἦν, αὖ τί τοῦ ἦμην. ΑΦ' ὧν αὖδ' οἰοῖ οὔκουν πατρός γ' ἂν φονεὺς ἦλθον,
ἔφυν τάλασ. ἐξ ὧν ἐτέχθη, ἐξ ὧν οὐδ' νυμφίος βροτοῖς ἐκλήθην, ὧν ἔφω ἄπο.
τοῦ ἢ τέτοκα. Εἰλέ τι πρεσβύ- νῦν δ', ἀθλίος μὲν εἰμί. ἀϊοσίων δ' ἄπας.
τερον. εἴ τι κακοῦ κάκιον, τοῦ τ' ἐ ὁμοπατήσ δ' ἀφ' ὧν αὐδ' ἔφω τάλασ.
λαχεν οἰοῖ πους. Ωσ μὴν τάδε. εἰ λέ τι πρεσβύτερον ἔφυ κακοῦ κακόν,
τὰ τοῦ τυφλώσεως. Εγὼ τοῦ οὐκ τοῦτ' ἔλαχ' οἰοῖ πους.
οἶδ' ὄμμασιν. Φησὶ πρὸ τοῦ θανάτ ΧΟ οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βέβουλεῦθαι καλῶσ.
ταῦτα σαθεῖναι, ὅ τῳς ἂν θεῖς το κρείασων τοῦ ἦθα μηκέτ' ὢν, ἢ ζῶν τυφλόσ.
νεῦσι καθ' ἅδου μὴ βλέπτυχάνῃ οἰοῖ ὡς μὴν τάδ' οὐχ ὧδ' ἐς ἄκρ' εἰργασμένα,
ὁρῶν. ἔτ' τοῦ αὖθις ὅτῳ ἀμχρόν. μή μ' ἐκλίσασκε, μὴ δὲ συμβούλευ' ἔπ.
ΟΙ ἵν' ἐμοὶ δυοῖν ἔργ' ὅτι κρείασον' ἀ ἐγὼ τοῦ οὐκ οἶδ' ὄμμασιν πρίοις βλέπων,
γχόνης εἰργασμένα. ἀγχόνης πατέρα πῶς ἂν προσῳδὸν εἰς ἅδου μολών.
ΧΟ κρατέστερα. ἄπορ οὐκ ἦν ἰᾶσθαι οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ'. οἷν ἐμοὶ δυοῖν
οὐδὲ ἐνθανάτῳ. δυσ μοῦσ' ἂν ἀπ ἔργ' ὅτι κρείασον' ἀγχόνης εἰργασμένα.
λογεῖτ' ὅπ μεῖζον κακὸν ἢ πρᾶξαρ εἰς ἑαυτόν, ἢ εἰ πρὸς ἦν τε ἀλλ' ἤτεκνων δ' ἦτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος
λυτήσας. Αλλ' ἤτεκνων δ' ἦτ' ὄψις. ἐν ἐρωτήσει. ἔλαστ' ὅπως ἔβλαστε πρὸς λεύσσειν ἐμοί
οὐδ' ἦτα, τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς πρτε,
οὐδ' ἄστυ', οὐδὲ πύργων, οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλματ' ἱερά. πῶν, ὁ παντλήμων ἐγὼ
κάλλισ' ἀνῆρεῖς. ἐν γε τοῖς Θήβαις ἔφειν,

ἀπωσέρησ' ἐμαυτόν. αὐδὲς ἐννέπων
ὡθεῖν ἅπαντας, δὺς ἀσεβῆ, δὺς ἐκ θεῶν
φάνεντ' ἄναγνον, καὶ γένους τοῦ λαΐου.
τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσασ' ἐμὴν,
ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τοῦσδε ὁρᾶν;
ἥκισά γ'. ἀλλ' εἰ τοῦ ἀκουούσησ' ἔτ' ἦν
πηγῆσ' ἀτ' ὤτων φασμὸσ, οὐκ ἀνεχόμην
δὺ μὴ ἀπκλεῖσαι ῥυμὸν ἄθλιον δέμας,
ἵν' ἦν τυφλός τε κλύων μηδέν. Τὸ γὰρ
τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύ.
ἰὼ Κιθαιρών. τί μ' ἐδέχε; τί μ' οὐ λαβὼν,
ἔκτεινας εὐθὺς, ὡσ ἔδοξα μήποτε
ἐμαυδὺν αὐθρώποισιν ἔνθεν ἦν γεγώσ;
ὦ Πόλυβε, καὶ Κόρινθε, καὶ τὰ τῶν πάτρια
λόγῳ παλαιὰ δώματ', οἷον ἁρά με
κάλλοσ κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε; ΚΑΚΩΝ ὕποπτον. ὑπόπτ. κρυπτόν.
νῦν γὰρ κακός τ' ὢν, κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι. ὡς εἰ ἔλεγε, δὲ κράτιστον τῶν κα-
ὦ ξεῖσ κέλευθοι, καὶ κεκρυμμένη νάπη, κῶν.
δρυμόσ τε, καὶ στενωπὸσ ἐν τριπλαῖσι διδοῦσ,
αἳ ῥυμὸν αἷμα, τῶν ἐμῶν χειρὸν ἄπο
ἐπίετε πατρόσ. ἁρά μου μέμνησθ', ὅτε
δοῖ' ἔργα δράσας ὑμὶν, εἶτα δεῦρ' ἰὼν
ὁπτῖ' ἔπραξον αὖθις; ὦ γάμοι, γάμοι.
ἐφύσατ' ἡμᾶσ. καὶ φυτεύσαντες, πάλιν
αὖ θέτε τοιοῦτον σπέρμα. κἀπεδείξατε
πατέρας, ἀδελφοὺς, παῖδασ, αἷμ' ἐμοφύλιον,
νύμφασ, γυναῖκας, μητέρασ τε, χὤπόσα
αἴσχισ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίνεται.
ΧΟ Αλλ' οὐ χρὴ αὐλᾶν ἐθέλ' ἅ μὴ σὲ δρᾶν καλόν,
ὅπωσ τάχιστα πρὸσ θεσῶν ἔξω μέ τιν
καλύπτατ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψατ', ἔνθα μή πτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
ἴτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸσ ἀθλίου θιγεῖν.
πείθεσθε. μὴ δείσητε. τἀμὰ γὰρ κακὰ,
οὐδεὶσ οἷόσ τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν.
ΧΟ ἀλλ' ὧν ἐπαιτεῖσ, ἔσ σοῖον πάρεσθ' ὅδε Αλλ' ὧν ἐπαιτεῖσ. ὧν χρεὶ
κρέων, δ' πράσσειν χὠ δ' βουλεύειν, ἐπεὶ ἀνὴρ ἔχεις εἰσ βοήθειαν.

χώρας λέλφπαι μοῦνος αὐτὶ σοῦ φύλαξ.
οιδι οἴμοι. τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔτι;
τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; τὰ γὰρ
πάρος πρὸς αὖ σοῦ, πᾶν' ἐφεύρημαι κακός.
κρε οὐχ ὧδε πλάστης Οἰδίπους ἐλήλυθα,
οὐδ' ὡς ὀνείδων τῶν πάρος κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεθ' ἑπὶ
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα
αἰδεῖσθ' ἄνακτος ἡλίου. ῥιόνδ' ἄτης
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, σ', μήτε γῆ
μήτ' ὄμβρος ἱερὸς, μήτε φῶς πρόσλεξεῖ.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε.
,, Τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλιθ' ὁρᾶν
,, Μόνοις τ' ἀκούειν θύσεβεῖς ἔχει κακά.
οιδι πρὸς θεῶν, ἐπεὶ πρὸς ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας
ἄξιστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
πιθοῦ γἰμοι. πρὸς σοῦ τ' οὐδ' ἐμοῦ φάσω.
πιθου τί μοι. πρὸς σοῦ γὰρ. ὑπὲρ
σοῦ γὰ οὐχ ὑπὲς ἐμαυτ῀ λέξω. κρε Ϲ῀τ' με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν;
ο ὕτως ἐλέχθη ταῦθ'. ὅμως δ' ἵν' οἶδε ξίφους μεγῆς ἐκ τοῦ δόσου γάχω', ὅσου
ἔσαμεν. ὁ μὲν γὰρ προειρημένῳ θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.
χρησμῷ ἀξιοῖ ἀκολουθεῖν, ὅτι λεῖ κρε ἔδρασ' ἂν εὖ τ' ἴσθ' ἂν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
ρίπτειν αὐτὸν ἀπὸ τ' χώρας. ὁ δὲ πρῶτ' ἔχῃ χρόνον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
κρέων ἐπανέρεσθαί φησι δεῖν, ὅ οἶδε ἀλλ' ἡγ' ἐκεῖνος πᾶσ' ἐφηλώθη φάτις,
πῃ λαΐου πῶς, καὶ βασιλεὺς θ' ἡμῶν ἀσεβῆ μ' ἀπώλυναι.
τυγχάνει. ὁμως δ' ἵν' ἔσαμεν κρε οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'. ὅμως δ' ἵν' ἔσαμεν
χρείας. ἡ χρεία ἡ κατέχουσα ἡ χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τι δρᾶσ' ὄν.
μᾶς φησι, παῦτα ἀπαιτεῖ. καὶ οιδι οὕτως ἀρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πίστιν ἔχω;
γὰρ σὺ νῦν τ' ἂν ζῶν θεῷ πίστιν φέρεις. κρε Ϲ῀ γὰρ σὺ νῦν τ' ἂν ζῶν θεῷ πίστιν φέροις.
οιδι Ϲ῀ σοί γ' ὡθισμὸν πᾶσιν εἰπεῖν, ἡ πρόσει. τόμαι.
φῂ μὲν κατ' οἴκους, αὐδᾷς δ' ὃν θέλῃς τάφον,
θοῦ. ἡ γὰρ ὀρθῶς τῶνδε σῶν τελεῖς ὑπὲρ.
ἐμοῦ λέ, μή πῃ τ' ἀξιωθῇ τόδε
παῖδων ἄτην, ξώντος οἰκητ' τυχεῖν.
ἀλλ' ἐκ με νεμῇν ὄρεσιν. ἔνθα κλῄζεται
ὄν' μὸς Κιθαιρὼν οὖρος, ὃν μήτηρ τέμοι
πατὴρ τ' ἐθέσθην ζῶντε, κύρι' τάφον.
κ ύριον τάφον ἴσθι, ἵν' ὀφλόμην
Ϲ῀ κεκυρωμένον. ἵν' ἐξ ἐκείνων

καὶ τοῖ ρσοῦτόν γ' οἶδα, μήτέ μ' ἄν νόσον,
μήτ' ἄλλο πέρσαι μηλέν. οὐ γὰρ ἄν πέτε
θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πί τῳ δεινῷ κακῷ.
ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅ τι πὲρ εἶσ', ἴτω.
παίδων γ' τῶν μὲν ἀρρένων, μέμοι κρέον
πρόσθη μέριμναν. ἄνδρές εἰσιν. ὥστε μὴ
πανίν πτὲ ἐχεῖν, ἔνθ' ἂν ὦσι τ῀ βίᾳ.
τὰς δ' ἀθλίας οἰκτῖραι τε πεθήνοιν ἐμᾶιν,
αἷν οὐ πρὸθ' ἡμὴ χωρὶς ἐστάθη τράπεζ
ἄτερ τ῀ ἀνδρός. ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
ψαύοιμι, πάντων τ῀ δ' ἀεὶ μετεῖχ' τήν,
αἵν μοι μέλεθ'. ἡ μάλιστα μὲν χεροῖν
ψαῦσαί μ' ἔασον, κἀπικλαύσασθαι κακά.
ἴθ' ὦναξ.
ἴθ' ὦ γενῆ γενναῖε. χρὸς ἂν θιγὼν,
δοκοῦ μ' ἔχειν σφᾶς, ὡσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον.
τί φημι.
οὐδὴ κλύω πω πρὸς θεῶν γοῦν μοι φίλοιν
δακρυρροούντοιν; καί μ' ἐπικτέρας κρέων,
ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐγγόνοιν ἐμοῖν.
λέγω τί;
κρε λέγεις. ἐγὼ γὰρ εἶμ' ὁ πορσύνας τάδε,
γνοὺς τὴν πρόσθεν τέρψιν, ἣν εἶχες πάλαι.
οιδι ἀλλ' οὐ τυχοίης. καί σε τῆδε τ῀ ὁδοῦ
δεῦμοσον ἄμεινον ἢ με φουρήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε
ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰσ ἐμὰς χέρας.
αἱ τ῀ φυτουργοῦ παῖδος ὑμῖν, ὤλ' ὁρᾶν,
τὰ πρόσθε λαμπρὰ πρευξένησεν ὄμματα.
ὃς ὑμιν ὦ τέκν', οὔθ' ὁρῶν; οὔθ' ἱστορῶν,
πατὴρ ἐφάνθην, ἔνθεν αὐδᾶσ ἠρόθην.
ἡ σφῶ δακρύω. προσβλέπειν γὰρ οὐ θέν',
νοούμενος τὰ λοιπὰ τ῀ πικροῦ βίου,
οἷον βιῶναι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεών.
πρὸς γὰρ ἀστῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας;
πρὸς δ' ἑορτὰς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι
πρὸς οἶκον ἵξεθ' αὖτι τ῀ θεωρίασ;
οἵ μ' ἀπώλυτ' ἠν θάνω. ἵνα δ' ὄξω
νῦν αὐκεῖσθη ἐν τοῖς κιθαιρῶνι, κα
θὼς ῥῖς γενέσην ἐλόκει. ἡ νῦν τῷ
βελήματ' αὐτῶν ἀπόλλυμαι.

ΟΥΔΗ κλύω πω πρὸς θεῶν.
ἀλλ' ἄνετ' τ῀ θυγατέρων παρου-
σῶν. τοῖν μοι φίλοιν δακρυβρούν
ριν. ἀντὶ τ῀ τ῀ ἐμῶν θυγατέρων.
δέον δ' εἰ πῶς δακρυβρούσαμεν, ἀρ
σενικῶς ἐβλέψαμεν. ἔτι δὲ ἀτ' ι-
κώτερον. ὡς θ', μὰ τὼ θεώ. ἡ τὼ
χέρε.

Αἱ φυτουργοῦ παῖδος. αἵ πο-
τε χέρες τὰ πρόσθεν λαμπρὰ
ὄμματα τ῀ ὑμετέρου παῖδος, ὥ-
στε ὁρᾶν προυξένησαν. οἷον βιῶ
ναι. πῶς ὑμῖν βιῶναι ἐκ τῶν ἀν
θρώπων ἀνάγκη. ἢ ἡ πρὸς ἀντὶ τ῀
μεῖα. αὐτὶ τ῀, μὴ ἀνδρῶν.

ἀλλ' ἦνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκῃ' ἄκμας,
τίς οὗτος ἔσται; τίς πεδορρίψει τέκνα,
ῥιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων, ἃ τοῖσ ἐμοῖσ
ξυνεῦσιν ἕστα σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα;
τί μ' κακῶν ἄτεστι; σὸν πατέρα πατεῖρ
ὑμῶν ἔπεφνε. τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
ὅθεν πεδ αὐτὸσ ἐσπάρη. κἀκ τῶν ἴσων
ἐκτήξατ' ὑμᾶσ, ὧν πεδ αὐτὸσ ἐβλάστετε.

Τιαῦτ' ὀνειδιεῖθε. ὑβριστὴσ ἔσεθε.

ῥιαῦτ' ὀνιδιεῖθε. κἄτα, τίσ γαμεῖ;
οὐκ ἔστιν οὐδεὶσ ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ,
χέρσοισ φθίνειν, κἀγάμοισ ὑμᾶσ χρεών.
ὦ πᾶι Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνοσ πατὴρ
ταύταιν λέλειμμαι, νὼι δ', ὦ φυτεύσαμεν,
ὀλώλαμεν λύ' ὄντε, μὴ σφε πεῖσ ἡσ
πλωχὰσ, ἀνάνδρουσ, ἐγγενεῖσ ἀλωμένασ.
μή σ' ἰδοιμάσησ ἴασι τοῖσ ἐμοῖσ κακοῖσ,
ἀλλ' οἴκτισον σφᾶσ ὧδε πηλικάδ' ὁρῶν,
πάντων ἐρήμουσ, πλὴν ὅσον σ' ὀνομέρουσ.
ξύννευσον ὦ γεννᾶιε σῇ παύσας χερί.
σφῶιν δ' ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένασ
πόλλ' ἂν πεῆνων. νῦν γὰ δ' εὔχεσθέ μοι,
οὗ καιρὸσ ἀεὶ ζῆν. βίου δὲ λώιονοσ
ὑμᾶσ κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντοσ πατρόσ.

κρέ ἄλισ' ἴν' ἐξήκεισ' ἀκρεύων,
ἀλλ' ἴθ' ἑσπόσ' ἔσω.

οιδί πειστέον, κεἰ μὴ δὲν ἡδύ.

κρέ πάντα γὰ καιρῷ καλά.

οιδί οἶσθ' ἐφ' οἷσ ἥκειμί;

κρέ λέξεισ. τότ' εἰσομαι κλύων.

οιδί γῆσ μ' ὅπωσ πέμψεισ ἀπ' οἴκων.

κρέ τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖσ λόσιν.

οιδί ἀλλὰ θεοῖσ γ' ἐχθιστοσ ἥκω.

κρέ ῥιγαροῦν τεύξῃ τάχα.

οιδί φὴσ τάδ' ἔσ;

κρέ ἃ μὴ φονῶ γὰ, οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.

οιδί ἄπαγε νῦν μ' ἐντεῦθεν ἤδη.

κρέ στεῖχε νῦν. τέκνων δ' ἀφοῦ.

οιδί μηδαμῶσ πάντασ γ' ἕλῃ μοι.

κρέ πάντα μὴ βούλου κρατεῖν.

ἃ μὲν γὰ κράτησασ, οὐ σοι τῷδ' εἶφ ξυνέσεσθε.

Χο ὦ πάτρασ Θήβησ ἔνοικοι, λεύσετ' Οἰδίπουσ ὅδ',
ὃσ τὰ κλεινὰ αἰνίγματ' ἤδη, καὶ κράτιστοσ ἦν ἀνὴρ
ὃσ πόσου ζήλῳ πολιτῶν καὶ τύχησ ἐβλέπων,
εἰσ ὅσον κλύδωνα δεινῆσ συμφορᾶσ ἐλήλυθεν;
„ Ὡσ τε, θνητὸν ὄντ' ἐκεῖνον τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
„ Ἡμέραν ὠθοῦμεν, μηδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
„ Τέρμα τὸν βίου πέδασιμ, μηδὲν ἀλγεινὸν παθόν.

κἀγὼ κράτησασ. ὅθεν νενίκηκασ, οὐ ξυνήνεγκέ σοι. καὶ αὐτάρκωσ ἔχει σ' ὅραμα. τὰ δ' ἔξησ, ἀνοίκεια γνωμολόγουν ὡσ οἰδίπουσ.

ΤΕΛΟΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.

Α πεθανόντα Πολυνείκην ἐν τῇ πρὸσ θήβασ μονομαχίᾳ, Κρέοντα ἄταφον ἐκβαλών, κηρύττει μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσασ. τοῦτον ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ἀντιγόνη θάπτειν πειρᾶται μὴ λαθοῦσα τοὺσ φύλακασ, ὧν βάλλει χῶμα, οἷσ ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ κρέων, εἰ μὴ τὸν ὄρνιν τὸν ὠμὸν βεβλημένην καθαίροντεσ, οὐδὲν ἧττον ἐφούρησεν. ἐπεὶ δὲ ἡ Ἀντιγόνη, καὶ γυμνὸν εὑροῦσα τὸν νέκυν, ἀνοιμώξασα, ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει. ταῦτ' οὖν τῶν φυλάκων πεδηθεμένην, Κρέων καταδικάζει μὴ ζῶσαν, εἰσ τύμβον καθεῖρξεν. ὧν ῥύεται Αἵμων ὁ Κρέοντοσ υἱὸσ, ὃσ ἐμνᾶτο αὐτὴν, ἀγανακτήσασ, ἐὰν δὲν προσεποφάλῃ τῇ κόρῃ ἁρπαζομένῃ ἀγχόνῃ, Τειρεσίου ταῦτα προθεσπίσαντοσ. ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα ἡ Κρέοντοσ γαμετὴ Εὐρυδίκη, ἑαυτὴν κατασφάλλει. καὶ τέλοσ, θρηνεῖ Κρέων σὺν τῷ παιδὶ καὶ τῇ γαμετῇ θάνατον.

ΑΛΛΟΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Α νῖγόνη πρώτην πρόσαξιν τῆσ πόλεωσ θαψάσα τὸν Πολυνείκην, ἐφωράθη. καὶ εἰσ μνημεῖον καταγαγοῦσα ἐντεθεῖσα πρὸσ τοῦ Κρέοντοσ, αὐτὴ ἐκρέμασεν, ἐφ' ᾗ Αἵμων δύναται θῆσαι ὀλίγ' εἰσ αὐτὴν ἔρωτα, ξίφει ἑαυτὸν ἀνεχρήσατο. ὡσ δὲ τοῦτο θανάτῳ, καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνεῖλε. κεῖται καὶ μυθοποιία καὶ πρὸ Εὐριπίδη ἐν Ἀντιγόνῃ. πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἵμονοσ, δίδοται πρὸσ γάμου κοινωνίαν, καὶ τίκτει υἱὸν Μαίμονα.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς βοιωτικαῖς. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐξ τῶν χωρίων γερόντων. προλογίζει δὲ ἡ Αντιγόνη. ὑπόκειται δὲ τὰ πράγματα τῶν τῶν Κρέοντος βασιλείων. ὃ δὲ κεφάλαιόν ἐστι, τάφος Πολυνείκους, καὶ Αντιγόνης αὐαίρεσις, ἡ μόρος Εὐρυδίκης τοῦ τοῦ Αἵμονος μητρός. φασὶ δὲ ὃν Σοφοκλέα ἠξιῶσθαι καὶ ἐν Σάμῳ στρατηγίας, εὐδοκιμήσαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Αντιγόνης. λέλεκται δὲ ὃ δρᾶμα ἔτι. λβ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Αντιγόνη.	Φύλαξ ἄγγελος.
Ισμήνη.	Αἵμων
Χορὸς Θηβαίων	Τειρεσίας.
γερόντων.	Εξάγγελος.
Κρέων.	Εὐρυδίκη.
Αγγελος.	Οἰκέτης.

Προλογίζει δὲ ἡ Αντιγόνη.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ω ΚΟΙΝΟΝ αὐτάδελφον ἰσμήνης κάρα. πολυφαστικῶς, ὦ ἀδελφὴ ἰσμήνη. αὐτάδελφον δὲ εἶπεν, ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν γεγόνασι. πολλάκις δὲ ὁ σοφοκλῆς τοῦ τοῦ ἀδελφοῦ ὃ κοινὸν τίθησιν, ὡς νῦν. ἐπειδὴ ὃ ἀδελφὸς κοινῶς λέγεται ὑπὸ τῶν μὴ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ὄντων ἀδελφῶν, ἐπήγαγε ὃ αὐτάδελφον. ὅπερ περίστησι τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς γεγονότας. ὃ δὲ κοινὸν ὁ σοφοκλῆς συνεχῶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τίθησιν. οἷον καὶ ἐν ταῖς ὑδροφόροις τέταχε. Πολύ « κοινον ἀμφιτρίταν ἀντὶ τοῦ πολυ « άδελφον. Ἆρ' οἶσθ' ὅ, τι ζεὺς. ὃ ὅ, τι ἀντὶ τοῦ ὁπῖον. ὁ δὲ νοῦς, ἆρά γέ ἐστι τοῦ ἀπ' οἰδίπεδος κακῶν ὁπῖον οὐχὶ ὁ ζεὺς ζώσαις ἡμῖν τελεῖ; ὡς εἰ ἔλεγεν ἆρα ἔχει τι ὁ ζεὺς τούτων τῶν κακῶν μεῖζον πιῆσαι εἰς ἡμᾶς. εἶπε δὲ διττῶς. πρῶτον μὲν, ὅ, τι, ἔπειτα δὲ ὁπῖον, ἀρκούντος θατέρου. Οὔτ' ἄτης ἄτερ. δίδυμός φησιν, ὅτι ἐν τούτοις ὃ ἄτης ἄτερ, ἐναντίως συντέτακτο τοῖς συμφαζομένοις. λέγει γὰρ οὕτως, οὐδὲν γάρ ἐστιν οὔτε ἀλγεινὸν οὔτε ἀτηρὸν, οὔτε αἰσχρόν. ὃ οὐκ ἔχομεν ἡμεῖς, ἄτης ἄτερ δέ ἐστι ὃ ἀγαθόν. πολυσσὸν δέ ἐστι καὶ ὃ ἕτερον οὗ. ὥστε ὥσπερ ἀπόφασιν εἶναι. σύνηθες δὲ τοῦτο τραγικοῖς. καὶ νῦν τι τοῦτ' αὖ φασιν. ἐγκλιτικῶς προσενεκτέον ὃ τί. οὐ γάρ ἐστιν ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος, ἀλλ' ἐν ἀποφάσει ἀορίστως. Πανδήμῳ πόλει. πάσῃ τῇ πόλει. Η σε λανθάνει. ἢ λανθάνει σε τὰ τῶν ἐχθρῶν μηχανήματα ὑπὸ τοὺς φίλους ἰόντα· τὰ ἀπὸ τοῦ ἐχθρῶν κακὰ εἰς ἡμᾶς στείχοντα. ἡ ἐπρὸς, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ λη πτέα. Αντιγόνη φίλων. λείπει ἡ περὶ. ἵν' ἦ. πολὺ φίλων.

Ω κοινὸν αὐτάδελφον Ισμήνης κάρα.
ἆρ' οἶσθ' ὅ, τι Ζεὺς τοῦ ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
ὁπῖον οὐχὶ νῶϊν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;
οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν, οὔτ' ἄτης ἄτερ,
οὔτ' αἰσχρὸν, οὔτ' ἄτιμόν ἐσθ', ὁπῖον οὐ
τῶν σῶν τε κἀμῶν οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.
καὶ νῦν, τι τοῦτ' αὖ φασὶ πανδήμῳ πόλει
κήρυγμα θεῖναι ἐν στρατηγὸν ἀρτίως.
ἔχεις τί, κεἰσήκουσας; ἢ σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τοῦ ἐχθρῶν κακά;
ἰσ ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος Αντιγόνη φίλων
οὔθ' ἡδὺς, οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετ', ἐξότου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθη μὲν δύο,

ΔΙΠΛΗ χερί. τῇ ὑπ' ἀλλήλων. ἆδιν γὰρ ἄλοι δ' ἀτωλῇ. οἷον ὑπ' ἀλλήλων αὐτ
„ ρεθέντων ἀδελφῶν. Επεὶ δὲ φοῦσα. αὐτὶ τ' ἀφ' οὗ. ὅμηρος, Επεὶ ξοίνης ἱερὸν πῖο
„ λίεθρον. δ' δὲ φοῦσος, καθ' ὑπερβολὴν εἴρηται. Οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον. ἀντὶ τοῦ
τελέον. οἷον, οὐκ οἶδα ἐν ἶσιν εἰμί. ἢ ἐν ἀγαθοῖς, ἢ ἐν κακοῖς. Ατομένη. ἀτη ζῶσε χο
μένη. Ηλειν καλῶς. ἀντὶ τ' ἤλασε. ἤλειψε καλῶς τὰ ριαῦτα μὴ πλυπρα
γμονοῦσαν. Τοῦ δ' οὕνεκ' ἔβλε
πεμψεν. ἀντὶ τοῦ δι' τ' ὅτ σπεύδε
ζηνέν ταῦθα. δ' ἢ ἔβλε πεμψεν, αὐ
τὶ τ' μετεπεμψάμην. καλχαί
νουσα. αὐτὶ τ' πρφύρασα. τε
ταραγμένως φοντίζουσα. κάλ
χι γὰρ ὄξιν ὁ κόλχος τ' πρφύ
ρας. ἢ πσ ἐκ τ' βυθ' τ' θαλάσ
σης αὐτοῦσα, βάπτει τὴν καλλί
στην πρφύραν. ἀφ' οὗ καὶ κάλχας
ὁ μάντις. Αλλως. ἐκ βάθεως π
μεριμνῶσα ὡς δ' συνοδομένων.
Ο ὐκ τάφσ νῶιν. αὐτὶ τ' ἡμῖν. ὁ ἢ
λόγος καὶ' ἐρώτησιν οὕτω πεσσ
δ' ἑξῆς. οὐ γὰρ τῶν κασιγνήτων ἢ
μῶν δ' ν μὴ ἐτίμησε τάφῳ ὁ κρέ
ων. δ' ν ἢ οὔ. Σὺν λίκῃ χεσθεὶς
δικαίᾳ. ἀνλὶ τ' δικαίᾳ κρίσει χεσ
σάμενος. Πολυνείκους νέκων. αὐ
τὶ τ' αὐδ' ν δ' ν πολυνείκην. Γλυ
κὺν θυμορόν. ἕρμαιον. εὕρημα,
Π ρὸς χάριν ἐρᾶσ. πεσσ τέρψιν
ξοφῆσ. Τοιαῦτά φασι. δ' ἑξῆς,
ριαῦτά φασι δ' ν ἀπειθοῦν κρέον
τα, σοὶ κἀμοὶ κεκηρυχέναι. δ' ἢ.
ἐγὼ δ' κἀμέ. δ' μέσον μ' πάθοις
αὐεφώνησε. λέγω γάρ φησιν ὅτι
κἀμὲ πεπαιδευμένη ἔβλε κηρύγματι. ἔβλε γὰρ ἡ ἐμαυτὴν ἐν τοῖς ξῶσι καταριθ
μῶ. δ' ἢ, Απειθοῦν. ἐν εἰρωνείᾳ. Κηρύξαντ' ἔχειν. αὐτὶ τ' κεκηρυχέναι. ὡσ δ' σι
γήσας ἔχω, αὐτὶ τ' σιγῶ. λέγει δ' εἰπεῖν λῆ κἀμὲ συγκαταριθμῆσθαι ἐν τοῖς ζῶσι.
Κ αὶ θύρονεῦσθαι. ἀντὶ τοῦ κλεῖσθαι. ΕΙΣ' ἐβλῶν κακή. λείπει γενέων. ἵν' ἢ ἐβ
λῶν γενέων.

μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ ἀτωλῇ χερί.
ἐπεὶ δὲ φοῦσ' ὁ ξὺν Αρείᾳ σχασ'σ
ἐννυκτὶ τῇ νῦν, οὐδ' ἐν οἶδ' ὑπέρτερον,
οὔτ' δύτυχοῦσα μᾶλλον, οὔτ' ἀτωμένη.
αὐ ἤλειν καλῶς. καίσ' ἐκ σ' ς αὐλείων πυλῶν
τ' δ' οὕνεκ' ἔβλε πεμψεν, ὡς μόνη κλύοισ.
ἰσ τίδ' ἐστ; ἄλοις γὰρ πκαλχαίνουσ' ἔπος.
αὐ οὐκ τάφσ νῶν τὸν κασιγνήτω Κρέοντ,
δ' ν μὴν, πεστίᾳς, τόνδ' ἀπιμάσας ἔχει;
Ετεοκλέα μὲν ὡσ λέγουσ, ξὺν δ' ίκη
χεσθεὶς δικαίᾳ, ν νόμῳ, κατὰ χθονὸς
ἔκρυψε, σὶς ἐνερθεν ἐνζμον νεκροῖς.
τόνδ' ἀθλίᾳ θανόντα Πολυνείκους νέκυν,
ἀστοῖσι φασὶ ἐκκεκηρύχθαι δ' μὴ
τάφῳ καλύψαι, μὴ δὲ κωκῦσαί τινα:
ἐᾶν δ' ἄκλαυστον, ἄταφον, οἰωνοῖσ ἡδὺν
θησαυρὸν, εἰσορῶσι πεσσ χάριν βορᾶς.
Τοιαῦτα φασὶ δ' ν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι,
κἄμοί, λέγω δ' κἀμὲ, κηρύξαντ' ἔχειν.
καὶ δεῦρο νεῦσι ταῦτα σοῖς μὴ εἰδόσι
σαφῆ προκηρύξοντα. μ' δ' πρᾶγμ' ἄγαν,
οὐχ ὡς πεπ' οὐδέν. ἀλλ' ὃς ἂν τούτων τι δρᾷ,
φόνον πρεκεῖται δημόλευστον ἐν πόλει.
οὕτως ἔχει σοι ταῦτα. μ δείξεις τάχα
εἴτ' δ)ενὴσ τέφυκας, εἴτ' ἐσθλῶν κακή.

Εκτὰδ' ἐν χούρισ. ταῦτα κρέων ἐκέλευστ. Προθείμην, ἀντὶ τ' πικήσαιμι. Οὐχ ὡς
πεπ' οὐδέν. οὐχ ὡσ ἔτυχεν ἔχειν δ' πρᾶγμα. ἀντὶ τ' οὐκ δύτελῶς, μ' ὡς πάρεργ'.
ἀλλ' ὡς μέγα. ἢ οὕτως, οὐχ ὡς οὐδέν, ἀλλὰ μέτρα. Τίδ' ὦ τα λαῖφον. δ' ἑξῆς, τί ἢ
ἄνσει ἐγὼ προθείμην τλέον. ἀντὶ τ', σὶ γενοίμην χρήσιμος, εἰ ταῦτα οὕτως ἔ-
χει. λύουσα δ' νόμον μ' θάπτουσα δ' ἀδελφόν. εἰ ἢ γράφετ' ἢ θάπτουσα, ἀντὶ τ'
λύσασ δ' νόμον. ἢ ὃς βεβαιοῦσα
ἰσ τίδ' ὦ τα λαῖφον, εἰ τάδ' ἐν χούρισ, ἐγὼ αὐ
λύουσ' ἂν ἢ θάπτουσα πρεθείμην τλέον;
ἀν εἰ ξυμπνήσεις, καὶ ξυνεξάσῃ σκόπει.
ἰσ πρῖόν τι κινδύνυσμα; πῦ γνώμης πότ' εἶ;
αὐ εἰ δ' ν νεκρὸν ξὺν τῇδε κασθῆς χθρί.
ἰσ ἢ τ' νοεῖς θάπτ' σφ' ἀπόξενον πόλει;
αὐ δ' ν ζῶν ἐμὸν, κ δ' ν σὸν, ἢν σὺ μὴ θέλῃς,
ἀδελφόν. οὐ γὼ μὴ προδοῦσ' ἁλῶσομαι.
ἰσ ὦ φιλτάτη, Κρέοντος ἀντερικότος;
αὐ ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τ' ἐμῶν εἴργμ' μέτα.
ἰσ ὤμοι. φόνησον ὦ κασιγνήτη, πατρὸς
ὡς νῶν ἀπεχθὴς, δυσκλεὴς τ' ἀπώλεσε,
πρὸσ αὐτοφώρων ἁμπλακημάτων δίκας
ὄψεις ἀρχὰς αὐδ' ς αὐτουργῶ χερί.
ἔπειτα μ' τὴρ ζωὴ δίπλοῦν πάθος,
πλεκτὰῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶτ βίον.
ξὶφη δ' ἀδελφὼ λύσ μίαν καθ' ἡμέραν
αὐρκτενοῦντε τὼ ταλαπώρω, μόρον
κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χεροῖν.
νῦν δ' αὖ μόνα λύ νὼ λελῃμμένα, σκόπει
ὅσῳ κάκισ' ὀλούμθ', εἰ νόμα βίᾳ
ῥᾴφον τυράννων ἢ κράτη πξέξιμεν.

Α λλ' οὐδὲν αὐτῷ τ' ἐμῶν. οὐ μέτε
στιν αὐτῷ εἴργμ' μὲ ἀπ' τ' ἐμῶν.
ἢ οὕτως. οὐ μεῖν αὐτῷ τὰ ἡμέτε
ρα βουλεύματα εἴργμ'. Πατὴρ
ὡς νῷν ἀπεχθὴς. τὰσ συμφορὰς σκόπησον τ' παυδς γένους. μ' π δ πατρὸ ἀ-
κλεᾶς ἀπώλεσ. οὐ μόν) ἢ ἀκλεὴς, ἀλλὰ δ' ἀπεχθὴς δ' ν πενόμθον λοιμόν.
Π ρὸς αὖ. ἀμπλακε. αὐδ' ς ἑαυτὸν ἐφώρασε, μ' ἔγνω βλῶν τ' μὴ βί. ἢ ὧν αὐδ' ς ἐπό
πτης ἐξένσε. ἢ τ' φανερῶν μ' πᾶσιν ἐγνωσμένων. Διπλοῦν ἔπος. δπλοῦν ὄνομα
ἔχουσ. μήτης τε μ' γυνή. Αρτάναισιν. ἀγχόναις. Λωβᾶτ. ἀφανίζ. ἀπόλλυσι.
Μ όνα δ' νὼ λελῃμμένα μηδενὸς δ' λονότι πκούρσ' ὄντος ἡμῶν. Εἰ νόμα βίᾳ ῥᾴφον
τυράννων. εἰ τ' γε γενομένην ῥᾴφον τ' τυράννων τ' τ' νόμα αὐάγκη πξαβαίνμεν.
ρυτέσιν, εἰ τὴν ἐξσίαν τὴν ἐκ τ' νόμων θεῖς τυράννοισ ἐπιμένην πξαβαίνμεν.
Κ ρᾴτη. τὰσ βασιλείας.

ΑΛΛ' ἐννοεῖν χρὴ καὶ σέ. πρῶτον μὲν ὅτι
ἀθενεῖς ἐσμὲν ἐκ φύσεως καθ' ὑμωάϊκες. ἔπει-
τα μὴ ὑπὲρ τύχας ἀθενέστεραι, καθὸ ἀθενέστεραι. πρὸς δ' ὀλιγωτίλειον, γωὴ δὲ
ονα. λυπηρότερα. λείπῃ δ', ὥστε ἀκούειν ταῦτα. χοὐ τὰ ῥοῦπτων χείρονα. τοὺς
ὑπὸ χθονός. ἢ ὃν πλωείκη. ἢ σὺ χθονίοις δ' ἀμύνασα. πιθανῶς δ' ἡ τ' πρέσβυς
ἐφόντισε. φησὶ δ', ὅπ ἀπολοῦ-
σθαι μοῖς κατὰ χθονός. ξύγγνοι
αν' ἴσχειν. συγγνώμην ἔχειν. ὅτι βίᾳ
πράσσω ταῦτα. τοῖσ ἐντέλει-
τοῖς βασιλεῦσι. τὸ δὲ πρᾶσσε
πράσσειν. γνωμολογικῶς ἀπαλ
λάττεται. σὺ δὲ πρὸς δύναμίν
τι πρᾶττειν, ἡλίθιον. οὔτ' ἂν
κελεύσαιμ' οὔτ' ἂν εἰ θέλοις ἔτι
πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως θρῶ-
ης μέτα. σὺ δὲ τέλθον, οὐ γ' ἂν κελεύ
σαιμι σὲ ἐξῆς, οὔτε εἰ θέλοις
πρᾶττ. ἴσθι ἐμοῦ μέτα, ἡδέως ἂν
θρώης. θαμώνιον δ' ὅδος. φησὶν
οὔτε σε ἀναγκάσω, ἀλλ' οὔτ' ἂν
θέλοις, ἡδέως αὐξομαί σου τὴν
ἐπικουρίαν. ἀλλ' ἴσθ' ὁπῖά σοι
δοκεῖ. γίγνωσκε ὁπῖα σὺ θέλῃς.
σὺ πίθεσθαι τοῖς πράσσουσι. ἢ τοι
αὐτὴ γενοῦ ὀρθὸς ἐβούλη. κα
λόν μοι ὧδ' ποιούσῃ θανεῖν σῇ
σὺν ἀδελφόν. αὐτὶ τ' καλόσ μοι ἔσται ὑπὲρ ἀδελφοῦ θάνατος. τοῦτέστιν, δύκλε
ὲσται. Οσια πανουργήσασα. δίκαια μὴ πανουργίας ἐργασαμένη ὡς αὐτὴ λέ
γεις. ἐπὶ προεῖπε δ' πρὸς πρᾶσσε πράσσειν οὐκ ἔχειν νοῦν οὐδένα. ἢ οὕτως, ὅσια πα
νοὺργήσασα, ἀντὶ τ' δυσεβῶς πάντα ἐργασαμένη. Τοῖς κάτω τ' ἐνθάδε. γενναί
ου μ' ὧδ' εἰς ὑπῆθήκασ' ἢ τελοῦν τ' μὴ ταῦτα δημίας. ὅτι δεῖ εὖ τίθεσθαι μεμ
νημένον ἐκείνου τ' χρόνου, μ' ὅλ δεῖ λόγου ὑπάρχειν κάτω. ἐπεμβέβληται δ' ἑαυτὸν
τοῖς πρώτοις σιν οὐκ ἀχρείως, εἰς δυσέβειαν πεσεῖσθαι ὁμολογοῦμεν. Τὰ τ' θεῶν ἔντιμ' ἀτί
μασας ἔχε. τὰ πρὸς θεοῖς τίμια ἀτίμαζε. τετίμηται δ' πρὸς θεοῖς, μὴ ὅσιον νε
νόμισται δ' θάπτειν νεκροὺς, οἷσ μᾶλλον δεῖ πίθεσθαι, ἢ τοῖς τ' κρέοντος κηρύγμασι.
Σ ὺ μὲν δὴ ἀλλ' ἂν πρεσβύτερος. σὺ μέν τοι ταῦτα προφάσιζου. τὰς δ' πρόφάσεις. πρόχά
νας ἐκάλουν. ὡς μ' καλλίμαχος, Αγροιλέτω πάσῃσιν προχάνῃσιν ἐφοῖα, ἐν
ῷ ξύλῳ τ' αἰτίων. ἢ σὺ ταῦτα προβάλλου. ἢ σὺ μὲν τοῦτοι ἂν σωθεῖν σκεπάζοις.

ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ καὶ σὲ μὲν, ὡμωάϊχ' ὅτι
ἔφυμεν ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένας.
ἔπειτα δ' οὐνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρειασόνων.
μ' ταῦτ' ἀκούειν, κἄτι τῶνδ' ἀλγίονα.
ἐγὼ μὲν δὴ αἰτοῦσά σ' ὑπὸ χθονὸς
ξύγγνοιαν ἴσχειν ὡς βιάζομαι τοῖσδε,
τοῖσ ἐν τέλει δεδῶσι πείσομαι. Τὸ δὲ
Περισσὰ πράσσειν. οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα:
οὔτ' ἂν κελεύσαιμ', οὔτ' ἂν εἰ θέλοις ἔτι
πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως θρῴης μέτα.
ἀλλ' ἴσθ' ὁπῖά σοι δοκεῖ. κένον δ' ἐγὼ
θάψω. καλόν μοι δῆτα πρᾶσσῃ, θανεῖν.
φίλη μετ' αὐτῆς κείσομαι. φίλου μέτα,
ὅσια πανουργήσασ'. ἐπεὶ πλείων χρόνος
ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω, τῶν ἐνθάδε.
ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι. σοὶ δ' εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ', ἀτιμάσασ' ἔχε.
ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα πρᾶσσω. δι' λὲ
βίᾳ πολιτῶν δρᾶν, ἔφυν ἀμήχανος.

ΕΓΩ ΔΕ λὴ τάφον χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πρεύσομαι. δῦσ' ἦδη δὲ πρό-
θυμίας αὐξητικόν. Οἴμοι τάλαινας. φιλόστοργον δ' ταύτης δ' ὅδος, ἀλλ' οὐ λα
βές. λέδδικεν δ' μὴ πρὸ τῆ ἀδελφῇ, μ' ἀναβοᾷ τοῦτ' παθοῦσ Πότμον. γράφετ
βίον. Οἴμοι κατᾴδα. δ' ῥύτ' σ' φίλοι ὅπ ἐφ' οἷς πιῶ ἀγάλλομαι. πᾶσιν δ' ἀ-
πάγγελε αὐτά. ἅμα δ' ἐφυβρίζει ἐν οἷς δοκεῖ αὐτῇ προσχρίζεσθ. Οὐρ-
μὴν δ' τυχοῦσιν. ὦδ' ἀδωάτοις
νεανιεύη. μ' ὦν ἄπλέσι τέρπῃ τὴν
τυχήν. Οἷς μάλισ' ἄλλην με
χή. τῇ τῶν θεῶν ὁσίᾳ. δ' θά-
πτειν δ' νεκρόν. μ' μάλισ' ἀδελ-
φόν. Εἰ δ' δυσσέβη γ', ἀλλ' ἀμη-
χάνων. εἰ μ' δυσσέβη ἀρέσκειν. ἀλ
λ' ἀμηχάνων δ' ἀδωάτων ἐρᾶσ.
Οὐκοῦν ὅταν λὴ μὴ θένω. ὅταν ἀδύ
νατήσω, τότε πάυσομαι. νῦν λὲ
θηρᾶν. οὐλὲ ὦδ' βάλλειν τοῖς ἀμη
χάνοισ καλόν δ'. Προσκείσῃ
λίκη. αὐτὶ τ' διαίως. ἢ πρὸς, τ' λίκη
ἐσίν. ἵν' οὕτως, πρὸς δ' τῇ λίκῃ
ἀπέχθηθ. μ' δανόντι δυσμε
νὴς ἔσῃ. καλῶσ δ' κείσῃ. ἵνα
τὴν μ' θάνατον αὐτῇ προσγενη
σομένην τιμωρίαν αἰνίξητ. Πέ
σομαι δ' οὐ σοῦτον οὐδέν. οὐ-
λὲν δεινόν φησι πείσομαι. ὅπ μετ' θυκλείας τ' καλοῦ θανάτου ἀποστερήσῃ.
αὐτὶ τοῦ οὐδὲν τηλικοῦτον κακὸν πίσομαι, ὥστε μὴ οὐ καλῶς ἀποθανεῖν. Αγοις
μὲν ἔρχῃ. αὐοὐκτῶσ μὲν μ' φιλοκινδύνως πράττεις. θυνοϊκῶς δὲ δανόντι.
κ τὶς ἀελίου. σύνοδος τινῶν θηβαίων γερόντων. ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε, μετά
πεμπτοὶ δὲ εἰόκασιν οὖσι τὸ κρέοντος γενέσθ. ἐπὶ τὰς προφάσεις τ' εἰσόδου τ' χορῶν πθαγόρας εἶπ λεῖ. μ' ἐπεὶ δὴ κατορθώκασι τῇ προτεραίᾳ θη
βαῖοι, καὶ οἱ ἄλλοι πάντες τῶν ἀργείων ἀνήρηνται, εἰκότως δὴ χαρεῖσ εἰσι μ'
τῇ πρόσθεν ἡμέρᾳ θύχαρισθῦσιν. ὁ δὲ λόγος, ὦ φίλη ἡμέρα πρὸ τὰσ πρό-
σθεν ἡμέρασ ἡμῖν φανεῖσα.

Υ Ο κάλλιστον ἑπτὰ πύλῳ. δὲ τὸ, πρὸς δὲ φανέν. δὲ ἢ ἑξῆς, ὦ τῆς ἀκτίνος τοῦ ἡλίου φῶς. δὲ φανὲν ἡμῖν κάλλιστον τῶν προτέρων ἡμερῶν. ἐστὶν τὴν προσληπτέον. Ω χρυσέας ἁμέρας. ὦ ἀκτὶς τῆς ἡμέρας ὀφθαλμός. ὁ δὲ νοῦς. ὦ καλλίστη ἡμέρα. ἐφάνης ἐν θήβαις. βάντα δὲν ἀργολικὸν στρατὸν δὲν λεύκασπιν πανσαγίᾳ. τουτέστι, πάσῃ σάλῃ καὶ σκευῇ χρησάμενος. ὀξυτόρῳ κινήσασα χαλινῷ φυγάδα. Διρκαίων ὕπερ. δίρκη κρήνη, καὶ ποταμὸς θηβῶν.

„ Λεύκασπιν. καὶ εὐριπίδης, Λεύ-
„ κασπιν εἰσορῶμεν ἀργείων στρα-
δὲν. Πανσαγίᾳ. ἐὰν πανοπλίᾳ. ἤτοι δὲ ἂν ἄδραστόν φησιν, ἢ ἐφ' ἑνὸς δὲ πλῆθος δηλοῖ. Πρόδρομος. ὑπὲρ δὲ δέον δραμόντα δὲ τὴν φυγήν. Κινήσασα χαλινῷ. οἷον πρασκευάσασα. τῶν χαλινῶν μὲν σπουδῆς ἐφάψασθαι τὴν ὀξυτέραν φυγήν. Ον ἐφ' ἡμετέρᾳ γᾷ. ὅν τινα στρατὸν ἀργείων ἐξ ἀμφιλόγων νεικέων ἀρθεὶς, ἤγαγεν ὁ πολυνείκης. οἷον ἀμφιλογίᾳ χρησάμενος πρὸς δὲν ἀδελφόν. δὲ βραχέων δὲ εἶπεν αὐδὲ, ὡς γνωρίμου οὔσης τῆς ὑπηθέσεως. Αρθεὶς νεικέων. ἐπηρθεὶς εἰς θυμὸν καὶ παροξυνθείς. Αμφιλόγων. ἢ τῶν ἀμφισβητησίμων, ἢ τῶν ἀμφιβολίας ἐμπριούντων. Αἰεδὲς εἰς γᾶν ὡς. δὲ ἑξῆς, ὡς αἰετός. Λευκῆς χιόνος πτέρυγι. ὡς ἐκ χιόνος οὔσῃ πτέρυγι. ἀντὶ τοῦ λευκοτάτῃ.

Σ τεγανός. ἐστεγασμένος λευκοῖς ὅπλοις. ἀλληγορικῶς δὲ τοῦ τόφησιν, ὡς ἢ ἀετοῦ. δηλοῖ δὲ ὅτι λεύκασπις ἦν ὁ τῶν ἀργείων στρατός. λείπει δὲ ὦς. ἵν' ᾖ, ὡς χιόνος. δὲ δὲ πτέρυγι, μεταφορικῶς ἢ τῶν ὅπλων ἔλαβε. Στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων. ὡς ἀεὶς πολυνείκης κυκλώσας τὰς θήβας, ταῖς τῶν φόνων ἐρώσαις λόγχαις ἀμφιχανὼν ἔβα. ἐνέμεινε δὲ τῇ μεταφορᾷ. Εβα. ἀντὶ τοῦ ἡττήθη. Αἱμάτων γένυσι, πρὸς ἄλλαξε δὲ ὄνομα τὰ χείλη τοῦ ἀετοῦ

χο ἀκτὶς ἀελίοιο, δὲ κάλ-
λιστον ἑπτὰ πύλῳ φανὲν
θήβᾳ τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθης πότ' ὦ χρυσέας
ἁμέρας βλέφαρον,
Διρκαίων ὕπερ
ῥεέθρων μολοῦσα
δὲν λεύκασπιν ἀργόθεν
φῶτα βάντα πανσαγίᾳ
φυγάδα πρόδρομον ὀξυτόρῳ
κινήσασα χαλινῷ.
ὃν ἐφ' ἁμετέρᾳ γᾷ Πολυνείκης
ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
ὀξέα κλάζων αἰεὶς εἰς γᾶν
ὡς, ὑπερέπτα,
λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανὸς
πολλῶν μεθ' ὅπλων.
ξύν θ' ἱπποκόμοις κορύθεσσι.
στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων φονί-
αισιν ἀμφιχανὼν κύκλῳ
λόγχαις ἑπτάπυλον στόμα
ἔβα, πρίν πεθ' ἁμετέρων
αἱμάτων γένυσιν
πλησθῆναι. καὶ
στεφάνωμα πύργων
πευκάενθ' Ηφαιστον ἑλεῖν.
τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη
πάταγος Αρεος ἀντιπάλῳ,

γένυς εἰπών. Πευκάενθ' Ἥφαιστον ἑλεῖν. δὲν ἐκ τῆς πεύκης ἐγειρόμενον. ἢ δὲν πικρὸν τοῖς τοῦ πάσχουσι. ΔΥΣΧΕΙΡΩΜΑ δράκοντι. ἐγεγόνει ὁ δράκων, ἐξ ἄρεως καὶ τιλφώσης ἐριννύος. ἀπὸ δὲ τοῦ δράκοντος τοὺς θηβαίους δηλοῖ, ἐπεὶ δρακοντογενεῖς εἰσιν. ὁ δὲ λόγος, τοιοῦτος πάτατος ἄρεως, περὶ τὰ νῶτα τοῦ ἀετοῦ ἐτάθη. τουτέστι δραπετεύειν, καὶ νῶτα αὐδὲν διδόναι πεπίηκεν ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος. ὃς ἐπίησεν αὐδὲν δὲν δράκοντα δυσχερῶς χειρωθῆναι. πολέμιον δὲ ζῶον ἐστὶν ὁ δράκων πρὸς δὲν ἀετὸν, ὥς φησι νίκανδρος. τοῦ δὲ ἀντιπάλῳ δράκοντι, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος, ὡς ἀχιλλῆϊ δαμασθείς. ἢ οὕτως, τοῦ ἀντιπάλῳ δράκοντι τοσαύτη μάχη ἐνεστάθη. ἢ ἐπίησεν αὐδὲν μὴ δύνασθαι ἡμᾶς χειρώσασθαι. ἵνα δράκοντα λέγῃ δὲν τῶν ἀργείων στρατὸν, ὡς θανατηφόρον. ἢ δὲν πολυνείκη, ὡς αὐδὲν θηβαῖον ὄντα. Ζεὺς τὴν μεγάλης γλώσσης. ἐστὶν κοινὸν, ὡς πάντων τῶν ἑλλήνων μεγαλαυχούντων, ἢ ἰδίᾳ κατὰ καπανέος. τὰ τὴν ἑξῆς εἰς αὐδὲν μόνον τείνει. Καὶ σφας εἰσιδὼν. καὶ τὴν τοῦ χρυσοῦ φαντασίαν ὑπερβεβηκότας τῇ ἰδίᾳ ὑπεροψίᾳ. ὑπερήφανον γάρ τι ὁ χρυσός. οἱ δέ φασι λείπειν τὴν μετᾶ. ἵν' ᾖ οὕτως, ὃς ἰδὼν αὐτοὺς προσνισομένους μὲν χρυσοῦ. καὶ καναχῆς. ὃς ὑπεροψίας, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ἐνεμέσησε τοῦ κόμπῳ αὐτῶν. ἀεὶ τὴν τοὺς κόμπους τῆς μεγάλης γλώσσης ὑπερεχθαίρει. Παλτοῦ ῥιπτεῖ πυρί. τοῦ κεραυνῷ τῷ ἄνωθεν παλθέντι. Βαλβίδων. μεταφορικῶς εἴρηται ἀπὸ τῶν δρομέων. ἀντὶ τῶν κρηπίδων τοῦ τείχους. Αλαλάξαι. παιωνίσαι. ἀλάλαγμα δὲ ἐστὶν ἐπινίκιος ᾠδή. Αντίτυπα δ' ἐπὶ γᾷ πέσε. εἰς ἀντίτυπον δέ φησι πτῶμα ἔπεσε, διατιναχθεὶς ἄνωθεν κάτω, οὐχὶ πλάγιος. δὲ δὲ ἀντίτυπος, οὐκ ἀπὸ τοῦ τύπου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τύψαι ἐντέθειται. αὐδὲς μὲν γὰρ τὴν ἄνω φορὰν ἐδίωκεν. ὁ δὲ κεραυνὸς τὴν κάτω. ὅτι δὲ ταντα λωθεὶς σημαίνει δὲ διασεισθεὶς, μετὰ τυρεῖ καὶ ἀνακρέων. Μελαμφύλῳ δάφνᾳ χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ ταντα λίζει. Αλλως. ἄνωθεν τυπεὶς ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ, κάτωθεν δὲ ὑπὸ τῆς γῆς, ὑπὸ δὲν κεραυνὸν γενόμενος, ὅτι τοῦ ταντάλῳ ἡσίπυλος ἐπεκατεστράφη. Πυρφόρος. πῦρ φέρων ἐν αὐτοῦ. ὁ πῦρ τοῖς τείχεσι προσάγων. ἢ πεπυρακτωμένος ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ. Μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ. ὡς ἐπὶ τυφῶνος, καὶ καταιγιδώδους πνεύματος, ἐπέπνει τὴν πόλιν ῥιπαῖς ἀνέμων. Βακχεύων. ἐνθουσιῶν, καὶ μέγα φυσῶν. καὶ πνέων ὀργήν. ὡς δὲ Μενάνδρου, Αλλὰ ὅπν

ΕΙΧΕ Δ' ἄλλᾳ. Ϛ εἶχεν, οὐκ ἐπ ὠφελῖ τ καπαγέως, ἀλλ' ἧς τα ἄρεως. ὅπ ἄρης
βοηθῶν ἡμῖν, παν τα χοῦ ῥοπα σὸς ἐπριῆρ τ πλεμίων. ὧδ' δέ φησιν, ὡσπὶ ἔλεπεν,
οὐ σὶς τόπος ἀπ' ἄλλᾳ κ τα παραχῆς, ἀλλὰ παν τα χοῦ ὁμοίως ἐξεφλέπερ ὁ πό
λεμος. Δεξιόσφρος. κατὰ Ϛ σκεῖον φερόμφος κέρας. ἢ πλέ με τα φορὰ, ἀπὸ τ ἵπ-
πων τ ἐν ῥῖς ἅρμασι πᾳσπειρόντων. ὅ ἐσι, σκεῖος ἄρης ἡμῖν γενόμφος ὁ κεραυνὸς,
Ϛ ἀπεθὸσ ἡμῖν φανείς. ἐὰν πλεῦ
σκεῖόχειρος, ἀντὶ τ γενναῖος Ϛ
ᾠδὴ πλέξιος. Ἄλλως. σκεῖόσπερος
ὁ γενναῖος. οἱ πὶ ἱχυροὶ ἵ ππποι, εἰς
τὴν σκεῖὰν σπερὰν ζεύγνυ τ ἅρ
μαρσ. Ζηνὶ ῥοπαίῳ πάγχαλ
κα τέλη. ὅ ὅσι τὰ ὅπλα ἀπέβα
λον. Πλὴν ῥῖν σπερῖν. σπερῶν
φησι τ ἀτύχων. οἱ ῥιοῦ τοι γὰρ ἀ
εἰ σπγνοὶ καθεσήκασιν. οὗ τοι δέ
φησιν ἀλλήλοκρυπθέντες, οὐ πέ
κριναν τὴν νίκην. ὥστε τ ἠτίμθέν
ρσ αὐατεθῆναι τὰ ὅπλα. Καθ'
αὑτοῖν. αὐτὶ τ κατ' ἀλλήλων.
Δ ικρατεῖσ λόγχας. ἀμφοτέρωθεν
ἀκονημένας. ἢ ὅπ ἀλλήλοις ἀ
πέκτειναν. καὶ ἡ ἑκατέρου λόγ
χη οὐκ εἰς κενὸν ἀπεπέμφθη,
ἀλλ' ἐκράλησε τ ἑτέρῳ. Λ μεπα
λώνυμος. ἡ μεγάλην πόδα πριοῦ
Ϛ λόξαν. Αν πχαρεῖσα θήβα.

εἶχε δ' ἄλλᾳ.
τὰ μὲν ἄλλᾳ, τάδ' ἐπ' ἄλλοις
ἐπενώμα σνφελίζων
μέγας Ἄρης σκεῖόσπερος.
ἐπὶ λοχαγοὶ πὶ ἐφ' ἑπτὰ πύλαισ
ταχθέντες ἴσοι πρὸσ ἴσους, ἔλιπεν
Ζηνὶ φοπαίῳ πάγχαλκα τέλη,
πλὴν ῥῖν σπερῖν, ὧ παῖδος ἑνὸς
μητρὸς τεμιᾶς φύντε, καθ' αὑτῆν
ἀκρατεῖσ λόγχασ κίσαντ' ἔχεν
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.
ἀλλὰ βᾶ μεγαλώνυμοσ ἦλθε νίκα,
τᾷ πλυαρμάτῳ αὐπχαρεῖσα θήβᾳ·
ἐκ μὲν δὴ πλεμίων
τῶν νῦν, θέωε λυσμοσύνᾳ.
θεῶν λέναους χοροῖσ παννύχοις πάν
τασ ἐπέλθωμεν. ὁ Θήβας δ'
ἐλελίζων βακχεῖος ἄρχει.
ἀλλ' ὅδε πὶ λὴ βασιλεὺς χώρας

δὲ λιλῶσα ὑπὲ τίνος σωπθοίσ ᾗ ᾳν. πᾷ τάρει λέ ὅῳ πάντᾳ ἧς μέλᾳς λα-
γίνε τα, ἁλῶν ἡμῖν τὰ πράγματα ὁ πιπτήσ, ὥστε ἐσπάρθαι μὲν αὐτά. Ϛ πα
ρακεῖσθ ἑτέροις προσώπισ. πάντα ἢ ἁλοῦσθ. Ϛ σ' τ βασιλέ ὄνομα θῦσὶ πα
ρατήρει. κρέων ὁ μενοικέως Ϛ σ' νεοχμόσ ἢ οὐκ ἔσιν ἀρσόν. Νεοχμόσ. νέος. νε-
ωσὶ κατασαθεὶς εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τυραννίδα. σ' ἢ ἔξησ, ἀλλ' ἰδὺ δὴ κρέων ὁ νέ
ωσὶ καινὸσ βασιλεὺσ τ χώρασ γενόμφος, τᾷ πθσφάτῳ πᾷ θεῶν αὐθ δὲ
δαιμένᾳ ὠφὶ τυχίᾳ, ὧδ' καρ-
θάσας. Σωτυχίασ. σωαντήσε
σι. Τίνα δ' ἡ μῆπιν ἐρέασων. ἐν ἑαυ
θ κινῶν, ἢ μεεμνῶν, ἐκ μετα-
φορᾶς τ ἐρεασόντων. Σύγκλητον
λέχην. τὴν συγκληθῆσαν βέ-
φνησ ὁμιλίαν. ἐπειδὴ πᾷ μετε-
πεμπάμφνοσ θὺ ἐντίμοις, εἰς ἐκ
κλησίαν σωήκαγε. Προὔθετο λέ
χην. ὁμιλίαν σωεκρότησι. Πέμ
πασ. μεταπειλάμφνοσ.
Πολλῷ σαλῷ. ῥοπικῶσ, ὡσ ἐπὶ
νεώσ. Ὑμᾶσ δ' ἐγὼ πμωτῖσιν.
δὴ τ πμπῶν ὑμᾶσ μετεκα λε-
σάμην χωρὶσ ἀπάντ, ἐξαιρέτωσ
πᾶσ ὑμᾶσ μόνασ ἀπεσταλμένων.
ὁ δ λόγοσ, ἔσι μὲν ἡ σημαντικὸσ
τ πράγματοσ. ἔσι δ Ϛ τεχνικόσ.
ἐγκωμιάζει δὴ πρῶτον αὐτόν.
αὐαγκαῖσ δ ἢ Ϛ πρὸσ ἀρχὴν πρῶτον
ἐπὶ πλιτικὴν ἀρχὴν, εὐνοισ ἑαυ
θ κατασῆσαι θὺ τὸν κοινόν.
μετεπεμπάμην δ φησιν ὑμᾶσ,
εἰλῶσ ὅτι ἀνωθεν πᾶσ λαΐου ἡ
εἰλίποσα δυνοϊκῶσ εἶχε τε. ὡσ
δ' ἦν Ϛ πᾶσ αὐθ ῥιοὺ τ φα
νησομένων. ἁλοῖ δ' ῥούτων, ἡ τὴν ἡλικίαν τῶν κατὰ χρὸν πρόντων. ὡσ ἔ-
τι ἄνωθεν ἀπὸ λαΐου ὄντων ἐν πλιτείᾳ. Κατ' ἀχιτεῖα. οὐδετέρωσ κατ' οἰκειό-
τητα. κατὰ συγγένειαν. Αμήχανον δ' ἐ. οἱ μὲν χίλωνι πθέσθαι τὴν γνώμην.
οἱ δ' ἐβίαν π, ὅτι ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν.

Μ ἢ τ' ἀείστων. δ' ἐον τ' ἀείστων ϐσ ,, Μὴ τ' ἀείστων ἀπ' ἐτ βουλευμάτων,
λευμάτων ἄπ' εοθ', καὶ παῤῥησι ,, Αλλ' ἐκ φόβου τ' ἰλῶσαν ἐμὲ λείῳς ἔχῃ,
άξεοθ' ἐν αὐτοῖς, μὴ ἀπρεπειῶν ,, Κάκιστος εἶν νῦν τε Ⓒ πάλαι δοκῶ.
Ἰα. Νῦν τε μ' πάλαι. μ' πρὶν ἄρξω, ,, Καὶ μείζον' ὅς τις αὐτὶ τ' αὐτ' πάῤῥας
Ⓒ νῦν ὅτε ἐπὶ τ' ἀρχὴν ἐλή ,, Φίλον νομίζοι, ϐοῦν οὐδαμοῦ λέγω.
λυθα. Οὔτ' ἂν φίλον πότ' οὐ ἐγὼ γὰρ, ἴσω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρῶν ἀεί,
ἂν κτήσωμι φίλον τ' ἐμοῖς πό οὔτ' ἂν σιωπήσωμι τὴν ἄτην ὁρῶν
λεσσ' δυσμενῆ. ϐοῦν δ' εἰς πλυ στείχουσαν ἀσυῖσ αὐτὶ τ' σωτηρίας,
νείκη σωτείνει. Η δ' ὅστις ἡ σώ οὔτ' ἂν φίλον πότ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
ζουσ'. ἡ πόλις δ' ἀλονό π. Πλέ θείμην ἐμαυτῇ. ϐοῦν γνώσκων, ὅτι
οντες ὀρθῆσ. πορδυόμενοι. ἡ δὲ μεταφορά, ἀπὸ τ' νεῶν. Καὶ νῦν ἦδ' ὅστις ἡ σώζουσα. καὶ ταύτης ἐπ
ἀδελφά. ἴσ. ὅμοια μέλλων ὃ πλέοντες ὀρθῆσ, ϐὸς φίλοις πειούμθα.
πόδει ἀπεχθοῦς κηρύγματ' θσ λέ γριοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τὴν δ' αὔξω πόλιν.
γω, μακροτέρῳ χρῆτ' λόγῳ. Ⓒ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξασ' ἔχω
μὴ πρῶτον μὲν ἐμωμιάζῃ ὃν ἑτε ἀσυῖσι, πᾶσιν τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι.
οκλέα. ὕστερον δὲ ἐλέγχει ὃν Ετεοκλέα μὲν, ὅσ πόλεως ὑπὲρ μαχῶν
πλωτείκη, Ⓒ δείκνῦσιν αὖ ὃν μί ὅλωλε θ' δε, πάντ' ἀριστεύσασ' δορὶ,
σου σ' ἄξιον, Ⓒ τ' ριαν' τησ πιμω ταφῶ τε κρύψαι, μὴ τὰ πάντ' ἀφανίσαι,
είασ'. Αἵματος κοινοῦ. αὐτὶ ἃ τῶν ἐλθόντων νεκροῖσ.
τ' ἐμφυλίου. ἢ τ' ἀδελφικοῦ αἵ τόνδ' αὖ ξύναιμον τ' δε, πλωτείκην λέγω,
μαρος. πεξῶν πικὰ ἢ λίαν ταῦ ὅσ γῆν πατρῴαν μὴ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς,
τα τ' ἀκόντ'. Εσ ξόν. βρωτόν. φυγὰς κατελθὼν, ἠθέλησε μὲν πυρὶ
Π ὸν τῇ δε δύσνοιαν. λείπει δ', μὴ πρῆσαι κατάκρας. ἠθέλησε δ' αἵματος
θάπτειν. Νόμῳ δὲ χρῆσθ παν κοινοῦ πάσασθ. τοὺς δὲ, δουλώσας ἀγὼν,
τί πυ τ' ἐνεστί σοι. αὐτὶ τ' ἔξε πτον θέλεις νομοθετῆν. τὸν πτόλει τῇ δ' ἐκκεκηρύχθαι. τάφῳ
Ω σίν σοι ὅ πεστ θέλεις νομοθετῆν. μήτε κεκωκῦσά τινα.
ς ἂν σκοπῇ νῦν. σκοπεῖ φύλα ἐᾶν δ' ἄθαπτον, καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας
κέσ. αὐτὶ τ' μελέτω ὑμῖν ἡ φυ Ⓒ πρὸς κυνῶν ἑλκτὸν ἀκισθέντ' ἰλεῖν.
λακὴ τῶν εἰρημένων. Νεωτέ γοιόνδ' ἐμὸν φάνημα. κοὔποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ
ρῳ τῷ δε βασκεῖν. δε δ' φορ τιμὴν πρὸ ἑξουσ' οἱ κακοὶ, τῶν ἐνδίκων.
τίον. δ' δὲ πρόθεσ, αὐτὶ τ' πρό ἀλλ' ὅς τις εὔνοις τῇδε τῇ πόλει θανών,
θεσ. χρῶν τοι γὰρ τῇ πρὸ, αὐτὶ Χο σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει Μενοικέως Κρέον,
τ' πρός. δ' νδρῶν τῇδε δύσνοιαν, ἢ δ' νδρῶν πόλει.
νόμῳ δ' χρῆσθ τοιαυτί πυ τ' ἐνεστί σοι,
Ⓒ τῶν θανόντων, χ' ὡς τόσοι ζῶμεν πέρι.

Τὸ μὲν πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσι τάδε. λείπει ἡ δικ. δεῖ δ' μὲν ἰδεῖν τ' ἐπειν, μηδ' ἐν συγ-
χωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν. ἔλεγον δ' Ⓒ τὴν πειθώ, πίστιν. Καὶ μὴν ὁ μισθὸς οὗτος. ὁ δὲ
ναρος δηλονότ. Ανδρασ δ' κέρδος. ἕνεκα κέρδους, ἢ τ' θανατ τ' ἔνιοι καταῤῥφο
νήκασιν. οἷον, ϐοῦν ἐλπίσων τ' δ' φυγεῖν. ἢ τοῖσ ἰδίοις κινδύνοισ ἔρχεσ ἰδίχ ἐρου-
σιν. οὐτ' προσέδοκά τινα τῶν οἰκείων ϐοῦν τοιήσειν. θήλειαι γὰρ ἦσαν.

Ξ ρῶ μὲν, οὐχ ὅπως τάχοις ὕπο. οὐ ϐοῦν λέγω, ὅτι μετὰ σωυλῆς ἀθμιάνων
πρὸς σὲ πωτ' ὀρθυμεῖ. πολλάκις γὰρ ἰδὼν τὰς ἐλομισάμην,
κρέ ὡσ ἂν σκοπῇ νῦν ἢ τε τ' εἰρημένων. ὥτερον ἐλθὼν πρὸσσε, ἢ μή.
Χο νεωτέρῳ τῷ ϐοῦν βασάζειν πρόθες. Επισάσεις. ἐνσάσεισ, Ανα-
κρέ ἀλλ' εἶσ' ἕτοιμοι τ' νεκροῦ τ' ἐπισκοπεῖ. σροφήν. ϐοσροφήν. Ιάλασ
Χο τί δῆτ' ἂν ἄλλο τ' τ' ἐπεντέλλοις ἐτι; τί χωρεῖς. παῦτα ἡ ψυχή μ πε
κρέ δ' μὲν πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε. ρήνει. Οἱ μολών. αὐτὶ τ' οὐ πξ.
Χο Οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος, ὃς θανεῖν ἐρᾷ. Οὐκ ἀλγωῖ. οὐ πμωρηθήσῃ.
κρέ ἡ μὲν ὁμιλὸς δ' οὕτως. Αλλ' ϐοῦν ἐλπίδων, Ηνυτον χολῇ βρασύσ. γράφετ
,, Ανδρας δ' κέρδος πολλάκις δώλεσεν. ταχύς. καί τοι ταχὺς ὤν, βρασέ-
ἄγ' ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχοις ὕπ σω ἥνυον τὴν ὁδόν. Κεῖ δ' μηδὲν
δύωνοις ἱκανῶς κοῦφον ἐξάρας ϖόδα. ἔρχεσ. καὶ εἰ μηδὲν σοι τεσπόν
πολλὰσ γὰρ ἔχον φοντίσων ἔσασεις, λέξω. ἢ οὕτωσ. εἰ δ' μηδὲν σοι
ὁδῖσ κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀνασροφήν. μέλλω λέγειν. Ⓒ τ' ἐκ τ' εἰπεῖν,
ψυχὴ τ' ἤνυσε πολλά μοι μυθουμένῃ, ἢ σιγῆσω, οὐδὲν ἄλλο λείψετ,
τάλας, τί χωρεῖσ, ὃς ὁμολῶν δώσεις δίκην; ἢ θανάτῳ με κολάζεθ. ἀκόλα
πλῆμον, μωῇς αὖ; ἢ τάδ' εἰσται Κρέων, θον γ' ἢ δ' ἐξῆς μανόημα. ἐλπίζω
ἄλλο τ' αὐθρός. ϖῶσ σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγωῖ; τ' ὅπ οὐδὲν ἄλλο πάθοιμι, ἢ δ'
ριαῦθ' ἑλίασεν, ἥνυτον χολῇ βρασύσ, μόρσιμον. ὥστ' οὐδέν μοι χεῖρον
χ' οὕτως ὁλὸσ βραχεῖα, γίγνεται μακρά. ἀρεθήσετ ἐκ τ' εἰπεῖν. Τῆς ἐλπί
τέλος γε μὴν ρι σεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν δος τ' ἔρχομαι. ὑπὲρ τ' ἐλπίδος
σοι. κεἰ δ' μηδὲν ἐρῶ, φάσω δ' ὅμως. νενικημένος ἐλήλυθα. ἢ οὕτωσ.
Φ ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι σεφαγμένῳ αὐτεθλιμμένος τ' ἐλπίδος ἐλή
Θ' μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο, πλὴν δ' μόρσιμον. λυθα. Κἀϖφάγνυσθαι κύκλω.
κρέ τί δ' ἔστιν, αὖθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀδυμίαν; κύκλω σταν δ' ἀσφαλίζῃ, ἢ αὖ-
ἄγ' φάσθ' θέλω σοι πρῶτα τἀμαυτ'. δ' γὰρ τὴν τὴν πρᾶξιν.
πρᾶγμ' οὔτ' ἔδρασ', οὔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν.
οὐδ' ἂν δικαίωσ ἐς κακὸν ϖέσοιμί π.
κρέ εὖγε σοχάζῃ, κἀπφαίνουσθαι κύκλῳ
δ' πρᾶγμα. δηλοῖσ δ' ὡς τι σημαίνων νέον.
ἄγ' τάδε εινὰ γάρ ρι, προσίθησ' ὀκνον πλύν.

Ο ὖκουν ἐρεῖς πρ'. Τ̃ ἀγγέλῳ τῷδε τῳλέκουρος ὃν λόγῳ, Θ' θύλακε σμενὸς σημῆνα
δ' πραχθὲν, Ϛ θυμῶν ὁ κρέων ἀκοῦσαι, δύελπιν αὐδ'ν πρίῳ, ὡς ὅτι οὐλὲν πεῖσε
ται. οὐ γ̃ ἀπειλῇ κελεύων εἰπῶν, ἀλλ' ἀφεὶς ὅτι δηλώσας δ' πρᾶγμα, ἄπιθι ἀ
θῶος. δίσωσιν ϝ ἢ αὐθράσι βασιλικοῖς δ' φεύξαθαι ϗ δ' χέσμον. Διφίαν. ξη
ράν. Κόνιν πολύνας. βαλών, ἢ λεπτύνας τὴν λεχθεῖσαν χυτὴν γῆν. Δικέλ
λης. πελέκεως, ἀξίνης. Στύφλος. σκληρά. Οὐδ' ἰωμαξθεῖσα. ἐσκαμμένη.
Ἀρρῶξ. μὴ ἐχθεῖσα. Αλλ' ἄσημος
δυρᾶτης ὡς ἦν. ὁ αὐτὸς ἑρπασά- κρέ οὖκουν ἐρεῖς πρ', εἶτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄφ
μενος, ἄγνωστος ἦν, ἐκπλῆξαι ϗ αὖ ἄγ Θ' δ' λέξω σοι. ὃν νεκρὸν ὡσ ἀρτίως
δάφας, βέβηκε. κἀπὶ χρωτὶ δηλίαν
κόνιν πολύνας, κἀφανιστὺς ἀχεῖ.
τὶ φῄς; τὶς αὐδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;
οὐκ οἶδ'. ἐκεῖ γὰρ οὔτε τις γλυφὴς ἦν
πλῆκτρ', οὐ δικέλλης ἐκβολή. σύφλος ϗ τις
Θ' χέρσος ἀρρῶξ, οὐδ' ἐπιραξεσμένη
ξυχοῖσιν. ἀλλ' ἄσημος δυρᾶτης πᾶν.
ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμῖν ἡμεροσκόπος
δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς πέλειν.
οὐδὲν, τ' ἀφάνισε. τυμβήρυσε μὲν οὖ.
λεπτὴ δ' ἄλης φεύγουσ ὡς, ἐπῶν κόνις.
σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς, οὔτε τετραπόδων
ἐλθόντος, οὐ κατάφανης ἐξεφάνη ποτ.
λόπει δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί.
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κἂν ἐγίγνετο
πληγὴ τελευτῶσ'. οὐδ' ἀκωλύτων πέλειν.
εἷς γὰρ πᾶς ἦν ἕκαστος οὐξεπεσμένος.
κοὐδεὶς ἐνῆν, ἀλλ' ἔφυγε δ' μὴ εἰδέναι.

ἕτοιμος δ' ἕτοιμοι Θ' μύθους αἴρειν χεροῖν,
Θ' πῦρ δίεσπεν, Θ' θεοὺς ὁρκωμοτεῖν,
Θ' μήτε δρᾶσαι, μήτε τῳ ξυνειδέναι
Θ' πρᾶγμα βουλεύσαντι, μήτ' εἰργασμένῳ.
τέλος δ' ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσι τέλεον,
λέγει τις εἷς, ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα
νεῦσαι φόβῳ ποιεῖ. οὐ γὰρ εἶχομεν
οὔτ' ἀντιφωνεῖν, οὐδ' ὅπως δρῶντες καλῶς
πράξαιμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος, ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τοὔργον εἴη αὐτὸν, κοὐχὶ κρυπτέον.
Θ' ταῦτ' ἐνίκα. κἀμὲ δ' ὑν δυσδαίμονα
πάλος καθαιρεῖ αὐτὸν τἀπιθὸν λαβεῖν.
πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν δοκῶ. ὅπ.
» Στέργω γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.
ἄναξ, ἐμοὶ μὲν μὴ Θ' θέλοντα
τοὔργον τόδ' ἦ ξύννοια βουλεύει πολλά.
κεδ πᾶσα πρὶν ὀργῆς κἀμὲ σῶσαι λέγειν,
μὴ φροντίδης ἄνοια τε καὶ γέρων ἅμα.
λέγεις Ϛ οὐκ αὐεκτὰ, δαίμονας λέγειν
προνοιαν ἴσχειν τοῦδε τ' νεκροῦ πάρι.
πότερον σωφρονοῦντες ὡς δυσεργέτην
ἑκεῖνον ἦλθον αὐδ'ν, ὅστις ἀμφικίονας
ναοὺς πυρώσων ἦλθε, κἀναθήματα,
γῆν τ' ἐκείνων τ' νόμους διασκεδῶν,
ἢ δῆτα κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα τῇ πάλαι πέλεως
ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοὶ
κρυφῇ κάρα σείοντες. οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
λόφον δικαίως εἶχον ὡς στέργειν ἐμέ.
ἐκ τῶνδε τοὺς ἀφεστῶτας καλῶς
πεφυκότας μισθοῖσιν εἰργάσθη τάδε.
» Θύλλην γὰρ αὐθρώποισιν δεινὸν ἄργυρος Θ'
» Κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. δεῖ Θ' πόλεις
» πρεῖ. τόλ' ἄνδρας ἐξανίστησιν λόμων.
» Τόλ' ἐκδιδάσκει, Θ' πανουργεύειν φένας
» Χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγματ' ἴσασθαι βροτῶν.
» Παυργίας δ' ἔδειξεν αὐθρώπους ἔχειν

Μύθος. πυρακτωμένος σί
δηρος. Τέλος δ' ὅτ' οὐδέν. δ' ἐξ
ἴσου. ὅτε δ' ἐρευνῶσιν ἡμῖν, οὐδὲν
πλέον τέλος ἐφαίνετο. Πάλ Θ'
καθαιρεῖ. αὖ]τ' καταλαμβάνῃ,
ὥστε ἀπαγαγεῖν σοι. ἐπεισ δ' εἰσ
τὰ ἀγαθὰ κλήροις βάλλουσιν, ἐν
ἅπασι τὸ φησι. ἡ εὔκληροι γὰρ πά
νες λέγουσι. Η σύννοια βουλεύει.
πάλαι δ' σύννοιά μοι βουλεύει.
μὴ οἰέσθω μὴ θηλαλοῦν ὅδε δ' πρᾶ
γμα. Μεμῶσαι. πλημῶσαι. Α
νοις τε καὶ γέρων ἅμα. ἐναντίον τ'
ἄνοια γὰρ γήρᾳ. Αμφικίο
νας. τὼ ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ κιόνων
βασταζομένοις ναοῦσ. Κρυφῇ κά
ρα στίοντε. ὅπερ μὴ πειθόμενοι
τοῖσ ἐμοῖς κηρύγμασι. μένον δ' ἡ
μᾶν μοι οὐχ οὕτω διακείμενοι.
Ε ἐρρόθουν ἐμοί. ἡρέμα ψιθυρίζον
τες, ὕβριζόν με. Λύφον δικαίως
εἶχον. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑπο
ζυγίων τῶν μὴ βουλομένων ὑπὸ
ζυγὸν ἰέναι, ταῦτά φησιν ὑπ'
ἐκείνων πράττεται, τῶν βου
λομένων λάθρᾳ ἀπελεῦσαι τὴν
ἀμετέραν ἀρχήν. Εκ τῶν ῥοπῶν
ἐξεπίσταμαι. ἀπὸ τούτων φησὶ τοὺς
διαφθειρόντων μου τοῖς κηρύγμα
σιν, οἱ φύλακες μισθὸν λαβόν
τες, ἔθαψαν δ' νεκρόν. Πᾶν
τες. ἅπαντες. Μισθαρ
νοῦντες. μισθὸν λαβόντες.

Η νυ(ρν. αὐτὶ τ ἐπιμωρήσασαν. Χρόνῳ πότ' ἀζέπραξαν. αὐτὶ τοῦ φανερὸν ἔσον
τ(ι τ(τιμωρηθήσοντ(. Αλλ' εἰ πῆ ἴαχ(ξεύς. ὅ ἐστιν, εἰ τιμῶ καὶ σέβω θνσία, ἢ μὴ
ἐπορκῶ αὐτόν. Οὐχ ὑμῖν ἄθης μοῦνος ἀρκέσει. οὐκ ἀθεὶ ὑμᾶς ζῳὸ ἄδ' ἢ πᾶσά
σω, ἀλλὰ τιμωρίας κεμασσᾶις
πᾶσαδὶς, ἑαρύτερον δ' ζῆν τ θα ,, Καὶ πανδ' ἕρχου δυσέβειαν εἰλέναι.
νεῖν ὑμῖν ἀπεχάσομαι. πᾶσα δ' ,, Οσοι δὲ μιαιφονοῦντες ἤνυσαν τάδε,
ὁμηρικόν, οὗ οἱ ἔπειτα ἄρκι) ἐσ ,, Χρόνῳ πότ' ἀζέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
,, σεῖ) φυτέφν κύνας ἠδ' οἰωνούς. ἀλλ' εἰ πῆ ἴαχει Ζεὺς, εἶτ' ἀζ ἐμοῦ σέβασ,
Τ ήνδε δηλώσηθ' ὕβριν. ὁμολογή εὖ τ' ἐστίασσ'. ὅρκιος δέ σι λέγω.
σητε ταύτην τὴν κατα φόνησιν. εἰ μὴ δ' ἂν αὐτόχειρα τ δε τ' τάφε
Ι νεῖσ' ὁτεσ δ' κερδαίνφν. ἵνα μα εὑρόντεσ ἐκφανεῖτ' ἐσ ὀφθαλμοὺς ἐμούς,
θόντες ὅθεν δεῖ κερδαίνφν, δ' λοι οὐχ ὑμῖν ἄθης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ἦν ἐκεῖνα ἁρπάζηε. Εἰ σωτεῖν ἢ δώ ζῶντες κρεμασθῆ τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν.
σῆς. ἐπιζέψῆς ἢ ἐμοὶ εἰπῖν. ἢ ἀ ἵν' εἰδῆτες δ' κέρδος ἔνθεν οἰστέον,
πέλθω. Οὐκ οἶσθα ἢ νῦν. ἄπιθι. πλοιπὸν ἀσφαλῶς ἄξητε, ἢ μάθηθ' ὅζ,
ᾗ ἢ νῦν λέγφν αὐιασός μοι εἶ. ,, Οὐκ ἀζ ἄπαντος σεῖ δ' κερδαίνφν φιλεῖν.
Ρ υθμιζῆς. ᾧματίζῆς. δ' τυπῖσ. ,, Εκ τ ἢ αἰσχῶν λημμάτων δ' πλείονας
Ο ρῶν σ' αὐιᾶ. σωετῶς ὑπὲρ τῶν ,, Ατῶμένους εἰδῆς ἂν, ἢ στασωμένους.
ἀγγελθέντ' ἀπλοτίᾳ ρ, ὡς οὐκ ἄγ εἰ τεῖν τι λώσεισ, ἢ σφαφεὶς οὕτως ἴσω;
ὢν ἄπτος. Ως λάλημα δ' ἅλον. κρέ οὐκ οἶσθα ἢ νῦν ὡσ αὐιαρ δ λέγεισ;
λάλημα δ' πεῖ ξιμμα φ ἀζῃ ἄγ ἐν τοῖσιν ὡσὶν, ἢ' τί τ ψυχῇ σάκυη.
ρᾶς δ' πανοῦρτος. Οὐκοῦν δ' ἐρ κρέ τί λαὶ ρυθμίζεισ τὴν ἐμὴν λύπην ὅτ' ἔγ;
γον. αὖ τί τ οὐδέ πτε ἐφυάρηφ. ἄγ ὁ ῥᾳδν, αὐιᾶ τὰς φένασ. ταδ' ὧτ' ἐγῶ.
Η λφνὸν ᾧ δοκεῖ τε. λφνὸν τ τόδ' ἔστ' κρέ οἴμ', ὡσ λάλημα δ' ἅλον ἐκπεφυκὸσ εἶ.
φθνδ' ἢ ὑπνοεῖν. οὐκ ἔστ' ἢ τὴν δόλ' ἄγ οὐκοῦν τόδ' ἔρχεσθον πρίασα πτέ.
ξαν ἐκείνων μεταστρέφαι. Κόμ κρέ ἢ ταῦτ' ἐῶ' ἀργύρῳ τε ἢν ψυχὴν προδύς.
φθνε νῦν τὴν δ' όξαν. σμνολόγφ. ἄγ φεῦ. ἢ λεινὸν ἦν δοκῇ γε, καὶ φθνδ' ἢ δοκεῖν.
τὴν δόκησιν πεῖ λάλφ. κομφοῖς κρέ κόμφθνε νῦν τὴν δόξαν. εἰδ' ταῦτα μὲ
ἢ ἔλεγον, οἷς νῦν ἡμεῖς πᾶσ παίρομεν Φανεῖτέ μοι θὰς ἐῶντασ, ὀξεσεῖθ' ὅτι
ᾗ πλυλάλοις φαμεν. Εἰ δ' ταῦ ,, Τὰ δ' εινὰ κέρδη, πημονὰς ἐρχάζετ(.
τα μή. δ' ἐξῆς εἰ δ' μὴ Φανεῖτέ μοι ἄγ ἀλλ' εὐρεθείη μᾶ μάλισ'. ἐὰν λέ ρι
θὰς ταῦτα ῥῶντας. Τὰ δ' λφνὰ κέρ λιφθῇ τε (ν μὲν, ἅδ' ἢ τ' ψχι κρινεῖ,
δη. γράφετ(τὰ δ' λφνὰ. αὖ τί τοι οὐκ ἔσ' ὅπως ὀφει σὺ σεῦρ' ἐλθὸν τάμέ.
τὰ κακὰ, ἀπ' ἢ τ' θὰς δ' λφνοις ἢ ἀ καὶ νῦν ᾗ ἐκ δ' ἐλπίδος, γνώμης τ' ἐμῆς
χεῖσις. Τοῦτο ἢ τ' ψχι κρινεῖ. ἀπ σωθεὶσ, ὀφείλω πᾶσι θεοῖς πολλὴν χάριν.
ὢν ὁ θεράπων καθ' ἑαυ δ' ὑπ' ἢ τ κρέοντος ταῦτα λέπαδ'. ὡς (ν ἐν ποῖς κωμικοῖσ. Χο πολλὰ τὰ δεινά. Κοὐδὲν αὖ-

Π ολλὰ τὰ δεινὰ. ἐν σχήματι εἶπεν. αὐτὶ τ πολλῶν ὄντων τῶν δεινῶν, οὐδέν ἐστιν αὖ
θρώπου δεινότερον. Τοῦτο ἢ πλιοῦ πέραν. δεῦρ' δ' ζένος τ ἀνθρώπων. Περιβρυχίοισι.
θῖσι ἢ χώσεσιν. ἢ ποῖς καλύπτουσι τὴν ναῦν. ποῖς δ' ἐν θιαύτῃ ὥρᾳ τ' ἔτους πολέσ
σι, μονογονυχὶ τὰ κύματα φέρεται ἡ ναῦς, ἢ ποῖς κυματίζουσι τὴν ναῦν. δ' μὴν ἢ
,, καθόλσ κεκευμμένον ὑπ' ὕδατος, ὑπβρύχιόν ὅστιν. ὅμηρος, Τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχε
,, θῆκε πολὺν χρόνον. δ' ἕτερον πολυβρύχιον καλεῖσ(. Θεῶν τε τὰν ὑπζτάταν.
δεῦρ' ὡς ἐν πανουργίᾳ οὐ σεῖ ἀ
κουσειν, ἀλλὰ δῆ)ῆν ἐπίνοιαν αὖ
τῶν. εἰ γάρ τις καταμάθοι πῶς
ἐπενόησαν δ' ἀροξίᾳν, ἢ πατέρειν,
θαυμάσειεν. Αποφύεται. γεωρ
νεῖ. ἢ ἀρχίζει τὴν γῆν. καθόλ
ἐν πολὺ ἀροξίᾳν χίζει καὶ σαμάζῃ
τὴν ζῆν. Παλλομένων. γράφε)
ἰλλομένων καὶ πολυκλούνῃ
τ ἀρότων ἔρσ' ἀζ ἔρις. Ιππείῳ
γένῃ πολεύων. τοῖσ ἡμιόνοισ.
,, Αἵ γάς τε βοῶν προφέρεστερόν εἰ
,, σιν ἐλκέμμεναι νειοῖο βαθείης πικ
,, ὺν ἄροτρον. πίσσ ἢ ἵπποισ χῶν
ται εἰσ ἀροξιασμόν. Αμφιβα
λὼν ἄγῃ. πολυβαλὼν ποῖς δικτύ
οις ἀγρεύει. Εναλίαν φύσιν. θὰς ἰχ
θύας. Σπείρουσι δικτυοκλώστις.
ποῖσ χοινίοις ποῖς εἰσ λίκτυον κε
κλωσμένοις. οἱ συμπλείουσι τὰ
λίκτυα. ἀπ' κοινοῦ δ' ἐ δ' ἀμφι
βαλὼν ἄγῃ. Κρατεῖ δ' ἐ μηχα
νᾶισ. καθολικὸν ἢ τόδ' φησιν, ὅτι
ἐν ζώοις ὁ ἄνθρωπόσ ὅστι πλυμή
,, χανος, (ν ἔντεχνοσ. καὶ θόκειρσ, Σοφὸν τὴ χῆμ' ἄνθρωπος. ἐπεὶ ἢ αὐτέρω εἶ
πεν ὅτι πᾶσι γίγνεται θάντων τῶν ζώων ὁ ἄνθρωπος, ἐνταῦθα δ' μηχανᾶισ πο
σέθηκεν ἰδὼ τῶν πιθανολομένων, οὐ δ' μόνον κρατῆσαι δυνα δ' σ, ἀλλὰ (ν μα
θανεῦσαι. Αμφίλοφον ζυγόν. αὖ τί τ πολυβαλὼν αὖ δ' ζυγὸν, πολὺ δ' ν λό
φον θάγει. ἢ ἀμφίλοφον δ' ν ἀμφὶ ἄχαλον. δ' ν ἀμφοτέρωθεν σνέχοντα θὰς
λόφοις τῶν δυο ζυγίων. (ν λείπει ἢ ὑπὸ. ὑπὲ ζυγὸν ἄγει.
Καὶ φθέγμα. τὴν αὐθρωπίνην δάλεξιν ἢ ἀστυνόμοις ὀργάς. τὴν πολὺ τῶν μετεώ

φων Φιλοσοφίαν. τὴν τῶν νόμων ἐμπειρίαν, ἢν ὧν τὰ ἄστα νέμοντ᾽. ὅ ὅστι νοικοῦν τ᾽. Δυσπόλων. δυσχερῶν ἢν ἐπαυλισμὸν πριούντων. Λίθρια. τυχαῖα. Δύσομβρα φεύγειν βέλη. δυσεύθυντός ὅστι ⟨οἰκοδομημάτων. Παντοπόρος. εἰς πάντα μηχανὰς ἐξωρμισκων. ⟨ἐπ᾽ οὐδὲν ἄπορος τῶν μελλόντων. θανάτου μόνον οὐχ εὕρεν ἴαμα. Νόσων δ᾽ ἀμηχάνων. ὡς ἰατρικὴν λίαται. γυμναστικήν. καὶ τὰ ὅμοια. ταῦτα ἢ οὐκ ἄν ἕτερον ζῷον μηχανήσαιτο. Συμπέφασται. ὠθηνεγόκει. καὶ μιγνώσκει. Σοφόν τι δ᾽ μηχανόεν. δ᾽ μηχανόεν ⟨ἢ τέχνης σοφὸν ἔχων. ὅ ὅστι δ᾽ μηχανικὸν τ᾽ ὠθητεχνήσεις σοφὸν ἔχων, ὡς οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν, οὐ μίαν ὁλὸν βαλίζει τὴν ⟨ἢ τὰ ἀμείνω, ἀλλὰ ποτὲ μὲν ⟨ἢ τὰ ἀγαθὰ φέρει. ποτὲ ⟨ἢ ἐπὶ τὰ χείρω. Νόμοις πεῖραν χθονός. ὁ πλήρων θεὸς νόμους μ᾽ τὴν δικαιοσύνην, ὑψίπολις γίνεται. ὅ ὅστιν ἐν τῇ πόλει ὑψηλός. Ἄπολις, ὁ τῷ δ᾽ μὴ καλόν. ἄπολις ⟨ἢ ἐκεῖνος ⟨ὁ ταπεινὸς τῇ πολιτείᾳ, ᾧ ζυνὶ μὴ δ᾽ καλὸν σύνεστι. μ᾽ ὅστις οὐ μετὰ τόλμης δ᾽ καλὸν ἐκπλήροι. Ος ταδ᾽ ἔρδει. ὃς πιοὖν ὠθητετλήκει βίον.

E ς δαιμόνιον τέρας. ὁρῶντες ἑλκομένην τὴν αὐτιγόνην ἐκπλήτροντες, ὅλη χωὴ ἦν ἡ ⟨ποροβᾶσα δ᾽ κήρυγμα. Αμφινοῶ. πειρᾷ ἡ ἀμφῖ. Απιστοῦσαν, μὴ πειθαρχοῦσαν. Προὔθη. ὀξέθη.

⟨φθέγμα, μ᾽ ἀνεμόεν
φόνημα, μ᾽ ἀσυνόμους
ὀργὰς ἐνισάξαθ᾽, ⟨ὁ δυσπόλων
πάγων ἄπορα, μ᾽
„ δύσομβρα φεύγειν βέλη. παντοπόρου,
„ Ἅπρου ἐπ᾽ οὐδὲν ἔρχεται.
„ Τὸ μέλλον ἀΐδα μόνον
„ Φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται.
„ Νόσων δ᾽ ἀμηχάνων φυγὰς
„ Ξυμπέφασται.
σοφόν τι δ᾽ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ᾽ ἔχων,
πῇ μὲν κακὸν, ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἐσθλὸν ἕρπει.
νόμους πεῖραν χθονὸς,
θεῶν τ᾽ ἔνορκον δίκαν, ὑψίπολις,
ἄπολις, ὅτῳ δ᾽ μὴ καλὸν
ξύνεστι τόλμας χάριν,
μήτε μοι πέλοι ⟨ὃς
γένοιθ᾽, μήτ᾽ ἴσον φρονῶν
ὃς τάδ᾽ ἔρδει.
ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφίνοος
τόδε, πῶς εἰδὼς αὖ πλογήσει
τὴν δ᾽ οὐκ ἔᾳν πᾶσ᾽ Αὐτιγόνην.
ὦ δύσκηνος, ⟨ὁ δυσνὺξ
παῖδος οἰδίπόδα, τί πτ᾽, οὐ δὴ πρὸς
σέ γ᾽ ἀπιστοῦσαν,
θῆς βασιλείοις ἄζυσι νόμοις
μ᾽ ἐν ἀφοσύνῃ καθελόντες;
ἄγ ἤδ᾽ ἐς ἐκείνην πρυμνῆρες ὀξειρασμένη.
Τίνα δ᾽ εἴλομεν θάπτειν. ἀλλὰ πῦ Κρέων;
Χο ὃδ᾽ ἐκ δόμων ἄνοδος εἰς δέον πέλει.
κρε τί δ᾽ ἔστι; πία ξύμμετρος πρόβυδίκη;

ΑΠΩΜΟΓΟΝ. ἀντὶ τ᾽ ἀσπαζομένου μ᾽ ἀπροσδόκητον. ἀντὶ τ᾽ οὐκ ὀφείλοντος ἀπρομόρως πρός τινος. ὅ τι οὐκ ἂν αὐδ᾽ πράξειεν. μ᾽ πρώτη δόκησις ἐκκρούεται ἀπ᾽ τ᾽ ὄγκου μένης δόξης δευτέρας. δεῦρ᾽ λέγουσιν, ὅτι τ᾽ κρέοντος ἀπηλλάχθαι τότε δόμοσι μηκέτι ἐμφανὴς ἔσεσθαι. νῦν δὲ εὑρὼν τὴν ἀνιγόνην, πάλιν ἐλήλυθε. Τεύξεται μ᾽ πίνοια. θυμὸν πρεῖ. μ᾽ τ᾽ πίνοια, ὅ ὅστιν μ᾽ οὖσα γνώμη. τὴν ἀπελπίσασαν γνώμην θυμὸν πρεῖ. Αλλ᾽ μ᾽ ἐκὸς μ᾽ πὸ ἐλπίδος. ἀπροσδόκητος χερός. οὐκ ἔοικεν εἰσὶ δ᾽ μέγεθος τῇ ἄλλῃ ἡδονῇ. ὅ ὅστι πᾶσαν ἡδονὴν νικᾷ δ᾽ μέγεθος τ᾽ πὸ ἐλπίδος χερσὶν. Κἀμπὸ ὢν ἀπώμοτος. κἀμπὸ ὁμωμοκὼς μὴ ἐλθεῖν. Κλῆρος ἐνθάδ᾽ οὐκ ἔπαλλεν. ἄνω γὰρ εἶπεν ὅζε κληρωθῆναι ἥλθε. Θ᾽ οὔρμιον. δ᾽ ἔρμαιον. δ᾽ κέρδος. Δίκαιός εἰμι τ᾽ δ᾽ ἀπολάχθαι. ἀντὶ τ᾽ μὴ ὑπ᾽ πεύθῃ. Ον σὺ δ᾽ νεκρὸν ἀπείπας. δ᾽ ἔξῃς, δ᾽ νεκρὸν ὃν σὺ ἀπείπας θάπτειν. οὕτως ἦ χρῶνται οἱ παλαιοί, ὥστε λύο ἄρθρα πρὸς ακτικόν τε καὶ ὑπτακτικὸν κατὰ τὸ αὐτ᾽ ὀνόματος πᾶς λαμβάνειν. κρατῖνος. Ονπᾶς Φιλοκλέης δ᾽ν λόπτον ἐφθαρεν. Καὶ ὡς ὁρᾶται. πρίῳ βόπῳ αὐτὴν σωθῆναι μ᾽ καταλήφατε. Πᾶσιν κόνιν σήραντες. ἀποψάξαντες. Μυδῶντε σῶμα. μυδῶν. ἰχῶρα ἀποπέμπειν. ροτέσι, διαλελυμένον. καὶ δίχορον δ᾽ ἀπ᾽ σήψεως ἰχῶρα ἀποσάζον. ὡς δ᾽ λαθρίως μυδαλέον. Χοήνεμοι. ἀντὶ τ᾽ ὑπ᾽ δ᾽ ἀνεμον. οὐκ ἐναντίον τ᾽ ἀνέμου. ἀλλ᾽ ἐρημένοι ἀπ᾽ τ᾽ νεκροῦ, ὅπως μὴ φέρῃ πρὸς ἡμᾶς τὴν ὀσμήν.

E πιῤῥόδοις. λοισθίοισ. ὑβριστικοῖς.

Τ ΥΦΩΣ ἀείρασ. τυφὼς λέπτ ὁ καταιγὶς ὥσπερ ἄνεμος. Ἡσίοδος, Ἐκ δ' τυφωέος
» ἔσ' ἀνέμων μενέος ὑγρὸν ἀέντων. Σκηπτόσ. σκηπτὸς λέγετ πᾶν πνεῦμα θυελ
λῶδες ὅταν ᾖ περειδὴ τῇ γῇ ☾ πάλιν ἄνω αἴρηται. δὲ λεριοῦσιν, ἢ σροβιλόν τι
νες καλοῦσι πρὸ δ' σροβεῖν. Οὐράνιον ἄχος. δ' λυπηρὸν ἐν αἰθέρα καθὸ παράσ
αὐδὴν. τὴν κόνιν. δὲν τυφώνιον ἄ
νεμον. Μύσαντες δ' εἰχόμεθ'.
αὖ τὶ δ' ἀντέχομαι πρὸς τὴν κό
νιν. Κἀνακωκύει πικρᾶς ὄρνιθος
ὀξὺν φοβόγλωσσον τ' κό
ρησ ὀξὺ δ' ρύων ὁρᾶται. θάλασσα
δὲ οὐκ ἀμέλησε σακρύων, ἢ θρη
νημάτων. Τιλόν. γυμνὸν ἢ κό
νεως. Διψίαν. ξηράν. γράφετ
ἀντίαν φέρει. Πρόχα. προχόου.
Τ ὸν νέκυν σέφει. κοσμεῖ. κύκλω
σοδιξέρχεται. Ἰέμεθα. ἐπερθύ
μθα. ὠσμῶμεν. Οὐδ' ἐν ἐκπε. οὐ
πρὸ φόβου γενομένην. Αλλ' ἢ δ' ἐ
ως ἔμοιπε. ὁμολογήσασ αὐτ' ἢ
λέως ☾ ἀληθινῶς ἤκουον. Τοὺς
φίλους ἄγειν. Φίλους φησὶ, δι' δ'
ἣν τὴν ἀνεψιόνην τ βασιλικοῦ
γένους. Αλλὰ πάντα ταῦθ' ὕσ
σω. ἀντὶ τοῦ, ἀλλ' οὐδὲν δι' πρὸ
κείνου τ ἐμῆς σωτηρίας. Σὺ
μὴ κομίζοις ἄν. πρὸσ δ' ἄγ
γελόν φησιν ὁ κρέων. Η θέλις. ὅ
πῃ καὶ θέλεισ.

τυφὼς ἀείρασ σκηπτὸν οὐράνιον ἄχοσ,
πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὕλης πεδιάδος. ἐναὶ ἐμεσώθη μέγας
αἰθήρ. μύσαντες δ' εἰχόμεθα θείαν νόσον.
☾ τὸ δ' ἀπαλλαγέντοσ ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἃ πᾶσι ὁρᾶται, καὶ νακωκύει πικρᾶσ
ὄρνιθοσ ὀξὺν φθόγγον. ὡς ὅταν κενῆς
θύνᾳσ νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχοσ,
οὕτω δ' ἐχ' αὕτη πτιλὸν ὡσ ὁρᾷ νέκυ,
γόοισιν ἠξώμοξεν. ἐκ δ' ἀρᾶς κακὰς
ἠρᾶτο τοῖσι τοὔργον ἐξεργασμένοισ.
☾ χερσὶν δ' ὑθεῖσ πτιλίαν φέρει κόνιν,
ἐκ τ' ὀκροτήτοσ χαλκέου ἄρθρου πρόχου,
χοὰς τρισσὰσ δίδωσιν θ' νέκυι σέφει.
χ' ἡμᾶς δ' ἰδόντες, ἐμέθα. βραδὺ δ' πλέον
θηρῶμθ' θύθεισ οὐδὲν ἐκπεπλημένην.
ἢ τάσ πρόσθεν, τάσ τε νῦν ἠλέγχομθ'
πράξεις. ἄπηνοσ δ' οὐδενὸσ καθίσατο,
ἀλλ' ἢ λέωσ ἐμοὶ γε κἀληθινῶς ἅμα.
δ' μὴ τ' αὐδὲν ἐκ κακῶν πεφθογγέναι,
ἄμουσον. ἐσ κακὸν δ' ἐ θοὺς φίλους ἄγειν,
ἀληθινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἥδιον λαβεῖν
ἐμοὶ πέφυκε τ' ἐμῆς σωτηρίασ.
κρέ σὲ λὴ σὲ τὴν νεύουσαν ἐσ πέδον κάρα
φῂσ, ἢ καταρνῇ μὴ δρακέναι τάδε;
ἀν ☾ φημὶ δρᾶσαι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι δ' μή.
κρέ σὺ μὲν κομίζοις ἂν σαυδὲν ἢ θέλεις
ἔξω βαρείασ αἰτίασ ἐλεύθερον.
σύ δ' εἰπέ μοι μὴ μῆκοσ, ἀλλὰ σύντομα.
ἢ δέδρασ τὰ κηρυχθέντα, μὴ πράσσειν τάδε;
ἀν ἢ δέδρασ. τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ δὲ ἦν.
κρέ ἢ δῆτ' ἐτόλμασ τοὺς δ' ὑπερβαίνειν νόμους;

αὐ οὐ γάρ τι μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε,
οὐδ' ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν δίκη,
οἳ τοὺς δ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους.
οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ὠόμην τὰ σὰ
κηρύγματ', ὥσ' ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν
νόμιμα λύναθ' θνητὸν ὄνθ'. ὑπερδραμεῖν.
οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθὲσ, ἀλλ' ἀεί ποτε
ζῇ ταῦτα. κοὐδείς οἶδεν ἐξ ὅτου φάνη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον ἀνδρὸς οὐδενὸς
φόνιμα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν. θανουμένη δ' ἐξήλεγν. τίσ' οὔ;
κεἰ μὴ σὺ προὐκήρυξας. εἰ δὲ χρόνου
πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδοσ αὔτ' ἐγὼ λέγω.
» Οσῖς γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖσ
» Ζῇ, πῶσ οὐ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδοσ φέρει;
οὕτωσ ἔμοιπε τ δὲ τ μόρου τυχεῖν,
πρὸ οὐδὲν ἄλγοσ, ἀλλ' ἂν εἰ δι' ἐξ ἐμῆσ
μαζὸσ θανόντ' ἄθαπτον ἠνεχόμην νέκυν,
κεῖνοσ ἂν ἤλγησ, τ δὲ δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
σοί δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρᾶσαι τυγχάνειν,
ἐλόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω.
Χ ὅμιλοι δ' γέννημ' ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸσ
τ θανόσ. εἶκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖσ.
κρέ Αλλ' ἴσθι τὰ σκληρὰ ἄγαν φονήματα,
» Πίπτει μάλισα. καὶ δι' ἐμπρατέστατα
» Σίδηρον ὀπὸν ἐκ πυρὸσ σκληραίνεται,
» Ὁραῶ δὲ πῶ ☾ ῥαγέντα πολλὰσ ἄν εἰσίδοις.
» Σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα θυμουμένουσ
» Ἵππουσ καταρτυθέντασ. οὐ γὰρ ἐκπέλει
» Φρονεῖν μέγ', ὅστισ δοῦλοσ ὢν τῶν πέλασ.
αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἠρξατο
νόμουσ ὑπερβαίνουσα τοὺς πεκειμένουσ.
ὕβρεισε δ' ἐπὶ δέδρακεν ἥδε δευτέρᾳ,
κύριοσ ἐπαυχεῖν, ☾ δεδρακέναι γελᾶν.
ἥ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ αὐτὴ, αὐτὴ δ' ἀνὴρ,
εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ τῇδε κείσεται κράτη.
ἀλλ' εἰ τ' ἀδελφῆσ εἴθ' ὁμαιμονεστέρας

ΟΥ γάρ τι μοι Ζεὺς ἦν. ἡ δίκη
φησὶ ἡ ξυνοικοῦσα τοῖσ κάτω θεοῖσ
ὥρισεν ὥστε δὴ τοιάδε τοῖσ νεκροῖσ. εἰ δὲ ἦσαν αὐτοὶ τ
ἀπεκήρυξαν ἢ κελεύσαντες
μὴ θάπτειν δ' νεκρὸν, ἐπίστατ' ἂν
ἂν οὐκοῦν. θέλοι εἰδέναι ὅτι ἀπ' τ'
φύσεως δίκαιον ἦμαι θάπτειν
δ' ἀδελφόν. Ωσ' ἄγραπτα. ζώσης
φασι τὰ γράπτα. οὐκ ἄγραφοι
τ θεῶν οἱ νόμοι. Οὐ γάρ τι νῦν γε.
οὐ γάρ τι σήμερόν φησι ταῦτα ἐ
γένετο. ἀλλ' ἔστιν ἀΐδια. ☾ ἀρχὴν
αὐτ οὐδεὶς οἶδε. Τούτων ἐγώ. ἂν
τὶ τ ὑπὲρ τούτ ἐγώ. Εἰ μὴ σὺ
προὐκήρυξασ. δ' θανατον δίκαι
δή. Εἰ δ' τ χρόνου. τ εἰμαρμένου
δίκαιον. Παρ' οὐδὲν ἄλγοσ. οὐ
δεμία λύπη. Ηνεχόμην. ἠνεγκό
μην. περειδον. Σοί δ' εἰ δοκῶ
νῦν μῶρα. εἰ δοκῶ πρὸσ σοὶ δύσ
πρᾶττειν, οὐκ ἔστι σοὶ ἐμὲ ἢ δύ
σπραξία, ἀλλὰ σοί. ὥστε σεῖ μὴ
τὴν ἰδίαν πλάνην τοῖσ πλησίον
ὠθεῖν. Δικαίοι δ' γέννημ' ὠ
μόν. δ' σκληρὸν αὐτ δ' φονήμα
δ', ὁμολογεῖ πατέρα δ' οἰδίπουν.
Φρισκελῆ. σοδιεσκληκό
τα, ἢ κεκαμμένα. Η νῦν. ὄντωσ
δή. Εἰ ταῦτ' ἀνατεί. εἰ ταῦτα
τὰ ρθμήματα. ☾ ἡ νίκη αὐτὴ
χωρὶς βλάβησ καὶ τιμωρίασ.
Α λλ' εἰ τ' ἀδελφῆσ εἴθ' ὁμαιμονε
στέρασ. εἴτε δ' ἀδελφῆσ ἐμῆσ. εἴ
τε οἰκειοτέρα, ἢ συγγενικωτέρα
πάντων τῶν οἰκείων. ὧδε δ' ἄ
λοι τό.

ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ ἡμῖν ζηνὸς ἑρκίου κυρεῖ, ἀθῶος οὐκ ἄπειμιν. τὸ δὲ βουλεῦσαι τάφου. λείπει ἡ πεῖ. ἐπίβολον φρενῶν. κυρίαν τῶν φρενῶν, μὴ ἐσῶσαν ἐν αὐτῇ.

Φ ιλεῖ δ' ὁ θυμός. εἰ ὠθεν ἡ τύχη τ' λάθρᾳ τι κακὸν τεχνωμένων, προαλίσκεσθαι. Ϲ ἑαυτὴν καταφανῆ ποιεῖν πρὶν φοραθῆναι. ἄλλως. τῶν λάθρᾳ τί βουλομένων δρᾶν ὁ θυμὸς προκλέπτει.

Ϲ τοῦδε τὴν κατάστασιν τοῦ σώματος εὐδηλόν τι γίγνεται δ' κατηγορῶν τ' πράξεως αὐτῶν.

Μ ισῶ γε μέν τοι μισῶ δ' ἁμαρτάνοντα καὶ ὠθικοσμοῦντα τὴν ἁμαρτίαν αὐτ'. τοῦτ' δέ φησιν, ὅτ' ἁλοῦσα ἡ αὐτηγόνη, ἔφασκε θεῖ νόμῳ ἐπαρκεῖν. ὡς ἐμοὶ τ' σῶν λόγων. δ' κήρυκα τ' πλωεικοις ἀνίτλεται. κατέχον. αὐτὶ τ' ἔχον. ἀλλ' ἡ τυραννὶς. οὐκ ἐν ἐπαίνῳ τοῦτ' τ' τυραννίδος, ἀλλ' ἔχει τι εἰρωνείας ὁ λόγος. σοὶ τοῦτ' μούνῃ. σοὶ μόνῃ τοῦτ' δοκεῖ δίκαιον εἶν τα φῆναι δ' πλωεικη. σοὶ δ' ὑπίλλουσι σόμα. γιγνώσκουσι δ' οὕτοι. ἀλλὰ σὲ, δ' σόμα συνέλλοισ'. Ϲ σωφρονοῦσιν. ἡ σφέρουσι τοὺς δ' τ' σόμαρος λόγοις. τῶν δε χρῄσει φονεῖς. αὐτὶ τ' πρὸ ρύσι φονοῦσα. Τιμᾷς χαίειν. κρέ αὐτὶ τ' νέμῃς. οὐ γάρ τι δεῖλος ἀλλ' ἀδελφός. οὐ θιοῦτός ἔστιν ὁ ἀπολέμενος, ὥστε εἰς χάειρ' ἐτεοκλέοις, ἐάσκει αὐδ' ἅτα φον. οὐ κροσοῦσαν αὐτ' ὑπεβέβηκεν. οὐ δῖ' ἢ σκοπῖν εἰ ἐκείνῳ δυσεβεῖ νῷ ἀρθύμιον πρῶ, ἀλλ' εἰ κοινῆς φύσεως ἔλαχον.

τ' παθσι ἡμῖν ζηνὸς ἑρκίου κυρεῖ, αὐτή τε χ' ξύναιμος οὐκ ἀλύξομαι μόρῳ κακίστῳ. ᾗ γὰρ δ' κείνην ἴσον ἔσαι πᾶμαι τ' δε βουλεῦσαι τάφου. καί νιν καλεῖτ'. ἔστω γὰρ εἶδον ἀρτίως λυσσῶσαν αὐτὴν, οὐδ' ἐπίβολον φρενῶν. φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς προσθεν ἡρῆσθαι κλοπεῖς τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων. μισῶ γε μέντοι χ' ὅταν ἐν κακοῖσι πρ ἁλοὺς, ἔπειτα θοὐ καλλύνειν θέλῃ. θέλεισ τιμεῖζον ἢ κατακτεῖναί μ' ἑλοῦσ; ἐγὼ μὲν οὐδέν. τ' ἔχων, ἅπαντ' ἔχω. τὶ δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων ἀρεσὸν οὐδὲν, μηδ' ἀρεσθείη ποτέ. οὕτω δὲ μ' σοὶ τἄμ' ἀφαρπάσαντ' ἔφυ. καὶ θοι, τί θνῄσκειν κλέος γ' ἂν θὐκ λεέστερον κατέσχον, ἢ δ' ἂν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ θεῖσα; ῥύτισι θοὐ πᾶσιν ἀνθάνειν λέγοιτ' ἄν, εἰ μὴ δῆλωσαν ἐς κλείσοι φόβος. ἀλλ' ἡ τυραννὶς, πολλά τ' ἄλλ' θὐδαμοῦ νέμει, κἄξεστιν αὐτῇ δρᾶν, λέγειν θ' ἃ βούλεται.

κρέ σὺ θοὐ μούνη τῶνδε καδμείων ὁρᾷς; αὐ ὁρῶσι χ' οἵδε σοί δ' ὑπίλλουσι σόμα.

κρέ σὺ δ' οὐκ ἐπαισθῇ τῶνδε χωρὶς εἰ φονεῖς; αὐ οὐδ' ἐν ᾧ αἰσχρὸν θοὐ ὁμοπλάγχνοις σέβειν.

κρέ οὐκοῦν ὁμαιμος χ' ὧ κατ' ἐντίον θανών;

ἄγ ὁμαιμος ἐκ μιᾶς τε Ϲ ταὐτοῦ πατρός.

κρέ πῶς δ' ἢ τ' ἐκείνῳ δυσεβεῖ τιμᾶς χάριν;

αν οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ καθανὼν νέκυς.

κρέ εἰ ρι σφε τιμᾷς ἀξίσα ζῶσι θοὐ δυσεβεῖ.

αν οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο.

κρέ πρεθῶν γε τὴν δε γῆν. δ' ἀντίσασ' ὑπέρ.

TOTE

ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ. γράφετ' ἴσους. λέγ δὲ θάπτειν. Τίσ οἶδεν εἰ κάτω'σι, " γράφεται, καὶ τωθεν, αὐτὶ τ' κάτω. ὡς δ', ἄλλας ἐγγύθεν ἤλθεν, αὐτὶ τ' ἐγγύς. ὁ δ' ἐνοῦσ, τίς οἶδεν εἰ καθ' ἅδου ἀλλήλοις δι' ἐχθρὸν ἀλλήλοις δι' ἐχθρὸν ὑβρισθῇ δυσεβῆ τάδε. Ο ὐδὲ συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν. τὰς φιλίας φησὶ κοινὰς ποιοῦμαι. ἀλλ' οὐ τὰς ἔχθρας. ἐν δὲ ζῶσιν οὕτως. εἰ Ϲ ἐχθαίρουσιν ἀλλήλοις οἱ ἀδελφοί. ἐγὼ οὐ φιλαύτη εἰμὶ τὴν φύσιν, ὥστε ζῶ ἑτέρῳ αὐτ' ἐχθαίρειν δι' ἕτερον. ἀλλὰ συμφιλεῖν τοῖσ φιλοῦσι. Καὶ μὴν πρὸ πυλῶν. εἰ κὸς μὴ τὴν ἰσμήνην ὑπὲρ τ' ἀδελφῆσ ἀφρονίωσιν, συναίζειν. οὐδ' ἐν ἧττον μ' δοπτ' ὑπωπτεύθη. φιλάδελφα. ἀντὶ τ' φιλαδέλφῃς. Νεφέλη δ' ὀφύων ὑπ. ἐὰν ἡ δοκὴ τῇ νεφέλῃ, ἔσται ὁ λόγος τῇ νεφέλῃ. τουτέστι, τῇ συνοτητι τῇ ὑπ. ἄνω τ' ὀφύων, δ' αἱματόεν ξέθος αἰχύνει ἡ ἰσμήνη, τέγγουσα δι' ὠπα πρειάν. ἐὰν δὲ κατ' ὀρθὴν ἡ, ἡ νεφέλη ἔσται μεταξύ. ἡ νεφέλη δ' ὀφύων ὑπ. ἵνα δ' ἐξῆσ τοῖς προῤῥισι σωάπτηται. μὴ μὲν πρὸ πυλῶν ἡδ' ἰσμήνη φιλάδελφα ἄκρυα λειβομένη, αἱματόεν ξέθος αἰχύνει, τέγγουσα δι' ὠπα πρειάν. Νεφέλη δ' ὀφύων ὑπ. αἱματόεν ξέθος αἰχύνει. δ' ὡς τοῦ προσώπου ἑρύθημα. ἀλληρικὸς ἢ εἶπε τὴν νεφέλην. ὡς τ' ἡ νεφέλη συνὴν μὴ ὁμιχλώδη τὴν ἡμέραν ποιῇ, οὕτω Ϲ τοῦτον δάδηλον φησι γίγνεσθαι τοῖς ὀφύσι συμφάζεσθαι. μὴ δ' προσωπεῖον συνὸν μὴ καὶ ηφέστερον πεπικιλμένον. Ως ἔχει λν'. ἡ τ' ἔχει λναι λάθρᾳ καθέζομένη τ' ἀνθρώπων ἐκ τίνι δ' αἷμα. Υφημένη. ὑπαχλωμένη. ἐαθεῖ Ϲ. ἀπλυθεῖσ. Η ἐξομεῖ. ἡ ἀπενὴ ἢ ἐνώμοτος. Ομοῤῥοθεῖ. ὁμοφωνεῖ. ὅρα δ' ὡς ἔαυτὴν πρόδηλον ὡς συνκοφαντοῦσαν ποιεῖ. ὁμολογεῖ πεπραχέναι, ταύτης συνπιθεμένης. ὅπερ ἀλύναρον. Αλλ' οὐκ ἐάσει τ' τό γ' ἁλίσκη. ἡ μὲν μὴ δρᾶσαι ὁμολογεῖ πεπραχέναι, μὴ κεκοινωνηκέναι δ' ἂν πόθον τ' ἀδελφῆσ. ἡ δ' συνοάζει ζῶσαν αὐτὴν δ' φυλάξαι. Αλλ' ἐν κακοῖσ τοῖσ σοῖσ. μὴ δ' θύτ' μὴ δρᾶσαι ὁμολογεῖ.

ΣΥΜΠΛΟΥΝ. κδίνωνόν. Ων ὦ ὗς ϫγν. αὐτὶ τ ὑφ' ὧν τὸ ἔρτον πέπρακτ ἀπῶν.
Τ ὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι. αὐτὶ τ τιμῆσαι. Τοῦδε μ σὺ κηδεμών. ἢ τ βίᾳ. ἐπεὶ Φι
λοζωοῦσ' οὐ ϫνέπραξας. ἢ τ κρέοντος. ἐπεὶ μὴ πλέβης αὐτ τἀνφίσματα.
Ω Φελαμεῖν, αὐτὶ τ ὠφελοῦσ'. Εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ πλῶ. εἰ γελῶ φησιν, ὡθ σοὶ,
ἀλϫοῦσα γελῶ. οἷον κατα γελῶ
σοῦ ὅτι οὐκ ἠθέλησάς μοι συμ ξύμπλαν ἐμαυτὴν τ παῖδας πρὸ μενῆ.
πονῆσαι. Αλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις. αὐ ὧν ῥυϫν, ἄδης, χ' οἱ κάτω ξυνίστορες.
ἀντὶ τ προῖπόν σοι τὰς ἔσο ,, λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν, οὐ στέργω φίλην.
μένας πρωρίας ἐν τῇ πλαβά ἰσ μὴ ροι κασιγνήτην μ' ἀλιμάσης δ' μὴ οὐ
σει. ἀλλ' οὔτω πλὰ γνώμην μου θανεῖν τε ϫν σοὶ, δ' ν θανόντα θ' ἁγνίσαι.
ταῦτα πέπραχας, ἀλλὰ κά- αὐ μή μοι θάνῃς συ κοινά. μὴ θ' ἃ μὴ θίπε,
μοῦ ϫνδ ήμας τὰ πρατόμβια. πρὸ σταυτ. ἀρνέσω θνήσκουσ' ἐγώ.
Κ αλῶς σὺ μέν ροι ῥῖσ δ' ἐγὼ δό ἰσ ᾗ τὶς εἶσ μοι, σοῦ λελεμμένη, φίλος;
κουν φονεῖν. σταυτῇ καλῶς ἑλό αὐ κρέοντ' ἐρεῖ τα. τ δε τ σὺ κηδεμών.
κεις φονεῖν, μὴ συμπράτ[ασά ἰσ τὶ ταῦτ' ἀγιᾶς μ', οὐλὲν ὠφελοῦσά μ;
μοι. Τοὺρις λέ ἐγώ. ἢ ῥῖς ἂν αὐ ἀλϫοῦσ' μᾶλλ' ᾗ τ', εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ πλῶ.
δράσειν ἢ ῥῖς ἐμοῖσ δ' ὀρθωσαι. π ἰσ τὶ ᾗ τ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ;
νες ἦ[ῶ νόμῳ ϫ δικαίῳ. Ωφε αὐ σῶσον σταυτήν· οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
λοῦμεν. αὐτὶ τ ὠφελοῦσ'. Τί ἰσ οἴμοι τάλαινα, κἀμὲ πλάκωτ τ σοῦ μόρου;
δ' ᾗ τ' ἂν ὠφελοίμην. ἀντὶ τ πρί- αὐ σὺ μὲν τ εἵλου ζῆν. ἐγὼ λέ κατθανεῖν.
αν μηχανὴν εὑροιμι. Ισθ ὡῖν ὅδιν ἰσ ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε ῥῖσ ἐμοῖς λόγοις.
ἔξαμ δτία. ὅτι σὺ μὲν ἔπραξ- αὐ καλῶς σὺ μὲν ῥῖς, ῥῖσ δ' ἐγὼ πόκαν φο-
ας, ἐγὼ δ' σωφλειν. Ηδ' ἐμὴ ψυ ἰσ ᾗ μὲν ἰσθ ὡῖν ὅδιν ἠ ἔξαμ δτία (νεῖν.
χὴ πάλαι. οἷον πεύκαμην τ ζῆν αὐ θαῤῥεῖ, σὺ μὲν ξῆς. ἡδ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
ϫοηῆσαι ϫλομένη ϫδ ἀσλ τέθνηκεν. ὡῖς τε ϫῖσ θανοῦσιν ὠφελεῖν.
φῷ. Τὴν μὲν ἀρτίως ἄνοω πε κρέ τὼ παῖδε φημὶ τώδε, τὴν μὲν ἀρτίως
φάνθαι. τὴν ἰσμήνην. ὅτι μὴ συ ἄνοων πεφάνθαι τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.
νεργάσαι, μ ξυ πει ἑαυτὴν εἰσ ἰσ Οὐ γὰρ πρ' ὧν ναξ τό ,, Νοῦσ ῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίστη.
κίνδυνον. Οὐ δ πρ' ὧν ναξ τό σοὶ τοῦν, ὅθ' εἷλε ϫν κακῷ πράσσ κακά.
φησιν ὑπδαπλοϫομένη τ' ἀνδ κρέ τὶ τ μόνῃ μοι φθ' ἅτερ βιώσιμον;
γόνησ, ὅτι εἰ κακὸς πει, με ἰσ τα ϫληθήσεται οὐ μενεῖ δ οὐδὲ κρέ ἀλλ' ἤδεμέν σοι μὴ λέγ', οὐ γὰρ ἐς' ἔπ.
ὁ ἐξ ἀρχῆσ κακὸσ νοῦσ, ῥῖσ κα ἰσ ἀλλ' κτενεῖσ νύμφεῖα τ σωτ τέκνα;
κῶς φονᾶσι πρὸς ὅ φησι κρέων,
σοὶ ϫδ̃ν μερὰ κακὸσ ὀνοῦσ, ὅτ' ὅτε εἶλα τῶν κακῶν ἓν κοινωνόσ. Μὴ λέγ' οὐ
γὰρ ἐς' ἔπ. ἀντὶ τ μὴ φόνῳ, ὅῳ ἐν τοῖς ζῶσιν ὄδι. Νυμ φεῖα. ἀντὶ τ τὴν
νύμφην.

ΑΡΩΣΙΜΑΙ. παιδοκτόνησαμα. δύϫιώρητει. Ην ἥρμοσμένα. τὰ τ γάμου φησί.
Καὶ σὺ μ δ' σὸν λέχος. δ' σὸν, δ' ὑπ σοῦ ὀνομαζόμενον. οἱ δ' ὄνομα τ νύμφης,
ὃ σὺ προβάλλη. Καὶ σοί πε κάμοί. οὐ μόνον ταύτ ὠφεῖται δ' ἀποθανεῖν, ἀλλὰ σ'.
σοί. μηκέτ ξ μοι ῥιβὰς ἐμβάλλετ. ἢ μ ἐμοί, σ σο. δ' ἐδοκτα μηκέτ διαῤῥίφ
ἐν ῥῖς λόγοις. Ηρμοσμένα. τὰ
τ γάμου φησί. γυναῖκας ἰᾶσ
συγῶ. δ' ϫνάπεφθ δηλονότι. Εκ
ἦ τ δε χθί. ὁ ἦ ϫοντίευσε. λέγε
γὰρ ὅτι χθὴ λοιπὸν μὴ ἀνεμέμας
ξ. ἤϫην αὐτεξουσίους ταύτας
τὰσ γυναῖκας, ἀλλὰ φουρεῖοθ'.
Φεύγφ τ εἰώθασι μ' οἱ πλμυροί,
πλησιάζοντα ὁρῶντες δ' θάνα
τον. Εὐδαίμονες δ ῖσι κακῶν. ἀ
κοινοῦ δ' αἰῶν. δ ῖσι τ ἂν σεισθῇ δό
μος, ῥύρις ὁ αἰὼν οὐλὲν ἄτης
ἐλλείπ, ἕρπων δ' πλῆθος ῥῖ
πενεᾶς. ἀλλὰ πάντα δ φέρει τὰ
λεινά, ὥστε ὅμοιόν δ' οἰκων κί
νημα, ϫδ ἐκσεισθέν τ κύματ
τᾶς τ βορέα πνοαῖσ. δ' πελάγης
οὐδὲ μ[ῦ]γ χάνουσιν ὅσοι ἐν κλύ
δων γίγνονται. ἀλλ' οὐ δυστυχίας
ϫδε πίπτων οἶκος, οὐ χερὸς ἀνα
νεύφ. Ομοιον ὥστε πντίας ἀλός.
δ' ἑξῆς, ὅμοιον, ὡσ ὅταν θρήσκησι
πντίας δαιμόνοις πνοαῖς δ δμα
ἔρεβος ὕφαλον δ βράμη. ἀντὶ τ
ἐκ βάθους κινήσῃ τὴν θάλασσαν.
τὰ τ βαθία μέλανα ἐκάλουν. δ
μικροσ. Δυσφερὸν χέει ὕδωρ. καὶ ὁ
πσειδῶν κυανοχαίτης. Ερεβοσ.
μέλαν. Υφαλ. ἐκ βάθους. Δυσά
νεμον. τὴν ὑπ' ἀνέμων ταραχθεῖ
σαν. Στόνῳ. λείπει ἡ σῦν δ' δ
νῳ. Ανάπλῆτος, ἀνάπλησμόνιον. Απαλλάσσει. καταβάλλει. καταφέρ. γενε
άν. δ' γένος δ' ἰδίᾳ γνόμενον οὐκ ἀπαλλάσσ τὴν πενεάν. ἀλλ' ἀεὶ ἐν συμφορᾷ ὄδι.

ΝΥΝ ΓΑΡ ἐχάπας ὕπῃ. λείπει ἄρθρον δ' ὃ. δ' ἢ λεγόμενόν ἔξι τοιοῦτο. νῦν μὲν ὅπῃ ἑ τέταλό φησιν σωτηρία ἦν τοῖσ οἴκοις τ' οἰσίπους, ἐχάτης ὑπὲρ ῥίζης. αὐτὶ τ' ὅ πῃ ἔβλαστεν ἄνω τ' ῥίζης, θάνατος κατελαμβάνει. νῦν γάρ φησιν ὅπῃ ἦν λείπτα νου πνεύσ, ταῦτ μέλει καλύπτειν ἡ κόνις. δ' κατελιφθὲν φησιν ἀπ' οἰσίπους ἔλάσημα. κατ' αὖ νιν. αὐτὴν τὴν ῥίζαν. ἐὰν ἢ σίξωμεν κατ' αὖ, νιν. οὐλὲν λείπει ζεῦ λόγῳ. Α' μᾶ κόνις. θερίζει, ἡ ἐκκόπτει. ἢ καλύπτῃ λόγῳ τ' ἄνοια. ἁμ Ντία ὅλ οἰσηθεῖσ ὑπ' τ' ἐσινυών αὐ πηγόνη, ταῦτ τετόλμηκε. Τεὰν ζεῦ λύναμιν. τ' τό φησιν, ὅ πρ αιρέσ τ' νὸς πάντα γίγνετ.

Κ ατάχοι. δύκπ Ν, ὡς πρὶν σαι ξί τσ πρόσω πον. ὑπερφανίᾳ κρατῆσαι σύνατ. Ο παντογήρως. ὁ ἀθενείας πλήρης. δ' τ' γῆρας ἀσθενές ἔστιν. ἀσθενοῦμμ ἢ τῇ πλυ κείᾳ προσβολῇ τ' ὕπνου κατεχόμμοι. ἢ παντογήρ ὁ αἰώνιος, ἡ ἄχει ρήρως τοῖς ἀνθρώπις ἡ πᾶσι γῆς ζώοις πλαμένων. οὐ τ' ἀκάμαι θεῶν μῆνες. αὐτὶ τ' ἢ τ' χρόνσ πρίοδος. Αγήρῳ δ' ἐ χρόνῳ δωάσησ. αὐ τὶ τσ δωασ τεύων, ἡ ἄρχων τ' ἀπεράου χρόνσ κατέχεισ δ' ν ὁλύμπν. ἀγήρων ἢ δ' ν τ' θεῶν χρόνον φησίν. ἐπεὶ μή τε ὑπ' δυσυχιῶν, μή τε ὑπ' ὕπνου ἐλατ ου τῃ. Τότ' ἔπειτα. δ' ἐσόμμον. ἡ μετ' ἐκεῖνο μέλλον. ἡ πάλιν ἐσόμμον. πινὲσ ἢ δ' ἔπειτα, ἰδίᾳ ζ' ἐνεστῶσ λελέχθαι φασίν, αὐτὶ τ' νῦν. Καὶ δ' πρὶν ἐπῃκέσῃ. ὅ ἔστιν ἀεὶ δυνάμμον βοηθεῖν. Νόμος ὅλ' οὐδὲν ἔρπων. ὁ κατὰ πᾶσαν πόλιν ἕρπων νόμος. ὃ ἔστι πάντεσ ἄνθρωπι. Α' λλ. Οὐδεὶσ φησίν ἔστι νόμος ἐν πάσαισ τοῖσ πόλεσιν, ὥστε φεύγειν δὲ ἀνθρώπις δ' συμβησόμενον. ἢ οὕτως. οὐδεὶς ἔστι νόμος, ὃς δύναται τ' ἤδη τελειωθέντ κακῶν προσάγειν βοήθειαν. ἢ οὕτως. ὁ ἢ νόμος ὁ πάντ ἀνθρώπων κοινὸς τ' ἐχῃ. μηλένα ξὴν ἄνθρ λύπης. Θνατ τ' βιότῳ πάμπλις ἑκὸς ἅπας. ὁ λόγος, σὺ μὲν ὦ ζεῦ ἀγήρ τε ἡ δυνάστης εἰσ ἅπαντα δ' ν χρόνον εἶ. ἢ ἡ τ' ἀνθρώπων πλιτεία, οὐλέ ποτε χωρὶς κακῶν ἔστιν. Α' τὰ δ' λπὶς πολύπλαγκτος ἐλπὶς,

νῦν δ' ἐχάτασ ὑπὲς
ῥίζας τέτατ φάος ἐν οἰλίπυ λόμοις.
κατ' αὖ νιν φονία θεῶν τῶν
νερτέρων ἁμᾶ κόνις
λόγου τ' ἄνοια, ἡ φρενῶν ἐερυνύς.
τεὰν ζεῦ λύνασιν, τὶς ἀνθρῶν
ὑπερβασία κατάσχοι;
τὰν, οὔθ' ὕπνος αἱρεῖ πθ' ὁ παντογήρως
οὐδ' ἀκάμαι ρι θεῶν
μῆνες. ἀγήρῳ δ' ἐ χρόνῳ δωάσας
κατέχεις ὀλύμπυ,
μαρμαρόεσσαν αὐλαν.
τό, τ' ἔπειτα, καὶ δ' μέλλον,
ἡ δ' πρὶν ἐπῃκέσει.
νόμος ὅλ' οὐλὲν ἕρπει
θνατῶν βιότῳ πάμ-
πλις ἑκὸς ἅπας.

„ Α δ' λὴ πλύπλαγκτος ἐλπὶς,

ἔρωτας ἢ λέγει ἡ τὰς ἰδιοθυμίας. Κακφονόων ἐρώτων. αὐτὶ τ' τῶν κούφων ἰδιοθυμιῶν. ἐν ἅις πολλοὶ ἁπάτην), ἔτεσα προσδοκήσαντες, ἑτέρων ἀπέβαν τ'. Εἰσὸ ὰ δ' οὐλὲν ἕρπει. ταῦ αὐθρώπωσ οὐδ' ἐνειλόπ ἐπέρχετ. Προσταύσῃ. προσφέρῃ πρὶν ποῖσ δεινοῖς ἰδικύρσῃ ἡ εἰς αὖθ' ἐμπέσῃ δ' ν κίνδυνον. Σοφία τ' ἐκ τσ κλεινὸν ἔπσ. μῆ σοφίας τ' ὑπὸ πτος ἀοίδιμον ἡ κλεινὸν ἔπος πέφανται. ὅταν δ' ὁ δ' αἶμων αὐθρ πρόσυνῃ κακὰ, δ' ν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον ὧ βουλεύετ. Πράσσει δ' ὀλιγοσόν. αὐτὶ τ' οὐλὲ ὀλίγον.

„ Ποθοῖσ μὲν ὄνησις αὐθρῶν,
„ Ποθοῖσ δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων.
εἰλόμ' οὐλέν, ἕρπει,
πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσταύσῃ.
σοφία δ' ἐκ τσ
κλεινὸν ἔπος πέφανται,
„ Τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
„ Τῷ δ' ἔμμεν', ὅτῳ φένας
„ Θεὸς ἄγει πρὸς ἄτ.
„ Πράσσει δ' ὀλιγοσὸν
„ Χρόνον ἐκδ' ὰς.
ὅ δὲ μὴν Αἵμων, πάσων τῶν σῶν
νέατον γέννημ' ἀρ' ἀχνύμμενος
τ' μελλογάμου νύμφης
τάλιδος ἥκει μόρον Αντιγόνης
ἀπάτασ λεχέων ὑπαλγῶν.
κρέ τάχ' εἰσόμεθα μάντεων ὑστέρτερον.
ὦ παῖ, τελείαν φρον ἆρα μὴ κλύων
τ' μελλον νύμφου παρὰ λυσσαίνων πάρει;
ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖσ πανταχῇ δρῶντες φίλοι;
αἰ πατ, σός εἰμι. καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων
χρησὰς ἀπροδοῦς. αἷς ἕπομ' ἐφέψομαι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶσ ἀξίως ἔσται γάμος
μείζων φέρεσθαι, σοῦ καλῶσ ἡγουμένου,
κρέ οὕτω γ' ὦ πατ χρὴ δ' στέργοντ' ἔχειν,
γνώμησ παρῶντας πάντ' ὀπισθεν ἐσάναι.
ῥύτα γὰρ οὕνεκ' ἄνδρες εὖ χόντα, χνὰς
κατηκόοις φύσαντες ἐν λόμοις ἔχειν,

κλινὸν ἔπσ. μῆ σοφίας τ' ὑπὸ
πτος ἀοίδιμον ἡ κλεινὸν ἔπος πέ
φανται. ὅταν δ' ὁ δ' αἶμων αὐθρ
πρόσυνῃ κακὰ, δ' ν νοῦν ἔβλαψε
πρῶτον ὧ βουλεύετ. Πράσσει δ'
ὀλιγοσόν. αὐτὶ τ' οὐλὲ ὀλίγον.
Τ άλιδος. τάλισ λέγετ πτ' ἀπο-
λεῦσιν ἢ ὀνομαθεῖσ πνὶ νύμφ.
„ Καλλίμαχος. Αὐτίκα τὴν τῷ
„ λιν παισὶ ζῶ ἀμφιθαλῆ. Η-
κειμόρον. λείπει ἡ σιᾶ. δ' δ' ν μό
ρον. Απάτασ λεχέων ὑπαλ-
γῶν. ὑπὲρ τ' τῶν λεχέων ἀπά-
της ὅ ἔστιν ἀπατυχίας, ἀχθόμε-
νος. Τάχ' εἰσόμεθα. ὁ λόγος
πζοιμιακός. ὀπότε μὴ σχάσ-
μῷ χρῶμθα, ἀλλ' αὐτόπῃσι τῶν
πραγμάτ γινόμθα. προγινώσ
κει μὲν δ' ἡ ὁ μάντησ, ἀλλὰ σχα-
σμῷ χῆται. τάχα δ' ἀκριβῆ
γνώσομαι ταῦτα πᾶ τ' παισ ὸς
πανθανόμμον. Διὰ τέρνων ἔ-
χειν. αὐτὶ τ' ἐνθυμεῖσθ. Τελεί-
αν φον. τελείαν τὴν ἡσ ἡ τετε
λεσμέν. ταῦτ λέφησιν ὡς μὴ μέ
ταβαλβσάμμον. ἢ τὴν τέλοσ ἔ
πουσαν ἢ ἀγπρόνη. Α' ρθοῖς.
ὀρθῶς καθηγῇ. Εμοὶ τ' οὐδεὶς ἀξί
ς. οὐδείς μοι προκριθήσετ γάμος
τ σῆς ἀρχῆσ, καλῶς σ' ἄρχον
τος. πάντα χοῦ ἦμ πατιλήσεως. Μείζων φέρεσθ. προκρίνεσθ. Διὰ τέρνων ἔχειν. αὐτὶ τ' ἐνθυμεῖσθ. Γνώμησ παρῶντας πάντ' ὀπισθεν. τ' γνώμησ πάντας ἔχειν δεύτερα. οἷον χῆ δ' τὴν παρῶσαν πράττοντα γνώμην, ταῦτ τ' ἄλλων οὐδὲ

να λόγον ἔχειν. ἀσφαλῶς δὲ
προσέθηκε τὸ πάντα. μὴ ἄρα ἐκ
τοῦ παιδὸς ὑπαντήθῃ, ὅτι πλὴν
τῶν χρησίμων. Πλὴν αὐτῷ πόνους.
γραφεῖ πέδας. ἵν' ἦ, ἐμπόδιον.
δεσμούς. κώλυμα τοῦ πράττειν ἃ
βούλεται. Τυχρὸν πρᾶγκάλισμα.
ἀηδὲς φίλημα. στέρνηθρον. κοινώ-
νημα. πρᾶκοίμημα. πρὶ πλοκή.
Πτύσας. ἐν οὐδενὶ λόγῳ θέμενος.
καταφονήσας. Εἰ δὲ τά τ' ἐγγενῆ
φύσει. εἰ δὲ τοὺς ἐμούσ φησιν ἀκόσ
μως βιοῦντας μὴ τιμωρησαί-
μην, οὐδὲ τῶν ξένων πολιγενήσο
μαι. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ Θρέψω. αὐ
τὶ τοῦ ἔξω. Εν τοῖς δὲ οἰκείοισιν. εἰ
τοῦν τηροίην τὰ νόμιμα καὶ τὰ δί
καια, δὲ τῆς ἐμαυτοῦ πρώτως οἰκί-
ας, τηροίην ἂν αὐτά, καὶ δὲ τῆς πό
λεως. Οστις δ' ὑπερβάς. λείπει
τὸ δίκαιον. Αλλ' ὃν πόλις στή-
σειε. καταστήσειεν ἄρχοντα. Καὶ
τἀναντία. τὰ ἐναντία τοῦ δι
καίῳ δηλονότι. Καὶ τοῦτον ἄν. τοι
τον τὸν τοῦ βασιλεῖ πειθόμενον.
Ε ν χωμῶνι. τῆς μάχης δηλονότι.
Α ν δοχίας. αὐτὶ τοῦ ἀπιθείας. Τρο
πὰς καταῤῥήγνυσιν. ἐκ γὰρ διαῤ
ῥήξεως στρατοῦ, τροπὴ γίνεται.
Τ ῶν δ' ὀρθουμένων. τῶν ἀρχομέ-
νων. Σώζει τὰ πολλὰ σώματα.
„ ὅμηρος, Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν
„ πλέονες σόοι, ἠὲ πέφαντι. Τοῖς
κοσμουμένοις. τοῖς ἄρχουσιν, ὅ-
„ μηρος. Δύω κοσμήτορε λαῶν.

ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς,
καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξίσου πατρί.
„ Ος τις δ' ἀνωφέλητα φυτεύει τέκνα,
„ Τί τόνδ' ἂν εἴπεις ἄλλο, πλὴν αὐτῷ πόνους
„ Φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
μὴ νύν ποτ' ὦ παῖ τὰς φένας ὑφ' ἡδονῆς
γυναικὸς οὕνεκ' ἐκβάλῃς, εἰδὼς ὅτι
ψυχρὸν πρᾶγκάλισμα τοῦτο γίνεται
„ γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις. Τί γὰρ
„ Γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον, ἢ φίλος κακός;
ἀλλὰ πτύσας ὡσεί τε δυσμενῆ, μέθες
τὴν παῖδ' ἐν ᾅδου τήνδε νυμφεύσειν τινί;
ἐπεὶ δὲ αὐτὴν εἷλον ἐμφανῶς ἐγὼ
πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφυμνείτω Δία
ξύναιμον. εἰ δὲ δὴ τάδ' ἐγγενῆ φύσει
ἄκοσμα, θρέψω κάρτα τοὺς ἔξω γένους.
„ Εν τοῖς δὲ οἰκείοισιν ὅς τις ἔστ' ἀνὴρ
„ Χρηστὸς, φανεῖται κἀν πόλει δίκαιος ὤν.
„ Οστις δ' ὑπερβὰς, ἢ νόμους βιάζεται,
„ Ἢ τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ,
„ Οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν.
„ Αλλ' ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν
„ Καὶ σμικρὰ, καὶ δίκαια, καὶ τἀναντία.
„ Καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ,
„ Καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν.
„ Δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον,
„ Μένειν δίκαιον κἀγαθὸν πρᾶστάτην.
„ Αναρχίας δὲ, μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
„ Αὕτη πόλεις τ' ὄλλυσιν. ἡ δ' ἀναστάτου
„ Οἴκους τίθησιν. ἡ δὲ σὺν μάχῃ δορὸς
„ Τροπὰς καταῤῥήγνυσι. τῶν δ' ὀρθουμένων,
„ Σώζει τὰ πολλὰ σώματ' ἡ πειθοδοχία.
„ Οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις.
„ Κοὔτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα.
„ Κρεῖσσον δὲ εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν
„ Κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν.

ΕΙΜΗ τοῦ χρόνῳ κεκλέμμεθα. εἰ μὴ τῆς φονήσεως
χρ ἡμῖν μὲν εἰ μὴ τοῦ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
λέγειν φονούντως, ὧν λέγειν δοκεῖς πέρι.
αἴ Πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώπης φένας,
„ Πάντων ὅσ' ἐστὶ χρημάτων ὑπέρτατον.
ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε
οὔτ' ἂν δυναίμην, μή τ' ἐπιστάμην λέγειν.
γένοιτο μὲν τ' ἂν χ' ἁτέρῳ καλῶς ἔχον.
σοὶ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν, ὅσα
λέγει τις, ἢ πράσσει τις, ἢ ψέγειν ἔχει.
τὸ γὰρ σὸν ὄμμα, δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ
λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψῃ κλύων,
ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις.
πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει.
ἥ τις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς
πεπτῶτ' ἄθαπτον, μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν
εἴασ' ὀλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος.
οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
τοιάδ' ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις.
„ Εμοὶ δὲ, σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς πάτερ,
„ Οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
„ Τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
„ Αἴαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
μὴ νῦν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτοῦ φόρει.
ὡς φῂς σὺ κοὐδὲν ἄλλο τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
„ Ος τις δὲ αὐτὸς ἢ φονεῖν μόνος δοκεῖ,
Η γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
Οὗτοι διαπτυχθέντες, ὤφθησαν κενοί.
Αλλ' ἄνδρα κἤν τις ἦ σοφὸς, τὸ μανθάνειν
Πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν, τὸ δὲ μὴ τείνειν ἄγαν.
Ορᾷς πρᾶγ' ἐρείθροισι χειμάῤῥοις ὅσα
Δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται,
Τάδ' αὐτιτείνοντ', αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται;
Αὕτως δὲ, ναὸς ὅς τις ἐγηρατὴς, πόδα

ὑπὸ τοῦ γήρως σεσυλήμεθα, λέγειν
φονούντως δοκεῖς περὶ ὧν λέγεις.
ὁ δὲ λόγος πάνυ πρεσβυτικῶς
τε αἰδημόνως εἴρηται. Εγὼ δ' ὅ
πως σὺ μὴ λέγεις. ἐγὼ δὲ οὐ δύνα
μαι ταῦτα ἀποδέξασθαι. ἐπειδὴ
μὴ καλῶς ταῦτα λέγεις. Γέ-
νοιτο μὲν τ' ἄν. δυνατόν σε τε ἑτέ
ρῃ μεταβουλεύσασθαι. Σοῦ δ' ὁ πέ
φυκα. γράφει, σὺ δ' ὁ πέφυκας.
Τὸ δὲ σὸν ὄμμα. τὸ σὸν ὄμμα φη
σὶ τοιοῦτόν ἐστιν, ὥστε μηδένα τῶν
πολιτῶν αὐτικρύ σου λέγειν τοιαῦ
τα οἷς σὺ μὴ τέρψῃ. ἐμοὶ δὲ παί
ρεστιν ἀκούειν τῶν λάθρᾳ κατὰ σοῦ
λεγομένων. Λόγοις τοιούτοις.
λείπει τὸ χρῆσθαι. Υπὸ σκότου.
λαθραίως. Ἥ τις τὸν αὐτῆς αὐ-
τάδελφον. διὰ τούτων ὑπρατο-
λογεῖται τὴν κόρης. ὑπρεῦ πρε-
πῶς τῇ πόλει περιθεὶς τὸν λό-
γον. Ερεμνή. σκοτεινή. λαθραία
σου. Διαπτυχθέντες. ἀνακαλυ
φθέντες. μετέβη δὲ ἀπὸ ἑνικοῦ ἀ
ριθμοῦ τοῦ ὅς τις, εἰς πληθυντι
κὸν τὸ, οὗτοι. Καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄ
γαν. μὴ αὐθάδη εἶναι. αὐτιτείνον
τα τοῖς συμβουλεύουσιν. τοῦτο δὲ
„ πρὰ Σόλωνος. γηράσκω δ' ἀεὶ
„ πολλὰ διδασκόμενος. Αὐτό
πρεμνα. αὐτόῤῥιζα. Υπείκει μη
δέν. τοῖς ἱστίοις μὴ ἐγχαλάσῃ.

Υ πλίοις κάτω. ἀντὶ τ' ὑπλίως. Σξέ
ψας ρλοιὴν. ϛρέψας τὴν ναῦν.
Μ ετάστασιν. μεϊάνοιαν. γνώμη δ' εἰ
ζις κἀπ' ἐμοῦ. ἀντὶ τ' εἰ δίος τέ εἰ
μι λέγω κἀγὼ δ' ϛ' νέον. Πρε
σβεύειν. ὑπερέχειν. ἐγὼ φησὶ δεῖν
ὅ,μως ὑπεξέρχειν δ' ϛ' ἄνθρωπον
φῦναι πάντα δ' ἁμῶς. ἡσίοδος.
,, Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτῷ
,, πάντα νοήσει. Εἰδ' ὃν φιλεῖ τ' ἔ
ρωμ' ταύτην ῥέπειν. εἰ δέ τις ἀνόη
τος εὑρεθῇ. Μηλέν δ' μὴ λίκαν.
μηλὲν δικάσῃς, ὃ μὴ λίκαν. ἔστι
ὅστι μανθάνῃν. ἢ μηλὲν ἔστω ὃ μὴ δί
καν. Τοὺς ἀκοσμοῦντας. ἀπει
θοῦντας, μ' ἄκοσμα διαπρατ[τ]ο
μένους. Οὗ φησι θῶβις τ' δε. οὐκ ἐγὼ
ταῦτα λέγω, ἀλλὰ πάντες οἱ
τὴν πόλιν οἰκοῦντες. χαριέντως
ἢ τὴν λίαν[αν] πεδάπτῃ τῇ πό
λ[ι], ζῆν μὴ δικεῖν βούλεσθ' ἀνα
ξέπειν τὰ[ῶ] παρ[ὶ] βεβουλευμέ
να. Πόλις ἢ ἡμῖν ἄ'ν χε[ὴ]. ἃ ἄρ
με χὴ πεδάπτ[ν] τῇ πόλ[ι] ἐκεί
νην μοι ἔχει κελεύειν. Ορᾷς τάδ' ὡς
ὥσ εἰρηκας. δ' χ', ὅπ' αὐτὰρδης
πεδηνέχθη δε παρ[ὶ]. Εἰ πᾷ γε
νὴ σύ. λείπει τυγχάνεις. πάλιν
δ' χ', δε δ' αὐτάρκη.
Δ ιὰ λίκης ἰών. δικασάμενος. δι
καιολογούμενος. παρρησιαζόμε
νθ'. Καὶ γυναικὸς ὕστερον. ἀντὶ
τοῦ ἢ τ' ἦλθεν ὑπὸ γυναικός. Η δ'
ϛ' ζῶν λόγους σοι πᾶσ' ὑπὲς κείνης ὅδε;
ζῶν θανεῖτ[ν]. μ' θανοῦσ' ὀλεῖ πινά.
ἀ'ναυδ' ἔφη. ὀλὲ κρέων ὢφερ δ'
ἔαυδ' ἔφη. ὀλὲ κρέων ὢφερ δ'
αὐδ' λέγειν. Ε πεξέρχη θρα
σύς. πεδαιτέρω χωρήσεις.

ΤΙΣ Δ' ἐς' ἀπειλὴ πρίαν ὠφέλειαν ἔχει ἀπειλὴ πρὸς μορὸν ἄνθρωπον λεγομένη.
Α λλ' οὐ τόνδ' ὀλυμπν. μὰ δ' ὀλυμπν. Δεννάσεις. λύπησεις. ὑβρίσεις. Α' γαγε δ' μῖσος. τὴν ἀντιγόνην φησίν.

Ως κατ' ὄμματ'. ἀντὶ τ' ὑπ' ὀφθαλμούς. Ως ῥᾶστα δ' τῶν φίλων μενῆς ξυνός. γράφεται δὲ μαίνῃ. Ως μαίνῃ φησὶ πρὸς τοὺς φίλους τοὺς θέλουσιν ὑμνεῖναι τὴν σὴν μανίαν. Νοῦς δ' ἐστὶ πλικοῦ ρος. ἡλικιὸ τῶν νέων. ἢ ὁ φόνιμος. ὁ λέγων οὖς, ὁ πλικοῦτός ἐστιν ἄλγησας. Α' μφω γὰρ αὐτά. τὰς κόρας. δυϊκὸν γάρ ἐστι. Μόρῳ δ' πρίῳ καὶ σφε. ἀντὶ τ' αὐτήν. Εν καλῷ ρυχι. ἐν ὑπερείῳ πλαίῳ. Φορ βῆς ρσοῦρον. ἔθος παλαιὸν, ὥστε δ' βουλόμενον καθειργνύναι πινὰ ἀφεῖσι οὖσαι ῥαχὺ πιθέντα ϛο φῆς. ἢ πένεσθαι καθαρσιν δ' ρι οὖρ. ἵνα μὴ δικῶσι λιμῷ ἀναρρεῖν. δεῖ τ' ἀστεῖς. Ον μόνον σέβῃ θεῶν. δῃ δ' προκρίναι τ' ἰλίας σωτηρίας, τὴν πρὸς δ' νικηρικὸν μόνον δίκην. Οὐ πόνος πολιασὸς ἔστι. πλήρης ὀργῆς καὶ ἀβουλίας ὁ λόγος. ὅτῳ μὴ εἰς θεοὺς θρασύνεται. Ε ρως ἀνίκατε μάχαν. λείπει ἢ κατὰ. Λῇ δ' ἅιμονα τ' ἔρωτος μέμνηται. πάλαι δὲ ὁμογόει πᾷ παρ[ὶ]. νῦν δὲ ϛεδὸν πλέμιος γέγονε δῃ τὴν ἀντιγόνην. δ' δὲ ἐρᾷν πλησίους, ἔχει καὶ ἢ
,, πδοιμία, Εν πλησμονῇ ρι κύ-
,, πρις. ἐν πεινῶσι δ' οὖ. Ος ἐν κτή

Τείνας πτείκει μηδ' ἐν, ὑπλίοις κάτω
Σξέψας ρλοιὴν σέλμασιν, ναυτίλλετ[ν].
ἀλλ' εἶκε θυμῷ. μετάστασιν λίδου.
γνώμη δῃ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρα
πρόσεστι, φάσκ' ἔχρῃζε πρεσβεύειν πλὴ
φῦναι δ' ἄνδρα, πάντ' ὠφέλιμος πλέω.
εἰ δ' δ', φίλει δῃ δ' μὴ ταύτῃ ῥέπειν,
καὶ τῶν λεγόντων εὖ, καλὸν δ' μανθάνειν.
ἄναξ, σέ τ' εἰκὸς εἶπα καίριον λέγειν,
μαθεῖν, σέ τ' αὖ τ' δ'. εὖ δ' εἴρηται πλά.
οἱ πλικοίδε μὴ δεξόμεθα λὴ
φονεῖν πρὸς ἀνδρὸς πλικοῦδε τὴν φύσιν;
μηλὲν δ' μὴ λίκαιον. εἰ δ' ἐγὼ νέος,
οὐ δ' ν χρόνον χὴ μᾶλλ[ν], ἢ τάχα σκοπεῖν.
ἔρχεται γάρ ἐστι δὲ ἀκοσμοῦντας σέβειν;
οἱ οὐ δ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς πὸ κακούς
σὺ χ' ὧδε τοῖς φίλοις μόρον;
οὐ φησι θῶβις τ' δε. οὐκ ἄδε τί ῥιᾳδ' ἐπίλη πᾶσα νόσῳ;
οὐ φησι θῶβις τ' δ' ὁμόπολις λεώς.
πόλις τί ἡμῖν ἄ'νμε χὴ τάσειν ἐρεῖ;
ὃς ὀρᾷς τό δ', ὡς εἰρηκας ἄγαν νέος;
ἄλλῳ δῃ ἢ μοι χρή πτ' δ' ἄρχειν χθονός;
πόλις μὴ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρὸς ἐσθ' ἑνός.
κρατοῦντι καὶ βεβουλευμέ οἱ Πόλισ πὸ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρὸς ἐσθ' ἑνός.
πόλις τί ἡμῖν ἄ'ν χρή. ἃ ἄρ
ου τοι κρατοῦν θος ἡ πόλις νομίζετ[ν];
καλῶς ἐρήμης ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
σοὶ τοῦτο πρέπει κελεύειν. Ορᾷς τάδ' ὡς
ἔοικε τῇ γυναικὶ ξυμμαχεῖ.
εἰ πᾷ γυνὴ σύ. σοῦ τ' ἕνεκα προκήδομαι.
εἰ πᾷ γε κρέ ὦ πανικάκιστε δῃ λίκης ἰών παρ[ὶ].
σὺ δ' δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνοντ' ὁρῶ;
κρέ ἁμαρτάνω δῃ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
οὐ τ' σέβεις, τιμᾶς γε τὰς θεῶν πατῶν.
κακομοτούμενος. παρρησιαζόμε κρέ ὦ μιαρὸν ἦθος, καὶ γυναικὸς ὕστερον.
νθ'. Καὶ γυναικὸς ὕστερον. ἀντὶ οὐκ ἂν γ' ἔλοις ἄσως τε τῶν ἐμῶν ἐμέ.
τοῦ ἦλθεν ὑπὸ γυναικός. Η δ' κρέ ὁ ζῶν λόγος σοι πᾶσ' ὑπὲς κείνης ὅδε;
ζῶν θανεῖτ[ν]. μ' θανοῦσ' ὀλεῖ πινά. οὐ μ' σοῦ τε, κάμοῦ, θεὸν τ' νεστέρων.
ἀ'ναυδ' ἔφη. ὀλὲ κρέων ὢφερ δ' κρέ ταύτην πόλ' οὐκ ἔδ' ὡς ἔπ ζῶσαν ἐμεῖς.
αὐδ' λέγειν. Ε πεξέρχη θρα οἱ ἦ δ' δ' θανεῖ. μ' θανοῦσ' ὀλεῖ πινά.
σύς. πεδαιτέρω χωρήσεις. κρέ ἦ κἀπ' ἀπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχη θρασύς;

Ε ΝΝΥχεύεις. ἀλλ' ἐφίβεισ. Φοιτᾶς δ' ὑπὲρ τὸν πόντον. Πότ' ἢ τὰ θαλάσσια ζῶα ἑρᾷς. ἢ ὅπ' ἢ τὰ πόρρω θηρεύῃ ὁ ἐρῶν, ὃ δ' θαλάσσης ἄπειρος ὃ παντα χοῦ, ὥστε τ' ἔρωτος τυχεῖν. ἢ ὅπ' τοὺς τ' ἐν πόντῳ ἐρῶσιν. Ἀγχονόμοις αὐλῶσι. Ἰδοὺ ἐπαύλεσεν. Οὐδ' ἔχων. Ἐν' ἔρωτα θηλονότ. Σὺ δ' δικαίων ἀλίκοις. σὺ δ' δικαίοις ἐφθείρῃς. ὥστε τὰς φένας αὖτ' ἀλίκοις γίγνεσθαι. ὡς ἥρεν κλῆσ' ἐνεχόμενος θεὸς ἔρωτι τ' ἰόλης, τὰ ἐν οἰκελίᾳ ἔπραξεν ἀφορμὴν τ' πρὸς μοῦ μὴ ἔχων, ἢ ἐν ἔρωτα μόνον. Ξύναμον ἔχῃς. ξυγγενές. ὅτι ἰοῦ πρὸς πατέρα γένοντο μάχη δ' ἐφορά. Νικᾷ δ' ἐν δ' γὰς ὃ λεφάρων. ὅτι ὁρῶν τὴν πεῦσα ὁ αἵμων σπουδάζου σ', μὴ πάντα πράττου σ' ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ, ἢ τ' ἶων αὐτ' γένοντο. νικᾷ δ' ὃν φησιν ὁ ἐρῶ τ' νύμφης. ὃς ἔξι πάρεδρος τ' μεγάλων θεσμῶν ἐν ἀρχαῖς. ὅδε δ' εἶπεν, ὅτι θαυμασία ἔξι ἔστιν ἢ τοῦ ἡμέρα ἀρχὴ, μ' ὥσπερ νομισθεῖσα ἄνωθεν. ἀνὸ μ' πάρεδρον αὐτὴν φησι τῶν θεσμῶν. Πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς. Ἡνέσ πάρεδρος δώρικ ς αὐαγινώσκουσ' κατ' ἐλλιπῆ τ' ὖ. ἵν' ἢ, παρέδρους. λέγῃ ἢ ἔν κρέοντα. νικᾷ δ' ὁ φανερὸς ἵμερος τῶν δ' λεφάρων τ' δὲ λέκτρα νύμφης ἔν κρέοντα, ἔν' ἐν ἴσῃ ἀρχαῖς τ' μεγάλων θεσμῶν. Ἀμαχος. ἀκατα μάχητος. ἐμπαίζῃ. ἤκεται. χειρί. Νῦν δ' ἤδη γὰ κἀνέ ἔξι θεσμῶν ἔξω φέρομαι. οἷον δώκμει νεάνιδος ἐννυχεύῃς. Φοιτᾶς δ' ὑπὲρ τὸν πόντον, ἐν τ' ἀγρονόμοις αὐλῶς. κεἰ σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς, οὐθ' ἁμετέρων ἐπ' αὖ θρῴπων. ὁ δ' ἔχων, μέμηνεν. σὺ δ' δικαίων ἀλίκοις φένας πταπτὰς ὧδ' λῶβα. σὺ δ' τόδε νεῖκος αὖ δρῶν ξύναμον ἔχεις παράξας. νικᾷ δ' ἐναργὴς δ' λεφάρων ἵμερος δὲ λέκτρα νύμφας τ' μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς θεσμῶν. Ἀμαχος δ' ἐμπαίζει θεὸς Α' φολίτα. νῦν δ' ἤδη γὰ κἀνέ ἔξι θεσμῶν ἔξω φέρομαι τάδ' ὁρῶν. ἰχδὺν δ' οὐκέτι πηγάσ δύναμαι δακρύων, ἐν παγκοίταν ὅθ' ὁρῶ θάλαμον, τὴν δ' Ἀντιγόνην αὐύρυσ' ἐν. ἀὐ ὁρᾷ τέμ' ὦ γᾶσ παῖσ πολῖτα, τὰν νεάταν ὁλὸν στείχουσαν, νέαρν λέφγ' ἐν λεύασσαν ἀελίῳ, κοὐκέτ' αὖθις; ἀλλά μ' ὁ παγκοίτας ἀΐδας ζῶσ' ἄγει τὰν ἀχέροντος ἀκτῶν. οὐθ' ὑμεναίων πράκουόμεν τοῦ ἄρχοντος, δακρύοντος τὴν αὐτιγόνιν ἢν αὖ δ' κατεδίκασε.

Τ ὸν παγκοίταν. ἐν πάντας κοιμίζοντα. Ορῶ θάλαμον. ἐν θάλαμον ἐν ἔρ ζῶ τάφῳ. Τὴν δ' αὐτιγόνην αὐύρυσ'. αὐοίπυσ', ἢ ἔχεσ', ἢ πρδομένην.

ΕΓΚΛΗΡΟΝ. μέτοχον. Οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα. οὐ δ' ξιφῶν ἐν μισθὸν τ' πλημμελήματος λαχοῦσα ἢ τὴν τιμωρίαν. ἀλλὰ μετ' ἐλευθερίας τεθνήξῃ. ἰδίῳ καινῷ νόμῳ πόλει δ' τέλος χρησαμένη. ἷον οὔτε νοσήσασα, οὔτε αὐτομαθεῖσα ἐξελεύσῃ τ' βίου. Θανᾶτ' αἴσθαν. καὶ πρὸ ἐν τόκνητ' θανάτου. ἢ πρὸς τὴν προαίρεσιν τ' ἰδίᾳ χειρὸς μαρ. ἢ ἀντὶ τ' ἰδίοισ αὐτ' νόμοισ χρησαμένη.

ἔγκλησον, οὔτ' ἂν νομφίδιός πω μέ πσ ὕμνῳ ὕμνησιν, ἀλλ' ἀχέροντι νομφεύσω.

Η κασα δ' ἢ λυγροτάταν. ἀντὶ τ' λυγροτάτης. ἢ τὴν λυγρὰν ὑπὸ μείναθαν. ἢ λυγρὴν, καθὸ τὴν λυπτῷ ὑβρίσθαι τετόλμηκε. ὅθεν δὲ ἔλαβε πρὸς ὃ ὅμοιον τ' θανάτου. ὅπ' οὐδ' ἐ ἢ νιόβη τύφου ζινος ἀνηρέθη. Τὰν φυγίαν ξέναν. τὴν νιόβαν. Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ. φυγίας ὄρος ὁ σίπυλος. Τὰν κισσὸς ὡσ' ἀτενής. ὁ μὴ δύθεις τεθραμμένος, ἀλλ' εἰλιτενής. πλὺς καὶ ἢ μήκης. ἢ ὁ μὴ ἀνατείνων εἰς ὕψος. ἀλλ' αὐτ' πολυλούμενος καὶ οὐχ ὑψηλός. ὁ δ' νοῦς. ἢν ἐδάμασεν ἢ πόδας βλάσπησ, ὡς κισσὸς πηδᾶλοῦσ' αὐτήν. πολυέφυσεν αὐτ' φησὶ πέτρα ὡς κισσὸς δένδρῳ.

Π ε δία βλάσα δάμασεν. ὅλι πολυκεκάλυπτο παντα χῇ πέτρα.

Α λλὰ θεός ρι Θηβαίνης. πάμου θούμενος αὐτὴν θεὸν φησι τὴν νιόβην. ἤτοι, κ τερεῖν σε χὴ ὡσ' ἢ νιόβη ἐκαρτέρησε. καὶ ρι θείου τέρου γένους τυγχάνουσα. ταν τάλου δ' ἦν τ' διός. Καὶ ρι φθιμένᾳ. καὶ τ' φθιμένῳ παντὶ μακρὸν ἂν εἴη τ' αὐτ' μοίρας τυχεῖν ρῖς ἰσοθέοις. ἷον μακάριος ἂν εἴη, ὃς πσ ρῖσ ἰσοθέοις ὁμοίως ἐτελεύτησεν. Εγκληρα λαχεῖν. ἤγω, κοινά. ὅμοια. τ' αὐτ' κλήρου, μ' τύχησ'. Οἴμοι γελῶμαι. ὑφ' ὑμῶν γελῶμαι ὅπ' θεοῖς ἴσον με λέγετε.

χ' μ' μ' ἰωὴ κτῶμαι. γράφετ' ἰωὴ θοῶμαι. ὅια φίλων ἄκλαυτος. ὅιον μὴ οἰκτείρομέ
νη πρὸ τῶν φίλων ἀπόλλυμαι. Ερημα. ἔρμα. πρόβλημα. Τάφος πραυείου. ἐστὶ
μὲν προσφάτως. θέλει δ' εἰ πῖν καινοῦ τι πρόσκλαυσις. οὔτ' ἐν βροτοῖσιν. οὔ
τε ἐν ζῶσι. Δὶς δ' εἶπεν ἐν εἰρκτῇ. οὔτε ἐν θανοῦσι, δὶς δ' ἔπι ἀναπνεῖν. Οὐ ζῶσιν οὐ
θανοῦσιν. λείπει σύνοικος. Προὐβᾶς' ἐπ' ἔσχατον θράσους. προβᾶς ὢν δ' ἐπὶ δι
καιοσύνης ἔσχατον βάθρον μὴ
θράσους. βουλομένη τε ὅσον τι
δρᾶν πρὸς δὴν ἀδελφόν, τὰ ἐναν
τία πέπραγας. ἔπεσες ἐπ' εἰς δ'
κενοτάφιον. δ' λὲ ἐξῆς, προβᾶς
ὑψηλὸν εἰς λίκασ βάθρον, ἔπε
σες ἐπ' ἔσχατον θράσους ἐν ᾧ πα
ρακοῦσαι τ' τ' ἄρχοντος προσα
γμάτων. Παρῴδον δ' ἐκτείνας.
ἢ τὰ μὴ πτιμένα θεῶν οἰσίπλ.
ἢ ὑπὲς τ' κατάρας τ' οἰσίποδος
ταῦτα πάσχεις. αὐτὴ γὺ τὰ δί
καια προέθου πρίεν. Τριπόλι
στον ὅικτον. γράφεται ὅικον. πλ
λάκις ἀναπεπλημένον. ἢ διάσπ
μον, ἢ πάντα χοῦ ἀκούόμενον. ἢ
πολούμενον. ἢ δ' ἐν πολλάκις ἐ-
πελθόντα θεῶ ἐμῷ οἴκῳ. ἡγένθ.
λείπει δὲ δ', εἰ πῦ. Τοῦτε
πρόπαντος ἀμετέρου πότμου. ἢ
τ' προτέρας ἡμῶν δυσυχίας.
Α αβδακίδαισιν. αὐτὶ τ' λαβδακί
δων. Κοιμήματ' αὐργέννητα.
ἢ σωσσίπατ' παῖδος αὐτογε-
νῆς. ἢ συγγενικά. ἢ ὅτι ταύτῃ συ
νεκοιμήθη, ἀξίως γέγονε. δ' λὲ
ἐξῆς, κοιμήματα αὐργέννητα.
κοιμήματα δυσμόρου μικρόσ.
ἐμῷ παῖδι αὐργέννητα. ὅπ ὁ αὐ

ὦ πόλις. ὦ πόλεως
πλουτήμονες ἄνδρες.
ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι,
Θήβας τ' εὐδήματ' ἄλσος ἐμπάσ
ξυμμάρτυρας ὔμμ' ἰωὴ κτῶμαι,
οἷα φίλων ἄκλαυτος, οἵοισιν νόμοισ
πρὸς ἔρημα τυμβόχωστον ἕρ-
χομαι τάφου πραυείου.
ἰὼ δύσπονος.
οὔτ' ἐν βροτοῖσιν, οὔτ' ἐν νεκροῖσι.
μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν,
προβᾶς' ἐπ' ἔσχατον θράσους,
ὑψηλὸν ἐς δίκας βάθρον
προσέπεσες ὦ τέκνον πλύ.
παῖδῶν δ' ἐκτίνεις τὶν ἄθλον.
ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας
ἐμοὶ μελέμνας
παῖδὸς βιπόλιστον οἶκον.
τ' τε πρόπαντος
ἀμετέρου πότμου
κλεινοῖς λαβδακίδαισιν.
ἰὼ μαῖδῶαι λέκτρων
ἄταισι, κοιμήματ' αὐργέννη
τ' ἐμῷ παῖδι δισμόρου μαῖδὸς,
οἵων ἐγώ ποθ' ἁ ταλαίφων ἔφυν.
πρὸς οἷς ἀρᾶιος ἅγαμος ἀ-
δ' ἐγὼ μέροικος ἔρχομαι.

ΔΥΣΠΟΓΜΩΝ Κασίγνητε γάμων κυρήσασ. δῆτ' τὴν πρὸς ἄδραστον Ὑπαμίαν.
ἄρις αἰτίαν τ' πλέμου κατέστη. Σέβειν μὲν, δυσέβειά τις. οἱ τ' χορῶν δ' μὲν ἔρξαν τ'
θανόντος ἐπαινοῦσιν. οὐ μὴν ἢ θαῤῥοῦσιν ὡς τὴν γνώμην τ' βασιλέως ἐλέγχειν
ὡς μοχθηράν. φησὶν δὲν, ὅτι πέπρακται μὲν δ' δυσέβειαν δ' ὑπὸ ταύτης. ὧ ἡ βασι
λεία μέλει, φύτῳ οὐκ ἔστι πλάβα
τὴν ἀρχήν. ὅδε, τὰ προσάγμα
τα. πλαβαίνουσι ἢ ὅσοι ἀρχόντων
καταφρονοῦσιν. Αὐτόγνωρος. αὐ
θάιρετος. Ὁ ἰδιογνώμων ῥόπος.
Πότμον ἀσάκρυτον. αὐτὶ τ' πλυσά
κρυτον. Ἀῤῥὶς' ἀοιδὰς ἢ γόους.
πρὸς θεῶν ὑπακόους τοῦτό φησιν ὁ
κρέων ὁρπζόμενος, ὅτι μὴ θᾶτ' ἦν
αὐτὴν ἀπάγαγον πρὸς εἰρκτήν.
ὁ λόγος, ἆρα ἴστ' εἰ χρεὼ ἢ λέγειν
ἀοιδὰς ἢ γόους πρὸ τ' θανεῖν, οὐ
λέ πτέ τις παύσαιτο. δεῖ δ' ἐκ
βίας ἕλκειν αὐτήν. Εἴτε χρὴ θα
νεῖν. εἰ χρήζει Ὁ θέλ θανεῖν. μεῤῥι
άζῃ ἢ προσποιεῖται τῇ κολάσε
ὡς δηλοῖ Ὁ δ', Ημεῖς μὲ ἀγνοί. ῥυ
τέσιν, ἀκοινώνητοι τ' φόνου ῥύτου,
φησὶ δ' δ' μὴ χρῆσιν αὐτὴν ἀνῃ
ρηκέναι. Ημεῖς μὲ ἀγνοί. δ' κατὰ
ταυτὴν τὴν κόρην, ἀγνοὶ ἡμεῖς
ἐσμέν, Ὁ οὐδ' ἐναγὲς ἐπράξα
μεν. Μερικίας δ' δ' τ' ἄνω στρό
φη. ἀντὶ τ', μὴ δ' ἡμῶν ἄνω οἰκεῖν.
Κ απασκαφὴς. κατεσκαμμένη. ὑ-
πόγαιος. Οἰκήσω ἀείφθορος. θεῶν
μὴ πρὸς καιρὸν ἔτ' τὴν φθορὰν,
ἀλλὰ δηλόν. Κάκιστα δὴ μα
κρῷ. ἀντὶ τ' πλύ. Ενέλπισι βέ
φω. θύε πίφοβος σοφοκλῆς εἰς δ',
βέφω ἀντὶ τ' ἔχω λέγειν. ὁ ὑγοῦς,
ἐλπίζω ἀποθανοῦσα, πάντας ἕξ
ειν φίλους. Κασίγνητον κάρα. ὦ ἐ-
τεόκλεισ. ἐξῆς δ', τοῦ πολυνείκους μὲν οἰκτρὸν μνημονεύσα.

Κ ἀλλ' οὐ γὰρ ἦν μοι Ζεὺς ὁ κηρύξας τάδε,
οὐδ' ἡ ξύνοικος τοῖσδε θεῶν δίκη κάτω,
οἳ τοὺς μὲν ἐν βροτοῖσιν ἔστησαν νόμους·
οὐδ' ἐνόμιζον τὰ σὰ κηρύγματα
τοσοῦτον ἰσχύειν, ὥστε θνητὸν ὄντα σε
τὰ τῶν θεῶν ἄγραπτα κἀσφαλῆ θρόνους
ὑπερδραμεῖν δοκοῦντα· οὐ γὰρ νῦν γέ μοι
κἀχθὲς ἔφυ τάδ', ἀλλ' ἀεί ποτε ζῇ,
κοὐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου φάνη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, οὐδ' ἀνὴρ ἐμός,
δίκην διδοὺς θεοῖσιν ἐκτίσειν τάδε.
καὶ μὴν ἔγνων γ' ἐγὼ θανούμενος, πῶς δ' οὔ;
κἂν μὴ σὺ προὐκήρυσσες· εἰ δὲ πρόωρος ὤν
θνήσκω, κέρδος τοῦτ' ἐγὼ λέγω· τίς γὰρ
ὃν ζῶν κακοῖς ἔνεστιν οὐ πολλοῖς ἄγαν,
τοῦτον θανὼν οὐ κέρδος ἂν καταστένοι;
ὥστ' οὐ μέλει μοι τὴν τύχην τὴν ἐνδίκως
ἔχειν ἐπ' ἀνδρὸς τοῦδε τοῦ τεθνηκότος.
εἰ δ' ἀμαθίᾳ τάδ' ἐγὼ πρὸς σοῦ κρίνομαι,
τάχ' ἂν τὸν ἀφρονοῦντα φρονοῦντος ἐν κρίσει
μωρίαν ὀφλεῖν δοκοίην.

Π ἡ δ' ἀγὼν ὅδε
ἐκ τῶν ὁμοίων τοῖς ὁμοίοις ἵσταται·
τὸν εὐσεβῆ δεῖ τοῦ κρατοῦντος ἐν δίκῃ
φανῆναι μᾶλλον ἢ τὸν ἄδικον εὐσεβῆ.
ἀλλ' οὐκ ἀρέσκει τοῦτο τοῖς ἐκεῖ τάδε
κατ' ἐμὲ δοκοῦσιν εἶναι· μὴ γὰρ ἐκ βίας
τοῦ μὴ θανεῖν δοκῶ μοι τὴν δίκην δώσειν τάδε.
πολλοὶ γὰρ ἤδη μυρίοις κακοῖς ἔνεστ' ἐμοῦ
θανεῖν ἀμείνους ἢ ζῆν· ἐμοὶ δὲ τοῦτο κέρδος ἂν τύχοι.
ὥστ' οὐ μέλει μοι τὴν τύχην τὴν ἐνδίκως
ἔχειν ἐπ' ἀνδρὸς τοῦδε τοῦ τεθνηκότος.
εἰ δ' ἀμαθίᾳ τάδ' ἐγὼ πρὸς σοῦ κρίνομαι,
τάχ' ἂν τὸν ἀφρονοῦντα φρονοῦντος ἐν κρίσει
μωρίαν ὀφλεῖν δοκοίην.

Β ῥαδυτήρος ὕπερ. ὀλλὰ δ' ἐν αὐτῇ κρέ
ἐμβραδύνειν. Οἴμοι θανάτου. ἀ
πειλημένους ὑπὸ τῶν κρεόντων οἱ ὑ ἀυ
τοκοι, ἄξουσί με λοιπὸν δὴ θά
νατον. Θαῤῥεῖν οὐδὲν πλέα. πλέα κρέ
μυθοῦμαί σε θαῤῥεῖν, ὡς μὴ κεκυρωμένα σοι τῶν
ἀπειλημένων. τί δέ φησιν ὡς οὐκ ἐνδίδυς. ἵνα μὴ ὑπονοήσῃ ἐκείνη μετὰ πειθοῦς ἀλ

αὐδᾶν ἀκρύουσα. ἢ ὁ χορὸς λέγει ὡς τῶν κρεόντων μὲν μετὰ πειθοῦς ἐνόντων. Ὡγῆς Θήβης·
λοιπὸν πρὸς βίαν αὐτὴν ἄγουσιν οἱ ὑπηκοοι, τὰ πρῶτα αὐτὴν ἐλεοῦντες ἢ ἀν-
δρόμυμοι. Οἰκοιρανίδαι. κοίρανοι. δὲ ἀντὶ τοῦ χρεῶν φησιν. εἰώθασι δὲ οὐ μόνον δὲ λέ-
γειν λεῖς, ἀλλὰ καὶ δὲ ἐνὸς ὄντος τοῦ πλείονος οὕτω καλεῖν. ἢ πρὸς δὲν κρέοντα. ἤθικῶς ἂν
αὐδᾶν εἰς συμμαχίαν προκαλε-
μένην πρὸς δὲ πάλαι βασιλέας
δὲ προγόνους αὐτῆς. Τὴν βασιλί-
δα. Τὴν βασίλιαν. Σεβίζεσθαι. τιμᾶ
σθαι. Ἐτλα ἢ ἀνάγκας ἆρα ἢ ἀνάγκη
ἔτλη μὴ ἢ ἐν φωλῇ ἀλλ' ἐν σκότῳ,
ἐπεὶ ἢ αὐτὴν ἐν χαλκῷ οἴκῳ ἐ-
κέκρυπτο. Κρυπτομένα δ' ἐν τυμ
βήρει. κατεκλείσθη δὲ τὴν κιβω
τόν. ἢ δὲ ξυγὸν τῆς αὐάγκης
ἦλθε ἢ τῆς εἱμαρμένης. ἢ κατεζεύ
χθη συνελθοῦσα τῷ δεῖ. Ταμι-
εύεσκε. αὐτὶ τοῦ ἐν αὐτῇ εἶχε. Τὰς
μοίρας τῆς ἀνάσσ. ὅ ἐστιν ἔγγυος ἦν.
Μ οἰοισία. εἱμαρμένη. Οὔτ' ἄν νιν. αὐ
τὴν τὴν μοῖραν. Ὄμβρος οὔτ' ἄρης.
ἄρης νῦν ὁ πόλεμος. ἢ δὲ οὔτε σ
κατὰ μοῖραν ἐγείρετο. βούλεται
δὲ εἰπεῖν, ὅτι οὔτε τὰ ἐν οὐρανῷ,
οὔτε τὰ ἐν τῇ γῇ οὔτε τὰ ἐν τῇ
θαλάττῃ πραττόμενα, πλὰ μοῖ
σαν γίνεται. Ζεύχθη δ' ὀξυχό-
λῳ. δὲ ἑξῆς, ζεύχθη πεζῷ δὲ κατά
φακρος ἐν δεσμῷ. μὴ οὕτω δὲ αὐ
λάβωμαν, ὅτι ἢ ἀνίατον ἀσεβὴς
οὖσα πέπονθεν ὅπερ ὁ ἀσεβὴς λυ-
κοῦργος, ἀλλ' ἁπλῶς τῇ πάθει
τῶν ὁμοίων δυστυχεῖ πλαμυθεῖται τὴν
κόρην. ἐν δεσμοῖς δὲ ἀμφέλαπε
ξῶλη εἶπεν αὐτὴν ἐν ἰχνηλάτοις κερτομίοις ὀργάνοις δὲ τὰς κερτομίους ὀργάς. Πε
ξῶδε. τῷ στερεῷ δεσμῷ τῶν ἀμφελάκων. Δρυνὸν ἁπλάκῃ αὐτὶ τοῦ πλύ. Οὕτω τὰς μα
νίας. σθένον. οὕτω καὶ τὸν λυκοῦργον, ἀπὸ τῶν μανιῶν ὀργὴ ἀπεκλήθη μέσον τι ἡ ὀργή. αὐ
θηρὸν δὲ ἀκμαῖον καὶ ἀδοῦν ἐν κακοῖς. κῆνος ἐπέγνω. δὲ ἑξῆς, κῆνος ἐπέγνω δὲν θε
ὸν κερτομίοις γλώσσαν μανίας ψαύσαν. Εὐδίοις γὰρ διολισθήσας ἐλάχιστ.

ΕΥΙΟΝ ΤΕ ΠΥΡ. ὃ ὑπὲρ τῶν βακχῶν αἰρόμενον ἐν ταῖς δινουσιακαῖς δαδουχίαις. Φιλαύλους ἠρέθιζε μούσας. κακολογῶν αὐτὰς, ἠρέθιζε κατ' αὐτῶν. λέγει δὲ ἐτάρασσε, καὶ ἐσκόρπιζε τὰς τῶν αὐλῶν ᾠδάς. ἢ οὕτως, τὰς μούσας τὰς περὶ τὸν δινόνυσον ἐχλεύαζε. τουτέστι, τοὺς ὕμνους. ἢ τοὺς λόγους. τινὲς δέ φασιν ὅτι καὶ τὰς μούσας ὕβρισε. Παρὰ δὲ κυανέων πελαγέων. ἀντὶ τοῦ παρὰ δὲ τοῖς κυανέοις πελάγεσι τῆς δινδύμης θαλάττης, γέγονεν ἐμφύλια κακὰ περὶ τοὺς φινείδας. Κυανέοις δὲ πελάγεσιν εἶπε, τοῖς ὑπὲρ τῶν κυανέων πετρῶν περιεχομένοις. Διδύμης ἁλός. ἢ δὲ δὲ διχωρίζεσθαι ὑπ' αὐτῶν τὴν θάλασσαν, ἢ δὲ δὲ συνιέναι αὐτὰς καὶ ἑνοῦσθαι, δινδύμους φησίν. Ἀκταὶ βοσπόριαι. αἱ ὑπὲρ τῶν βοσπόρου τῶν πελάγους περιεχόμεναι. Ἢ δ' ὁ θρῃκῶν σαλμυδησσός. ὁ θρακικὸς σαλμυδησσός. πέλαγος δέ ἐστι δυσχείμερον περὶ θρακικήν. αἰσχύλος. Σαλμυδησσία γνάθος, ἐχθρόξενος ναύτῃσι μητρυιὰ νεῶν. Ἵν' ἀγχίπολις ἄρης. παρὰ τὴν θραξὶ τιμᾶται ὁ ἄρης. ὡς καὶ ὁ ποιητής. Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ θρήκης ἐφύρην μέτα θωρήσσεσκον. ἢ δὲ ἵνα, τοῖς ἄνω συνάπτεται. ἵνα ἀκταὶ βοσπόριαι. καὶ οὐδὲν λείπει. ὅσοι δὲ γράφουσιν ὃν ἄρης, περιττὸν λαμβάνουσι τὸ ὄνομα. Δισσοῖσι φινείδαις. τῶν δισσῶν φινειδῶν. πληξίππου δὲ πανδίονος. ἢ τηρύμβα καὶ ἀπόνδου. Τυφλωθὲν δὲ ἀγρίας. ἢ ἑξῆς, τυφλωθὲν ὀμμάτων κύκλοις. Ἀλαστόροισι. τοῖς ἄλαστα πεπονθόσιν, ἢ τοῖς δυστυχέσι κύκλοις τῶν ὀμμάτων. Ἀραχθὲν ἐγχέων. ἀντὶ τοῦ τυφλωθέν. ἀραχθὲν αἱματηραῖς χείρεσσιν, ὑπ' ἐγχέων καὶ κερκίδων ἀκμαῖς. τουτέστι γυναικείαις. Μέλεοι μελέαν πάθαν. ὅτι τελευτήσασα ἀφῆκεν αὐτοὺς ὑπὲρ μητρυιάν. ἢ ὅτι αὐτὴ αὐτοὺς ἐξετύφλωσεν. Ἀνύμφευτον γονάν. κακόνυμφον γονήν. ὅτι ἡ κακῷ νυμφευθεῖσα, δυστυχεῖς αὐτοὺς ἔτεκεν. ἢ τὴν ἀνύμφευτον ἑαυτῷ κοινωνίαν. οἷον ἐπὶ πρὸς γυναῖκας συνουσίας ἄπειροι ὄντες. Ἁ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων. βορέας κῆδος συνῆψε τοῖς ἀθηναίοις, ἁρπάσας ὠρίθειαν τὴν ἐρεχθέως. ἐξ ἧς ἔσχε ζήτην καὶ κάλαϊν, καὶ κλεοπάτραν.

γυναῖκας, εὐιόν τε πῦρ.
φιλαύλους τ' ἠρέθιζε μούσας.
παρὰ δὲ κυανέων πελαγέων πετρῶν
δινδύμας ἁλὸς
ἀκταὶ βοσπόριαι.
ἠδ' ὁ θρῃκῶν σαλμυδησσός,
ἵν' ἀγχίπολις ἄρης δισσοῖσι φινείδαις
εἶδεν ἀρᾶν ἕλκος
τυφλωθὲν δὲ ἀγρίας δάμαρτος
ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις
ἀραχθὲν ἐγχέων, ὑφ' αἱματηραῖς
χείρεσσι, καὶ κερκίδων ἀκμαῖσι.
κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι,
μέλεαν πάθαν
κλαῖον μαστρὸς, ἔχον
τες ἀνύμφευτον γονάν. ἁ
δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
ἄντας Ἐρεχθειδᾶν.
τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις,
τράφη θυέλλῃσιν ἐν πατρῴαις

τραν. ταύτην ὁ φινεὺς ἔτημεν. ἐξ ἧς αὐτῷ δύο παῖδες ἐγένοντο, πλήξιππος, καὶ πανδίων. κατὰ δέ τινας, τηρύμβας, καὶ ἄπονδος. μετὰ δὲ ἐν κλεοπάτρας θάνατον, ἐπέτημεν ἰδαίαν τὴν δαρδάνου. κατὰ δέ τινας εἰδοθέαν τὴν κάδμου ἀδελφήν. ἧς καὶ αὐτὸς σοφοκλῆς μνημονεύει ἐν τυμπανισταῖς. ἥτις ἐξ ἐπιβουλῆς τυφλώσασα τοὺς τῆς κλεοπάτρας παῖδας, ἐν τάφῳ καθεῖρξεν, ὡς δέ τινές φασιν, ὅτι κατεψεύσατο αὐτῶν, ἅτε δὴ πειρασάντων αὐτήν. ἐφ' οἷς ἀπατηθεὶς ὁ φινεὺς, ἀμφοτέρους τυφλοῖ. ταῦτα δὲ ἱστορεῖ ἀπολλόδωρος, ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ. τινὲς δὲ ἱστοροῦσιν, ὅτι περιοῦσαν τὴν κλεοπάτραν, ὁ φινεὺς ἐκβέβληκε. καὶ τὴν ἰδαίαν ἐπέγημεν. ἡ δὲ ὀργισθεῖσα, τοὺς ἑαυτῆς ἐτύφλωσε παῖδας. Ἀμίππος. ταχεῖα, ἴσον ἵππῳ δυναμένη τρέχειν. εἰ δὲ γράφεται ἀμίπποις, πρὸς τὸ θυέλλαις. τράφη θυέλλῃσιν ἀμίπποις. ταῖς ἐξισουμένοις ἵπποις ὡς καὶ ὅμηρος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι. Ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνᾳ. ἀλλὰ καὶ κατ' ἐκείνης. ἐπὶ θυιατρὸς βορέου τῆς ἐξ ἐρεχθειδῶν γεγονύιας, ἐνέσκηψαν αἱ πολυχρόνιοι μοῖραι καὶ μεγάλα δυστυχῆσαι αὐτὴν πεποιήκασιν. ἢ μεγάλαι δυστυχίαι καὶ ἐπ' ἐκείνῃ τῇ κλεοπάτρᾳ ἦλθον. Μακραίωνες. ἀθάνατοι. καὶ πολυχρόνιοι. Ἔσχον δὲ, ἐπέσχον. ἐπετέθησαν. ἐπεβάρησαν. Οἰώνης ἄνακτες. καὶ νῦν ἄνακτάς φησι τοὺς ἀπὸ τῶν χοροῦ ἐντίμους. Ἐκ προηνητῶν πέλει. ἡ ὁδὸς τῶν τυφλοῦ μετ' ἄλλου ἐστίν. Οὔκουν πάρος γε. οἷον, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν τῆς σῆς κατωλιγώρουν μαντείας. Τὸ σὸν φίσσω στόμα. ἀντὶ τοῦ ἐν σὸν λόγον. Εἰς γὰρ παλαιὸν θῶκον. θῶκος, τόπος οὕτω καλούμενος. Οἰωνοῦ λιμήν. λιμὴν, ὅρμος καὶ ἕδρα, ὅπου πάντα τὰ ὄρνεα προσέχονται. Κακῷ κλάζοντας. λείπει, ἐπὶ κακῷ βεβηδωμένῳ. ἑρμηνευθῆναι μὴ δυναμένῳ, ἀλλὰ ἀσαφεῖ. Ἐν χηλαῖσιν. ἀντὶ τοῦ τοῖς ὄνυξι. Φοναῖς. ταῖς αἱματικαῖς. Ἐμπύρων ἐγευόμην. ἀντὶ τοῦ ἀπεπειρώμην τῆς δὲ πυρὸς μαντείας.

βορεὰς ἅμιππος ὀρθόπτερος ὑπὲρ παγουθεῶν παῖς. ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνᾳ
μοῖραι μακραίωνες ἔχον ὦ παῖ.
τει Οἰώνης ἄνακτες ἥκομεν κοινὴν ὁδὸν
δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε. τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
αὕτη κέλευθος ἐκ προηνητῶν πέλει.
κρέ τί δ' ἔστιν ὦ γεραιὲ τειρεσία νέον;
τει ἐγὼ δινδάξω, ἢ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.
κρέ οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτων φρενός.
τει τοιγὰρ δ' ὀρθῆς τήνδε ναυκληροῖς πόλιν.
κρέ ἔχω πεπονθὼς μὴ τυρεῖν ὀνήσιμα.
τει φόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
κρέ τί δ' ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸν σὸν φίσσω στόμα.
τει γνώσῃ τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.
εἰς τὴν παλαιὸν θῶκον ὀρνιθοσκόπον
ἵζων, ἵν' ἦν μοι πανθὸς οἰωνοῦ λιμὴν,
ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῷ
κλάζοντας οἴστρῳ, καὶ βεβηδωμένῳ,
καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς,
ἔγνων. πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος, οὐκ ἄσημος ἦν.
εὐθὺς δὲ δείσας, ἐμπύρων ἐγευόμην,
βωμοῖσι παμφλέκτοισιν. ἐκ δὲ θυμάτων,
Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν. ἀλλ' ἐπὶ σποδῷ

ΜΥΔΩΣΑ. λίνυσις οὖσ' ἡ καῦσις. κακὶς ἢ αὖ λύδη τ' ἐντᾶθα. κοθέως λέγ' λῦ
γνὶς τ' καπνοῦ ἀπὸ τ' καιομένων γιγνομένη. Ανέπνευσεν. ἀνέβαλε. Κάτυφε
νη ἔτυφε. τόφειν δεῖ, δ' ῥέμα ὑπισμύχειν. Ανέπνευσε δ', ἀνέβαλε τὰ μιθία. ἐκ
τ' λίπνυς. Καταῤῥυῆς. καταῤῥεόμενοι. καθυγκινόμενοι. ἐκ τ' λίπνυς τ' καλυπτού
σης πιμελῆς ἐξέπεπον. Τοιαῦτα πανλόσ. τ' ὀδυνηρὸν θλονόν. Φθίνοντ'. ἢ
φθορὰ πολλά. ἢ δὴ τ' πυρὸς ἀσήμου φθερόμενα. Εχάραν. εὐέσθαι. Παντελῆ.
εὐ τὰ τέλεια τῶν ἱερείων δεχόμενα. ἢ ὅλα. ἢ ἀνῶν πάντα τελούται. Πλήρης ὑπ' οἰωνοδύ
τε, ⟨ κυνῶν βορᾶς. ἀντὶ τ' οἰκύρες. ἢ οἱ ὄρνιθες δηλαδὴ ἅπτοντες δ'
τ' πολιωτικοὺς σῶμα, ἐπὶ οὓς βωμοὺς ἐκόμισαν. ἢ οὕτως ἐμόλυναν ἅπαντας. Ουσάσας λι
τάς. τὰς λιὰ θυσιῶν γιγνομένας λιτάς. Απῤῥοιβῆ. ἀπαχεῖ. ἀφίησιν. Ανδροφθόρα βεβρῶ
τες. ἀπὸ τ' ἐνικοῦ ⟨ δ' πληθυντικὸν μετέβη. Ακῆται. ἰᾶται. θεραπεύῃ. Ακίνητος. ἀμετάθε
τος. Αὐθαλία ρι. δηλ' τὴν αὐ
θάδειαν εἰς σκαιότητα πίπτου
σιν οἱ ἄνθρωποι. Τίς ἀλκὴ δ' ἂν θα
νόντ'. καὶ ὅμηρος. Κωφὴν τ' δὴ
γᾶν ἀεικίζειν μθρεάνων. Το-
ξεύετ' ἀνδρὸς τ' δι. ἥδιον, ἀπο
περᾶθέμα, ὡς ῥᾳδίως σκοπῦ.
Α νδρὸς τ' δι. ἀντὶ τ' ἐμοῦ. Απρα
κρος ὑμῖν εἰμι. ὀφ' ὑμῶν τ' μάν
στεων, καὶ τῶν συγγενῶν. Εξημι
ώθλημαι. ἀνεμιώθλητος, μὴ πε
πραγματευμένος. ⟨ ὅμηρος,
Οἵτε πανυστάτιοι ἔασιν.
Κ ἀμιτφορτίσμενα. πεδέδεμαι.
φόρτος γεγένημαι. ἐπὶ τὸ φανὸ
μεφόρτον. Υποπέπραγμαι.
πεπραγμάτευμαι.

μοσῶσα κακὶς μηρίων ἐτάκετο,
κἄτυφε, κἀνέπνευε. ⟨ μετάρσιοι
χολαὶ διεσπείροντο, ⟨ καταῤῥεῦσε
μηροὶ καλυπτῆς ὀξέκειντο πιμελῆς.
ριαῦτα πανλὸς τ' δ' ἐμάνθανον πάρα,
φθίνον τ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα.
ἐμοὶ τ' οὖτος ἡγεμών, ἄλλοις δ' ἐγώ.
⟨ ταῦτα, τ' σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.
Εσμοὶ γὰρ ἡμῖν, ἐχάραν τε πανυστάτιοι,
πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε ⟨ κυνῶν βορᾶς
τ' δυσμόρου πεπλῶτος Οἰδίπου γόνου.
κἄτ' οὐ λέχονται θυσάδας λιτὰς ἔτι
θεοὶ πρὸς ἡμῶν, οὐ λεμηρίων φλόγα.
οὐδ' ὄρνις δυσήμοισ' ἀπῤῥοιβδεῖ βοάσ,
ἀνδροφθόρου δεδρῶτος αἵματος λίπτρ.
,, ταῦτ' δὴ τέκνον φόνιτον. Ανθρώπιοι γὰρ
,, Τοῖσ πᾶσι κοινὸν ὅτι τοὐξαμαρτάνειν.
,, Επεὶ δ' ἁμάρτῃ κεῖνος, οὐκέτ' ἐ ἀνήρ.
,, Αβουλος. οὐδ' ἄνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
,, Πεσὼν ἀκεῖται, μηδ' ἀκίνητος πέλῃ.
,, Αὐθαλίαι οἱ, σκαιότητ' ὀφλισκάνει.
ἀλλ' εἶκε δὴ θανόντι. μηδ' ὀλωλότα
κέντει. τίς ἀλκὴ δ' ἂν θανόντ' ἐπικτανεῖν;
,, εὖ σοι φρονοῦσα, εὖ λέγω. Τὸ μανθάνειν
,, δ' ἥδιστον εὖ λέγουσ, εἰ κέρδος λέγει.
κρέ ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξότα σκοπῦ
τεξεύετ' ἀνδρὸς τ' δι. κοὐδὲ μαντικῆς
ἄπειρος ὑμῖν εἰμὶ τῶν δ' ὑπαὶ γένους,
ἐξημιώθλημαι, κἀπιτφορτίσμαι πάλαι.

κερδαίνετ', ἐμπλᾶτε δὴ πᾶν Σάρδεων
ἤλεκτρον εἰ βούλεσθε, μὴ θανήσιμον
χρυσόν. τάφῳ δ' ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε,
οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν
φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐν δι' θρόνοις,
οὐδ' ὧς μίασμα τοῦτ' μὴ δέξασ ἐγώ,
θάπτειν πάγιστα κεῖνον. εὖ τ' εἰδυῖα δὴ
,, Θεοὺς μιαίνειν, οὐ πᾶς ἀνθρώπων σθένει.
πίπτουσι δ' ὦ πανσεπτε Τειρεσία βροτῶν
χ' οἱ πολλὰ δεινοί, πλὴν μάτ' αἰσχρ' ὅταν λόγους
αἰσχροὺς καλῶς λέγῃσι τ' κέρδους χάριν.
τει φεῦ ἆρ' οἶσθ' ἀνθρώπων τις; ἆρα φάζετε;
κρέ τί χρῆμα; πῖον τοῦτ' πάγιον λέγεις;
τει ὅσῳ κρείσσον κτημάτων εὐβουλία;
κρέ ὅσῳ περ ἔμπαλιν μὴ φρονεῖν βλάβη.
τει ταύτης σὺ μεν νοσεῖς τ' νόσου πλήρης ἔφις.
κρέ οὐ βούλομαι γ' μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.
τει ⟨ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.
κρέ Τόμαντικὸν τ' πᾶν φιλάργυρον γένος.
τει δ' δ' ἐκ τυράννων, αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.
κρέ ἆρ' οἶσθα ταῤῥεῖ' ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;
τει οἶδ'. ἐξ ἐμοῦ γὰρ τὴν πόλιν ἔχεις σώσας πόλιν.
κρέ σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τἀδικεῖν φιλῶν
τει ὀρθοῖς με τ' ἀκίνητα δὴ φρενῶν φάσμα.
κρέ κίνει. μόνον γὰρ λέμ' οἱ κέρδεσιν λέγειν.
τει οὕτω τ' ἤδη γ' δοκεῖ δ' σὸν μέρος;
κρέ ὡς μὴ μ' πλήσειν ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.
τει ἀλλ' εὖ γέ οἱ κάπίστθι μὴ πολλοῖς ἔτι
τροχοῖς ἁμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν,
ἐν οἷσι τ' σῶν αὐδ' ἑκὼν λάβῃ χνων ἕνα
νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀνθ' δεὸς ἔσῃ.
ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τ' ἄνω καλῶν κάτω,
ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῳκίσας.
ἔχεις δὲ τ' κάτωθεν ἐνθάλ' οὐ θεῶν
ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν,
ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν, οὔτε τοῖς ἄνω
θεοῖσιν. ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.

Τ ὸν πᾶ σαρδέων ἤλεκτρον. σάρ-
δεις πόλις λυδίας, πλακεμέ
νη ⟨ χρυσοφόρῳ πακτωλῷ. ἀν
τὶ τ' εἰ πρόβουλεθεὶς χέμα τα
νεῦον, δ' ἐχεσθε. ἵν' πλουτεῖκηοὐ
θάψετε. Θεοὺς μιαίνειν οὔτις
ἀνθρώπων σθένει. ἁμίαντον γὰρ ἂ
θεῖον. Ποῖον τοῦτ' πάγκοινον. ⟨ φῶ
βίῳ κοινόν. ἐπεὶ εἶπεν ἆρ' οἶσθεν ἂν
τις, καθόλου ἔλαθε
πᾶσι κοινὸν κ' φανερόν. Τῆσ νό-
σου πλήρης ἔφις. ἀντὶ τ' λη ἀθε
λίας. Αρ' οἶσθα ταῤῥεῖ' ὄντας.
οἶσθ' ἄφησι βασιλέας ὑβρίζων,
Ορσεισ με τ' ἀκίνητα. τὰ ἀῤῥήτα
με δημοσιεύειν ἀνακινεῖς. Οὕτω
τ' ἤδη. οὕτω νομίζεισ, ὅ πι ἐπὶ κέρ
δεσι λέγω. Ωσ μὴ μ' πλήσων.
μὴ ὀξα πατήσων. Μὴ πολλοῖς ἔ
τι τροχούς. μὴ πολλοῖς ἡλίου δρό
μοις τελέσων. ὅ ὄδιν ἡμέρας.
Αμιλλητῆρας δὲ, θὐ ἀλλ' κλοις
διαδεχομένοις τροχοὺς ἢ, αὐτὶ τ'
κύκλοις. δρόμοις. Τελῶν ἢ, αὐτὶ
τ' τελέσων. ἴσθι φησὶ νοῦ πολλοῖς
δρόμοις ἡλίου τελέσων. Εχεις
βάλλων. ἀντὶ τ' ἔβαλες. Τυ-
χὴν τ' ἀτίμ. τὴν τ' ἀνπαγόνης.
Α νόσιος. νῦν δ' μὲν τυχόντα τῶν ὁ-
σίων λέγει. Ων οὔτε σοὶ μέτε
στιν. ἐξουσία δέδοται. λέγῃ δὲ τ'
νεκρῶν. ἐκ σοῦ δ' βιάζονται μὴ οἱ ἄ
νω θεοί τ' χειν αὐδ' ἄνω ἅπαφον.

ΥΣΤΕΡΟΦθόροι. αἰ ὕστερον μέλλουσαι βλάψειν. ἡ δ', λοχῶσι, τὴν οὐ πρόσχημα, ἀλλὰ τὴν ἔσω ὕστερον ἀποφυτὶ πημορίαν δηλοῖ. δ' ἀρσενικὸν λέοντι τῷ θηλυκοῦ ἔταξεν. ὡς καὶ δ', σωτῆρι ψυχῆ. Κατηγορωμένος. ἀργύρῳ πειθείς. φανεῖ. σείσει. Χρόνου βριθή. αὐλὶ τῷ αὐλαβολή. Ανδρῶν γυναικῶν. λείπει ὁ καὶ. αὐδρῶν, καὶ γυναικῶν. Εχθροὶ ἢ πᾶσαι. ἢ θηβαίοις ἐχθραί, ἢ θεοῖς θεοῖς. αἱ πόλεισ δ' ἔφησιν ὧν ἄρχεις, ἐπανάσσον ταύροι. Καθηγιάζων. μῶν ἄγγελοι ἐκόμισαν. Εστιοῦχον ἑστιοῦχον πόλιν. αὐτὶ τῷ ἐπὶ τὴν ἑστίαν τῶν πόλεως. Εστιοῦχον ἢ, τὴν ἔχουσαν ἑστίαν, ἢ δωμούς. Τοιαῦτα. λυπεῖσ γάρ. βιαῦται κατὰ φρένα καρδίας σου ῥεύματα ἀφῆκαν μῶν θυμοῦ. ἢ ἀφ' θυμῷ τῷ κακῷ δίας σου. λείπει ἢ ἡκατά. Τῶν κρέ σὺ θάλπῃσ. τὴν βριμύτητα. δ' ἐμπεσημόν. δ' ἰόν. θάλπῃς δ' καῦμα. ἐκ μεταφορᾶς λέγει ἑρπετῶν. ἐκεῖναι θερμαινόμεναι, δ' ἰὸν ἀφίησι. διὸ ἐν θέρει μᾶλλον ἰχθύουσιν. Εξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ τὴν δ' ἐκ μελαίνης. αὐτὶ τοῦ ἀπὸ κρέ νεότητος ἄχρι γήρως. Λακεῖν. φθέγξασθαι. Τότ' εἰκάθειν. δ' μῶν ἐπιχωρεῖν, λευκόν. δ' ἢ αὐτὶ πᾶν τε βλαβῆναι πάρεστι. Σωτέμνουσι γάρ. Βιαίως κατακόπτουσι. ἢ βλάπτουσι. Οἵμοι μόλις μεν. μόρῳ μεθίεσθαι τῷ προτέρας γνώμης. Δυσμαχητέον. πρεσβεύεσθαι δ' φῦς, Δρᾶν νῦν. αὐτὶ τῷ δρᾶσον.

ρύτων σε λαβοντῆς ὑστροφθόρος
λοχῶσιν ἅδου, Θεῶν Ερινύες,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
μὴ ταῦτ' ἄθρησον, εἰ κατηγορεῖσθ' ἐγώ
λέγω. φανεῖσθ' οὐ μακροῦ χρόνου τριβῇ,
ἀνδρῶν, γυναικῶν, σοῖς νόμοις κακὰ μαθοῦσα.
ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι πόλεις παραλαστητὸν πόλις.
ὅσων ὤνθρακας ἢ κύνες καθήγισαν,
ἢ θῆρες, ἢ τις πτηνὸς οἰωνὸς, φέρων
ἀνόσιον ὀσμὴν ἑστιοῦχον ἐς πόλιν.
τοιαῦτά σοι. λυπεῖσ γὰρ. ὥστε τοξότης
ἀφῆκα θυμῷ κνίσιας τοξεύματα
βέβαια. σὺ θάλπῃς οὐχ ὑπεκφεύξιμα.
ὦ παῖ, σύ δ' ἡμᾶς ἅπαντας νόμοις, ἵνα
δ' θυμὸν οὕτως ἐς νεωτέρους ἀφῇ,
καὶ γνῶ σφρένων τὴν πλῶσαν ἡσυχώτεραν.
δ' νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν, ἢ νῦν φέρει.
ἀνὴρ ἄναξ βέβηκε λευκὰ θωΐσσων.
ὠθῶ σάμεθα δ' ἐξότου λευκὴν ἐγὼ
τὴν δ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μὴ πώποτ' αὐδὴν ψευδῆ ἐς πόλιν λαβεῖν.
ἔγνωκα κἀξέπραξα, Θεσπρωτὸς φέρων.
Τό, τ' εἰκάθειν γ' λευκόν. αὐτὶ πάντα δ'
Ατὴ πατάξαι θυμὸν, ἐν λευκῷ πάρα.
βίβου λίας πλῆ πᾶ Μενοικέως Κρέων.
τί δῆτα χρὴ δρᾶν, φάζε. πίσομαι δ' ἐγώ.
ἐλθὼν, κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης
ἄνες. κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
Θ' παῦτ' ἐπαινεῖς, Θ' δικεῖς πρεσβεύειν;
ὅσον γ' ἄναξ τάχιστα. Σωτέμνουσι
Θεῶν πρόνοιαι θὼ κακόφρονας βλάβαι.
οἵμοι. μόλις μῶν, κνίλλας δ' ἐξίσαμαι
δ' δρᾶν. ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.
δρᾶ νῦν τά δ' ἐλθὼν, μηδ' ἐπ' ἄλλοισι βέπε
ὦ δ' ὡς ἔχω στείχομ' ἄν, οἵτ' ὀπάονες,
οἵτ' ὄντες, οἵτ' ἀπόντες ἀξίνας χεροῖν

ΕΙΣ Επόψιον τόπον. Φανερὸν δ' ὕψος. Φησὶ δ' ὄν τάφον. Δόξαν τῆδ' ἐπέσχεν φήν. δικήσω μετέσχεν φήν. Δέδικα μὲν. δέδικα γάρ φησι μὴ οὐκ ἔστι καλὸν δ' νομοτεθεῖν καινά. ἀλλ' ἄμεινόν ὅστις δ' πείθεται τοῖς ἀρχαίοις νόμοις. Πολυώνυμε. ὦ δόνυσε. οἱ μῶν βάκχον. οἱ ἴαχ. οἱ λύκιον. οἱ εὔιον. οἱ θύραμβ' αὐ δ' καλοῦσιν. Αμφέπεις Ιταλίαν. δ' πλυάμπελον χώρας. Παγκοίνοις ἐλευσινίας. ἐν οἷς πάντες σωπάτητε δ' τὰς πανηγύρεις. ἢ δ' δ' τὴν θεὸν πάντας βρέφη. ἢ ὅτι κοινὰ τὰ μυστήρια δόμησε Θ' δυόνυσ. Δῃοῦσ ἐν κόλποισ. αὐτὶ τῷ ἐν τοῖσ πεδίοισ. Ωβακχεῦ βακχᾶν. τῶν βακχῶν βακχᾶν τά. Μητρόπολιν. τὴν πόλιν τὴν μητρός σου. Αγείουτ' ἐπὶ πορᾶς δράκοντος. παρὰ δ' τόπῳ ἐν ᾧ ἐπαύρησαν οἱ ὁσίλοντες τῷ δράκοντος. Σέ δ' ὑπὲρ δ' πλόφοσ πέτρας. τῷ πηνασσοῦ δ' πλονόπ. τριοῦτο γάρ ὅστις δ' ὄρος.

ὁρμᾶσθ' ἑλόντες, εἰς ἑπόψιον τόπων.
ἐγὼ δ' ἐπεσθ' ἢ δόξα τῇ δ' ἐπέσχεν φήν,
αὐτός τ' ἔδησα, ἢ πρὸν, ἐκλύσομαι.
δέδικα μὲν δὴ μὴ θεοὺς καθεσθῶτας νόμοις
ἄμεινον ἢ σώζοντα, δ' νῦν βίον τελῶν.
Θ πλυώνυμε κασμείας
νύμφας ἄγαλμα, Θ διὸς
Θ βυβρεμέτα γένεθ',
κλυτὰν ὃς ἀμφέπεισ
Ιταλίαν, μέδεισ ἢ παγ-
κοίνῳ ελευσινίας
Δηοῦς ἐν κόλποις
ὦ βακχεῦ, βακχᾶν μητρόπολιν θήβαν
ναίων, πρὸ ὑγρὸν Ισμηνοῦ
ῥέεθρον, ἀγρίου
τ' ἰοῦ πορᾶς δράκοντος.
σέ δ' ὑπὲρ πλόφου πέτρας
σέρφ' ὅπωπε λιγυὸς ἐν
θα Κωρύκια νύμφαι
στίχοισι βακχίδες,
Κασταλίας τε νᾶμα. καί
σε Νυσαίων ὀρέων
κισσήρεις ὄχθαι, χλωρά τ' ἄκτα
πλυσταφύλοσ πέμπει
ἀμβρότων ἐπέων θυάζοντων
θηβαίας ἰοῦσκοπεῖν τ' ἀγυιάς.
τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾶς
ὑπερτάταν πόλεων,

πῶν. μῶν δυσφημίας θυοῖ λεγόντων. ὅς ὅδ' ἔστιν ὑμνῶν δυόνυσ

ΚΕΡΑΥΝΙΑ. κέραυνοβλήτῳ. Ἐστὶ νόσημ ολεῖν. λείπει θέλησον. ἢ ἀπὲμφαγον, αὐτὶ προσακτικοῦ. Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτύν. ἀντὶ τ. παρνησίας ὑπὲρ κλιτύος. οἷον ἀφ' γῆς. ἢ ἀνύγρας. Ἡ στονόεντα πρεμόν. ἢ στονόεντος δ' πρεμοῦ. Ὁ ὁ
» πρικτὴς, Οσ' ἔστενεν οἱ σματα θύων. στονόεντα δὲ ἂν ἠχώδη ἀφ' τὰ κύματα.

πρεμὸν ἦ ἔνιοι, ἂν ὢν βύοσας
εἰσ ἐοικοτίαν. οἱ σ' ἐ, τὴν σικελι
κὴν θάλασσαν. Ἰὼ πῦρ πνεόντων
χεραγέ. τῶν πυρπνόων ἄσχων
ἐστίσκοπε. Ὁ δὲ ἀθέριος πημᾶ
ται ὡς ἡ βύρισθεὶς ἐν βάκχαις,
φησὶν αὐ ἂν ἐν ἀθῆρι κατοικεῖν.
Α ΑΛΛ. χεραγέ. ἂν χορὸν ἄγων.
ἢ τῶν ἄστρων χορηγέ. κατὰ γὰρ
πινα μυστικὸν λόγον, τ ἀστέρων
ἔστι χορηγός. Καὶ νυχίων φθεγμά
τ ἐν νυκτὶ βύφημιῶν. καὶ ὕμνων.
ἐν νυκτὶ ἢ αἰ μονισθαὶ χορεῖαι
γίγνον. ὅθεν ἡ νυκτέλιος. καὶ βύ
» ριπίσθης, Νύκτωρ τὰ πολλὰ, σημ
» νότητ' ἔχει σκότος. Περιπόλοις.
τοῖσ ἱερείοισ. τοῖσ σοῖσ ἀκο-
λούθοισ. Ὁ ἐν νάξῳ ἢ πημᾶτ.
ὅπ ἐκεῖ τῇ ἀγιάλλῃ βεγένερ. ἄγ
Α ἴσε μαινόμενα. λείπει ἢ πολὺ,
ἵν' ἦ, αἵ πινες πολὺ σέ. Οὐκ ἐσθ'
ὁπῖον σάντα. ὅπως λήπτε δε
ξιωκότα, εἴτε καλῶσ εἴτε ἐνα
τίωσ. Καὶ τύχη καταῤῥέπει,
πίπτει. καταβάλλει. γραφέται
δέ, καταῤῥέπει. ὅθεν πίπτειν λέ
γει. Ὡσ ἐμοί πτε. λείπει ἐσ ὁκέ.
Κ καὶ νῦν ἀφεῖ πάντα. ἀπολέλυ
ται. ἀπόλλυται. Οταν προ
λῶσιν. ἀπολέσωσιν. Οὐ τίθη
μ' ἐγὼ οὐ τίθημί φησιν ἐν τοῖσ ζῶ
σι δ' τοιοῦτον. οἷον, οὐ νομίζω
ξῆν ἐκεῖνον δ' ἄνδρα, ὃν ἂν προλῶσιν αἱ ἡδοναί.

μαξὶ Ὦ κεραυνίαι.
Ὦ νῦν ὡς δικαίας
ἔχεται πάνδημοθ πόλις
ἐστὶ νόσημολεῖν
καθεζομένῳ πρὸ Παρνησίαν
ὑπὲρ κλιτύν, ἢ στονόεντα
πρεμόν.
ἰὼ πῦρ πνεόντων
χοραγὲ ἄστρων, ἃ νυχίων
φθεγμάτων ἐπίσκοπε
πᾶν Διὸς γένεθλον,
προφάνηθι Ναξίαισ
σαῖς ἅμα βοδιβόλοις
θιάσοιν, αἵ σε μαινόμεναι
πάννυχοι,
χορεύουσ' δ' ἂν ταμίαν Ιακχον.
Καδμοσ πάροικοι, Ὦ λόμεον Αμφίονοσ,
οὐκέθ' ὁμοίαν σάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον
οὔτ' αἰνέσαιμ' ἄν, οὔτε μεμψαίμην πρέ.
» Τύχη ἢ ὀρθοῖ, Ὦ τύχη καταῤῥέπει
» Τὸν δ' τυχοῦντα, τόντε δυστυχοῦντ' ἀεί.
» Καὶ μάντις οὐδεὶς τ καπεσώτων βροτῶν
Κρέσσον δὴ ἦν ξυλλαβεῖν ὡσ ἐμοί πτε,
στόμασ μὲν ἐχθρῶν τὴνδε Καδμείαν χθόνα
λαβόντε χώρας παντελῆ μονδυχίαν,
εὐθῦνε, θάλλοντα δ' πενεῖ τέκνων τροφᾷ.
» καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα. Τὰσ δὲ ἡδονάσ,
» Οταν πολλῶσιν ἀνθρὸσ οὐ τίθημ' ἐγώ.
» Πλούτει τε κατ' οἶκον εἰ βούλῃ μέγα,
» Καὶ ζῇ τύραννον χῆμ' ἔχων, ἐὰν δ' ἄπῃ

» Τούτων δ' χαίρειν, τἄλλ' ἐγὼ κάπνου σκιᾶς
» Οὐκ ἂν πριαίμην αὐδρὶ πρὸσ τὴν ἡδονήν.
Χο τίδ' αὖ τόδ' ἄχθοσ βασιλέων ἥκεισ φέρων;
Ἀγ τεθνᾶσιν. οἱ δὲ ζῶντες, αἰτίοι θανεῖν.
Χο Ὦ τὶσ φονεύει; τίσ δ' ὁ κείμενοσ; λέγε.
Ἀγ Αἵμων ὄλωλεν, αὐτόχειρ δ' αἱμάσσετο.
Χο ὤστερα πατρῶασ, ἢ πρὸσ οἰκείασ χολῆσ;
Ἀγ αὐθ' πρὸσ αὐτ πατρὶ μηνίσασ φόνου.
Χο ὦ μάντι, ρὔτῆσ ὡσ ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσασ.
Ἀγ ὡσ ὦδ' ἐχόντων τἄλλα βουλεύειν πάρα.
Χο Ὦ μὴν ὁρᾷ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ
σάμαρτα τὴν κρέοντοσ ἐκ δ' σωμάτων
ἢ τοι κλύσασα παιδὸσ, ἢ τύχη πάρα.
Βο ὦ πάντεσ ἀστοί, τ λόγου γ' ἐπῆλθόμην
πρὸσ ἔξοδον στίχουσ Παλλάδοσ θείας,
ὅπωσ ἰκοίμην βύσμάτων πρόσ γλωσσ.
ἡ τισ χάνα γε κλεῖθρ' ἀνάσσεται πύλησ
χαλῶσα. καί με φθόγγ θ οἰκείασ κακοῦ
βάλλει σ' ὤτων. ὑπῆλία δ' ἐ κλίνομαι,
δείσασά πρὸσ σ μωαῖσι, κἀπὸ πλήσομαι.
ἀλλ' ὅσ τισ ἦν ὁ μῦθοσ, αὖθισ εἰπάτε.
κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειροσ οὐσ' ἀκούσομαι.
Ἀγ ἐγὼ φίλη δέσποινα, ἡ πρὸν ἐρῶ,
κοὐδ' ἐν πρήσω τ ἀληθείασ ἔπη.
τί γὰρ σε μαλθάσομ' ἄν, ὧν ἐσύστερον
» ψεῦσται φανούμθ'; Ορθὸν ἡ ἀλήθειά ἀεί.
ἐγὼ δ' ἑσῶ πομπὸσ ἑσπόμην τ ὄσσει
πεδίον ἐπ' ἄκρον. ἔνθ' ἔκειτο νηλεὲσ
κυνοσπάρακτον σῶμα πολυωνύμου Ἕτ.
Ὦ δ' μὲν, αἰτησάντεσ ἐνοσίαν θεὸν,
Πλούτωνα τ' ὀργὰσ δυσμενῆ κατασχέθειν,
λουσάντεσ ἀγνὸν λοετρὸν, ἐν νεοσπάσι
θαλλοῖσ ὁ λὴ λέλειπτο, συγκατήθομεν.
καὶ τύμβον ὀρθόκραυνον οἰκείας χθονὸσ
χώσαντεσ, αὖθισ πρὸσ λιθόστρωτον κόρης
νυμφεῖον ἄδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν.
Φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
ἄλλωσ. Αφεῖτη πάντα. ἡ μετα
φορὰ ἀπὸ τ παιζόντων τοῖσ κύ
βοισ. ἢ ἀπὸ τῶν ἀλιέων. ὁλοσ τ ἢ
τ δικτύου ἄφεσισ. Καὶ ξῇ. αὐτὶ τοῦ ζῇθι, προσακτικῶσ. Τἄλ
λ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶσ. τὰ πόλοι παρ' ἂν ἀχθέσθ τινοσ πρὸ
αίμην. Οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι. ῥύ
σιον δ' ἐ τ θανεῖν αἰτίοι ἐγένοντο
οἱ ζῶντεσ. Πότερα παῤῥώασ. ἢ
χ', ὅπ ἔρωτα πότερα παῤῥώασ
ἢ πρὸσ οἰκείασ χόρδσ ἄκουσασ;
ἤδη ὅπ αὐτόχειρ ἀπέθανεν. Τοῦ
λαιαν δύρυδίκιον, ἁσίοδοσ ἡνιό-
» χην αὐτὴν καλῶ. Ικετο δ' ἐσ
» κρέοντα τὴ ἡνιόχην. Ομοῦ ἐγγύσ.
Κλύσασ παιδόσ. λείπει ἢ πρῖ. ἵν'
ἦ, πρὸ τ παιδόσ. Ἡ τύχη πά
ρα. ὅ ὅσιν ἐκ τύχησ. Εὐμάτων
προσήγορον. ἀνύχων προσαγ
ρεύσασ. Ανακτόσ. δυσχερῶσ δ'
ναστομένησ, Ὦ αἰσχυνομένησ,
Α πταλάσομαι. ἐκπλήττομαι. Πα
ρήσω. πλαλιμπάνω. Μαλθάσ
σειμ' ἄν. ἀπατήσαιμι. Ενθ' ἔκει
το νηκρέσ. ἀντὶ τ ἐλέουσ μὴ το
χόν. Καὶ δ' ἐν μέσ. πρὸσ δ' ἔξησ. ἡ
δ' ἐν μὴν λούσαντεσ. Ενοσίαν θεόν.
Τὴν ἑκάτην. ἢ τὴν πρὸστρόφον. Οαλ
λοῖσ. ξύλοισ. Συγκατήθομεν.
συγκατεκοίμθη. Οσθόκρανον.
ὑψηλόν. Νυμφεῖον. δ' ἐν νυμφῶνα.

Κτέρισιν. ἢν κακὸκτέρισιν τ' αὖ
πηγόνης τόκον. ἢ δ' ὃν μὴ σξάμε-
νον ἐντάφια. Ασημα σοδιβαί
νει βοῆσ. τὰ κακὰ σύμβολα δὲ
βοῆς σοδισοι χίζεται. Ιτ' ἄσον.
προσέλθετε δηλονότι. Αεμὰν
χώμαθσ. τὴν ἐκ λίθων ἁρμονί-
αν τ' τάφ. ἢ δ' ὑ ἡλον μέροσ
τ' χώματος δ' ἡρμοσμένον λί-
θοις. Λιθοπαλῶς λίθου ἀσο
σαθέντ' ὅτως εἰσέλθη ὁ αἵ-
μεων. ἢ ὑμεῖς ἀπαπάσαντες ἀθρή
σατε. Η θεοῖσι κλέπομαι. ἢ ἀ-
πατῶμαι ὑπὸ τῶν θεῶν. Ηθροῦ
μεν. ἐθεωροῦμεν. Βρόχω μιχώ
λει. μιχώδη βρόχον λέγει, ὅς πι
ἦν αὐτῇ ζώνη ἀπ' σνδάνος. Κα
θημμένην. δν βάχηλον δεδεμέ
νην. Πτύσας προσώπω. ὅιον ἀσο
σραφεὶς ἢ σκυθρωπάσας, ἢ ἐκ
τ' προσώπου καταμεμαμμένος.
οὐ κυρίωσ προσπίπτουσας ζῶσ πα
ρὶ ὡσι ἢ ἡμεῖσ ἐν τῇ σωηθείᾳ
φαμεν. κατέπηυσεν αὐτο. ὁ ὃδε
κατεφόνησε τ' λόγον αὐτ'. οὐχ
εἵλκε ἢ δ' ξίφοσ κατὰ τοῦ πα-
ρὸς ὥσπερ ὤειρ. εἶπε γὰρ ἄνω, ἢ λ'
δν θανεῖ. ἢ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά. ὁ
ἄγγελος ἢ οὕτω νομίζων ἀπαγ
γέλλ. Διαπλοῦσ κνώδοντας.
αὐτὶ τ' σπλᾶσ ἀκμάς. ἀμφη-
κεσ δ' ξίφοσ. κνώδων λέ, δ' ὀξὺ
τοῦ ξίφους, πλὰ δ' κώπην ῥῖς ὁ
δοῦσι. Μέσον ἔγχοσ. δ' ἔγχοσ οἱ
βαρβαρικοὶ ἢ ἐπὶ ξίφοις λαμβά
νουσι. Φοινίου σταλάγμαροσ. τὴν
πνοὴν τ' φοινίᾳ σταλάγμαροσ ἐκ
κλύει τισ ἄκτέριστον ἀμφὶ πάσάθ',
ἢ σὺ σώτη κρέον τισημαίνει μολών
δὲ λ' ἀθλίας ἄσημα σοδιβαίνει βοῆσ
ἕρπυτι μᾶλλον ἄσον, οἰμώξας λ' ἔπος
ἵημι δυσθρήνητον. ὦ τάλασ ἐγώ.
ἆρ' εἰμὶ μάντισ; ἆρα δυστυχεστάτην
κέλευθον ἕρπω τ' πεζελθυσῶν ὁδῶν;
παιδὸς μελαίνῃ φθόγγος. ἀλλὰ πρόσπολοι.
ἴτ' ἄσον ὠκεῖσ. καὶ πᾶσ ἁνάντες τάφῳ,
ἀθρήσατ' ἁρμὸν χώματος λιθοπαδῆ,
λύντες πρὸσ αὐτὸ σόμιον, εἰ δ' ὃν Αἵμονος
φθόγγον σωίημ', ἢ θεοῖσι κλέπομαι.
τάδ' ἧξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν
ἠρουῦμεν. ἐν δὲ λοιδίῳ τυμβεύματι,
τὴν μὲν, κρεμασθὴν αὐχένος κατείδομεν,
βρόχῳ μιχοῦσ' σνδόνοσ καθημμένην.
Τὸν δ' ἀμφὶ μέσῃ σοδιπετῆ προσκείμενον),
δύνῆς ἀπριμώξοντα τ' κάτω φθοράν,
ἢ παῖδος ἔργα, ἢ δ' σύσκιον λέχος.
ὃν δ' ὡς ὁρᾷ σφε, σύντονον οἰμώξας, ἔσω
χωρεῖ πρὸσ αὐτόν. κἀκακωκύσας, καλῶ.
ὦ τλῆμον, ὅιον ἔρεξεν ἐργάσαο; τίνα
νοῦν ἔσχες; ἐν ζῶσ, ξυμφοραῖσ διεφθάρης;
ἔξελθε τέκνων ἱκέσιός σε λίασομαι.
τόν δ' ἀγρίοισ ὅασοισι παπήνασ ὁ παῖσ,
πλύσας προσώπῳ, κοὐδὲν ἀντειπών, ξίφοσ
ἕλκει δίπλουσ κνώδοντας. ἐκ δ' ὁρμωμένου
παῖδος φυσᾶσιν, ἡμπλακ'. εἰθ' ὁ δύσμορος
αὐτῷ χολωθεὶσ, ὥσπερ εἶχ' ἐπενθεὶσ,
ἤρσε πλευρᾶς μέσον ἔγχοσ. ἐσ δ' ὑγρὸν
ἀγκῶν', ἔτ' ἔμφρων πεθένῳ προσπίνασ',
φοινῶν, ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν
λευκῇ πελευᾷ φοινίᾳ σταλάγμαροσ.
κεῖται ἢ νεκρὸσ σοδὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
τέλη λαχὼν σύλαιος εἰν ἄδου δόμοισ,
σείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν,

ἴσῳ μέγιστον αὐχεῖ πρόσκειται κακόν.
Χο τί δ' τ' ἄνειπάσεισ; ἢ γυνὴ πάλιν
φούδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.
Αγ κἀμὲ σὸ τεθάμβηκ'. ἐλπίσιν ἢ βόσκομαι.
ἄχη τέκνου κλύουσαν, ἐσ πόλιν γόοις
οὐκ ἀξιώσειν. ἀλλ' ἐπὶ σέπησ ἔσω
δμωσὰσ προθήσειν πένθοσ οἰκεῖον σένειν.
γνώμησ γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἁμαρτάνειν.
Χο οὐκ οἶδ', ἐμοισὶ δὲ μὴ τ' ἄγαν σγὴ, βαρὺ
δάκει προσεῖναι, χ' ἡ μάτην πρὸ ἢ σοή.
Αγ ἀλλ' εἰσόμεσθα μῆτα κατάχετον
κευφὴ καλύπτη κλία θυμουμένη,
δόμοις πεπασίχοντεσ. εὖ γὰρ δὴ λέγεισ.
καὶ τ' ἄγαν γὰρ ἐσίπυ σγῆσ βάρος.
Χο μὴν ὅδ' ἄναξ αὐτὸσ ἐφήκει
μνῆμ' ἐπίσημον δυστυχοῦσ ἔχων.
εἰ θέμισ εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοίαν
ἄτην, ἀλλ' αὐτὸσ ἁμαρτών.
Αν ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων,
ἁμαρτήματα στρεπτὰ,
θανατόεντ'. ὦ κτανόντασ τε, καὶ
θανόντασ βλέποντεσ
ἐμφυλίοις.
ἰὼ μοι ἐμῶν ἄνολβα
βουλευμάτων.
ἰὼ παῖ. νέοσ νέῳ ξυμμόρῳ,
αἰ, αἰ, αἰ,
ἔθανεσ, ἀπελύθησ
ἐμαῖσι, οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαισι.
Χο οἴμ' ὡσ ἔοικασ ὀφὲ τὴν δίκην ἰδεῖν.
ῥέ' ἔχω μαθὼν σείλαιοσ. ἐνδ' ἐμῷ κάρᾳ,
θεὸσ τότ' ἄσα τότε μέτα
βάροσ μ' ἔχαν,
ἔπαισεν ἐνδ' ἔσεισεν ἀγρίαισ ὁδοῖσ.
οἴμοι λεωπάτητον αὐχένων χαράν.
Φεῦ. φεῦ.
ἰὼ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.
Αγ ὦ δέσποθ', ὡσ ἔχωρτε κεκτημένοσ

τασ τελείουσ ἐκάλουν. Ελπίσι
ἢ βόσκομαι. Νομίζω αὐτὴν μὴ
βούλεσθαι δημοσίᾳ θρηνεῖν, ἀλλ' ἐν
ζῶσ οἰκήμασι τῶν θρασυνθέ
ντων. Γνώμησ γὰρ οὐκ ἄπει-
ροσ. οὐκ αὐόντοσ φησὶν ἁρ-
κεῖ, ὥστε δημοσίᾳ ὀλύρεσθαι. Α
μαρτάνειν ἢ, λέγειν νῦν, δ' ἐμφα
νῶσ θρηνεῖν. ἀλλ' εἰσόμεσθα. ἀλλ'
ἔσω ἀπελθόντεσ μαθησόμεθα,
μὴ πῃ μανιῶσ κεύφᾳ βουλεύ
ετ', αὐελεῖν ἑαυτὴν πειρωμένη.
Ε φηκει. ἀντὶ τ' ἥκει. Μνῆμα δ' ἢ
νεκρόν. οὐκ ἀλλοίαν ἄτην. οὐ δῆ
ἄλλον ἀποθανόντα. οὐκ ἐξ ἄλλο
νεκρωθέντα. Θανατόεντα. θανάτου
ἄξια. ἢ θανάτου αἴτια. Ανολβα.
αὐωφέλητα. νέοσ νέῳ ξυμμόρῳ.
νέᾳ ἡλικίᾳ ἢ καινοπρεπεῖ θανά
τῳ τετελευτήκασ. Δίκην ἰδεῖν. γρά
φεται ἔχειν. Αγρίαισ ὁδοῖσ. ἀγρί
αισ ὁρμαῖσ. Λεωπάτητον. τὴν
μὴ ὑβρεωσ ἀποθυμένην. ἢ τὴν
μεγάλωσ καταπατουμένην.
Α νζέπων χεράν. Τὴν χεράν λάξ πα
τήσασ. Τὰ μὲν πὸ χειρῶν. ὡσ τ'
κρέοντοσ δ' ἢν πᾶσα βασάζοντοσ

ΠΑΜΜήτωρ. ἡ κατὰ πάντα μήτηρ. ἐμφανῶς ὃ εἶπεν, ὅτι μὴ μέχρι θανάτου μήτηρ ἐστίχθη, μὴ ἑλομένη ζῆν μὴ ὄντος παιδὸς θάνατον. Κακάγγελτα. καὶ κὴν ἀπαγγελίαν ἔχοντα. Εὐτεξεργάσω. ἐπέσφαξας. Σφάγιον γυναικεῖον. ὃν ἀπὸ σφαγῆς τ' γυναικὸς μόρον. Ἐπ' ὀλέθρῳ τ' αἵμονος Οὐκ ἐν μυχοῖς ἔλιε. ἔγκέκλειστ' ἡ γυνή. Τἀναντία. γράφεται, τόνδ' ἔναντα. Οξύθηκρος. ὀξεῖαν λαβοῦσα πληγήν.

Η Δὲ βωμία πέσιξ. ὡς ἱερεῖον πόδὶ ὃν βωμὸν ἐσφάπη προπετής. ἄγ

Α ύει κελαινα. ἀπόλυται. Τοῦ κρέ πρὶν θανόντος μεγαρέως. ὡσ αὖθι προγαμηθείσης μεγάλῃ τινὶ πρὸ τ' κρέοντος. οἱ δέ φασι τ' μετοικέως τ' ἀποσφάξαντος ἑαυτόν. πρότερον δ' μεταρεὺς ἐκαλεῖτο. ἐν ᾗ ὑπὸ τυράννῳ οἰσίπου, ὃν ἄγ ἐφυμνήσασε. καταραξαμένη σοι ὡς παιδακτόνῳ. Ανέπλαυ φόβῳ. ἐσίδην, ἐταράχθην. Λυτεύαν γράφεται καὶ εἰαν. Τῶνδε κὰ κρέ κείνων. τ' τὴν γυναῖκα καὶ ὃν υἱὸν ἀπὸθανεῖν. Επισκήπτε. κακῶς ἐλέγου. τελευτῶσης αὖθι ἐνομίζε. ἐπιγράφε. Ποίῳ δέ. τίνι τρόπῳ φασὶ ἐλύερον ἐφέζερ εἰς φονάς. αὐτὶ τοῦ πρίῳ τρόπῳ ἄγ εἰς φόνον ἔπεσε. Τάλ' οὐκ ἐπ' ἄλλον. οὐδεὶς ἀνθρώπων ταῦτα ἐπὶ ἄλλον ἀπ' τ' ἐμῆς αὐτίας με ἄγ θαρασῃ. ὅ ὄζη, τ' σοῦ φόνε. ἢ οὐ-

τὰ μὲν, πρὸς χερῶν. τὰ δ', φέρεσθαι. Τάλ' ἐν δόμοις ἔοικας ἥκειν, ἢ τάλαν' ὀφθῆς κακά. (μοις τίλ' ἔστιν αὖ κάκιον, ἢ κακῶν ἔπι; γυνὴ τέθνηκε τῆδε παμμήτωρ νεκροῦ, λύσσης ἄρτι νεοτόμοισι τραύμασιν. ἰὼ δυσκαθαρ ρες ἄδου λιμήν, τίμ' ἄρα τίμ' ὀλέκεις; ἰὼ κακάγγελτά μοι πρόπεμπας ἄχη, τίνα θροεῖς λόγον; αἰ. αἰ. ὀλωλότ' ἀνδρ' ἐπεξειργάσω. τί φῆς ὦ ξένε; τίνα λέγεις μοι νέον λόγον; αἰ. αἰ. αἰ. σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ, γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον. ὁρᾶν πάρεστιν. οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι. οἴμοι. κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον ἐλέσθαι τάλας. τὶς ἆρα τίς με πότμος ἔτι δοκεῖ; ἔχω μὲν ἐν χείρεσιν ἀρτίως τέκνον, τάλας. τὸν δ' ἐναντία προσβλέπω νεκρόν. φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία. φεῦ τέκνον. ἀλλ' ὀξύθηκτος, ὥστε βωμία πέριξ, λύει κελαινὰ βλέφαρα. κωκύσασα μὲν τ' πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλῄδον λέχος. αὖθις δὲ τ' δε. λοίσθιον δέ σοι κακὰς πράξεις ἐφυμνήσασα τῇδε παιδακτόνῳ. αἰ. αἰ. αἰ. αἰ. αἰνέπλαυ φόβῳ. τίμ' οὐκ αὐτάεται ἔπασέ τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει. δείλαιος ἐγώ. φεῦ. φεῦ. δειλαίᾳ δ' ἐσυμέκραμα δύᾳ. ὡσ αὐτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων πρὸς τ' θανούσης τ' δ' ὄσκήπτε μόρῳ. πῇ ἦ κάτω λύσασ' ἐν φονᾶς ξόῳ; παίσασ' ὑφ' ἧπερ αὐτόχειρ αὐτὴν, ὅπως παιδὸς τόδ' ἤθετ' ὀξυκώκυτον πάθος. ὦμοι μοι. τάλ' οὐκ ἐπ' ἄλλον ἐροτῶν

δεῖσ' ἂν εἰ πρὶ ἕτερον τ' ἀνθρώπων ἄλιον ἀλλ' ἐμέ. Τὸν οὐκ ὄντα. ὃν οὐκ ὄντα ὅλεσ. μᾶλλον δ' ἐμησένα. Κέρδη πραινεῖσ' εἶπι κέρδος ἐν κακοῖσ. κέρδος μεταφονεῖσ' ὃν θάνατον. πρὸ τούτου τ' τὰ κράτιστα κακὰ πάσχειν ἀσετῃ, ὃ βραχὺ γίγνεται. ῥυτέσιν, ἐλάχιστα γίγνεται. ἐν ἄλλοις δὲ οὕτω. τὰ μικρὰ τ' κακῶν λιθτελέστερά ὄστιν ὡς ἂν κακά. ἢ οὕτως. τὰ ἐν πρὶ κακὰ ἂν ἐλάχιστα ᾖ, κράτιστά ἐστιν. ἢ οὕτως. βραχέα τ' τὰ κακὰ, ἐάν τις αὐαχερῇ. ἢ τὰ μικρὰ τ' κακῶν, λιθτελέστερά ὄστι. ὅτ' τ' ταχέως φεύγῃν τὰ ἐν πρὶ κακὰ, κράτιστόν ὄστι. Φανήτω μόρων, ὁ ἐμὸς θάνατος μείξων ῥύτων τ' κακῶν. Τερμίαν. τ' τελευτ' πρασκευαστικήν. τέσμα δ' τέλος. Μέλλοντα ταῦτα. δεύτερα. Οἷσι χρή. ῥῖσ θεοῖς. Αλλ' ὧν ἐρῶ. ὧν βούλομαι τυχεῖν, ταῦτα ἠυξάμην. Πάντα τ' λέχρια. ἤγγιω. πλαγια ἢ πεπλωκότα. τὰ μὲν ἐν χερσί, τὰ δ' ὠθῇ τῇ κεφαλῇ. Δυσκόμιστος. ἀφόρητος. Πολλῷ δ' φονεῖν. δ' καλῶς φονεῖν, πρῶτόν ὄστιν δυσμονίασ, ἢ ῥῖσ ἀνθρώπισ ὀχθοκώτερον. Μεγάλοι δὲ λόγοι. ἀμεγαλοῤῥημονίαι τ' ὑπερφάνων, ζημωθείας μεγίστας ῥῖσ κεκτημένοις ἐπάγουσαι, τελθτᾶσ ον διδάσκουσ δ' φονεῖν. καὶ ὁ πρὶπ τὴς, ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. Ισέον δ' ὅτι διαφέρει τ' δυριπίδου αὐζυγόνης αὖτη, ὅτι φωραθεῖσα ἐκείνη, δ' δν αἱμονος ἔσω τας ὀργεδ' ὀθῇ πρὸσ γάμον. ἐνταῦθα δὲ ῥύναντίον.

ἐμᾶς ἁρμόσει πότ' ἐξ αὐτίας.
ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκτανον. ὦ μέλε
ἐγὼ φαμ' ἔτι μον. ἰὼ πρόσοι λοι,
ἄγε τέμ' ὅπ τάχος ἄγε τέμ' ἐκπρολὼν
ὃν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα.
χο κέρδη πραινεῖσ, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖσ.
βράχιστα δ' κράτιστα τάν πρὶν κακά.
κρέ ἴτω ἴτω.
φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμοὶ
ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἡμέραν
ὑπαρ. ἴτω. ἴτω.
ὅπωσ μηκέτ' ἄμ' ἄλλ' εἰσίδω.
ἄγ μέλλοντα ταῦτα, τ' προκειμένων, τί χρὴ πράσειν; μέλει δ' τῶνδ', ὅθισι χρὴ μέλειν.
κρέ ἀλλ' ὧν ἐρῶ μὲν, ταῦτα συμπαρευξάμην.
ἄγ μὴ νῦν προσεύχου μηδ' ἐν, ὡσ τε πεπρωμένοις οὐκ ἔστι θνητοῖσ συμφορᾶσ ἀπαλλαγή.
κρέ ἄγετ' ἄν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδών.
ὃσ ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἑκὼν κατέκτανον.
ὅσ σέ τ' αὐτάν. ὤμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω
ὅπᾳ πρὸς πότερον ἴσω. πᾷ θῶ.
πάντα δ'
λέχρια τάλ' ἐν χεροῖν τάλ' ἐπὶ κρατί μοι
πότμος δυσκόμιστος εἰσήλαλαρ.
χο Πολλῷ δ' φονεῖν δυσμονίασ
„ Πρῶτον ὑπάρχει. χρὴ δ' τάτ' εἰς θεοὺς
„ Μηδὲν ἀσεπτεῖν, μεγάλοι δ' ἐλόγοι,
„ Μεγάλασ πληγὰσ τ' ὑπερφυχον
„ Ἀποτίσαντες,
„ Γήρᾳ δ' φονεῖν ἐλίσδεξαν.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ.

Ο ἐν κολωνῷ Οἰδίπους, συγγνωμονούσης πως ἤδη τοῦ τυράννου τὴν παῖδα ἐκ προσώπου Οἰδίπους ἤδη γηραιὸς ὢν, ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης χειραγωγούμενος. ἦσαν δὲ τῷ ἀρσένων τοῦδε μὲν πατέρα φιλοστοργότεραι. ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ πυθόχρηστον, ὡς αὐτός φησι, χρησθὲν αὐτῷ πρὸ τῶν σεμνῶν καλουμένων θεῶν μεταλλάξαι τὸν βίον. τότε μὲν οὖν ἔσχοντες, ὡς δηλέγοντες πρὸς αὐτόν. ἔφασαν ἰσμήνην παραπεμφθεῖσαν, τὰ κατὰ τὸν πάσιν ἀπαγγέλλειν τοῖς θεοῖσιν, καὶ τὴν γενομένην ἄφιξιν τοῦ Κρέοντος πρὸς αὐτόν. ὃς καὶ πρὸς ἀπαγγεῖλαι αὐτὸν εἰς ῥυτὸν ἵππου, ἄπρακτος ἀπαλλάττειν. ὁ δή, πρὸς τὸν ὁπόσια μελλήσων τὸν χρησμὸν, οὕτω τὸν βίον καταστρέφει πρὸς τοῖς θεοῖς.

Τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν θαυμασίων ὃ καὶ ἤδη γηραιὸς ὁ Σοφοκλῆς ἐτέρπισε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ παρούσῃ, ἀλλὰ καὶ ἑαυτῷ λιμῷ. ἦν γὰρ Κολωνόθεν· ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἰδιοποιῆσαι. χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις δυνῶν ἀστραπήρους ἔστεψε, καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς κρατήσειν ὑπετίθετο ὁ Οἰδίπους, πρὸς ἀναφωνῶν ὅτι δασασιάσουσι πρὸς Θηβαίους περὶ τῶν κρείσσονων ἐκ χθονὸς ἐς δὲ τὸν αὐτὸν τάφον.

ΑΛΛΩΣ

Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οἰδίπουν, ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ Οἰδίποδι. πεπόηκε δὲ, καὶ ἀφῖκται εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὁδηγούμενος ἐκ μιᾶς τῶν θυγατέρων Ἀντιγόνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμενίσματι τῶν σεμνῶν Ἐριννύων, ὅ ἐστιν ἐν τῷ καλουμένῳ Ἱππείῳ κολωνῷ. οὕτω κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν ἵππειον, καὶ προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὁρεακόμοι ἵσανται. ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον, ἐνταῦθα δεῖν αὐτὸν τὰς φῆς τυχεῖν. οὗ μὴ ἔστιν ἑτέρῳ βεβήλῳ τόπος, αὐτόθι κάθηται καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται. ὁρᾷ γάρ πως αὐτὸν τὸ ἐντεῦθεν, καὶ πρεύεται ἀγγέλλων, ὅτι τις πρὸς τῷ χωρίῳ τούτῳ πεσκάθηται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐνχωροῦντα χήματα μαθησόμενοι τὰ πάντα. πῶς ἂν ἔτι καταλύων τὴν ὁδὸν πρείαν, καὶ τὴν θυγατρὶ διαλεγόμενον. ἄφατον δέ ἐστι καθόλου ἡ οἰκονομία ἐν δράματι, ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ ἐοικός.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ Ἱππείῳ, πρὸς τῷ ναῷ τῶν σεμνῶν. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Οἰδίπους.	Ἰσμήνη.
Ἀντιγόνη.	Θησεύς.
Ξένος ἀλήτης.	Κρέων.
Χορὸς ἀττικῶν γερόντων.	Πολυνείκης.
	Ἄγγελος.

Προλογίζει δὲ ὁ Οἰδίπους.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ.

ΤΕΚΝΟΝ τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας χώρους ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν; Οἰδίπους εἰς Ἀθήνας πραγνώμονος, ἐρωτᾷ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην. Τίς δὲν πλανήτην Οἰδίπουν. ἔστι μὲν ἀφ' ἑτέρας ἂς χῶρος λαμβάνων τὰ λέγειν οὕτω, τίς δὲν πλανήτην Οἰδίπουν λέξεται. ἢ τίς ἡμᾶς σήμερον ὑπολέξει. λύναι δὲ μὴ ῥᾴδιον ἀνωμάλως πεσεῖν. τίς μὴ πυσματικὸς κεῖμενος, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἄρθρου. ὥστε πόλις μετετάχθαι, ἢ δὲν λόγον ἔχειν οὕτως. τίνας χώρους ἀφίγμεθα. ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν, ἢ δὲν πλανήτην Οἰδίπουν λέξεται; ὅπου δὲ τὶς ἀντὶ ἄρθρου χρῶνται, Καλλίμαχός φησιν οὕτως. Ἰπεὶρ
„ ἄλλα κῆνος ἐνάδη ἀλκάθοον πις
„ ἄπυστος. ἀδικώτερον δὲ τὸ πρῶτον. Σπανίως δὲ τοῦτο ἐλέσι. τὸ κατὰ τὰ σπάνιον τοῦ αἰροῦντος ἁδομένοις. Μεῖον φέροντα. βραχύτερον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος. οὐ πόσας αἰτεῖς λαμβάνει. Καὶ τόδ' ἐξικοῦν. ὅμως ζῶν, ῥύσις ἀρκούμενος. Στέργειν δὲ ἀλύπαθαι με. ταῦτά με στέργει τὰ δυστυχήματα καὶ ὁ πλὶς πεπίνκε χρόνος,

Ἔκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας χώρους ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν; τίς δὲν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν τὴν νῦν, ὡς ἀνίστης δέξεται δωρήμασι, σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντες, τοῦ μικροῦ δ' ἧσσον μεῖον φέροντες; ὧν τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί. Στέργειν γὰρ ἀλύπαθαι με, χὠ χρόνος ξυνὼν
„ Μακρὸς μαλάσσει, καὶ δι' γενναῖον ζέον.
„ ἀλλ' ὦ τέκνον, θάκοισιν ἐν ποίοις ὁρᾷς, ἢ πρὸς βεβήλοις, ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν, σῶσόν με, κἀξίδρυσον, ὡς πυθοίμεθα ὅπου ποτ' ἐσμέν. μανθάνειν γὰρ ἥκομεν

καὶ δὲν ἐνδεῖ τοῦ πλείονος, ἢ τοῦ μὲν ἐλάσσονος, ἢ τοῦ μείζονος.

λύθαμεν ἅπαντ' ἀκηκοότες, πλὴν ἃ τὸν ὁσῶν μανθάνειν τι δεῖ πρακτέον ἡμῖν. Πάτερ παλαίπωρ' οἰδίπους. οὐκ ἐμπροσθεν εἶ βολομένη ὄψει παρὶ, παλαίπωρ) ἀπεκαλεῖ, ἀλλὰ τὸν παθοῦς πλησιῶσ' ὁ μέγεθος. παρεῖναι δὲ οἱ πλεῖοι δ' πνθεῖν φασι. ἢ ἀντίμαχος. Πῶς γὰρ οἱ γ' ἀλόχοισι ὅσι τεκέεσσιν ἕκαστος. πλὴν οὗτος ὃν, παλαίπορος ἐτυμολογεῖται. Ὡς ἀπ' ὀμμάτων πεύσω. γράφεται ὡς ἀνομμάτῳ. ὅδε ἐστιν, ὡς τυφλῷ σημαίνει, πεζὸς εἰσίν. ὡς ἂν εἰς πόσω ἀφορᾶν τεκμήραιο. ὡς ἂν τις τὰ ὄμματα πόρρω ἔχων.

ὡς ἀπεικάσαι. ὡς ἔστιν ἐκ προόψεως τεκμήραιτο. Πυκνόπτερος δὲ ἡροδότειος. ἴσον, καὶ ἀεὶ χῶρον. ἐκράτησε μεγάλῃ τῇ φάσει. ὥστε μέλισσαν αὐδὴν ἐκάλεσεν οἱ κωμικοί. βύστομοῦσιν. βύφθογγοῦσιν. βύφωνοῦσ' ἀδοῦσιν. Εὐ' ἀξέστου πέτρα. γράφεται πάλιν, ἐπὶ τὴ λιθίνου ἑάθρου. Περὶ σάλπιγξ ὁ σόν. ἢ ὡς ἥρμοζε γέρων. Χρόνος μὲν οὕνεκα. ἀντὶ τοῦ, δεδίσαγμαι γὰρ χρόνῳ δ' φυλάττειν σε ὁδηγήσας. σύνηθες δ' πρᾶγμα.

ἴσ δ' αὐτό. τοῦ μὲν χρόνου οὐ συνήμί σοι χάριν, οὐ χρεία μαθεῖν. οἰδίπου καὶ τέκνον, εἰ ὡ ἑρεῖ γ' ἐξοικήσιμος. ὅπ τυφλὸς εἰ μὴ ὅπ σεῖσε πέρμη αὐθίασ τυχεῖν. πᾶς γὰρ ὃς ἥνδε. τί ἥνδε; ὅπ αὐτὰί εἰσιν ἀθῆναι. Εμ οἰδίπου πόρων. αὐτὶ τοῦ, ὁδοιπόρων. διὸ δ' χ'. Τὰς γῆν ἀθήνας ὅδε ὃ δ' ἐν τῇ ἀτλικῇ ἐμὲν ὅδε. τίς οἰδίπους ἔδειν οὗρος ὁ σῆμος ἀγνοῶ. Η μαθεῖν. ἐρωτήσει ὁ λόγος. βούλει μαθεῖν τίς ὁ πρὸς τοῦ ἄστος τόπος; Εξοικήσιμος αὐτὶ τοῦ ἐνοικήσιμος. Οἴομαι δεῖν οὐδέν. οὐ σεῖν τοῦ προελθοῦσ' ἐρωτῆσαί με. ἰδοὺ μὲν αὐτὸς πάρεστι πρὸς οὐ εἰσόμεθα. ὅσον, οὐκέτι σεῖν ἔοικε προϊοῦσ' μανθάνειν πολὺ τοῦ τόπου. καλῶς δὲ τὰ τῆς οἰκονομίας, ἵνα μὴ μόνος ὁ οἰδίπους ἀπολειφθῇ. Η σεῦσ. κατ' ἐρώτησιν.

Χ' ὅπ σοι λέγειν. μὴ ὅπ σοι λέγειν εὔκαιρον νομίζεις, λέγε ἀκούεται γάρ.

ΤΗΣ ὑπὲρ τ' ἐμοῦ. ῥητέον, ὑπὲρ ἀμφοῖν ὀρθῶσης. Οὔνεκ' ἡμῖν ἄπορος. ὅπ ἄπορος ἡμῖν σκοπὸς ἀφίξαι ὥστε φάσαι πολὺ ὧν ἀγνοῦμεν. ἢ ὥστε φάσαι ἡμῖν ἅπερ λέξομεν

ξένοι πλὴς ἀσῶν ἂν ἀκούσαμεν, τελεῖν. πάτερ παλαίπωρ' Οἰδίπους, σύρρηγμεν ὁ πόλιν σέβουσιν, ὡσ ἀπ' ὀμμάτων πρόσω. χῶρος δ' ὅδ' ἱερός. ὡς σάφ' εἰκάσαι, βρύων δάφνης. ἐλαίας. ἀμπέλου. πυκνόπτερος δ' εἴσω κατ' αὐδὴν βύστομοῦσ' ἀηδόνες. οὖ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου. μακρὰν γὰρ ὡς γέροντ' πρου σάλπιγξ ἐδόκει. οἰδίπου κάθιζεν οὖν με, μὴ φύλασσε δ' ἡ πτῶλον. χρόνος μὲν οὖνεκ', οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε. οἰδίπου ἔχεισ' ἀπάξαι δὴ μ' ὅπου καθέσταμεν; τὰς γῆν ἀθήνας ὅισθ' ὅπου χῶρον, οὐ. πῶς γάρ πις ἥνδε ἄστυ ἡμῖν ἐμπόρων. ἀλλ' ὅς πις ὁ τόπος, ἤμαθε μολοῦσά πι; οἰδίπου ναὶ τέκνον, εἴ πέρ ἐσί γ' ἐξοικήσιμος. ἀλλ' ἔστι μὲν οἰκητός. οἶμαι δὲ σεῖν οὐδέν. ὦ ξεῖν' ἀγαθέ. τί δῆτα; ἐν ὧ βεβήκαμεν; ὅσ' ὅισθα κἀγώ, πάντ' ἴσθι κἀμὴ κλύων. χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ' ἔσ'. ἔχει δ' ἔνιν σεμνὸς Ποσειδῶν. ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς τιτὰν Προμηθεύς. ὧν δ' ἵδρυσείεισ τόπων,

μὲν. Πρὶν νῦν τὰ πλείονα. ἀπόσκοπ πρῶτον τὰ βάτ', τότε ἐρώτα. Χῶρον οὐχ ἁγνόν, οἷον, σοὶ οὐχ ἁγνὸν εἶμη μόνοισ ἱερεῦσιν. ἢ οἷον, οὐκ ἀνέμερον, βατόν. Α θικτος, οὐδ' οἰκητός. Φύλαρχός φησι δύο αὐτὰς εἶ. τὰ τε ἀθήνησιν ἀγάλματα λύσ. πολέμου δ' ἔξεισ αὐτὰς φησι. Τὰς πάνθ' ὁρώσας δύμφισας. ἰώ μοι δίης κρόνος φησὶ τὰς δύμφισας. ὡκ τὸ καλλίκομος γένερ σῆ φολίτη. Μοῖραί τ' ἀθάναροι τε ἐριννύες αἱ ὀλόφρονες. ἴσος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ μετέρα τὸ δύμφισιν δώνυμην αὐαγράφει. ἣν νομίζε εὐδηγῆν. ἔνιοι δὲ μεταβαλεῖν αὐτόν φασι δ' ὄνομα ἐπὶ ὀρέσῃ. τό τε γὰρ πρῶτον δύμφισας κληθῆναι. δύμφισις αὐτῷ πενομένας, κειθέν πνικᾶρ πὸ ἀθηναίοις. τε ὁλοκαυτώσαν παὐτᾶς ὅιν μέλασαν ἐνκλνία τ' πλοπεννησίας. Φιλήμονος ὁ κωμικὸς, ἐτέρασ φησὶ τὰς σεμνὰς θεὰς τοῦ δύμφισων. Εἰπρι λεώσνιν. ἀντὶ τοῦ αὐτάς. διὸ δ' χ'. Αλλα δ' ἄλλα χοῦ καλά. πὸ ὅσ) ἄλλοι ἄλλοις ὀνόμασι καλοῦσιν αὐτάς. ἄλλα ὀνόματα πὸ ἄλλοις καλὰ νομίζοντ. πὸ ἡμῖν ἢ, ταῦτα. δ' ὀνομάζειν αὐτὰς δύμφισας. Αλλ' ἴλεως μεν. ἵλεώ μοι αἰδύμφισσ. ἐγὼ δὲ οὐκ αὐσήσομαι ἐντεῦθεν.

Τί δ' ἔστι ὅτ' ἀντὶ τοῦ ἅτι οὐκ ἀνίσασι. Ξυμφορᾶς ξύνθημα. σύμβολόν μοι τοῦ συμφορᾶς. τὸ καταντῆσαί με εἰς εὐεννύων ἱερόν. Πρίν γ' ἂν ἐνδείξω. ἕως οὗ τῆ πόλει ἐνδείξω τί χρὴ πεῖν. Προσέπω. ἱκετεύω. Ο πυρφόρος θεός. ὄνομα σσ. Τιτὰν προμηθεύς. πὸ δὲ τοῦ προμηθέα τοῦδ' ἀκαδημίαν ὃν κολωνὸν ἱδρῦσθ. ἀπολλόδωρος γράφει οὕτως. Σωτιμάτη δὲ ἐν ἀκαδημίᾳ τῇ ἀθηνᾶ, καθάπ ὁ ὄφαιστος ἔστιν αὐτοῦ παλαιὸν ἵδρυμα. ναὸς ἐν τέλει δὲ οὗ σεικνυται. βάσις ἀρχαία κατὰ τὴν εἴσοδον. ἐν ᾗ τε προμηθεὺς δεῖ πῦρ τοῦ ὀφαίστου. τεκμήρια δὲ ὡς μ' λυσιμαχίδης φησίν, ὁ μὲν προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος, ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων. ὁ δὲ ὄφαιστος, νέος μ' δεύτερος.

Ⓒβωμὸς ἀμφοῖν κοινός ὄστιν ἐν τῇ βάσει ἀρτετυπωμένος.

ΧΑΛΚΟΠΟΥΣ ὁδός. ὡς οὕτω πινὸς καλουμένου τόπου ἐν Ⓒῷ ἱερῷ χαλκόπλο ὁδοῦ. Φησὶ δὲ ἀπολλόδωρος δι' αὐτῆς κατάβασιν εἰς ᾅδου. ἡ Ἴσος ἢ μνημονεύει τῆς χαλκῆς ὁδοῦ. ἡ ἀσυλάμασ. καί τις τῶν χρησμολογιῶν φησι, Βοιωρίδ' ἱππίοιο πιστεύσαι κολωνόν. Ἐνθα λίθος φρικάρανος ἔχεν ἡ χάλκεος οὐδός. ὃ ἔξῆς, ὃν δ' ἰωδιστίβεις τόπον, χθονὸς ἕδη δὲ καλεῖται χαλκόπους ὁδός. οὕτω ἢ ἐκαλεῖτο, δὴ δὲ εἰς μέταλλα χαλκοῦ ἐν Ⓒῷ κολωνῷ. Οἱ δὲ Ἑλληνισίοι γύναι. γράφεται, καὶ ἢ Ἑλληνίσιον γύναι. ὃ δὲ τῆδε κοινόν. ὃ δὲ κολωνοῦ ὄνομα κοινὸν φέρουσι πάντες. ὠνομασμένοι κολωνὸς καλεῖται τῆδε χαλκόπους ὁδός. Ἑρεισμὰ Ἀθηνῶν. οἱ δὲ Ἑλληνισίοι γύναι, τὸν Ἱππότην κολωνὸν εὔχονται σφίσιν ἀρχηγὸν εἶναι. καὶ φέρουσι νόμα δὲ τῆδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένον. θιαῦτά σοι ταῦτ' ἔστιν ὦ ξένε, οὐ λόγισα πιμώλως, ἀλλὰ τῇ ξυνοσίᾳ πλέον.

ἀλλὰ τῇ ξυνοσίᾳ οἱ λίαν γάρ πινες νομοῦσι τοὺς δὲ τοὺς τόπους; σίᾳ. Ⓒῷ ἔργῳ, καὶ τῇ πείρᾳ πλέον Ⓒ κάρτα τῆδε τῆς θεοῦ γ' ἐπώνυμοι. ον τιμώμενα, οὐ ῥᾴοις λόποις. Επὼ οἱ λίαρχή τις αὐτῶν, ἢ πῖ Ⓒῷ πλήθει λόγῳ; νόμον. κολωνιάται καλούμε- ξέ ἐκ τῆς κατ' ἄστυ βασιλέως τάλ' ἀρχεται. νοι. Ἢ πῖ Ⓒῷ πλήθει λόγῳ. ἢ οἱ λίοὐ θᾶσσον ἢ τίσ λόγῳ τε μὴ θένει κρατεῖ; ἐν Ⓒῷ πλήθει ὄστιν ἢ ἰσχύς. τα- ξέ Θησεὶς καλεῖται, τῆς πρὶν Αἰγέως τόκος. τέσι, δημοκρατοῦντ. Ηκαταρ οἱ λίἆρ' ἄν τις αὐτῷ πεμπόντων ἐξ ὑμῶν μόλοι; Ἰόσων μόλοι. πέρασκθυάσων. οὐ ξέ ὡς πρὸς τί λέξων, ἢ κατ' ἐκτύσων μολεῖν; ξεπίσων. ὅμηρος, Ηρτύναρ' οἱ λίὡς ἂν προσφρικῶν σμικρά, κερδάνῃ μέγα. ἐρετμά. μὴ Κλυταιμνήστρα δόξῃ ξέ μὴ τὶς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέπουσ' ἄρκεσις; λον ἥρτυνε. ὃ ἢ ἐξῆς, ὡς τί προσ οἱ λίὅσ' ἂν λέγωμεν, πάνθ' ὁσῶνται λέξομεν. λέξων αὐτῷ μόλοι τίς. ἢ πρὸς ξέ δι' ὦ ξένε ὡς νῦν μὲ σφαλῇς; ἐπεὶ πρὸ τί θύρεπίσων αὐτὸν μολεῖν. γενναῖος ὡς ἰλόντι πλὴν τοῦ λαίμονος, αὐτὸς μέν, οὐ πρὸ φάνης, ἕως ἐγὼ

Ως ἂν προσφρικῶν. τὰ αὐτὰ αὖθις ῥῇ. ὅ πεπ' ὠφελεία ὅτ' γίνεται τὰ δρώμενα αὐτὸν μὴ θαπτόντ. ἐπὶ βλάβῃ ἢ τὰ ἀπεμπολόντ.

Ⓣ οὐ δαίμονος. τὸ τύχης. Αὐτο. οἱ δὶ ὦ τέκνον, ἢ βέβηκεν ἡμῖν ὀξένθ'; αὐτόθι. Ω πότνι' ὦ λεινῶπες. ἀν βέβηκεν. ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ πάτῳ δ' ἐντελὲς ὦ πότνια. ὁ δὲ ἔξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας. νοῦσ, οὕτως. ἐπειδ' ἦλθον πρὸς οἱ λίὦ πότνια λεινῶπες, εὖτε νῦν ἔδρασ ἡμᾶς μὴ ἐναντίωθῇ τέμοι μὴ Ⓒῷ πρώτων ἐψ' ὑμῶν τῆδε τῆσ ἐκαμψ' ἐγὼ, χρήσαντί με ἀπόλλωνι. Εὖτε φοίβῳ τε κἀμοὶ μὴ γένηθ' ἁγνώμονες. νῦν. ὅτε. ἐπειδ' ἦ. Αγνώμονες. ἐναν ὅς μοι τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἔζεχεν κακά, λογνώμονες, ἀσύγνωστοι. τοῦτ' ἦν ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ

ΧΩΡΑΝ πρμίαν. πρμίαν αὐτῷ. εἰμένιλω. ἐφ' ἧς ἐμελλε τέλος τοῦ βίου αὐσειν. Καὶ ξενόσασιν. γράφε ἡ κατάσασιν. Ενταῦθα κάμψιν. εἰσίπ, οἱ φασι μνῆμα τοῦ οἰδίποδος ἐν ἱερῷ δήμου ἢ ἐν πωγῷ μεταπαγόντ αὐτὸν ἐκ κεοῦ ζυγος ἀσήμου χρείας. καθαπὲ ἱστρεῖν φησιν ἀεί ζηλον λυσίμαχος ὁ ἀλεξανδρεὺς ἐν Ⓒῷ
» βρισκαισεκάτῳ τῶν θηβαϊκῶν γράφων οὕτως. Οἰδίπου δὲ τελευτήσαντος, ἡ τῶν
» φίλων ἐν θήβαις θάπτειν αὐτὸν διανοουμένων, ἐνίων οἱ θηβαῖοι, διὰ τὰς πε-
» πεπρωμένας συμφορὰς, ὡς ὄντος
» ἀσεβοῦς. οἱ δὲ κομίζοντες αὐτὸν
» εἴσω τινα τόπον τῆς βοιωτίας κα
» λούμενον κεὸν ἔθαψαν αὐτόν. γι-
» νομένων δὲ τῆς ἐν τῇ κώμῃ καρι
» κοῦσιν ἀτυχημάτων πινῶν, οἰκοῦν
» τες αἰτίαν τὴν οἰδίπου ταφήν, ἐ
» κέλευ σθησαν φίλοις ἀναιρεῖν αὐτὸν
» ἐκ τῆς χώρας. οἱ δὲ προύμενοι τῆς
» συμβαίνοσιν, ἀνελόντες ἐκόμιζον
» εἴσω ἑτεωνόν. Εὐκλόμενοι δὲ λάθρᾳ
» τὴν ταφὴν ποιήσωσι, κατεθάπησα
» σι νυκτὸς ἐν ἱερῷ δήμητρος ἀγνοή
» σαντες δὲ τόπον. καταφανοῦς δὲ γενομένης, πέμψαντες οἱ δὲν ἑτεωνὸν κατοικοῦν-
» τες, δὲν θεὸν ἐπερώτων τί ποιῶσιν. ὁ δὲ θεὸς εἶπε, μὴ κινεῖν δὲν ἱκέτην τοῦ θεοῦ. Ἀπό
» πολλὰ αὐτοῦ τέθαπται. δὲ δὲ ἱερὸν οἰδιποδόλειον κληθῆναι ἔρδη μὲν οἰκήσαντα. ὁ
κινητὸς χαριζόμενος τοῖς ἀθηναίοις τὸ φησιν. ἐλόκων γὰρ τότε βοιωτοὶ μὴ ἀ
θηναίοι πρὸς ἀλλήλους συμφέρεσθαι. Ησειμὸν, ἢ βροντήν. ταῦτα δὲ τέλοις τῶ
δράματος γίγνονται. Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστόν. ὅιον κατὰ διάνοιάν φησιν ἐξ ὑμῶν
τῶν θεῶν εἰς δὲν τόπον ἀφῖπται. Πτερόν. οἰωνόν. τὴν πτέρωσιν τῆς διανοίας. Νηφων
ἀοίνοις. οὐ μὰ πένθος οἶνος ἀυλαῖς, ἀλλ' ὕσωρ, μὴ νηφάλια καλοῦν ἀεὶ αὐτὸν καὶ αὐ
τῶν. πλέμωνος ἢ ἐν Ⓒῷ πρὸς τίμαιον, μὴ ἄλλοις τισὶ θεοῖς νηφαλίοις φησὶ θυσίας
» γίνεσθαι. γράφων οὕτως, Αθηναῖοί τε μὲν ἐν τοῖς τριούτοις, ὡς μελέσ ὄντες, καὶ τὰ
» πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσιοι, νηφάλια μὲν ἱερὰ θύουσι, μνημοσύνη μούσαις. καὶ ἡλίῳ. σε
» λήνῃ. νύμφαις. ἀφροδίτῃ οὐρανίᾳ. Φιλόχορος δὲ ἐν τῇ περὶ πινων ἄλλων θυσιῶν δὲν
αὐτὸν τρόπον δρωμένων φησὶν ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἀτθίδων. μονύσῳ τε, ἡ τοῖς ἐ
ρεχθέως θυγατράσι. Ⓒ οὐ μόνον θυσίαις νηφαλίοις, ἀλλὰ καὶ ξύλα πινά, ἐφ' ὧν ἕ
καιον. κράτης μὲν οὖν ὁ ἀθηναῖος, τὰ μὲν ἀμπέλινα τῶν ξύλων πάντα νηφάλια φη
σι προσχρεύεσθαι. ὁ δὲ Φιλόχορος ἀκριβέστερον φησι, τὰ μήτε ἀμπέλινα, μήτε
σύκινα. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων νηφάλια φησι καλεῖσθαι. καὶ πρώτη φησὶν ὕ
λη πρὸς τὰς ἐμπύρους θυσίας ταύτης κεχρῆσθαι. πῦρ δὲ καὶ ῥοῦγμα λαβεῖν δὲν

θύμον, ὡσ πρὰ τὴν θυμίασιν, ᾗ τὴν δύὴν πεποιημένησ τ' φωνᾶσ. εἰσὶ λέ-
γ̓νες δ' πρὰ πάντ' ἄσπονδοι θυσίαι κατὰ τύχην εἰσ ἔθοσ προελθοῦσαι. Κἀπὶ
στομὸν ἐξόμην. ὃ ἄνω εἶπε τ' πλέον ἀξέσ τ' πέρσ. Ασκὲ πρᾶγον. ἄπλυφον. ᾗ ἀπελέ
κητον. ἃ ἄξυστον, οὐκ εἰργασμένον. Πέρασιν ἤδη. πέρασιν, αὐτὶ τ' πέρασ. ὃ ὅστε
λον τὴν. δ' ἧξῆσ, βίον πέρασιν. Εἰ μὴ δοκῶ μειόνωσ. εἰ μὴ δοκῶ ὑμῖν ἐλατ-
τόνᾳ ἔχειν τὰ κακά, ᾗ σεῖθ' προσήκησ κακῶν. Ιτ' ὦ γλυκεῖα. εὐφήμᾳ τὰσ ἐριννύασ
γλυκείασ φησίν, ἵνα μὴ πικρὰ
αὐτῷ γένωντ'. Σίγα πρεύον'. τὴν εἰσ ᾅδου φυγὴν τ' χορῦ, δυαφόρ
μᾳ θέλει πρήσασθ'. Σιγήσο-
μέν τε. ἵνα μὴ πρὸσ ῥύτυσ ὁ χο
ρὸσ πρὸσ ὠθουμενόμενοσ γένητ'.
ἀλλ' ἁπλῶσ θησεῖ πρὰ γνομέ
νω. Τίνασ λόγουσ ἐροῦσι. σῖγοῦν
ὅπ ἐκρύβη εἰσ ὅ ἄλσοσ. Εν ᾗ
ζῶ μαθεῖν. ἔννοια ὡσ σκέψισ γί
γητ'. οὐ ᾗ σ' φόβον φησίν. Ορα
τὶσ ἄρ' ἦν. ὁ χορὸσ ἐκ τ' ᾠχωέ
ων αὐθρῶν πεπυσμένοσ, ὅτι προ
σκαθέζεται ᾗ ἱερῷ τόπῳ
τούτῳ, τὰ πρῶτα ὑπ' ἀλεπαί
νοντέσ φασι. τίσ' ἄρα ἐσ'ιν. ἢ πρῦ
δ' ᾗβῆσθαι. Εκτόποσ συνθὶσ. ἀπ' ξέ
νησ τόπου ὁρμήσασ. Ο πάντ' ἀ-
κορέσατοσ. πᾷ' ὅσον οὐδὶσ αὐτῷ
τ' ἄλλων ἤρκεσε τόσων. ἀλλὰ ᾗ
δῆτα ἦλθεν ἀφόβωσ. ὅσον, ὁμῶ
σενὶ τ' ἄλλων τόπων ἀρκεθεὶσ,
ἀλλ' ἐπὶ θοῦρον ἦκαρ ἀπλησῶ-
τωσ. ὅπ θσούτου τόπου πρᾶκεν
μένου, εἰσ ὃν ἄβατον ὥρμησεν.
Ο υδ' ἐγχώριοσ. πάντ' φησὶ ξέ-
νοσ ὄδιν, ἀτυχῶν. οὐ τ' ἂν ἐπέβα
νεν εἰ ἤδει. Αστυβές. ἄβατον. ἀπρο
σπέλαστον. Αμαιμακέταν. ἀκα
ταμαχήτ'. ἢ ἀπρόσπελάστον.
Κ αὐ παραμειβόμεθ' ἀσέρκτωσ.
οὐ προσβλέποντεσ. ἀλλ' ἢ κατομύοντεσ, ἢ κύπτοντεσ.

νήφων ἀοίνοισ. κἀπὶ στομὸν ἐζόμην
βάθρον τόπλέον πρᾶγον. ἀλλά μοι θεὰ
βίσκατ' ὀμφὰσ τὰσ Απόλλωνοσ πότε
πέρασιν ἤδη, ᾗ κατασροφήν τινα,
εἰ μὴ δοκῶ γε μειόνωσ ἔχειν ἀεὶ
μόχθοισ λατρεύων ῥῖσ ὑπ' τ' ἄτησ βροτ'.
Ιτ' ὦ γλυκεῖα πᾶσησ ἀρχαίᾳ σκότᾳ,
ἰτ' ὦ μεγίστησ Παλλάδοσ καλούμεναι
παγῶν, Αθῆναι πιμωτάτην πόλιν.
οἰκτίρατ' ἀνδρὸσ Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον
εἴδωλον. οὐ τ' δὴ τόν' ἀρχαῖον δέμασ.
σίπα. πορεύονται ᾗ οἵδε δ' ἤδη τινεσ
χρόνῳ παλαιοὶ, σῆσ ἕδρασ ἐπίσκοποι.
οἱδί σιγήσομέν τε. ᾗ σύμ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
κρύψον κατ' ἄλσοσ, τῶνδ' ἕνεκ' ἂν ἐκμάθω
,, τίνασ λόγουσ ἐροῦσιν. Εν τ' ᾗ μαθεῖν
,, ἕνεσιν ἢ ὑλάβεια τῶν πισμένων.
Χο ὅρα, τὶσ ἄρ' ἦν; πῦ ναίει; πῦ κυρεῖ,
ἐκτόποσ συνθὶσ ὁ πάντων
ὁ πάντων ἀκορέσατοσ;
λεύσατ' αὐτόν. πᾶσ δέρκου,
πᾶσ φθέγγου παντα χῆ.
πλανάτασ
πλανάτασ ἴσ' ὁ πρέσβισ, οὐ
δ' ἐγχώριοσ. πᾶσ εἶβα τ' οὐ
κἄν πρ' ἀσιβέσ ἄλσοσ ἐσ
τᾶν δ' ἀμαιμακέταν κορᾶν,
ἃσ φρέπομαι * λέγειν, * ξέμομαι
Ϙ πλαμβόμεσ-
θ' ἀσέρκτωσ.

Α φώνωσ. ἀλόγωσ. πρὶόντεσ φησὶ ταύτασ τὰσ θιάσ. οὐ δέναλόγων ποιούμθα,
ἀλλὰ σωᾶ ᾗ ἔχομεν. ἐν ἑαυτοῖσ ᾗ μόνον, ᾗ κατὰ δάνοιαν δὺφημότερον δναλεγό
μθα. ὁ ωοῖοι γινόμθα, ὅταν μάλισα ἔν τινι φίκωσ τέρῳ γενώμθα φόβῳ. ἄκρᾳ
ᾗ καινότερον δανόημα ἐξήνεγμε μᾶ κατασκθῶσ. Εὐφήμου. σωᾶπηλῶσ. Στόμα
» φοντίδοσ. σόμα λέγει τὴν φωνήν. σόμα τ' ᾗ φωνή. ὅμηροσ. Πολέμου σόμα. καὶ
» σοφοκλῆσ, Χαλκοσόμου κώδωνοσ ὡσ τυρσηνικᾶσ. ὁ ᾗ νοῦσ τὴν φωνὴν τ' δὺφή-
μου φοντίδοσ ἐόντεσ. ὅ ὅστι μ' φον
τίδοσ ωολλᾶσ δὺφήμωσ τὴν φω
νὴν ἀφιέντεσ. δὺφημοῦντέσ φησι,
καὶ καθ' ἑαυτὰσ συλλογιζόμενοι
εὐφήμα. οἱ δὲ δ' δὺφήμου, αὐτὶ
τ' σωᾶπηλῶσ. δ' ᾗ δὺφημεῖν, ᾗ
τ' σωᾶπᾷν τάττεται. Οὐδὲν ἄ-
ξον θ'. οὐδὲν σέβοντα. ἀσεβᾶ. γρ'
φετα, οὐδὲν λιάζοντα. αὐτὶ τ',
οὐκ ἐκφερόμενον ἃ προσήκ. Ον
ἐγὼ λεύσων. δ' ἐξῆσ, ὃν ἐγὼ λεύσ
σων ωολὺ ωᾶν τέμνοσ, οὗ ωω δὺ
ναμαι γνῶναι τοῦ μὴ ωοτε ναίει.
ᾗ γω ναξίβει. Τὸ φαυζόμε
νον. δ' λεγόμενον πᾷ' ὑμᾶν. Δει-
νὸσ μὲν ὀρᾶν. ἀσεβᾶσ. οὔπω ἀκρι-
βῶσ αὐδ' ἐνωρακότεσ, ᾗ τ' φασι.
Προσίδη τ' ἄνομον. λείπει δ' ὡσ.
ἵν' ᾗ, ὡσ ἄνομον. Οὐ ωάνυ μοίρασ.
οὐ ωάνυ μοίρασ εἰμὶ πρώτησ εἰσ
δ' δὺσδαιμονῆσαι. ᾗ οὐκ ἀγαθῆσ μοί
ρασ ἀλλὰ κακῆσ. οὐ παντὸσ τ' πρώ
τησ κατ' δὺσδαιμονίαν μοίρασ.

ἀφώνωσ. ἀλόγωσ. δ' τᾶσ
δὺφήμοσ σόμα φοντίδοσ
ἐόντεσ. ταῖσδε νῦν τὴν ἥκειν
λόγῳ, οὐσ' ἐν ἄλσον
θ', ὃν ἐγὼ λεύσασων ωολὺ πᾶν οὔπω
δ' ύναμαι τέμνοσ,
γνῶναι πῦ μοι ωοτὲ ναίει.
οἱδί' ὅδ' ἐκεῖνοσ. ἐγὼ φωνῇ τ' ὁρῶ
δ' φαπξόμενον.
Χο ἰώ. ἰώ.
δεινὸσ μὲν ὀρᾶν, λεινὸσ δὲ κλύειν.
οἰλί μὴμ' ἱκετεύω προσίδη τ' ἄνομον.
Χο Ζεῦ ἀλεξῆτορ, τίσ ποθ' ὁ πρέσβισ;
οἱδί οὐ ωάνυ μοίρασ δὺσδαιμονίσασ
πρώτησ. ὦ τσ δ' Φοροι χώρασ,
δηλῶ δ'. οὐ ᾗ ἂν ὦδ' ἀλοφρίοισ
ὄμμασιν εἶδον,
κἀπὶ σμικροῖσ μέγασ ὥρμοων.
Χο ἔ. ἔ. ἀλαῶν ὀμμάτων ἄρα ᾗ
ᾄδα φυτάλμιοσ δυσαίων
μακραίων τέθ' ὡσ ἐπεικάσαι.

ρούναντίον δ' ἐ, τ' κατὰ δυσδαιμονίαν ἐχάτησ. Δηλῶ. δηλῶ δ' δύστυχέσ δ' τ' ὀ-
φθαλμῶν. Κἀπὶ σμικροῖσ μέγασ. ᾗ ᾗ δὺτελέσιν αὐτήμασιν, οὐκ ἂν σφόδρα ἰ
κέτευον, εἰ μὴ ἡμῶν δυστυχήσ. ὦ τ' λέφησι πᾷ' ὅσον μέγασ ὢν κατὰ μέγεθοσ καὶ
τὴν ἡλικίαν, ὑπ' σμικρᾶσ τ' θυγατρὸσ ὁδηγεῖται. Ηδα φυτάλμιοσ δυσαίων.
ἀπ' φύτλησ. ἀπ' γενέσεωσ. Ὦ ὀξ ἀρχῆσ τυφλὸσ πέφυκασ. Μακραίων τ' ἐθ'
ὡσ ἐπεικάσαι. λείπει δ' εἶ. Δυσαίων. δύστυχὴσ ἢ γέρων εἶ, ὡσ ἔστι σχάσασθαι ἐκ
τ' εἴδοσ. Φυλακτικῶσ δ' ἐ καὶ ὦδ' λέγεσθον, ἁρπ ἑωρακότεσ αὐτ' δ' χῆμα τὴν
πρώτην οὐχ ἑωρακότεσ. ἀλλ' ἀγνοοῦντεσ αὐτόν. ἆρα πρὸσ ἥδα ᾗ γιοῦσ ἐγέν
νήσησ. οὐδ' ἔπω τ' ἄλλα παθήματα ἴσασιν αὐτ'.

ΑΛΛ' οὐμὰν ἔνγ' ἐμοί. ἀλλ' οὐκ ἄν με φησὶν ἀπάσῃ, ὡς μὴ προμνήσαντά σοι μὴ
εἰσελθεῖν εἰς τόδε ἱερόν. ἑάν τις φησὶν ἀγνοοῦντά τινα ἢ μὴ ἑκόντα τόπον ἅ
ἔκαρον μὴ σιγᾶξῃ, αὐδὲς ἐνέχειν ταῖς ἀραῖς. οὐκ ἐμοὶ ἔν φησι προθεῖσεις τὴν σὴν
ἀράν. πρόσκαγγελῶ γάρ σοι μὴ πατεῖν δ' ἄναρν τόπον. Περᾶς πρᾶς. οὕτω
λίθυμος. ἐαλίζεις εἰ εἰσ' ὃ οὐ προσήκει χωρίον βάσιμον. ἢ κατὰ τὴν ἡμετέραν
ῥώθαν εἰώθαμεν λέγειν οὕτως. ἵνα πλαγένῃ πρὸς ἐμὲ, βούλομαί σοι σημαίνειν.

Α ΑΛΛ' ἵνα μὴ προωτέσῃς. αὐτὶ τοῦ
μὴ προωτέσῃς. ΑΛΛ' ἵνα δὴ λ'
ἐν ἀφθέγκτῳ δ' νάπει ἄφθεγ-
κτον εἴρηκε δῆ τὰς πεδοδηλω
μένας αἰτίας. δ' ἢ ἔξω, ἀλλ' ἵ-
να δὴ δὲ μὴ προωτέσῃς νάπει
πριάεν π, μετάσκηθι. πίων νάπη;ὁ
πυκρατὴρ ὕδατος πλήρης συγ
κιρνᾶτ ῥεύματα πλυκέων ποτ.
Κ ἀθυδρος οὖ. ὅπου ὕδατος πλήρης.
Μ ειλιχίων ποτ. γλυκέων ποτ.
ὅ ὅτι μέλιτος. ὅσα μειλίσσουσι θεάς. συγκιρνᾶτ ταύταις ταῖς
θεαῖσ ὕδατος μέλιτος κράμα.
Σ ωφρέχθ. συγκιρνᾶτ. Ξένε παμ
μοῖρ' εὖ ὦ πολλὰ πάντα δυσυχής.
Μ ετάσκηθι. ἀποδήθι. οὕτω πολλά
ὅστ τὰ κωλύοντα σε, προσμένῃν οἰλί θύγατερ, πῖ τὶς φοντίδας ἔλθῃ;
μ' ἴσασι ἐν δὴ ἄλσει. Πολλὰ αὖ ὦ πάτερ, ἀστῖσ ἴσα χὴ μελετᾷν,
κέλευθος ἐρατύει δίον, πολλή εἰκοντας ἃ σῇ, κοὐκ ἀκούοντας.
ὅστις ἢ ὅσος ἐλαχοίζουσά σε ἢ οἰλί πρόσθιγε νῦν μου.
μῶν. σῇ νοεῖν ὡς ὅπισθεν αὖ ἀύω κοὐδέν.
προσφωνοῦσιν αὐδήν, μὴ δύναμε οἰλί ὦ ξένοι, μὴ δέ τ' ἀδικηθῶ
νοι δῆλον ἐδὴ τόπῳ μ' ταῦτα· σοὶ πιστεύσας, μ' μεθανάσας.
εἰ πόντ, καὶ ἀ μικρὸν ὁ οἰλίπους ΧΟ οὖρι, μή ποτέ σ' ἐκ τῶν δ' ἐφόρων
προσέρχεται. μ' ἴσασ' ὥσπερ ἐνταῦθ ὦ γέρον ἀκοντάλις ἄξει.
οὐδὲ τ' χωρίσ. Φώνει θέλεισ οἰδί ἔτ' ἔν ἔπι προθῶ;
μέπερωτῆσαι. πρῶτον ἀπὸ σὰ τ' ἀβάτ, μ' βὰς τοῖς βατοῖς τόπις, οὕτω σ' ἐσῶ-
τα με. Πρόσθεν δ' ἀπᾶυκα. πρόπερ' ἢ μὴ δ' λέγου. Ποῖ τὶς φοντίδες. λοιπόμεθα
τι πρὸ σοῦ. Λεῖσ' ἴσα χὴ μελεῖν. ἃ ἐκεῖνοι ἀσκοῦσιν, οὐ τ' μ' σὲ σῇ δὲ μέλῃ
αὖ ἔχειν. Εἰκοντας ἃ σῇ. πρὸσ δ', χρὴ ἢ ξένον μ', κάρτα προχωρεῖν πόλῃ. Σοὶ πι
στεύσας καὶ τινα βωμέαν πυκνὴν πλησίον προσῶν, ἐνικόν' ἐπέζευξεν.

ΣΥ δὲ λίεις. δοκῶ, ἀλλ' ἀνὴρ πρὸ ἐσμεν. Ξένος ἐστὶ ξείνης. ξένος ὢν, ἐστὶ ξένης τόλ
μα ὦ πλᾶμον τοῦτα θιλεῖν, ἃ μ' ἡ πόλις θιλεῖ, ἐκεῖνα δ' μισεῖν, ἃ μ' ἡ πόλις
μισεῖ. Τέθροφεν. ἔχει. ἵν' ἂν θύσειεν. ὅπου ἂν θύσειεν ὦσ πατοῦμεν. Τὸ μὲν εἰπω
μεν. αὐτὶ τοῦ, τῶν κατῶν τόπων. Καὶ μὴ χρεία πλεμῶμεν. μ' μὴ τῇ αὐτῇ ἐνδείᾳ ἐ
ναυπώμεθα. Αὐλὶ πέδου. ἰσο
πέδου. χαλκοῦ. Βήματος. τοῦ
κατ' ἰσονεβένκορος δὲ πέ-
δου, ὅπερ ἄνω εἶχε χαλκὸν οὐ
δόν. ὥστε ἢ ἂν πέδον ὑπετίθε
του τοῦ ἀεάτου ὄειον. Ἀλλως.
Β ήματος. τοῦ οὐδοῦ. αὐτὶ πέδου
δὲ, ὅτι αὐτὶ πέδας χαλκὸς
ἦν. Κλίνης. γραφέτω μ' κινή
σης. Ηθῶν. αὐτὶ τοῦ καθθῶν.
ἀπὸ τοῦ ἔω, γράφετω ἡσῶ. ὃ νῦ
βέλτιον. Επ' ἄκρου λάου. ἀπὸ
δὲ λαός, ὅτι πεξευομένης
δυθείας, ἀπὸ πενικῆς τοῦ λαός.
ὑπὸ ριπῆς. οὕτως ἠρωσμένος
ἐν δὲ. ἐ. τοῦ καθόλου. Εμὸν
τόπε. δ' ὁδηγήσαί σε. ἢ τοῦ ἁρ-
μόσαι σοὶ ἐφ' ἡσυχίας τὴν
βάσιν ἐπὶ καθέδρας. Γερμιὸν ἐς
χέρα. δ' ἐξῆς οὕτω. πρεσβύτου σῶ
μα σὸν πρὸς κλίνας ἐς χέρας
φιλίαν ἐμήν. δ' ὃ κλίνας, ἀ-
πὸ τοῦ μερυχῆς ἕστηκε. ἀντὶ τοῦ
κλίνας ἔσω. χθματίζει δὲ
πως αὐδὲν ἂν δὲ θετίζει ἢ αὐτὶ
γόνυ. Οπενῦν χαλᾷς. ὅτε
νῦν εἶκεις μ' οὐκ αὐτιτείνεις
δ' ἐξελθεῖν. λέγει ἢ ἐκτοῦ ἱερου.
Τ ίς σε ἔφο. γράφετω μ', τίς ἔ-
φυ. Τίς ὢν πλύπους ἄλη. γράφετω μ' τὶς ὁ πολύπο-
νος. τίς ὢν ἄγη ἀπὸ τοῦ σῆσ

πόλεως. ἢ οὕτως. τίς ὢν δὲ πολλῶν πόνων ἄγη. Απόπολις. ἔρημος, καὶ ἄπ

λις εἰμί. Αλλὰ μή. Θ' ἑξῆς, ἀλλὰ μή με ἀνέρ τις εἰμί. μὴ ἦ ἐξετάσῃς. ἐμπαθὲς ἢ Θ' χωρεῖον. τῶν μὲν ὡθοῦντ' ὀντ' μαθεῖν. τ' ἢ κατακνοῦντος λέγειν. οἱ δ' βραχέως ἀκούοντες, τἄλλα συμβάλλοιεν. οὐλλὰ δ' ἐθαυμάσθη τοῖς ἀθηναίοις τὰ ἐν θήβαις πρακτόμενα. μάλιστα οὖν τῶν ξυμπολιτῶν ὄντων τ' κατὰ τὴν σφίγγα. Δεινὰ φύσις. ἢ ἐμὴ γέννα, λεινή θ' ἢ ἀθλία. Κατακρυφάν. ἀπέφυγον τ' μὴ εἰπεῖν. Λαΐου ἰσέπιν.

εὖ δ' κατέθετο γνωριζόμενον ὑπ' τ' χο τί τόδ' ἀπεννέπεις γέρον;
ἀθηναίων θ' οἰδίπουν, ὑπ' τ' μὴ οἰδίμὴ, μὴ, μή μ' ἀνέρ τις εἰμι, μήδ' ἐξετάσῃς πέρα τεύχον.
κενεαλογοῦντα ἄνωθεν, ὀχλῶν αὐ
θ' ἡμῶν θεομένοις. ἀλλ' ὄμως δίκει χο τί τόδ';
πίδης τοιοῦτος. ἐν χθὼν τῶς ἰκέ οἰδίπους ἀνὰ φύσις.
σι, θ' ἡδέα ὑπ' τέθ' θ' τοῦδε αὖ ἄνδρα.
θ' ἁδρασον ἀγνοοῦντα, ἕνεκα τ' οἰδίπους τέκνον. ὦμοι. τί χρῆσω;
μηκύνω θ' δρᾶμα. Δέσπ' ἴχε χο τίνος εἶ πέρμαρσ
τε. ὅσα φησὶ λέγε τοῦδε γύτων, ξένε, φαίνει πατρόθεν.
μηδὲν φοβεῖσθε. σῖ δὲ πρεσ- οἰδίπους ὦμοι ἐγώ, τί πάθω τέκνον ἐμόν;
πακούσαι, ἐλθόμενός. Οὐ αὖ λέγ', ἐπίσπ' ἐσ' ἔχατα μένεις.
ματερ τί ποτε. τί προθήσετ' ἢ- οἰδίπους ἀλλ' ἐρῶ. οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.
μῖν. ὁρῶ γὰρ τοῦτ' μυθόμενους με. χο μακρὰ μέλλετ', ἀλλὰ τάχυνατε.
ξω, πρόσω βαίνετε. ἀκούσαντες οἰδίπους λαΐου ἰσέπιν' ἀπόγονον;
τἀκατ' αὐτ', ἀξιοῦσιν ἐξιέναι τ' χο ὦ. ὦ. ἰού.
χωρίς. φησὶν δ' ὁ οἰδίπους, ὅπ οἰδίτό, τε λαβδακιδῶν γένος;
πρότερον ὑπέχεσθε τ' μὴ ἐκβα- χο ὦ Ζεῦ.
λεῖν με. οἱ δέ φασιν, οὐδεμία τί οἰδίπους ἄθλιον οἰδ' ὑπόνων;
σις ἔρχετ' ῥῖς προπαθοῦσιν αὖ χο σὺ γὰρ ὅλ' εἶ;
πλημμορημένοις. ἢ ἡμεῖς τ' ἄπα οἰδίπους ἐσ' ἰχέτε μησ' ἐν, ὅσ' αὐλῶ.
τηθέντες ὑπὸ σοῦ, ἐν μέρει ἄπα- χο ἰώ. ἰώ. ὦ. ὦ. ὦ.
τῶμεν σε. φέφασται δὲ σύναν- οἰδίπους σύμορος.
τῶς. Οὐδενὶ μοι δίκα τίσις. ἢ χο ὦ. ὦ.
δ' ἐσυγγύων. μοίρας γὰρ νῦν τὰς οἰδίπους πάτερ, τί τ' αὐτίκα κύρσει;
ἐσυγγύας. Ων προπάθη. θ' τί- χο ἔξω πρόσω βαίνετε χώρας.
νειν. λείπει ἢ δίκα. ἵν' ἢ δ' θ' ὑμῶ οἰδίπους ἀλλ' ὑπέχεο, πῦ καταθήσεις;
σεῖν ὑπὲρ ὧν ἂν προπάθη. Α- οὐδενί μοι δίκα τίσις ἔρχεται
πάντα δ' ἀπαίτησις. ἢ δὲ ἀπά- ὧν προπάθη, θ' τίνειν.
τη φησὶ πλαβαλλομένη καὶ αὖ ἀπάτα δ' ἀπάταις
πτουμένη. ἑτέρους ἀπάτους,
πόνον ἔχειν ἀντιλίσσουσι δ' ἀπατηθεῖσα ἐξ ἀρχῆς ἢ οὐ χάειν. ἢ αὖ τὸ νομί

ζουσι προσδιλέχθαι αὐθ' ἡ ἐπιγέλθαι τὴν ἀσφάλειαν αὐτῷ, ἀπατώμενος
καὶ οὐ πρότερον ἐπιγνώσεται ὅτι οἰκείοις ἐνέχεται μιάσμασι τοῦδε τὴν αὐτὴν ὑ-
" πόθεσιν. ὡς θ', Ηλιος ὁμώμοκεν, ἢ δὲ φὴν ἀνώμοτος. καὶ ἐκεῖνος γὰρ ἀπα-
τηθεὶς ὤμοσεν. Αφορμῶ. ἀφορμηθείς. Ω ξένοι αὐλόφονες. θ' δὴ αὐτιγό-
νης πρόσωπον ὅλον, τοῦ χροῦ θ' τεθράσιχον ἀθεροῦνται. κρεῖττον γάρ φασιν
εὐθέως τοῦ ἀκαιολογικῷ χέσθαι θ' ἢ οἰδίπους πρὸς αὐτούς. ἀλλὰ τὰ πράγ-
ματα αὐτοῖς οὐκ ἐν καιρῷ ἐ-
στιν, ἀλλ' ἐν δυσπραγίᾳ. ὥσ-
τε ἐπαφόβιον ἦν αὐτοῖσ
τὴν ἐλεεινολογίαν. καὶ δοῦ-
θ' πρόσωπον ἢ ἀντιγόνη τοῦ λη-
ροῖ. ἐπεὶ μὲν γὰρ οἱ ἔρροι πεί-
θοντο, τότε δίκαιολογικώτε-
ρον καὶ ὥσπερ ἀπολογούμε-
νοι ἐκφέρει τὰ ἐξῆς ὁ οἰδίπ-
πους, ὅτι ἀκούσιά ἐστιν αὐτῷ
τὰ ἁμαρτήματα. ἢ εἰ ταῦ-
τα δ' ὁμοίας ἔχεται διωά-
μεως τῷ ποιητῇ. καθόλου
θαυμασὴ τίσ ἐστιν ἡ οἰκονο
μία τοῦ δράματος. οὐδὲ γὰρ δὲ
ἐν ῥῖς δίλυμα ῥύτων ὀβε-
λισθὲν εὕρομεν. Αλλ' ἐπεὶ
γεραόν. ἐπεὶ δὴ γάρ ἐστιν ὁ ἀλ-
λὰ ἀντὶ τ' λέ. ἢ ἦ λέ ἀντὶ τ'
λῆ, πλεονάζει ὁ ἀλλά. γε
ραόν. ἢ ἀλαόν. ἐκ τ' ὠθηθέρου
νεύει εἰσ τὴν τοῦ παρρόσ ἀπο
λογίαν. Ερημον ἀκόντων. τ'
ἀκουσίων. ἢ τῶν ἀπρεσκόν-

ἕτερας ἑτέρα πλαβαλλομένας,
πόνον οὐ χάειν ἀντιλίσσουσιν ἔχειν.
χο σὺ δ' ἐκ τῶν δ' ἐδράνων
πάλιν ἔκρηξ, αὖ τις ἄφορμος ἐμᾶς
χθονὸς ἐκθορε, μή τι πέρα χρέος ἐ
μᾶς πόλει προσάπτῃς.
ἀν ὦ ξένοι αὐλόφονες, ἀλλ' ἐπὶ
γηραὸν πατέρα τόνδ' ἐμὸν
οὐκ ἀνέτλατ' ἔργων
ἀκόντων ἀίοντες αὐδὰν,
ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἱκετεύομεν
ὦ ξένοι, οἰκτείρατ', ἃ παρρὸσ ὕπτᾳ
τοῦ μόνα ἄνομμα ἄνομμα, οὐκ ἄλλα
οἷσ προσορωμένα ὄμμα σὸν ὄμμασιν
ὥς τις ἀφ' αἵματος
ὑμετέρου προφανεῖσ', ἵν' ἄθλιον
αἰδῶς κύρσαι. ἐν ὑμῖν γὰρ ὡς θεῷ
κείμεθα πλάμονθ'. ἀλλ' ἴτε. νεύσατε
τὰν ἀλόκητον χάειν.
πρέσ σ' ὅ, τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄνομμα,
ἢ τέκνον, ἢ λόχος, ἢ χρέος, ἢ θεός.

τῶν ὑμῖν. Οὐ καλοῖσ. οὐ καλοῖς ὄμμασιν ὁρῶσ' σὸν ὄμμα. ἀφθαλμοὶ γὰρ ὀ-
φθαλμοὶ, αἰσχῖδι ποιοῦσι. Προσορωμένα. ἀντὶ τοῦ ὁρῶσ' κύριος ὢν σ' λέομαι.
σ' δὴ ἀφ' αἵματος. ὡσ ἂν δὴ κοινῆς ἀνθρώπότητ' ἐχούσησ σ' συγγενέσ. ἢ ρι-
κάτασ ἱκετείας ποιοῦμαι. οἵας ἂν τις προσαγάγοι τοῖσ συγγενέσι. Τὸν ἄθλι-
ον. θ' ἑξῆς, ἄνομμα θ' ἄθλιον αἰδοῦς κύρσαι. Εκσέθεν ἄνομμα. λείπει ἐκεί-
νου. ἵν' ἢ, ὑπὲρ ἐκείνου σε ἄντομαι. ὁ ἐκσέθεν, τιμιόν ἐσί σοι. ἀντὶ τοῦ ὁ ἐκ σοῦ
προῳρέστως τιμιόν σοι ἐνέστιν.

ΟΥ ΠΡ. ἴδοις ἀναθρῶν. ΘΕ. ἔξεισ', οὐδεὶς ἴδοις ἀναθρῶν βροτῶν ὅς τις ἂν ἐκφύτειν μυναῖρ
εἰ θεὸς ἄγρι. Οὐ θέλοιμ' ἂν φωνεῖν. ἀλλ' ἐμμένοιμι τοῖς λεχθεῖσι δηλονότι. λέγ
μοι δέ, θ' ἁνασσαν τὸν τ' ἱεροῦ, μὴ μολύνειν αὐτό. Τί δῆτα λόξης. ὡς μάτην
τ' πρὶ τ' ἀθηνῶν κατεχούσης λόξης, ὡς ἄρα Φιλοικτίρμων τίς ἂν εἴη, ἡ ἱκετα
" λόκος. ☩ ὁ κυρηναῖος, Οὕνεκεν
" οἰκτίρειν οἵδε μόνη πλίων, ἐμ
☩ τέλει τ' δευτέρᾳ τ' ἀπῶν.
Εἰς ταῦτ' ἀθήνας φασίν. ἐπεὶ
ἡ ἐλέα ωμὸς ἐν ἀθήναις ἵδρυ.
Κ ἀμοί γέπυ. καί μοι πῦ ταῦτ'
ἐσί. τὰ λεγόμενα ωδὲ ἀθηνῶν.
Οὐ ἢ τ' ἄρα τ' ἀμά. ἀπ' κοινοῦ θ'
δείσαντες. Πεπυθότ' ὄδι μᾶλ οἰλί
λον. μᾶλλον ἔ παθον, ἢ πρ ἐπίν
ἀ. οὐκοῦν, ἡ συγγνώμης ἄξιός εἰ
μι. Πεπυθότα. θ' ἑξῆς, ἢ δεδρα
κότα. ὅδ' ἐγὼ καλῶς ἐξοισθ' ὁ
τι μᾶλλον ἠδικήθην, ἢ πρ ἠλίκη
ἀ. Εισοι τὰ μητρὸς ἡ πατρὸς
χρεῖ ἢ λέπειν. χρεῖα. χρήσιμα. ἢ-
ρι χρήσιμον ἢ λέγειν. ἐκ ῥύτων
γ' σύμφτ ἡ θ' χρή. θ' ἦ χρεία
βιπενές ὄδιν. ἔστι ☩ ὁ χρεῖος, ἢ χρεί
α, θ' χρεῖον. ἔστ ἦ ☩ μονοπενές, ἢ
χρεία. ὅπ ἦ ἐν ταὐθα θ' χρεῖα οὐ
θ' ἕτερόν ὄδι, θ' ἢ λοῖ θ' βία λείφε
θη θ' ἅ. ὅπ ☩ οὐκ ἂν ἐγένετ, εἰ μὴ
βραχύ' ἦν. Τοῦτ' ἐγὼ καλῶς ἐξ
οισθ. οἶσθ ὅ τι μᾶλλον ἠδικήθην,
ἢ πρ ἠλίκησα. Ως εἰ φονῶν ἐ-
πρασσον. ἄκων μέν φησιν ἔδρων.
εἰ ἦ μ' ἑκών, προπαθὼν ἠμυνά-
μην. θ' ἢ λον λέ δ' θ' ἐλαβεῖν α ὅ
τε ἐπεννήθη. ὥστε θ' ὁ μοὶ φησὶ βο
ηθεῖ. ἢ, τε ἄγνοια, ἡ θ' προπαθόν
τα ἀμύναθ. Νῦν δ' οὐδ' ἐν εἰδὼς ἐκόμην. Τὴν τ' πατρὸς φόνα λέγει θ' ὁ δόν.
Ε ἀμ' ἢ θεοὶς τιμῶντες. ἐπεὶ κατὰ πυθόχρηστον ἐληλυθέναι φασί, ἡ γνώμη θεοῦ.

οὐ πρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτῶν ὅς τις ἂν ἐκ
θεὸς ἄγρι ἐκ
φυτεῖν θ' ὑναιτ.
Χο ἀλλ' ἴθι τέκνον Οἰδίπου, σέτ' ὄψις θ'
οἰκτίρμων, ☩ τόνδε συμφορᾶς χάριν.
τάδ' ἐκ θεῶν ζέμοντες, οὐ θέλοιμ' ἂν
φωνεῖν πρὸς τῶν πρὸσ σὲ νῦν εἰρημένων.
μαθ' τὴν ξεύσης, ὠφέλημα γίνεται.
εἰ τάσ τ' ἀθήνας φασὶ θεοσεβεσάτας
ἔχειν. μόνας δὲ θ' κακούμενον ξένον
σώζειν οἵας τε, ☩ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν.
κἀμοί γέπυ ταῦτ' ἐσίν. οἵ πνες βάθρων
ἐκ τῶν θέ μ' ἐξάραντες. εἶτ' ἐλαύνετε,
ὄνομα μόνον θείσαντες. οὐ θῆτ' τόπε
σῶμ', οὐδ' τἄργα τἄμ', ἐπεὶ τάγ' ἔργα μ
πεπυθότ' ὄδι μᾶλλον, ἢ δεδρακότα.
εἰσοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεῖ ἢ λέγειν,
ὧν οὕνεκ' ἐκφοβῆ με. πτ' ἐγὼ καλῶς
ἔξοισθ. κἀμοί γε ὡσ' ἐγὼ κακὸς φύσιν.
ὅς τις παθὼν μὲν, αὐτέδρων. ὥσ' εἰ φονῶν
ἔπρασσον, οὐδ' ἂν ὧδ' ἐγιγνόμην κακὸς,
νῦν δ' οὐδ' ἐν εἰδὼς ἱκόμην ἵν' ἱκόμην.
ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδότων ἀπωλύμην.
αὐθ' ὧν ἱκνοῦμαι πρὸσ θεῶν ὑμᾶς ξένοι,
ὥσπερ με κάνεσήσασθ', ὧδε σώσατε.
καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες, εἶτα θεοὺς
μοίραισ ποιεῖσθε μηδαμῶς. πείσθε δὲ
βλέπειν μὲν αὐτὸς πρὸσ σ' ὑμᾶς θεοσεβῆ βροτόν,
βλέπειν δ' πρὸς τὸν δυσεβεῖς. φυγὴν δὲ τ
τα ἀμύναθ. Νῦν δ' οὐδ' ἐν εἰδὼς ἱκόμην. Τὴν τ' πατρὸς φόνα λέγει δ' ὁ δόν.
μὴ πω γενέσθαι φωτὸς αὐσίοις βροτ.
ξυν οἷς συ μὴ κάλυπτε τὸν εὐδαίμονας
ἔρχεις Α' θήνασ αὐσίοις ὑπηρέτ.
ἀλλ' ὥσπ ἔλαβέσ' ἱκέτην ἐχέγγυον,
ῥῦσ με, κἀκ φύλασε. μὴ δ' ἐμοῦ κάρα
θ' δυωρόσωπον εἰσορῶν ἀλιμάσῃς.
ἥκω ☩ ἱερὸς, εὐσεβὴσ τε, κωὐ φέρων
ὄνησιν ἀστοῖσ τοῖσδ', ὅταν ὁκύρεῖ
πρὸς τῆς ὑμῶν, ὅς τισ ὄδιν ἡμεῖν,
τότ' εἰσακούων πάντ' ἦσ σήσῃ. τὰ δὲ
μεταξὺ ῥύτα, μηδαμῶς γίνε κακός.
Χο παρεῖν μὲν ὦ πραιὲ τὰ θυμήματα
πλλ' τ' ἀνάγκη τάπ' σοῦ. λόγοισι δ'
οὐκ ἀνόμασαι βραχέσι. θ' δὲ τ' δε γῆσ
ἄνακτασ, ἀρκεῖ ταῦτά μοι θεισ' ἐναι.
οἰδί κωὐ πῦ θ' ὁ κρεάνων τ' δε τ' χώρας ξένοι;
Χο παρῶν ἄστυ γῆσ ἔχει. σκοπὸσ δὲ νιν,
ὃς κἀμὲ σεῦρ' ἔπεμπεν, οἰχεται στελλών.
οἰδί ἦ ἡ δοκεῖ τε τ' τυφλοῦ τιν' ἐνδρὸσ ὠὴν
ἢ φρον τίσ' ἔξειν, ἀπόνως τ' ἐλθεῖν πέλας;
Χο ἦ κάρθ', ὅταν πρ ῥύνομ' ἀθῆ τ' θ' σόν.
οἰδί τίσ δ' ἔθ' ὁ κείνῳ θῦπρ ἀγγελών;
Χο μακρὰ κέλευθοσ, πολλὰ δ' ἐμπόρων ἕπ
Φιλεῖ πλανᾶθ. τῶν, ἐκεῖνος αἴων,
θάρσει πρέσσει. πλὺ ☩ ὦ γέρον θ' σὸν
ὄνομα δείκει πάντασ. ὥστε κεῖ βραδὺς
εὕδει, κλύων σ, σεῦρ' ἀφίξεται ταχύσ.
οἰδί ἀλλ' δὲ τυχὴσ ἵκοιτ' τῇδ' αὐτ πόλει,
ἐμοί τε. τὶς ☩ ἔθ' λὸς οὐχ αὑθ φίλοσ;
ἀν ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πῖ φενῶν ἐλθω πάτερ;
οἰδί τί δ' ἔστ τέκνον Αντιγόνη;
ἀν ωωᾶ χ' ὁρῶ
σείχσαν ὑμῶν ἄσον, ἀτυμάσασ ὠδὶ

Μ ἦ πω πενέσθ φωτὸς. ὃ βούλε
λέξ δ', μηδ' ἕνα δ' φυτεῖν πτε
φῶτα αὐόσιον αὐθρώπισ. ὡς
θ', δικαιότατος κενταύρων. φο
γὴν ἦ, αὐτὶ τ' ἐκφυξιν. Ξυν
οἷς. ☩ θεοῖς. Συ μὴ κάλυ
πτε. αὐτὶ τ', μὴ σθ' καλύ-
πτησ θεοὺς, ἡ Αθήνας. οἷον, αὐό
σια πράττων, μὴ ἀφάνιζε
τὰσ Αθήνας. Εχέγγυον. ἀ
σφαλῆ. Ιερός. καθ ὅσ. καὶ
φέρων ὄνησιν ἀστοῖς. ἐκεῖ τ' ὡσ
ἔσται πτὲ αὐτοῖς ἔχθρα πρὸς
θηβαίους, ἐν ἧ κρατήσουσιν
αὐτ, δ' θ' τάφον αὐτ πρὸ ἀ
θηναίοις τυγχάνειν. ἦν τ' λό
γον, ἐν ἧ ἂν ταφῇ χώρᾳ, ἐκεί
νην μηδὲν κακὸν πείσεσθαι ὑπὸ
θεῶν. Τὰνθυμήματα. εἶπε
τ' σώζειν τὰσ Αθήνας. ἡ πῦ
Αδ' ὁ κρεάνων. εὖ τῇ οἰκονομί
α, ὥστε μὴ δ' βιβάσ πενέσθ, ἵις
ὁ καλέσων ἔσαι. Τοὔνομα
δ' θ' ἡ ὄνομα οἰδίπους,
παντα χοῦ. Πολλά δ' ἐμπό
ρων ἔπη. εἰκὸσ δ' ὄδιν ἡμῶν ἀ
κηκοότ', ἡ ἕτερον μεμαθηκέ
ναι. ὁ τ' ἀπελήλυθὼσ πρότε
ρον, οὐδέ πω μεμαθηκε ὅσ
τισ ἦν. θεὸσ τ' χρῷ πρώτῳ ὠ
μολόγησε. δ' μέσσ δὲ θ', θάρ
σει. Πολὺ ☩ ὦ γέρων θ' σὸν
ὄνομα. δ' τὰσ πράξεις. ὅιον,
τὴν σφίγγα, ἡ ὅσα ἄλλα αὐ

θεὸσ πέρακτ. κλύων σοῦ. λείπει ἡ πρὶ. πρὸ σοῦ κλύων. Ουχ αὑθ φίλος.
χρήσιμος. ὁ πάθος, αὐθ τε θ' τοῖς φίλοις ὄδι χρήσιμος. γνωᾶχ' ὁρῶ. ἡ ἰσ
μήνη πρόσεισι, τὰ κατὰ πῦ ἄρρενασ ἀπαγγέλλουσα πᾶσιν τ' οἰδίπου πῶς ἔ
χον. Αἰτνάσασ ἔπ. θ' σκελικῶς. λέγει δὲ αὐτὶ θ' μεγάλησ.

ΗΛΙΟΣΤΡΕΠΤΟΣ.σκιασκή. πλατύπλος πώλου βεβῶς ἄγ. κρατίσθ' ἡλιόστρεπτος
κωπ. ἦρι πολυκέφαλαία, ἣν ὅτιν κωπῆ πρόσωπα θεασαλίσιν ἀμφέχει·
αὐτ' πολιέχει καλύπτουσα, καὶ ἀ τὶ φῶς;
φανερομένη τὴν ἡλίωσιν. Β' ἑξῆς δέ, ἆρ' ἔστιν; ἆρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾷ;
κραῖ ἡλιοστρεπτὸς κωπ. Κωπῆ πρόσωπα θεασαλίσιν. ἢ φημί, κἀ. τόφημι, κοὐκ ἔχω τὶ φῶ.
οἱ θεασαλικοὶ πῶλοι. ὡς ἢ καλλί τάλαινα.
μαχος, Εἷς τις ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ οὐκ ἔστιν ἄλλη φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτ
„ νέον αἱμονίνθην Μεμβλωκὸς, πίλη σημάνῃ μέ προστίχει. σημάνῃ δ' ὅπ
„ μα ✻ πέτρα ἄλκαρ ἔκφρ. Ἀρ' ἔστιν. ἆ οἰδί πῶς εἶπας ὦ πᾶ; μόνης τόδ' ἔσι δῆλον ἰσμήνης κάρα.
ρα ἔστιν ἢ ἰσμήνη, ἆρα οὐκ ἔστιν. Ἀλ λὰ αὐ πᾶσα σὴν, ἐμὴν δ' ὀρᾶν
λη. φαιδρὰ γοῦν. Β' ἑξῆς, φαιδρὰ ὄμαμον. αὐδᾶ δ' αὐτίκ' ἔξεσιν μαθεῖν.
προστίχουσα. φαιδρὰ δὲ αὐτὶ τοῦ ἰσ ὦ φίλτατ' πατρὸς ἢ κασιγνήτης ἐμοὶ
φαιδρ Σ. Σημαίνῃ μέ. εἰς γνῶσίν με ἥδιστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις
ἐφέλκετ. Αὐδᾶ δ' αὐτίκ' ἐκτ εὑροῦσα λύπη δύτερον μόλις βλέπω
φωνῆς ἔξεσί σοι μαθεῖν. Εὑροῦσα οἰδί ὦ τέκνον, ἥκεις;
λύπη δύτερον. Β' ἑξῆς, εὑροῦσα δύ ἰσ ὦ πάτερ δύσμοις ὁρᾶν.
τερον. ἴσως δ' δύτερον, δὴ δ' δὶς ἰσ οἰδί ὦ πέρμ' ὄμαμον.
μόλις εἰρηκέναι. Ω δυσθελίαι ξο ἰσ ὦ δυσάθλιαι ξοφαί.
φαί. ἡμῶν δηλονότι. Δυοῖν ὁμοῦ. οἰδί τέκνον πέφηνας;
σοῦ ἢ αὖ πηόνισ. Δυσμόρα δ' ἐμοῦ ἰσ οὐκ ἄνδρ μόχθου γέμοι.
ξίτης. οἱ γὰρ πολυλαμβάνοντές ζ οἰδί πρόσφαυσον ὦ πᾶ.
να, ἢ ἑαυτὸν ζόην τινὰ πολυλαμ ἰσ θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.
βάνουσιν. ἰδγζόντως ἢ εἶπεν, ὡς ἑαυ οἰδί ἢ τότε, κάμοῦ;
τ' ξίτησ θιγγάνῃ, εἰ μὴ ἄρα ἢ Β' δυ ἰσ δυσμόρου δ' ἐμῆς ξίτησ.
Θελία ὑπάντησε. Σῇ πάτερ πρὸ οἰδί τέκνον, τίσ' ἦλθες;
μηθία. αὐτὶ τ', δὴ τὴν σὴν πρόνοι ἰσ σῇ πάτερ προμηθία.
αν. Ποῖ νεανίαι πτῆν. πῦ Β' πτῆν οἰδί πότερα πόθοισι;
θη. Δεινὰ δ' ἐκείνοις πανῦν. νῦν δὲ ἰσ Ⓒ λόγοις τ' αὐτάγγελθ',
τὰ ἐνεκείνοις θῆδ' δνά. Ω πάντ' ξὺν ᾧ πᾶ εἶχον οἰκετῶν πᾶ μόνφ·
ἐκείνῳ τοῖς ἐναὐγύπῳ. δῆβάζει οἰδί οἰδ' αὐθόμαιμοι, πῖ νεανίαι πτῆν;
θὲ αὐγυπίοις, ὡς πὰ Β' πέπτν δ ἰσ ἴσ', οὔ πέρ εἰσι. λλνὰ δ' ἐν κείνοις τὰ νῦν
αι τωμένους, ἢ γυναῖκας ἢ ἄνδρας. οἰδί ὦ πάντ' ἐκείνῳ τοῖς ἐναὐγύπῳ νόμοις
νυμφόσωρος ἦ ἐν θεῷ ζισκασκάζῳ φέσιν κατακαθέντε, ἢ βίου ξοφάσ.
„ τ' ἐνβαρικὸν, γράφῃ οὕτως. Εθεσι ἐκεῖ πτ οἱ μὲν ἄρσενες, κατὰ σέλας
„ ἦ, τὰ μὲν ἐναντίοις, τὰ δ' ὁμοίοις
„ χεῶντα τοῖς ἕλλησι. Β' μὲν γὰρ ὀζίσασθε τοῖς πρεσβυτέροις θὲ νεωτέροις, ὁμο
„ ζρόπως καὶ ἡμῖν ἀνοικοῦσι. τῶν δ' ἄλλων οὐδέν. ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἕλλησιν οἱ μὲν

θανοῦσιν ἰσθύζγοντες. αἱ δὲ σύννομοι,
τὰ' ἔξω βίου ξοφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.
σφῶϊν δ' ὦ τέκν', οἷς μὲν εἰκὸς πνεῖν τάδε,
κατ' οἶκον οἰκοῦρουσιν ὥστε πᾶθένοι.
σφὼ δ' αὖ τ' ἐκείνων τἀμὰ δυσήνου κακά,
ὃ πᾶ πνεῖρον. ἢ μὲν, ἐξότ' νέας
ξοφᾶσ' ἔλαξε, καὶ κατίσχυσεν δέμας,
ἀεὶ μθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη,
γέροντα ζηγεῖ, πλανᾷ μὲν κατ' ἀγρίαν
ἔλην ἄσιτος, νιφέτοις τ' ἀλωμένη,
πλοῖσι δ' ὀμβροις ἡλίου τε καύμασι
μοχθοῦσα πλήμμυρ, δύτε' ἡγεῖται τὰ ᾧ
οἶκοι φάτνης, εἰ πατὴρ ξοφὴν ἔχοι.
σύ δ' ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πᾶζὶ
μαντεῖ' ἄζουσα πάντα καδμείων λαθρᾳ,
ἕως ἐχρήσθη σώματος. Φύλαξ δ' ἐμοῦ
πῖς ἦ κατέστης, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην.
νῦν δ' αὖ, τίν' ἥκεις μῦθον ἰσμήνῃ πᾶζὶ
φέρουσα; τίς ἐξῆρεν οἴκοθεν σόλος;
ἥκεισ' οὐ κενὴ γε. Β' τ' ἐγὼ σε φῶς
ἔξοισα, μὴ οὐχὶ δῆτα μ' ἐμοὶ φέρουσά ζ.
ἰσ ἐγὼ τὰ μὲν παθήματ', ἄπαθον πάτερ,
ζητοῦσα τὴν σὴν πῦ καρικοίησ ξοφήν,
πᾶξῆσ', ἑάσω. δὶς γὰρ οὐχὶ βούλομαι
πνοῦσ' αὖ τ' ἀλγεῖν, ἢ λέξουσ' αὖθις πάλιν.
ἀλλ' ἀμφὶ ῥῖν σοῖν δυσμόροιν πᾳδοιν κακὰ
νῦν ᾔδι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα.
πᾳὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις, κρέοντί τε
θρόνους ἑᾶσθ, μὴ ᾖ χεμπνεσθ πόλιν
λόγῳ σκοπροῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,
οἷα κατέσχε σὸν ἄθλιον δόμον.
νῦν δ' ἐκ θεῶν τε, κἀξ ἀλιτηροῦ φρενὸς,
εἰσῆλθε ῥῖν ζισάθλοιν ἔρισ κακὴ,

„ ἄνδρες, κατὰ τὴν ἀζρᾳὰν
„ οἰκονομοῦσιν. αἱ δ' ᾗ γυναῖκες ἐν
„ δον μένουσαι, τὰ λασιοργῶν-
„ σιν. ἐκῆ δὲ αἱ μὲν γυναῖκες, ἐν
„ ἀπορᾷ πολὺ παρῦσι ᾗ κατπ-
„ λεύουσιν. οἱ δ' ἄνδρες. κατὰ τὴν
„ οἰκίαν ὑφαίνουσιν. ὁ δ' σέσωσ
„ ζις ἐκθηλύναι τοὺς ἄνδρας ζε
„ λόμβῳος, ἅτε μεζίστης χώρας
„ γενημένοις ᾗ πολλοὺς ὄν-
„ τας, ὅτως μὴ συσραφέντες ἐ
„ πίσομοιρίαν ὁρμήσωσι, τὰ
„ μὲν ἐκείνων ἔρᾳ, τοῖς γυναι
„ ξί. τὰ δὲ τῶν γυναικῶν ἐκείνοις
„ προσέταξεν. ἵνα μὴ μόνον τὸ
„ πολὺ ἀναγκαῖ στρηθέντες.
„ ἀλλὰ ᾗ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τοῦ
„ πνευμάτ' ἀνεθέντες, ἀσμέ
„ νῶς τοῖς ὑπάρχοισι καταμέ
„ νωσιν. ὅθεν δὲ μὲν φιλοῖς ξ.
„ τὰς δ' αὖ ἐναντίαι τὰς ζίχας προ
„ σέταξε. ᾗ δὲ μὲν πῦ τὸ κεφα
„ λῶν φέρειν τὰ φορτία. τὰς δ',
„ πῦ τῶμων ἀνάγκασε, ἔπειτα
„ δ', δὲ μὲν καθημένοις. τὰς δ'
„ ὀρθὰς ἐσώζας οὐρεῖν. ᾗ τοῖσ
„ μὲν, λύσ' ἱμάτια πᾳὶ ἔβαλε.
„ τοῖς δ', ἐν. ὑπλαμβάνων ἅμα
„ τοῖς πῦ τηδύμασι, ᾗ τὰς φυ
„ χὰς αὐτ' ἐκθηλύνεσθ. ὃ καὶ
„ λυσθῆς ὕστερ συμπεσεῖν φα-
„ σιν. Αἱ δ' σύννομοι αἱ ἀδελφαί,
„ ἢ αἱ γυναῖκες. Νηλίπους. αὐτὸ δὴ
ρος. Μαντεῖ' ἄζουσα. ποῖα μαντεῖα, ὅτι ὅπου λ'
ἂν ταφήσῃ, σωτὴριος ἔσται τῇ γῇ ἐκείνῃ. Ζητοῦσα τὴν σὴν. Β' ἑξῆς, ζητοῦσα τὴν σὴν ξο
φὴν. ἀντὶ τ' τὴν λίαιταν. Διὸς γάρ. Β' ἑξῆς, δὶς γὰρ οὐ βούλομαι ἀλγεῖν. Πρὶν μὲν
πῦ αὐτοῖς. πρώην ἥκων σκοπήσαντες, θεὸν κρέοντ πᾳὰ χωρῆσαι τὴν σὴν βασιλείαν.
κρέοντί τε. ὁτὲ πολεονάζῃ. λόγῳ σκοπροῦσι. μερχὴ ὄδιν, οὐ ῥῆμα. Αλι τηροῦ. μιαρᾶς.

Λαβέσθη. αὖ πὶ λαβέσθη. Τὸν πρόσθεν πεννηθέντα Πολωείκη, σ' χ' πξάκλτη, ὅτι πρεσβύτερόν φησι σ' Πολωείκη. Τὸ κοῖλον ἄρεος. πολλαχοῦ σ' ἄρεος κοῖλόν φησι. καθαπξ ἐν ἰωθ γόνοις. τὸ κοῖλον ἄρεος οὐκαρικήσεντ' ἐπ. Ἔνθα μύρα. Ἐκ μὲν ἐριχθονίσ πεμάσφον ἔχεθε κοῦρον αὐτόλυκον. πλέων κτεάνων σῖνιν ἄρχειϊ κοίλῳ. ὅμηρος. Οἵδ' ἴξον κοίλην λακεδαίμονα. Ὡσαὐτίκ' ἄρεος. ὡς αὐτίκα ἡ σ' ἄρεος πεὸς οὐρανὸν εἰβῶν, Ἔ σ' καδμείων πέδον πιμωρίᾳ ὑπὸ τάξων. σ' ἢ ζιμὴ ἔθ' ὅτε πρόσθ μον φιλοῖ. ὅμηρος. Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ πιμὴν πρίαμος. ἑκάτερον ἦ, ἀν τὶ τ' κἄ ἐσί. σ' ἦ ἐξῆς, οὕτως. αὐτίκα ἡ σ' καδμείων πέδον πιμῇ καθέξων, ἡ σ' ἄρεος πεὸς οὐρανὸν εἰβῶν ὑψόσε ⟨ἢ⟩ οὐκλείας. ὡς πρωθησόντ' ἀρχείων τὰς θήβας, ἢ κατ' ἀὐτὸν ἐνδόξων πεννη σομένων. ὑπερβαδὸν ἦ ἴδι ἢ σ' ἐξῆς οὕτως. ὡς αὐτίκα ἡ πεσσ

Ο ὑσεὶς ἔρωτος τῆσδε. τοῦτο τοὔρωτος,
οὐσεὶς μ' ἐπρίει ἀπλαῦσαι. τῆ ἀπεθανεῖν σ' ἔφησιν. Ομόχθος ἦν πέπων. ὅτε θυμὸς ἦν πέπειρος. Κἀμάνθανεν δ' ἐν θυμόν. ὅτε ἐκεῖνοι ἔγνωσαν πέλανὰ με δ' ἐν θυμέλαι
Τ ὥσ' αὐτὶ τῆ φύσαντος. ἐκεῖνοί οἱ ἄρρενες ἦλονόμ. λάχωσι τῆσδε. αὐτὶ τῆ ἐμοῦ. Εγ' ὥρα. ἐγὼ οἶδα.
Ε ἀνδρὸς ὑμᾶς. εἰ ὑμᾶς συμβάλλεσθέ μοι, ἑαυτοῖς συμβαλλεσθε. χρησμὸς ἦν, ὡς ἦν οἱ ἀθηναῖοι τῆ τάφου αὐτῆ ἐγκρατεῖς γένοντο τῆς ἔσω χώρας, τότε σωτῆρι τοῖς πολίοις κεκμηκόσι ὑπὸ θηβαίων. εἴτε κατὰ δ' ἐν τέλος τοῦτο νῦν κακὸν τόδε πόλεμον, εἴτε καθ' ἕτερον. παῦται δ' εἰκὸς πικρώτερον ὑπὲρ τῆ Σοφοκλέους πεπλάσθη, ὧν θεραπείαι τῆ ἀθηναίων. πολλαχοῦ δ' οἱ γραμικοὶ χαρίζοντες τοῖς πολίσιν ἔνια. Επεὶ δ' τῆσδε γῆς. ὅπη δ' σώζειν ἔσω χνῆ τὴν πόλιν, ὑπερθέσθαι σοι βούλομαι τὰ χρήσιμα. ἀτλικῆς δ' πάνυ τῆ ῥωτάξει. μὴ πιθανὴ λοιπὸν ἡ χάρις τῆ γχωρίων αὐθρῶν. πεφαινοῦσι δ' αὐδὲν καθῆσί ων τυχεῖν. ἵνα ἤτ' ὂν ὡς ἐναντίως φανοῖσθε. Προξένει. λέγε μοι καὶ πάρεσχε τὰ χρήσιμα. οὐ δ' ὀκνήσαιμι τελεῖν. ἢ πρόξενος ἐμοὶ φίλος πάγου ὑπερχόμενος πᾶν ὁ λέξων πιήσειν. Κατέσειλας. καὶ οἶδ' πεβάθυσας. γράφεται δ' κατέσειλον. ἤγνων, μὴ ἱκετηρίαν ἀφῆ ξῆν. Αλλως. Κατέσειλον. καθ' οἶδ' κέτθυσον. μὴ ἱκετηρίαν ἀφίκα. ἐὰν δ' γράφετ' κατέσειλας, ὅσον κατεβάτευσας. ὁ δ' πιθανώτερον. δ' αὐδ' δ' δῶν κελεύουδν αὐδ' καθαίρεδθ'. ὅπ εἰς ἅβατον

οὐδ' ἦτ'. ἐπί τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν
ὀπηνίκ' ἔζη θυμός, ἦν στον δέ μοι
δ' κατθανεῖν ἦν. ἡ δ' λεδθῆναι πέξοις,
οὐσεὶς ἔρωτος τῆσδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν.
χρόνῳ δ' ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
κἀμάνθανεν δ' ἐν θυμὸν ἐκδραμόντά μοι
μείζω κολασὴν τῆ πρὶν ἡμῆ τημένων,
ρτηνίκ' ἤδη, δῶν μὲν πόλις βίᾳ
ἤλωνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον. οἶδ' ἐπῳφελῶν
οἱ τοῦ πατρὸς ῷδ' παρὶ δωμάμοι, δ' ἐρᾶν
οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔποις μικροῦ χάριν,
φυγάς σφιν ἔξω πῶχος ἠλώμην ἐγώ.
ἐκ τῶνδε δ' οὖσαν πῆσθένοιν, ὅσον φύσις
δίδωσιν αὐτᾶν, ἡ τροφὰς ἔχω βίου,
δ' γῆς ἄλειαν, δ' γένους ἐπαρκέσιν.
τῶδ' αὐτὶ τῆ φύσαντος, εἰ λέδθην θρόνεις,
δ' σκῆπτρα κραίνειν, ἡ τυραννεύειν χδονός.
ἀλλ' οὔτι μὴ λάχωσι τῆσδε συμμάχου,
οὔτ' σφιν ἀρχῆς τῆδε καδμείας πτέ
ὄνησις ἥξει, τῆτ' ἐγῶδα τῆδέ γε
μαντεῖ' ἀκούων. σωγῶν τάτ' ἐξ ἐμοῦ
παλαίφαθ', ἄμοι φοίβος ἤνυσέν πωτε.
πῶς ταῦτα, δ' Κρέοντα πεμπτόντ', ἐμοῦ
μασῆρα, κεἴ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.
ἐὰν δ' ὑμεῖς ὦ ξένοι, θέλητέ μου
δ' τῶνδε τῶνδε σμενᾶς δαμούχοις θεᾶς
ἀλκὴν πιεῖδη, τῆδε τῆ πόλει μέγαν
σωτῆρ' ἀρεῖδε, τῆς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους.
ἐπάξιος μὲν οἶδ' πις κατοικτίσαι
αὐτός τε, πᾶσός θ' ἅδε. ἐπεὶ δ' τῆδε γῆς
σωτῆρα σαυδν δ' ἐπεμβάλλεις λόγῳ,
πεφανέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα,

Χο πρῶτον μὲν, ἱερὰς δ' ἀειδρύτου χοδς
κρήνης ἐλέγκε δ' ὁσίων χειρῶν θηγών.
οἶδ' ὅταν δ' ὦν χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;
χο κρατῆρές εἰσιν, αὐδρὸς εὐχείρος τέχνη.
ὧν κρᾶτ' ἔρεπτον. Λαβὰς ἀμφισόμους.
οἶδ' θα λοῖσιν, ἢ κρόκασιν, ἢ πίῳ δρόπῳ;
χο οἷος νεανίας νεοτόκῳ μαλῷ βαλών.
οἶδ' εἶεν. δ' ἔνδεν, πῖ τελδυτᾶσα μέ χρή;
χο χοὰς χέασθ', εἶτα πρὸς πρώτην ἑῶ.
οἶδ' ἢ ῥῖσδε κρωσσοῖσ ὅις λέγεις χέω τάδε;
χο ἥμισυς τε πηγάσ, δ' τελδυτᾶιον δ' ὅλον.
οἶδ' τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε ἡ τόδε.
χο ὕδατος μελίασμα, μὴ δ' πρὸσφέρειν μέθυ.
οἶδ' ὅταν δ' τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχῃ;
χο ἧς ἐννέ' αὐτῆ κλῶνας ἀμφοῖν χερροῖν
πιθεὶς ἐλαίας, τάσ δ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.
οἶδ' τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι. μέγιστα γάρ.
χο ὥσ σφας καλοῦμεν δ' μμίσας, ἐξ δ' μῶν

πρῶτον μὲν, ἱερὰς δ' ἀειδρύτου χοδς
κρήνης ἐλέγκε δ' ὁσίων χειρῶν θηγών.
οἶδ' ὅταν δ' ὦν χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;
χο κρατῆρές εἰσιν, αὐδρὸς εὐχείρος τέχνη.
ὧν κρᾶτ' ἔρεπτον. Λαβὰς ἀμφισόμους.
οἶδ' θα λοῖσιν, ἢ κρόκασιν, ἢ πίῳ δρόπῳ;
χο οἷος νεανίας νεοτόκῳ μαλῷ βαλών.
οἶδ' εἶεν. δ' ἔνδεν, πῖ τελδυτᾶσα μέ χρή;
χο χοὰς χέασθ', εἶτα πρὸς πρώτην ἑῶ.
οἶδ' ἢ ῥῖσδε κρωσσοῖσ ὅις λέγεις χέω τάδε;
χο ἥμισυς τε πηγάσ, δ' τελδυτᾶιον δ' ὅλον.
οἶδ' τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε ἡ τόδε.
χο ὕδατος μελίασμα, μὴ δ' πρὸσφέρειν μέθυ.
οἶδ' ὅταν δ' τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχῃ;
χο ἧς ἐννέ' αὐτῆ κλῶνας ἀμφοῖν χερροῖν
πιθεὶς ἐλαίας, τάσ δ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.
οἶδ' τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι. μέγιστα γάρ.
χο ὥσ σφας καλοῦμεν δ' μμίσας, ἐξ δ' μῶν

ἐπέβη τόπων, τῆ ἱερῶν τῆ σεμνῶν. Πρῶτον μὲν ἱερᾶς ἐξ ἀειῤῥύτας. ἐξ ἀενάου πηγῆς ὕδωρ ἄρυσαι. ἡ οὕτω χοᾶς τᾶσθε θεᾶς πρίασθαι ἀπὸ τῆς κρατήρων. πλήσας αὐδὸ ἀπὸ τῆ ἀντληθέντος ὕδατος. ὅταν δ' ὦν χεῦμ' ἀκήρατον λάβω. αὐτὶ τῆ, ἡ ὅταν ἀσύσωμαι, τί πράξω; Ανδρὸς εὐχείρος. δ' παλάμας κατὰ τὴν μεγάλην. ἐν
" λαίδαλον ἢ αὐαφορά. δδὲ οὐ φερεκύδης φησὶν οὕτω Μητίονι δ' δὲ ἐρεχθέως ἡ
" ἰφινόη, γίγνεται δαίδαλος. ἀφ' οὗ ὁ δῆμος καλεῖται δαιδαλίδαι ἀθήνησι. Καὶ λα
βὰς ἀμφισόμους. Ἰὰ ὦπαδ' τὴν πορομήν. ὧν δεῖ λαβέσθαι. ἀμφισόμους δ', τὰς ἑκατέρωθεν ἔσμωμεν. ἢ δ' δ' ἑκαθέρωθεν τῆ σώματος ταύτας. ἢ τὰς πρόσωπά τινα θηρίων ἑκατέρωθεν ἐχούσας. ἔρεπτον ἡ τῆ κραδήρωνι τὴν κεφαλήν. Οἱ ποκῷ μαλλῷ λαβών. δίον, σὺ λισμῷ, ἡ κροκισμῷ λαβὼν σέπτον, ἢ ἐρίῳ σέπτον. ὅπη δ' σέμματα ἔλεγεν τὰ ἔρια, καὶ
" πῆ δ' θριπίδη, ὧ σέμματα ξύνασ'
" ἐπέκλωσε θεά. Χοὰς χέασθ' σάν
τα πῶς πρώτην ἕω. πῶς τὴν ἀ
ναρολήν. ἢ πρὸς δ' ὀρθρον. ἡ δ' ἡ
ἡ τὰς ἐκθύσεις πρὸς ἥλι) ἐπριοῦν
ρ, καθάπερ ἐν ἀλέκτρᾳ. Τοιαῦ
" τα τῆ πρόνοος νίχ' ἁλίῳ δείκνυ
" σι ῥύμην ἔκλυον ἐξῆς ἀμεμφῆ. οἱ
" δὲ καθαρμοὺς ἢ ὧδε τελοῦντες,
" πρὸς τὴν ἕω ἵσαντες. κρατῖνες ἐν χείρωνι. Απὸ δὴ πρὸς ἕω πρῶτον ἀπάντ' ἴστω.
" ἡ λάμβανε χερσὶ χῖνον μεγάλην. Χέε τάδε. δ' ὕδωρ ἐπὶ τῆ κρατήρων χέε.
Τ ελασάς πηγάδ. αὐτὶ τῆ, δ' ὕδωρ ἀπὸ βιδῶν πηγῶν. Τὸν τελδυτᾶιον. δ' ὕστερον
κρατῆρα. Υδατος μελίασμα. ὕδατος ἡ μέλιτος. λείπῃ ὁ ἡ. ἀπὸ τῆ πριοῦνος δ'
" πριούμενον. ἐν ἐρασταῖς. Γλώασσα μελίασσα δ' κατερρύηκότι. βούλεται λέ
γειν δ' μελίκρατον. Μηδὲ πρὸσφέρειν μέθυ. ἄοινοι πὸ αἰθιαί. Οταν δ' τούτων γῆ.
ὅταν δ' τὰς χοὰς χέωμεν δ' γῆς, τί χρή με ὕστερον δράσαι. Τρὶς ἐννέ' αὐτῆ. τρὶς ἐν
νέα πιθεὶς κλῶνας ἐλαίας. ταύτας πριοῦ τὰς δυχάς. Τούτων ἀκοῦσαι. ἡδέ
ως ἀκούσαιμι τῶν δυχῶν. μέπτον πὸ ταύτας μαθεῖν. Ως σφᾶς καλοῦμεν. ὡσ
καλοῦμεν αὐτὰς, δυμμίσας δηλονότι, οὕτως αὐτὰς καλῶν κἀξομμάτων, ἡ ἵλε
ως ποιούμενοι, ἱκέτευε αὐτὰσ δ' ἐχεσθαί σε δ' ἱκέτλω ἐπὶ σωτηρίᾳ.

ΣΤΕΡνων. ἐκ τῶν στέρνων. ὅιον, μὴ ἐξ ὠθητῆς λῆς, ἀλλ' ἐν δῆθ' ὡς. Α ἰᾶ σύ γ' αὐτός. ὅι
ον, ἢ σὺ ταῦτα πρίᾳ, ἢ ἄλλος τις ὑπὲρ σοῦ ταῦτα πρείπω. Α πυσα φωνῶν. αὐήκο
σα. αὐτὶ τοῦ ῥέμα, ἡ σιωπόμεν. ἆρ' ἀπὸ τῶν θρωμένης θυσίας τοῖς θύμνοισι φησί.
μῶν πόσυχίας τὰ ἱερὰ θρῶσι. μὴ δῆτ' οἱ ἀπόσυχοι θύοισιν αὐτοῖς. καθάπερ
„ λέμων ἐν τοῖς ὠδὴ ἑαρροθέννην φησὶν, οὕτω. Τὸ δὲ τοῦ θυπαφρισῶν γένος, οὐ με
„ τέχει τῶν θυσίας ταύτης. εἰ πρὸς ἓξ. τῶν ἤ πρωτῶς ταύτης ἠσυχίαν. ὁ δὲ γένος ὅτι
„ πρὸς τὰς σιμνὰς θεάς. μὴ τὴν ἡ
„ μερονίαν ἔχει. μὴ προθύοντι πρὸ στέρνων λέχεσθ' ὃν ἱκέτην σωτήριον,
„ τῶν θυσίας κριὸν ἠσύχῳ, ἱερὸν ἄ αὐτὸ σύ γ' αὐτός, κεἰ πᾶς ἄλλος αὐτὶ σοῦ,
„ ῥῶν τοῦτον οὕτω καλοῦντες. δῆ τοῦν ἃ πυσα φωνῶν, μὴ δὲ μηκύνων βοήν.
„ θύφημίαν. οὗ δ' ἱερὸν ὅτι πρὸ δ' ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄσφορος. Θ ταῦτά σοι
„ κυδῶν ἦν, ἐκ δ' τῶν ἑννέα πυλῶν. φράζοντι, θαῤῥῶν ἂν πᾶς αἰμην ἐγώ.
„ μὴ ἀπρολόσωρος ἦ ἐν τῇ πρὸ θεῶν ἄλλως δ', σεμαίνοιμ' ἂν ὧν ξέν' ἀμφὶ σοί.
ἐπακουσεκάλη, σοὶ τῶν ἠσυχ οἰδί ὦ πᾶσι, κλύετον τῶνδε προχώρων ξένων;
λ' γένους μ' τῆς ἱερᾶς φησι. μ' καλ ἰσ ἠκούσαμέν τε χ' ὡς, πλεῖ, πρόσαστε θρᾶν
„ λίμαχος. Νυφάλιαι μ' ἴῃσιν ἀεὶ οἰλίέμοι μὲν οὐχόσ τά. λείπμαι δ' ἐν
„ μελισσέας ὅπας λάθραι καὶ σφῶϊν δ' ἥτερα μολοῦσα, πραξομ τὰσδε.
„ ἓν ἔλαχον ἠσυχίας. Παρασκὰ ἀρκεῖν τ' οἶμαι κἀντιμυθίων μίαν
μην ἐγώ. ὡς καθαρθέντι. Δημακ ψυχὴν τάσδ' ἐκτείνουσαν, ἣν εὖνοις πᾷ.
νοιμ' ἄν. μὴ καθῥθέντι. Θύχ ὁσῶ ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσερον μόνον δέ με
Τά. οὐκ ἐν ὁδῷ. οὐ γὰ ἀνυσά. δῖ οὐ μὴ λείπετ'. οὔτ' ἂν θένοι νόμον δ' ἔμασ
βασιλέα μοι. οὐ πρακτέον ταῦ ἔρημον ἕρπειν, οὐδ' ὑφηγητοῦ δ' ἄνδρ.
τα. λείπμαι τ' πράξεως ὑπὲ ἰσ ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ τελοῦσα. σὺ τόπον δ' ἵνα
λύο κακῶν. τό, τε μὴ δ' ὑναθῇ, χῇ σαύμ' ἐφευρεῖν, ὅσ' βούλομαι μαθεῖν.
ἃ σὺ ὁρᾶν. Σφῶϊν δ' ἥτερα. εἰρήκε χ ρυκεῖθεν ἄλσους ὠξένη, τοῦδ'. ἢν δέ τι
σαν τ' ὅπῃ ἄλλοις ἐχῆν ὑπὲρ σανίην τίν' ἴχεις, ἐς ἔπικος, ὃς φάσει.
αὐτοῦ σὺ καθαρμὸν πρᾶσθαθῆ. ἰσ χωροῦμ' ἂν εἰς τόδ' Ἀντιγόνη. σύ δ' ἐνθάδε
Τ υχὴν τάδ' ἐκτείνουσαν. τε μ φύλασσε πατέρα τόνδε. Τοῖς πικοῦσι γὰρ
μέν' μ' Ρωτόν' δρῶσαν, μ' δγκο „ οὐδ' εἰ πνεῦ ζῆς, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.
νοῦσαν. Οὐ ᾗ ἂν θένοι νόμον δέ
μας. ἄνδ χφαγφοῦ. ἀπὸ κοινοῦ
ᾗ δ' ἕρπειν. οὐκ ἰχύω βασίξειν. χῇ σαύμ' ἐφευρεῖν. χεῖα ἔσαι κατὰ Ρωλοιφὴν
χῇ σαι, αὐτὶ τοῦ χεῖα ἔσαι, δηλοῦτ τ δὲ ταῦν θεῖ δεῖσθαι. καὶ ἐν ξιπολέμῳ.
„ Χρῆ σαι λέσ' ἐνθεν δ' αὖτις. Τοῦτ' βούλομαι μαθεῖν. ἔνθα δ' ὕσῳ δεῖν, ἡδλεῖς
ἂν εἰδεῖεν. Τοῦ κεῖθεν ἄλσους. δ' ἐκεῖθεν τοῦ ἄλσους ῥύτα. ἐὰν δέ τι ῥύτων ἀ
γνοῆς, πᾷ πνος τοῦ ὠθῇ χωρείσων θεῖσ' μαθήσῃ. Ην δέ τι σανίην τίν' ἴχῃς ἀντὶ τοῦ,
εἶτ' εἰδήσεως ἀγνοεῖς σοὶ δ' ἐν τόπῳ. Τοῖς πικοῦσι γὰρ. ὅταν τις ἐσθλὸς γένη
ων πονῇ, μὴ ἡγείσθω πόγον ἔσθ' ἐν κάμαρον.

Χο δεινὸν μὲν θ' πάλαι κείμενον ἄδη κακὸν
ὦ ξεῖν' ἐπεγείρειν.
ὅμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι.
οἰδί τί θεῖσ';
Χο τᾶς λειλαίας ἀπόρου φάτιν
ἀλητὸς ὁδοῦ, ἃ ξυνέσας.
οἰδί μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς
τᾶσ σᾶσ. πέπυσθ' ἔργ' ἀναιδῆ.
Χο τό μοι τολυ Θ μηδαμᾶ λῆσθον
χέζω ξέν' ὀρθὸν ἀκουσμὶ ἀκοῦσαι.
οἰδί ἰώμοι.
Χο σέρξον ἱκετεύω.
οἰδί φεῦ. φεῦ.
Χο πίθ. κἀγὼ γῶ ὅσον σὺ προσχρήζεις.
οἰδί ἀνέγνωκον κακόπατ' ὦ ξένοι, ἀνέγ-
κεν. ἄκων μὲν, θεὸς ἴστω.
τούτων δ' ἀνθαίρετον οὐδέν.
Χο ἀλλ' ἐς τί;
οἰδί κακᾷ μὲν θύνᾳ πόλις οὐδ' ἐν ἴσοις
γάμων ἐνέδησιν ἄτᾳ.
Χο ἦ μὴν ξόθεν ὡσ ἄκουσα
δύσωνυμα λέκτ' ἐπλήσω;
οἰδί ὤμοι. θάνατος μὲν τά δ' ἀκούσων
ὦ ξεῖν'. αὐτὰ δὲ λύ' ἔμοῦ.
Χο ὥσ φήσ;
οἰδί ὡσῖσ, δύο δ' ἄται,
Χο ὤ Ζεῦ.
οἰδί μαξὸσ κοινᾶς
ἀπέβλαστον ὠλῖνσ.
Χο σαὶ τ' ἀς εἰσ' ἀπόγονοί τε
κοιναί γε παῖδσ ἀδελφεαί;
οἰδί ἰώ.
Χο ἰὼ λῆτα.
οἰδί μυρίων ὠδῖ ῥοφαὶ κακῶν.
Χο ἔπαθες;
οἰδί ἔπαθον ἄλας ἔχειν.
Χο ἔρεξας;
οἰδί οὐκ ἔρεξα.

Δ εινὸν μὲν θ' πάλαι. τ' ἰσμέ
νσ ἀπόσαλσις, ὁ χορὸς ἑρῶ
τᾷ δ' νοἰλίπδα καὶ φησι, θ'
ἐπεγείρειν μὲν, καὶ ἀνακινεῖν
τὰ πάλαι σύμβάντα, φυχε
ρὲς, ὅμως δ' ἐμαθεῖν ἠθυμῶ
τὴν αἰτίαν τ' πρώστεως. καὶ
ἔσι παθητικά. Καλλίμαχος
„ Τί δ' ἄκρυον εὖδν ἐγίρεις; Τί
θεῖσ'. ὅιον, τί βούλ πυθέσθ.
Τ ᾶσ λειλαίας ἀπόρ. πδὲ τ'
ἐγκειμένσ σοι ἀλ λόνθ',
ἡλέως ἂν πυθοίμ. ἔξωθεν
δ' ἐ ἢ πᾷ. Μὴ πρὸς ξεν.
ασ. μὴ πρὸσ τ' σᾶσ ξενίας ἃ
ναπύξῃσ μοῦ τὰ αὐαιδ ἤ ἔρ-
γα. ἢ, οὐ μὴ τὰσ προξενίασ
σ ὠδῖ ἔρπε ἀναιδῆ κατ' γά
γῃς. ὅιον, εἰ μὴ κατὰ τὴν
προξενίαν τὴν σὴν, ἔργον γ' ἐ
νοιο Φαύλων ἀκροατῆς, ἀνα-
πύξαι Θ φανερῶσαι τὰ κα
τ' ἐμὲ βουληθείς. Τό, τοι
πολύ. δ' ἀνάλπτον κακὸν
δ' κατὰ τὴν πόρωσιν χρήζω
ἀκοῦσαι. Στέρξον ἱκετεύω.
Στέρξον ὃ λέγω, μ' μὴ ἀπῇσρα
φῇσ τὴν αἰτίαν εἰπεῖν. ὃ δεῖ,
πρόσσχεσ μοι. Πείθου, κἀγὼ
γάρ. πίσομαι δ' ἀλογόπ εἰσ
ὅσον βούλ. Ἀλλ' ἐσί; συγχω
ρήσει σοι τὰ πράγματα.
ὑλὲν ἰδρίσ. ὅιον, οὐδὲν εἰλῆγα
πόλισ, ἐνέθησέ με τῇ γά
μᾳ ἄτῃ. Ἐπισροφαὶ κακῶν
Θ αθροίσεισ. πλῆθσ.

Ε ἰ μὴ μέροικος τῆδε. αὐτὶ τῆ ἔνοικος.
οὐ γὰρ αὐδᾶ τοῦτο. δ' μέροικος ὡς ἡμεῖς
φαμὲν εἴρηται. μερίκοις δὲ καλοῦμεν τοὺς ἀπ' ἐτέρας χώρας οἰκοῦντας, πρὸς τοὺς μερικιαθέντας
παθέν. κέχρηται δὲ καὶ ἀχύλλης ἰωδῆ
τῆ οἰωνῶν ἐν ἀπαιμέμνονι λέγων οὕτως. Τῶν δὲ μερίκων, αὐτὶ τῆ ἐνοί
κων. Ἐγὼ οὔτ' ἄναυδρον. τὴν ξυμφορεί
αν πρὸ φύλαξον. εἰ τῶν μὲν κατη
γορηθέντων αὐτῆ οὐκ ἄλγητ. καινὰ
δ' ἔτι ἐνθυμήματα μὴ πάνυ εὖ
λογα ἐξευρίσκων αὐτερεῖ. Οὐδεὶς
πρ' αὐρύς. τοὺς Ἀθηναίους. Ηλῆν
δ' οὐ οὕνεκ' ἄνδρα. πρὸ ὅσον αὐδᾶς
τέκνον δεῖ μητέρα πλαμηκώσω. Τοι
οὖν αὐτοῖσ' ἄρεος. ἦλθ' ἦ εὐβουλον
ὄντα δν' ἄρδον πάλην. ἄδην δὲ χθό
νιον εἶπεν, οἷον θύπενῆ, μὴ αὐτόχθονα.
ἐξ χώριον. οὐχ ὡς οἱ ἐξηπσάμμοι οἱ
οντι πρὰ τοὺς δικαζομένους ἐν αὐ
τοῖς ὑπὲ τὴν χθόνα ἔθνη. χθόνιον δὲ
νῦν, δν' αὐτόχθονα. λέγεται δ' ἄν, τὴν
ἀρεοπαγίτην βουλήν. δν γὰρ
πάλην, εἰσ δν' ὀχθον μετατέθη
κεν. εἰρηται δὲ τοῦτο καὶ πρὸσκλη
σίας αὐτοῦ τοῦ παλαιοῦ.

Θ υμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρασ. οἷον, οὐκ ἔ
στι θυμοῦ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄν οἰδί
πα. οὐ καταπράσκει δ' ὠμὸν τὸ
θυμοῦ, εἰ μὴ ἀξέλθη τοῦ βίου ἄν
θρωπος. ἀλλὰ τὸν γὰρ δεῖ ζῶντα ἄνθρωπον, μὴ θυμῷ χρῆσθαι. ἔστι δὲ καὶ
παροιμιακῶς λέγει. ὅτι ὁ θυμὸς, ἕκαστον πράσκει. λέγει δὲ ἀεὶ τοὺς πρε
σβυτέρους. ὅσω γὰρ πράσκουσι, δν' θυμὸν ἐρρωμενέστερον ἔχουσι. καὶ ἀλκαῖ
ὡς λέγομεν, οὐ κατὰ κοινὸν αὐτοῦ μιμνήσκεται.

Ω Λ Η Μ' Α Ν Α Ι Δ Ε Σ. τὴν ὑσάτην ὑποφορὰν πρὸς δν κρέοντα μη
κέπ

εἶπεν μὲν ἔν. πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
τὰς παῖδας ὡς τάχιστα σεῦρ' ἄγειν πνά,
εἰ μὴ μέροικος τῆδε τῆς χώρας θέλεισ
ἔην εἶναι τε, κοὐχ ἑκών. ἀ ταῦτα σοι
γρῶ θ' ὁμοίως κἀπὶ τῆ πλώσης λέγω
ὁρᾶς ἵν' ἥκεις ὦ ξέν', ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἶ,
φαίνη δίκαιος, σφῶν δ' ἐφευρίσκη κακά;
κρέ ἐγὼ οὐ τ' ἄναυδρον τὴνδε τὴν πόλιν λέγων
ὦ τέκνον Αἰτεῖς, οὐ τ' ἄβουλον ὡς σὺ φῆς,
ῥυῆναι τόδ' ἐξέπραξα. γιγνώσκων δ' ὅτι
οὐδεὶς πω τ' αὐτὸς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπεσοῖ
ξένος ξυναίμων, ὥσ' ἐμοῦ φρέφειν δίκα.
ἥδη δ' ὅθ' οὕνεκ' ἄνδρα, μὴ πάροκ τόνον,
κἄναγνον, οὐδὲ ἐμίανα τ', οὐδ' ὅτῳ γάμοι
ξυνόντες εὑρέθησαν αὐτοῖσι τέκνων.
τοιοῦδ' ὢν αὐτοῖσ Ἄρεος εὐβουλον πάλην
ἐγὼ ξυνῆλθ' χθόνιον ὄνθ', ὃς οὐκ ἐκ
τοιούσδ' ἀλλ' ἴας ἦλθ' ὁμοῦ ναίων πόλ.
ᾧ πίστιν εἶχον, τὴν δ' ἐχθρούμην ἄγαν.
μὴ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπραξαν, εἰ μή μοι πα
αὐθ' τ' ἀρὰς ἠρᾶρ, μ' ἴσ' ὠμῶς ξένῃ. κρὰς
αὐθ' ὧν πεπρωθὼς, ἀξίων τάδ' αὐτὸς ἄρξειν.
,, Θυμοῦ τ' οὐδὲν γῆρας ἔστιν ἄλλο, πλὴν
,, Θανεῖν. θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἅπτεται.
πρὸσ ταῦτα πράξεις, οἷον ἂν θέλῃς ἐπὶ
ἐρημίᾳ με κεἰσ' ἱκαὶ ὅμως λέγε,
σμικρὸν τίθημι. πρὸς δ' τὰς πράξεις ὅμ.
μ' τηλικόσδ' ὤν, αὐτὸς ἄρξειν πειράσομαι.

πότερον ἐμοῦ γέροντος, ἢ σαυτῆ τόδε;
ὅσ' πρὸ φόνους μοι, κ' γάμους, κοὐ ξυμφορὰς
τῆ σοῦ ἥκασ' ὁμαρτ. ἃς ἐγὼ τάλας
ἔνεγκον ἄκων. θεοῖσ δ' ἦν οὕτω φίλον.
τάχ' ἄν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι.
ἐπεὶ καθ' αὑτόν γ' οὐκ ἐξεύροις ἐμοὶ
ἀμπλτίας ὀνείδους οὐδέν, ἀφ' ὅτου
τάδ' εἰσ' ἐμαυτὸν ἦλθ' ἐμούς θ' ἡμάρτανον.
ἔτι δὲ λίσδεξον εἴ τι θέσφαρον παρεῖ
χρησμοῖσιν ἱκνεῖθ', ὥσε πρὸς παίδων θανεῖν,
ὡς ἂν δικαίως τῆ τ' ὀνειδίζοις ἐμοί.
ὃς οὔτε βλάστας ὧν γενεθλίοις πατρὸς,
οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦν.
εἰ δ' αὖ φανεῖσ' δύστηνος ὡς ἐγὼ φάνην,
εἰσ χεῖρας ἦλθον παρὶ, κ' κατέκτανον
μηδὲν ξυνειδὼς ὧν ἔδρων. εἰς οὓς τ' ἔδρων,
Πῶς γ' ἂν τόγ' ἄκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοισ.
μητρὸσ δὲ τλήμον οὐκ ἐπαισχύνῃ γάμοις,
οὔσης ὁμαίμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν,
εἴοισ ἐρῶ τάχ'. οὐ γὰρ ἔν σιγήσομαι,
σοῦ γ' εἰς τόσ' ἐξελθόντος αἰσχίστου σόμα.
ἔζευκτε γάρ μ' ἔτεκτεν, ὤμοι μοι κακῶν,
οὐκ εἰδότ' οὐκ εἰδῆγα. καὶ τεκοῦσά με,
αὖθ' ὁνειδος παῖσας ἐξέφυσε μοι.
ἀλλ' ἐν γὰρ ἔν ἔξισθα. σὲ μὲν ἑκόντ', ἐμὲ
κείνυντε ταῦτα δυσμενῆ. ἐγὼ δέ νιν
ἄκων ἔκμα. φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς
γάμοισιν, οὔθ' οὓς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι
φόνους πατρῴους ἐξονειδίζων πικρῶσ.
ἓν γάρ μ' ἄμφαι μοῦνον, ὧν σ' αἰτοῦμαι.
εἴ πσ σὲ δν' δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
κτείνοι πασάς. πότερα πυνθάνοι ἂν εἰ
πατήρ σ' ὁ καίνων, ἢ τίνοι' ἂν δυσθέως;
δοκῶ μὲν εἰ πρὸς ἦν φιλεῖσ, δν' ἄκπον
τίνοι' ἄν, οὐδὲ τοὐνδικον σοῦ βλέπεις.
πιαῦτα μὲν τοι κἀν δ' εἰσέβην κακὰ,

κέπὶ ὑπὲ τοῦ θησέως λέπαθ',
ἀλλ' ἀπὲ τῆ οἰδίπδος. ἃ δὲ αἰ
τία πρόδηλος. μ' ἄλλα πρὸ
φύλατ' ἐ, εἰ μ' οὗτος πιθανὸς
πρῖται τὰσ' ἰωδὴ χρήσεισ.
τοῦ γὰρ ὄνεκα ὁ οἰδίπτις εἰ πσ
ἀκειβῶς ἐξετάζοι, ἄδικ' ἂν
μὲν οὐκ ἔσιν. ἀτυχήσ δ' μ' πε
ει παθήσ. Πότερον ἐμοῦ, ἢ
σαυτοῦ τόδε. ἐπεὶ τὴν ἀδελ
φὴν σὸν λοιδρεῖς. Μηδὲν δ'.
ὀργιζομένοις. Λέγ' πρᾶγ
μ' ἄν. Δ' ἀκούσιον. Μητρὸσ
δὲ τλῆμον. Δ' ἐξῆσ. μητρὸς δ'
γάμοις τλήμον οὔσης ὁμαί
μου σῆς, ἀναγκάζων με λέ
γειν οὐκ ἐπαισχύνῃ.

„ Τἀσ' ἄλλα συζῇ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρό-
„ φθίνει μὴν ἰσχὺς γῆς φθίνει δ' ὁ σώματος. (νος.
„ Θνήσκει δὲ πίστις, βλασταίνει δ' ἀπιστία.
„ ἡ πνεῦμα ταὐτὸν, οὔτε τ' οὖτ' ἐν ἀνδράσι
„ Φίλοις βέβηκεν, οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
„ Τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖσδ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ,
„ Τὰ τερπνὰ πικρὰ γίνεται, κἀνθὶς φίλα.
καὶ παῖσι θήβας, εἰ τανῦν δυσημερεῖ
καλῶς τε πρὸς σὲ, μυρίασ' ὁ μυρίος
χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρασ' τ' ἰὼν,
ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα σεξιώματα
δορὶ διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου,
ἵν' οὗ μὸς εὖσων ἡ κεκρυμμένος νέκυς,
ψυχρός πτ' αὖτ' θερμὸν αἷμα πίεται βίᾳ,
εἰ Ζεὺς ἔτι ζεύς, χ' ὡ Διὸς Φοῖβος ἐφήκ.
ἀλλ' οὐ σ' ἂν αὐδᾷν ἥδυ τἀκίνητ' ἔπη,
ἔα μ' ἐν οἷσιν ἤρξάμην, θ' σὸν μόγον
πρὸν φυλάσσων. κοὐπτ' οἰλίπτω ἐρεῖσ
ἀχρεῖον οἰκητῆρα σ' ἐξαιδῆ τόπων
τ' ἐνθάδ', εἰ πᾶς μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.
ἄναξ, παλαιὰ ἡ ταῦτα ἡ ριαῦτ' ἔπη
γῇ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ, ὡς τελῶν ἐφάνετο.
τί λῷτ' ἂν ἀνδρὸς δύμενειαν ἐκβάλοι
ριοῦδ', ὅτου πρῶτον μὲν ἡ δρύξενος
κοινὴ πᾶς ἡμῖν αἰέν ἔβην ἑστία.
ἔπειτα δ' ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος,
γῇ τῇδ' κἀμοὶ δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει:
ἃ γὼ σιβιλεῖσ, οὔπτ' ἐκβαλῶ χάειν
τὴν τ' δε. χώρᾳ δ' ἔμπαλιν καρικιῶ.
εἰ δ' ἐνθάδ' ἥδυ ζῷ ξένῳ μίμνειν, σέ νιν
τάξω φυλάσσειν. εἰ δ' ἐμοῦ σείχειν μέτα
τόδ' ἥδυ, ῥύτων οἷδ' ἵππις λίσωμί σοι
κείναυτι χεῖρ. τῆδε π' ξωοῖσομαι.

οἰδ' ἐγὼ σεῦ, ἀνδάνῃς τοῖσι ριοῦδε σιν εὖ.

Θη τί δ' ἥκτε χρήζεις; ἢ δόμους σείχειν ἐμούς;

οἰλί εἴμοι θέμισ γ' ἦν. ἀλλ' ὁ χῶρος ἐσθ' ὅδε.

Θη ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ δ' ἀντισήσομαι.

οἰλί ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἐμ' ἐκβεβληκότων.

Ε γ' αἷς τἀνδὸν ξύμφωνα. οὔπω δ' ἦν
ἔχθρα θηβαίοισ ἡ ἀθηναίοισ. φοῖ
βος δ' ἐφήσ. ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. ὡς
„ ἡ ὅμηρος. Επισάμβρος σάφ' εἰ
πεῖν. αὐτὶ δ' ἀληθῶς. Εφάνερ.
αὐτὶ δ' ἀνεφάνερ. ριοῦτόν δὴ
„ κἀγὼ δ' πᾶς ὁμήρῳ. Καὶ εἴρερ σὺ
„ τερον αὖτισ. Τοιοῦλ' ὅτα. φίλα
δηλονότι. Η δρύξενος. φίλος ἀ
πλοϊκώτερον δρυξένοις καλοῦ
σι, ἡ δὲ ὅπως δηρ ῶν ξενωθέν
τας. ἢ ξυστατικοὶ ἡ πλεμίοις
φίλους. Οὔπτ' ἐκβαλῶ χάειν.
οὐ καταφονῶ τ' εἰσ αὖθ' ἁλω-
τος, ἀλλ' ἀκὼ ἐκ τ' ἐναντίου
ὑπὸ ἔχομαι. Σέ νιν. σὲ δ' ἐν χο
ρόν. Εἶτ' ἐμοῦ σείχειν μέτα. εἰς
δ' ἄτ' δηλονότι. Σωοίσομαι.
συμπράξομαι ὡσ σὺ βούλει.

Θη μέγ' ἂν λέγοις δ' ὄρνιμα τ' σωουσίας.

οἰλί εἰ σοί γ' ἅπᾳ φὼς ἐμμενῶ τελοῦντί μοι.

Θη θάρσει δ' τ' δέγ' αὐδρὸς, οὐ σε μὴ πρόλῳ.

οἰλί οὐκοι σ' ὑφ' ὅρκου γ', ὡς κακὸν πεσώσομαι,

Θη οὔκουν πέραν γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.

οἰλί πῶς δῆτ' ἂν πράσσοις;

Θη τ', μάλισ' ὄκνος σ' ἔχει;

οἰδί ἥξουσιν ἄνδρες.

Θη ἀλλὰ τοῖσδ' ἔστω μέλον.

οἰδί ὅρα με λείπων.

Θη μὴ δίσκαχ' ἃ χρήμε δρᾶν

οἰδί ὀκνοῦντ' αὐάγκη.

Θη θυμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέν.

οἰλί οὐκ οἶδ' ἀπειλάσ.

Θη οἶδ' ἐγώ σε μὴ τινα
ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
πολλά δ' ἀπειλοὶ, πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
θυμῷ κατηπείλησεν. ἀλλ' ὀνοῦς ὅταν
„ αὐτ' γένηται, φοῦδα τἀπειλήματα.
κείνοισ δ' ἴσωσ κεἰσῆν ἐπεξόδῳ δὴ λέγειν,
τ' σῆς ἀγωγῆς οἶδ' ἐγὼ φανήσεται
μακρὸν δ' σὺρο πέλαγος. οὐδὲ πλώσιμον.
θαρσεῖν μοὶ δοκεῖ ἐγώγε κἀνδυ τ' ἐμῆσ
γνώμησ ἐπαινῶ, φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε.
ὅμως δ' κάμοῦ μὴ πρόνοσ, οἶδ' ὅτι
ρύμὸν φυλάξει σ' ὄνομα, μὴ πάσχῃν κακῶς.

ΧΟ Θηβαῖ τῶν ξένε τᾶσδε χώρας
ἵκω τὰ κράπτα γᾶς ἐπαύλα,
ἵν' ἀργῆτα Κολωνόν.
ἔνθα λίγεια μύρεται
θαμίζουσ' μαλὶς ἀηδὼν
χλωρᾶις ὑπὸ βάσεσι
δν' οἰνωπ' αὐέχουσ' κισσόν,
τὰν ἄβατον θεοῦ
φυλλάδα μυριόκαρπον αὐήλιον,
αὐήμεμόν τε πάντων
χειμώνων. ἵν' ὁ βαχεύτασ ἀεὶ
Διόνυσος ἐμβατεύει,

Εἰ σοί ζ' ἅπᾳ φήσ. εἰ ἐμμένῃ σοι τὰ
ἐπαγγελθέντα. ἢ εἰ λύγεια
κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν ἐνθάδε
μενῶν, μέτα ἂν λώρνμα λέ
γοις τ' ἐνταῦθα δηχιβῆσ. Τὸ
τ' λέζ' ἀνδρός. ἐφ' ἑαυτ' πεπίν
θαι τὴν δεῖξιν ὁ θησεύς. Πιστώ
σομαι. πίστιν ἰὼν δεῖναι πᾶ
κελεύσω. Οὔκουν πέραν γ'
ἄν. ῥύτα δ' ἐξῆσ, οὔτως οὐκ
ἂν πλέον λάβοις ἐξίσασ
με, ἢ λόγῳ πιστεύσασ.

ΑΛΛΑ ῥῖσδ' ἔστω μέλον. ῥῖσ τῶ
χορου. Οκνος ἔχει. Φόβος. Ο
κνοῦντ' αὐάγκη. οὐ νεμεση
τόν μοι εἰ ὑπ' λέοις ἢ γὰ αὐ
τὰ ξυνεχῶσ λέγω. δ' ν φοβοῦ
μενον ἢ ἀνάγκη ταῦτα λέ
γειν. Τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέν.
οὐλὲν δέδοικε. Πολλὰ δ' ἀ
πειλεῖ. αὐτὶ δ' πολλοὶ ἄνοι
πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκθυ
μοῦ, πίτ' αὐτες δ' ν θυμὸν,
καὶ δ' ν καθεσηκότα νοῦν ἀνα
λαβόντες, ἐπαύσαν τ' ἀπει
λῶν. Κείνοισι δ' ἴσωσ. δῖς θη
βαίοις. Τῆς σῆς ἀγωγῆς. λεί
πει ἢ πᾶ. ἵν' ἦ, σθὶ τ' σῆς ἀ
γωγῆς ἥξω, ἐπανόδου. Οὐ
δὲ πλώσιμον. δὺ δ' ἄβαρον. δὲ
δίκασι ἡμᾶς. Εὐί πτε ξένε
τᾶσδε χώρασ. ὦ ξένε. ὦ οἰ
λίπτε, μέχρι τ' ἀηδὼν, ἢ δ' λ
γιβῆ τ' χορου πρὸς δ' ἐμῶ
μιον τ' χώρας. αὐτ' τ' σοφο
κλέους ἰῶδ' δ' νον ἀ παντῶν

ρος χέραξ τριστικὸν, ὃ πλαφυρὸν ἢ ᾠδικὸν μέλος. Τὸν ἀρίστερα. Ὃν λευκόχρωτα. Ἀνέχαρκισον. ὑπὲρ ἑαυτὴν ἔχαρ. Ὃ φυὴν, ἄνω ἔχαρ. Ὃν κισόν. ὡς ἐν Λυκούργῳ ἀχύλος. Ἀκρεσ᾽ ἄνθος ἔχων. ἀντὶ τοῦ ἄνθος δ᾽ οὐκ ἔχων. Φυλλάδα μυριόκλωνον. πρὸς ὁμηρικόν. Τὴν μὴν οὔτ᾽ αὐέμων πάφλ μένος ὑγρὸν ἀέντων. Οὔτε μὴν ἥλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν. ἀπὸ κοινοῦ τοῦ δ᾽ ἀνέχαρκ. ἀνήλιον δέ, ὃ τὴν ἀσύστατα φυήν. Θάλλῃ δ᾽ οὐρανίας. οἱ μὲν ὑπομνηματισάμενοι, γράφουσιν οὕτως. ὁ δημήτριος ὁ κόρης φασὶ στεφάνωμα δὲ νάρκισος ἢ. Σάχισθ᾽ αὐτὰς στεφανοῦσι μήτε δὲ γράπτεον μεγάλων θεῶν. τὸ ἐριννύων. ᾗ δὲ χωρίον ἐν ᾧ ἦν ὁ οἰδίπους, ἀυτὰς ἀνεῖτο. ὅθεν δ᾽ ἐεννύων

δὲ στεφάνωμα, πλὴν ἐν οἷς οὐ
φοβέων φασὶ, πρόπρο λέμινα
πλῆτες ὀφειλομένην ὅιμον, οὐ
μωσὶν ἀργήτα θυτεῖσθαι φόρ
κωσ. νάρκισοι δὲ στεφέες πλο
καμίδες. ἴσως ὅπ πρὰ τοῖς μνή
μασιν ὅ π πλεῖστον ἐκφύετ. ἢ ὅ-
τι τ φίτευμα καὶ γνῶρ εἰσιν αἱ
λαίμονες ἀί παι ὥστε δὴ δ᾽ ὀνο
μα ζωοκλῶσθ᾽ δ᾽ φυὴν αὐτῶς.
μή πτε δὲ ὃν νάρκισον μεγά-
λαων θεῶν ἀρχαῖον στεφάνωμα
ἔφη ὁ σοφοκλῆς, ὡς συμπλη
κῶ χρησάμενος τρόπῳ. ἀνὶ τ εἰ
πεῖν θεᾶς ἀρχαῖον στεφάνωμα
τ κόρης. τί δ᾽ ἤ πτε, ὅπ πρὶν ἢ

θείας ἀμφιπόλων πιθήνας.
θάλλει δ᾽ οὐρανίας ὑπ᾽ ἄχνας
ὁ καλλίβοτρυς κατ᾽ ἦμαρ ἀεὶ
Ναρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν
ἀρχαῖον στεφάνωμ᾽ ὅ, τε
χρυσαυγὴς κρόκος. οὐδ᾽ ἀϋπνοι
κρῆναι μινύθουσ᾽,
Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων,
ἀλλ᾽ ἀιέν ἐπ᾽ ἦμαρ
ὠκυτόκος πλείων ὠθίνειστι,
ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ
στρνούχα χθονός. οὐδὲ μουσᾶν χοροὶ
νιν ἀπεύπησαν, οὐδὲ
χρυσάνιος Ἀφροδίτα.
ἔστιν ἦ οἷον ἐγὼ Γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω.
οὐδ᾽ ἐν τᾷ μεγάλᾳ σωρίδι νάσῳ

τὴν καθ᾽ ἡμέραν. Ἀλλ᾽ αἰὲν ἐπ᾽ ἦμαρ ἀλλ᾽ ἀεὶ καθ᾽ ἡμέραν φησὶν ὠθίνιαστται ὁ κηφισός. Ὠκυτόκος. ἦγουν, ὠκυτόκα πιῶν τὰ πλίακ ἦγκλπα. Στερνούχα χθονός. ἴσον ὀρθ᾽ γενίμου γᾶς, ὃ πέδου ἢ πεδιούχα χθονος. μεταφορικῶς τ καὶ στέρνα, ἢ νῶτά φασι, τὰ πεδιώδη ἢ ὀρέα. καθάπ᾽ αὖ πάλιν, αὐχένας τὰ σένα.

X ορείνιν. τὴν ἀτλικὴν. Φύτευμ᾽ ἀχείρωτον. ὅπ ἀπέχονρ τ μοιρίων οἱ λακεδαιμόνιοι, ἢ ἄλλοι ἱστροῦσι ἢ φιλόχορος. ὥστε τᾶς ἀληθείας, ἐκχέων αὐτὰς, φόβημα τοῖς πλεμίοις γενέσθ. λακεδαιμόνιοι τ ἐμβάντες ἐν τᾷ ἀτλικῇ, πλέκα μυριάσι πελοπέννησίων ἢ βοιωτῶν ἡγεμόνα ἀρχὶ πλάμα τ ζευξίππα λακεδαιμονίων βασιλέως, ἀπέχοντα τῶν λεπομένων μοιρίων, ἀθήνᾳ θύσαντες, ὡς ἀνδροτίωνα φησί. Πλατίων. πλεμίων. Γλαυκᾶς παιδὸς φόφα φύλλον ἐλαίας. ἢ ἀειτροφαίνησ ἐν νεφέλαις. ἀλλ᾽ εἰς ἀκαδημίαν κατιὼν, ὑπὸ τοῖς μο
εἶσις ἀποθρῴξας. ὁ δ᾽ ἱστορ ἢ ὃν
ἀριθμὸν αὐτ σελήλακε γράφων
οὕτως. ※ τ ἢ κλάσων τ ἐν
ἀκαδημίᾳ ἐλαίας, ἣν ἀπ᾽ τ ἐν ἀ
κροπόλῃ φυτευθῆναί φασιν. ἐπά
ραρον ἢ ἐπιθέντες εἷς τ ἐμβα
λόντων αὐτὰς ἐκκόψειε, φίλος
ἢ πλέμιος. διὸ λακεδαιμόνιοι τὴν λοιπὴν γῆν ληοῦντες, τ μὲν πεζα πόλεως
ἀπέχουρ δ᾽ ὅσ᾽ ἡρακλείδας, τ ἡμορίων, δ᾽ τὰς ἀρὰς. ὁ ἢ ἀριστοτέλης, ἢ τοῖς νικῶσι τὰ παναθήναια, ἐλαίας τ ἐκ μοιρίων γιγνομένας δίδοσθαι φησι. Τὸ μὲν πις. ὃν φυὴν τ ἐλαίας. Μοιρίαν δύσ. μόριον λίαν εἶπε, ὃν ἐπόπτην τ μοιρίων ἐλαῶν. ἢ
ἔστιν ὁ λεγόμενος μόριος ζεὺς, πρὶ ἀ καθαρσίαν ὡς φησιν ἀπολλόδωρος. Περὶ ἀκα
θαρσίαν ἐστὶν ὅ, τε τ καλουμένου διὸς ἑωμοῦ, ὃν ἢ μόριον καλοῦσι. τ ἐκεῖ μοιρίων
πρὰ δ᾽ τ ἀθηνᾶς ἱερὸν ἱδρυμένων. Εὐμενίδων. εὐπωλον. πρὸ ὅσον ὁ κολωνὸς ἵππειος
ἐλέπερ. ἢ πρισιδῶν, ἢ ἀθηνᾶ, αὐτόθι ἵπποι. Ὦ παῖ κρόνου. αὐτόθι φασὶ πρόσθεν
να πρῶτον ἵππους ξεῦξαι, ἢ χαλινῶσαι. ἢ ταῦτα ἦ ὡς θεραπία φησὶ τ οἰκείας
ὁ σοφοκλῆς. ὁ δ᾽ κολωνὸς ἱππεὺς ὠνομάσθη, πρὸ ἃς ἐξεθέμην αἰτίας κατὰ ἀνδρο
τίωνα. ὁ ἦ ὧν δ᾽ στεμνόταρον ἄγαλμ᾽ δ᾽ πρᾶγμα, τῇ πρώτῃ καταχώμμος ἀδείας
Π ρώτοις ταῖς λ᾽ ἑκτήσας. πόθεν τὰ ῥίζα ταῦτα κεφάλαια μάλιστα δ᾽ ζήβοιόν τ
ἐγκωμίσ, ὅθεν φορος ἡ χώρα, ἢ ὅπ ἱππικοὶ ἀθηναῖοι, ἢ ὅ π ναυτικοί.

Πέλοπος πώποτε βλαστὸν
φύτευμ᾽ ἀχείρωτον αὐτόχθον
ἐκχέων φόβημα πλείων,
ὃ τᾶσδε θαλλει μεσίσα χώρα
γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας.
δ᾽ μεν τις, οὔτε νέος, οὔτε γήρᾳ
σημαίνων ἀλιώσει χειρὶ πέρσας.
ὁ τ εἰσορῶν κύκλος
λεύσσει νιν μοιρίου Διὸς,
χ᾽ ἁ γλαυκῶπις Ἀθάνα.
ἄλλον δ᾽ αἶνον ἔχω
μαφθοπόλει τᾷδε κράτιστον
δῶρον μεγάλᾳ πλαίμονος εἰπεῖν
αὐχήμα μέγιστον.
εὐίππωτον. εὔπωλον. βυθάλασσον.
ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γὰρ νιν εἷς
τόδ᾽ εἶξας αὐχημ᾽ ἄναξ Ποσειδάν.
ἵπποισι δ᾽ ἁκέσᾳ χαλινὸν
πρώτοισι ταῖσ δ᾽ ἑκτίσας ἁγεμόνας.

Π λάτε θρώσκει. κώπη. Νηρηίσων ἀκόλουθος. ἀκολούθως. ὅπ αἴνη ρηΐδες πεντήκοντά εἰσιν. Ω τλῆθ' ἐπαίνοις. ἢ αὖ ζητόνη ταῦτά φη σιν ὁρῶσα πρεσπόντα δ' ν κρέοντα αὖ μ' χ'δᾶσ. ἢ δ' ν οἰλίπρω δ' ἐ ἀ φῖκται ὁ κρέων. ἢ μὴ πείθ'ς αὖ δ' ν. πξαω ᾶτ αὖ τ' τὴν ἀντιγό νην, φθάσας κατὰ τὴν ὁδ'ν, κοὐ τὴν ἰσμήνην ἀφελέσθ. Εἰ γέρων ἐγ-ώ. κυρῶ δ' λογό τι.

ἄ δ' δὺ ἥρετμος ἐκ παλ' ἁλία χθ σὶ πξα πομένα τλάτε θρώσκει τῶν ἑκατεμπτ ὁσίων Νηρηίσων ἀκόλουθος. ὦ τλῆς' ἐ παίνοις δὺ λογ ύμενον πέδον, νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα λῆ φαίνειν ἔπι. τίλ' ἐσιν ὦ παῖ καινόν; ἄασον ἔρχ ε ται Κρέοντ' ὀδ' ἡμῖν οὐκ ἄνδυ πεμπτῶν πάτερ. ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ φαίνοιτ' ἂν ἥδη τέρμα τ' σωτηρίας; θαρσει, πτέσαι. ἢ τ' εἰ γέρων κυρῶ, δ' τ' δε χώρας οὐ μεγήρακε θ' ἑνθ'. ἄνδρες χθονὸς τ' δ' δυγενῆς οἰκήτορες, ὁρῶ πιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότας φόβον νεώρη τ' ἐμῆς ἐπεισόδου, ὃν μήτ' ὀκνεῖτε, μήτ' ἀφεῖτ' ἔπος κακόν. ἥκω τ' οὐχ ὡς δρᾶν τι βουληθείς. ἐπεὶ γέρων μεν εἰμι. πρὸς πόλιν δ' ἐπίστασθε θένουσαν ἥκων, εἶ ζῶν' Ελλάδος, μέγα. ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόνδ' ἀπεσάλην πείσων ἔπεσθ πρὸς δ' Καδμείων πέδον. οὐκ ἐξ ἑνὸς στίλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὕπο πάντων κελευσθείς, οὔνεχ' ἥκέ μοι γένει τὰ τ' δε πενθεῖν πήματ', ἢ πλεῖστον πόλεῖ. ἀλλ' ὦ τάλαι τωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ, ἵκου πρὸς οἴκους. πᾶσ τε Καδμείων λεὼς καλῶ δικαίως. ἐκ δ' τῶν, μάλισ' ἐγώ. ὅσῳ πρ, εἰ μὴ πλεῖστον αὐθρώπων ἔφυ κάκιστος, ἀλγῶ ῥῖσ σοῖσ κακοῖς γέρον, ὁρῶν σε δν δύστηνον ὄντα μὴν ξένον, ἀεὶ δ' ἀλήτην, κἀπὶ πρόπολου μιᾶσ βιοστερῆ χωροῦντα. τὴν, ἐγὼ τάλασ οὐκ ἂν πτ' ἐς ροσῦργ' ἀκίας πεσῖν ἕδοξ', ὅσον πέπλωκεν ἤδη δύσμορ', ἀεί σε κυδύουσ', ἢ δ' σὸν κάρα πλωχῇ δικάτῃ τηλικοῦτος. οὐ γάμων ἔμπειρος, ἀλλὰ ῥύπτοντος ἄρτι ἄσ.

Ο νμήτ' ὀκνεῖτε. οὖν τινα ἐμὲ δηλο νότ, μὴ φοβεῖσθε.

Ε κἢ τῶνδε μάλισ' ἐγώ. ἐγὼ μάλισ' ἄσε καλῶ, ὅσῳ πλεῖστον ἀλγῶ ῥῖσ σοῖσ παθήμασι.

Κ ἀπὶ πρόπολον μιᾶσ. τ' αὐτηγό νησ. εἶλη πο ὑπ' αὐτ' ἢ ἰσμή νη.

ἄρ' ἄθλιον ῥύνειδος. ὦ τάλας ἐγώ. ὠνείδισ' εἰσ σὲ κἀμέ, μὴ δ' πᾶν γένθ'.

» ἀλλ' οὐ γάρ ἔστ' ἀμφανῆ κρύπτειν. σὺ νῦν πρὸς θεῶν παῤῥώσων οἱ λίπες πλοθείς ἐμοί, κρύψον, θελήσασ' ἄστυ μ' ἢ δόμοις μολεῖν δὸς σοὶς παῤῥώσις, τήνδε τὴν πόλιν φίλως εἰπών, ἐπαξία γάρ. ἀλλ' οἵκοι, πλέον. λίκη σέβοι τ' ἂν οὕσα σὴ παλαι ῥοφός.

οἰ ὦ πάντα ρλμῶν, κἀπ' πανθ' ὃς ἂν φέρων λόγου δικαίου μηχάνημα τεικίλον, τί ταῦτα πειρᾷ; κἀμὲ δεύτερον θέλεις ἑλεῖν, ἐν οἷς μάλισ' ἂν ἁλγήσην ἁλούσ. πρόσθεν τε γάρ με ῥῖσιν οἰκείοις κακοῖσ νοσοῦνθ' ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός, οὐκ ἤθελες θέλοντ' προσθέσθαι χάριν. ἀλλ' ἡνίκ' ἦδη μέσθος ἦν θυμούμενος, ἢ ῥύσιμόν σιν ἦν δικαιῶσθαι λύκν. μάνθανον δ' ν θυμὸν ἐκφαμόντα μοι, τότ' ἐξεώσθεις, κἀξέβαλλες. οὐ λέ σοι δ' συγγενὲς τ' οὐδαμῶς τότ' ἦν φίλον. νῦν τ' αὖθις ἡνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι ξυνοῦσαν εὐνοϊ τήνδε, ἢ γένος δ' πᾶν, περᾷς μεταπτᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων. καίτοι σοι ταύτη τέρψισ ἥκοντας φιλεῖν.

» Ωσπέρ τις εἶσοι λιπαρῶς οὖν μὴ τυχεῖν,

» μηδ' ἐν δηδοίη, μή σ' ἐπέκεσαι θέλοι,

» πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζεις, τότε

» σωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἢ χαλεις χάριν φέρῃ,

» ἆρ' ἄν ματαίου τ' δ' ἂν ἥδιον τύχοις.

» τοιαῦτα μεν τοι ἢ σὺ προσφέρεις ἐμοί.

» λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.

φάσκω δὲ κἀγὼ ῥῖσ δ', ὥσ τε δηλώσω κακόν. ἥκεις ἐμ' ἄξων, οὐχ ἵν' εἰσ δόμους ἄγῃς, ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσῃς· πόλις δ' ἑ σοι κακῶν ἄναρσ τῶν δ' ἀπαλλαχθῇ χθονός. οὐκ ἔστι σοι ταῦτ'. ἀλλὰ σοὶ τά δ' ἐς ἐκεῖ χώρας ἀλαστωρ οὐ μὸς ἐννάων ἀεί.

Α λλ' οὐ γάρ ἔστ' ἀμφανῆ κρύπτειν. ὥστε συγγνώμησ εἰμὶ ἄξιος λέγειν. οὐ δ' λύναμαι κρύπτειν.

Ω πάντα ρλμῶν. ὦ ἐν δύλογῳ φανέσι λόγοις πανοῦργα δ' λυόμενε.

Τ ί ταῦτα πειρᾷ; βουλόνως ἀναγνωσέον πείρασ, οὐ σοφιστῶ μενόσ. οὕτω λίσυμος.

Η νίκ' ἤδη μεσθόσ' ἦν. ὡς δ' κεράμασ. ὅ ὅστιν, ὅτε κορεσθεὶσ θυμοῦ, λειπεν τὰ συμφέροντα δ' λυόμην, ἢ οὐκ ἔζ' ἤθελον φεύγειν. Καὶ ῥύσιμόν σιν. ἐν θήβαισ δηλονότι. Γένος δ' πᾶν. δ' ἀτικόν. αἱ ροσῶ τηπέρτισ. καὶ σὺ δ' βούλει με δύεργετεῖν μὴ θέλοντα. Προσφέρεις ἐμοί. αὐτὶ χάριτος δηλονότι. Ως πάραυλον. αὐτὶ δ' ἐν ἀγροῖς. Πόλισ λέσοι. ἢ ἵν' αὖ θῆσαι ἀβλαβεῖς ἔσονται ἐκ ταύτησ γῆσ. ἄναρσ δ', ἀντὶ δ' ἀβλαβής. αὐθαιτίατοσ. Οὐκ ἔστι σοι ταῦτα. οὐ προβήσεταί σοι δ σκοπόσ.

Αρ᾽ οὐκ ἄμεινον. ἆρα σοὶ πλέον σοι τὰ
ἀπροβησόμενα ἐν Θήβαις ὀι-
δα. Εκ Φέρων κλύω. ἀντὶ τ,
μὴ Φέρτερον εἶσα. Φοίβῳ τε κἀυ-
τῷ ζηνός. δοκεῖς ὃ ἄπο λλων πα
ρὰ νοὸς λαμβάνειν θεῶν χρησμούς,
ὡς μ᾽ ἐν ἰφικλείᾳ φησί. νῦ αὐχύ
„ λος ἐν ἰερείαισ. Στέλλειν ὅπως
„ τάχιστα. ταῦτα τὴ πατρὶ ξειὸ
„ ἐμαθιεῖ λοξίας. μ᾽ ἀειστοφάνης
ἤρωσεν. Υπόβλητον. οὐκ ἀλη-
θές, ἀλλ᾽ ἀπωλασμένον. ἀπὸ τ κρ
ὑποβαλλομένων εἰς τὰ γένη
τοῦ παῖδας. Στόμωσιν. σίνω
σιν, ἢ πανουργίαν. Πότερα νο
μίζεις δυσχεῖν. ἀντὶ τ, ἐν τῷ
μὴ πείθεσθαί σε μᾶλλον σὺ δύσ
χεῖς ἢ ἐγώ. Πείθειν ὅιός τ᾽ εἶ. πεί οἰδί πλώσασι σὺ σφένος. Ανδρα σ᾽ οὐδένα ὁι᾽ ἐγὼ
θειν με εἰς δ᾽ ἀκολουθῆσαί σοι. „ Δίκαιον, ὅς τις ἐξάπαγρος εὖ λέγει.
Τ οὐδ᾽ ἄπελας. τοῦδ᾽ ἀπὸ τοῦ χοροῦ. κρέ χώρισ τό, τ᾽ εἰπεῖν πλλὰ, μ᾽ τὰ καίρια.
Λ ῦμα γὰρ γήρα. κάθαρμα. ὄζειν, οἰδί ὡς λῆ σὺ βραχέα ταῦτα δ᾽ ἐν καιρῷ λέγεις
ἀπαίδευτος μέχρι γήρως μῶν. κρέ οὐ δῆθ᾽. ὅτῳ γε νοῦς ἴσος, μ᾽ σοὶ πάρα.
Δ ίκαιον ὅς τις ἐξάπαγρος. ὀδυλό οἰδί ἄπελθ᾽. ἐρῶ γὰρ μ᾽ πρὸς τῶνδε μὴ δέ με
μφος ἐκ πανὸς δοκεῖν δίκαια φύλακα᾽ ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ.
λέγειν. Πολλὰ μ᾽ τὰ καίρια. κρέ μ᾽ βούρομαι ῥύσα, οὐ σέ. πρὸς ὃ, τοῦ φίλοις,
ἄλλο δὲ φλυκτεῖν, ὃ ἄλλο οἳ αὐτα μείβη ῥήματ᾽ ἂν σ᾽ ἔλῳ πτέ.
δ᾽ ἀναγμαῖα λέγειν. Οὐδ᾽ πα. οἰδί τίσ δ᾽ ἂν με τῶνδε συμμάχων ἔλοι βίᾳ;
ροῖς κατὰ σὲ οὐ δοκῶ καίρια λέ κρέ ἡμὲν σὺ κἀγὼ τῶνδε λυπηθεὶς ἔσῃ.
γειν. Καὶ πρὸς τοῦδε. ἢ πρὸς τ᾽ χορεῦ. οἰδί πρὸς ὃ᾽ ἔργῳ τ᾽ τ᾽ ἀπειλήσας ἔχεις;
Μ βούρομαι. μάστυρας καλῶ. κρέ παίδειν δυοῖν σοι, τὴν μὲν, ἀρτίως ἐγὼ
Ην στ ἔλῳ πτέ. ἐὰν σ᾽ ἔλῳ δικαίᾳ ξυνθράσασ᾽ ἐπεμψα, τὴν δ᾽ ἄξω τάχα.
δηλονότι. τιμωρήσομαι γὰρ σὲ. οἰδί ὤμοι. κρέ τάχ᾽ ἐξῇς μᾶλλον οἰμώξῃ τάδε.
ῥύσ. δια ἀνταμείβη με ῥήματα. οἰδί τὴν παῖδ᾽ ἔχῃς μου; κρέ τὴν σέ γ᾽ οὐ μακρῷ
Τ ῶν ξυμμάχων. τῶν ἀπὸ τοῦ χο οἰδί ἰὼ ξένοι, τί δράσετ᾽; ἢ προδώσετε, (χόνσ.
ροῦ. ελοι βίᾳ. βιαζόμενος τοῦδ᾽ ἐ κοὐκ ἐξελᾶτε δ᾽ μὰ στιβῆ τ᾽ δε χθονός;
μοὶ συμμάχοις (φύλακας. χο χώρῃ ξέν᾽ ἔξω θᾶσσον. οὔτε τἀνῦν
Η μὴν σὺ κἀγὼ, μ᾽ χωρὶς τ᾽ λαβεῖν δίκαια πράσσεις, οὔθ᾽ ἃ πρόσθεν ἔιραξι.
σε εἰς Θήβας. Τήνδε τ᾽ οὐ μακροῦ. Τὴν ἀντιγόνην δηλονότι. Ω ξένοι, τῷ χορῷ φησίν.

κρέ ὑμῖν ἄρ᾽ εἰπ τήνδε κωμος ἐξάγῃ Υ μῖν ἄρ᾽ εἰπ τήνδε. τὴν ἀντιγόνην.
ἄκουσον, εἰ θέλουσα μὴ πρεύσ᾽). ῥοῖς ἀκολούθοις δὲ ἐωτ᾽ φησὶν
αὐ οἴμοι τάλαινα. πῖ φύγω. ποίαν λάβω ὁ κρέων.
θεῶν ἄρκεῖν, ἢ βροτῶν; χο τί δρᾷς ξένε; Τί δρᾷς ξένε. πρὸς ὃν κρέοντα ἔλ
κρέ οὐχ ἅψομαι τ᾽ δ᾽ αὐθρὸς, ἀλλὰ τ᾽ ἐμῆς. κοντε τὴν αὐτ᾽ γόνην.
οἰδί ὦ γῆσ ἄνακτες. χο ὦ ξέν᾽ οὐ δίκαια δρᾷς. Αλλὰ τ᾽ ἐμῆς. ἀδελφῆσ μου δῆ
κρέ δίκαια. χο πῶς δίκαια; θυγατρὲ ἶσιν.
κρέ δὸς ἐμοὶ ἄγε. Ειρηνου. φυλάττου. χωρεί ζου.
αὐ ἰὼ πόλις. Σοῦ μὲν οὖ. οὐκ ἀπείρξομαι.
χο τὶ δρᾷς ὦ ξέν᾽; οὐκ ἀφήσεις; τάχ᾽ εἴσ
βαλσανον εἴ χθρῶν.
κρέ ἐιρηνου.
χο σοῦ μὲν οὖ, τὰ δ᾽ ἐμὰ μεμέλω.
οἰδί πόλει μάχη δ᾽ εἰς πμαίνῃς ἐμέ. Πόλει μάχη. τῶσ ἀθήναισ δηλο
χο οὐκ ἀγόρβιον ταῦτ᾽ ἐγώ; κρέ μέθες χερῶν νόπ.
τὴν παῖδα θᾶσσον. χο μὴ πίταυ᾽ ἃ μὴ κρατεῖς.
κρέ χαλᾶν λέγῳ σοι χο σοί δ᾽ ἔγωγ᾽ ὁδοιπρεῖν.
πρόβαθ᾽ ὥδ᾽, ἐμβᾶτε. βᾶτ᾽ ἐντόποι. Ο δοιπρῶν. ἀναχωρεῖν ἐντεῦθεν ὦ
πόλις ἐναίρεται. πόλις ἐμὰ, θένει. κρέων.
προβᾶθ᾽ ὥλέμοι. Ε ναίρεται πόλις ἐμὰ θένει. τε
αὐ ἀφέλκομ᾽ ὦ δύστηνος. ὦ ξένοι. ξένοι. τέσι, βίᾳ πρὸς τῶν.
οἰδί τεῦ τέκνον εἶ μοι; αὐ πρὸς βίαν πρεύομαι. Πρὸσ βίαν πρεύομαι. ἀπαγόμε
οἰδί ὄρεξον ὦ παῖ χεῖρας. αὐ ἀλλ᾽ οὐδὲν θένω. νησ δὴ τ᾽ ἀντιγόνησ ὑπ᾽ τ πρὸ
κρέ οὐκ ἄξεθ᾽ ὑμεῖσ; οἰδί ὦ τάλασ ἐγὼ, τάλας. στ ταμένων πλὰ τ᾽ κρέοντοσ. ἐν
κρέ οὐκοῦν ποτ᾽ ἐκ ῥυρίου γε μὴ σκήπτροιν ἔτι μέρει δὲ παθητικὰ ὄζειν.
ὁδοιπρήσῃς. ἀλλ᾽ ἐπεὶ νικᾶν θέλεις Ε κ ῥυρίου γε μὴ σκήπτροιν. ἐκ τῶν
πᾶξόν τ᾽ τὴν σὴν, μ᾽ φίλοις, ὑφ᾽ ὧν ἐγὼ θυγατέρων. αἷσ ὡσ σκήπτροισ ἐ
τᾶχθεὶς, τάλ᾽ ἔρῶ. μ᾽ τύραννοσ ὢν ὅμως, χῆθ᾽ μ᾽ βακτηρίᾳ.
νίκα. χόνῳ γ᾽ οἶσ᾽ ἐγὼ γνώσῃ τάδε,
ὅθ᾽ οὕνεκ᾽ αὐτὸσ σωτὴν οὔτε νῦν καλὰ
δρᾷς, οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων,
ὀργῇ χάειν δοὺς, ὅσ᾽ ἀεὶ λυμαίνετ᾽.
χο ἐπίσχεσ αὐτοῦ ξεῖνε.
κρέ μὴ φάυειν λέγῳ.
χο οὔτοισ᾽ ἀφήσω τῶν λέγ᾽ ἐσερημένοσ.
κρέ μ᾽ μεῖζον ἆρα ῥύσιον πόλει τάχα Π όλει τάχα. τῶσ ἀθήναισ.
θήσεις ἐφάλομαι δ᾽ οὐ ταύταν μόναν.

Χο ἀλλ' ἐς ξέλην; κρέοντ' ἀπάξομαι λαβών.

Χο δεινὸν λέγεις.

κρέ σὺ μὲν οὖν πεπράξεται,
ἢν μή μ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθῃ.

οιδι ὦ φθέγμ' αὐδαῖες. ἦ σὺ μ' ἦλθες ἔμου;

κρέ αὐδῶ σῶσων ἄν. οιδι μὴ πρὸς αἵσδε δαίμονες
θεὸν μ' ἄφωνον τῆσδε γῆς, ἀρᾶς ἔτι.

ὅς μ' ὦ κάκιστε φίλον ὄμμ' ἀποστάξας
πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχῃ βίᾳ.
τοι γάρ σε καὐδᾶν, κ' γένος σὸν, θεῶν
ὁ πάντα λεύσσων ἥλιος, δύκ βίον
τοιοῦτον, οἷον, κἀμὲ πημᾶναι πρέ.

κρέ ὁρᾶτε ταῦτα τῆσδε γῆσ ἐγχώριοι;
οιδι ὁρῶσι κἀμὲ, κ' σέ. κ' φονοῦσ' ὅτι
ἔρξεις πεπνθὼς, ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι.

κρέ οὐ τοι καθέξω θυμὸν, ἀλλ' ἄξω βίᾳ
κεἰ μοῦνός εἰμι τόνδε, κ' χρόνῳ βρασύσ.

Τ ἀν δ' ἆρ' οὐκέτι. ταύτην δ' ἆρα, οιδι ἰὼ τάλασ.
οὐκέτι νομιῶ πόλιν, εἰ σὺ ἀπάξεισ, ἄναξ.

Τ ἀγ' οὐ τελεῖ. ταῦτα δ' λέγει οὐ κρέ δοκῶ.
πληρώσει.

Χο τάν δ' ἆρ' οὐκέτι νέμω πόλιν.

Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰ τελέσῳ, ξεὺς εἰδείη. κρέ Τοῖσ τοι δικαίοις, χ' ὧ βραχὺς νίκᾳ μέγαν.

Υ θεὸς, ἀλλ' ἀνεκτέα. ἀνεκτέον, οὗ οἰδι ἀκούεθ' οἷα φθέγγετ'; Χο τάδ' οὐ τελεῖ.
τῷ γάρ φασι σκαπτέα φυτευτέ κρέ
α, αὖτι τ', σκαπτέον. φυ[illegible]θυτέον.

Χο ἆρ' οὐχ ὕβρις τάδ', κρέ ὕβρις. ἀλλ' ἀνεκτέα.

Τ ἰσ πθ' ἡ βουή. ἄκρως [illegible] οἰκονομίᾳ
δ' μαθεῖν δ' ἐν θησέα [illegible]πενόμθα
πρὸς τᾶσ θυσίασ ὄντα τ' ἐπ-
πέα προσδῶνος ὑπὲς τ' μὴ δια-
ζρίβειν ἐγγενέσθ μηνύοντός τινος.

Η ξα θᾶσσον ἦ. ταχύτερον ἢ ὡς ἔσθ' ἁ
βαλίζειν.

ἀποστάξασ μὲ τὴν μόνην ξυνοψίδα.

Θη πῶς εἶπας; οιδι ὁιά πῃ πέπνυθ' ἀκήκοασ.

Θη οὐκοῦν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν
πρὸσ τοῦσδε βωμοὺσ, ὡσάντ' ἀναγκάσῃ λεὼν
ἥκειν τῶνδ', ἵνα τοῦτ' ἐπεύξωμαι πρὸσ ἐμὲ
σωτῆρα τὸν τάφου τε θυμάτων ἄπ',
σωτῆρα τὸν πατρῶον, ἔνθα λίστομοι
μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοὶ
ὡσ μὴ πέλθωσ' αἱ κόραι, γέλωσ' ἐμῷ
ξένῳ γένωμαι τῆδε χἠρωθεὶς βίᾳ;
ἰὼ ὡς ἄνωτα κἀπὶ τάχει. τοῦτον δ' ἐγὼ
εἰ μὲν δ' ὀργῆς ἦκον, ἦσ ὅσ' ἄξιοσ,
ἄξωρον οὐ μόθῃκ' ἂν ἐξ ἐμῆσ χερόσ.
νῦν δ' ὥσπερ αὐδᾶσ θὐ νόμοισ εἰσῆλθ' ἔχων,
τοὐρισιν, οὐκ ἄλλοισιν ἁρμοδήσετ.
οὐ γάρ πτ' ἔξει τῆδε τ' χώρασ, πρὶν ἂν
κείνασ ἐν ὄμμασ σεῦρό μοι σήσῃσ ἄγων.
ἐπεὶ λέδρακασ οὔτ' ἐμοῦ καταξίωσ,
οὐθ' ὧν πέφυκασ αὐδᾶσ, οὔτε σῆσ χθονόσ,
ὅσ ζῶσ δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν,
κἄνδυ νόμοσ κραίνουσαν οὐλέν. εἶτ' ἀφεὶσ
τὰ τῆδε γῆσ κύρει, ὧδ' ἐπειπασεῶν,
ἄγεισ θ' ἃ χρήζεισ, ⟨κ⟩ πεῖσασαι βίᾳ.
καί μοι πόλιν κέναυδρον, ἢ δύλην πινὰ
δόξασ ἔχειν, καί μ' ἴσον θεῷ μηδενί.
καί τοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἀπαίδ' ὄλοιεν κακόν.
οὐ δ' Φιλοῦσιν ἄνδρασ ἐκλίκοισ χρέφειν.
οὐδ' ἄνοσ ἐπαινέσειεν εἰ πυθοίατο,
συλῶντα τἀμά, κ' τὰ τῶν θεῶν βίᾳ,
ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια.
οὔκουν ἔγωγ' ἂν σῆσ ξυβαίνων χθονόσ,
οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα,
ἄνευθ' τ' κραίνοντοσ, ὅσ πσ ἦν χθονόσ,
οὐθ' εἶλκον, οὔτ' ἂν ἦγον. ἀλλ' ἀπίσαμεν
ξεῖνον πὸ ἀστοῖσ ὡσ ναυτάδη χρεών.
σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὖσαν, ἀλχύνεισ πόλιν
τὴν αὐτοῦ αὐτ'. καί σ' ὁ πλεθύων χρόνοσ,
γέροντ' ὁμοῦ τίθησι, κ' νοῦ κενόν.

Θ ὑμᾶσ δ' ἀπ' ἀπ' θυσιῶν, ἀντὶ
τ' ὡς ἔχει χήμαροσ ἕκαστοσ.

Σ πύλεων ἀπ' ρυτήροσ, ἀντὶ τ'
λαύτησ. τ' ἐξιπσαμένων
ἁπάντ', πραξιφάνησ δκεῖ ἄ
μενον ἀπ' δόνασ, ἀκούων θ'
ὅτ' δίημα, οἷον τ' πσῶν θ' κά
λυμμα. Ενθα λίστομοι. ὡσ χι
σῆσ οὔσησ ὁδοῦ ἐκεῖσε. εἰ μὲν
δ' ὀργῆσ ἦκον. εἰ μὲν δ' ὀργῆσ ἐ
λελύθη, ἐν ταύτῃ τῇ ὀργῇ
σ ἦν οὗτοσ ἄξιοσ. τοὐθισιν
οὐκ ἄλλοισιν. ὡσ ἀπ' ξένησ [illegible]σῆσ
ἀ πέσπασιν, οὕτω κἀὐθ' ὁ
ἰῶθ' ξένησ γῆσ ἀπωσθήσετ.

Ο ὑ γάρ πτ' ἐξῆ. οὐκ ἀναχωρεῖσ
τ' ἐντεῦθεν, πρὶν ἀναγάγῃσ
τὰσ κόρασ. Αγεισ θ' ἃ χρή-
ζεισ κ' πεῖσασαι. ἀντὶ τ' κα
τασυλοῖσ αὐτὴν βίᾳ. κ' με-
θεῖσασαι. εἰώθασιν λὲ οὕτω
λέξειν κ' ἀντὶ τ' φυγάσευσιν.
ἡμεῖσ δ' ἂν εἰ πιμεν, μετεσ
σ[illegible]ν. πεσ[illegible]ν λέγειν.
Αλλ. Καὶ πεῖσαι βίᾳ. θ' πεῖσαι, ἴσον θεῷ κατα
δουλοῖσ, κ' ὑπ' χείρι κ' πιεῖσ. κ'
πάλιν πεσ[illegible]θ' κρύσ λε
πινάσ φασι, πεσαφυλάτ[illegible]
θ. κ' λιμὸν πιεῖν τὰ τ' κρέοντοσ
ὃ θησεὺσ, [illegible]ῃ καλουμένῃ αὐξη
τικῇ κεφαλαιώσει. κ' [illegible]ά
πει πλὰ κεφάλαια. Σύ δ'
ἀξίαν οὐκ οὖσαν. οὐκ οὖσαν ἀ
ξίαν αἰχύνεσθ' [illegible]ὴν θήβην δηλο
νότι, αἰχύνεισ. αἰχύνει δ' πεξέ
σα, πλὶτο ἁμαρτία.

Ε σκέψασθαι λαβρον. ἐὰν γάμον τ' μητρὸς φησιν, ἀντὶ τ' λύσεως τ' ἀνίσμαρος σ' ὧρον ἐσκέψαμην. ὁ μὴ πρότερον ὄφελον λαβεῖν. αὐτὶ σὲ τ' εἰπεῖν μὴ πρότερον ὄφελον ἐγὼ πρὶν τ' πόλεως ἐξαίρετον ἰσεῖν, οὕτως εἴρηκεν. ἐπωφέλησε πόλεως ἐξελεύθη.

χο τί γάρ;
οιδι ἐσκεψάμην σ' ὧρον.
ὃ μὴ ποτ' ἐγὼ τὰ λακαρήσω
ἐπωφέλησε πόλεως ἐξελεύθη.
χο λύσαιε, τί τ' ἔθου φόνον;
οιδι τί δ' οὖν; τί σ' ἐθέλεις μαθεῖν;
χο παῖδός.
οιδι παῖ. δευτέραν ἐπαίρεις νόσῳ νόσον.
χο ἔκανον;
οιδι ἔκανον. ἔχει σέ μοι,
χο τί δ' οὖν;
οιδι πέσοι λίκας τί.
χο τί γάρ;
οιδι ἐγὼ φάσω.

Κ αὐτὸς γὰρ ἄλλοις ἐφόνευσα. δοῦ παρόντας ξὺν θεῷ λαΐφ. ἥξω, ὡς ἄλλους φονεύσας, ἀθῷός εἰμι μὴ οὐ γέγονα ἔνοχος θεῷ μύσει, οὕτω μὴ ὧδε τ' παῖδος. οὐ τ' ἤλεγν.

Π ολλῶν ἀκούων. χρησὸς ὁ θησεὺς σ' ἤθος εἰσαφῆκται. μὴ ἔχῃ μὴ δοῦναι τ' οἰκονομίας σε ξιώτατε.

Π ροσφορὰν. ὠφέλειαν.

Ω ς ἐπαισθόμην. σ' ὡς, αὐτὶ τ' ὅπ.

ὃς γὰρ ἄλλους ἐφόνευσε, μὴ ἀπώλεσε.
νόμῳ πέρα καθ' ὅσον ἄνδρες εἰσὶ τόλμ' ἦλθεν
μὴ μὴν ἄναξ ὅδ' ἡμῖν Αἰγέως γόνος
Θησεὺς, κατ' ὀμφὴν σὴν ἀπεστάλη πάρα.
πολλῶν ἀκούων ἔντε θεῷ πάρος χθονὸς,
τὰς σὰς ματρὸς ὀμμάτων ἀναφθορὰς,
ἔγνωκά σ' ὦ πᾶι λαΐδε τανῦν θ' ὁδῖσ
ἐν τοῖσ δ' ἀκούσιν, μᾶλλον ἐξεπίσαμαι.
σκυθρὰ τε γάρ σε μὴ δ' ὑπήνιον κάρα
δηλοῦσιν ἡμῖν ὄνθ', ὃς εἶ, καί σ' οἰκτίζω,
θέλω τι ἐρέσθαι σύμορ' Οἰδίπου. τίνα
πόλεως ἐπέστης προσφορὰν ἐμοῦ τ' ἔχων
αὐτόσ τε χ' ἡ σὴ σύμορος πρᾶξαι τις;
λίαν σκε. λεινὴν γάρ, ἂν ἀκῇξιν τ' χοισ
λέξας, ὁ πρᾶξας ἐξαφισάμην ἐγώ.
ὡς οἶδά γ' αὐτὸς, ὡς ἐπαισθόμην ξένου,
ὥστ' ὀρθῶ σὺ, χ' ὡς τις πλεῖστ' ἀνὴρ ἐπ' ξένησ
ἤθλησε κινδυνεύματ' ἐν θεῷ· μῷ κάρᾳ.
ὥστε ξένον τ' οὐδ' ἕν' ὄνθ' ὥστ' ὀρθῶ σὺ νῦν,
ὑπεκφράσειν μὴ οὐ βλέκτ' ὠφελεῖν. ἐπεί,
ἔξοιδ' ἀνὴρ ὤν, χ' ὥστ' τ' ἐς ἄνειον
οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρασ.

οιδι Θησεῦ, σ' σὸν γεννάδαν ἐν σμικρῷ λόγῳ
πέφηκεν, ὥστε βραχέ' ἐμοὶ σοῦ φάσθαι.

σὺ γάρ μ' ὃς εἶμι, κἀπόστα παρὸς πατρὸς,
ἦ γῆς ὁπόσας ἦλθον, εἰρηκὼς κυρεῖσ.
ὡς δ' ἔστι μοι δὴ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν
εἰπεῖν ἃ χρήζω, χὠ λόγος δυοῖν ταῖν.
θη τί τ' αὖθ' νῦν λίσασθ', ὅπως ἂν ἐκμάθω.
οιδι λώστον ἱκάνω τοὐμὸν ἄθλιον δέμας
σοὶ δῶρον, οὐ σεμναῖον εἰς ὄψιν, τὰ δὲ
κέρδη πρὸς αὐτ', κρείασον', ἢ μορφὴ καλή.
θη πῖον ἢ κέρδος ἀξιοῖσ' ἥκειν φέρων;
οιδι χρόνῳ μάθοις ἄν, οὐχὶ θᾶσσον ἢ πρέπον τί σε.
θη πρὸς ἢ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;
οιδι ὅταν θάνω γ' ὦ, μὴ σύ μου ταφεὶς γένῃ.
θη τὰ λοίδι' αὐτῆ τ' βίου. τάδ' ἐν μέσῳ,
ἢ λῆσιν ἴσχεις, ἢ δ' ὑσένοσ πιεῖν.
οιδι ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συμπομίζεται.
θη ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τὴν σ' ἐμ' ἐξαυτῆ χάειν.
οιδι ὁρᾶτε μὴν. οὐ σμικρὸς οὐκ ἀγὼν ὅσε.
θη πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων, ἢ μοῦ λέγῃς;
οιδι κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' αὐταμάζουσί με.
θη ἀλλ' εἰθέλοντ' ἂν γ' οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν.
οιδι ἀλλ' οὐδ' ὅτ' αὐτὸσ ἤθελον, πείσεσκεν.
θη ὦ μῶρε. θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.
οιδι ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει, τανῦν δ' ἔα.
θη λίασκε. ἄνδρ' γνώμης χρή, οὐ με χὴ λέγειν.
οιδι πέπυσθε Θησεῦ λεινὰ πρὸς κακοῖσ κακά.
θη ἢ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένοις ἐρεῖσ;
οιδι οὐ δῆτ'. ἐπεὶ πᾶς τό γ' Ἑλλήνων θρόει.
θη τὶ χὐ σ' μεῖζον, ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;
οιδι οὕτως ἔχ' μοι. γῆσ ἐμῆσ ἀπηλάθην
πρὸσ τῶν ἐμαυτ' τῶν μάτων. ἔσιν δέ μοι
πάλιν κατελθεῖν μὴ πρὸ', ὡς πατροκτόνῳ.
θη πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψάιαθ' ὡς' οἰκεῖν δίχα;
οιδι δεῖον αὐδὴ ἐξαναγκάζει σόμα.
θη πῖον πάθος δείσαντας ἐκχεῖσαι;
οιδι ὅπ σφ' αὐχμὴν τῆσδε πλησῆναι χθονί.
θη ἦ πῶσ γένοιτ' ἂν τάμὰ κἀκείνων πικρά;
οιδι ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίνεται
θεοῖσι γῆρας, οὐδὲ κατθανεῖν πότε.

Π ροσφορά. προσθήκη. πρόσθεσις. δ' δὲ δηλώσεται, ἀντὶ τ' δηλωθήσεται. τὰ λοίδι' αὐτῆ τ' βίου. γράφεται, τὰ λοίδι' ἄρ' αὐτῆ τ' βίσ. τάδ' ἐν μέσῳ, ἢ λῆσιν ἴσχεις. τ' ζῆν. ἢ ὠφελέλησαι, ἢ οὐ φοντίζῃς. Ενταῦθα γάρ μου κεῖνα. δὴ τ' τέλους μὴ τὰ μέσα τ' βίου δύτυχήσει. προσθοκῶν πὶ σὺ ὠφελῆσθαι τ' ἐμοῦ, ὅταν ἀποθάνω ζῶντά με προβοσκήσῃ. Ἀλλ' ἐν βραχεῖ δή. βραχὺ δ' ὧρόν με αὐτεῖσ. δ' ἐν ἀθήναις θάψαι σε.

Π ως δῆτά σ' ἄν. πῶς δῆτα φησι, μετα πέμψαιντο ἄν σε, εἰ μὴ δεῖ δυναδὴν κατελθεῖν, δὴ δ' πατροκτόνον ἔστιν. ὁ δὲ φησὶ, δ' θεῖον αὐδὴ ἐξαναγκάσει αὐτ' πράττειν. τῆσδε πλησῆναι χθονί. αὐτὶ τ', ὑπὲ ταύτησ τῆσ χθονὸς πλησῆναι.

Α ἐγεινομίζων, ἡνἐν ἀρρητον τ' ἔπος. ρυτίσιν, ἀθυρόστομος ὤν.

θεῶν ἀγόντων. οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πάρος τυχὴν ἂν ὄιμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοί. σὺ δ' εἶπε οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἄπαν καλὸν λέγειν νομίζων, ἡνἐν ἄρρητον τ' ἔπος, ριαῦτ' ὀνειδίζῃς με τῶν δ' ἐναντίον. καί σοι τὸ Οκισέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν, ἃ τὰς Ἀθήνας ὡς κατώκιντῃ καλῶς. κἀθ' ὧν δ' ἐπαινῶν, πλὰ τ' ἐδ' ἐκλανθάνῃ ὅθ' οὕνεκ' εἰς γῆν θεοὶς ἐπίσατῃ τιμᾶσ' σεβίζειν, εἰ δὲ τ' ὑπερφέρῃ. ἀφ' ἧς σὺ κλέψας ἦν ἱκέτην, γέροντ' ἐμὲ αὐτόν τε χἀρροῦ, τὰς κόρας τ' οἰχ ἁλοῦσ'. αὐθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ καλῶν ἱκνοῦμαι, ἡ κατασκήπτω λιτᾶις ἐλθεῖν ἀρωγοὶς ξυμμάχοις, ἵν' ἐκμάθῃς οἷον τὸν αὐθρῶν ἄσε φουρεῖ πόλις.

Α ὦ ξεῖνος ὦ ναξ, χἠ σός. αἰ δὲ ξυμφοραὶ αὐτ', παγκοίλεις. ἄξιαι δ' ἀμυνάθειν.

Θη ἄλις λόγων. ὡς οἱ μὲν ἐξῆς πασμένοι, πεύδειδον. ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες, ἔσαμεν.

κρέ τὶ δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προσαλσεις πρίεν; Θη ὁδοῦ κατάρχειν τ' ἐκεῖ, πρῶτον δέ με χωρεῖν. ἵν' εἰ μὲν ἐν τόπῃσι ῥῖσ' ἔχεισ τὰσ παῖδας ἡμῶν, αὐτὸς ἐκσκεῖξῃσ ἐμοί. εἰ δ' ἐμπρατεῖς φεύγοιμ, οὐδὲν δεῖ πρυεῖν. ἄλλοι δ' οἱ πεύδοντες. οἷς οὐ μή ποτε χώρας φυγόντες τ' δ', ἐπύχοντ' θεοῖς. ἀλλ' ἔξοφηζῦ. γνωθι δ' ὡσ ἔχων, ἔχη. καί σ' εἰ λεθρῷνθ' ἡ τύχη. Τὰ δ' ὅλῳ θεῷ μὴ δικαίῳ κτήματ', οὐχὶ σώιετ'. κοὐκ ἄλλον ἕξεις εἰς τόλ', ὡσ ἔξοισάσε. οὐ φιλόν, οὐδ' ἄσκυλον ἐσ πόσιν δ' ὕβρει ἥκοντα τόλμησ τ' ἄγεσώσης τὰ νῦν. ἀλλ' ἐδ' ὅπῳ σὺ πιστὸσ ὢν, ἔδρασ τόσε. ἃ δεῖ μ' ἀθῆσαι, μὴ δὲ τήνδε τὴν πόλιν ἐνόσ πρίῶι φωτὸς ἀσθενεσέραν. νοεῖς τὶ ῥύτων, ἢ μάτην ταῦτ' σοι δοκεῖ λελέχθαι, χ' ὥστε ταῦτ' ἐμὴ χερὶ ὡς

Α ποιῆ οἱ πεύδοντες. ἀλλ' οἱ ἀθηναῖοι ὠφελήσουσιν αὐθὰ, Επεύχου θεοῖς. οἷς οἱ θεράποντες.

Α ἀλλ' ἔδ' ὅπῳ σὺ πιστός. αὐτὶ ἢ πιστεύων. κατασχεφῇ ἢ δ' ὡς θεῷ.

Ε ἦν ὄθι σκίων. ὁ μὲν κρέων θ' ὁ θησεὺς ἀπῆλθον, ὑπνοοῦσι δὲ αὐδὲν οὐ φιλὸν ὕκλῳ ἀλλὰ μετά τινος χειρὸς, ἣν πλησίον πυέσραπε δυκένας. κατὰ δῆτ' ἦν καὶ οἱ κατὰ δὺ χοεὸν ἀλλ' προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν, δύχην ποιοῦντ' ταύτην. εἴθε εἶην ὅπυ αἱ συμβολαὶ ἡ αἱ μάχαι μέλλουσιν ἑστᾳ. ὑπνοοῦσι ἢ τὰ ὅμοια θεῷ θησεῖ πολὺ τ' κρέοντος. ἡ φησίν. εἴθε ἐπόπης ἐπόμην αὐτῶν. Επισροφαί. αὖα σροφαί. Τὸν χαλκοβόαν. στρέψοβόαν. μεγαλόφωνον. Η πεὸς πυθίωσ. ἀπὸ κοινοῦ δ' ἀκτῶς λαπτέον. λέγει δ' ἂν πυθίας ἀκτὰς, ὃν τ' πυθίου ἀπόλλωνθ' ὅμον ὄν ἐν θεῷ μαραθῶνι, ὅθεν καὶ τὴν θεωρίαν ἔπεμπον. ἱστορεῖ περὶ τούτων φιλόχορος ἐν τῇ πεφαπόλει γράφων οὕτως. Ο „ταν δὲ σημεῖα γένηται πᾶσιδο„μεναι ἐν τοῖς ἱεροῖς, τότε ἀπέλ„λουσι τὴν θεωρίαν οἱ ἐκ τ' γένους. „τύθεται δὲ καὶ θαλιάσις ὁπότε„ρα ἂν καθήκῃ αὐτοῖσ. θύει δὲ ὁ „μάντις, ὅταν μὲν τὰ εἰσ δελ„φοὶς πόμπιμα γένηται, καὶ „θεωρία πέμπηται εἰν οἰνόῃ, κατ' „ἑκάσην ἡμέραν εἰν θεῷ πυθίῳ. εἰ „δὲ εἰσ ἄλλον ἀπέλλοιτο ἡ„θεωρία, κατὰ τὰ προειρημένα „θύει ὁ μάντις, εἰς δ' ἐν μαραθῶνι „δήλῳ. ἔστιν ἱεροσκοπία τ' μὲν „εἰς δελφοὶς θεωρίας, ἐν θεῷ ἐν „οἰνόῃ πυθίῳ. τ' δ' εἰς δῆλ', ἐν θεῷ „μαραθῶνι δηλίῳ. Αλλ. Η πεὸς πυθίας. ὡς δὲ μαραθῶνα, οὐ δ' πύθιόν ἐστιν. Ηλαμπαδίσιν ἀκταῖς. Τὰ πολὺ ἐλευσῖνα τέλη φησί. ἡ εἰν λαμπάσιν ἀκταῖς λέγων, ἰοῦς λαμπαδιζομένους, ἡ δαδουχομένους, ἡ καταλαμπομένους, ὑπὲ τ' μυσικῆς φλογὸς, ἡ τ' ἱερῶν „δάδων περὶ ὧν αἰσχύλος φησί. λαμπηδόσιν ἀσεραπέσι λαμπάδων σθένη. Ακταῖς πολὺ ἐλευσῖνα. ἀπὲ τ' αὐτόθι ἐν τοῖς μυσηρίοις λαμπάδων. Τιθηνοῦνται. δὲ μελοῦνται, ἡ ἀξιοῦντῃ θεραπείας. Οὐ πότνιαι. αἱ θεσμοφόροι. τέλη δὲ τὰς τελετάσ. „ἡ αἰσχύλος. Εφιξ' ἔρωσ ἢ τ' σε μυσικοῦ τέλους. Ων ἡ χρυσέα κλῃὶς. ἐπεὶ ἄρξηται τὰ μυσήρια, ἡ καθάπὲ κλῄσιν ἡ πλῶσα κατείληπται ὑπὲρ τ' μὴ ἐξενεγκεῖν. Προσώπων. τῶν τετελεσμένων. Ζητεῖται δή ποτε οἱ θυμελικοὶ τῶν τελετῶν ἐξάρχοι. ξένοι ὄντες; Εἰ ποι δ' ἂν ζῆς ὄζῃ ἀξιοῦσι πρῶτον εὐμολπὲν πρὸ

σκω δ' ὑπὲρ τῆς πόλεως τῆ ξυμπολεμῶ, τὰ ἐν Ἐλευσῖνι μυστήρια, καὶ οὐ δὴν θρᾷκα. ἡ δ' ἱστορῶν ἱερὸν ἐν ᾧ χρὴ χωρεῖν ἱερὸν ἐν ᾧ χρὴ χωρεῖν τ' ἀτάκτ'. ἀκεσόδωρος ἦ, πέμπτον ἀπὸ τῆς πρώτης βυμόλπου εἶν' δ' ἐν τοῖς τελετὰς καταδείξαντα, γράφων οὕτως. Καρικῆσαι ἦλθ' ἐλευσῖνα ἱστροῦσι, πρῶτον μὲν δὴ αὐτόχθονας. εἶτα θρᾷκας δὲ μετὰ βυμόλπου πέμπτον μολπὴν εὑρεῖν τὴν μύησιν τὴν συντελουμένην κατ' ἐνιαυτὸν ἐν ἐλευσῖνι, δήμητρι, ἡ κόρῃ. ἀνδρωτίων μὲν ἔν γράφει, οὐδ' ἐν εὐμολπὴν εὑρεῖν τὴν μύησιν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ εὐμολπὴν πέμπτον πεσόντα.

βυμόλπου γενέσθαι κήρυκα. τῆ ἦ, εὐμολπων. τῆ δὲ, ἀντίφημον. τῆ δὲ, μουσαῖον δ' ποιητήν. τῆ ἦ, εὐμολπὴν δ' καταδείξαντα τὴν μύησιν, ἡ ἱεροφάντην γενόμενον. ὃν ἐγρεμάχαν. γράφεται ὀρειβάταν. οἱονεὶ, δ' ἐν τῶν ὀρέων βαίνοντα τὰ προειρημένων χωρίων. Ἡ ὃν δ' ἐφέστιον. δ' αἰγιαλέων φησὶ. ἡ πέτρα, ἐφ' ἐχάτη δὲ τὸ δῆμος ῥύτος. καταλέξασα δὲ χωρία, πρὸς ἃ μάλιστα εἰκάζοντα τὴν συμβολὴν γενέσθαι τοῖς ποδὶ δ' ἐν κρέοντα καὶ θησέα. πέτρας δὲ νιφάδος εἶπεν ἂν λέγων, τὴν οὕτω λεγομένην λείαν πέτραν, ἡ μετ' ὀλίγα. ἀπὸ τούτου ἕως κολωνοῦ πρὸς δ' ἐν χαλκοῦν προσάγορευόμενον. ὅθεν πρὸς δ' ἐν κηφισὸν ἕως τῆς μυστικῆς εἰσόδου εἰσ ἐλευσῖνα. ἀπὸ ταύτης λέβα δι' ὃν εἰς ἐλευσῖνα ἰὰ ἐπ' ἀριστερὰ μέχρι τοῦ λόφου τοῦ πρὸς ἀναπλὰς τοῦ αἰγαλέως. ἄνω δὲ τὴν καλουμένην λείαν πέτραν, ἣ δ' ναῦς. ἆρα ἰὼν δ' ἔστερον χῶρον τῆς λείας πέτρας προσαπελάζουσιν. Πελῶσι. γράφεται πελάζουσιν. οἱά ἴδασ ἑκνομοῦ, οἷα λῆμος τῆς ἀττικῆς. ὅθεν καὶ δ' οἰκήτειρ. ἑκνομοῦ δὲ πάλιν, χωρία ἀττικοῦ οὕτω καλουμένου. ἐν ᾗ νέμοιτον, ὡς νεμήστωσ πρακεμένης. Ο προχώρων ἄρκησ. ὁ τῶν χωρίων. Δηνὰ δὲ θησφλᾶν. τῶν ἀθηναίων. ἀπλούστερον δὲ θησφλᾶν φησι, τῶν ἀττικῶν τὸν θησέα τεταγμένων. Πᾶσα δ' ὁρμᾶται. δ' ἐξῆς, πᾶσα δ' ὁρμᾶται ἄμβασις.

ἔνθ' ὄιμαι δ' ὀρειβάταν ἐγχεμάχαν
Οἰκέα, τὰς δισόλους
ἀδμήτας ἀδελφεάς,
αὐτάρκει τάχ' ἐμμίξειν ἐοᾶ
ῥύσι' αἰὰ χώρους.
ὅτι δ' ἐφέστιον
πέτρας νιφάδος πελῶ-
σ' Οἰάπιδος ἑκνομοῦ
πώλοισιν, ἣ ῥιμφ' ἁμάτοις
φεύγοντες ἀμίλλαις
ἁλῶσεται. δεινὸς ὁ πρόσ-
χώρων Ἄρκησ.
λειναὶ δὲ Οἰκεὶ λᾶν ἀκμά.
πᾶς ἀσφάλεια χαλινός.
πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' ἄμ-
πυκτήρια φάλαρα πώλων
ἄμβασις. οἳ τὰν ἱππίαν
ἁμῶσιν Ἀθάναν,
δ' ἐν πόντιον ἰαόχον
ῥέας φίλον υἱόν.

ἔρδοισιν, ἢ μέλλοισιν. ὡς
προμνᾶται μοι τί μοι
γνώμα. τάχ' ἂν λῶσειν
τὰν δεινὰ πλάσασαν, δεινὰ δ' ὑ-
ρουῦσαν πρὸς αὐθαμέμονα πάθη.
τελεῖ τελεῖ Ζεὺς τί κατ' ἐμέ.
μάντις εἰμ' ἐδ' λῶν ἀγώνων,
εἰ θ' ἁλλάξα τὰ χύρ'
ξωσσα πλειὰς
ἀθείασα νεφέλας
κύρσαι μ', αὐτῶν δ' ἀγώνων
θεωρήσασα ῥύμὸν ὅμμα.
ἰὼ Ζεῦ πάνταρχε θεῶν,
παντόπλα. πόροις
γᾶς τᾶσδε δαμούχοις
Συνικίῳ σθένει
δ' ἐναγρον τελεῶσαι λόχον.
σεμνά τε πᾶς παλλὰς Ἀθάνα,
δ' ἀγρεύτὰν Ἀπόλλω,
κασιγνήταν πυκνο-
σίκτων ὀπαλὸν
ὠκυπόδων ἐλάφων,
σέβομ' ἀταλᾶς ἀρωγὰς
μολεῖν γᾶς τᾶσδε, ἡ πολίταις.
ὦ ξεῖν' ἀλήτα, δὲ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρῶ
ὡς θυλλόμαντις. τὰς κόρας δ' εἰσορῶ
τὰς δ' ἄτοπον ἄνδις ὧδε προσπολεμένας.
διλί πῦ. πῦ; τί φῄς; πῶς εἶπας; αὐ ὦ πάτερ, ὦ πάτερ,
τίς ἂν θεῶν σοι τὸν δ' ἄριστον ἀνδρ' ἰδεῖν
δίκη, δ' ἡμᾶς σεῦσο προσπεμφαν τάσοι;
οἰδί' ὦ τέκνον, ἡ παρεστον; αὐ αἴδε δὲ χέρδη
Οἰκέως ἔσω δ', δ' ἀλτάτων τ' ὀπαόνων.
οἰδί' προσέλθετ' ὦ πᾶ παρί. δ' μηδαμᾶ
ἐλπισθὲν ἄξειν σῶμα, δασάσαι λότε.
αὐ αὐτῆς ἁ τεύξη. δ' πόθῳ δὲ ἡ χάρις.
οἰδί' πῦ δῆτα, πῦ στον; αὐ αἰδ' ὁμοῦ πελάζομεν.
οἰδί' ὦ φίλτατ' ἔρνη. αὐ τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.

Τ ἀχ' ἂν σώσειν. τάχ' ἐνδώσει
φησὶν ὁ κρέων. τὰν πολλὰ πλᾶ
δ' αν. τὴν πολλὰ αὐαπλάσασαν. τὴν
πρόθεινον ἀπὸ τῆς ἑτέρας δηλοῦν. ὡς
ἡ κατατείνω τῷ ὁμοίῳ χήμα
χῆτη. λύναι δὲ ἡ ἑτέρα προσφ
δία δ'. Τὰν δηνὰ πλᾶ δ' ν. δηνά
δ' εὑροῦ δ' ν. Τὰ σὰ δηνὰ δηλονό-
τι. Στέργω δὲ πλᾶς ἀρωγάς. πο
τέσι, τῇ πλᾷ ἀρωγῇ. ὁ λέγ τῷ
πόλῃ, ἡ τοῖς πολίταις. νῦν δὲ δ' τῆ
στέργω, σημαίνῃ μοὶ δοκεῖν, προσίε
μαι. τελοῦσα δὲ εἰς ἴσον θεῷ πρό
καλοῦμαι. Ὡ ξεῖνε μὲν θαύμαζε
πρὸς δὲ λιπτὲς. δ' ἀρέσκον. ἰδίως
ἐχθαίρασε δ' ν λόγῳ. μὲν πρὸς
θαύμαζέμα, δ' λιπτέσ. δ' λίαν
προσκεκαθικὸς τῆ ψυχῆς τοῖσ
τέκνοισ. δ' λέ ἐχόμβρον οὐ κα-
τα πλήλως εἶπεν. οὐ γὰρ φησὶν
ἀέλπτως φανέντων ἐμοὶ τῶν τέκ
νων μὲν κύνω δ' ν λόγῳ, ἀλλὰ
τέκνα φανέντα, εἶτα μὲν κύνω
δ' ν λόγῳ.

οἰδί. ὦ σκῆπτρα φωτός. αὖ δυσμόρα τε λύσμορα.
οἰδί. ἔχω τὰ φίλτατ'. οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος
θανὼν ἂν εἴην, σφῶιν πρέσσωσαν ἐμοί.
ἐρεῖ τ' ὦ παῖ τλήμονος ἀμφὶ σέθεν,
ἐμφῦτε θεοῖς φύσαντι, κἀναπαύσετον
τὸ πρόσθ' ἐρήμω, τ' τε λύσσηνα τλάντα,
καὶ μοῖλα πραχθέντ' εἰ παθ' ὡς ἔρασχε, τὸν τὰς τηλικάσδε, σμικρὸς ὢν ἔφερπε λόγος.
αὖ ὄλεσθ' ὁ σώσας. τόδε χὴ κλύειν πάτερ.
ἡμῖν σοί τε τοὔργον τοὐμὸν ἔσται βραχύ.
οἰδί. ὦ ξένε, μὴ θαύμαζε πρόσθ' ὅ λιπαρές.
τέκν' ἐμφανέντ' ἄελπτα, μηκύνω λόγον.
ἐπίσασθε μὲν τήνδε σὺν ἣν τλήμονα τέρψιν πᾶς ἄλλου μηδενὸς πέφασμένην.
σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλοθ' ἑρωτῶν.
ἡμῖν σοὶ θεοὶ πόρσειαν ὡς ἐγὼ θέλω,
αὐτῷ τε, καὶ γῇ τῇ σ'. ἐπεὶ τόγ' ὀρθῶς ἔβης,
μόνοις πᾶς ὑμῖν εὗρον ἀνθρώπων ἐγώ,
καὶ τοὐπεικὲς, ἠδὲ μὴ ἀθυστομεῖν.
εἰλώς σ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε.
ἔχω μὲν ἃ' χω δῆτα, κοὐκ ἄλλον βροτῶν.
καί μοι χέρ' ὦ ναξ σξιὰν ὄρεξον, ὡς ἅψωμαι, φιλήσω τ' εἰ θέμις ὀρθόν κάρα.
καί τι τε φωνῶ. πῶς δ' ἂν ἄθλιος γ' ὢν, θιγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρὸς, ᾧ τις οὐκ ἔνι κλεὶς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔχρηζέ σε.
οὐδ' ἔν γε τοῖς ἐμπείροις βροτῶν μόνοις οἷόν τε ξυνταλαιπωρεῖν τάδε.
σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε. μὴ τὰ λοιπά μου μέλου δικαίως, ὡς ὀρθῶς τόδ' ἡμέρας.
οὔτ' εἶπας μῶρος τῶν λόγων ἔβης τλέον, τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε θαυμάζας ἔχω,
οὐδ' εἰ πρὸ χρεμοῦ πρού λαβες τὰ τῶνδ' ἔπη.
χάρις δὲ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ μύτων ἔχει.
οὐδὲ λόγοισι δὴν βίον τιθάζομεν
λαμπρὸν πρέπειν μᾶλλον, ἢ τοῖς δρῶσιν μέτα.
δείκνυμι δ' ὧν εἶπ' ὦμος', οὐκ ἐβλυσάμην
σύλλεν σε πρόσβυ. τάσδε δὲ πάσειμ' ἄγαν

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟ. 139

ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.
χ' ὅπως μὴν ἀγὼν οὗτος ἡρέθη, τί σε μάτην κομπεῖν, ἄγ' εἰσὶ καὶ σὲ ἐκ τούτων ξυνών;
λόγον δ' ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ στίχον δὲ σοῦρο, συμβαλοῦ γνώμην. ἐπεὶ σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.
Πρᾶξις δ' ἀτίζειν, οὐδὲν' ἀνθρώπων χρεών.
οἰ τίς δ' ἐστὶ τέκνον Αἰγέως; λίασκέ με, ὡς μὴ εἰδότ' αὐδὴν μηδὲν, ὧν σὺ ποιθάνῃ.
Θη φασὶν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπαλιν οὐκ ὄντα, συγγενῆ δέ, προσπεσόντα πως, ᾧ ωμῷ καθῆψε θεὸς Ποσειδῶνος. πῦρ ὧν θύων ἔκυρσον νιν ἐγὼ ὁρμώμην ἐγώ.
οἰ πρόσω τόν; τί προχρήζοντα θεοῖς θακήματι;
Θη οὐκ οἶδα, πλὴν ἔν. σοῦ πὼς λέγουσί μοι, ἔραχύν τιν' αὐτεῖ μῦθον, οὐκ ὄγκου πλέον.
οἰ ποῖον τιν'; οὐ γὰρ ἂν σμικροῦ λόγου.
Θη σοὶ φασὶν αὐδὴν ἐς λόγους ἐλθεῖν, μολόντ' αὐτεῖν ἀπελθεῖν ἀσφαλῶς τ' ἐκεῖθεν ὁδόν.
οἰ τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακὼν ἔδρᾳ;
Θη ὅρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμῖν ἐγγενὴς ἐσθ', ὅς τις ἂν σοῦ θᾶσσον προσχρήζοι τυχεῖν.
οἰ ὦ φίλτατ', ἐστὶν ἔσχες οὐ πρὸς εἰδότα.
Θη τί δ' ἔστι σοι μὴ μὰ σεσωθῆναι. Θη πράγματος πέρι; λέγε.
οἰδί. ἔξοιδ' ἀκούων τῶν δ', ὅσ' ἐσθ' ὁ προσάτης, Θη τίς ποτ' ὄνομ' ἐγὼ ἐξαμίρει;
οἰδί. παῖς οὐμὸς ὦ ναξ σύντονος. οὐ λόγων ἐγὼ ἄλγιστ' ἂν αὐδῶν ἐξαναχοίμην κλύων.
Θη τί δ' οὐκ ἀκούω δῆτα μὴ δρᾶν ἃ μὴ χρήζεις; τί σοι τόδ' ἔστ' ἀνιηρὸν κλύειν;
οἰδί. ἔχθιστον ὦ ναξ φθέγμα τόδ' ἥκει παρεῖ. ὑμᾶς μ' αὐάγμη προσβάλης τάδ' εἰκάθειν
Θη ἀλλ' εἰ δὲ θάκημ' ἐξαναγμάζει, σκόπει, μή μοι πρόνοι ἢ τοῦ θεοῦ φυλακτέα.
πάτερ, πιθοῦ μοι, κεἰ νέα πρόσαινέσω. ὃν ἀνδρὸς ἔασον τόνδε τῇ θ' αὑτοῦ φρενὶ χάριν προσχεῖν, θεῷ θ' ἃ βούλεται.

Πρᾶτος δ' ἀτίζειν, ἄνθρωπον δέ φησιν ὄντα, οὐ δεῖ πράγματα κακίζειν ἀεί.
Φ ασὶν τιν' ἡμῖν ἄνδρα. καθ' ὑποδέσιν, ἱκετεύει ὁ πολυνείκης πρόσω αὐθὶς πρασσόμενος. μὴ δῆτα οἰδίπω, κατὰ νόμον ἐμπέσῃ. ὅτι πρόσθεν ἂν γένοιτο ὁ οἰδίπους, κρατήσας τ' βασιλείας. τῷ δὲν ἀγγέλλει ὁ θησεύς.
Σοὶ μὲν ἔμπαλιν. ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκοῦντα. Θύονα ἔκυρον, αὖ τὶ τὸν ἔκυρον. ταὐδὲν θεοῖς ἐτύγχανον. Σοὶ φασὶν αὐτόν. δ' ἐξῆς, σοὶ φασὶν αὐδὲν μολόντα, αὐτεῖν εἰς λόγους ἐλθεῖν.
Ο πρόσατης. ὁ ἱκέτης ὁ προστρόπαιος θεοῖς θεμῷ. Πᾶσι δὴ μόσῳ ὦ ναξ. πρὸς δὲν θησέα φησί.
Τ οὔθ' ἥκει παρεῖ. πλαγώρης αὐτὸ τὸ ἥκειν.
Π άτερ πιθοῦ μοι. οὐχ ὡς οὐκ ἂν πάθοιμεν θεοῖς θησεῖ τ' οἰδίπου, οὕτως ἐσέσται αὐτῷ μὴ ἐκ θυμαδὸς παρακλύσεως, ἀλλ' αὐξήσεως χάριν μὴ δῦν πρεῖλφε δ' πρόσωπον ὁ σοφοκλῆς. ἀμέλει τοῦν πρὸς δὲν θησέα ἀρκεῖ νεῖ, ὡς ἐκείνῳ πεπεισμένῳ.

Θη, εἰ φανέντ' ἄελπτα μηκύνω λόγον. αὐτὶ τοῦ, πρὸς δὲ κλεινόσμου εἰ μακρηγορήσω.

Μ ἑλδ. ἰὼ μέλου.
Θ ωμάδας ἔχω. ἀντὶ τοῦ ἐθαύ μασα ἀτίκως.

Α μή σοι σμφέροντα. Σ' ἐξῆς, οὐκ ἂ μή σοι σμφέροντα λέξετ. πρὸς βίαν σε πξαπάσει γνώμης. θάρσει. Σ' ἢ λέξετ, αὖ τἀ λέξ. ὁ πλωτείκης ἀλονόπ. Εξε ωάδοντ. καπραίνοντ. Παξῶα μ' μηξῶα. τὰ σοὶ τὴν πείρωσιν λέγει ἄν. οὐ γὰρ τὰ ἐξ ἀρχῆς πραχθέντα ὀνήσιμ' αὖθις, ἀλλ' ἀπ' ἄλγη ὀργῆς ἀπέβη. ρύτσπ αὖθ' ἁπξέπειν βούλεται. Τίνειν. ἀμείβεσθ.

Σ ὧν ἴσ'. αὖ τἀ σῶον. Ος πὶς ἀ πλέονος μέρους. κατάδηλός ἐστιν ὁ χορός, ἐν παυσῷ ἀναφωνῶν μ' ἄλλ' ἢ ζρῶν σοὶ τ' ἀ αὐθρώπων ἀπλησίας. μ' ἔοικε γὰρ ἠσ-
„ όσ ῳ. Νή ποι οὐκ ἴσασιν ὅσῳ πλέ-
„ ον ἥμισυ παντός. τείνει δ' εἰς τὴν δυσποτμίαν οἰδίπυ. Ο ωότ' ἂν πὶς. ὅτε ἂν πσ. Ες πλέον ωέσῃ ἀ θέλοντος. ἀ μερίσ. ἀ ἱκανοῦ. ἀ προσήκοντος. ἀφανῆ τὰ τέρατα γίνεται, ἃ πᾶσιν ἄδηλα. Αλλως. Ες πλέον ωέσῃ. οὐ παύσονται τὸ κόρα, πρὶν εἰς θάνατον ἔλθωσιν. Οὐλ' ἔπ κοῦρος. γραφέται κόρος. ταῦτα καθ' ἑαυτόν. φησὶ δὲ ὁ χορός, ὡς πλεονεκτῆν ἐθέλοντι πᾶσι δ' καίριον καὶ δ' μέτριον, ἄχορός ἐστιν οὗτος ἰσοτέλεστος. ὁμοίως ἀποθνήσκουσιν οἱ τοιοῦτοι. δ' ἐξῆς δέ, ἰσοτέλεστος θάνατος. τὰ δ' ἄλλα, δῆ μέσα. ζῆναι κρεῖσσον ὅθεν πὲ ἥκει. πλὴ δεύτερον ὡς τάχιστα. ἀ τόδ' ἐστὶ δ' ἑξῆς. οἷον, οὐ δὲ ἔπεστιν αὐτοῖς κόρος ἰσοτέλε-
ς ἡ νῶιν ὑπῆκε δ' ν κασίγνητον μολεῖν.
οὐ γάς σε, θάρσει, πρὸς βίαν πραπάσει γνώμης, ἀ μή σοι συμφέροντα λέξεται.
„ λόγον δ' ἀκοῦσαι, τίς βλάβη; τὰ τοι καλῶς
„ εὐρημέν' ἔρπει, τῷ δ λόγῳ μηνύεται.
ἔφυσας αὐτόν. ὥστε μήτε δρῶντά σε τὰ τῶν κακίστων δυσσεβεστάτων πάτερ, θέμις σέ γ' εἶναι κῆνον αὐτηξᾶν κακῶς, ἀλλ' αὐτόν. εἰσὶ χ' ἕτεροισ ζυνοὶ κακοί, θ θυμὸς ὀξύς. ἀλλὰ νουθετούμενοι φίλων ἐπῳδαῖς, ἐξεπάδοντα φύσιν. σύ δ' εἰς ἐκεῖνα μὴ τὰ νῦν ἀπσκόπει παξῶα καὶ μ' παξῶα πήματ', ἃ πασθες. κἂν κεῖνα λύσῃς, οἷσ' ἐγὼ γνώσῃ κακοῦ θυμοῦ τελοῦντ' ν, ὡς κακὴ προσγίνεται. ἔχεις δ' οὐσίαν τ' ἀνθυμήματα, τῶν σῶν ἀσέρκτων ὀμμάτων τ' ἰώμβους.
„ ἀλλ' ἡμῖν εἶκε. Λιπεῖν γὰρ οὐ καλόν
„ Δίκαια προσχρήζουσιν, οὐδ' αὖθ' μῖν εὖ
„ Πάσχειν. παθόντα δ' οὐκ ἐπίσταμαι τίνειν.
οἰδίπους. τέκνον, ἔδρᾶσαν ἡδονὴν νικᾶτέ με λέγοντες. ἔστω δ' ὅν ὅπως ὑμῖν φίλον. μόνον ξέν' εἰπὲ κῆνος ὢν δ' ἐλεύσεται, μηδεὶς κρατείτω τ' ἐμῆς τυχῆς ποτε.
θ ἅπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ λίς χρήζω κλύειν ὦ πρέσβυ. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι. σὺ δ' σῶν ἴσ', ἐάν πὲ κἀμέ πις σῴζῃ θεῶν.
χο ὅς βίαστ' πλέονος μέρους χρήζει τ' μέτρίσ πᾶσι ξώσαν, σκιασούσαν φυλάσσων, ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται. ἐπὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἀμέραι κατέθεντο δ' ἢ λύπας ἐγγυτέρω. τὰ τέρπν-
τα δ' οὐκ ἂν ἴδοις, ὁπόταν πσ ἐς πλέον πέσῃ ἀ θέλοντος, οὐδ' ἐπὶ κόρασ ἰσοτέλεστος

σος ἀ ἄδε. τότε δ' ὁ τοιοῦτος κόρος λαμβάνει τέλος, ὅτε ἂν ὁ ἄδης ἐπέλθῃ.
Α λυρος. ἄχορος. ἐπὶ ἐν θανάτῳ οὐχ ὑμνοῦσιν. ἢ μὴ θάναρον, οἱ τοιοῦτοι οὐχ ὑμνοῦνται. Μὴ φῦναι δ' ν ἄπαντα. πάνυ ἄειστον ἀνθρώπις δ' μὴ φῦναι. πλὰ δ' λε
„ γόμενον. Αρχὴν μὲν μὴ φῦναι ὡσ χθονίοισιν ἄειστον. Τόσ' ἐπεὶ φανῇ. ἔπ δ' ἑξῆς. ἐπεὶ λὲ φανῇ, δ' ἶναι ἐκεῖθεν ὅθεν πὲ ἥκει, ὡς τάχιστα πάλιν ἀ ἄλλων, δεύτερόν ἐστιν ἐκεί-
νοσ, δ' μὴ φῦναι καθόλου. Ωσ εὖ τ' ἂν δ' νέον πᾶν. ὡς κνίκ' ἂν νηπ
ότης πᾶν, παντας γάρ φησι κοὐ
φασ' ἀφοσύνας, οὐλοὰ δ' λογίζε
ται δ' ὄντων. ἰλίως δ' αὖ δ' ἐξ
ήνεγκεν, ὡστε ἐλεγε, δ' νέῳ, ἀφοσύνη πάρεστι. Τίσ πλάσ
χθη. ἔπ ἰδίως ἐξήνεγκε. Βούλεται δ' ἐπ δ' τοιοῦτον σημαίνειν, τίς ἂν πλαγχθεὶς τῶν πολ
λῶν μόχθων. Πολύμοχθος ἔξω. τίς ἔξω τ' πλύμοχθος ἁ, ἐπλανήθη. Τὶς οὐ καμάτων ἔνι. ταῦτα ὑπὸ ὀπικῶσ εἴρηται κα
τὰ θαυτὴν ὑπόκεισιν, καθ' ἣν ἐμφαίνεται. πρότερον μὲν ὅταν εἰπῇ τίς πλάγχθη τ' μόχθων τ' πολλῶν, ὑπακουόμενον δ' τοιοῦ
τον, οὐδείσ. πάλιν δ' ὅταν ἑξῆς ἐπιζεύξῃ, τίς οὐ καμάτων ἔνι, δ' πᾶσ. Βούλεται μ' νῦν κατὰ δ' ὅ
μοιον λέγειν, οὐδείς ἐστι κάμαρτος, ὅσ οὐκ ἔνεστιν. Αἰ ἢ νυχίαν ἀπ
ρίπαν. τὰ ἀπ' τῶν ὀρνίθων φησί, τ' προσφθεγγομένων ῥιπαίων. οὕ
τω ἢ καλοῦσι ῥίπαια ὄρνη. λέγει δὲ αὐτὰ ἐννύχια, δ' δ' πρὸς τῇ λύσει κεῖσθαι. μέμνηται δὲ μ' ἀλ
κμὰν λέγων οὕτως. Ῥίπαὰς ὄρος
ἔνθεον ὕλασ νυκδ' σ μελαίνησ
σέρνον. S 4

Ο ἴμοι τί δράσω. πᾶ φυλάττω πάλιν τὴν τέχνην τ' ἐμπειρείας αὑτ'. ὅπου οὐκ εὐθέως ᾠδὶ τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῖ ἅπαντα, ἀλλὰ προκατασκευάζει τὰ ὅλα εἰς εὔνοιαν. ἀδελφά δ' ὡς ἔοικε. κοινὰ δὲ θύρις ὡς ἔοικε γίγνεται.

Τ ὧν γὰρ ἡμῖν τιμένων ἄκη μέν, ἐπανάληψις, αὐτὶ δ' ἀνακαλέσω αὐτὰ ἐγὼ ἀνάλυσαι.

Τὸ δυσχρόσοιστον. δ' δυπροσωτέλασον.

ὤ οἴμοι τί δράσω; πόθεν τάμαυτ' κακὰ πρόθεν σκεδάσω παῖδες, ἢ τὰ τ' ἀλ' ὁρῶν πατρὸς γέροντος, ὃν ξένης ἐν χθονὸς ξὺν σφῶϊν ἐφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένῃ ἐᾷ τ' ἐν ῥιπᾷ τ', ὁ δύσφιλὴς γέρων γέρον πὶ συγματώκηκεν πόνος πολυρρᾶν μ' ἀνίων. κρατὶ δ' ὁμμα στερεῖ κόμη δ' αὔξας ἀκτένιστος ἀΐσσεται. ἀδελφὰ δ' ὡς ἔοικε τύρσιν φορεῖ, τὰ τ' ἀλάνης νηλὲς θρεπτήρια. ἃ τὼ πανώλης, ὁ φ' ἅγαν ἐκμανθάνω καὶ μ' ὄντα κάκιστος ἀνθρώπων ξοφᾶς Ἰσᾶς σᾶσιν ἤκφυ, ἀλλα μὴ 'ξ ἄλλων πάθη. ἀλλ' ἔστι καὶ ζῆνι σύνθακος θρόνων αἰλὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, μὴ πρὸς σοὶ πάτερ
,, πᾶ στῶ θ' ὅπου. τῶν γὰρ ἡμαρτημένων,
,, ἄκη μέν ἐστι, προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔπι.
τί σιγᾷς;
φώνησον ὦ πάτερ τι. μή μ' ἀποστραφῇς.
οὐδ' αὖ τὰ μείζω μ' οὐλέν, ἀλλ' ἅπαξάπαν πέμψεις ἄναυδος, οὐδ' ἃ μηνίεις φάσας; ὦ σπέρμα γ' ἀνδρὸς τ' ἀλ', ἐμοί δ' ὁμαίμονες πειρᾶσθ' ἀλλ' ὑμεῖς γοῦν κινεῖν πάρος δ' ὀργοστόμοιστον κἀπροσήγορον ὁμᾶ, ὡς μή τ' ἄτιμον τοῦ θεοῦ γε προσαλτηθῆν οὕτως μ' ἀφῆτε μηδὲν ἀντειπεῖν ἔπος.
αὖ λέγ' ὦ τὰ λάπαρ' αὖθις, ὧν χρείᾳ πάρει.
,, τὰ πρὸς λάγαρ' ἔμαθ', ἢ τέρψαι τά τι,
,, ἢ δυσχεράναντ', ἢ καρικτίσαντα πως,
,, πρὸς φωνὴν ἧς ἀφωνήθης ἑνά.
ἀλλ' ἔρχε ὦ πάτερ. καλῶς γὰρ ἔρχῃ σύμοι, πρῶτον μὲν αὐτὸν ὄντα θερμὸν ποιοῦμεν ἀρωγόν. ἔνθεν μ' ὧδ' αὐέστησεν μολεῖν ὁ τῆσδε γῆς κοίρανος, * δηλοῖ ἐμοὶ λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ' ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ. καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν ὦ ξένοι θελήσομαι, μὴ λαῖν' ἀδελφαῖν, μὴ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί.

ἄδ' ἦλθεν, ἦλθ σοι θέλω λέξαι πάτερ.
γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγάς,
ῥῖσ σοῖσ παναλρχοις οὕνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοισ
ξυνῇ πεφυκὼς ἠξίουν γεραιτέρᾳ.
αὐθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆσ ὢν φύσει νεώτερος,
γῆσ ἐξέωσεν, οὔτε νικήσασ λόγῳ,
οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς, οὔτ' ἔργου μολών.
πόλιν δὲ πείθᾳς, ὧν ἐγὼ μάλιστα μῶν
τὴν σὴν Ἐριννὺν αἰτίαν ἔχειν λέγῳ.
ἔπειτα κἀπὶ μάντεων ταύτῃ κλύων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργοσ ἐσ δωδεκάπυλον
λαβὼν Ἄδραστον πενθερὸν, ξυνωμότασ
ἔσησ' ἐμαυτῷ γῆς, ὅσοι πρὸ Ἀτθίδος
πρῶτοι καλοῦνται, καὶ τετίμηντ' ἀρεί.
ὅπωσ δ' ἐπάλληλον εἰσ Οἰδᾶς σόλον
ξὺν ῥῖσ ἀγείραις, ἢ θάνοιμι πανδίκωσ,
ἢ τῶδε τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆσ.
εἶεν. τί δῆτα νῦν ἀφιγμένῳ κυρῶ,
σοὶ προσροπαίοισ ὦ πάτερ λιτὰσ ἔχων,
αὐτός γ' ἐμαυτῷ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν,
οἳ νῦν ξὺν ἑπτὰ τάξεσι, ξὺν ἑπτά τε
λόγχαις, δ' Οἰδᾶσ πελίον ἀμφέσταται πύλας;
ὅσοι δορύσσοις Ἀμφιάρεω, τὰ πρῶτα μὲν
δρὶ κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖσ.
ὁ δεύτερος δ' ἀτρῶλος Οἰνέως τόκος
Τυδεύς. ζίφος δ' Ἐτέοκλος ἀργεῖος γεγὼς.
τέταρτον Ἵππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ
Ταλαός. ὁ πέμπτος δ' εὐχέται κατασκαφῇ
Καπανεὺς δ' Οἰδᾶς ἄστυ λιώσειν ταχέ.
ἕκτος δὲ Πάρθενοπαῖος ἀρκὰς ὄρνυται,
ἐπώνυμος τ' πρόθεν ἀλμήτης χθόνῳ
μητρὸς λοχευθεὶς πισὸσ Ἀταλάντης γόνος.
ἐγὼ δὲ σόσ, κεἰ μὴ σὸς, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
πότμου φυτευθεὶς. σὸσ γέ μοι καλούμενος,
ἄγῃ δ' ἐν Ἄργει φόβον ἑσθήσασ κρατόν.
οἱ σ' αὐτὶ παίδων τῶν δὲ μὴ ψυχῆς πάτερ,
ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιθύμιοι,
μῆνιν βέλειαν εἰκαθεῖν, ὁρμωμένῳ

Α ὖδ' ἦλθον ἦδη. λείπει ἡ δᾶ. ἵν' ᾖ, ἢ ἄδ' ἦλθον.

Σὺν ἑπτά τε λόγχαις. ἕκαστον σῆμα ἐνικῶς ὀνομάζει λόγχην. ὡς εἴ τις ἐῶ πλῶρ' ἵστωρ εἶπε τὴν ἱστόν.

Ε κτὸς δὲ παρθενοπαῖος. ἔνιοι, οὐδ' ἀταλάντης Παρθενοπαῖον φασὶ στρατεῦσαι, ἀλλὰ δὲν ταλαοῦ. ὃν ἔνιοι δὴ τὸν καλὸν προσαγορεύουσι. καθάπερ ἀρίσταρχος ὁ τεράτης καὶ φιλοκλῆς ἱστοροῦσιν, συγγραφέων δὲ, ἕκαστος ὁμιλήσας. Ἐπώνυμος τ' πρόθεν. πατὰ δὲ πάρθενος οὕτω κληθείσ.

Τ ῷ λ' ἀνδρί. σ' ἱκτικὸς. ἡ ἔστι πυκνὸς ἐν ᾧ ριού τῳ σοφοκλῆσ.

Π ρὸς νῦν σε κρηνῶν. παθητικόν ὄν, ὃ πᾶσ παῖώων κρηνῶν ὁρκοῦν. ὡστεὶ ἔφη, πᾶσ τῶν ἑκθρεψάντων σε νάκτων

Τ ὸν ἄνδρα τ' πέμψαντος. ἤρξατο πάλιν ὁ χορὸς χρηςόν τι συμβουλεύειν. Θησεὺς, δικαιῶν. δίκαι ον κείνων

Ο ς γ' ὦ κάκιστε. δαιμονίως τῇ ἀπορᾳ χρῆται ἀπ' τ χοροῦ ἵν' ὃν πλωείκην ὁ οἰδίπους. πᾶς φύλαξον ᾖ, πῶσ οἱ αὐθὶ τ λόγων γίγνον' τ μὴ θηλειῶν ἐμώμισεν, ῥύτορ δ' ἐ, κατηγόρημα. Τοιάδ' ἀράς. ὧν ἁπάντων οἱ πᾶ ἡμῶν πᾶς ἀλελοιπάσιν. ἐχθ ᾖ τὰ ἀπ' τ ἱστορείας οὕτως. οἱ πολὺ ἐτεοκλέα ἢ πλωείκην δ' ἔθους ἔχοντες ᾧ παῖ οἰδίπ. δη πέμπειν ἐξ ἑκάστου ἱερεῖα μοῖραν ὃν ὦμον, ἑκλαθόμενοι πρτε εἴτε κατὰ ῥασώνην, εἴτε ἐξορυοῦν, ἰχίον αὐ ᾧ ἐπεμψαν ὀλιγροφύχως ἢ τελέως ἀπεν

ᾧ δ' ἀνδρὶ ῥύμοῦ πᾶς κασιγνήτου τίσιν. ὅς μ' ἐξέωσεν, κἀπεσύλησεν πολλᾶς. εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρησκείων, οἷς ἂν σὺ πρόθῃ, τοῖς δ' ἔφασκ' ἢ κέρδος. πᾶσ νῦν σε κρηνῶν, πᾶς θεῶν ὁμογνίων, αὐτῷ πιθέσθ, ἢ πᾷ κάθη. ἐπεὶ πολῖται μὲν ἡμῖσ, καὶ ξένοι. ξένος δ' ἐ σύ. ἄλλοις δ' ἐσπεύοντες, οἰκοῦμεν, σύ τε κἀγὼ, ὅτ' αὐ ὅτ' ἀμον' ἐξελαφόντες, δ' ἐν δόμοις τύραννος, ὦ τάλας ἐγὼ, κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται. ὃν εἰ σὺ τῇ' μὴ ξυμπάσασθαι φρενί, βραχεῖ συν' ὀλωῷ ἢ πόνῳ δῃσκεδῶ. ὡς' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς σώσω' ἄρην σώσω δ' ἐμαυτ', κεῖνον ἐκβαλὼν βίᾳ. Θ ταῦτα', σοῦ μὲν ξυνθέλοντος ἔστι μοι κομπεῖν. ἄνδυ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι θέντα. ὅτ' ἄνδρα, τ πέμψαντες οὕνεκ' οἰδίπου εἰ πῶν ὁ πᾶς ξύμφορ', ἐκπέμψαι πάλιν. οἱ ἀλλ' εἰ μὲν ἄνδρες τ δ' δήμου χος χθονὸς μὴ τύς χαν' αὐ ὅτ' ἀνὴρ πρόπεμψας ἐμοὶ Θησεῦ, δικαῶν ὡς' ἐμοῦ κλύειν λόγους, οὔτ' ἂν πτ' ὀμφῆσ τ' ἐμᾶς ἐσῆλθεν. νῦν δ' ἀξιωθεὶσ, εἶσι, κἀκούσας γ' ἐμοῦ ριαῦθ', ἃ ὅτ' τ δ' οὐ πτ' ὀφανεῖ βίον. ὅς γ' ὦ κάκιστε σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων, ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν θήβαισ ἔχει, ὅτ' ἀνδρὸς αὐτ πατέρα τόν δ' ἀπελάσας, κἄθηκας ἄπλιν. ἢ στολὰς ταύτας φορεῖν, ἃσ νῦν δακρύσεις εἰσορῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ ταυ βεβηκὼς τυγχάνεισ κακῶν ἐμοί. οὐ κλαυσά δ' ὄσιν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰσέα ἰάσ, ὥσπερ ἄν ζῶ σοῦ φονεύς μεμνημένος. σὺ γὰς με μόχθῳ δ' ἐθηκας ἐνδοφῆ. σύ μ' ἐξέωσασ. ἐκσέθεν δ' ἀλώμενοσ, ἄλλοισ ἐπαιτῶ ὅτ' καθ' ἡμέραν βίον. εἰσ' ἐξέφυσ τάσδε, μὴ μ' αὐ ᾧ φοβοὶς τὰσ παῖδας. ἦτ' ἂν οὐκ ἄν ἦν ὅ σὸν μέρος.

νῦν δ' αἴδε μ' ἐκσώζουσιν, αἵσ' ἐμὰι φοφοὶ, αἵδ' ἄνδρες, οὐ γυναῖκεσ εἰσ ὅ ξυμπνεῖν. ὑμεῖσ δ' ἀπ' ἄλλου κούκ ἐμοῦ πεφύκατον. θι γάρ σ' ὁ δαίμων εἰσοδᾷ μᾶλ οὔ τί πω ὡς αὐτίκ' εἰπεῖ οἵδε κινοῦνται λόχοι πᾶς ἄσν θήβασ. οὐ γάρ ἐσθ' ὅπως πόλιν κείνην ἐρεῖ τισ, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι πεσῇ μιανθεὶς χ' ὧ ξύναιμος ἐξίσου. τοιάς δ' ἀρὰς σφῶϊν πρόσθετ' ἐξανῆκ' ἐγὼ, νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοὶ, ἵν' ἀξιῶτον ὅσ φυτεύσαντας σέβειν, καὶ μὴ 'ξαπμάξητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς τοιάδ' ἔφυτον. αἵδε τ' τά δ' οὐκ ἔφρων. τοι δ' σὺν θάκημα ἢ ὅσ στισ θρόνοις κρατοῦσιν, εἰπέρ ἔστιν ἡ παλαίφατοσ δίκη ξύνεδρος Ζηνὸσ, ἀρχαίοισ νόμοισ. σύ δ' ἐρρ' ἀπόπτυσίς τε, κἀπάτωρ ἐμοῦ κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀρὰσ, ἃσ σοι καλοῦμαι, μή τε γῆς ἐμφυλίσ δοσι κρατῆσαι, μή τε νοστῆσαί ποτε δ' κοῖλον ἄργοσ, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ θανεῖν, κτανεῖν θ' ὑφ' οὗπερ ἐξελήλασαι. τοιαῦτ' ἀρῶμαι, ἢ καλῶ τ' τάρταρου σεβνὸν πατρῷον ἔρεβος, ὡς σ' ἀπολίσῃ. καλῶ δὲ τάσδε λαίμοναστ. καλῶ δ' Ἄρη δν σφῶϊν δ' λεινὸν μῖσοσ ἐμβεβληκότα. ᾗ ταῦτ' ἀκούσασ, σεῖχε, κἀξάγγελλ' ἰὼν κἀπᾶσι καδμείοισι, τοῖς σαυτ' θ' ἅμα πισοῖσι συμμάχοισιν, οὕνεκ' οἰδίπου ριαῦτ' ἔνεμε πασι τοῖς αὑτο γέρα.

Χ Πολύνεικες, οὔτε ταῖς πελθούσαισ ὁδοῖσ ξυνήδομαί σοι, νῦν τ' θ' ὡς τάχοσ πάλιν.

πο ὄιμοι κελεύθου, τ' τ' ἐμῆσ δυστραξίασ. ὄιμοι δ' ἑταίρων. οἷον ἀρ' ὁδοῦ τέλοσ Αργους ἀφορμᾶσθημεν. ὦ τάλασ ἐγώ. τοιοῦτον, οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα ἔξεσθ' ἑταίρων, οὐδ' ἀποσρέψαι πάλιν. τάτη. ἐν ᾧ ἀπολφύρεσθ αὐθ' τεχναζομένη πάνυ πιθανῶς.

νῶς, ὅμως ᾗ ὧν ἀράσ ἔθεσο κατ' αὐτ, δόξας καλιγραφεῖσθ. ταῦτα δ' ὀλίγην μικρὴν θηβαίσασ πρὸ ᾧας, ,, ἱστρεῖ οὔπωσ. Ιχίονὸς ἐνόησε χρ ,, μαὶ βαλλεν εἰ πότε μῦθον. Ὦ μοι ,, ἐγὼ παῖδες μὲν ὀνήσιόντες ἔπεμ ,, ψαν. Εὔκτο δ' τῇ βασιλεῖ καὶ ἄλ ,, λοις ἀθανάτοισι, χερσὶν ὑπ' ἀλ ,, λήλων καταθέμενοι ἄϊδοσ εἰ ,, σω. τὰ δ' πταπλήσια δ' ἐπο ,, πτῷ, Θ αὐχλος ἐν τοῖς ἐπὰ δ' θήβαισ. ἢ ἔοικε δ' ἱστορίας ἥκειν ἰὼν πλούσ. ὡσ ἢ πλάζῃ ,, νι ἐκτεθῆναι αὐτὰ πᾶσ δ' γε ,, λοιότερον δ' τούτων. Αεὶ δ' ὁ ,, ρῶν γ' ὀξὺ εἰ καὶ τυφλὸσ ἦν. δι ,, σίασ δ' πτᾶχάς γέρας ἐπέμπ ,, μὲν βόειον. ὁ δ' λαβὼν χερὶ, ἔπω. ,, ἐπαφήσασ εἶπέ τ' ἐκθυμοῦ τά ,, δε. τίσ μοι τόδ' ἀντόμοιον μι ,, σθὸν κρέασ. πέμπων γέλωσ' ἡ ,, με πριοῦνται κόροι. θύοντεσ ὕβρι, ,, τυφλὸσ οὔτοι γνώσεται οὕτω λέ ,, γοντεσ Ὦ θεοὶ μ' τύχομαι. ἐγὼ τά ,, δ' ὑμᾶσ ἢ κατεύχομαι κακά. ,, αὐτοῖσιν αὐτοῖσ τδε δ' ἰσ τόσα ,, χέθειν. χαλκῷ δ' μ' δμαίροντεσ ,, ἀλλήλων χρόα, σφάξοιεν ἀμφὶ ,, κτήμασι βασιλικοῖσ. Θ Μέγαν ,, δρον ἐν ναυκλήροισ. ὅ, τε πλυνεῖ ,, κησ πῶσ ἀπώλετ' οὐχ ὁρᾷσ. Οἴμοι κελεύθου. ἢ αὖτη δυστέρα δὴν ὥσπερ δ' ἔκησσ, ἢ παθητικω τάτη. ἐν ᾧ ἀπολφύρεσθ αὐθ' τεχναζομένη πάνυ πιθανῶς.

ἀλλ' ὄντ' ἄναωδον τῆσδε συμμύρσαι τύχῃ.
ὦ τὸν δ' ὄμωμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς ἐπεὶ
ἰὰ σκληρὰ παγὸς κλύετε τὸν δ' ἀρωμένου
μή μοι μεθ' ἡμῶν σφῶϊν γ' ἄναξ αὐτὸν δ' ἀρὰς
παγὸς τελῶντας, καί τις ὑμῖν ἐς δόμους
νόσος γένηται, μή μ' ἀπημάσῃ τέ γε,
ἀλλ' ἐν τάφοισι θέωδε, κἀν κτείσμασι.
ἃ σφῶϊν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
τὸν δ' ἀνδρὸς ὅσις πνεῖ τιν, οὐκ ἐλάσσονα
ἔτ' ἄλλον οἶσθ' ἐμῆς ὑπουργίας.

Χ ῥᾴζει γάρ. ἐν ἴσῳ θεὸς χειμαζῶ αὖ
σεῖ. ὅδε ἐφ' ἑαυτῷ φησὶ μὴ τὸν ἄσελ πο
φοῦ. ἡμῖν δ' ἐ, οὐ συμβατέα. οὐδ' ἐ αὖ
συγχωρητέα. Οἴμοι τά-
λαινα. τίς δέ. δ' ἐξῆς, τίς δ' ἐ πο
λεμήσῃ ἔπεσθαι, κλύων τὰ τοῦδε
τἀνδρός. Οὐδ' ἀγγελοῦμεν. μὴ αὖ
ἐν τοῖσι τέχναις ἔστι δοῦναι. ὅπου
ποτ' ἂν τε σεῖ ἀληθεύεσθαι, ἐὰν μὴ πο
χρήσιμα ᾖ. ἀλλὰ λίκαιον, ψεύ-
σεσθαι. Μέθεσθε δ' ἤδη. μὴ ἐκ ῥύου
λλον, ὅπ' ἐν τῇ πλακλήσει
ἅμα τοὺς λόγους λέγουσα ῥύσις, αὖ
εἴχε ραὐτὸ ἡ ἀδελφή. Καὶ τῆσδε
φῦναι. μὴ ριᾶσε τύχη, μὴ ἐναντί
α. Νέα τά σε νεόθεν. νεωσί. εἰ μὴ πο
ὅπ μηλισα ξενικά δει ἰὰ πρόσω
πα, μὴ ἰὰ κατέχοντα ῥύτεις κα
κά, ὁμοῦ βλαλγεῖ. μὴ δ' λαβεῖ
ταμ μὴ ἐκ τ' ὁμιλίας δ' συν αὖ
ῥῖς, ἀπλαύσωσίν ζηνος κακοῦ πο
μὴ αὐρί. ἐν τοιούτῳ δὴ ἡδὶ μὴ ὁ λό
γος αὐρῖσ' ἀνάκτ'. ῥιαῦτα πά
ρεστιν ἡμῖν φησιν ἀτρεπα πὰ τ'
ξένα ἀπολαῦσαι, ἐκδ' εἰ μὴ
μοῖρά τις κατελαμβάνῃ ἡμᾶς. πο
κατὰ μοῖραν ἀπολαύομεν,
ὧν ἀπολαύσομεν

αἰσχρὸν δ' φεύγειν, μὴ δ' πρεσβεύοντ' ἐμὲ
οὕτω πελᾶδε τ' κασιγνήτ' πάρα.
ὁρᾶς τὰ τ' δ' ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει θροεῖς;
μανθάνεται, ὃς σφῶϊν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν
χρήζει γάρ. ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα.
οἴμοι τάλαινα. τίς δὲ ῥολμήσει κλύων
τὰ τ' θ' ἑπεσθαι τἀνδρὸς δ' ἐθέωσιεν;
οὐδ' ἀγγελοῦμεν φλαῦρ'. Επεὶ σραληλάρου
χεσθ', τὰ κρείσσω, μὴ δ' τἀνδρὰ λέγειν.
οὕτως ἀρ' ὦ παῖ ταῦτά σοι δεδογμένα;
μὴ μ' μ' ἐπίχῃσθ' γ'. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν δ' ὅλος
ἔσται μέλουσα, δύσοτμός τε μὴ κακὴ
πέσοι τ' δε παγὸς, τῶν τε τ' δ' ἐριννύων.
σφῶϊν δ' θεοδδίκη ζεὺς, ἰάσ' εἰ τελεῖ τέ μοι
θανόντ'. ἐπὶ οὖ μοι ζῶντι γ' αὖθις ἔξερον,
μέθεσθε δ' ἤδη. χείρετόν τ'. οὐ γάρ μ' ἔτι
βλέπεν γ' ἐσόψεσθ' αὖτις. ἀὖ ὦ ἰάλαιν' ἑτώ.
μή ῥι μ' ὀρούρου. ἀν ᾗ τίς ἂν σ' ὁρμῶμεν)
εἰς προῦπον ἄθην, οὐ κατασένοι κάσι;
πο εἰ χρὴ, θανοῦμαι. ἀν μὴ σύ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.

πο μὴ πεῖθ' ἃ μὴ δεῖ. αὖ δυσάλαινά τ' ἀρ' ἐγὼ,
εἶσα τερηθῶ. πο ταῦτα δ' ἐν θεῷ λάμονι
μὴ τῆσδε φῦναι, χ' ἁτέρᾳ. σφῶϊν δ' δν ἐγὼ
θεοῖς ἀρῶμαι μή πτ' ἀντῆσαι κακῶν.
ἀνάξιοι τ' πᾶσιν ἐσ' δυσεχθεῖν.
χο νέα τάδε νεόθεν ἐλθέμοι,
βαρύποτμα κακὰ
πὸ ἀλαοῦ ξένα,
εἰ πμοῖρα μὴ κιχάνει.
μάτην τ' οὐλοὰν ἀξίωμα δαιμόνων
ἔχω φάσαι.
ὁρᾷ, ὁρᾷ ταῦτ' ἀεὶ
χρόνος. ἑπεὶ μὲν ἕτερα
τάλ' πήματ' αὖθις αὔξων ἄνω,
ἕκ τυπεν αὐθήρ ὦ ζεῦ.
αἰαῖ ὦ τέκνα, τέκνα, ὥς ἄν εἴ τις ἕνεκ' ἐς
ὃν πάντ' ἄεισον σεῦρο θησέα πόροι;
αὐ πάτερ, τίν' δὲ τάξίωμ', ἐφ' ᾧ καλεῖς;
αἰαῖ Διὸς πέρωδ' ἥδε μ' αὐτὶκ' ἄξεται
βροντὴ πρὸς ἅδην. ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος. πάλιν ῥέπων. Εκτυπεν αὐθήρ.
χο ἰὼ μάλα μέγας ἐρείπει
κτύπος ἄφαρ ὅδε
πόβολος. ἐς δ' ἄκρας
λεμ' ὑπὸ λθε κρατὸς φόβαι.
ἔπηξε, θυμόν. οὐρανία, δὴ ἀστραπὴ
φλέγει πάλιν.
τί μὰν ἀφήσει τέλος.
λέδεται τόδ'. οὐ δὴ ἅλιον
ἀφοσμᾷ ποτ'. οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς.
ὦ μέγας αὐθήρ. ὦ ζεῦ.
αἰαῖ ὦ παῖδες, ἥκει θεὸς δ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
εἶσ τελοῦντι. κοὐκέτ' ἔσ' ἀποστροφή.
χο ὤμοι δοίθα; θεὸς, δ' ἐσῦ συμβαλὼν ἔχεισ;
αἰαῖ καλεῖς κάτειμ'. ἀλλ' ὡς τάχισά μοι μολών, τί τ' τα χεῖα. Τί μὰν ἀφήσει. τα
ἄνακτα χώρας τ' δε, τὶσ πορθησάτω.
χο ἔα ἔα.
ἰδὺ μαλ' αὖθις ἀμφίσταται
σκηπτοῦχος ὀρθῶ.

Εἴ πμοίρᾳ. εἰ μὴ κατὰ μοῖραν
ταῦτα πάσχω, εἴ πρὶμι ἂν ἐκ τ' πο
λυείκοις νέα μὴ κακὰ ἐλυθέ
ναι. Μάτην τ' οὐδ' ἐν ἀξίωμα. δοῖ,
οὐδ' ἐν δεῖ μάτην τὸ θησέος ἀξι
ωθὲν πραχθῆναι, ἀλλ' ὃ ἄν γίγνε
ται ὑπὲρ θησέως δεῖ καλῶς γίγνε
ται. δ' ἢ ἐξῆς, μάτην οὐδὲν ἀξί
ωμα δαιμόνων ἔχω φάσκειν, ἐπεὶ
μὴ ὁρᾷ ταῦθ' ὁ ἀεὶ χρόνος. ἔπ-
ρα μὲν αὔξων ἄνω. Ἰὰ δ' πὶ τ' ἦμαρ
αὖθις. ὃ δ' ἔστιν, εἰς δ' ἔμ πάλιν ῥέ-
πων Ἰὰ ἤδη αὐξηθέντα δίον, πάλιν
τα ἔχ' ὑφ' ἑαυτὸν δὴ ὁ χρόνος. τὰ
μὲν ὁρᾷ. Ἰὰ δ', μὴ ἀνδρὸς ὁρᾷ τῆ. Ἰὰ δὲ
πατρίδμαα δὴ χρόνῳ φαίνεται.
ρυτέσιν ἐν Ἰῷ χρόνῳ πάλαι μέλα
δολαία μὴ ὁρᾷ ὁ χρόνος πάλαι μὲν
αὔξων πὶ τ' ἦμαρ πάλαι δ' εἰς δ' ἔμ
„ λίπεις. σημεῖα δ' ἤξειν τ' δέ μοι
„ παρηγγύα. ἢ σεισμὸν, ἢ βροντὴν τε
„ ν', ἢ νὸς σέλασ. μεταξὺ δὲ τ' χε
ροῦν λόγων, γίγνεται δεῖ. ἐφ' ᾧ ὁ χέ
ρος αὐαυσᾷ. ὅπ πὶ ν σύμβολον τ'
δ' ν οἰσίπους τε τεθνάξεσθαι, ὅπ πὶ γνω
εἶσ ὁ οἰδίπους, ἀξιοῖ δ' ν θησέα
ἐν τάχει πεπευσθῆ. Τάξίωμα. δ'
βούλημα. Διόβολος ἐς δ' ἄκραν.
ἄκραν φόβαν κρατός. οὕτως ἀπο
λώσεις. Ουρανίαι ἀστραπή. ἀν
δ' ἀναστα χώρας δε, τὶσ πορθησάτω.
τὸ φησιν, οὐ μάτην δίγνεται δ' κα
τὰ τὴν λοσημείαν, ἀλλ' ἐπί τι
νι μεγάλῃ συμφορᾷ. νῦν δὲ συμ
φορὰν φησι, δ' μέσον ὄνομα τ' συν

τύχασ. ὅιον, ἐπί τινι γίγνεσθαι
νοσημεία. Αλιον. μάταιον. Α-
φορμᾶς. ἀπὸ κοινοῦ δὲ ἀφορμᾶς.
Τ ὢ πόλ' ἐμὸν ἀνδρί. ἐπ' ἐμοὶ θηλονότι.
Θ ἑσφαρες βίου τελευτήν. ἤθεσιν
ἀθέοις τελευτήν. Απρεφή. ἀπρ
φυγή. Τῷ ἢ συμβαλών. τίνι τεκ
μηρίῳ νοήσας τοιαῦτα μάντις. Αμ
φίσταται. ἀθυμῆσαι ἡμῖν μέτασ
τόφος. Ιλασος ὦ θεῖμον. λείπει
δὲ ἔσο. θύσιβέσατα ὁ χορὸς εὐχε
ται πρὸς δὴ θεόν, εἰ ἐπί τινι χρε
λειπῷ ταῦτα πράττει, ἵλεων
αὐδὴν γενέσθαι. ὅρα δὲ ὅπως συμ-
φορὰ ὡς τὸ μέσης ἐννοίας κεῖται.
Μ ατέρι. τῇ ἀτικῇ. Αφθέγγες.
χαλεπόν. Εναισίᾳ δὲ τύχοι-
μι. μὴ λέ πνιγῷ τινι τυχών.
Α κερδῆ χάειν. ἧσφαῦλον δὲ κέρ
δος. Μετάχοιμί πως. ἀντὶ τοῦ
χοίην. Αρ' ἐγγὺς αὐτῆς. ὁ θησεύς.
Τ ίλ' ἂν θέλοις δὲ πιστόν. τί δὲ πι
στὸν θέλεις ἐμβαλεῖν τῇ φρενί ἐ-
κείνῳ. τῇ τοῦ θησέως δηλονότι. ἀν
πίστα βούλῃ πιθανὸν αὐτὸν κοινῶ
σαι τῷ θεῷ θησεῖ. δοῦναί σφιν. αὐ
τὶ τοῦ τοῦδε. κατὰ πμὴν ἡ τῶλη
θως πικῶς. ἃ πάροιθ' ὑπεχόμην.
Α λλ. Δοῦναί σφιν. Η σφίν, ἀντὶ
τοῦ οἱ, ἀντωνυμίας κεῖται. ἕλῃ δὲ
τελεσφόρον δοῦναί οἱ χάριν. Ιὼ
πᾶι. θαυμαστῶς ὁ χορὸς βοᾷ, ἐ
πάγῃ δὲ πρᾶγμα. Επὶ γύα-
λον. ἧ ὦ πρὸς δ' ἄκραν. ἵν' ἦ, ἐπ'
ἄκραν πέδον. Ποσειδαωνίῳ πο
σειδῶνι. ἀπὸ κοινοῦ δὲ χ'. Αλλ.
Π οσειδαωνίῳ. αὐτὶ τοῦ πoσειδῶνός
ὄντιν' ἐναλίᾳ θεοῦ. ὁ ἢ ἑτέρως ἔχει

ἴλαθ' ὦ λαῶν μον, ἵλαος, εἰσπίτνω δὲ
ματέρι συγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων.
ἐναισίᾳ δὲ τύχοιμι.
μὴ δ' ἄλαστον ἄνδρ' ἰδών,
ἀκεσθῆ χάριν μετάχοιμί πως.
Ζεῦ ἄναξ, σοὶ φωνῶ.
οἵδ' ἆρ' ἔγγυς αὐτῆς ἀνήρ; ἆρ' ἔτ' ἐμῆς τύχου τέκνα
κιχήσταί μου, καρδοῦπος φένα;
τί δ' ἂν θέλοις δ' ἐπισὸν ἐμφῦναι φρενί;
οἵδ' ἀνθ' ὧν ἔπαχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
δοῦναί σφιν, ἵνα τυγχάνων ὑπεχόμην.
ἰὼ παῖ. ἐᾶδι. ἐᾶθ'. ἔτ' ἄκραν
ἰὼ γύαλον ἐναλίᾳ
Ποσειδαωνίῳ θεῷ τυγχάνεις
βούθυτον ἑστίαν ἀγίζων, ἵκου,
ὁ ξένος τις ὁ πόλισμα
φίλοισι ἐπαξιοῖ
δικαίαν χάειν πρᾶξαι τε κεῖνον παθῶν.
ἀίαι ὦ ναξ
τίσασ' ὑμῶν κοινὸς ἀχέτας κτύπος,
σαφὴς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὴς δ' ἑτέρου ξένου;
μή τις Διὸς κεραυνὸς, ἢ τις ὀμβρία
χάλαζ' ἰὼ πρᾶξασα; πάντα γὰρ θεοῦ
τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.
οἰλί' ἄναξ, πόθου μοι προὐφάνης. καί σοι θεῶν
τύχην τὶς ἐσθλὴν θῆκε τῆσδε τῆς ὁδοῦ.
τί δ' ἔστιν ὦ πᾶι λαΐτ νέορτον αὖ;
οἰλί ροσὴ δίσμοι. καί σ' ἄπεξ ὠνήνεσε,
θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.
ἐν τῷδ', σ' ἐκεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ;
οἰσί αὐρὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλασί μοι
ψεύδοντες οὐδέν, σημάτων προκειμένων.
πῶς εἶπας ὦ πᾶι ἀμὲ δηλοῦσθαι τάδε;
οἰλί ἀ πρὰ βεβοηταὶ σῷ τελεῖς, ἰὰ πρὰ τε
ρέψαντα χθρὸς τ' ἀνικήτ βέλη.
πίθεις μ. πρὰ γάρ σε θεσπίζουσ' ὁρᾷ,
κοὐ ψευδόμαντιν. χ' ὥ, τί χρὴ πρᾶξαι, λέγε,

γήρως ἄλυπα τῇδε κείσεται πόλει.
χῶρον μὲν αὐδᾷς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι,
ἄθικτος ἡμῖν τῆσδε, οὗ με χρὴ θανεῖν.
τοῦτον δὲ φάζε, μή πτ' ἀνερώμενον τινί,
μήθ' οὗ κέκευθε, μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις.
ὡς σοὶ πρὸ πολλῶν ἀσπίδων, ἀλκὴν ὅδε
δορός τ' ἐπ' ἀκτῆ γῆ τόνωρ ἀεὶ πιθῇ.
ἃ δ' ἀζάμεσθα, μὴ ξὺν κεῖται λόγῳ,
αὐδᾷς μαθήσῃ, κεῖσ' ὅταν μόλῃς μόνος.
ὡς οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶν λ' ἂν ἐξείποιμί τῳ
οὔτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσ. σέρξαιμ' ὅμως.
ἀλλ' αὐδᾷς ἀεὶ σῶζε. χὠταν εἶσ τέλος
τῆς ζῆν ἀφικνῇ, ζῶσ' πρόφερτά τῳ μόνῳ
σήμανε. σὸν ἀεὶ ζῶσ' πόνον σ' εἰκύτω.
χ' οὕτως ἀλλήλοιν τὴν σ' ἐνοικήσειν πόλιν
Σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν. αἱ λέ μυρίαι πόλεισ,
κἂν εὖ τις οἰκῇ, ῥᾳλίως καθύβρισεν.
Θεοί γ' εὖ μὲν, ὁ φέλ' εἰσορᾶσ', ὅταν
τὰ θεῖ' ἀφείσ τις, εἰς δ' μάνειθ' ἕκαστα.
ὁ μὴ σὺ τέκνον Αἰγέως βούλῃ παθεῖν.
τὰ μὲν τοιαῦτ' ἔν, εἰ λότ' ἐκ νοὸς κομᾷ.
χῶρον δ', ἐπείγει γάρ με τοὐκ θεοῦ πρόσω,
στείχωμεν ἤδη, μή λέ γ' ἐνδρεπάμεθα.
ὦ παῖδε, ὧδ' ἕπεσθ'. ἐγὼ πρὸ ἡγεμὼν
σφῶϊν αὖ πέφασμαι καινὸς, ὥσπερ σφὼ πατρί. νεύσεις, δ' ἧς τ θηβαίων κραίνεσθ
χωρεῖτε, μὴ ψαύετ'. ἀλλ' ἐᾶτε με
αὐδᾶν ἃ νιν ἱερὸν τύμβον ἐξιδρύσῃν, ἵνα
μοῖρ' ἀνδρὶ δέ, τῆσδε κρυφθῆναι χθονί.
τῆδ' ὧδε τῆσδε βᾶτε. τῆσδε γάρ μ' ἄγει
Ερμῆς ὁ πομπὸς, ἥ τε νερτέρα θεός.
ὦ φῶσ' ἀφεγγὲς πρόσθε τοῦ τοπ' ἁδ' ἐμόν; ,,
νῦν δ' ἕκατόν σε δυμὸν ἅπασα λέμας.
ἥδη πότ' ἔρπω δὴ τελευταῖον βίου
κρύψων πᾶ' ἄφαντον. ἀλλὰ φίλτατε ξένων,
αὐτός τε, χώρα θ' ἥδε, πρόσπολοί τε σοί,
εὐδαίμονες γένοισθε. κἀμὲ δὺ πραξία
μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεί.

μάζω σε κτήσηκώτερόν πως. ἀλ
κεῖται δ' χ'. Αγάζων. αὐτὶ τοῦ ἀγά
ζων. Παρ' ὑμῶν. ὑμῶν τε, ἡ οἱ λίπ
δος. Επιξύσαξα. ἀντὶ τοῦ ἐπέξυσα-
ξεν. Θεσσὴν τύχην. ἰώθη τυχίαν. Νέ
ορτον αὖ. ἀντὶ τοῦ νέον. Καί σ' ἄπξ.
δ' ἐξῆς, ἡ σέ μὴ ψευδῆς. Σημάτ
πεκφασμένων. ὅιον, δηλωτηρίων.
Γ ήρυ ἄλυπα. ἓν γήρως. Τῇδε κείσε
ται. γράφεται, σῇ τε κείσεται. Μή
θ' οὗ κέκευθε. μή τε ὅπως κρύπτεται
ὁ χῶρος. γέτόνων. εἰ μὴ ξυγγόνου
γέτόνων, τῶν θηβαίων. εἰ δὲ σοφίσω
μενων γέγονῶν, ἀντὶ τοῦ γέγενῶν ὁ
τάφος. Α λ' ἐξαλγήσα. καθαρά.
σημείωσαι δὲ ἄλγος τρο. ἐνταῦ
θα οὕτως ἐξάπτα, ἀντὶ τοῦ ἁπτὰ ἡ
μὴ διάτε ῥηθῆναι. ἡ ὡς γύτ γὰρ
χρῶντος πλαχοῦ. Τῷ προφές
γάτῳ μόνῳ. χρησίμως ἡ τρο. ὥστε
πρὸ δὲ καιρὸν τελευτᾶν πρὸ δὲ
λόναι δ' ἀποῤῥῆγνυσθαι πρέσβυ
τέρῳ ὑῷ. ὑπὲρ τοῦ μέχρι τοῦ παν-
δ' ὀμῆναι τὴν ἀφέλειαν τοῖς ἀθη
σι. Χ' οὕτως ἀληθῶν. ἀληθῶς.
Κ ἂν εὖ τις οἰκῇ. κἂν δικαίως τίς πο
λιτεύηται, πολλαὶ πόλεις ἀδί-
κως ἐπέρχονται. Μὴ δέ γ' ἐνζε-
πώμεθα. ἀντὶ τοῦ ὠθισφεφώμεθα. ὁ
μηρος, Ενδροπαλιζόμενος. Εγὼ
ἡμῶν. ἐγὼ ἡμῶν ὑμῖν πέφυ
να. ὥσπερ ὑμεῖσ σφὼ πατρί. Ιδοὺ
ἄγε. οὐ πάφος ὑποκριτής, ἀλλ'
θὺ ἄπφσιν, ὡσπερ ἀτόμβος ὑπὸ
τοῦ θεοῦ. πάνυ δὲ σημνῶς τ' ἐρ
μοῦ προσέθηκεν. Ωφελῆς ἀφεγγές.

Τ ὰν ἀφανῆ θεόν. τὴν πρὸ στόφου νην φυσίν. Εννυχίων ἄναξ. τ̃ ἐν νυκτὶ ἀεὶ σκότῳ
δυσιδόντων. πεθνηκότων. λίσσομαι μή τ' ὠδῖπόνῳ. τὰ ἑξῆς μὲν ἁπλᾶ ἐκ τῆς λέξεως. δ' δὲ δίδου μοι ῥύτῳ ἀσωάρτητόν πως φαίνεται ἡμῖν. ξυσσωσαι δ̃ ἄξιον λα
βόντας καλὸν αὐτίγραφον. δίδου μοι δ' ξένον κατανύσαι τὰν παγκοίτᾳ κά
τᾳ νεκύων πλάκα. ἡ συγκοινὸν δόμον, μήτ' ὄνῳ, μήτ' ὠδῖ βα
ρυηχεῖ μόρῳ. εὖ γονῆ λέ αὐτῷ μὴ θνῃσκειν. καὶ μαί
την πημάτων. ἀποσφέφει δ' ν λόγον πρὸς δ' ν οἰδίπουν. δ' ἡμά
την ἰκνουμένων, ἔν τινι τρόπῳ εἰ
κε. πρ' ὅσον χεδὸν πάντα τὰ
μ' τήματα ῥᾳ οἰλίπουν ἀκου
σίως ἐγένετο. ἡ νῦν δ̃ κατὰ τ̃
τομάτην ἂν λέγει πιμωρίαν ὑ
πέχειν αὐτόν. Ω χθόνιοι θεαὶ
ὦ ἐρινύες. Οκρός. τ̃ κερβέρου. Εὐ
νᾶδες. κοιμᾶδες. λείπει δ' φα
σίν. ὁ πὶ νοῦς ριοῦδος. ὃν φασι κοὶ
μᾶδες. κνύζεσθαί τέ φασι. δ̃ῦ ἢ
αὐδ' σ ἀπρλέσδωκεν εἰπὼν, λό
γῳ μὲν ἀνέχει. ἔρκει δὲ εἰ κατ'
ἔπειφιν ἐξενήνεκθε ὁ λόγος.
Λ όγος μὲν ἀνέχει αὐτὶ τ̃ φασίν.
Ο ν ὧτας παῖ. δ' ν κέρβερον δζόμε
νίζομαι, δ̃ ξένῳ ὁρμωμένῳ, ἡ
πρῶνι νερτέρας νεκρῶν πλά
κας, ἁβλαβ̃ ὑπεμπῆσαι. Κα
τεύχομαι ἐν καθαρῷ ἐπαναέλα
βε. δ̃ λέ ἐνικᾷ κέχειν αὐτὶ τ̃
πληθυντικοῦ. λέγει δ' τὰς δύ
μνίδας. ταύτας ἢ, οὕτω ἡ ἐν ἅς
χῃ γενεαλογῖ. Σέ ῥι κικλή
σκω δ' ν αἰένυπνον, ὑφ' ἓν αὐναγνωστέον, αἰένυπνον, δ' ν ἀειύπνον. δ' ν δ̃ πανσκω δ' ν αἰένυπνον. ὑφ' ἓν αὐναγνωστέον, αἰένυπνον, δ' ν ἀειύπνον. δ' ν δ̃ πανδς κοιμώμενον. φησὶ λέ δ' ν θάναρον, ὡσπερ δαίμονά τινα ὄντα. πρὸς πάν
τας π̃ φελὸν δὲ ὑπαχθονίους, τὴν πρόκλησιν ἐποιήσατο. δ' ν πλούτωνα. Ἰὴν πρὸς τε
φόνην. δ' ν κέρβερον. ἡ νῦν πρὸς δ' ν θάναρον αὐτόν. Ανδρες πλῖται, ξυγγενεῖς ἄστος.
αὐτὶ τ̃ αὐτόμολος. ἔστι δὲ ὁ ἄγγελος, εἷς τ̃ ἀκολουθησάντων θησεῖ θεραπόντων.

εἰ θέμις ἐσίμοι τὰν ἀφανῆ θεὸν
ἡ σὲ λιτᾶισι σεβίζειν ἐννυχίων ἄναξ
ἀϊσσωνεῦ ἀϊσσωνεῦ,
λίσσομαι, μήτ' ἐπίπονα,
μήτ' ὠδῖ βλυάχειν
ξένον ἐκτανύσαι
μόρῳ, τὰν παγκοίταν κάτᾳ
νεκύων πλάκα, ἃ σύγκοινον
λόμον. πολλῶν γὰρ
ἡ μάταν πημάτων ἰκνουμένων
πάλιν σε δαίμων δίκαιος αὔξοι.
ὦ χθόνιαι θεαί, σῶμα τ' ἀνίκητα
θηρος, ὃν ἐν πύλαισί φασι πολυξέ
στοις δύναδι,
κνυζεῖσθαί τ' βᾳ ἄνδρων
ἀδάμαστον φύλακα πᾶ' ἀΐδα
λόγῳ μὲν αὐέχει.
ὃν ὦ γᾶς παῖ ἃ ταρτάρου,
κατεύχομαι ἐν καθαρῷ
βῆναι ὁρμωμένῳ
νερτέρας πρὸ ξένῳ νεκρῶν πλάκας.
σέ ῥι κικλήσκω δ' ν αἰὲν ἄϋπνον.
ἄνδρες πολῖτ, ξυγγενεστάτους μὲν ἄν
τύχομι λέξας οἰδίπουν ὁλωλότα.
ἃ δ' ν ἴδετε πραχθέντ', οὐ τῳ μῦθος ἐν βραχεῖ
φάσκειν πάρεστιν, οὔτε τἀργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.
ὅλωλε δ̃ λύσσης; ἄγ ὡς λελοιπότα
χῆ γενεαλογῖ. Σέ ῥι κικλή-
σκω δ' ν αἰένυπνον, ὑφ' ἓν αὐναγνωστέον, αἰένυπνον, δ' ν ἀειύπνον. δ' ν δ̃ πανσκω δ' ν αἰένυπνον. ὑφ' ἓν αὐναγνωστέον, αἰένυπνον, δ' ν ἀειύπνον. δ' ν δ̃ πανδς κοιμώμενον. φησὶ λέ δ' ν θάναρον, ὡσπερ δαίμονά τινα ὄντα. πρὸς πάν
τας π̃ φελὸν δὲ ὑπαχθονίους, τὴν πρόκλησιν ἐποιήσατο. δ' ν πλούτωνα. Ἰὴν πρὸς τε
φόνην. δ' ν κέρβερον. ἡ νῦν πρὸς δ' ν θάναρον αὐτόν. Ανδρες πλῖται, ξυγγενεῖς ἄστος.
αὐτὶ τ̃ αὐτόμολος. ἔστι δὲ ὁ ἄγγελος, εἷς τ̃ ἀκολουθησάντων θησεῖ θεραπόντων.

ἡ ἀφίκτῃ ἔνια ἀπαγγέλλων τῶν πραχθέντων δ̃ τ' ἐρημίας. οὐ γὰ πάντα δυσα
δ' ν ἦν θάσσαι. κῆνον δ' ν ἀεὶ βίοτον, δ' μακρὸν γῆρας, ἢ τὴν ζωήν. εἰώθασι τ̃ δ' ἀεί,
ἡ ἐπ' ὀλίγου χρόνῳ ζάσαι. ὅμηρος, Ἔχων κόρυ ἐμμενὲς ἀεί. Ως μὲν τ̃ ἐνθένδε. ὑπὸ
καλόν. ὡς μὲν δ̃ ἐνθένδε εἴρπει, ὑφ' ἡπτῆρος οὐδενὸς φίλων. ἀλλ' αὐδ' ς ἡμῖν πᾶσιν
ἐξηγούμενος, ἡ σὺ πρὸν οἰσθ. Αλλως. Υφηπτῆρος. καλὰ βαλοιφήν. λέγεται δ̃ ὅτι
ὦ' οὐδενὸς ἡπτῆρος. Εξηγούμενος. προηγούμενος. Επεὶ δ' ἄφικτο δ' ν κατα βᾶ
κτην ὁδόν ἀντὶ τ̃ οὐλόν. ὃν ἐν
κῆνον δ' ν ἀεὶ βίοτον ἔξεπίστασε.
ὦ πῶς; ἆρα θείᾳ κἀπόνῳ τάλας τύχῃ;
ἄγ τ̃ τ' ὄσιν ἤδη καπθανομάσαι πρέπον.
ὡς μὲν δ̃ ἐνθένδ' εἴρπε, ἡ σύ που πρὸν
ἔξοισθ', ὑφ' ἡπτῆρος οὐδενὸς φίλων,
ἀλλ' αὐδ' ς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.
ἐπεὶ δ' ἄφικτο δ' ν κατα βᾶκτην ὁδὸν
χαλκοῖς βάθροισι γηθὲν ἑρρίζωμένον,
ἔστη κελεύσθων ἐν πολυχίῳ μιᾷ,
κοίλᾳ πέλας κρατῆρος. οὗ τὰ Θησέως
Πειρίθου τε κῆδη πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα.
ἐφ' οὗ μέσᾳ σᾷ, τ̃ τε Θορικίᾳ πέτρου,
κοίλης τ' Αχέρδου, κἀπὸ λαΐνᾳ τάφου
καθέδρᾳ. εἶτ' ἔδυσε δύσπινῆσι στολάς.
κἄπειτ' ἀύσας παῖδας, ἠνώγει ξυτῶν
ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ ἡ χοάς πόθεν.
τάλ' ὀλχλόου δ̃μήτρος εἰσ ἐπόπιον
κρηπίδα λεῖ. καὶ εὖ πόλις μ̃νικᾶ. Αλλ' οὗτοι πόλεως εἶμι θῦσαι γάρ με δεῖ κεῖον,
χλόην δ̃μήτρι. ἔνθα δ̃λονότι, κεῖσε θήλεια τῇ θεῷ ταύτῃ θύεται. οὕτω δὲ

ἡ ἀφίκτῃ ἔνια ἀπαγγέλλων τῶν πραχθέντων δ̃ τ' ἐρημίας. οὐ γὰ πάντα δυσα
δ' ν ἦν θάσσαι. κῆνον δ' ν ἀεὶ βίοτον, δ' μακρὸν γῆρας, ἢ τὴν ζωήν. εἰώθασι τ̃ δ' ἀεί,
ἡ ἐπ' ὀλίγου χρόνῳ ζάσαι. ὅμηρος, Ἔχων κόρυ ἐμμενὲς ἀεί. Ως μὲν τ̃ ἐνθένδε. ὑπὸ
καλόν. ὡς μὲν δ̃ ἐνθένδε εἴρπεν, ὑφ' ἡπτῆρος οὐδενὸς φίλων. ἀλλ' αὐδ' ς ἡμῖν πᾶσιν
ἐξηγούμενος, ἡ σὺ πρὸν οἰσθ. Αλλως. Υφηπτῆρος. καλὰ βαλοιφήν. λέγεται δ̃ ὅτι
ὦ' οὐδενὸς ἡπτῆρος. Εξηγούμενος. προηγούμενος. Επεὶ δ' ἄφικτο δ' ν κατα βᾶ
κτην ὁδόν ἀντὶ τ̃ οὐλόν. ὃν ἐν
ἀρχῇ εἶπε χαλκόπων οὐλόν, πρό
ρων νῦν ὑπερίδητ ἐκβὰς τ̃ σκηνῆς,
ἡ οὐκέτ ἐν ὄλει τ̃ θεάτρου. ἡ νῦν
καταβᾶκτην προσηγόρευσε, δ̃ῆ
δ' νομίζειν ἐκῆνον δ' ν τόπον κα
τάβασιν ἔχειν εἰσ ᾅδου. καί εἰσιν
οἱ δ' αὐτ τὴν ἀρπαγὴν φασὶ τ̃
κόρης γενέσθ. Εν πολυχίσῳ μι
ᾷ. ὡς πλειόνων οὐσῶν τῶν ὁδῶν.
Κοίλᾳ πέλας κρατῆρος. τ̃ μυ
χοῦ. ἰὰ τ̃ κοίλα οὕτως ἐκάλουν
ἐκ μεταφορᾶς. ὅθεν ἡ τὰ ἐν τῇ
αὐτυχῇ κοιλώματα, κραιπῆρες κα
λοῦνται, λέγει δὲ δ' οὗ κατα βῆ
ναι φασι τὴν κόρην ἁρπαγῆναι.
πειρίθου τε φησὶ κῆται ξυνθή
ματα. οἱ ὑπομνήματα τ̃ πίστε
ως, ἃς ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους, πε
ρὶ δ̃ εἰσ ᾅδου καταβάσεως. ἁμάρτυρον δὲ, εἰ δ̃ αὐτὸ τοῦτο τὸ πόου κατῆλθον.
πιθανῶς δὲ ὁ σοφοκλῆς πρὸς χάειν δ̃ ἀτιμίας φησὶν ἐνταῦθα τὴν εἰς ᾅδου κα
τάβασιν οἰδίπουδος γενέσθαι. Κελεύσθων ἐν πολυχίσῳ. ὡς πλειόνων οὐσῶν
τῶν ὁδῶν. Εφ' οὗ μέσᾳ σᾷ. σαθείσ, καὶ μηκέτι ὀρεύσας. μέσᾳ δὲ, ἀντὶ τ̃ με
ταξὺ τοῦ κρατῆρος ὅ ὅτι τοῦ μυχοῦ, σᾷ. Τοῦ πειρικίου πέτρᾳ. ταῦτα γνώσει
μα ῥῖς ἐγχωρίοις. θορικῷ δὲ, δ̃ήμου δ̃ ἀκαμαντίδος φιλῆς. Κοίλης τ'
ἀχέρδου. ἀπὸ κοινοῦ δ' σᾷς κοίλης δὲ ἀχέρδου, δ̃ῆ δ' ν πυθμένα ἐχούσης ὑπό
κενον. δ̃ πέντε. Παῖδας, ἠνώγει ξυτῶν ὑδάτων ἵνα δ' ἀφανισθῆναι αὐδ' ν πρὸ
τελευτῆσ. Ταλ' ὀλχλόου δ̃μήτρ. ὀλχλόος δ̃μήτρ. ἱερόν ὅτι πρὸς τῇ ἀ
κροπόλει. καὶ εὖ πολισμ̃νικᾶ. Αλλ' οὗτοι πόλεως εἶμι θῦσαι γάρ με δεῖ κεῖον,
χλόην δ̃μήτρι. ἔνθα δ̃λονότι, κεῖσε θήλεια τῇ θεῷ ταύτῃ θύεται. οὕτω δὲ

τημᾶτ᾽ ἐκ τ᾽ ἄκπων χλόης. θύουσί τε, θ᾽ ἡλιῶνος ἔκτῃ. Επισολάσ. ἐνδολάς. πράξεις. Η νομίζεται. ὡς νομίζεται ἰῶσ῾ ῥῖσ γενεθλίοις. Ζεὺς χθόνιος. πάνοσεμνοσ δ᾽ χθόνιος. ὅιον μύκημα ἐγένετο ἡ ἑστία ὅτ᾽ ἠ γῆ, προσηλοῦντος τ᾽ θεοῦ σ᾽ καιρὸν, ἐν ᾧ ἔδει ἀπαρτισθῆναι σ᾽ οἱ σίκησε. Οὐδ᾽ ἀνίεται. οὐκ ἀνέπεμπον.

Π τύξας. πολιτελέξας.

▲ θεσπόντων ξοφήν. ἱεροκομίαν.

Υ ὁπ᾽ φιλεῖν, οὐκ ἔστιν ἐξ ὅρου. αὐτί᾽ οὐδὲ σὶ πλέον μου ὑμᾶσ ἐφίλησε.

♠ ὑγδην. λύζοντεσ. Εκλαιον πάντες. αὐτὶ τ᾽ ὁμοῦ πάντες. κατ᾽ ἐκράτειαν ἢ πάντες φησὶν, ἐνὸς μὴν ὄντος ἄῤῥενος τοῦ οἰδίποδος. σύο ἢ τῶν θηλέων. ὅμοιον δὲ,

» Μοῦσαι καλαὶ κἄριθμον, ὅις ἐγὼ πείσω. Οσὺξεν. ἐκάλεσεν. ἐβόησεν.

▲ ὑσ᾽ ἀ μολεῖν οἱ γῆς. αὐτὶ τοῦ πρὸσ αὐτόν.

Π ἴσιν ἀρχαίαν. δὴ τὴν ἀρχαίαν. βούλεται δὲ λέγειν, ἀρχὴν πίστεως. Τελεῖν δ᾽ ὅσ᾽ ἄν. αὐτὶ τοῦ ὅσα ἄν.

πάγην μολοῦσα, τάσδ᾽ ἔστολάσε παγὶ ταχεῖ πόρευσαν ξὺν χρόνῳ. λαβροῖς τένιγ ἑῶν πὶ τ᾽ ἐξήσκησαν, ἢ νομίζεται. ἐπεὶ δὲ πανθ᾽ εἶχε δρῶντος ἡδονὴν, κοὐκ ἦν ἔτ᾽ ἄργὸν οὐδὲν ὧν ἐφίετο, κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος. αἱ δὲ παῖδες ῥίπτουσιν ὡς ἤκουσαν. ἐς δὲ γῆν ἅπτα παγὸς πεσοῦσα, κλαῦμον. οὐδ᾽ ἀνίεσαν σέργων ἀραγμοὺς, οὐδὲ παμμήκεις γόους. ὅσ᾽ ὡς ἀκούει φόβητρον ἐξαίφνης πικρὸν, πλήξας ἐπ᾽ αὐτοῖς χεῖρας, εἶπεν. ὦ τέκνα, οὐκ ἔσ᾽ ἐθύμιν τῇ δ᾽ ἐν ἡμέρᾳ πατής. ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τἀμά. κοὐκέτ᾽ τὴν θνητῶν ὄνητον ἔξετ᾽ ἀμφ᾽ ἐμοὶ ξοφήν. σκληρὰν μὲν ἴσα παῖδες. ἀλλ᾽ ἐν᾽ μόνῃ τὰ πάντα λύῃ παῦτ᾽ ἔτος μοχθήματα. σὶ δ᾽ φιλεῖν, οὐκ ἔστιν ἐξ ὅρου πλέον ἢ ὅσ᾽ ταὐτὸ φρόσ᾽ ἔχεθ᾽. οὗ τητώμεναι, σ᾽ νοιπὸν ἡδὺ βίοτον διάξετον. τοιαῦτ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι, λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὡς δ᾽ πρὸς τέλοσ γόοιν ἀφίκοντ᾽, οὐδέτ᾽ ἀρώρει βοή, ἦν μὴ σιωπή. φθέγμα δ᾽ ἐξαίφνησ τινοσ θοὺξεν αὐδὴν, ὥστ᾽ πάντας ὀρθίας σῆσαι φόβῳ σείσαντας ἐξαίφνης ἔριχας. καλεῖ δ᾽ αὐδὴν πολλὰ πολλαχῆ θεός. ὦ οὗτος οὗτοσ οἰδίπους, τί μέλλομεν χωρεῖν; πάλαι δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται. ὅσ᾽ ὡς ἐπῄσθετ᾽ ἐκ θεοῦ καλούμενοσ, αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆσ ἄνακτα θησέα, κἀπεὶ πρόσηλθεν, εἶπεν. ὦ φίλον κάρα, σόσ μοι χερὸς σῆς πίσιν ἀρχαίαν τέκνοις; ὑμεῖς τε παῖδες ὦδε, θ᾽ καταίνεσον(σ᾽ ἄν μὴ ποτε προδώσειν τάσδ᾽ ἐκών. τελῶν δ᾽ ὅ μέλλης φονῶν εὖ ξυμφέρον τ᾽ αὐτῷσ ἀεί. ὅ δ᾽ ὡς ἀνὴρ γενναῖοσ, οὐκ ὀκτα μέτα κατήνεσεν τάδ᾽ ὅρκιος δρᾶσειν ξένῳ.

ὅπωσ

δ᾽ πῶσ δ᾽ ταῦτ᾽ ἔφρασεν, οὗθὶς οἰδίποδι ταύσας ἀμαυρᾶσ χερσὶν ὧν παίσων, λέγει. ὦ παῖσέ, πλάθες χὴ δ᾽ γεννᾶον φενὶ χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε. μὴ μ᾽ ἀ θέμισ λεύσειν δικαιοῦν, μὴ δὲ φωνούντων κλύειν, ἀλλ᾽ ἔρπε θ᾽ ὡς τάχισα. πλὴν ὁ κύριοσ Θησεὺσ πλέσθω μανθάνων τὰ δρώμενα. τοσαῦτα φωνήσαντοσ εἰσηκούσαμεν ξύμπαντες. ἀσακτὶ δ᾽ ἐσὺν τᾶσ πλθένοις σένοντεσ, ὠμ πᾶ μὴν. ὡς δ᾽ ἀπήλθομεν, χρόνῳ βραχεῖ σραφέντες, ἐξαπίδομεν ἄνδρα. σ᾽ μὲν, οὐδαμοῦ πέδον τ᾽ ἔλα, ἄνακτα δ᾽ αὐσ᾽ ὀμμάτων ἐπίσκιον χεῖρ᾽ αὐτέχοντα κρασ᾽σ, ὡσ δεινοῦ τινοσ φόβοσ φάνεντοσ, οὐδὲ αὖ πχεῖ βλέπειν. ἔπειτα μεν ῥιβαιον οὐδὲ σὺν χρόνῳ, ὁρῶμεν αὐσ᾽ γᾶν τε προσκυνοῦνθ᾽ ἅμα θ᾽ σ᾽ θεῶν ὁλυμπον ἐν ταυτῷ λόγῳ. μόρῳ δ᾽ ὁπῴῳ κεῖνος ὤλετ᾽, οὐδ᾽ ἂν εἷς θνητῶν φάσειε, πλὴν σ᾽ Οκσέωσ κάρα. εὐ γὰρ τισ αὐσ᾽ν, οὔτε πυρφόροσ θεοῦ κεραυνὸσ ᾔρεπραξεν, οὔτε πουτία θύελλα κινηθεῖσ᾽ τότ᾽ ἐν χρόνῳ. ἀλλ᾽ ἤ τισ ἐκ θεῶν πομπὸσ, ἢ σ᾽ νερτέρων εὔνοον βλασ᾽ν γᾶσ ἀλύπτοσ βαθρον. ἀνὴρ δ᾽ οὐ στενακτὸσ, οὐδὲ σὺν νόσοις ἀλγεινὸσ ἐξεπέμπετ᾽, ἀλλ᾽ εἴ τισ βροτῶν θαυμασόσ. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, οὐκ ἂν πειθόμην ὅσοι μὴ δοκῶ φρονεῖν.

Χ᾽ πῦ δ᾽ αἴτε παῖδες, χ᾽ οἱ προσπέμψαντες φίλτ᾽ αἴσ᾽ οὐχ ἑκάς. τόσων δ᾽ οὐκ ἀσήμονες φθόγγοι σφε σημανοῦσ᾽ σὺν᾽ ὁρμωμένασ. αὖ αἰ. αἰ. φεῦ. ἔστιν ἔστι νῶϊν δὴ οὐ σ᾽ μὲν, ἄλλο σ᾽ ἐμὴ, παῖδοσ ἔμφυτον ἄλαστον αἷμα δυσμόροιν στενάζειν. ᾧ πινι σ᾽ν τολὺν

λὰ πλλὰ δηλονότι.

Δικαιοῦν. λίκαιον κεῖνειν.

Λσακτὶ δ᾽ἐ. πλυσακτί. τολσακρύτωσ. Σβαφέντες ἐξαπίδομεν. ἴσον αὐτ᾽ σ᾽ πλλᾶσ κεχῆ ὡς τᾶσ πρόθέσισ. πβαφυλακτέον ἢ ωσ κὰ τὰ ἄῤῥητα ὑπ᾽ οἴκων ἥκοντοσ ἀγγέλου, ἐκ τῶν χθονίων μηνύων.

Ανακτα δ᾽ αὐτόν. σ᾽ν θησέα ἴδομεν κατὰ κρασ᾽σ ἔχοντα χέρα, ἐπίσκιον ὀμμάτων. ὅ ὅσι, τῇ χειρὶ σκέπον τα σὺσ ὀφθαλμοὺσ, πρὸσ μὴ θεωρῆσαι δεινὸν τ᾽ πάθοισ. ἤσω, σ᾽ χθὲ τῶν θαυμαζόντ᾽ ἐνδηκύμονον, ἔπφτε μὲν ῥιβαιόν. ἀντί᾽ μετ᾽ ὀλίγον οὐ μὰ πλύκεραυνὸσ ἐξέπραξεν. ἀνεῖλεν. Η σ᾽ νερτέρων. ἢ σ᾽ νερτέρων γῆσ πέδον εὔνοον σιασάν. ὅ ὅσι, χάσμα αὐτῷ εὔνοον ἐγένετο. Αλύπητον. γράφετ. ἐλάμπρον. Αλλ᾽ εἰσ βροτῶν. ὡσ οὐδεὶσ ἄλλοσ. Εἰ μὴ δοκῶ φονεῖν. εἰ δέ τισ οἴεται μὲ μὴ φονοῦντα λέξειν, οὐκ ἂν αὐτῷ συγχωρήσαιμι, οὐ συμπαθείμην, ὅτι ταῦτα ὡσ ἄφων λέγω. Οὐκ ἂν πειθεί μην. πχωρήσαιμι. Χ᾽ οἱ προπέμψαντες. αὐτὶ τοῦ ὁ θησεύσ. Φθόγγοι σφε. αἰθυπατέρες ἐν μέ ρᾳ αὐτ᾽ ἀπλοφύροντ, ἐφ᾽ ὅσ τε νῦν σὺν τῷ παῖσ᾽ ἔπαθον, ἢ ἄπ᾽ ἐκλέξετ᾽ αὐτάσ. ἢ ἔστι τὰ ἔ φεξῆσ τ᾽ δράματος, οὐκ ὀκ τα φόνητα. Αἰ. αἰ. φεῦ. σ᾽ ἐξῆσ ὅτι νῶϊν στενάζειν, οὐ σ᾽ ἔμφυτον μὲν παῖδοσ αἷμα. ἄλλο σ᾽ ἐμὴ, ἀλ

Α ἀλλ' ὅπερ μὲν πρόσθεν πρόσθεν μὲν ἐγὼ ἐνὰ ἐπάσχομεν ὠδῖν ἔχω παρεί. σὺ δὲ πύματον τόν
ρον ἔλαχον, ὃ κατὰ τὴν ἀφάνισιν αὐτοῦ οὕτω πρόσδοξόν ἐστιν, ὡς μὴ δὲ λόγων
εὐξέσθαι ἔτ' αὐτῖς δυνατὸν εἶναι. Ἀλόγιστα. ἀδήλητα κακὰ κατάξομεν. Ἰδόντε
ς παθούσᾳ. ἀντὶ τοῦ ἰδοῦσαι, μὴ παθοῦσαι. πρᾶγμα χρῆτ. ἀν-
τὶ τοῦ θηλυκῶν, τὰ ἀρρενικὰ πιθείς. μὴ ἐν ἡλέκτρᾳ. Ὦ πῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσι
πτε, τυχὸν ἀφειλήσαντε πρύσατην φόνου. μὴ πάλιν, Ὅρα κακῶς πράσσοντε,
μὴ μείζω κακὰ χρηστώμεθα. ς
ὅμηρος. Τῶσι βάτην ζήρωσι πε ἄλλο τε μὲν πόνον ἔμπεδον ἔχομεν,
λειάσιν ἵθμαθ' ὁμοίαι, μὴ ἠσιόδος. ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα πρὸ ἰσόμεθα
Καὶ τόδε λὴ πρὸς ὄλυμπον ἀπὸ ἰδόντε μὴ παθούσᾳ.
χθονὸς ὑρυοδείης, λευκοῖσιν φα χο τί δ' ἔστιν;
ρέεσι καλυψαμένω χρόα κα- αὐ οὐκ ἔστιν μὲν εἰκάσαι φίλοι
λὸν, ἀθανάτων μ' ὤφελον ἔχειν, χο βέβηκεν;
προλιπόντ' ἀνθρώπους Αἰλὼς αὐ ὡς μάλις' ἀνεί πόθῳ λάβοῖς.
μὴ νέμεσις. Οὐκ ἔστι μὲν εἰκάσαι. χο τί δ' ὅτῳ μήτ' ἄρκος
οὐδὲ εἰκόνα ἔχω λαβεῖν τῷ πά μήτε πόνος ἀντέκυρσεν;
θοις. Ὡς μάλις' ἀνεί πόθῳ λά- ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμπαν ἐν ἀφανεῖ
βοις. ὡς ἂν ἰδοῖ πρήσσοις, ὃν ζό- πινι μόρῳ φανόμεναι.
πον δὴ τελοῦντ' μαθεῖν. ἢ ὡς μά αὐ τάλαινα. νῦν δ' ὀλεθρία
λιστ' ἂν τις πρήσσοι μαθεῖν ὅπως νὺξ ἔτ' ὄμμασι βέβηκε.
βέβηκεν. ὅπερ πρὸ ἀλόξως. ἡ δὲ φε πᾶ γᾶ, ἢ τὶν' Ἀσίαν γᾶν, ἢ
ρτὴν αἰτίαν τοῦ πρὸ ἀλόξαι δοκοῦν πόντον κλύσῳ' ἁλώμεναι, βίᾳ
τος ἔχ. Τί δ' ὅτῳ μήτ' ἄρκος. πρὸς δ' λύσιστον ἔξομεν τροφάν,
ἄνω. Πί γάρ ἐστιν εἰκονίσαι ἐκείνῳ οὐ κάρισθ. κατά με φόνιος
πάνυ, ᾧ πινι μήτε πόλεμος, μή αἰόλας ἔλοι παρὶ
τε νόσος ἐπῆλθεν. ἀλλ' ἀφανὴς ξυθανεῖν χερσαῖ
δὴ χάσμασιν ἁλομένῳ. Νᾶϊν τάλαιναν, ὡς ἐμοί γ' ὁ μέλλων
δὲ ἡμῖν. ἐμοὶ μὴ ἰσμήνη. δ' ἀλὶ ἰάλαινα, δὴ μέσα ἀναπεφώνηται. χο ὦ λίθυμα τέκνων ἄελτα,
ὡς εἰ ζῶν ἀπίαν γᾶν. πῦ γῆς ΠΡ Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ, καλῶς
πλανηθεῖσαι, τροφῆς τύχοιμεν. ΠΡ Φέρειν χρὴ, μὴ δ' ἄγαν οὕτως
ἀπίαν γᾶν, τὴν μακρὰν μὴ ἄπο- ΠΡ Φλέγεθον. οὐ
θεν οὖσαν. Δύσιστον. τὴν δυσπόρε
στον. ἵν' ἦ, τῷ πάθοις ἐπίπασις. ὅπ τροφῆς ἀπορήσομεν. ἀνὴ ὧδ' πρὸσισόμεθα τῷ
παρὸς ἐστερημένοι. Ω λίθυμα τέκνων. ταῦτα ὁ χορὸς πρὸ ηρῶν ἐμμένειν τοῖσ
ἐπωσμένοις πρὸ θεῶν. φέρε δῆτ' ἐκ θεῶν εἰμένον καλῶς. Μή δ' ἄγαν οὕτω
φλέγεθον. ἀντὶ τοῦ μὴ ἄκρος φλέγεσθε. δ' ἐκ θεοῦ πεμφθὲν δύναται χέτως φέρεσθε

πὶ καταμέμπτ' ἔβην.
ἀν πόθος ἡ κακῶν ἆρ' ἦν τις,
καὶ χρὸ μὴ σαμῇ δ' φίλον φίλον,
ὁ πότε γε ἡ ὤν, ἐν χροῒν κατῆχον.
ὦ πάτερ, ὦ φίλος,
ὦ ὢν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἰμέν',
οὐδὲ γέρων, ἀφίλητος ἐμοί ποτε,
καὶ τάδε μὴ κυρήσῃς.
χο ἔπραξεν.
ἀν ἔπραξεν δῖον ἤθελε
χο τὸ πῖον;
ἀν ἃς ἔχησε γᾶς ὧδε ξένας
ἔθανε, κοίταν δ' ἔχει
νέρθεν θυσκίασον αἰέν.
οὐλὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυτον. δεῖ δ' ὁμ
μά σε τόδ' ὦ πάτερ, ἐμὸν
σένει σακρύον. οὐδ' ἔχω
πῶς με χρὴ σὸν τάλαιναν
ἀφανίσαι ποσόν δ' ἄχος. ἰὼ μὴ
γᾶς ΠΡ ξένας θανεῖν ἔχησε, ἀλλ'
ἔρημος ἔθανες ὤλέ μοι.
ὦ τάλαινα, τὶς ἄρα με πότμος
αὖθις ὧδ' ἔρημος. ἄπρος.
ὦμεν σέ τ' ὦ φίλα,
παρὸς ὧδ' ἐρήμας.
χο ἀλλ' ὦμεν ὀλβίως γ' ἔλυσε
δ' τέλος ὦ φίλαι βίᾳ,
» λῆπε δ' ἄχεος. Κακῶν
» δυσάλωρος οὐδείς.
αὐ πάλιν φίλα συθῶμεν.
χο ὡς τί ἐρέξομεν;
αὐ ἵμερος ἔχει με.
χο τίς;
αὐ τὰν χθονίαν ἑσίαν ἰδεῖν.
χο τίνος;
ἀν παρὸς τάλαιν' ἔχητε.

Ο ὑρὶ καταμέμπ. οὐκ ἐν ποιού
ροις ἐσέωστε καταμέμφεσθ. ἤ-
ρει ὡς ἂν ὠθῶσι φίζοντος αὐτᾶσ
τὴν συμφορὰν δ' ἔασι λέως. ἢ δὲ
δὲν ἐν χείρονι νῦν ὑμῖν ἔστω τὰ
πράγματα. Πόθος ἡ κακῶν ἆρ'
ἦν τις. οἱ μὲν πόθεν δ' ἐν χρὸν πρὰ
μυθεῖσθ πειρῶντ αὐτάς. ἀλλὰ,
οὐλὲν ἄτιον τὰ ἑαυτῶν χρὸ
ροῦσι ἡ ὀλοφύροντ καί φασιν,
ἦν ἄρα τις κακῶν πόθος. ὡς ἡ-
μᾶσ ἐν κακοῖς ὄντος δ παρὸς ἂ
μὴ ὁρῶντος, ἐσέρχεσθαι αὐτόν.
νῦν μὲν παρόντα ποθοῦμεν. ὡς ὅτε
ἐν χροῒν καὶ εἶχον δ' οἰλίπρα,
πόδ' ἔστ' ἄλλον ἡ ἐθεράπευον. Καὶ
δ μὲν ἀμαθῆ. καὶ δ δυστυχοῦντα
δ' πάτερα, ἐπθοῦμεν θεραπεύ
ειν. ἡ νῦν μὲν πρόντα ποθοῦμεν.
ς ἐρων ἀφίλητος. λείπει δ' ἦσ. Καὶ
τάδε μὴ κυρήσῃς. ς τανῦν μὲν
γένοιό μοι ἄπιλθ. Ἃς ἔχησε
γᾶς. ἐφ' ἧσ ἤθελε ξένης γῆσ ἀπέ
θανε. Πῶς με χρὴ δ' σὸν τάλαι
ναν. ποῖ ἔσι, δ' πρὰ σὲ ἄχος, τὴ
λικοῦτόν ἐστιν. Ἰὼ μή. δ' ἐξῆς, μὴ
ἔχησε. ἀντὶ τοῦ μὴ ὤφελες. Γᾶς
ΠΡ ξένας. μεμονωμένος τ συγγε
νῶν. Ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυ-
σεν. ἐπεὶ ὁ οἰδίπους δυσαμόνως ἀ
πέθανε, μὴ λίαν θρηνεῖτε. Δυ-
σάλωβος οὐδείς. οὐδεὶς δύσλη-
τος, ἀλλ' εὔάλωτος. Ὡς τί ἐρέξο
μεν. κατὰ κῶλον ἀλλήλως δ'
λέγοντ πάνυ παθητικῶς. μὴ μή
πινι ἀπίθανον λόξῃ ἡ ἀνοικονό-
μητον. ς δ' δυμεῖν τὴν ἀντι-

γόννν ὁ πίσω ἀνίεναι ἰωὴ δν τ
παῖδὸς τάφον, μὴ ὧδε μέλῳ
τὰ κατ' αὐδν ὅπως ἀπέθανεν.
ἀλλὰ δ' ἦθος δεῖ παθητικόν. ἢ
ὃ μάλιστα πράττουσ' αἰ γυναῖ-
κες ἐν τοῖς τοιούτοις συμπάθεια
σιν, ἀεὶ δ' φοιτᾶν θέλουσαι τοῖς
τ θανόντων τάφοις. Μὰ δν οὐχ
ὁρᾷς. οὐχ ὁρᾷς ἢ τόδε ὦσ ἄπε-
φος ἔπτηνε λίχε τε παντός; ἰὰ
ἦ ἄλλα δ' μέσα κατ' ἀκόλα-
θον τ αὖ πηγόνησ.
φῶϊν δ' μὴ πτνεῖν. κακῶσ ἢ αὖ-
τωνομία. Νὸ δ' χ. Παύετε θρή
νων παῖδεσ. τῇ μὲν ἑρμηνείᾳ δ
σῶσαι ἄξιον. δ' ἦ τ διανοίας, ἀλλ
φέσ. Φησὶ γὰρ ὁ χορὸς, μὴ θρηνεῖ
τε ὦ παῖδες. νέμεσις γάρ δστι τοι
τον θρηνεῖν ὥ τὰ τ τελευτ' κα-
τὰ χάειν ἀπέβη. οὐ χρὴ δν ῥύ-
σεε πενθεῖν, δις κεχλισμένον
δστιν δ' ἀπραθανεῖν. Ω παῖδες ἀ-
πειπεῖν ἐμοί. πᾶ φύλαξον τὴν
τέχνην. ὦ δ' νέαι μὲν ἄπειροι
τῶν κατὰ τὴν ὑπόθεσιν. λοιπὴν
ἔτι πρὰ θησέως μανθάνομεν,
τίνα ἦν ἔνια τ εἰρημένων αὖ
ὑπ' τ οἰλίγρδος. Ἰὰ ἦ τελευταῖα,
ἢ δυσχερεστέρα. ἢ οὐ ῥᾳδίᾳ
δστιν αὖτ κατακρατῆσαι ἐν τῇ
ἐξηγήσει. πρίτη ἢ ταῦτα εἰς
δ' ἀφέστερον.

Χο θέμις λέγειν δδ' τάδ' δστις ὧν οὐχ ὁρᾷς;
αὐ τί τόδ' ἐπέπταξας;
Ϲ τόδ' ὦσ
τί τόδε μάλ' αὖθις;
Χο ἄταφος ἔπτηνε δίχα τε παντός.
αὐ ἄγε με, ἢ τότ' ἐνάριξον.
αἰαῖ λυστάλαινα. πῖ λῇ
τ' αὖθις ὧδ' ἔρημος, ἄπτερος,
ἀῶνα πλάμεων ἔξω;
Χο φίλαι, ζέσητε μηδέν.
αὐ ἀλλὰ πῖ φύγω;
Ϲ παρῇ ἀπφεύγειν
σφῶϊν δ' μὴ πτνεῖν κακῶσ.
αὐ φονῶ.
Χο τί λῇθ' ὑπνοῦσ;
αὐ ὅπως μολούμθ' ἐσ λόμουσ οὐκ ἔχει.
Χο μὴ δ' ἔπ μάτδνε. μόχθος ἔχει.
Ϲ πάρος ἐπί.
αὐ ποτὲ μὲν πέρα, ποτὲ δ' ὔπεθεν,
Χο μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλάχετόν τε
αὐ ναί. ναί.
Χο ξύμφημι κἀγώ τόσ.
αὐ φεῦ. φεῦ. πῖ μόλωμθ ὦ Ζεῦ;
ἐλπίσων ἢ ἐς τίμε
δάμων τανῦν γ' ἐλαύνῃ;
Χο παύετε θρῆνον παῖδες. ἐν οἷς δ'
χάεισ ἢ χθονία ξυναπόκλητε,
πενθεῖν οὐ χρή. νέμεσις γάρ.
αὐ ὦ τέκνον Αἰγέως, πρασσίπομεν σθ.
Θη τίνος ὦ παῖδες χρείας ἀνύσαι;
αὐ τύμβον θέλομεν
πελασθῆναι αὐτοῖς πατρὸς ἡμετέρου.
Θη ἀλλ' οὐ θέμις γ' κεῖσε μολεῖν.
αὐ ὦ δεῖπας ἄναξ κοίρανε Θησέως;
Θη ὦ παῖδες, ἀπεῖπον ἐμοὶ κεῖνο,
μήτε πελάζειν ἐσ γοῦσε τόπους,
μήτ' ὠθεῖν φωνεῖν μηδένα θνητῶν
θήκαις ἱερὰν ἣν κεῖνος ἔχει.

ἢ ταῦτα μ' ἔφη πράσσοντα, καλῶσ
χώραν ἕξειν ἀεὶ ἄλυπον.
ταῦτ' δν ἔκλυε δείμων ἡμῶν,
χ' ὧ πάντ' αἴσιον Διὸς ὅρκος.
αὐ ἀλλ' εἰ τάλ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ,
ταῦτ' ἂν ἀπῳκοῖ. Οἰδέας δ' ἡμᾶσ
τὰσ ὠγυγίουσ πέμψον, ἐάν πωσ
δύσκωλύσωμεν οἴκτια φόνον
τοῖν ὁμαίμοισ.
Θη φράσω καὶ τάδε, Ϲ πάνθ' ὅσα ἂν
μέλλω πράσσειν. πρόσφορά θ' ὑμῖν
καὶ Ϲῳ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔρρει,
πρὸς χάριν. οὐ γὰρ σεῖ μ' ἀπωκάμνειν.
Χο ἀλλ' ἄπαυστ', μὴ τ' ὀλείσῃ
θρῆνον ἐγείρετε.
πάντωσ γὰρ ἔχει τάδε κῦρος.

ΑΛΛ' εἰ τάλ' ἔχει καὶ τὰ νοῦν κείνῳ,
εἰ ἀρέσκει ῥύτῳ ταῦτα δ' μὴ
λεχθῆναι, καὶ ἡμῖν ἀρκεῖ δ' μὴ
ἀκοῦσαι. Τοῖσιν ὁμαίμοις ἐπο
κλεῖ, ἢ πλωτείχῃ. Προσφορά.
αὐ τί τ χέσιμα.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ.

ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΗΡακλῆσ πλανώμενος εἰσ Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέωσ θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο. ἢ δὲ πολλάκισ ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτ πρὸς δν Ἀχελῷον ἀπῳ καθέντα ταύρῳ, συνδιέκλασε δ' ἕτερον τῶν κεράτων. ἢ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμεῖ. δ' λὲ κέρασ Ἀχελῷο λαμβάνει, δνὶσ αὐτὶ ῥύτου δ' Ϲ Ἀμαλθείασ. Ἀμαλθία δ' ἦν Λίμονίσ θυγάτηρ, ἣ κέρασ εἶχε ταύρου. ταῦτ' δ' ἐσ Φερεκύδησ φησὶ δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε πᾶν ἥ ἐρῳσ' ὅ τι δν εὔξαιτό τισ, πλέκειν ἄστονον. σρατεύει δὲ Ἡρακλῆσ μὲν Καλυδωνίων ἐπὶ Θεστιῳρύσ. ἢ πόλιν ἑλὼν Ἐφυραν, ἣν ἔβασίλευε Φύλασ, Ἀστυόχῃ τῇ ῥύτου θυγατρὶ συνελθών, πατὴρ Τλη πολέμου γίνεται. Γενομένων δ' ῥύτων, δύσχολούμενοσ πρὸ Οἰνέᾳ, κοινοῦται παίδασ, ἀποκτείνει Εὔνομον δν Ἀρχιτέλεισ παῖδα, κατὰ χειρῶν ἀνδρόντα. συγγενὴσ δ' οὗτοσ Οἰνέᾳ. ἢ ὁ μὲν πατὴρ τ παιδὸσ ἀκουσίου γενομένου τ συμβεβηκότοσ, συγγνωμονεῖ. Ἡρακλῆσ δὲ κατὰ δν νόμον, Φυγὴν ὑπομείνας ἦλθε. ἢ δ' ἢ ἔγνω πρὸς Κήυκα εἰσ Τραχῖνα ἀπέναι. ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, εἰσ πόταμον Εὔηνον ἦλθεν. ἐνῷ καθέζομένου Νέσσου τοῦ κενταύρου, δν πείσαντα ἀγεπόρθμευε, μισθὸν λέγων πρὸ θεῶν ταύτην τὴν περαίαν εἰληφέναι. ὁ δ' λίκμιος ἦν. ἀνδσ μὲν δν Ἡρακλῆσ δν ποταμὸν ἀγεῖ. Δηϊάνειραν δ' μισθὸν αἰτήσασ, ἐπέβαλε Νέσσῳ ὀλιγομίζειν. ὁ δ' ἐπερμεύων αὐτὴν, ἐπιχειρεῖ βιάζεσθαι. ἢ δὲ, αὐακραυγήσασα ἀπὸ μόχθου, ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰσ τὴν καρδίαν, ὁ δ', μέλλων τελευτᾶν,

πρόσκαλέσάμβρος Δηϊάνειραν, εἶπε, τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόλπῳ εἰ θέλοι πόσ
Ηρακλέα φιλίαν ἔχειν, τόν, τε ἰὸν ἀφεῖκε καὶ τὸ κόλπον. ἡ δ' ὑπὲρ ἔκπληξ θαύμα
ρος τ' ἀκίδος αἷμα συμμίξας, λέσωκεν. ἡ δ', λαβοῦσα, ἐφύλατ[τ]ε πρὸ ἑαυτῆ. ἔνεξ
ὧν δ' ὲ Ηρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, ἡ βορᾶς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ
Θεσσάμαυλος βοι λαρύνῃ, ἕν' ἕτερον τῶν παρόντων λύσας, ἡ σφάξας, βύσωχεῖ
ρο. ὡς δ' ἧκεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήυκα ὑπόσχεθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, Δρύοπας κατεπλέ
μησεν. αὖθις ἐκεῖθεν Αἰγιμίῳ βασιλεῖ συνεμάχησε Δωριέων. Λαπίθαι γὰρ τοῦδε
γῆς ὅρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνα στρατηγοῦντος. ὁ δὲ, πλιορκούμενος, ἐ
πεκαλέσατο Ηρακλέα βοηθὸν ἐωυτῷ μέσῃ τ' γῆς. βοηθήσας δὲ Ηρακλῆς, ἀπέκτεινε
Κόρωνον μ' ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐπόησεν. ἀπέκτεινε δὲ καὶ Αἶπυ
τον καὶ παῖδας, βασιλέα Δρυόπων ἐν Απόλλωνος τεμένει, Λαπίθων σύμ
μαχον. πρὸς ὀνται δ' Ιτωναῖς, εἰς μονομαχίαν, πρὸ καλεῖται αὐτὸν Κύκνος ὁ Αρεος καὶ
πλουτίας συνεσὰς δ', καὶ οὐκ ἀπέκτεινεν. ὡς δ' εἰς ὀρχομενὸν ἧκεν, Αμύντωρ αὐτὸν
ὁ βασιλεὺς οὐκ ἐάσας μυθόωλων πρὸς ἐναι. κωλύομενος δὲ πρὸς ελθεῖν, καὶ οὕτω ἀπέ
κτεινεν. ἀμυνόμενος δ' εἰς Τραχῖνα, στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν σωνήθροισεν, Εὔρυτον
βουλόμενος ἀποδέξασθαι θέλων. συμμαχούντων δ' Αρκάδων αὐτῷ, καὶ Μηλιέων τ' ἐκ Τρα
χῖνος, καὶ Λοκρῶν, αἱρεῖ τὴν πόλιν. καὶ θαλάσσης τ' σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων σὺν
ἀπέθανόντας, Ιφιτον μὲν Κύκνος, καὶ Αρπῖον, καὶ Μέλανα τ' Λυκυμνίου παῖδας, καὶ
λαφύραγωγήσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ιόλην αἰχμάλωτον. καὶ πεστερμιοθεὶς Κηναίῳ
τ' Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ, Διὸς κηναίου ἱερὸν ἱδρύσατο. μέλλων δ' ἱερουργεῖν, εἰς Κήϋ
κα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἱ σοῦσαν. πῦρ γύρου δ' τὰ πρὸ τὴν Ιόλην Δηϊάνει
ρα πυθομένη καὶ δείσασα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλ
τρον εἶναι δ' ἔνεν αἷμα Νέσσου, τούτῳ δὴ χιτῶνα ἔχρισεν. ὡς δ' θερμανθέντος τοῦ
χιτῶνος οἷος τ' ὕδρας ἀδηκτος, ἕν' μὲν λίχαν κατέβαλεν. εἰς Τραχῖνα δ' ὡδὶ
νεὼς κομίζεται. Δηϊάνειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα, ἑαυτὴν ἀνῄρτησεν. Ηρακλῆς δὲ ἐντε
λάμενος Υλλῳ, ὅσ αὐτοῦ ἐκ Δηϊανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ιόλην ἀν
ηρόθεντα γῆμαι, πυθανόμενος δ' εἰς Οἴτην, ὄρος Τραχῖνος, πυρὰν πηξά
μενος, ἐκέλευσεν ὑποδὰς ὑφάπτειν. τῶν δὲ, μὴ θέλοντος, Ποίας πρὸ ὧν δ' ξήτησιν πρε
μνίων, ὑφάψας, ἔλαβε τὰ τόξα πρὸ αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δ' τ' φλογὸς, λέγε
ται νέφος ὑπὲρ αὐτὸν βροντῆ, εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. ἔνθα τυχὼν ἀθανασίας,
γήμας Ηβην τὴν Ηρας θυγατέρα, πρὸ παῖδας Αλεξιάρη, καὶ Ανίκητον.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Δηϊάνειρα.	Αγγελος.
Παιδαγωγός.	Λίχας.
Υλλος.	Δούλη χορός.
Χορὸς γυναικῶν	Πρέσβις.
Τραχινίων.	Ηρακλῆς.

Προλογίζει μὲν ἡ Δηϊάνειρα.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

Λόγος μὲν ἔς' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς. ὁ τόκος ἀναχρονισμός. μεταγενέσε
ρος γὰρ σόλωνος, ὁ μηλίενα μακαρίζων πρὸ τελευτῆς, πρὸς κροῖσον ἀποφή
νάμενος. Εγὼ μὲν ἔν ἐμόν. ἐγὼ φησι δ' ἐν ἐμὸν αἰῶνα μὴ πρὸ θανάτου μέτρια
καὶ βαρὺν ὄντα μὴ ἀπεχθῆναι μὴ δυστυχῆ. Νικᾶσα δ' ἐν πλευρῶνι. πόλει δὲ αὐτῶ λί
ασ. Νυμφίων ὄκνων. νυμφίων, ἀντὶ τοῦ νυμφευμάτων. ὄκνον δὲ, ἐν φόβον. ὄμη
ρος, Οκνείω δ' ἵππων ἐπιβήμε
,, ναι εἰ δὲ γράφεται ὄτλον, τὴν
παλαιπερίαν. ἢ ὡς ὅμηρος ἐπ
μεμορημένον καὶ πεπρωμένον.
Καλλίμαχος; Κενεὸν πόνον ὁ
πλήσαντες. ἀσπὶς δ' ἡ φάσις, καὶ ἡ
ἀστρία. Δράκων ἑλικτός. ὀφ δ'
σκολιὸν τῶν ῥευμάτων.

Βούκραιος. οἱ πταμοὶ, ταυρόκρα
νοι διὰ τοῦτο. ἢ ὅτι μυκηθμῷ
,, εἰσι πεζαπλήσιοι τοῦδε τοῦ ἐκβο
,, λάς. ὅμηρος, Μεμηκὼς ἠΰτε ταῦ
ρος. ἢ ὅτι σχίζουσι τὴν γῆν ὡς βό
εσ. ἢ ὀφ δ' διὰ τὰς κατανομὰς πεζὰ
ποταμοὺς εἶναι. Εκ μὲν δασκίου
γενάδος. ὁ νοῦς, ἐκ μὲν τοῦ δασυτρί
χου γενάδος αὐτοῦ, κατέρρεε πλῆ
θος ὑδάτων ὡσὰν κρήνης. πεζοὶ
μία ἐκ πολλοῦ οὕτως εἰρημένη.

Λόγος μὲν ἔς' ἀρχαῖον ἀνθρώ
πων φανείς,
ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοι βρο
τῶν, πρὶν ἄν
θάνοι τις, οὔτ' εἰ χρηστὸς, οὔτ'
εἰ τῷ κακός:
ἐγὼ δ' ἐν ἐμὸν μὴ πρὶν εἰς ἅδου μολεῖν,
ἔξοισθ' ἔχουσα δυστυχῆ τε κ' βαρύν.
ἄτης μὲν ἔνδ' ὁμοίσιν οἰνέως
ναίουσ' ἐνὶ πλευρῶνι, νυμφείων ὄκνον
ἄλπτον ἔχον, εἴτις αἰτωλίσ γυνή.
μνησᾶρ γὰν μοι ποταμὸς, Αχελῷον λέγω
ὃς μ' ἐν βρισὶ μορφαῖσιν ἐξήτει πατρὸς,
ποιτῶν ἐν ὄγκῃς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
δράκων ἑλικτὸς, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ τύπῳ
βούκρανος. ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος,
κρουνοὶ πεζρέαινοντο κρηναίου ποτοῦ.
τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεξαμένη
δύστηνος, αἰεὶ κατθανεῖν ἐπευχόμην,
πρὶν τῆδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
χρόνῳ δ' ἐνύστερῳ μὲν, ἀσμενὴς δ' ἐμοὶ,
ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Αλκμήνης τε παῖς.
ἅσ εἰς ἀγῶνα δὴ σὺν ἐκείνῳ μάχης,

Ο κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Αλκμήνης τε παῖς
παρὰ οἰνέως ὡρισμένον δὴ νικῶντι
ἀχελῷον αὐτὴν σώσειν.

Β κλύεταί με. αὐτὶ τ̃ ἀπαλλάτ]ει με, νῃ ἐλθυθεροῖ τ̃ φόβου, τ̃ ἀχελῴου πεμπόμπος. Καί ξύμμαχον μὴν ἄν, ὃν ξύστον τ̃ πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν μάχης, οὐκ ἂν ἀνείκιμι. ἐσεδδίκει γάρ. ἐκῆνος ἀ]είπερι ἄνδρὸς ἄφοβος αὐτὴν τὴν μάχην θεωρῶν ἑ
κάθητο. ὅμηρος; ἔνθα κεν οὐκ ἔτ᾽ ἔρτυν αὐηρόνος μετελθών, ὅς τις τ᾽ ἄβλητος.
Ε γὼ ῃ ἥμιλλ. σεσέως. ἵνα σωάσῃ δ᾽, ἀλλ᾽ ὅς τις ἦν θακὼν ἀταρβὴς τ̃ θεας. οἱ σ᾽ ἑ φιλῶς, αὐτὶ τ̃ ὑπῆρχον. Μή μοι δ᾽ κάλλος. μὴ δῇ δ᾽ κάλλος ἁλῳσόνι σῴζει πέσῃ, ζῇ ἀχελῴῳ ξυμπαθεῖ. Τέλος δ᾽ ἔθηκε ζεὺς ἀγώνιος. ὁ πρύτανις τ̃ ἀγῶνος. δ᾽ δ᾽ ὅλον οὕτως ἔχει. ὁ ἀγώνιος ζεὺς, θύτυχὲς ζῇ ἀγῶνι τέλος ἐπέθηκεν. ἐμοὶ τ᾽ οὐκ θύτυχές. θύτυχῆ μὴν ὅτι ἀσπάλακα ξέμε τ̃ ἀχελῴου. οὐκ ἐντυχῶσ᾽, ὅτι μ᾽ νῦν οὐχ ἥδιον ἀγωνιῶ δῇ τὴν τ̃ ἡρακλέους ἀπουσίαν. Λέχος ῃ ἡρακλεῖ κριτόν. αὐτὶ τ̃ ἔκκειμον. δῇ δ᾽ μ᾽ σοὶ ἡρακλέους ἀγωνίᾳ. Ξυσᾶσα. αὐτὶ τ̃ συνελθοῦσα. Τρέφω. ἀντὶ τ̃ ἔχω μ᾽ αὔξω. Προκηρύνθη. ἀγωνιῶ. μεριμνῶσα κατὰ δ᾽ κέρ. ὅ ἐστιν ἐν ἤθει, βουλευομένη. μ᾽ θύει πίθησο. Τί πρ᾽ τ̃ τέκνα τάδε
κηρύσσετε. Νύξ ῃ εἰσάγει. αὐτὶ τοῦ, νυκτὸς ἔρχεται. μ᾽ νυκτὸς ἐξορμᾶται. ὥστε ῥᾳδιχίνμοι τ̃ πόνων γίγνεσθαι. Γήτης. πωρλὸς ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος. Τόπον. ἔξω μ᾽ πόρρω οὖσαν. Λαφεύοντα, τῷ. ὑπηρετοῦντα ζῇ θύρυθεῖ. Ἐπτελής. ἀντὶ τ̃ ὑπὲρ δ᾽ τέλος γέγονεν ὅιον τ̃ τέλους τῶν ἄθλων κρείσσων ὤφθη καθαρθώσας ἀυτὸν ἢ ὑστέρτερος αὖτ᾽ ἔσται. ἐμπρατὴς μ᾽ ὑπὲρ ἄνω. Ἐν ξαχῖνι. πόλισ θετταλίας, εἰς ἣν ἡρακλῆς κατῴκησε. δ᾽ ὃν τοῦ θύνόμου φόνον κατὰ δ᾽ν νόμον. Ξένῳ π᾽ ἀνδρί. ζῇ κήυκι. ὃς ἦν παῖς ἀμφυτρύωνος ἀδελφοῦ. μ᾽ ἠσίοδος, ξηχῖναι πέλεριπτελαύνων ἐσ κῆυκα ἄνακτα. Σχεδὸν δ᾽ ἐπίσταμαι. ὑπτπεύω ὑπνοῶ. οἶομαι. Ακήρυκτος μένει. ἄσημος. οὐ μηνύμενος ὅπου πότ᾽ ἐστίν.

ἐκλύεταί με. καὶ ξύμμαχον μὴν ἄν πόνων, οὐκ ἂν ἀνείκιμι. οὐ δῆτ᾽. ἀλλ᾽ ὅς τις ἦν θακὼν ἀταρβὴς τ̃ θεας, ὅσ᾽ ἂν λέγῃ. ἐγὼ τ̃ ἥμιλλ ἐκπεπληγμένη φόβῳ, μή μοι δ᾽ κάλλος ἄλλῳσ᾽ ἐξεύροι ποτέ. τέλος δ᾽ ἔθηκε ζεὺς ἀγώνι θ᾽ καλῶς, εἰ δὴ καλῶς. λέχος τ̃ Ηρακλεῖ κριτὸν ξυσᾶσ᾽, ἀεί πιν᾽ ἐκφόβῳ φόβον τρέφω κείνῳ προκηρύσσουσα. Νὺξ τ̃ εἰσάγει, μ᾽ νὺξ ἀπωθεῖ σῴζεσθαι μένη πόνου. καὶ φύσῃ μὲν δὴ παῖσας, οἷς κῆνός τ̃τε γήτης ὅ πως ἄρσραν ἐκ πολλῶν λαβών, πείρων μόνον προσεῖδε, κἀξαμῶν ἅπαξ. ριοῦτος αἰὼν εἰς λόμους τεκὰκ λόμων ἀεὶ δ᾽ν ἀνδρ᾽ ἐτεμε λαφεύοντα τῷ. νῦν δ᾽ νικᾷ ἄθλων τῶν δ᾽ ὑπτελὴς ἔφυ, ἐνταῦθα δ᾽ μοῖρα παρβάσασ᾽ ἔχει. ἐξ οὗ γὰ ἔκτα κεῖνος ἰφίτου βίᾳ, ἡμεῖσ μὲν ἐν τραχῖνι τῇ δ᾽ αἰάσσομεν ξένῳ π᾽ ἀνδρὶ ναίομεν. κεῖνος δ᾽ ὅπου βέβηκεν, οὐδεὶς οἶδε. πλὴν ἐμοὶ πικρὰς ὠλίνας αὐτ̃ προσβαλών, ἀποίχεται. σχεδὸν δ᾽ ἐπίσταμαί τι πῆμ᾽ ἔχοντά νιν. χρόνον γὰ οὐχὶ βαιόν, ἀλλ᾽ ἤδη δέκα

μῆνας, πρὸς ἄλλοις πέντ᾽, ἀκήρυκτος μένει. κἄστι τι δεινὸν πῆμα. πιστὸν ἐμοὶ δέλαρ λιπὼν ἔστιχεν, τὴν ἐγὼ θαμὰ θεοῖς ἀρῶμαι πημονὴς ἄτερ λαβεῖν. ὡσ δ᾽, διά τ᾽ ἔντεα ἡ μέλαινα αἷμα, φενοῦν. νουθετῶν. εἰς φόνην σὺν ἄζῃ. Τὸ σόν. δ᾽ σοὶ συμφέρον. ἢ τόσον, ἀντὶ τοῦ ὀλίγον. Πῶς ὡσὶ μὲν ῥοῖσ᾽ πλησθείς. ἦν γὰ αὐτῇ παῖς ἐξ ἡρακλέους, ὕλλος. κτήσιος. πλήνός. ὀλίτης. ἔστι δ᾽ ἡρακλεῖ ἕτερος ὕλλος ἐκ μελίτης. εἰ παῖς νέμοι τὶν᾽ ὦραν τ̃ καλῆ πρᾶσσειν δοκεῖν. ἐγὼ δ᾽ ὅσ᾽ ἄνδρὶ ἀρτίπους θρώσκει δόμους. ὥσ᾽ εἰ ἁ σοὶ πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ, ὡς ἄρεστι χρῆναι τἀνδρὶ, τῆσ τ᾽ ἐμοῖσ λόγοις. ὦ τέκνον, ὦ παῖ; Κἀξ ἀγενήτων ἄρα μῦθοι καλῶς πίπτουσιν. ἥδε τ̃ γυνή, δούλη μὲν, εἰρηκεν δ᾽ ἐλεύθερον λόγον. πεῖον; δίδαξον μῆτερ, εἰ δοκεῖ σοι. σὲ παῖδος οὕνεκ᾽ ἄρον ἐξενωμένῳ σ᾽ μὴ πυθέσθαι πού ᾽στιν, ἀχύνην φέρει. ἀλλ᾽ οἶσα, μύθοισ γ᾽ εἴ τι πιστεύειν χρεών. μ᾽ τοῦ κλύεισ νιν τέκνον ἱδρῦσθαι χθονός; σ᾽ μὲν, πελθόντ᾽ ἄρσενα ἐν μήκει χρόνου, λυπῇ γυναικὶ φασίνιν λάζυσθαι. ἆν τοίνυν, εἰ τ̃ τ᾽ ἔπλη, κλύοι τὶς ἄν. ἀλλ᾽ ἐξαφεῖτ̃ λέγ᾽ ὡς ἐγὼ κλύω. τοῦ λῆται νῦν ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται; βοῶσι χώραν φασὶν Εὐρύτου πόλιν ἱππεύειν αὖσιν, ἣ μέλλειν ἔπι. ἆρ᾽ οἶσθα σῆτ᾽ ὦ τέκνον ὡσ ἔλειπέ μοι

ἦν οὐδεὶς ἐλθὼν κηρύσσει νῃ ἀπαγγέλλει, πῦ πτ᾽ ἐστίν. Δέλαρ λιπὼν ἔστιχεν. ὡς τ̃ ἡρακλέους τύραννος ἀχαϊκὴς χράσ᾽ ἀνὴρ εἰσ᾽ δέλαρ νῃ καταλείποι τόσος. ὡς εἰ μὴ ἔλθοι δῇ ποσοῦ τι χρόνος, γνῶναί αὐσὶν τελοῦντα. μῆ δὲ πεντεκαίδεκα μῆνασ ἀναγνοῦσιν, πῆσαι δ᾽ τὴν τὰ ἐντεταλμένα. Θεοῖς ἀρῶμαι. εὐχόμαι ῥοῖσ θεοῖσ, μησὲν λυπρόν. ἐγγεγραμμένον ἔχειν λαβεῖν, πὶ μονὴς ἄτερ. Παυσάκρυτ᾽ ὀδύρματα. δῇ πανσάκρυτων ὀδυρμάτ᾽. ὡς δ᾽, διά τ᾽ ἔντεα ἡ μέλαινα αἷμα, φενοῦν. νουθετῶν. εἰς φόνην σὺν ἄζῃ. Τὸ σόν. δ᾽ σοὶ συμφέρον. ἢ τόσον, ἀντὶ τοῦ ὀλίγον. Πῶς ὡσὶ μὲν ῥοῖσ᾽ πλησθείς. ἦν γὰ αὐτῇ παῖς ἐξ ἡρακλέους, ὕλλος. κτήσιος. πλήνός. ὀλίτης. ἔστι δ᾽ ἡρακλεῖ ἕτερος ὕλλος ἐκ μελίτης. εἰ παῖς νέμοι τὶν᾽ ὦραν. ἥδομαι φοντίσαι. ὡς καὶ ἡσίοδος. Ωρη γὰρ τ᾽ ὀλίγη πέλετ᾽. ὀ δ᾽ νοῦσ, ἵνα μάθῃσ εἰ φόντίζει τ̃ παῖδος, ὑπὲ τοῦ δοκεῖν καλῆ πράτ]εσθαι. Αρτίπους. ὅ ἐστιν ἀρτίως ἢ ἁρμοσμένως ζῇ καιρῷ πρεύει. Καὶ ἀπεννήτων. δυσπενῶν. Ελεύθερον λόγον. ὡσ δοῦλον. ἐλευθέρῳ πρέποντα. Εἰ δ᾽ δοκεῖ μοι. εἰ προσκήκει μαθεῖν. Εξενωμένον. ἐν ξένῃ δῃ βίβοντα. Αρόθον. ἐνιαυτόν. ἄπαξ π᾽ τ̃ ἔτους ἀροῦσιν ἡ γῆ. Πᾶν ῥίνω. ἀκούσεται ῥίνω τίσ, ὅτι ἦρα κλῶσ πᾶν ἀχρὸν ὑπέμενεν, εἰ ἀληθῶς ὑπέστη δουλεύειν τῇ ὁμοφάλῃ. Αλλ᾽ ἐξαφεῖτ̃. ἀφείθη. ἀπηλλάχθη τ̃ δουλεύειν. Εὐβοΐδος χώραν. ἔνιοί φασι τ̃ Θεσσαλίας εἶναι οἰχαλίαν εὐλεῖν λέγοντες σωζομένην.

Χ ώρας πέρι. τῆς εὐβοίας. Ὥς οἱ τελευτήν. ἔλεγέ φησιν, ὅτι ἐν οἰχαλίᾳ τεθνήξο-
μαι. ἢ σωθεὶς, εὐδαιμονήσω δὲ ἐπίλοιπον χρόνον. Ἐν οὖν ῥοπῇ. ἐν κινδύνῳ καὶ ἐπὶ
ξυροῦ ἀκμῆς ἱσταμένῳ, οὐ πρεύσῃ συλλιψόμενος αὐτῷ. καὶ συναγωνιούμενος.
Η νίκ' ἢ σεσώσμεθα. τῷ πατρί. Εἰ δὲ θεσφάτων ἐγώ. εἰ δὲ τῶν ἠπιστάμην, ἢ προσηκόν-
τιν φησὶν, ὅτι ταῦτα προεῖπε, πάλαι ἂν ἐγὼ συμπρήμην αὐτῷ. Χώρει νῦν ὦ
παῖ. καὶ νῦν φησιν ὦ παῖ ἄπιθι καὶ τὴν δὲ βραδέως τὰ δέοντα πρίειν ἐπειδὰν ἀκού-
σῃ τὶς, κέρδος ἀπεφέρετο. τοῦτέ
στι, καὶ εἰ βραδέως ἤκουσας, καὶ ὠφε
λήσεις αὐδὲν πρασενόμενος, κέρ
δος σοι ἔσται. Ὃν αἰόλα νύξ. μέλαι δηϊ
να. ὡς οἱ νεώτεροι. ἢ ποικίλη, δεῖ
τὰ ἄστρα. ἢ ταχεῖα, δεῖ δὲ νυκτὶ
θοῇ πρὸς ὁμήρῳ. Τίκτει. αὐτὶ τοῦ
ἀνατέλλειν πρίει. Φλογιζόμε
νον. λάμποντα. Ἁλίον αἰτῶ.
πρακαλῶ. Τὸν ἀλκμήνας παῖ
δα. Πόθι μοι. λείπει, οἰκεῖ. δεῖ τρί
βει. Ἠπυτίους αὐλῶνας. οὐδὲ πα
ρὰ θάλατταν τόπους στενούς. ἐκ
δὲ τούτου τὰ πελαίνη φησίν. ἄρα
οὖν ἐν θαλάττῃ ἐστίν. ἢ ἀντὶ τοῦ νή
σους. αὐλὼν δὲ δὲ στενόμακρον πέ
λαγος. ἀπὸ δὲ τοῦ πελάγους, δὲ πε
ριεχόμενον ὑπ' αὐτοῦ δηλοῖ, ὅ
ἐστι, τὰς νήσους. ἢ δισσαῖσιν ἀ-
πείροισιν. ἀντὶ τοῦ, καὶ πρὸς τὰ ἑῶα
,, καὶ δυτικαί. καὶ ὅμηρος, ἠέλιος ὃς
,, πάντ' ἐφορᾷ. Ὠκρατιστεύων. ὦ
νικῶν πάντας οὐδὲ θεοὺς κατὰ δὲ
ὀπτικόν. Τὰν ἀμφινεικῆ. Δηϊάνει
ραν. λείπει ἡ δεῖα. τὴν πολυμάχη
τον Ἡρρηματικῶς. πυνθάνομαί
φησι τὴν ἀμφινεικῆ δηϊάνειραν,
μηδέποτε οὐδὲ ὀφθαλμοὺς ἀδα
κρύτους ἔχειν. ἀλλ' ἀεὶ τῷ πόθῳ
τῶν δακρύων νικωμένην, ὀδύρεσθαι.

μαντεῖα πιστὰ τῆδε τῆς χώρας πέρι;
τὰ πρῖα μῆτερ; δὲ λόγον τὴν ἀγνοῶ.
ὡς ἢ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
ἢ οὖν ἄρας ἆθλον, εἰς δὲ ὕστερον
δὲ λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν.
ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ τέκνον,
οὐκ εἶ ξυνέρξων, ἡνίκ' ἢ σεσώσμεθα,
ἢ πίπτομεν, σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος,
κείνου βίον σώσαντος. ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα;
ἀλλ' εἶμι μῆτερ. εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
βάξιν κατήδειν τῶνδε, κἂν πάλαι πρῆν,
νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος, οὐκ ἐᾷ πατρὸς
ἡμᾶς προταρβεῖν, οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.
νῦν δ' ὡς ξυνίημ', οὐδὲν ἐλλείψω, δὲ μὴ
πᾶσαν πυθέσθαι τῶν δ' ἀλήθειαν πέρι.
χώρει νῦν ὦ παῖ. τῶν τὴν ὑστέρῳ τόγ' εὖ
πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ.
χο ὃν αἰόλα νὺξ ἐν δισσαῖσιν
τίκτει, κατευνάζει τε φλογιζόμενον
ἅλιον ἅλιον αἰτῶ
τούτῳ καρύξαι δὲ Ἀλκμή-
νας, πόθι μοι πόθι μοι παῖς
ναίει πότ', ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων,
ἢ πυντίους αὐλῶνας, ἢ
δισσαῖσιν ἀπείροισι κλιθεὶς,
εἶπ' ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα,
ποθουμένα τὴν φενὶ πυνθάνομαι
τὰν ἀμφινεικῆ Δηϊάνειραν ἀεὶ,
οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν

Ο ἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν. τὴν ἀηδόνα. γράφεται ἅλιον ὄρνιν, ἤγουν, τὴν ἀλκυόνα, ἢ
τίκτει ἐν ταῖς ὑφάλοις πέτραις. εἶτα τῶν ὠῶν ἀφανιζομένων, δακρύει.

Ο ὑπὲρ τ' εὐνάζειν. δὲ πόθον τῶν δακρύων κοιμίζειν. ἀλλ' ἡττᾶσθαι καὶ ἀεὶ δακρύειν. Ἀδα-
κρύτων. πολυδακρύτων. Ἀλλ' εὔμναστον ἀνδρός. ἀλλὰ δεῖμα δὲ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς
ἀεὶ μνημονεύουσαν ἐν ταῖς ἀνάνδροις κοίταις, τρύχεσθαι κατὰ ψυχήν. Ἐνθυμίοις
εὐναῖς ταῖς μεριμνητικαῖς. ταῖς πολυφοντίστοις. Ἀνανδρώτοισι. ταῖς ἐρήμαις
τοῦ ἀνδρός. Πολλὰ γάρ. δὲ πολλὰ, πρὸς δὲ κύματα. Ὡς ἀκάμαντος ἢ νότου. ὥσ
περ δὲ ἄν τις θεωροίη κυματουμένην τὴν θάλατταν, ἢ νότου πνέοντος. ἢ βορέου. τῶν
δὲ κυμάτων τὰ μὲν ἀπιόντα. τὰ
δὲ ἐπερχόμενα, οὕτω καὶ δὲ ἡρα-
κλέα καθάπερ τι πέλαγος κα
κῶν, δὲ μέν τι πρὸν λυπεῖ, δὲ δ'
αὐξόμενον, ἀπόκειται. Καδμο
γενῆ. δὲ θηβαγενῆ ἡρακλέα. ἡσίο
,, δος, Ὀφ' ἡρακλῆος θηβαγενέος
,, κλέος εἴη. Τρέφει. αὐτὶ τοῦ ἔχει.
Αὔξει. αὐτὶ τοῦ αὔξεται. ἢ τροφῆς
καθημερινῆς καὶ αὐξήσεως, εἰσὶν
αὐτῷ οἱ πόνοι. ὅν φησι δὲ μὲν τῶν
κακῶν, ἔχει αὐτόν. δὲ δὲ, αὔξετο
κατ' αὐτοῦ. Ἄλλως. Τρέφει. ἀντὶ
τοῦ τρίβει κατὰ ἀντίφασιν. ἔχει
τὴν οὕτως. δὲ μὲν, αὐδὲν καταπ-
νεῖ πρὸν, δὲ δ' αὔξει καὶ κορυφοῦται.
ἢ ὅτι οἰκεῖον τοῦ ἥρωος δὲ τρέφει τῶν
αὔξει. ὥστε τρέφεσθαι αὐτοῦ τὴν ἀρε
τὴν δὲ τῶν πόνων. καὶ Ἰσοκράτης,
,, Οἷς ἡ τῶν τρόπων ἀρετὴ, τηλικοῦ
,, τον εὐδοξίας χαρακτῆρα τοῖς ἔρ
,, γοις ἐπέβαλε. βίου δὲ πέλαγος, δὲ χειμαζόμενον βίον. Κρήσιον. ὡς πάνυ χειμα
ζομένης τῆς πολυκρήτην θαλάσσης. Ἀμπλάκιον. ἄπταιστον. Ἀλλά τις θεῶν. θάρ
ρει φησὶν ὦ δηϊάνειρα. θεῶν γάρ τις αὐδὲν ἀναμάρτητον τῶν δίκαιον ὄντα, κωλύει
ἀπὸ τοῦ ᾅδου. ἢ ἀμπλάκητον, ἐπιτυχῇ. πρὸς δὲ μὴ ἀναπλακεῖν. οἷον, κωλύει αὐδὲν
μὴ ἐπιτυχεῖν τοῦ ᾅδου. Ὧν ἡμεμφομένα σοι. πολὺ ὧν μεμφομένη σοι ὅτι οὐ
προσηκόντως ὀδύρῃ. θεοὶ τὴν αὐδὲν σώζουσιν. Ἀδεῖα μὲν, αὐτία δ' οἴσω. ἐναντία
οἷς πολὺ τοῦ ἡρακλέους φονεῖς. πρεαιτουμένη δὲ τῷ ἀδεῖα, ὡς ἐναντία λέγου-
σα τῇ ἀνάσσῃ, ἐπάγει μὴ χρῆναι αὐτὴν ἀπεβάλλειν τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα πολὺ τοῦ
ἀνδρός. φησὶ τὴν αὐδὲν ζῆν. αὐτία δὲ, ὅτι δὲ ἐναντίας νομίζει ἡ δηϊάνειρα, ἀποθανεῖν
αὐτόν. Οὐκ ἀπετρύειν. οὐκ ἀπεγνῶναι. οὐκ ἀπεκάμνειν. οὐκ ἀποβάλλειν. οὐκ ἀποδοκι
μάζειν.

Α ναλλητα γαῖς. οὐδὲν ἄλυπα τοῖς ἀνθρώποις ὁ ῥεὶς τὰ πράγματα πεποίηκεν
" Δοιοὶ γάρ τε πίθοι. ὅιον, συμμιγνύοισιν οἱ θεοὶ τὰ πράγματα τοῖς ἀνθρώποις πά
ματι μὴ χαῖρε. μὴ σκέφοισιν ὀξέως τὰ πράγματα, ὥσπερ τὰς ἅρκτου σκοφάς.
Α ἀλλ' ἰὼ πῆμα, μὴ χαρᾷ. δῦ χαρᾷ δὲ μὴ πήμασι, πᾶσι κυκλοῦσιν οἱ θεοί. πῆμα ἦ,
αὐτὶ τοῦ πήματι κατὰ ἀπόκοπήν. Πᾶσι κυκλοῦσιν. ἀντὶ τοῦ κυκλοῦντι τὰ τῶν ἀν
θρώπων πράγματα. ἢ δὲ κυκλοῦσιν, ὡς τῶν θεῶν. Οἷον ἅρκτου σκοφάδες. τὰς

ἅρκτου σκοφὰς πηδέλαβεν, ἕως τοῦ ἐλπίδα τὰν ἀπάθειαν
φαφανῆς τέ εἰσι μὴ ἡσυχαίτε χεῖνα εἰσ'. ἀνάλγητα πού
ραν ποιοῦντι τὴν κίνησιν. καθό λ' ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς
λου δὲ ἑξύτερον ἰὰν ὁπὰ κινοῦντι, ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας.
δὲ μὲ ἰζονα κύκλον ὁδεύειν. ἀ ἀλλ' ὦ, πῆμα μὴ χλιδά,
" ραρος, Αὐτὸ μὴ κριοῖο, θοώτατά πᾶσι κυκλοῦσιν, οἷον ἅρκτου
" εἰσι κέλευθοι. Στέρεοθε, αὐτὶ τοῦ σκοφάδες κέλευθοι.
λυπεῖσθε μὴ στέρεοθε χλιδᾶς. τίνος μένει δ' οὔτ' αὐλακνὺξ
λὲ στέρεοθε, φιλονότι τοῦ χαίρειν. βροτῆσιν, οὔτε κῆρες, οὔ
Α μὴ σὲ τὰν ἄναασαν. ἄπτ(ω) σὲ τε πλοῦτος, ἀλλ' ἄφαρ
λέγω χεῖναι φονεῖν. μὴ χεισῶσ βέβακε. ὧδ' λ' ἐπέρχεται,
ἐλπίσι βόσκεσθε, ἃ οὕτως. ἃ καὶ χαίρειν τε, μὴ στέρεοθε.
σὲ βούλομαι φοντίζειν. ὅτι ξέ ἃ (ω) σὲ τὰν ἄναασαν ἐλπίσιν λέγω
πονδ' μὴ ἐκ κακῶν δῦ ἀπαθὰ λαὰν τάδ' ἀϊδὲν ἴσχειν, ἕωτε
θρώπινα. Ζῆν ἄβουλον. λύσβουλον καὶ κακόβουλον, μὴ βουλεύ τίσ ὧδε τέκνοισι Ζῆν ἄβουλον εἶσεν;
σαι δ' ὅ τι μὴ ὀμῶν τοῖς ἰδίοισι παισὶ δ' συμ πεπυσμένη μὲν ὡς ἀπεικάσαι πάρει
φέρον. διὸ μηδὲν φαῦλ' ποθὲ ἡ πάθημα ῥυμόν. ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ,
ρακλέοις ἐλπίζε. οὐ πεπορᾶ δ' μή τ' ἐκμαθοῖς πεῦσα, νῦν δ' ἄπειρος εἶ.
ἑαυτὸ παιδὸς ὀζεύσ. Πεπυσ δ' ἦ νεάζον, ἐν τοιοῖσδε βόσκετ(ι)
μένη. ἐξ ἀκοῆς ἐλήλυθας, τῶν ἐ χώροισιν αὐτ', κοὐ νιν οὐ θάλπει θεοῦ,
μῶν ἀθομένη κακῶν. Τὸ δὲ νεά οὐδ' ὁμέρος, οὐδὲ πνεύματ' οὐδὲν κλονεῖ,
ζον. ἡ δὲ νέα ἡλικία, ἐν οἷς τόποις ἀλλ' ἥδονᾶς ἄμοχθον ἄζηρεν βίον

δ' ἀμεριμνίας βόσκεται. Χώροισιν αὐτ'. δ' αὐτ' τινὲς φιλοῦσι, καὶ ῥοοῦσιν αὐ
τόθι. ἔνιοι δὲ σασύνοισιν αὐτὶ τοῦ ἑαυτοῦ. οἷς ἰδίοισιν ἑαυτοῦ τόποις, ἀμερί
μνως βόσκεται δ' νεάζον. ἢ οὔτε καύμασι φθείρεται, οὔτε ὄμβροις, οὔτε ἀνέμων
σφοδρότητι. Οὐ θάλπος θεοῦ. ἀντὶ τοῦ ὑπεμία μεταβολή. Ἀλλ' ἥδονᾶς. ἀλλὰ
τᾶς ἥδονᾶς εἰσ' ὕφοσ δ' ὑμίασ ἀϊρεῖ. ἕως ἂς γαμηθῇ. οὐδὲν φησὶ ταράττειν
νέαν ἡλικίαν. ἀλλ' ὡς τεῖχος ἀῤῥᾳξ ἐσ' οὐ φθείρεται ὑπὸ ὄμβρου, οὕτως οὐδ' ἡ νεότης
ἐσ' ἀμεριμνίας τ' ἐν ᾧ βίῳ κακῶν. νέα τ' φονῖσι, οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.
Β σ' τοῦθ' ἕως ἂς σ'. τηνικαῦτα ἐπεισ' ἂν γαμηθεῖσα ἂς, εἰς τὰ καθ' ἑαυτὴν ἀποβλέ
πουσα

πουσα. ἐξω τ' ἀμεριμνίας εἰσ' φοντίσασ εἰσῆλθεν. οἰκτείρει τὰ κατ'
ἐμέ. Τὴν αὐτ'. δ' αὐτ' ὡς πρὸς δ' νέον ἀπ' ἐσ' ὠκε. Πάθη μὲν δὴ λή. τὰ μὲν ἄλ
λα πάθη τ' ἡρακλέους, πολλάκισ ἀπωδύραμην. ἓν δ' εἰπεῖν νῦν βούλομαι, ὅιον
οὐκ εἰρηκά πω. Ὅλον ἦμος ὅν πρὸ πολλοῦ χρόνου χρησμὸς ἦν ἀνῳδὸς σεσωμέ
νος. Νῦν δ' ὡς ἐτ' οὐκ ὤν. ἀεὶ μὲν ἐξέπει ὡσ' ὠδὶ ὁμολογουμένῳ κατοδύρομαι. νῦν
δὲ, ὡς τεθνηξόμενος ἐνετείλατό
μοι, ἵνα πρόνοιαν ἄλλο αὐθρόοσ
ἐμαυτῷ ποιήσωμαι. εἶπε δὲ μὴ πε
ρὶ τ' ἑκάστου τῶν τέκνων μεῖζόσ.
ἔσ' τοῦθ', ἕωσ' τισ αὐτὶ τοῦ θνήσκοντοσ ὠὴ Χρῇ ἦ μ' ἐλέσθαι κτῆσιν. ἔλεγε πρό
κλῆρῳ, λάβητ' ἐν νυκτὶ φοντίσων μέροσ, σ' κεῖν' ἐμὲ λαβεῖν τὴν πεῖκα,
ἤ τοι πρὸς ἀνδρὸσ ἢ τέκνων φοβουμένη. μὴ τὰ δ' ὦρα ἀ ὑπὲρ τ' λέχουσ ἐ
τότ' ἄν τισ εἰσίδοιτο τὴν αὐτ' σκοπὸν κτησάμην. Ἀλλοσ. Χρῇ ἦ μ' ἐ
πρᾶξιν, κακοῖσιν ὅισ' ἐγὼ βαρύνομαι. λέσθαι κτῆσιν. ἤγουν, πρόνοιαν
πάθη μὲν δὴ σ' πόλλ' ἔγρυ' ἐκλαυσάμην. θοῦ δ' ἦ σ' ἐμαυτεύσ. ὡς ἀπ' οὐθείασ δὴ ἦ
ἓν δ' ὅιον οὔπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξερῶ. σωσόν. ὅμηρος δὴ σωσώνην εἶπεν.
ὅλον δὴ ἦμος τὴν τελουτάαν ἄναξ εἰσ' δὲ καὶ σωσὼν ἐκ
ὡρμᾶτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆσ, τότ' ἐν δ' ὁμοισ πλαισθεὶσ πολλῶν. ἄλλοσ. Χρῇ ἦ μ'
λείπει παλαιὰν πέλαρν ἐγγεγραμμένην ἐλέσθαι κτῆσιν. ἤγουν, πρόνοιαν
ξυμφήμαθ', ἅμοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτὲ ἐμαυτῷ ποιήσασθαι. ἄλλοσ. Χρῇ
πολλοὶσ ἀγῶνασ ἐξιὼν, οὔπω φαλσκα. ἦ μ' ἐλέσθαι κτῆσιν. εἶπε δ' ἦν τέκνοισ
ἀλλ' ὥσ ὅισ φράσων εἶπε, κοὐθανοῦμαι μοίραν παῖδασ γῆσ ναιεσθ' ἐν μείνειν,
νῦν πλ' ὡς ἐτ' οὐκ ὤν, εἶπε μὲν λέχουσ ἄπ χρόνον πρὸ τάξασ ὡς βίμνηνον. ἦ νίκ' ἂν
χρῇ ἦ μ' ἐλέσθαι κτῆσιν. εἶπε δ' ἦν τέκνοισ χώρασ ἀπ' ἰὴ, κἀνιαύσῃ βεβὼσ,
μοίραν παῖδασ γῆσ ναιεσθ' ἐν μείνειν, τότ' ἦ θανεῖν χρεῖ', ἢ σφε θῇ δὲ θῇ χρόνῳ,
χρόνον προτάξασ ὡς βίμνηνον. ἦ νίκ' ἂν ἦ τ' θ' ὑπεκθραμόντα τ' χρόνου τέλος,
χώρασ ἀπ' ἰὴ, κἀνιαύσῃ βεβὼσ, πολοιτ' ἂν ἦδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ.
τότ' ἦ θανεῖν χρεῖ', ἢ σφε θῇ δὲ θῇ χρόνῳ, Ταῦτ' ἔφαζε πρὸσ θεῶν εἰμ' ὠμεν' ἀ
ἦ τ' θ' ὑπεκθραμόντα τ' χρόνου τέλος, τῶν Ἡρακλείων ἐκτελουτάαν πόνων.
πολοιτ' ἂν ἦδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ. ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν ἀνδ' ὦσ' ποτ' ὦτε
Ταῦτ' ἔφαζε πρὸσ θεῶν εἰμ' ὠμεν' ἀ Δωδῶνι, ναιῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.
τῶν Ἡρακλείων ἐκτελουτάαν πόνων.
ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν ἀνδ' ὦσ' ποτ' ὦτε
Δωδῶνι, ναιῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.

σι θεσπίζειν. οἱ δ' οὕτω. τὰς ἱερείας γραίας οὔσας, ἢ τ' θὺ σφέρεντας οἱ μολοσσοὶ πε
» λειοὺς ὀνομάζουσιν. ἡρόδοτος δ' ἐν δευτέρᾳ φησί. Πελάδας δέ μοι δοκέουσι κεκλῆσθαι
» πρὸς δωδωναίων αἱ γυναῖκες. διότι βάρβαροι οὗτοι, ἐδόκουν ὁμοίᾳ ὄρνισι φθέγεσθαι.
» μετὰ δὲ χρόνον, δοκοῦσιν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθέγξασθαι, ἐπεὶ πε ἐκθεῖεν ἀγυιαῖον κάν.
θύριπίδης δὲ εἰς πρωτέαν φησὶν αὐλάς. οἱ δ', δύο. ἢ τὴν μὲν, εἰς λιβύην ἀφικέσθαι θεῖ
σαν, εἰς δ' τὸ ἄμμωνος χρηστήριον. τὴν δὲ εἰς πελοπόννησον, ὡς ἢ Πίνδαρος φασίν.

Κ αἱ τῶνδε ναμέρτεια. καὶ τῶν εἰρημένων ὑπὸ ἡρακλέους, ἀλήθεια νῦν ἀποβαίνει, ἐν τῷδε πρόντι χρόνῳ, ὥστε ὁ πότερον πραχθῆναι. εἴ με χρὴ μένειν. ἀντὶ τοῦ ζῆν. Πρὸς χαρὰν λόγον. πρὸς ἡδονήν. πρὸς χαίρειν ἀπαγγελοῦντα λόγον ἡδονὴν δηλόντα ἐκ τοῦ στεφάνου δὲ στοχάζεται, ὅτι μέλλει χρηστὰ ἀπαγγέλλειν. Ταῦτ' ἐς δόμους. ἀντὶ τοῦ ταχέως. εὐθέως. Εν βουθερεῖ λειμῶνι. μέγα θέρος ἔχοντι. ὅ ἐστι, λήϊον. δὲ καὶ βοῦ, ἐστὶ τὰ τικόν. ἢ τῷδε σφόδρα βαλλομένῳ καὶ καταθερομένῳ. ἤγουν, θερμαινομένῳ ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ἄλλως. Βουθερεῖ ἢ ὄνομα τοῦ λειμῶνος, ἢ πολυθερεῖ. δὲ καὶ βοῦ, ἰσθῖ τὰ τικόν ἐστιν. ὅ ἐστι πολλάκις θερίζομένῳ. ἵν' εἴ ἢ πολυφόρῳ. ἢ ὑπὸ βοῶν θερίζομένῳ τοῖς ὀδοῦσι. γουτέστι, βοῦς τρέφοντι. Πρὸς χαρὰν. πρὸς ἡδονήν. Αὐδὲς δὲ πῶς ἄπεστιν. εἰ εὐτυχεῖ ὁ ἡρακλῆς, πῶς ἄπεστιν ὁ λίχας καὶ οὐκ ἦλθε ταχέως ἀπαγγέλλων.

Ο ὐκ εὐμαρείᾳ, οὐ ῥαστώνῃ. καταφονήσει σοῦ ἄπεστιν, ἀλλὰ κρινόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν. δὲ δὲ οὐ πολλὴ αὐτὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγη. οἱ δὲ, οὕτως. Οὐκ εὐμαρείᾳ. οὐκ εὐχερείᾳ, αὐτὶ τοῦ οὐκ ἔστιν αὐτῷδε εὐχερὲς πραγενέσθαι. Μηλιεὺς ἅπας λεώς. μηλιεῖς. ἔθνος θετταλικὸν πλησίον τραχῖνος. μηλία δὲ ἡ πόλις καλεῖται. Τὸ δὲ πεθοῦν. δὲ πεθούμενον. Οὐχ ἑκών. ἑκοῦσι δέ. γοῖς μηλιεῦσιν αὐδὲς ὁ λίχας σύνεστιν οὐχ ἑκών. βούλεται δὲ αὐτῶν ἀποστάς, ἐλθεῖν πρὸς σέ. Ὠζεῦ δὲν οἴτης ἄγομαι. δὲν ἀπόρθητον. συμβαλόντες δὲ οἱ δυσμενεῖς δῃοῦσι τὰ χωρία. ἄμεινον δὲ δὲν ἀφιερωμένον θεοῖς καὶ ἀπεώρηγον. ὃν οὐδὲ βοτὰ καταβόσκετι. τὰ δὲ γοιαῦτα χωρία, ὀργάδας ἐκάλουν.

καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
τοῦ νῦν πρόντος, ὡς τελεσθῆναι χρεών.
ὡς θ' ἡδέως εὔδουσαν, ἐκπηδᾷν ἐμὲ
φόβῳ φίλαι τῷ βοῦσαν, εἴ με χρὴ μένειν,
πάντων ἀρίστου φωδὲς ἐστερημένην.
χο εὐφημίαν νῦν ἴσχ'. ἐπεὶ καταστεφῆ
στείχοντ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.
ἄγ δέσποινα Δηϊάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων,
ὄκνου σε λύσω. δὲν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
καὶ ζῶντ' ἐπίστω, τὸν κρατοῦντα, κἀκ μάχης
ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.
δηϊ τίν' εἶπας ὦ γεραιὲ τόνδε μοι λόγον;
ἄγ τάχ' ἐς δόμους σοὺς δὲν πολύζηλον πόσιν
ἥξειν φανέντα σὺν κραίτει νικηφόρῳ.
δηϊ καὶ τοῦτο δ' ἀστῶν, ἢ ξένων μαθὼν λέγεις;
ἄγ ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρόσπολος θροεῖ
Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα. τοῦ δ' ἐγὼ κλύων,
ἀπῆξ' ὅπως γοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε,
πρὸς σοῦ τι κερδάνα μι καὶ κτώμην χάριν.
δηϊ αὐδὲς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἴ περ εὐτυχεῖ;
ἄγ οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ γύναι.
κύκλῳ γὰρ αὐδὲν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς
κρίνει πραστάς. οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω.
,, Τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων,
,, Οὐκ ἂν μεθεῖτο πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἑκών, ἑκοῦσι δὲ
ξύνεστιν. ὄψει δ' αὐδὲν αὐτίκ' ἐμφανῆ.
δηϊ ὦ Ζεῦ δὲν Οἴτης ἄγομον ὃς λειμῶν' ἔχεις,
ἔδωκας ἡμῖν, ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαρὰν.

φωνήσατ' ὦ

Φ ωνήσατ' ὦ γυναῖκες. αὐτὶ τοῦ ὀλολύξατε, καὶ βοήσατε. χάριν ὁμολογοῦσαι γοῖς θεοῖς. Ὀμμ' ἐμοὶ φήμης. ὄμμα φήμης φησὶν αὐδὲν δὲν φανερῶς ἀπαγγείλαντα. ἢ δὲ ἀπὸ τῆς φήμης φῶς. Ἀναχόν. ἀναφανέν. ἀνατείλαν. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἡλίου.

Ε φεστίοις ἀλαλαγαῖς. ταῖς δὲ τῶν θυσιῶν εὐχαῖς. αὐτὶ τοῦ ὁ πᾶς οἶκος ἡρακλέους, θυσίας καὶ εὐχὰς ποιείτω. Ὁ μελλόνυμφος. εἴ τις μελλόνυμφός ἐστιν. εἴτε γεγαμηκὼς, ἡκέτω. κοινὴ δὲ πάντων ἐστὶν εὐχή. ἡκέτω δὲ πᾶσα κλαγγὴ ἀρσένων τε καὶ θηλειῶν. καὶ κοινὴν εὐχὴν ποιησάτω.

Ε ν δὲ κοινός. δὲ κοινὸς ἀττικόν. ὡς κλυδὲς ἱπποδάμεια. Ἀνάγετ' ὦ πρόθενοι. ἀνυμνεῖτε πάντες καὶ πᾶσαι δὲν σωτῆρα καὶ παιᾶνα ἀπόλλωνα. Βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον. ἀνυμνεῖτε τὸν τιμάτε, τὴν ἅμα τῷδε ἀπόλλωνι σπαρεῖσαν. τὴν ἐν ὀρτυγίᾳ τιμωμένην. Ἀμφίπυρον. πρὸς ὅσον ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δαδουχεῖ, ἡ αὐτὴ οὖσα τῇ ἑκάτῃ. νύμφας δέ φησι, τὰς ὀρεστιάδας. πρὸς ὅσον ἐν γοῖς ὄρεσι διατρίβει ἡ ἄρτεμις. Ἀείρομ' οὐδ' ἀπώσομαι. μετεωρίζομαι ἐν τῷδε χορεύειν εἰς δὲν ἀέρα. τὸν ἄνω αἴρομαι. δὲ δὲ μελιδάριον, οὐκ ἔστι στάσιμον, ἀλλ' ὑπὸ τῷδε ἡδονῆς ὀρχοῦντι. Τὸν αὐλὸν ὦ τύραννε ὦ αὐλέ. ὦ ἡρακλεῖς. ἢ ὦ διόνυσε. Ἄλλως. ὦ αὐλὲ τῆς ἐμῆς φενὸς τύραννε. ἐρεθίζει δὲ ὁ αὐλὸς τὰς πρόθενους πρὸς τὴν χορείαν. αὐτὶ τοῦ ὦ κρατῶν τῆς ἐμῆς φενός. ἐν δὲ τῷδε ταῦτα λέγειν, ὀρχοῦντι ὑπὸ χαρᾶς. Ἀναταράσσει εὐοῖμ' ὁ κισσός. εἰς βακχικὴν ἅμιλλαν γουτέστι χορείαν, πρόρμᾷ με ὁ κισσός. δὲ δὲ ὑπεστρέφων, αὐτὶ τοῦ ἀπὸ λύπης εἰς ἡδονὴν μετάγων, ἢ ὑπεβάλλων. Ἀντίπρωρα. ἐναντία. ἀντικείμενα τοῖς προτέροις κακοῖς ἀγαθά. ἢ ἀντιπρόσωπα. ὑπ' ὄψιν ὁρώμενα. ὑποδεικνύουσι δὲ δὲν λίχαν ἐρχόμενον.

φωνήσατ' ὦ γυναῖκες, αἵτ' εἴσω στέγης
αἵτ' ἐκδὲς αὐλῆς, ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ
φήμης ἀναχὸν τῆδε νῦν κατηπύμθια.
χο ἀνολολύξετε δόμοις ἐφεστίοις
ἀλαλαῖς ὁ μελλόνυμφος. ἐν δὲ κοι-
νὸς ἀρσένων ἴτω
κλαγγά. δὲν εὐφαρέτραν
Ἀπόλλωνα προστάταν,
ὁμοῦ δὲ παιᾶνα παιᾶνα
ἀνάγετ' ὦ πρόθενοι,
βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον
Ἄρτεμιν ὀρτυγίαν,
ἐλαφοβόλον ἀμφίπυρον,
γείτονάς τε νύμφας.
ἀείρομ' οὐδ' ἀπώσομαι
δὲν αὐλόν. ὦ τύραννε τὰς ἐμᾶς φενός.
ἰδοὺμ' ἀναταράσσει
εὐοῖμ' ὁ κισσὸς, ἄρτι βακχείαν
ὑπεστρέφων ἅμιλλαν.
ἰὼ ἰὼ παιάν.
ἴδε ἴδ' ὦ φίλα
γύναι. τάδ' αὐτίπρωρα δή σοι βλέπειν
πάρεστ' ἐν ἀγῇ.
δηϊ ὁρῶ φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος
φουρὰ πρῆλθε, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον.
χαίρειν δὲ δὲν κήρυκα προὐννέπω χρόνῳ

Χ ρτόν, ἄξιον χρῆς. κατ' ἔργου κτῆσιν. κατὰ τὴν ἀπὸ γ ἐλίαν. κατὰ τὴν τοῦ
ἔργου πρᾶξιν. τοτέσιν, ἀξίως τοῦ ἡρακλέους ἀρετῆ προσφωνούμθα. ἀντὶ τοῦ οἵ-
ων ἔδει τυχεῖν προσφωνημάτων τοὺς τοιαῦτα κατεργασμένους, ἐτύχομεν. Γῆς
παρῶσας. ἀντὶ τῆς ἑλλάδος. ἀργείος γὰρ ὁ ἡρακλῆς. Τέλη τ' ἐγκρῖνα. τέλη, θυ-
σίας. ἐγκρῖνα δέ, θυμιάματα τὰ ἀπ' ἀνθῶν, ἢ καρπῶν. Κηναίῳ δηΐ κήναιον δῦ-
σοίας ἀκρωτήριον. ἀπὸ κηναίου τοῦ δυσφορίωνος. ἢ τοῦ ἐλεφόρου. Εὐκταῖα φαίνων
ἢ 'π' μαντείας τινός. πότερον
αὐδῆς φθεγξάμενος ὑπὸ χρό
νου δὴ τῆ νίκη ταῦτα πρᾶξεν, ἢ ἀ-
πὸ μαντείας θεοῦ τινος κελεύ-
σαντος. Εὐκταῖα, ὅθ' ἥρει. κατ'
εὐχὴν φησὶν αὐτὸ τελεσθῆναι τὰς θυ
σίας. ὅτε πὲ ἐκράτησεν οἰχαλί-
ας, εὐχαριστηρίους τὰς θυσίας
προσήγαγε. Τοῦ πατρὸς εἰσίν. αὐ
τὶ τοῦ τίνος ἀπλῶς τό. Οἰκ ξοᾶ
γάρ. εὐπενεῖς δὲ δοκοῦσιν εἶναι, εἰ μὴ
ἄρα μεσφάλασιν αἱ κατ' αὐ
τὰς συμφοραὶ, ῥυτέσιν, εἰ μὴ
ἄρα δὴ τὴν τύχην ὑπελύσαντο
οἴκτρον. Ταύτας ἐκεῖνος. ἵνα τὰς
μὴ αὐδῆσ' ἔχῃ. τὰς δ' αἰνιεχώσῃ
ρῖς θεοῖς. Η κἀπὶ ταύτῃ ἆρ' ἦν
δὴν πλὴν ἄτην καὶ ἀναριθμον μί
χρόνῳ τ' ἡμερῶν ἐν τῇ οἰχαλίᾳ
πέρσεν. Ασκοπον. πλύν. ὃν δηΐ
οὐκ ἄντις ἰδὼν λογίσαιτο. κατα
μάθοι, δὴ δὴν χρόνον. Ανάριθμον.
ἀντὶ τοῦ ἀνάριθμητον. Τοῦ λόγου
δ' οὐ χρὴ φθόνον. μέμφειν. οὐ χρὴ
φησι μέμφεσθαι οἷς ἂν πράξῃ ὁ
ζεύς. ἰσόψηφον δὲ λογισμῷ πάντα
πράττει. ἢ θέλει. ἢ οὕτως. οὐ χρὴ
πρᾶττειν λέγειν τὰ πρὸς τοῦ
θεοὺς γινόμενα, κἂν ᾖ χαλεπά.
Ε ναιδὴν. ὁ ἡρόδοτος ξύαι ἔτη λέγει
δὴν ἐναιδὴν. Τὸν ἀγχίσπαρτον.
δὴν ἄπιον. ἢ σχεδὸν αὐδὴν πλήσαντα δὴ πάθους. λέγει ἢ δὴν εὔρυτον. Δουλώσειν

πρὸς φανέντα χρῆν, εἶτα μὴ φέρει.
λί ἀλλ' εὖ μοι εἰπέ. εὖ δὲ προσφωνούμθα
γύναι κατ' ἔργου κτῆσιν. Ανδρα τ' καλῶς
„ πράσαντ', αὐχῶ κἀγὼ κερδαίνειν ἔπη.
δηΐ ὦ φίλα τ' ἀνδρὸς, πρῶθ', ἃ πρῶτα βούλομαι
μαθεῖν, εἰ ζῶν θ' Ηρακλέα προσδέξομαι.
λί ἔσφηγέ μ' ἆρα σφ' ἔλειπεν ἰσχύοντα τε,
ὡς ζῶντα, μὴ θάλοντα, κοὐ νόσῳ ξαρύν.
δηΐ πρὸς γῆς πάρος, εἴτε βάρβαρ; λέγε.
λί ἀκτή τις ἐς εὐβοίας, ἔνθ' ὁρίζεται
βωμοὺς, τελῶν ἔγκρῖνα Διΐ.
δηΐ εὐκταῖα φαίνων, ἢ 'π' μαντείας τινός;
λί εὐκταῖ', ὅθ' ἥρει τῶν δ' αὐάσσων δορὶ
χώραν ζωακῶν, ὧν ὁρᾷς ἐν ὄμμασιν.
δηΐ αὐτῇ δὲ πρὸς θεῶν τ', πτ' εἰσί; ἢ τίνες;
οἰκῶσι δῆτα, εἰ μὴ ξυμφορὰ κλέπτουσί με.
ταύτας ἐκεῖνος εὐρύπυλ πέρσας πόλιν,
ἐξείλεθ' αὑτῷ κτῆμα, ἢ θεοῖς κεῖνον.
δηΐ κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει δὴν ἄσκοπον
χρόνον ἐξεῶς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;
οὔκ, ἀλλὰ δὴν μὲν πλεῖστον ἐν λυδῆς χρόνῳ
κατέσχεθ', ὡς φησ' αὐδῆς, οὐκ ἐλεύθερος,
ἀλλ' ἐμπλεκθείς. τὸ λάπυδ' οὐ χρὴ φθόνον
γύναι προσεῖναι, Ζεὺς ὅτῳ πράκτωρ φανῇ.
κεῖνος ἢ πραθεὶς Ομφάλῃ τῇ βαρβάρῳ,
ἐνιαυδὴν ἐξέπλησεν, ὡς αὐδῆς λέγει.
χοὕτως ἐλήχθη δῆτ' ῥυσθεὶς λαβεῖν,
ὥσθ' ὅρκον αὐθις προσβαλὼν ἀνώμοσεν,
ἢ μὴν δὴν ἀγχίσπαρτ' ἐκ τῆς τ' πάθους,
ξὺν παιδὶ μὴ γυναικὶ δουλώσειν ἔτη.

ἔτη. πλεονάζει δὲ ἔτη. Αλλ' ὅθ' ἁγνὸς ἦν. ὅτε ἁγνίσθη ἀπὸ τοῦ φόνου. ὅ ἐστιν, ὅτε ἐκλύ
θη τὴν ὑπὲρ τοῦ φόνου δουλείαν. Σφαδὴν λαβὼν ἐπακτόν. ἦλθεν, συμμαχικὸν,
οὐκ ἰδιον. Εφέσιον ξένον. Φίλον. Εκπεπόρθηται. σφοδρῶς ὑβρισται. ἢ εἰς τὴν παιδικὴ
νίαν τοῦ ἀπὸ μεγάρας τέκνων, ἢ ὅτι πρὸς αὐτοὺς πρώην ὡμίλησε χωλαίνειν, ὡς ἀπὸ σώ
ρου. Αταρβῆ φενί. ἀπηνῆ καὶ σκληρᾷ γνώμῃ. Λέγων, χεροῖν μὲν. λέγων αὐδὴν ἢ τῖ
θησι τοῦτ' αὐτὸ τέκνων, εἰ μὴ ἄφυκτα θέλοι ἐχθ. Τῶν ὧν τέκνων λίποι. τοῦ ἰολῆς. οὐ μὴ
λαζόνευσε μόνον τοῦτο τοῦ παίδων
κοὐχ ἥλίωσε τοῦ πρός. ἀλλ' ὅθ' ἁγνὸς ἦν,
ἡρακλῆν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
τὴν Εὐρυτείαν. τόνδε μὲν μετάπτιον
μόνου βροτῶν ἔφασκε δ' εἶναι πάθους.
ὃς αὐδὴν ἐλθόντ' ἐς ὁμοίους ἐφέσιον,
ξένον παλαιὸν ὄντα, πρὸς μὲν λόγοις
ἐπεξέρθησε, πρὸς δ' ἀτᾶρᾷ φενὶ
λέγων, χεροῖν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων θέλοι,
τῶν ὧν τέκνων λείποι πρὸς τόξα κείσιν.
Φύγει δὲ δοῦλος αὐδρὸς ὡς ἐλευθέρᾳ
ῥᾳδίοις. σεῖ πνοισ δ' νικᾶν οἰνωμένος,
ἐρρῖψεν ἐκδὺς αὐδὴν, ὧν ἔχων χόλον.
ὡς ἵκετ' αὐθις Ιολης Τιρυνθίαν
πρὸς κλιτὺν, ἵππους νομάσας ἐξιχνοσκοπῶν
τόθ' ἅλλοσ' αὐδὴν ὄμμα, θατέρᾳ δὲ νοῦν
ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἧκε πυργώδους πλακός.
ἔργου δ' ἑκατὸν δὲ μηνίσας ἄναξ
ὁ τ' ἀπάντων Ζεὺς πατὴρ ὁλύμπιος,
πρατόν νιν ἐξέπεμψεν οὐδ' ἡνέσχετο,
ὅθ' οὕνεκ' αὐδὴν μοῦνον ἀνθρώπων πλέω
ἔκτεινεν. εἰ πὲ ἐμφανῶς ἠμύναρ,
Ζεύς τ' ἂν σωέσθην ξὺν πλίκῃ χειρουμένῳ.
„ Υβριν δὲ οὐ σέργουσιν οὐδὲ σαίμονες.
κεῖνοι δ' ὑπερχιλιῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς,
ἀνδρὶ μὲν ἄδυ πάντες εἰσ' οἰκήτορες.
πόλις ἢ δ' οὐλομένα δ' ἄπεστ' εἰσορᾶς,
καπὶ τοῦ φόνου. Οὐδ' ἡνέσχετο. οὐχ ὑπεμείνεν ἀπὸ τῆς μιαιφονίαν. ὅτι τὰς ἄλ
λας αὐτοῦ στενὰς πράξεις δὴ ταύτης κατήχθην. Υβριν γὰρ οὐ σέργουσιν. τὴν
ἀδικίαν. οἷον οὐδ' ἀυδὴ δ' θεῖον ὑβριζόμενον καρτερεῖ. ὃ λίαν ἐστὶν ἀνεκτότατον.
Κ εῖνοι δ' ὑπερχιλιῶντες. οἱ παῖδες τοῦ βύρτου ὑπερηφάνως λοιδορησάμενοι τοῦ ἡ-
ρακλεῖ αὐηρέθησαν, ὑπερενδυφήσαντες τῇ καθ' ἡρακλέους λοιδορίᾳ.

Α ζηλον. κακοδαίμονα, ὃν οὐκ ἄν
,, τις ζηλώσειεν. ὅμως δ' Αμέ γαρ
,, τε συβώτα. Αὐδᾶν δ' ἐκεῖνον. ὃ
ἐξῆς, αὐδᾶν φόνῳ ἥξοντα. τοτέσι
προσδόκα ὅταν δὴ θυσίας
καθάρῃ αὐδᾶν ἀπὸ φόνου. Εφεῖ
ρ. ἐνετείλατο. Νῦν σοι τέρψις.
ἀντὶ τοῦ, ἐν τούτῳ γὰρ χρόνῳ κα
θὸν ἀπαγγέλλει τὰ χρησά.
μὴ κατὰ δῆριν δ' ἐν δόμοις. Ομως δὴ
δ' ἐνεστι. γνωμολογεῖ· ὁρῶσα τὰς
ἀχμαλώτους, μὴ δῆτα τοὺς ἄν-
δρας εὐφρόνους ὅταν καλῶς πράσ
σῃ τίσ' ἐλπίζειν κακά. Ωξεῦξο
παῖε. ἀπροπικέ. ἀλεξίκακε.
ἱκετεύω δέ σε μὴ παθεῖν πρᾶγμά
σα τῶσ' αἰχμαλώτοισι τὰ τέκ
να αὐτῶν. Τῆς δ' ἔπειτα ζώσης. δεικτι
κῶς. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. ὁ δὲ νοῦς. εἰ μὴ
μέλλοις πρᾶξαι κατὰ τὴν ἐμὴν
παίδων, δῆτα ἐμοῦ ζώσης ἀναβα
λοῦ. Αναν δρος, ἢ τεκοῦσα. τέκ
να ἔχουσα. ὅπερ καλλίμαχος φη
σὶ, παιδοῦσα. Πρὸς μὲν τὴν φύ
σιν. ὅταν μὲν ἐκ τῆς ἡλικίας τῆς
φύσεως τὰ σωμάτων συχάζωσι,
ἄπειρος εἶ τῆς ἐκ τοῦ γάμου προσπι
πτουσῶν. ἔοικας δ' ὅμως τίσι δε
δυπενῆς. Γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ
ἐνυπάρχοις. οὐκ ἐν ἰδίαις ἀπορρήτοις
νοσῶν ἢ βουλεύσει τεταιμένη, ἀλλ' ἐ
λάλλον ὅπου χρεία ἐν
βουλείᾳ. Τῶν ξενεμπόρων. τῶν ξυ
ναχμαλωτίσων. δ' δὲ ἔχεισ' ἐ
ἀντὶ τοῦ ἔγνως. Ηνυσεν· ἀτ[τ]ικῶς
ἀντὶ τοῦ ἤνυσεν. Οὐδ' ἀνιστόρων μα λί
κρῶν. ἐπὶ πολὺ πραγμόνων, δουλεραζόμην. μακρὰν δὲ ὃ πολύ. καλῶς δὲ ὁ λί
χας ὡς δ' ὕπτιον οὐδὲ γένος αὐτῷ ὡμολόησεν εἰδέναι.

ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑροῦσα βίον,
χωροῦσι πρὸσ σέ. ταῦτα γὰρ τόσος τεσὸς
ἐφεῖτ'. ἐγὼ δ' ὃ πρὸς ὧν κείνῳ, τελῶ.
αὐδᾶν δ' ἐκεῖνον εὖτ' ἂν ἀγνὰ θύματα
ῥέξῃ παρῴῳ Ζηνὶ τ' ἀλώσιος,
φόνα νιν ὡσ ἥξοντα. δῆτα γὰρ λόγου
πολλοῦ καλῶς λεχθέντος, ἤδιστον κλύειν.
ἄναασα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ.
τῶν μὲν, πόνων. τῶ δὲ, πεπυσμένη λόγῳ.
ὡσ δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἂν ἀνδρὸς δύστυχῆ
κλύουσα πρᾶξιν τήνδε παγκλίκῳ φρενί.
πολλὰ δ' ἀνάγκη τῆδε δῆτα συνφέρειν.
ὅμως δ' ἔνεστι ῥῖσαι εὖ σκοπουμένοις,
ταρβεῖν δὲν εὖ πράσοντα μὴ σφαλῆ πτε.
ἐμοὶ δ' οἰκτρὸς δεινὸς εἰσέβη φίλαι
τοῦτ' ἀσ ὁρῶσα δυσότμοισιν ἐξένοις
χώρας ἀοίκοις ἀπαράρας τ' ἀλωμένας.
αἳ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσαι
ἀνδρῶν. τανῦν δὲ δοῦλον ἵεχασιν βίον.
ὦ Ζεῦ πρόπαιε, μή ποτ' εἰσίδοιμί σε
πρὸσ δυμὸν οὕτω ὥστε μα χωρὶς ὄντα τέκνων,
μή δ' εἶπ' ἀράσεις, τὰ δὲ πρὸ ζώσης ἔπι.
οὕτως ἐγὼ δὲ δικαίως τάσδ' ὁρωμένη.
ὦ δυσάλαινα, τίς ποτ' εἶ νεανίσων
ἀνανδρος, ἢ τεκοῦσα; πρὸς μὲν τὴν φύσιν,
πάντων ἄπειρος τῶνδε. πεννᾶσα δέ τις.
λίχα, τίνος πότ' ὄντ' ἐν ξένης βροτῶν;
τίς ἢ τεκοῦσα; τίσ δ' ὀ φιτύσασ πατήρ;
ἔξειπ'. ἐπεὶ νιν τῶνδε πλεῖστον ὠκίσα,
βλέπουσ', ὅσωπερ μὴ φονεῖν οἶδεν μόνη.
τί δ' οἶδ' ἐγώ; τί δ' ἄν με μὴ κρίνοις; ἴσασ
γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑσχρισ.
μὴ τῶν τύραννων εὑρύτα πορᾶς ἦν;
οὐκ οἶδα. μὴ δῆτ' οὐδ' ἀνισόρων μακράν.
οὐδ' ὄνομα πρόσ του τῶν ξυνεμπόρων ἔχει;
ἤκιστα, σιγῇ γοῦν ἐρᾷ γνῶναι τόδε.

Ε κἀμοῦ. ἀπ' ἀμοῦ μὴ ὡς ἀφ' ἡμῶν ἀναμαζομένη. συμφορὰ γάρ ὅτι δ' μὴ μεγώ
σκεθάσε ἔπι τυγχάνεις. δῆτα λέγουσιν ὡς μέλλοι αὐτῇ σεξις χρήσαθαι εί
γοιν τὰ κατ' αὐτήν. Οὔτ' ἄρα τό γε πρόσθεν. ἐὰν αὐδυμένη σε φθέξηται κατ'
οὐδὲν ἄρα ἐξ ἴσου δὴ πρόσθεν χρόνῳ προκομίσειεν αὐτὴν ἡλωτίαν. δὲν δὲ πρὸ
τοῦ χρόνου ἐσώπα. μὴ οὐδὲν πρὸσ ἐμὲ τοῦτ καθ' ἑαυτὴν ἐφημοσίδυσεν, οὐ τεμικρὸν
οὐδὲ μέπα παντελῶς. Αλλως. Οὐ τ' ἄρα τόπε. ὡς οὐκ ἐλάλησε πρώην, οὐδ' νῦν
λαλήσει. Αλλ' αἰὲν ὡσ ἴνα κατα
πρυσμένη. Διήνεμον. ἔρημον. ὑλή
λήν. ἣν ὄμηρος, ἠνεμόεσσαν φησιν. Η
δέ ῥι τύχη. αὐτὴ ἡ τύχη καθ' ἣν
σιωπᾷ, ἢ βλαβὴς μὲν αὐτῇ δῆτα κα
θ' οὗ τυγχάνει τὰ πρὸ σοῦ σεξιότη
τος. ὅμωσ ἡ συγγνώμην ἔχει. Η δ' ἐ
άσθω. μὴ ἀναμαζέσθω λέγειν. ἀλ
λὰ πρατίτω ὥσπερ αὐτῇ φίλον,
ἵνα μὴ λόξωμαι αὐτὴν λυπεῖν. Αὐτ
τε πρῶτον βαιόν. ὁ πρόδηλον ἐσ
μῦθος κατέχει αὐτὴν, ἵνα εἴπῃ πε
ρὶ ὧν ἥκουσε πρὸ τοῦ λίχα ἐν τῷ προ
αστείῳ λέγοντος. Οὓς ἴνασ' ἄγεις. ἀ
γεισ αὐτὶ τοῦ ἐπέμπασ. ἥκειν ἢ μὴ ἄρ
σενεσ μῦθοι αἰχμαλώτου. Ων τ' οὐ
μέν εἰσήκουσας. δῆλα γοῦν τῶν μὴ πάν
των προσήκουσα θεῖν. γοῦν τῶν τε
χῶ τὴν γνῶσιν. Τοῦκε τὴν δ' ἐφί
σασθαι βάσιν τίνος ἕνεκεν τὴν πρεί
αν, μὴ τὴν εἴσοδον ἰσᾷς μὴ κωλύεις.
Σοὶ τᾶσδ' οὐδέν. ἀντὶ τοῦ οὔτε
πρὸς σέ, οὔτε πρὸς ταύτασ ἀπόρ
ρητον. ῥητοῖς ἢ, ἢ λέγω δὲ αἰχμαλω
τοισ μὴ δῆτα ἅμα δύντας ἄρσενας, ἢ
δῆτα δῆλα δὲν λίχαν. Φώνει λί
κησ' ἐσ ὀρθόν. αὐτὶ τοῦ ἐφώνει δὲ
κέωσ καὶ μὴ ἀληθείασ. Αλλ' ἢ
νῦν κακόσ. αὐτὶ τοῦ ἢ τὰ πρότε
ρον, ἢ τὰ νῦν ψεύδεται.
Αγνοια μ' ἔχει. ἥδομαι, ἄγνοιά μ' ἔχει.

νίημι. Ως τ' κόρης. τ' ἰόλης. Εὔρυτόν θ' ἕλοι. ἑλόντ' εἶιν. εἰ λεὐφ' ἕν, θέλοι ἄν. Τὴν θ' ὑψίπυργον οἰχαλίαν. Φερεκύδης φησὶν οὕτω. μνᾶσθέ ἐν ἀγῶνα ἡρακλῆς ἀφικνεῖται πρὸς εὔρυτον ἐν μέλανος τ' ἀρκεσιλάου εἰς τὴν οἰχαλίαν, ὡκεῖτο ἡ αὐτὴ, ἐνθούλης τ' ἀεκαλίας, ἣ ἤτει τὴν θυγατέρα ὑπὲρ ἄλλων μνηστήρων. ὁ ἡμὲν λόγος, ἡρακλῆς εἵλετο τὴν οἰχαλίαν, καὶ τοὺς γονεῖς ἔκτεινεν. ἰφίτου δὲ ἔφυγεν εἰς εὔβοιαν. μωμεκράτης δ' οὕτω λέγει. ἡρακλέα εἰς δωδώνην ἰόντος ἀφικέσθαι τὸ βύρσου. ἐν ᾗ μὲν θέλῃ σηλόνσι, ἥρατε αὐτὸ μίγνυσθαι ἐμελέτα τῇ θυγατρὶ, εἰ μὴ ἁρπῆσι ἐξῆλθον εἰς τὴν εὔβοιαν.

ἐλέξειεν. πεφύκως εἶεν. λίχμασε τάσδε. κατὰ πρὸ ἑξαθῆσαι ἀχμῇ. ὅθι, ἀφ' ἡ πλέμου καρρθῶσαι.

ὑνῦν πῆ ὡς. ἐν ἔρωτα αὐτὸ ἀπωσάμενος, ἢ πῆ απεμπτὸ ἀμνος, ταὐταὐτία εἶπεν ὀλίχες. Κρύφιον ὡς ἔχει λέχος. λαθραῖόν σοι μὴ εἰλίας σε. ἀλλ' ἵνα ὡς παλλακίδα αὐτὴν λάβῃ. Εν ἢ. τῇ οἰχαλίᾳ. ἧ παῖδα τ' ἰόλης. Καὶ νῦν ὡς ὁρᾷς. ἀντὶ τοῦ ὡς ἀκούσῃ. ἢ καὶ ἡ αὐτὴ τ' ἐλεύσῃ). δ' ἡ ῥυτὴ τὴν ταχεῖαν αὐτὸ ἄφιξιν ἐπαγγέλλει. Οὐκ ἀφοντίστως δέ. αὐτὶ τοῦ οὐχ ὡς ἔτυχεν. ἀλλὰ δὴ πολλῆς φοντίδος ἔχων αὐτὴν ἡ ἀγαπῶν. Μὴ ἢ προσλόκα τόδε. ἐν δούλης μέρᾳ ἔχειν αὐτήν. δηϊοτεύτερμαντ. ἐκκέκαυτ. Λαθρᾷ. ἀθροίσματι. Οὐχ ἥδομαι. λυπῦμαι μὲν οὐκ εἰπὼν σοι τὰ κεχρεωμένα. ἀλλ' ὅμως ἀληθείας ἐγγύς. Α᾽ρ' αὐώνυμος πέφυκεν. ἆρα ἄσημος οὕτως δύσπνοος, ὡς μὴ δὲ ὄνομα αὐτῇ γιγνώσκειν. Η ἡ τὰ λαμπρά. ταῦτα δ' τοῦ ἀγγέλου πρόσωπόν φησι. δ' δέ. Κατ' ὄμμα ἡ φύσιν. αὐτὶ τοῦ δύσφατος τὴν ὄψιν ἡ δ'

πᾶν σῶμα. Η. αὐτὶ τοῦ, ἄρα ἴῃ θέα ἡ δ' γένος ἐφάμιλλον. Δῆθεν. προσποιούμενος μηδένα ἠρωτηκέναι μὴ λίαν γνωκέναι. Βλάσας. ὃν γνῶσ' ἀφ' ὧν ἔβλαπτεν. Ο

Ιόλην καλεῖ. τ', ἐκείνος οὐδαμᾶ
βλάσας ἐφώνει λῆθεν οὐδένα ἰστρῶν.

λοιπὸ μὴν πάντες οἱ κακοί. τὰ δὲ λαθραῖος ἀσκεῖ μὴ πρέπουτ' ἀνδρὶ κακά.

τὶ χρὴ πιεῖν γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις πεῖσι νῦν πεῖσθαι, ἐκπεπλημμένην κύρῳ.

πύθου μολοῦσα ταὐτρός. ὡς τάχ' ἂν σαφῆ λέξειεν, εἰ μὴν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.

ἀλλ' εἶμι. ἡ τ' οὐκ ἄλλ' γνώμης λέγεις.

ἡμεῖς δ' ἐπισμεύομεν, ἢ τί χρὴ πιεῖν;

μὴ μῆν. ὡς ὅδ' αὐτὸς, οὐκ ἐμῶν ἔτ' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πρεύεται.

λέ τί χρὴ γύναι μολοῦσ' τάμ' Ηρακλεῖ λέγειν; δίδαξον, ὡς ἔρπνος εἰσρᾶς ἐμοῦ.

ὡς ἐκ βραχείας χρόνῳ βραδεῖ μολὼν ἄσεισ', πρὶν ἡμᾶς καινεώσασθαι λόγοις.

λέ ἀλλ' εἴ τι χρὴ ζεῖς ἰστρεῖν, πάρειμ' ἐγώ.

ἢ ἡ δ' ἐπὶ σὸν δὴ ἀληθείας νέμεις;

λέ ἴστω μέγας Ζεὺς, ὧν γ' ἂν ἐξειπὼν κυρῶ.

τὶ σ' ἡμῶν ἔστ' δεῖν, ἢν ἥκεις ἄγων;

λέ δύο ποιεῖς. ὧν δ' ἔβλαπτεν, οὐκ ἔχω λέγειν.

οὗτος, βλέφ' ὧδε. πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;

λέ σὺ δ' εἰς τὶ δή με τ' ἐρωτήσας ἔχεις,

τόλμησον εἰπεῖν εἰ φονεῖς ὅσ' ἱστορῶ.

λέ πρὸς τὴν κραυθῦσαν Δηϊάνειραν Οἰνέως κόρην, δάμαρτά θ' Ηρακλείους, εἰ μὴ κυρῶ λευάσσων μάταια, πρὸς τίν τε τὴν ἐμήν.

τ' αὐτ' ἔχειν ζον τό σου μαθεῖν. λέγεις λέξοιναν εἶναι τήνδε σήν; λέ δίκαια γάρ.

τὶ δῆτα, πίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην, ἣν εὑρεθῇς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν;

λέ ὡς μὴ δίκαιος; τί πτε πικίλλας ἔχεις;

οὐδέν. σὺ μὲν γὰρ τοῦτ' θρῶν κυρεῖς.

λοιπὸ μὴν πάντες. ὅλοιπο μὴ πάντες ἄνθρωπι. ἀλλ' οἱ κακοὶ ἡ ὅστι μηχανῶντῃ λάθρα, ἢ κα κούργοις λόγοις ἑαυτοῖς συνθέσθαι. Οὐκ ἄπ γνώμης. ἀλλ' ἀρεσά. οὐκ ἄνδρ συνέσεως. ἤδη, κάμοὶ ἀρέσκει. Ημῖσ. κατ' ἐρώτησιν. Αὐτόκλητος. αὐτόμακτος. Ως ἔρπυτος. ὡς δ', κατεάκτ κεφαλῆσ. Ωσ ἔρπυσ εἰσορᾶς ἐμοῦ. ὁρᾶς γάρμε ἕρπυτα ἢ πεύδοντα πρὸς δ' ἡρακλέα. Αεσίς. αὐτὶ τοῦ αἴσει. Καινεώθαθι. αὐ καινίθαθι ἡ αὖθις ὁμιλῆσαι ἀκειβῶς ἐκνέσ. ἢ οὕτως. πρὶν ἡμῖν καινοτέροις ἀνακοινώσασθαι λόγοις. Ἰστω μέγας ζεύς. ὅτι πρὸ ὧν οἶσθ ἀκειβῶς σοι ἀνηγήσομαι. Ων δ' ἔβλαστεν. ἀντὶ τοῦ ὑπόπτυος ἐτέχθη. Οὗτος. βλέφ' ὧδε. ὡς εἰκὸς κάπω νένθλικερο λίχας, κατεχοῦσα δ' ἀνδρὸς χειρὸς, φησὶν ἀπόβλεπτον εἰς ἐμέ. ὁ δ' ἀνανεύθας, ἔφη. πρὸς τίνα δ' νομίζεισ λέγειν. ἄλλως. Πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς. ὅτι πρὸς βασιλίδα. δ' δὲ χ', ὅτι δ' ὡδὶ τοπικόν ἐστι. Τόλμησον εἰπεῖν. καλῶς δ' τόλμησον. ὡσ ἀπρεπὲς λιῶντος εἰπεῖν δ' δ' ἐν δεσπότην. Δεσπόζειν τε τὴν ἐμήν. ἐστ πρὸς δ', τίν' ἐννέπειν δοκεῖς. Δίκαια γάρ. ἀντὶ τοῦ ἀληθῆ. Ες τήνδε μὴ δίκαιος ὤν. δικτικῶς εἰς τήνδε μὴ ἀληθεύων. Τί πτε πικίλλας ἔχεις.

Τί πᾶν οὐρήκας κατ' ἐμοῦ. τί ἐμηχανήσω, ἢ ἐβουλεύσω.

Κ λύων σέθεν. εἰκεῖ ὁμιλούσης
ἁλογότη.

Κ ἀπ' οὐ σπιλὸς εἶ. ἀντὶ τ' σπιλή.
οὐ σιωπᾷς φησι πρὶν ἂν πρὰ
φλυαρήσῃς εἰς ἡμᾶς. ἢ πρὶν κν
μάθῃς ὅτι βούλ. Οὐκοῦν σὺ
ταύτην. οὐ σύ φησι ταύτην, ἢ πρό
σοιγε ἀγνοεῖν ἔλεπε ἔμ' ἰόλω.
Τ ωὐ γ' οὐχὶ γίνετ. οὐ ταυτόν
ἔστι λόκησις ἡ ἀληθὴς λόγος. θέ
λ' σ' εἰπεῖν. ὅτι κἀγὼ ἤκουσα.
Α πρὸ τοῦ. σοφιαν ἢ ἀπο. ἢ γρά
φετ πρὸ τοῦ. ἢ γὰρ ὁ ἄνος σὺ
τω πρὸ ἐλθὼν εἰς μέσον ὁ ἀνελέγ
χων με. Νασοῦν τι. αὐτὶ τ' νοσοῦ
σ' ἐνόσ' ὁ ἡλοτυπίας. ἀρσενικῶς
δ' εἶπεν. ἢ καθόλ' ὁ λόγος ὡς
μὴ σ' ὀξῇ αὐτὴν ἀνελέγχειν οὕτω.
ὃ δ' μαινομένῳ συμφλυα
ρεῖν, αὐδρὸς ὄντιν οὐ σώφρονος.
πρὸς τοῦ ἢ φησιν ὁ ἄνθρωπος.
οὐ γὰρ φιλονεικήσω πρὸς αὐτόν.
Λ κρεῖν αὐτὶ τοῦ φλυαρεῖν καὶ ἀ
δολεσχεῖν.
Ε ρῶ μὲν νῦν. σύνθησ γὰρ, ὅσ τις
πρόσθεν ἀντιπυκτεῦσαι θεὸς ἔ
ρωτι. Οὗτος γὰρ ἄρχει. ἀπ' κοι
νοῦ δ', ἄρχει. Μεμπτός εἰμι.
μεμπτὸν εἰμι. τουτέστιν εἰ μέμ
φομαι. ἢ αὐτί τ' ἐπίμεμπτος.
ἰωνικῶς. Αλλ' εἰ μὲν ἐκεί
νῳ μαθών. εἰ μὲν πρ' ἡρακλέους ἐ
κελεύσθης λεύσθαι, κακὸν μά
θησιν ἐκμανθάνεις. εἰ δ' οὐ σεσυ
σ' νεῖς ἄτερ ἀδολογίας ἄγις,
ἴσθι ὅτι κἂν θελήσῃς ποτὲ εἰ
ἀ πέμι. μῶρος γ' ἦν πάλαι κλύων σέθεν.
Ε οὐ. πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ.
λί λέγ' εἶτ' χρήζεις. ἡ οὐ σιπλὸς εἶ.
Ε τὴν ἀχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους
καρισθαί σ' ἦν; λί φημί. πρὸς τί δ' ἱστορεῖς;
Ε οὔκουν σὺ ταύτην, ἣν ὤ ἀγνοίας ὀρᾷς,
ἰόλην ἔφασκες εὑρὼν ποι ἂν ἄγειν;
λί ποίοισ ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολών,
σοὶ μ' ἦν τυρώσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν πάρα;
Ε πολλοῖσιν ἀστῶν ἐν μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ, πολύς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὁ
ναί. (χλος.
κλύειν γ' ἔφασκον. ταῦτ' δ' οὐχὶ γίνετ
δόκησιν εἰπεῖν, κἀξακριβῶσαι λόγῳ.
Ε πρίαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
σάμ' ἦν τ' ἔφασκες Ηρακλῆ ταύτην ἄγειν;
λί ἐγὼ σάμ' ἦν τα; πρὸς θεῶν φάσον φίλ
τατόν σε τοῦτο, τίς ποτ' ἔστιν ὁ ξένος.
Ε ὃς σε πρὸ ἦκουσεν ὡς ταύτης πόθῳ
πόλισ' σαμεῖν πᾶσαν, κοὐχ ἡ λυδία
τέρσηνεν αὐτὴν, ἀλλ' ὁ τοῦ' ἔρως φανείσ.
ἄνθρωπος ὦ λέπτοιν' ἀπρόπτω. Τὸ γὰρ
νασοῦν τι λεκτέον, αὐδρὸς οὐχὶ σώφρονος.
,, μὴ πρὸς σὺ τ' κατ' ἄκρον οἰ τα ἴουν' ἀπόσ
Ε Διὸς κατασβέσαντος ἐκκλέψῃς λόγον.
οὐ γὰρ γυναικὶ τὸν λόγον ἐρεῖσ κακῇ.
οὐδ' ἔστι οὐ κάρισθ' ταὐθρώπων, ὅτῳ
χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὑτοῖσ ἀεί.
,, Εγὼν μὲν νῦν ὅσ τις σ' αὐτανίσατο
,, πύκτης ὅπως ἐσ χεῖρας, οὐ καλῶς φονεῖ.
,, οὗτος γὰρ ἄρχει ἡ θεῶν ὁ πως θέλει,
,, κἀμοῦ πέ. πω δ' οὐχ ἁτέρας, οἵας τ' ἐμοῦ;
ὡς εἴη θεὸς μῶ ταὐθρὶ τῇδε τῇ νόσῳ
ληφθέντ' μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι.
ἢ τῇδε τῇ γυναικὶ τῇ μετοικίᾳ
τ' μηδὲν αἰχροῦ, μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
οὐκ ἔστι ταῦτ'. ἀλλ' εἰ μὲν ἐκκείνῳ μαθὼν
ψεύδῃ, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις.

εἰ δ' αὐδᾷ αὐδᾷ τ' ὦν ἔτι σιγᾷ, ὅταν
θέλῃς γενέσθ χρηστὸς, ὀφθήσῃ κακός.
,, ἀλλ' εἰ σὲ πᾶν τἀληθὲς ὡς ἐλθὼν φίλῳ
,, ἥδιστ' καλῶν σθαι, κἠρ πρόσεισιν οὐ καλά.
ὅπως δ' ἐλήσεις, οὐ λέγεις. γίνεται.
πρὸς οἷς ἐρήκας, φάσουσ' ἐμοί.
κεἰ μὴν λέδικας, οὐ καλῶς παρβῇς. ἐπεὶ
δ' μὴ πυθέσθαι, τ' τόμ' ἀλγύνειεν ἄν.
δ' δ' εἰδέναι, τί λοιπόν; οὐχὶ χ' ἁτέρας
πλείσας ἀνὴρ εἷς Ηρακλῆς ἔπεμψ' δ';
κοὔπω τις αὐτ' ἔκγ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
ἤνεγκατ', οὐδ' ὄνειδος. ἢ λέτ', οὐδ' ἂν εἰ
κάρτ' ἐντακείη θεὸν φιλεῖν. ἐπεί σφ' ἐγὼ
φύκτειρα λὴ μᾶλλα, προσβλέπασ' ὅτι
δ' καλλος ἀνδρὶ δ' ξύν βίον διώλεσεν,
ἡ γᾶν παρῴαν οὐχ ἑκοῦσα δ' ὑσμορος
ἔπεσε, κἀδύλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ἔστω καθ' οὗρον. σοὶ δ' ἐγὼ φάλω κακὸν
πρὸς ἄλλον ἔμ'. πρὸσ δ' ἐμ' ἀφθονεῖν ἀεί.
Χ πειθοῦ λεγούσῃ χρησά. κοὐ μέμφῃ χρόνῳ
γυναικὶ τῇδε, κἀσ' ἐμοῦ κτήσῃ χάριν.
λί ἀλλ' ὦ φίλη λέπτοιν', ἐπίστω μανθάνω
θνητὸν, φονοῦσαν θνητὰ κοὐκ ἀγνώμονα,
πᾶν σοι φάσω τἀληθές, οὐδὲ κρύψομαι.
ἔστιν τ' οὕτως, ὥσπερ οὗρος ἐννέπει.
ταύτησ δ' εἵνεκ' ἵμερός πθ' Ηρακλῆ
ἥλθε. μ' τ' οὖν ἐχ' ἡ πλούθορος
καθηρέθη παρῳχος οἰχαλία δορί.
μ' ταῦτα, σεῖν μ' δ' πρὸς κείνου λέγ' ν,
οὔτ' εἶπε κρύπτ' ν, οὔτ' ἀπηρνήθη πτέ.
ἀλλ' αὐδᾷς ὦ λέπτοινα, δ' εἰμαάνων δ' σὸν
μὴ σέργον ἀλγύνοιμι βίσ δ' ῥῖσ λόγοισ,
ἥμαρτον, εἶτ' τάνδ' ἀμπτίαν νέμεις.
ἐπεί γε μὴν δ' ἡ πάντ' ἐπίσασα λόγον,
κείνου τε σ' ἐξίσου κοινὴν χάριν,
μ' σέργε τὴν γυναῖκα, δ' βούλ' λόγοις
ὁὺς εἶπας ἐσ τάνδ', ἐμπέσωσ εἰρηκέναι.
ὡς τἄλλ' ἐκείνος πάντ' ἀειστύων χρεὼν
ῥεῖν ἀληθῆ, οὐ δυνήσῃ ὑπ' τ' σν
νηθείας νικώμενος. ἢ κἂν θέλῃς ἀ
ληθεῦσαι, οὐ πιστευθήσῃ. κἄρ πρό
σεσι. μεῖς. κλῶρος. μοῖσα. τύχ.
Ο ως ἦ λήσῃς. αὖ τί τ' μὴ λήσῃς.
ἀτλικὴ ἦ ἡ φάσις. λυπήσομαι εἰ
μὴ ἴσως, μ' πρ' ἐμοῦ πρόσθ' κα
θαιρήσῃ. Πλείσασ. δηλο
νότι αὐάνδρους πόθενοις. ὡς μό
νην τὴν φίλανορ. ἄυπνον τὴν ἀ
λέα. μέγαραν τὴν κρέοντος, τὰς
θείου θυγατέρας. ἀσυλήμεναν
τὴν ἀμύνορος. Οὐδ' ὄνειδος. ὥσ' έ
τ' οὐδ' ἄν, εἰ κάρτ' ἐντακείη. οὐδ'
ἡ ἰόλη ὀνειδισθήσετ. οὐδ' εἰ μεγά
λως αὐτ' ἐρᾷ ὁ ἡρακλῆς. τῷ φι
λεῖν. θεὸν φιλεῖν αὐτὴν δ' ἡρα
κλέα. Αλλὰ ταῦτα μὲν ἔστω
κατ' οὖρον. ὁ δ' δὲ ῥύτην λόγος.
ἐρρίφθω φησὶν εἰς δ' ἄερα. Πεί
θου λεγούσῃ χρησά. πείθεται
φησιν. ὁρᾷς γὰρ ὅτι φιλανθρώ
πως ὁμιλεῖ. Ως πρὸ οὗρος ἐννέ
πει ὁ ἐν θεοῦ λέμωνι ἀκηκοώς.
ἀπαγγείλασ τῇ θυγατρί.
Ο ὔτ' εἶπε κρύπτειν. δ' ἐξῆς, μ' ταῦ
τα οὔτ' εἶπε κρύπτειν. τὰ δὲ τοῦ
ἔρωτός φησιν ἰόλης οὐ τε κρύ
πτειν μοι ὁ ἡρακλῆς εἶπεν, οὔτε
μὴν ὁμολογεῖν. Εἴτι τὴν δ' ἀμ
τίαν νέμεις. καλῶς ἦ τ' λέξεως
συγγνώμην ἑαυτοῦ προξενεῖται.
Ε πίπτ μὲν δ' ἡ πάντ' ἐπίσασα. ἐ
πεὶ ῥίνω πᾶν δ' λοιπὸν ἐπίσα
σα, λέγω τι ἕτερον, ὅπερ ὁμοί
ως κεχαρισμένον σοί τε ἡρα
κλεῖ γενήσεται.

Α ΑΛ'ὥσθ' ἡ φονοῦμαι. ἄλγω, ὥσπερ προείρηκα ταῦτά, ἡ Ἀτόσα. Κοὐ πόσον ἐπάκτόν. τὴν θεομαχίαν. ἐπακτὸν ἦν ἐνταῦθα. ἀντὶ τοῦ ἀθυμότερον τὴν θεομαχίαν. Β' ἡ πρὸς ἔρωτα Φιλονικεῖν, θεομαχεῖν ἔοικεν ἄντικρυς. Λ Τ' αὖτ' ἀντὶ σώφρων. ὅπως ἂν αὐθις πρὸς ἡμῶν κομίσῃς αὖτ' ἄτιμα ἢ σύμφωνα οἷς ἥκαγες. λέγει ἢ ἀντὶ τῶν αἰχμαλώτων. Σὺν ΠΑΛΩ ΣΟΛΩ. ἄλγω, σὺν τοῖς ἀτεσταλμένοις αἰχμαλώτοις. Μέπαλμος. γράφεται ἡ μέπα τὸ θένος. κύπρις. νικηφορεῖ ἐν παντὶ πράγματι. ἢ οὕτως. ἀπενέγκασα κατὰ πάντων. ἡ πάσης κρατεῖ φύσεως. θένος ἢ νίκης, περιφασικῶς τὴν νίκην. εἰκότως ἢ ὁ χορὸς ριαύτην ἀσχημονεῖ τὴν ἀσχημοσύνην περίκειται. πέπαυται ἢ ὁ λόγος ποθεῖ τὸ ἔρωτος. Π πλέβαν, ἡ ὅπως. αὐτὶ τοῦ πλησθήσομαι. καὶ ὅσ μὲν εἰς θεοὺς φησὶν ἐνεσείξατο, ὑπερθήσομαι. Τὸν ἔννυχον αἰῶνα. Β' ἐν σκότῳ δυσχείβοντα. ΑΛ' ΟΥ τάν δ' ἄρ' ἄκοιτιν. τὴν δικαίαν ἄρα. ὁ ἢ νοῦς οὗτος. τὰ μὲν εἰς θεοὺς μεγάλα νόμα πρίκμι. ἐκεῖνα δὲ λέγει. τίνες ἠγωνίσαντο τοὺς τῶν γάμων δικαίας εἴρας, ἡ κατέβησαν εἰς Β' ἡ ἀγῶνα. Αμφίγυοι κατέβαν. ἀντὶ παλοι, ἢ ἰσχυροί. ἐν τοῖς γύοις μαχησάμενοι. χερσὶ καὶ ποσίν. ἢ ἀμφότεροι τεθωρακισμένοι. ἢ ἄμφω πεπωξυμένοι. Πάμπαλκτα. ἀγωνίσματα πολυγόνου μεσά. Εξῆλθον ἄεθλ' ἀγώνων. ἀντὶ τοῦ ἀνύσασαν. ἐπεξῆλθον. ἠγωνίσαντο. λέγει ἢ ὅτι πᾶν εἶδος ἀγωνίσματος κατ' ἄλλήλων ἐνεσείξαντο. ἠγωνίσαντο. Τεξαόρου. τετρασκελοῦς. Φασμα. φάντασμα. Αμ' οἰνιάλαν. ἀπὸ αὐτοπολίας. ἢ οὕτως. οἰνίκη πόλις ἀκαρνανίας, δ' ἧς ῥᾳδίως ὁ Αχελῶος. πλησιωτικῶς δὲ λέγει τῆ. Βακχίας ἄπο. ἢ ἐν βάκχον ἔχουσης καλῶς δὲ ὁ Βακχίας, πρὸς ἀντιπαστολήν. Τόξα ἡ λόγχας. ἀφ' ἱστορίας

τοῦ Δ' ἔρωτος εἰς ἄπαντ' ἄνθρωπον ἔφθ.
ΑΛ'ὥσθ' ἡ φονοῦμαι, ὥστε ταῦτα δρᾶν.
κοὐ νόσον γ' ἐπάκτὸν ἐξαιρούμεθα
θεοῖσι δυσμαχοῦντες, ἀλλ' εἰσοπίσης
χωρῶμεν, ὡς λόγον τ' ἰσοτιμίας φέρῃς,
ἄτ' αὖτὶ σώφρων πόρα χἠ προσθερμόζοι,
ἡ ταῦτ' ἄγης. κεἰνὸν δ' οὐ νικᾶσά σε
χωρεῖν προσεπαύσατ' ὥσθ' σὺν ΠΑΛΩ ΣΟΛΩ.
Χο μέπα τὸ θένος ἀ
Κύπρις ἐκφέρεται νίκασ' ἀεί.
καὶ τὰ μὲν θεῶν,
πλέβαν. ἡ ὅπως
Κρονίδαν ἀπάτασεν, οὐ λέγω.
οὐδὲ σὺν ἔννυχον αἰόλαν,
ἣ Προσφάτονα πνάκτρα γαίας.
ἀλλ' ὧδε τὴν δ' ἄρ' ἄκοιτιν,
ἀμφίγυοι κατέβαν πρὸς γάμων τινές.
πάμπαλκτα παγκόνιτά τ' ἐξῆλθεν ἄεθλ' ἀγώνων.
ὁ μὲν, ἦν ΠΑΤΡΟΣ
Θένος, ὑπλίκεσσι πεζαόρα
Φάσματα ταύρου
Αχελῶος ἀπ' οἰνιάδων ἄν, ὁδὲ, βακχίας ἄπο
ἦλθε πολίνορα Οἰνῆας
Τόξα, καὶ λόγχας, ῥόπαλόν τε ξυνάντων

φησὶ λόγχην ἔχειν δὲ Ἡρακλέα. Δολλεῖς ἴσαν. κατὰ χρηστικῶς εἶπεν ὡς πρὸ δ' ἀολλεῖς ἀντὶ τοῦ λίαν ἀλέντες. ὅμηρος, Οἵμησε δ' ἀολλεῖς. ἰέμενοι. ὠθούμενοι πρὸς. Μόνα δ' εὐλεκτρος. μόνη δὲ ἡ εὐλεκτρος κύπρις πεζεύσα, ἐβράβευε. καὶ μέπατσε. Τότ' ἦν χερός. τότε δὴ ὁ Ἡρακλῆς, ὃ χερσὶ ἡ τόξοις ἐμάχετο. ὁ δὲ ἀχελῶος, ταῖς κέρασιν. Ανάμιγδα. ἀναμεμιγμένως. Ην δὲ ἀμφίπλεκτοι κλίμακες ἦν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. Ησίοδος. Τῆς δ' ἦν τριῶν κεφαλαί. κλίμακες δὲ, αἱ ἐπικρεμάσεις, πρὸς δ' ἄνω τε καὶ κάτω αὐτὰς περιφωτίζεν τῇ μάχῃ. ἔστι δὲ εἶδος παλαίσματος ἡ κλίμαξ. ὅθεν ἦ δ' χῆμα ἐοικὸς Ἡρακλέους ἀκρότομον. Ην δὲ μετώπων. ὅτι ἐπὶ ἀχελώου. οἱ γὰρ ταύροι, τοῖς κέρασι καὶ μετώπῳ μάχονται. Α δ' βιῶπις. ἡ δικαία νέρα. Εγὼ δ' ἐμάτηρ μέν. ἐγὼ φησὶν ἐνδιαθέτως ὡσὶ μήτηρ λέγω. ἐγὼ πεζεῖσα τὰ πολλά, τὰ τέλη λέγω τῶν πραγμάτων. Αμφιμάχητον ὄμμα νύμφας. ἀντὶ τοῦ ἡ ποθούμενος μάχας νύμφη ποθοῦσα κδ. ἀπὸ τῆς καλλιστεύσης αὐτὴν εἶπε μέρους. Αλλως. Ομμα νύμφας. ἔτι δὲ νύμφη ἐλευθερία οὖσα, ἐπέμενεν ἡ ποθοῦσα καλῶς δικαία νέρα. Αμμένῃ αὐτὶ τοῦ ἀνέμενε. Κἀπὸ μαζὸς ἄφαρ. πεζαχεῖσα γαμηθεῖσα τῶν φιλτάτων ἀφωσιώθη πραγμάτων. Ημῶν φίλαι. ἡ δικαία νέρα πρὸς δν χερὸν ἐλθοῦσα διαλέγεται. ἃ φησὶν, ἐν ὅσῳ ὁ λίχας κατὰ δν οἶκον συντυγχάνεται τῶν αἰχμαλώτων, ἐξῆλθον ἵνα ἀπὸ ἐμηχανησάμην δηλώσω ὑμῖν. Ως ἐπ' ἐξόδῳ. ὡς μέλλων αὖθις ἐξιέναι πρὸς δν Ἡρακλέα. Συγκοιτιουμένη. σὺν ἡμῖν θρηνοῦσα. Α ΑΛ' ἐξδυσμένην. πεγαμμένην τῷ Ἡρακλεῖ, προσπλεξάμην φορτίον, λαβὼν δν τ' ἐμῆς φενός. ἤτοι βλαβερὸν φορτίον ἐφύβρισον.

Φησὶ

Μ ιᾶσ ὕπ χλαίνησ. ὑπ μιᾶσ κοίτησ. οἰκούρι' ἀντέπεμψέ. τοιαῦτα τ' οἰκουρί-
ασ σ' ὧρα ἔπεμψέ μοι ὑπερτ χρόνῳ παντός, οὗ συνῴκισ' αὐτῷ. ὃ δὴν δύχ-
σπεσεα τ' πλυχρονίας ἡμῶν οἰκουρίας. Τὴν μὲν ἔρπυσαν πρόσω. τῇ ἰόλῃ προκό-
πτουσαν, μ' ἀυξανομένην τὴν ἄθην. Τὴν σ' ἐφθίνουσ' αν. ἑαυτὴν λέγει, ληθαίως.
φθίνουσαν σ' ἀντὶ τ βεβηκυῖαν. Οφθαλμὸς ἄνδρ σ. ὁ ἀνδρ τῶν νέων γυναικῶν
φιλεῖ ἁρπάζειν ὁ ὀφθαλμὸς τ αὐδρός. Τῶν σ' ὑπεκβέπει. τῶν δέ, ὑπανα χω
ρεῖ δηλονότι τῶν πρεσβυτέρων.
ὧν λύο ἡλικιῶν τὴν νεάζουσαν
ἁρπάζειν ἐιωθεν ὁ τ αὐδρὸς ὀφ-
θαλμός. Μὴ πόσις μὲν ἡρακλῆς.
δυφορὰν ταύτην ἔχει ὁ πόσις,
πρὸς δὲν ἄνδρα. πόσις μὲν ἡ λέ
γεται ὁ πρὸ πρλλοῦ ἁπσᾶς τ'
γυναικός. ἀνὴρ δ' ὁ σννών, ἡ ὁ πρὸ
,, ὀλίγου χωρισθείσ. ὡς δ', Ανδρ
,, ἀπ' αἰῶνοσ νέος ὠλλυ. λέσβικα
ῶν φησι, μὴ ἐμὲ καταλιπών, πό
σις ἐμὸς κληθῇ, ὡσ συνοικήσασ
μοι. πότε. ταύτησ δὲ ἀνὴρ, ὡς
αὐτῇ συνοικῶν. Αλλωσ. Πόσισ
μεν. πόσισ, πρόσις τίσ ὢν πρὸ
σ' πεσένα. Αλλ' οὐ ἡ ὥσ πρ εἶ
πον. οὐ χρὴ τὴν συνετὴν γυναῖκα
θυμοῦσθ ὑφ' ἀνδρί. ὥσ δὲ τρόπῳ τ'
λύπης ἴαμα χοίην, ὑμῖν ἐρῶ. Λυ
πήριον λύπημα. ἀντὶ τοῦ τ λύ
πης ἴαμα. Λέβητι χαλκέῳ.
σύο ὀνόματα. ὡς κρατερὸν αἰχ
μητήν. ὡς ἔκτε ἀποθεμένην
λέβητι ὠθῇ σ' κατὰ καιρὸν χεί
σθαι αὐτῷ. Ο πᾶς ἔτ' οὖσα.
νεωτέρα. οὐ γὰρ πρθένοσ. Εκ φόνων
ἀνειλόμην. ἀντὶ τ ἐκ τοῦ αἵμα
τοσ τῶν σφαγέων. ὅμηρ. Α
,, κεσον ἐρυγόμενοι, φόνον αἵματοσ. ἢ τοτὸ ταυ ὄθεν ἐφονεύθη ὁ νέασ. ὅμηρ.
,, ἐν ἀρπαλέῃσιν φονῇσιν. Μισθοῦ πόρβυε. ἀντὶ πόρθμευσεν. Νίκα σόλων ξὺν
ἡρακλεῖ. σόλον φησὶ σ' πλῆθοσ τ ἐν τῇ οἰκίᾳ δούλων τε ὰσ λῶν. νίκα ἡ
καταλιποῦσα σ' οἶκον τοῦ πατρὸσ, ἕσπομοσ ἐπικολούθησε ὑφ' ἡρακλεῖ.

Θ νῦν δ' ὑ' οὖσα, μίμνομεν μιᾶσ ὕπ
χλαίνησ ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ηρακλῆσ
ὁ πρὸσ ἡμῖν κάγαθὸσ καλούμενοσ,
οἰκούρι' αὐτέπεμψε τ μακροῦ χρόνου.
ἐγὼ μὲν θυμοῦσθ μὲν οὐκ ἐπίσαμαι
νοσοῦντι κείνῳ πρλλὰ τῇδε τῇ νόσῳ.
τόδ' αὖ ξυνοικεῖν τῇ δ' ὁμοῦ, τίσ ἂν γυνὴ
λύναιθ, κοινωνοῦσα τ αὐτῶν γάμων.
ὁρῶ δὴ ἥβην τὴν μὲν, ἔρπουσαν πρόσω,
τὴν δέ, φθίνουσαν ὧν ἁφ πάζειν φιλεῖ
ὀφθαλμὸς ἄνδρ. τ δ' ὑπεκβέπειν πόρ.
ταῦτ' ἔν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ηρακλῆσ
ἐμὸσ καλεῖτ, τ νεωτέρασ δ' ἀνήρ.
ἀλλ' οὐ ἡ ὥσ πρ εἶπον ὀργαίνῃ καλὸν
γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν. ἢ δ' ἔχω φίλαι
λυπήριον λύπημα, τῇ δ' ὑμῖν φάσω.
ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
θηρὸσ, λέβητι χαλκέῳ κεκρυμμένον.
ὃ πᾶσ ἔτ' οὖσα, τ σασπέρνα πάρα
Νέσσου φθίνοντοσ ἐκ φόνων ἀνειλόμην.
ὃσ δ' ἐν βαθυῤῥόῳ ποταμὸν Εὔηνον, βροτῶν
μισθοῦ πόρβυε χερσίν. οὔτε πομπίμοισ
κώπαισ ἐρέασσων, οὔτε λαίφεσιν νεώσ.
ὃσ κάμε τ παῤῥώνασ νίκα σόλων
ξὺν Ηρακλεῖ πρῶρον εὖνισ ἐσώμην,
Φέρων ἐπ' ὠμοις, ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ,

Υ αὐέν ματαίαισ χερσίν, ὅτι οὐσ ἐν ἤνυσεν, ἔφθασε δ ὁ ἡρακλῆσ πρεύσασ μ' αὐε-
λὼν αὐτόν. Επσρέψασ χερσὶν δύφεπίσασ, ἢ σρέψασ μ' κάμψασ τὴν νδυράν.
ἢ εἰσ ἀνάνσραφεισ μ' ἐλέψασ. Ηκε κομίσ τὴν ἰόν. ἢ δ' σὺ ὄγκοισ, ἢ δ' σὺ τὴν πίερω
σιν. Σ' ὃ πνεύμονασ, αὐ τι ἑνικοῦ. Διαῤῥοίζησεν. μ' ἦχσ ὥσμησε. Τσόνδ' ὀνήσῃ.
ὠφελήθησ ἢ ὄγκοσιν λήψῃ ἐκ τ ἐμῶν πρεμῶν. Εὰν πύθῃ. γράφετ ἐὰν πιθῇ.
Α μφίθρεπτον. Σ' πιπηγός. θρέψασ τ' σ' πᾶξαι. Η μέλασ χόλοισ. ὅπυ. ἢ ἐν ᾧ. Θρέμ
μα λερναίασ ὕδρασ. σνδιφασι-
κῶσ ἢ ὕδρα. Εσαι φενός σοι τοῦ
ρκηλητήριον. ἰὼ τ' ἦσ εἰον πρὸσ
σ' παῦσαι καὶ κηλῆσαι. κατα-
παυσ τήριον τ' φενὸσ τ ἡρακλέ-
ουσ τ πρὸσ ἄλλην ἔρωτοσ ἢ κατα
κηλοῦντοσ τὴν ψυχὴν τ ἡρακλέ
ουσ ὑφ πρὸσ τὴν δαϊάνιραν ἔρω
π. Εγκεκλεισμένον. τη-
ρούμενον. Χιτῶνα τόνδ. τοῦ
τό φησιν, ὡσ κατὰ ἑνὸσ λὴν νέσ-
σου. Σ' ἄλλα τινὰ συμμίξασ.
Κ αὐ πεπίραν) τάδ. κατέπασα.
τετελείωτ. μ' ἤνυσα. Κακὰσ δ'
τόλμασ. τὰσ φλμακείασ. μὴ
εἰδείην φησὶ κακοῖσ πράγμασιν
ἰὼ χρῆν. ἢ δολοφονῆσαι ἀνδρ,
ἢ τι ριοῦν. ἀλλ' ἄχει τ μεταθεῖ
ναι αὐτ τὴν γνώμην δ' τοῦ κα-
τασκευάσματοσ ῥύτσ. εἰ μὴ
μάταιόν ὅτι ὧδε σ' κατασκεύα
σμα πρσδοκῶ ταύτην ὑπβα
λέσθαι τῇ πρὸσ τ ἡρακλέουσ θύ-
νοιᾳ. εἰ δὲ μὴ Σ τυγχάνω, παύ-
σομαι τ Σχρήστοσ. Μεμηχα
νημένη ῥύργον. τ τόφησι σ' ἔργον
μεμηχάνηται. οὐκ ἐπ' ὀλέθρῳ ἀλ
λ' ἵνα ταύτῃ φίλτροις ὑπβα
λώμεθα εἰ δὲ μὴ, πεπαύσομαι.
εἰ δὲ μὴ ἐνεργήσῃ, πεπαύσομαι τ ὠφχρήστοσ. Αλλ' εἴ τισ ὅτι πίστισ. ἀλλ' εἴ πε
πίσθηκασ ὅτι φίλτρ τί σοῦτ, ἀεί σά μοι δοκεῖσ βεβουλεῦσθαι. Οὕτωσ ἔχει γ' ἡ πί-
στισ. πιστεύω μὲν ἀληθὲσ εἶναι. οὐ μὴν πεπείραμαι.

Α ἀλλ' εἰσ' ἔναυ χρὴ δρῶζειν. σεῖστε φησὶν ἰωὴ χθονὸς ζειν γνῶναι. ἢ σεῖστε δρῶζειν, ἔχθην
πίστιν ἢ μὴ μόνον δοκεῖν ἐπίστασθη. οὔπω ἔχεις τὴν γνῶσιν, ἕως οὗ πεῖσασαι.
Ε χοις ἂν γνώμα. γράφετη ἄγνωμα. Εἰσόμβθα. γνωσόμβθα φησὶ τὴν σθναμιν τοῦ
σκυλάσμαρος. βλέπω τὴ ἀν λίχεν πλησίον πρβυόμβνον. ὃς ἀποκομίσει ἂν πέ-
πλον ζεῦ ἡρακλεῖ. ἢ ἔσται ἡμῖν δῆ τούτο πεῖρα. Εὖ στ ἰσμεν. κρυπτοίμβθα. ὅιον,
σιωπὴ γένοιτο. Τῷ μακρῷ χρόνῳ. ἀντὶ τοῦ λάθρᾳ ἂν ἐνταῦθα, χρόνῳ ἐν σχολῇ αν. Εὐ
ὑφὴ πέπλον. ἰσχνουργῆ. οὐκ εὖ
ἦν αὐδρεῖον χιτῶνα πέπλον
φησὶν, ἀντὶ λεπτουφῆ. Μὴ τ' ἐφέ
στιον σέλασ. αὐτὶ τοῦ, ἂ κατ' οἶ-
κον ὢν ἔρκος δ' ἐ ἱερὸν, ὁ δωμὸς
ἢ ἂ ἱερόν. Πρὶν κεῖνος, πρὶν ἂν δ'ς
ἐκδυσάμβνος ἰωὴ τ' οἰκίας φα-
νερὸς ἢ τῶν ὀφθεσι πάντων πε-
ελθών. καθ' ἣν μέλλοι ταύροις θύ
σειν ἱεροῖς θεοῖς δύχλισις εια. Παν
λίκωσ. ἀνενδιαλείπτως. Στε-
λεῖν χιτῶνι ζεῦ δε. σκεπάσειν.
ἐνλύσειν. ἐκβαλεῖν ἂν δ'ν τού
τῳ ζεῦ χιτῶνι, ὡς φανῆναι ἂν-
δ'ρ, σφαλέα τ' θυμάτ'. Καινόν.
καινοπρεπῆ. Σῆμ' ὃ κεῖνος θύμα
μαθές. σημεῖ) κομίσεις, ὅπ ἐκεῖ
νος ἰωὴ γνώστη ἰωὴ θὴς δ' ὅμμα
τῇ σφραγίδι. γνοὺς ὅτι πρ' ἐμοῦ
εἶη ἡ σφραγίς. Σφραγίδος ἔρκη.
ἐκδυφασικῶς, τῇ σφραγίδι.
Α ἀλλ' ἕρπε καὶ φύλασσε. οὗτός
ἐστιν ὁ πρόσπκων νόμος τοῖς ὅλα
κονοῦσιν, ὥστε μηδ' ἑν πρὸς αὐτέρῳ
δρᾶν τ' προσατ)ομένων αὐτοῖς.
ἐμφαίνει ἢ αὐζεῖ μὴ ἀποσφρα-
γίζαντα ἐκδιεργάζεσθη τί ἐγκε
ται. Επειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις. γνη
σίως ἀνακούσμως ἀπλάζεις
τὴν χάριν. ἢ ἴσως φιλησθήσῃ
πρὸ ἑκατέρα. Αλλ' εἶπε ἑρμοῦ.
κήρυξ ἦν ὁ θεός.

ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶζειν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς
ἔχειν, ἕ χοις ἂν γνῶμα μὴ πειρωμένη.
δηϊ ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα. τόνδε γῆν βλέπω
θυραῖον ἤδη. δῆ τάχοις δ' ἐλεύσεται.
μόνον πρὸ ὑμῶν εὖ στ ἰσμβν. ὡς σκότῳ
κἀναίσχρα πράσσῃς, οὐ πρ' αἰσχύνῃ πεσῇ
λί τί χρὴ πρίειν σήμαινε τέκνον Οινέως.
ὡς ἐσμὸν ἤδη ζεῦ μακρῷ χρόνῳ βρασεῖς.
δηϊ ἀλλ' αὐτὰ δὴ σοι ταῦτα ἢ πράσσω λίχα,
ἕως σὺ τᾶσ' ἐσωθεν ἡδρῶ ξένας.
ὅπως φέρεις μοι τόνδε γ' ὐϋφὴ πέπλον
σώρημ' ἐκείνῳ ταὐδρὶ τ' ἐμᾶς χερός.
δηδιὸς ἢ τόνδε, φαλ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
κείνδ πάροιθεν ἀμφιλύσετη χροΐ.
μήδ' ὀφθεταίνιν μή τε φέγγος ἡλίᾳ,
μήθ' ἕρκος ἱερὸν, μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κεῖνος αὐδ'ν φανερὸς ἐμφανὴς θεοῖς,
σεῖξῃ θεοῖσιν ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ.
οὕτω τ' ἤντμην. εἰ πρ' αὐδ'ν ἐς δόμους
ἵδιμι σωθεὶς τ' ἢ κλύοιμι, πανδ'κως
στείλειν χιτῶνι ζεῦ δε, ἢ φανεῖν θεοῖς
θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
ἢ τῶνδ' ἀπόπεισις σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὲς
σφραγῖδος ἕρκος ζεῦ δ' ἐ ἔ' ὅμμα θήσει.
ἀλλ' ἕρπε ἢ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
δ' μὴ πιθυμεῖν πρᾶς ὢν, πολεμιὰ δρᾶν.
ἔπειθ', ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνδ τέσοι
κἀμοῦ ξυνελθοῦσ', ἐξ ἀπλῆς ἁπλῆ φανῇ.
λί ἀλλ' εἶπε ἑρμοῦ τόνδε πομπέω τέχνην
βέβαιον, οὔ πμὴ σφαλῶ' ἐν σοί πτε,
δ' μὴ οὐ τόσ' ἄγος ὡς ἔχει λεῖξαι φέρων,

Α ὁ λόγος τε πίσιν ὧν ἔχεις. ἔντελε λέμοι φησὶ πολὺ πραγμάτων ἄλλων μυσικῶν.
ἢ λόπτις αὐ ἀκοίνωσά μοι ἃ φυλάξω. Εφασμόσαι. ἐπίδες φησὶν, ἢν θέλῃς σφρα
γίδα. Προσδέγματα. ὑπολοχάς. λέγῃ ἢ ὅπ οἶδα ὡς φιλοφόνῃ αὐτὴν πέσσ
κάμην. ἢ ὥστ' ἢ ἐπαγωγὸν πρὸς ἡρακλέα. εἶπε τὴν ὑπνοσμένην, φιλοφόνῃ πρα
σπελέξαρ. Ωστε ἐκπλαγῆναι. ὅπ ἀσμένῃ αὐτὴν ὑπελέξω, ὡς θαυμάσαι με ἢ
δ' ὥστ' χαρῆναι. Δέδοικα γάρ. δέδοικα γάρ φησι μὴ πρὸς καιροῦ εἴπῃς ἂν ἐξ ἐμοῦ
πόδον. ἐῇ μάθωμεν εἰ ἢ ἀνδρὸς ἡμᾶς πρθεῖ, δῆ ἢ τούτ' ἐξευρίσκειν αὐδ'ν πλέον εἰπεῖν. Ω
ναύλοχε ἢ πρᾷα. δοκῶ ὥστ' πρὸ ἴσο-
λόγον τε πίσιν ὧν ἔχεις ἐφ' ἡμόσαμεν. εἰαν ἢ. Φασὶ δ' πρῶτον ἐν βραχῖνι ζεῦ
δηϊ στίχοις ἂν ἤδη. ἢ τ' ἐξεπίστασαι ἡρακλεῖ αὐδρὸς λόγῳ. ἐνταῦθα δ' ἐ ὡσ
τάγ' ἐνδόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει. πευσ)χόντων αὐτ' φησὶν, ὧν ναύλο
λί ἐπίσταμαί τε, ἢ φάσκω σεσωσμένα. χε. ὁ χορὸς ὥστ' ὠδὶ τὴν οἰκίαν οἰκοῦν
δηϊ ἀλλ' οἶδα μὲν δ' ἢ τ' ἐξένης ὁρῶν τας προσκαλῆτη δ' ὠπαιμείσαι,
πρόσδεγμα τ', αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλῃ; δῆ τὴν προσδοκωμένῃ δημίαν τ' ἢ ἡ
λί ὡς' ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέρ. ρακλέους. ὁ ἢ νοῦς, οἱ ἰὰ πλαθαλάσια
δηϊ τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα δ' θερμὰ λουτρὰ ἐνοικοῦντες, ἢ οἱ πλὰ
μὴ πρῷ λέξῃς ἂν δ'ν πόδον δ'ν ἐξ ἐμοῦ, ὥστ' ζαχῆς ἢ ὀρεινοὺς τόπους ζῆ οἰκῆς
πρὶν εἰλέναι τάχ' ὅθεν εἰ πεδούμβθα. ἢ δ'ν μηλιακὸν κόλπον, ἔπτε ἢ τὴν
χε ὦ ναύλοχε ἢ πρᾷα ἀρχὴν τ' χρυσοτόξ ἀρτέμιδος, ἔνθα
θερμὰ λουτρά, ἢ πάτους φησὶν ἢ τ' ἑλλήνων τὰ σωτέρια. ἄρ
Οἴτας πλαναετάοντες, οἵτε μέζον πο ὁ καλλιφωνότατος πάλιν ἵξει αὖ
Μηλίδα πρὰ λίμναν, λος, ἢ καταλήψετη ὑμῶν τὰς ἀκο
χρυσολακάτ' τ' ἀκτὰν κόρας, ἀς, ἢ λύπ μοι σκὸν πεσωνέων, οὐκ
ἔνθ' ἑλλάνων ἀγορὰ ἐχθρὰν οὐδ' ἀσθυκτὴν φωνὴν, ἀλλὰ
πυλάπιδος καλέοντι, θείας μούσησ. ἀντὶ λυζόν. ὃ ὅτι, φωνῆς
ὁ καλλιδόας τάχ' ὑμῖν γλυκείας. Ω ναύλοχε. πλαθαλάτ-
λα λυτρά. φησὶ ἢ τὰ ἡράκλεια. ἅπ λέπτη αὐζεῦ ἢ ἀθηνᾶ αὐξῆναι. Πεζᾶια λέ,
δῆ δ' ἐν ὄρει τῇ οἴτῃ κεῖσθη. ἔνιοι δ' ἐ, ἐν σικελίᾳ φασὶν ἀναδεθῆναι ζεῦ ἡρακλεῖ
τὰ θερμὰ λυτρά. Καὶ πάγιος. παλαιοὶ εἰσὶν οἱ ὑψηλοὶ τόποι. ἢ αὐ ὀξεῖαι πέτραι
ἢ οἱ πρὰ τοὺς ζαχεῖσ ἢ ὀρεινοὺς τόπους τ' οἴτης οἰκοῦντες. Μηλίδα πρὰ λίμναν.
ἢ λίμναν φησὶ τὴν θάλασσαν. ὅμηρος. Αἰθίοπα δ' οἰκίαν πτῇ ἀνεδύσαρ λίμνησ. ὁ
δ' μηλιακὸς κόλπος πρὰ ζαχίνι ἐστὶν. Εἰσὶ δ' αὐτό. Μηλίδα πρὰ λίμναν. τὴν
μαγνησίαν. ἔνθα δ' τ' ἀρτέμιδος πλαθαλάσιον ἱερὸν, πλησί) ζαχίνος. ὅπου ἢ
ἐπ' ἀρτεμισίῳ ναυμαχία συνέβη πρὸς ἕλλησιν ἐν θερμοπύλαισ. Ενθ' ἑλλάνων ἀ
γορά. ὅπου συνάγον) οἱ ἀμφικτίονες εἰς) ἣν λεγομένην πυλαίαν. πολὺ ἢ ἀγάλεων
φησὶ, πυλάδη δ'ν σοφὸν πρῶτον κριθῆναι ἐν) τῇ φωκίδι, καθαιρόμεν) δ' ὠθῆκλυ
ταιμνήσεα μούσος. ἢ ἀπ' αὐτ' τὴν σύνοδον πυλαίαν φησὶ προσχρεύεσθη. ἢ ὅθι ὁ
τόπος πύλαι τ' ἑλλάδος. Χρυσολακάτ. ἐν βυβοίᾳ τιμᾶτη χρυσόξος ἄρτεμις.

Ο ὐκ ἀργασίαν ἰάχων. οὐκ ἐχθράν. οὐδὲ ὀρνίχων βοήν. Ἀντίλυρον μούσας. ἀντὶ τοῦ μιμον. ἰσόλυρον. ἀντῳδόν. ἀντὶ τοῦ, μουσικὴν φωνήν. ἀλλὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐναντίου μέρους τῆς λύρας φωνήν, ἀφ' οὗ δηλοῦται ὅτι ὁμοῦ αὐλὸς ἡ λύρα ἀναφωνήσουσιν. Σεῦται. ἐνορμᾶται, ὥξει. Ον ἀπόπολιν εἰ χομεν. ὃν ἐκεῖς εἰ χομεν τῆς πόλεως εἰσὶ δὲ καὶ μνον ἀναμένουσαι. δὲ λέξης. ὃν ἀπόπολιν πελάγιον. ἀντὶ τοῦ ἄπωθεν ἢ πόλεως ἐν τῷ πελάγει. Πελάγιον, ὅπου πολλάκις ἡ θαλάττης ἔπλευσεν, εἰς νῆσον κατοικῆσαι. Αλέοι. ἡ θηταίνφρα. Νῦν δ' ἄρης οἰσηνδεὶς. μανεὶς ὁ τοῦ τὴν οἰχαλίαν πόλεμος, ἐξέλυσιν ἡμᾶς τῆς ἀνίας. ἵν' ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας ἔχωμεν, εἰς δ' αὐτό. Νῦν δ' ἄρης. ὁ πρὸς δὴν εὐρύστην. ἐξ αὐτῆς τῆς θύρας ἐπανῆλθε. Μὴ σάιν τοι λύκωπην. μηχαμοῦ ἡ ναῦς ἀλλαχοῦ ὁρμίσαι. ἕως ἐνταῦθα ἀφίκοιτο τὴν εὔβοιαν νῆσον ὑπερβάς καὶ καταλιπών. καταρρεόμενος τὴν οἰχαλίαν ἐκεῖ ἔμεινε θῦσαι τῷ πατρί. Παναίμερος. ἀντὶ τοῦ, τὴν σήμερον ἡμέραν ἔλθοι τῷ πατρὶ πειθοῦς θελχθεὶς ἐκ προφάσεως τοῦ νέους καταστρωσαμένῳ. πειθοῦς δὲ πέπλῳ εἶπεν, ὅτι γέγηνεν ὡς τὸ μεταπείθειν ἢ μεταθεῖναι τὴν ἡρακλέους γνώμην ὡς τὴν θηταίνεραν. ἢ παναίμερος, βουλομένης θηταίνης ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔλθοις εἰς ἔρωτα τοῦ γυναικὸς δὴ τοῦ νέας φάρμακον. Παγχίσῳ. λείπει δὲ θηταίνης πέπλῳ συμμεμραμμένος. ἢ ἄρμοθεὶς τῇ πειθοῖ τοῦ θηρός. Μὴ πρὸς τέρω. ὑπὲρ τὴν συμφέρουσαν χρείαν, ἢ πλεῖον τοῦ συμφέροντος. Μάλισά γ' ὥστε. ναί φησι τοῦδε μύθου φοβοῦμαι οὕτως, θηταίνης ριοῦρον ἐκβέβηκεν, οἷον ἂν φάσκω

αὐλὸς οὐκ ἀργασίαν
ἰάχων καναχὰν ἐπάνδησιν, ἀλλὰ θείας
ἀντίλυρον μούσας.
ὁπότ' Διὸς Αλκμήνας τεκοῦσ'
σεῦται πάσας ἀρετὰς
λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκοις.
ὃν ἀπόπολιν εἰσορῶμεν
πάντα δυσκαισεκάμηνον ἀμμενοῦσαι
χρόνον πελάγιον ἱδρύσει οὐλέν.
ἀλέοι φίλα σάμβα
τάλαινα δυστάλαινα κλιθεῖσα
πάγκλαυτος αὐλῶν ὠλυτο.
νῦν δ' ἄρης οἰσηνδεὶς,
ὤξέλυσ' ἐπ' ἤπειρον ἀμέραν.
ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο, μὴ
σαίνῃ πλεύκωνον ὄχημα ναὸς αὖ
πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε,
ναοσώπιν ἑσίαν
ἀμείψας. ἔνθα καλέσεται θύτης,
ὅθεν μόλει πανάμερος
τᾶσ πρώτου παγχίσῳ
συμμαρθεὶς ὢν προφάσει θηρός.
γυναῖκες, ὡς σ' ἔδοικα μὴ πρώτερῳ
πεπραγμένῃ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔφρων.
τί δ' ὅτι δηϊάνειρα τέκνον Οἰνέως;
οὐκ οἶσ'. ἀθυμῶ δ' εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς;
οὐδ' ἡ πατὴρ σῶν Ηρακλῆς δωρικτᾷ; (λήσω,
μάλισά γ'. ὥστε μή ποτ' ἂν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργου τῷ πρανέσαι λαβεῖν.
λίσαξον, εἰ δοκεῖς δρᾶν ὀρθῶς.
γιοῦρον ἐκβέβηκεν, οἷον ἂν φάσκω

ὥστε μηδέποτε πρανέσαι τινὶ ἀνδρὶ λου πρᾶγμα πρὸ θυμίαν λαβεῖν. ὃ δεῖν, ἀνδρὶ λῳ πρᾶγμα πιθανὸν χρεῖν. Οαυμαστὸν ἡ οἷον οὐκ ἄν τις ἐλπίξοι μαθεῖν. ἢ παθεῖν. Κατ' ἄκρας πιλάδος. πιλὰς ἡ πέτρα. ὡς δεῖ λίθου θεμένη ἀυτὸ φησι, καταστήκειν ἢ μὴ ῥᾳδίως ἀπὸ λύειν ἀπὸ λίθου δυσρέον. Ως δ' εἰσῆς ἅπαν. ὅπως γνῶς ἀκριβῶς ὅλον τὸ πρᾶγμα. εἰς μῆκος ἀπολώσω τὸν λόγον. Εγὼ δ' ὢν ὁ θήρ με. ὢν εἶπε μοι ὁ νέανος, ὅτε ἰὼν πλησίον τῆς ἑλᾳ δρωθείς. πλησίον ἦ, ἀπὸ μέρους τοῦ βέλους. πλησίον ἦ ἀκίς. ὁ λέγει ὁ ὅμηρος ὀϊστόν. Παρὰ καθεσμῶν οὐλέν. λείπει, ἄπρακτον. Αλλ' ἔσωθεν ἐμὸν. αὐτὸ τὸ ἔσωθεν ἡ ἐφύλαξα. ἀνεφύλαξα δ' ὅθεν μοι πέπωγεν ὠδὶν εἰ λέλτῳ χαλκῇ ἔχουσ' ἐγκεχυμένα. λύσιπλον ἦ, αὐτὸ τὸ δυσπάλαπλον. Προόρρηξα. πρὸς ἐμὲ ὑπὸ νέανος προειρημένα. προμεμελετημένα μοι. ἢ ἀπόρρηξα. Θέρμης ἄθικτον. ἀπροσπέλαστον πυρός, ὃ ἡλιακῆς ἀκτῖνος. Αρτίχρισον. πάντα χριόμενον. Νῦν δ' ὅτ' ἦν ἐσπασέον. νῦν δ' ὅτε νέσκ ὁ καιρὸς τοῦ χρίσαι. ἔχρισα μᾶλλον ἐρίῳ. Κτησίου τοῦ λάχνην. ἀπὸ κτήτου προβάτου. ὃν μᾶλλον πάσασα. κτήνη ἢ λὰ πρόβατα λέγουσι ἢ βοτά. Αλαμπὲς ἡλίου. μὴ καταυγασθέν. Κοίλῳ ζυγάσρῳ. αὐτὸ τοῦ, εἰς ξύλινον σορόν. ρυτέσι κυδωτόν. Αφαστον. ἀφανές. αὐτὸ κάτοπτρον. ἀξύμβλητον ἢ, ἀσυνείκαστον πρὸς βροτείων αὐθρώπων. ἢ αὐτὸ τὸ ἀπρόβλητον. ὅιον οὐκ ἔχον ἄλλῳ πρόβλητον εἶναι, ὥστε πρεῦσαι καὶ μαθεῖν δὴ ἀκούοντα. Τὸ δὲ κάτοπτρον. δ' ἦν ἔθος τοῦ προβάτου μὴ δ' χρίσαι δὴν πρὸ πολὺν ἔρριψα ὑπὸ τόπον καταλαμβανόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου. τὴν δ' αὐγὴν, ἀκτῖνα ἡλιῶδη εἶπεν. Τὸ δὲ κάτοπτρον, δ' ἄγγος μύρου.

Α ΝΑ

θη, ὥστε ἐῤῥύην. ἀφανῆς λέλυτ᾽. Πρίονος ἐκβεβρώματα. ἐοικὸς πρίσματι ξύλου. θαύμας᾽ ἢ ἐβρώματα πρίονος εἶπε τὰ πρίσματα. ζόφον γάρ τινα ἐώιον ἢ ζυλον ὁ πρίων, ἐκεῖνο δ᾽ λεπτὸν ἀπεβάλλετ. Προσπετὲς ἐῤῥιμμένον, ἢ προπτὸν χέμμαι. Θορυβώδης ἀφοί ἐπημεμηνοι. θρόμβος ἢ ὁ ὄγκος. ἢ ἀπὸ φερῆ φυσήματα.

A ναζέουσιν. ἀϋακαχλάζουσι. γλαυκῆς ὀπώρας. τ᾽ πλεύκους, τ᾽ ἀρτίως ἐκπεσθέντος καὶ νέα. μάλιστα ἢ ὁ νέος ὅτι ὁ γοσθεσμὸς ὢν, εἰ ὥσπερ χαμαὶ ἀφίζει. γλαυκὴν ἢ πώραν δὴ νέον οἶνον εἶπε, διὰ τ᾽ λαμπρότητα. Ης ἔθνησχ᾽ ὑπ᾽ ἧς. ὑπὲρ ἧς, ὑφ᾽ ἧς. δ᾽ ἦν. Τὸν βαλόντα. δὴ ῥεύσαντα. Ων ἐγὼ μθύστερον. ὧν τ᾽ εἰρημένων μοι νῦν ἐκείνου, νῦν τ᾽ ἣν γνῶσιν μανθάνω, ὅτε οὐκ ἔπεμε ἀφελῆ. Οὐκ ἔτ᾽ ἀρκεῖ. ὠφελῆ. ὅμηρος, Αρκειον ἐστῖτ. Εἰ πμὴ ψευσθήσομαι. εἰ μὴ διαμάρτοιμι τ᾽ γνώμης, ἣν ἔχουσα ποθὲν αὐτ᾽ τυγχάνω. Χ᾽ ὥσπερ ἀρθίγη. καὶ ὅσα ἂν θίγη τ᾽ ἡρακλείᾳ βέλους, εἴτε ἄνθρωπος εἴτε θηρία, ἀπόλλυται. Εκ ἢ τ᾽ δι᾽. τ᾽ νέας. αὐτὶ τ᾽ δὴ τ᾽ νέσσα. Καί τοι λέδακται. κἀγὼ φησὶν ἀπθανεῖν βαλήσομαι. ἵνα μὴ δόξω πνηφίᾳ αὐηρηκέναι δ᾽ ἡρακλέα, ἀλλ᾽ ἀκουσίῳ γνώμῃ.

I αὐτῇ συν ὀργῇ. ῥυτῷ ποθ᾽ ῥόπῳ τυτέσι δὴ τ᾽ πέπλου. Ζῆν κακῶς. ζωὴν καὶ κακοδεξοῦσαν οὐ θέλειζῆν. ἢ πσι μὴ θέλει δοκεῖν ἐκφύσεως ἧ κακή. Ῥεῖν μὲν ἔργα. αὐάγκη μὲν δὴ λαβεῖσθαι τὰ δηνὰ ἔργα. οὐ χρὴ ἢ πο τ᾽ ἐκβάσεως ὧ τ᾽ συμβησομένων αἱρεῖσθαι τὰ λεινά. Οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ἐν τοῖσ πονηροῖσ βαλεύμασιν, οὐχ ὑπολείπεται χρὴ ἢ ἐλπὶς, ἢ πα πέσχε πρίσθησιν ἢ θάρσος. αὐτὶ τοῦ λύσιλωΐς εἰμι.

μορφῇ μάλισ᾽ εἰκασὸν, ὥστε πρίονος ἐκ βρώματ᾽ ἂν ἐλέλθας ἐν τομῇ ξύλου. θοινόσε κεῖθ᾽ προπετές. ἐκ δὲ γῆσ ὅθεν πρεύκειτ᾽, ἀϋαζέουσι θρομβώδεις ἀφροί, γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πίονος πτυ χθένος εἰσ᾽ ἢν βακχείας ἀπ᾽ ἀμπέλου. ὡσ᾽ οὐκ ἔχω τάλαινα πῖ γνώμης πέσω. ὁρῶ δέ μ᾽ ἔργον λεινὸν ἐξεργασμένην. πόθεν ἂν ποτ᾽ αὐτὶ τ᾽, ἐνίσκων ὁ θὴρ ἐμοὶ πρὲχ᾽ εὔνοιαν, ἧσ᾽ ἔθνησχ᾽ ὑπὸ; οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ δὴ βαλόντ᾽ ἀπφθίσαι χρὴ ζῶν᾽ ἔθελγεν. ὧν ἐγὼ μεθύστερον ὅτ᾽ οὐκέτ᾽ ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἀρνυμαι. μόνη τ᾽ αὐδὴν, εἰπ μὴ ψευσθήσομαι γνώμης, ἐγὼ δ᾽ ὑστηνος ἐξαπφθερῶ. δὴ βαλόντ᾽ ἄβακτον ὄισα, ἢ θεὸν χείρωνα πιμνάνται. χ᾽ ὥσπερ ἂν θίγῃ, φθείρει τὰ πάντα κνισόδαλ᾽. ἐκ λέτ᾽ δ᾽ ὅδε σφαγῶν πελθὼν ἰὸσ αἱμαρσομέλασ, πῶς οὐκ ὀλεῖ ἢ τόνδε; λόξει ζῶν ἐμοί. καί τοι δέδακται, κεῖνο εἰ σφαλήσεται, ταύτῃ ῥὰ ὀργῇ κἀμὲ ῥυθανεῖν ἄμα.

Ζῆν τ᾽ κακῶς κλύουσαν, οὐκ αὐαχέσθην, ,, ὅπως πρὸ μᾶς μὴ κακὴ πφυκέναι.

Ι βεῖν μὲν ἔρπε σεῖν᾽ αὐαγκαίως ἔχει. ,, Τὴν δ᾽ ἐλπίδ᾽, οὐ χρὴ τ᾽ τύχης κρίνειν πάρα. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βαλεύμασιν ζρασσ οὐδὲ ἐλπὶς, ἥτις ἢ θράσος τί πρὸξενεῖ.

Α ἀλλ᾽ ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ξ᾽ ἑκουσίας, ὀργὴ πέπειρα, τ᾽ σε τυγχάνῃ πρέπει
ῥηϊ ριαῦτα δ᾽ ἂν λέξειεν, οὐχ ὁ τ᾽ κακοῦ κοινωνὸς, ἀλλ᾽ ὢ μηλέν᾽ ἐσ᾽ οἴκοις βλύ.
Χο σιγᾷρ ἂν ἁρμόζοι σε δ᾽ πλείω χρόνον, εἰ μή τι λέξεις πωσὶ θεσπεσίως ἐπὶ
πάρεσι μασ᾽ ἢρ παῖδος, ὃς πρὶν ὤχε θ᾽
ὕλλ᾽ ὦ μῆτερ, ὡς ἂν ἐκ βίου σ᾽ ἐνεί λόμην, ἢ μηκέτ᾽ ἐν ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην, ἄλλου κεκλῆσθι μητέρ᾽, ἢ λώιος φένας τ᾽ νῦν πλουσσοδρ τ᾽ δ᾽ ἀμείψασθι πρθέν.
ῥηϊ τίσ᾽ ὄδιν ὦ παῖ πρόσ γ᾽ ἐμοῦ συγγύμμονος; ὕλλ᾽ δν ἄνδρα δ᾽ ἢ σὸν ἴσθι, δν δ᾽ ἐμὸν λέγω πατέρα, κατακτάνασα τῇ σ᾽ ἐν ἡμέρᾳ.
ῥηϊ οἴμοι. τίν᾽ ἔζηνεγμασ ὦ τέκνου λόγου; ὕλλ᾽ οὐ σὺχ οἷόν τε μὴ τελεσθῆναι. Τὸ δ᾽
,, Φανθέν, τίς ἂν λύσειε τ᾽ ἀγέννητον πιεῖν;
ῥηϊ πῶς εἶπασ ὦ παῖ. τ᾽, πῷ᾽ ἀνθρώπων μαθὼν ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσω ἁμέ φήσ;
ὕλλ᾽ ἀυδᾷς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασι πατρὸσ σέδορκώς. ἢ κατὰ πλῶσαν κλύων
ῥηϊ τοῦ δ᾽ ἐμ᾽ ἐλάξεις ταὐθρὶ, θ᾽ πέπισσαι;
ὕλλ᾽ εἰ χὴ μαθεῖν σε, παντα λὴ φωνεῖν χρεών. ὅθ᾽ εἶρπε κλεινὴν εὐρύ τε πέρσας πόλιν, νίκης ἄγων τρόπαια, κἀκροδίνια, ἀκτῇ ἵσ᾽ ἀμφὶ κλυσσ᾽ ὀνοίας ἄκρον Κηναιόν ὄζιν. ἔνθα πατρῴῳ Διὶ θεωμοὺς ὁρίζει, τεμμίαν τε φοιβάδα. οὗ νιν τὰ πρῶτ᾽ ἐσῆδον ἄσμενθ᾽ πόθῳ. μέλλοντα δ᾽ αὖθις πλυθύροις τεύχην σφαλὰς, κῆρυξ ἀπ᾽ οἴκων ἵκετ᾽ οἰκείος λίχας, θ᾽ σὸν φέρων σῶρημα θανάσιμον πρέπλον. ὃν κεῖνθ᾽ ἑνλὶς ὡς σὺ προύξεφίεσο, ταυροκρονεῖ μὴ λώλεκ᾽ ἐντελεῖς ἔχων λείας ἀπ᾽ χὴν βοῦσ. ἀτὰρ τὰ πάνθ᾽ ὁμοῦ, ἑκαθ᾽ πρόσω χ συμμιγῆ βοσκήματα. θ᾽ πρῶτα μὲν σιλαθ᾽, ἴλεῳ φενί κόσμῳ τε χαίρων ἢ σολῇ, κατηύχεθ᾽.

Α ἀλλ᾽ ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι. τοῖς ἀκοσίᾳ σφαλεῖσιν ἢ ἐπαχθομένη ὀργὴ, πεπεμμένη ὅτι καὶ πραεῖα ἢ συγγνωστή. ἧς σε λίκαιον τυγχάνειν πρὸ τ᾽ ἢσακλείους. ἀκούσας ἢμῶν τε. Οὐχ ὁ τ᾽ κακοῦ κοινωνὸς. ὁμὴ δυστυχῶν ριαῦτα ἂν ἐκτοι. Σιγᾷρ ἂν ἁρμόζοι σε δ᾽ πλείω χρόνον. γράφετ᾽ λόγον. πρέπει σοι λοιπὴν σιωπᾷρ, ἢ μηκέτ᾽ πθοὶ ῥύτ᾽ πλείω λέγειν. εἰ μὴ ἄρα τ᾽ θεῷ σῷ παιδὶ μέλλῃς ἐρεῖν πραγτομένῳ. Αλλ᾽ μητέρα. αἰχύνομαι ἢ ἐσί σοι. Τὸ δ᾽ φανθέν. δ᾽ ἅπαξ πραχθέν, ἢ τ᾽ πέρας ἐλθὸν, πῶς ἂν ὡς μὴ πενέσθαι πρίσαιτ᾽. θάνατος. Τῶν ἢ πεπραγμένων, ἀρίστου οὐδ᾽ ἂν χρόνος ὁ πάντων πατὴρ λύσαι ῥ θέμιν ἔσχεν τέλος. Στυγῶ μθυον. λυπρὸν θ᾽ μίσους ἄξιον. Αζηλον. φαῦλον. ὃ οὐσὶς ζηλώσειεν. Αὐθ᾽ς βοείαν ξυμφοράν. τὰ μὲν ἐώρακα πάσχοντος, τὰ δ᾽ ἀνοιμώζοντος ἤκουσα κατὰ τὴν γλῶσαν. Ποῦ δ᾽ ἐμπλάζῃς. πρὸ απελάζῃς. Παρίστασαι. πλησίον γέγνασ. Οθ᾽ εἶρπε. καινοπρεπῶς ἢ φάσ. ἦλθεν εἰσ τὴν εὐβοιαν. ἧς ἀκροτηρίου ὄζει δ᾽ κήναι). Τεμμίαν τ᾽ φοιβάδα. δ᾽ ἀπὸ τ᾽ τεμμῶν σέφανον. ἢ τέμμος πλυφοιβον. Ως σὺ προύξεφίεσο. ὡς σὺ ἐνέτειλω. Δείλαιος ἐλεῳ φενί. ὁ ἡρακλῆσ ἱλαρᾷ τῇ φενὶ κατηύξατό σοι χείρων δ᾽ θεὸς πέπλῳ.

Ο πως ἢ σεμνῶν ὀργίων. ὅτε πλέ ἀπὸ τῶν θυμάτ' ἢ τῶν ξύλων ἡ φλὸξ ἀνεκαίετο, τότε ἱδρὼς ἀνίει σοὶ δ' σῶμα αὐτο. Φλὸξ αἱματηρά. αἱματηρά, ὅτι ἐκ τ αἷμα ρος τῶν ἱερείων συνίστατ. Κἀπὸ πείρας δρυός. ἀπὸ λιπόδρυος ξύλου. δρῦν δὲ λέγει, πᾶν δ' ἔνδρον. Πλευρᾶσιν ἀρτίκολλος. ὡς ὥστε τέκνον καλῶς συγκεκολλημένος. δ' δ' ἑξῆς, ἢ προσκολλᾶσ' ὁ χιτὼν κατὰ πᾶν μέρος ὡς ἂν ξύλω νεδάκόλλη ὑπὸ τέκτονος προσηρμοσμένος. Ο δαιμὸς ἀντίπαστος. κυκισμός. δ' ἡ ξαθῆ δ' κνήσθη. ἀντίπαλος ἢ, ἴσος πάσμῳ. ἢ μὴ πασμοῦ. Ε χθρᾶς ἐχίδνης. τυφῶνος μὲν τ' ἡ ἐχίδνης ὕδρα. Ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο, ὡς κατήθιεν αὐδ' ὁ ἰός. Τὸ σὸν μόνης δ' ὥρμ' ἔλεξεν. εἶπεν ὅτι σὺ ἀνδρὶ προσκάπτεις δ' μ πέπλον. ὡσ ἀπέσταλτ ὑπὸ σοῦ. ὃν οὐδὲν ἀφ' ἑαυτ παναργήσας.

Μ ἁρπᾶς πέπλόσ γιν. δραξάμενος τ πέπλος τ λίχε καὶ ἐκεῖνο δ' μέρος ἔνθα σῆμ δ' ἄρθρον. λεύσ δ' δ' ἐδῶ μὲν δ' ὑπόδημα, ἢ πριοῦν. Αμφίκλυτον. τὴν ἐκ τ πόντ ἀμφοτέρωθεν κλυζομένην. Η λυγίζετ. ἁρμόζετ. κἀμπέτ. συρέφετ. ὅπ δεῖν ὁ δεσμὸς τ νεύρων ἔνθα ὁ δεσμοῦμεθα. εἰρη δ' ἀπὸ τῶν λύγρων. δὲ λικρὴν δ' φυδ' νέον ὄν. ὄμηρος. Δίδη μόχοισι λύγισιν. Κόμης δὲ λευκὸν μυελόν. δ δ' ἐ τ κόμης δ' ἐγκέφαλον ἐκραίνει, κατὰ μέρος τ κεφαλῆς δ' χιδείσης. ὅπ δ' αἰρε θείσης τ κεφαλῆσ, δ τ κόμης ἀνεπέμπετο ἐγκέφαλος σὺν δ' αἵματι. Ανυδφώνησε. κατὰ δ' ἐναντίον. ἀντὶ τ ἐξένευξε. Τοῦ μὲν νοσοῦντος. τ ἡρακλέους νοσοῦντες. τ δὲ λίχου ἤδη ἀνυσθέντος. ὅ δεῖ πεφυσημένα. Εωσᾶρ γάρ. ωσμ δ' ἐλλ πο κείμενος ὠδὶ τ γῆσ. Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες. ὅμηρος, Λοκρῶν δ' ἱππό νδυς δ' ὀϊλῆ τα χὺ ἅλας. Λοκρῶν οἱ ναίουσι πέραν ἱερῆσ δυβοίης.

ὅπως ἢ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο
φλὸξ αἱματηρά, κἀπὸ πείρασ δρυὸς
ἱδρὼς ἀνίει χροτὶ, νῦ προσπίτνασ
πλευρᾶσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκνον,
χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον. ἦλθε δ' ὀστέων
ὀδαιμὸς ἀντίπαστος. εἶτα φοινίας
ἐχθρᾶς Εχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο,
ἐνταῦθα δ' ἦ δόκησε δ' μ δυσλαίμονα
λίχαν, δ' οὐδὲν εἰδὼς δῶρον, ἐσκαλμένον
ὅσ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος, δ' σὸν μόνης
ὥρμ' ἔλεξεν, ὥστε δρᾶν, ἐσκαλμένον.
κἀκεῖνος ὡς ἤκουσε, μὴ ἀνώμυνθ
παραιτὸς αὐτοῦ πλθυμόνων ἀνθ' ἁγῶ,
μάσῃ πλὸς νιν ἄρθρον ἢ λυγίζετ,
ῥιπῇ πρὸς ἀμφίκλυτον ἐκ πόντ πέτρασ.
κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσσ
κρανὸς δ' χαπαρένος, αἵματός θ' ὁμοῦ.
ἅπασ δ' ἀνδυφώνησεν οἰμωγῇ λεώς.
τ μὲν, νοσοῦντος. τ δ', δ' χαπεπραγμένου.
κοὐδεὶς ἐτόλμα τἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν.
ἐωσ' ἢ πέδησε. μετάρσι θ
βοῶν, ἰύζων. ἀμφὶ δ' ἐκτύπων πέπλα
Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες, Εὐβοίας τ' ἄκραι.

Ε πεὶ δ' ἀπέπεμπε. πλλὰ μὲν τάλας χθονὶ
ῥίπτων ἑαυτὸν, πλλάδ' οἰμωγῇ βοῶν,
δ' δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδακρύμνοσ
σοῦ δὴ τα λαίνης, κἀν Οἰνέως γάμον,
ὅτον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου,
τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος ἀνάσχοφον
ὀφθαλμὸν ἄρας, εἶδέ μ' ἐν πλλῷ σχεδὸν
δακρυρροοῦντα. κἀμέ προσβλέψας, κάλῃ,
ὦ πᾶ, πρόστλθε. μὴ φύγῃς ῥύμὸν κακὸν,
μή δ' εἴσ τε θανόντ πὶ θανεῖν ἐμοί.
ἀλλ' ἄρον ἔξω. καὶ μάλισ μὲν μέθες
ἐνταῦθ', ὅπου μεμή τις ὀφεται βροτῶν.
εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλ μ' ἐκ γε δὴ γῆσ
πόρθμευσον ὡς τάχισα, μήδ' ἀνυτὸν θάνω.
ρσ' ἐπισκήψαντοσ, ἐν μέσῳ σκάφει
θέντεσ σφε, πᾶσ γῆν ἵνα δ' ἐκέλευσεν, μόλις
βρυχώμενον πασμοῖσι. κἀ νιν αὐτίκα
ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ', ἢ τεθνηκότ' ἀρτίωσ.
πιαῦτα μητρ πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ,
κἀ δρῶσ' ἐλήφθη. ὧν σε πίνιμοσ δίκη
τίσαιτ', Εριννύσ τ'. εἰ θέμισ δ' ἐπὶ χόμαι.
θέμισ δ', ἐπεί μοι τὴν θέμιν σὺ προὔβαλες.
πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ὑπὸ χθονὸ
κτείνασ', ὁπλίον ἄλλον οὐκ ὀφει πτέ.

Χο τί σῖγ' ἀφέρπεις; οὐ κάριθ' ὅθ' οὕνεκα
ξυνῳδὸς εἶ σιγῶσα κατηγόρῳ.

ὕλεᾶτ' ἀφέρπειν. οὖροσ ὀφθαλμῶν ἐμῶν
αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἑρπύσῃ καλῶς.

κατακτήσαιτο. πολεονάζει ἡ κατὰ, αὐτὶ τοῦ ἔχε. Τότ' ἐκ προσέδρου. ὅτε ἀπέκαμε κυλιόμενοσ, τότε αὐατείνασ δ' ὀφθαλμὸν ὁρᾷ δὴ κεχυμένησ τοῦ στόματοσ λιγνύος, εἶδέ με δακρυρροοῦντα. λιγνύοσ ἡ, δὴ πεπαχυμένησ, δ πολὺ κεχυμένησ αὐδ' ὁ φλογώδουσ νόσου. Αλλ' ἄρον. προσακτικῶσ. Εἰ δ' ὀκνον ἴσχεισ. αὐχύνεται δὴ αὐτοῦ θανεῖν, μὴ ἐγγελασθῇ ὑπὸ τῶν οἰχαλίων. Βρυχώμενον: αὐοιμώζοντα μεγάλωσ ἐκ τ πασμῶν. Ποίνιμοσ δίκη. ἡ πιμωρόσ. ἡ πινὴν ἀπαιρεῖ. Θέμισ δ' ἐπεί μοι τὴν θέμιν. θέμισ δέ ἐστιν ἡμᾶσ καταρᾶσθαί σοι, ἐπεὶ σὺ προτέρασ τὴν θέμιν ἀπέῤῥιψασ καὶ πεῖσθεισ. ἐὰν δ' προὔλαβεσ. ἀντὶ τοῦ φθάσασ τὴν θέμιν. οὐκ ἐξεδέξω, ἕωσ τί κατὰ δ' δίκαιον πράξῃσ. γράφεται. προὔβαλες. Τί σίγ' ἀφέρπεισ. σίγα δ' ῥῆμα πικῶσ, ἀντὶ τ σιωπηλῶσ. τοῦ τέσι, δαί τι οὐδὲν ἀποκρίνῃ πρὸσ δν ὕλον. Ξυνῳδὸσ. συναλγεῖσ. Οὖροσ ὀφθαλμῶν ἐμῶν. εἴθε οὖροσ καλὸσ δ' πνεύσοι αὐτῇ ἀπούσῃ, ἵνα μηκέτ' αὐτὴν ἰδίμι. τροπικῶσ δὲ οὖροσ ὡσ δ' νεώσ. ἀντὶ τοῦ οὐριοδρομείτω.

ο γμον γὰρ ἄλλως ὀνόμαρος. τί γὰρ μάτην ἐταιρόμεθα ζῶσ ἢ μηδὲς ὀνόματι, οὐδὲν ἄξιον αὐτῆ πεπραξάμενος. ὧν ἡ φύσις μὴ ὁ θεσμὸς ἀπαιτεῖ. Τρέφειν. αὐτὶ τοῦ ἔχειν. Ισ' ὅσον ὦ παῖσες, ὁ χρὸς πρὸς ἀλλήλας διαλέπτη τοῦτ τ δεδεγμένου μαντείου ζῶσ ἡρακλεῖ ἐν τῇ δωδώνῃ, ὅ πτ νῦν ἀτρέβη. Ισ' δ' ὅσον αὐτὶ τ οἴωσ. ὅσον, ὁρᾶτε ὦ φίλαι οἴως ἡμῖν ἀθρόως ξυνέβησε. Ε εἰσ ὅσον κακὸν ἀπέδειξε δ' ἔπος ἐκ τ μαντείας πάλαι χθονός. προσέμιξε δ', αὐτὶ τ προσερρύη δὲ ὡς.

Τᾶς παλαιφάτου προνοίας.

γράφεται παλαιφοίβου. ἰνδῶν, τ πάλαι μαντευσαμένης. Φοιβάδι δ' μαντεύεσθαι. Οτ' ἔλακεν. ὅτε ὁρ ἐφθέγξατο. ἐπεὶ δ' ἂν ἐνιαυτὸς παρέλθοι. τότε ἀναδοχὴν γενέσθαι τῶν πόνων ζῶσ ἡρακλεῖ ζῶσ διὸς παιδί. ἀναδοχὰν ἢ ἀνάπαυσιν. ἀνακοχήν. ἀναδοχήν. Αὐτόπαιδ. γνησίῳ παιδί. Τελέσμενος ἐκφέροι. ὀένιαυτὸς ὁ τέλειον ἔχων δ' δωδεκάμηνον. καὶ ἄρορς ὁ ἐνιαυτὸς, ἀπὸ τοῦ ἄπαξ κατ' ἐνιαυτὸν ἀροῦν. Καὶ τὰ δ' ὀρθῶς. ταῦτα ἢ τὰ χθαθέντα ἀσφαλῶς νῦν ἡμῖν ἀποβαίνει. ξοπικῶς δὲ καιριζέι. ὥστ ὁρ οὐρίῳ πνεύματι προσορμίζῃ ἡμῖν κατ' ὀρθὸν ἀνύσμενα. Καιριζέι. προσπνεῖ.

Π ὡς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσων. πῶς γὰ ὁ μηκέτ ὁρῶν δ' φῶς. παρὰ δυρυθέους κελεύοιρ. Εἰ γὰρ σφε κενταύρ. εἰ ἢ αὐτὸν δ' ἡρακλέα δ' αἷμα δ' θανάσιμον τ κενταύρ. ἐδωδίχει πλευρᾷ προσακένρος ἰοῦ, πῶς ἂν ἕτερον ἢ λιν ἢ ταυῦν ἴδοι. Χρίει δολοποιός. χρίει δὲ ἱμάτιον ζῶσ αἵματι ἢ ἀνάγκη τ δὴ ἀνείρας. ἢ μὴ δ' ὅλου τεχνησάμενοι ἀναγκασαι γὰ ὑπ' ζήλου τεχνάσασθαι. Ον τέκερ θάναρς. ὃν τὸν δ' ἰον ἐγένησεν ὁ αἰόλος δράκων. μᾶλλον ἢ ὁ θάνατος.

Π ροστακὼς φάσματι. προσκεκολλημένος ζῶσ ἰῷ ἢ ὕδρας. ὃν δὲ κατ' ἐαυ δ', ἀπατηκὴν γὰ ἰὼ φέρει. Αλλως. Προσκεκολλημένος ζῶσ ἰῷ. ἢ ζῶσ ὁ λεθρίῳ, πρὸ δ' πφονεῦσθαι ζῶσ φάσματι. ρυτέσι, ζῶσ ἱματίῳ ζῶσ κεχρισμένῳ ζῶσ φαρμάκῳ ἢ ὕδρας ρυτέσι τῇ χολῇ.

Μ ελαγχάτατ' ἄμμιπα. Τ ἀσυρίχου ἡ ἅμα ζῶσ φάσματι τ ὕδρας, ἡ τὰ κέντρα Τ νέασ. ἀκίζῃ αὐτόν. Λῷον δ' ὅτι φόνια τὰ κέντρα Τ νέασ. λέγει δὲ δ' αἷμα αὐτ δ' συμμεμιγμένον τῇ χολῇ τ ὕδρας. Φοίνια δολόμυθα, ὅτι τοῖς δολίοις Τ νέασ λόγοις ἀπατηθεῖσα τετόλμηκεν. Αλλως. Φοίνια δολόμυθα. τὰ δόλια φάρμακα. Ε ἄ ἕτερά τινα ἐκέλευσεν αὐτῇ συμμίξαι ζῶσ αἵματι ὡς ὁ σοφὸς εἶπεν. Επιζέσαντα. Ξυνθέντα, ἀνακαλάσαντα ἀπ τ θέρμης Τ πυρός. Ων ἄσβεστα πλάμαι. ὧν τὴν ἐλάβην ὁρᾶτε ἡ δηϊάνειρα τοῖς οἴκοισι συμβᾶσαν, αὐτὴν μὲν ἐξ ἀρχῆς αὖ τ οὐ ξυνεῖσαν. ἐκ κατασκοπῆς ἢ τ νέασ ἡ δι' οὐτοσὶ φωνῆς γνοῦσα μενῶν, ὡς δ' ἔπαθεν ὧδ' ἀναλάτ τειν αὐτῇ δ' ἡρακλέα λίαν ὀλίγρετο ἡ σένει. Αλλ. Ων ἄλ' ἀπλάμαι. Τ νεωστὶ ῥωμένων, ἡ εἰς τὴν ἀμέλητον ἐλάβην συμβαλόντων τοῖς οἴκοις, ἡ δηϊάνειρα, τὰ κακὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς αὖ τ οὐ συνεῖσαν, ὡδὶ δ' δ' ἀλάτ τειν δ' ν ἡρακλέα. Λοκνον ἢ, τ' ἰκίαν θ' ἀμέλητον, ἢ πλύοκνον. ὅ ἐστι, πολύφοβον. κατ' ἐπίτασιν δὲ δ' ἀ. Ν έον ἀϊάσόντων. νεωστὶ προσβαλόντων. Οὔπ προσέβαλεν. οὐ ξυνῆκεν ἀπ τ νέασ. Τάλ' ἐπ' ἀλλοθρόα. ἀλλοφώνα, ἀπ τ νέασ φωνῆς γέγονα. ἢ καθ' ἡρακλέους σύμφορα. ἢ δι' ἄλλα εἰωθυῖα. ἢ τὰ ἀληθῆ. ἢ ἀλλοφώνα, ὡς ἀλαιμένην τ νέασ φωνὴν ἔχουρ. Ολεθείας ξυναλαλαῖσ. ἢ ὁλεθείασ Ε ἰῷ λαβέσι Ω λίασ. ἢ ἐπεὶ αὐτὶ Τ ἰλίᾳ θανάτα ὁ νέασ ἀντήλαξεν αὐτῇ δ' αἷμα ἢ ὅπ ὁ μῶν νέασ εἶπεν αὐτῇ πόθα ἡ δ' ἀλαγῆσ ἐργάσιμον ἦν δ' φάρμακον. γέγονε ἢ ὁλεθρος ἡρακλέους. Η πυ ὁλοὰ σένει. οὕτωσ λὴ ἡ ἀθλία κατασάζῃ ἡ δ' ῥέχει πλάκα σακρύων ἀφόν. ἐμφατικὸν δὲ δ' ἄχνα δ' δ' πλῆθος. χλωρὰν ἢν ἄχναν, δ' ν νεαρὸν ἀφόν. Η πυ ἀδινῶν. ἀθρόων. ἢ πλυθρηνήτων. Δ ακρύων ἄχναν. πολὺ φασιν ὡς τὰ σάκρυα. Α δ' ἐρχομένα μοῖρα. ἢ προσδοκωμένα κακομοιρία τ ἡρακλέους, ἐμφαίνει μεγάλην ἑτέραν ἄτην. προσδοκῶσι δὲ ὅπ ἀπαλυμένα ἡρακλέους, αὐτόχειρ ἑαυτῇ γενήσεται. Α δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δολίαν. δόλῳ ἢ αὐτὴν καὶ λάθρα ἀναιρήσει.

Ε ἐρέσθαι παρὰ δακρύων. ἀντὶ τοῦ πάρεστιν ἡμῖν δακρύειν, ὡς ἀπὸ συμπτώσεως κρουνηδόν τέτατται δ' κακὸν ἡ πάντα χοὐ διαβέβηκε κατὰ δῆ Ἡρακλέα συμφορά. Λ πέμπολε πάθος. αὐτὶ τοῦ ἀπημάλοι. ὅ ον, οὐδέποτε ἀπὸ τῶν πολεμίων γένοιτο. Ω πόποι. φεῦ φεῦ κακὴ φήμη γέγονε θεοῖς Ἡρακλεῖ. ὅιον οὐδέποτε πολεμίοις αὐοίκτιστον σιωπηθείη. δ' ἢ οὕτω, ἀντὶ τοῦ οὐχί. ἢ οὕτως. ὅιον κακὴ φήμη οὐδέποτε ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν βοηθεῖ θεοῖς Ἡρακλεῖ. ὅσον ἀπὸ τῶν ἰσχίων αὐθεοὶ γεγένηται. Ἰὼ κελαινὰ λόχα. κελαινὴν εἶπε τὴν λόχμην

ἐρέσθαι παρὰ δακρύων. κέχυται
νόσος. ὦ πόποι. ὅιον αὖ νόσων
οὔπω ἀγακλεᾶ δ'
Ἡρακλείοις ἀπέμολε πάθος οἰκτίσαι.
ἰὼ κελαινὰ λόχα προμάχα δρυός.
ἃ τότε θοὰν νύμφαν
ἄγαγες ἀπ' αὐπεινᾶς
τάν δ' Οἰχαλίασ αὐχμᾷ.
ἀδ' ἀμφίπλοκος
Κύπρις ἄφαυδος φανερὰ
τῶν δ' ἐφάνη πράκτωρ.

δ' ἐν ἐκείνῃ, ἐν ᾗ ἐπορθήσατο τὴν οἰχαλίαν ὁ Ἡρακλῆς, ἵνα ἐνέγκῃ τὴν Ἰόλην. δῆ τοῦτον ἡ συμφορὰ ἐγένετο. δ' λέ ἄρθρον τῆς λόγχης ἐναπῆκε). ἢ τῆς λόγχης. Προμάχου δρυός. δ' προμάχαν ὠνόμασε τὸν Ἡρακλέους λόγχην. ὅιον πρὸ πάντων μαχομένην. δ' νύμφαν δὲ ἐναπῆκεν τὸν τάνδε. Α τότε θοὰν νύμφαν. αὐτὶ τοῦ θοάς. πνὲς δὲ τὴν ταχέως νυμφευθεῖσαν. Α πὸ αὐπεινᾶς. ἀπὸ δὲ ἐν ὑψηλῷ κειμένης. Αἰχμᾷ. νόμῳ πολέμου. Α λ' ἀμφίπλοκος κύπρις. ἡ ὑπαρετηθεῖσα θεοῖς Ἡρακλεῖ πρὸς δ' ν' ἔρωτα. ὀνοῦς. ἢ ἡ κύπρις ἦν ἄρα φανερὰ. ἢ πάντων τούτων ἐργάτης, εἰς ἔρωτα Ἰόλης βαλοῦσα δ' Ἡρακλέα. Πράκτωρ. πρακτική. Πότερον ἐγὼ μάταιος. ὁ χορὸς τῆς ἕροφοῦ ἀκούων θρηνούσης, ᾗ τῇ αὐναιρέσει τοῦ Δηϊανείρας φησὶ θεὸν. ἆρα αὐάθλητός εἰμι; κατακούω θρήνου πόσου. Δυστυχῆ κακὸν δ' ἐστὶν ἔοικέ τι νεώτερον ἔχειν ὁ οἶκος. Ξύνες λέ. ἀλλ' ἤλωσε πρὸς κελεύοντος αὖ ἀπὸ τοῦ χοροῦ. Οὐκ ἄσημον ἀλλὰ δυστυχῆ. οὐ μικρὸν, ἀλλὰ μέγα καὶ ἐξάκουστον. θεὸν ἢ ὡς ἡθμένην μείζονος θοῆς. Αλλ' Ξύνες λέ. αὐτὶ τοῦ τὸ ἄκουσον. πρὸ δ' ἔθος τοῦ κατεστηκυῖα πρόσθεσις.

Τ ὸ πόμπιμον. δ' πεμφθέν. λέγει δὲ ὃν χιτῶνα. Βέβηκε δηϊάνειρα. εἰς ἅδου. οὐ ῥῖς πρὸς βεβηκυῖα. δ' τοῦ σῶμα οὐκ ἄπεισιν εἰς ἅδου. Οὐδ' ἡ πρὸς ὡς θανοῦσα. κατ' ἐρώτησιν. οὐχὶ ὡς θανοῦσα. βέβηκε δὲ, ἐπεὶ ἂν ζῶντά ἐσί που πορευθῆναι. Σχετλιώτατα. σχετλιώτατα ἦλθε πρὸς τὴν αὐαίρεσιν. τουτέστιν, ὡς ἂν μὴ ἰσὸν ἢ ἀκούσας σχετλιάσειε τὴν πρᾶξιν. Εἰπὲ θεοῦ, μόρῳ. τίνι θανάτῳ βεβίωται. ἀντὶ τοῦ, τίνι βόπῳ ἐτελεύτησεν. Αὐτὸν δηλώσωσιν. αὐτὴ ἑαυτὴν ἀφανῆ ἀπὸ τοῦ βίου ἐποίησεν. Τίς θυμὸς, ἢ τίνες νόσοι.

ἦρξεν δ' λῶρον Ἡρακλεῖ δ' πόμπιμον.
τί δ' ὦ πρεσβὰ καινοπηθὲν λέγεις;
βέβηκε δηϊάνειρα τὴν πανυστάτην
ὁδὸν ὧν ἁπασδν ἀκινήτοις ποδός.
οὐδ' ἡ πρὸς ὡς θανοῦσα; Χο. πάντ' ἀκήκοας.
τέθνηκεν ἢ τάλαινα; Χο. δεύτερον κλύεις.
τάλαιν' ὀλεθρία, τίνι βόπῳ θανεῖν σφιν φής;
ὡς βέλος ἰοβόλον μέγα κακὸν
σχετλιώτατα πρόσγε πρᾶξιν.
εἰπὲ θεοῦ, μόρῳ γύναι ξυζέχει.
αὐτὴν δηλώσωσι.
τίσ θυμὸς, ἢ τίνες νόσοι
τάνδ' ἀχμὰν βέλεος κακοῦ
ξυζέλες; πῶς ἐμίγη
πρὸς θανάτῳ θανάσιμον
ἀνύσασα μόνα;
σὺν δεινὸς ἐνδρομᾷ σθένος.
ἐπεῖδες ὦ ματαία τάνδ' ὕβριν;
Χο. ἐπεῖδον ὡς δ' ἡ πολυσία πρᾶξις.
τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἰπέ.
Χο. αὐτὴ πρὸς αὐτὴν χειροπιεῖται τάδε.
τί φωνεῖς;
Χο. φθινᾷ.
ἕτεκεν ἕτεκεν μεγάλαν ἀνέρτορ ἄδε νύμφα
λόμοισι τοῖσδ' Ἐευνύη.
ἄπεπτε. μᾶλλον δ' εἰ πρόοῦσα πολυσία
ἔλθοισθ' οἱ ἔδρασι, κάρτ' ἂν ὤκτισας
καὶ ταῦτ' ἔπλη τὶς χειρὸς μηχανὴ κτίσαι;

Ἀ ἀληθῆ λέγω.

ἐπεῖδον ὡς δ' ἡ πολυσία πρᾶξις.
τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἰπέ.
αὐτὴ πρὸς αὐτὴν χειροπιεῖται τάδε.
τί φωνεῖς;
φθινᾷ.
ἕτεκεν ἕτεκεν μεγάλαν ἀνέρτορ ἄδε νύμφα
λόμοισι τοῖσδ' Ἐευνύη.
ἄπεπτε. μᾶλλον δ' εἰ πρόοῦσα πολυσία
ἔλθοισθ' οἱ ἔδρασι, κάρτ' ἂν ὤκτισας
καὶ ταῦτ' ἔπλη τὶς χειρὸς μηχανὴ κτίσαι;

Ἀ ἀληθῆ λέγω.

τίνι θυμῷ χειρὶ μεμηνὼς ἑαυτὸν ἀνεβάλετο. ἢ τίς θυμὸς φησιν ἀνεβάλετο τὴν δηϊάνειραν. Τὰρ δ' αἰχμὰν βέλος κακοῦ. πρόφασις δὲ βέλος. βέλος δὲ εἶπε τὴν δηϊάνειραν. ὅτι βόπῳ ἀνεβάλετο ἑαυτόν. ἢ, ἢ ὡς βέλος ἰοβόλον μέγα κακὸν προεξέπαρτο τῷ Ἡρακλεῖ. Πρὸς θανάτῳ, θάνατον. δ' ἑαυτὸν πρὸς θεοῦ τὸν Ἡρακλέους. Επῖδες ὦ ματαία. πεῖσαι τὴν ἐκείνης βολὴν. ἐκβιάσηται ἰδεῖν τὴν ὠμότητα. οὕτως δὲ εἶπε τὴν ὕβριν. ἢ νῦν δὲ ματαία κατὰ ἀνθρώπους. ἀντὶ τοῦ ὦ μελέα. ἢ ὅμηρος δὲ μάταιον, μέλεον καλεῖ. Οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος. Πρὸς φέρ' εἰπέ. ἀντὶ τοῦ, τίνα θυμὸν εἶχε τότε. Χειροπιεῖται τάδε. ταῦτα τῇ χειρὶ ἑαυτῆς ἐπραξεν.

Τ ί φωνεῖς. ἀντὶ τοῦ, ἄπιστα λέγεις.
Α νέορτος ἄδε. ἢ νεοσὶ ἐνταῦθα ὁρμήσασα ἰόλη. ἀνέορτος δὲ ἀντὶ τοῦ ἢ αἰσχρὰ ἢ ἀπρεπὴς. Τὶς χεὶρ μηχανικεία κτίσαι. κατασκευάσαι ἢ ποιῆσαι. καλῶς ἢ ὡς δὲ μεγάλῳ ρήματι εἶπε τὴν λέξιν. οὕτως ἀκριβῶς μηχανήσομαί σοι δὲ πρᾶγμα, ὡς πειθῆναί σε

Ε ἴδε κοῖλα δέμνια. γράφετ᾽ κοινά. ἢ τὰ τοῦ θανάτου. ἢ τὰ αὐτῆς καὶ τοῦ ἡρακλέους.
Σ τορνύνθ᾽ ὅπως. ἐν ὕλλον στρωννύντα. Κλαῖε δ᾽ ὀργάνων ὅτου. ἢ τοῦ ἱστουργικῶν. ἢ τοῦ ἐρ
γαλείων, οἷς ἐν πέπλον ἔχρισεν. Ἄλλως. ἥπτετό τινος ἐργαλείου ὧν εἴωθε
μεταχειρίζεσθαι, μόνος αὐτῇ τοῦ ἡρακλέους. οἷον, ἱστοῦ. ἢ τινος γριούτου. ὠδύρε-
το ὡς λοιπὸν καταλιμπάνουσα
αὐτά. ἱστοῦ δὲ ἴσως ἐφήπτετο, διὰ
ἐν κατασκευασθέντα πέπλον
ἐπὶ συμφοραῖς. Ἄλλῃ δὲ κἄλ
λῃ. αὐτὶ τοῦ τῇδε, κἀκεῖσε.

Κ αὶ τὰς ἄπαιδας. ἐπεὶ μηκέτι ἔ
μελλε παῖδας τίκτειν ἤτοι σχή
σειν. ὅτι τοι λοιπῦ οὐ γενήσοντ᾽
μνουσίαι πρὸς ἐν ἡρακλέα εἰς
παιδοποιΐαν. Οὐσίας. κοίτας. συ
νουσίας. Ἐπεσκιασμένη. πεπι
κεκαλυμμένη. Φρούρουν. ἐφύ
λαττον. Στρωτὰ βάλλουσαν φά
ρη. ἔνθα μνεκάθευδεν. ἄλλο τὴν
ὅπερ ἐστόρεσεν ὁ ὕλλος. Ἐπενθο
ροῦσ᾽ ἄνω. ἐναλλομένη ἄνω εἰς
τὴν κλίνην. Εὐνήστριαν. εὐνα
ζομένην. κοιμωμένην. Προὔ
κειτο μαστῶν. πρὸς τοῦ στήθει γὰρ
ἐπρονοῦντο αἱ γυναῖκες. Ἐκ δ᾽ ἐ
λώπισεν. ἐγύμνωσεν, ἐξέδησεν.
λῶπος γὰρ ἐν ἱμάτιον. Τῷ παι
δὶ φάζω. τοῦ ὕλλῳ τοῦ παιδὶ
τῆς γριαῦτα τολμώσης. Κἀν ᾧ.
καὶ ἐν ᾧ. ἐν ὅσῳ διεπρέχομεν πρὸς
ἐν ὕλλον. εἶτα πάλιν πρὸς τὴν
δηϊάνειραν ἔφθασεν ἑαυτὴν ἀνε
λοῦσα. Ἀμφίνιν. πεπὶ αὐτήν.

τρο δεινῶς γε. πεύσῃ δ᾽ ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.
ἐπεὶ πρῆλθε δωμᾶτ᾽ εἰσω μόνη,
καὶ παῖδ᾽ ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια
στορνύνθ᾽ ὅπως ἄψορρον ἀντοίη πατρί.
κρύψασ᾽ ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι,
βρυχᾶτο μὲν βουμοῖσι προσπίπτουσ᾽, ὅτι
γένοιτ᾽ ἐρήμη. κλαῖε δ᾽ ὀργάνων ὅτου
ψαύσειεν, οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος.
ἄλλῃ δὲ κἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη,
εἴπου φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
ἔκλαιεν ἡδύστηνος εἰσορωμένη,
αὐτὴ πρὸς αὑτῇ δαίμονα καλουμένη,
καὶ τὰς ἄπαιδας ἐς γολοιπὸν οὐσίας.
ἐπεὶ δὲ τῶν δ᾽ ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ᾽ ὁρῶ
τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμωμένην,
κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ᾽ ἐπεσκιασμένη,
φούρουν. ὁρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις
γῖς ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φάρη.
ὅπως δ᾽ ἐτέλεσε τοῦτ᾽, ἐπενθοροῦσ᾽ ἄνω.
καθέζετ᾽ ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις.
δὴ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα,
ἔλεξεν, ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ᾽ ἐμά,
γολοιπὸν ἤδη χαίρεθ᾽, ὡς ἔμ᾽ οὔπτε
δέξεσθ᾽ ἔτ᾽ ἐν κοίταισι ταῖσδ᾽ εὐνήστριαν.
τοσαῦτα φωνήσασα, μετόνῳ χερὶ
λύει ἐν αὑτῇ πέπλον, ὦ χρυσήλατος
προὔκειτο μαστῶν πρόνις. ἐκ δ᾽ ἐλώπισε
πλευρὰν ἅπασαν, ὠλένην τ᾽ εὐώνυμον.
κἀγὼ δρομαία βᾶσ᾽, ὅσον πρὸ ἔσθενον,
τοῦ παιδὶ φάζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
κἀν ᾧ δ᾽ κεῖσε δεῦρό τ᾽ ἐξορμώμθα,
ὁρῶ μὲν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ

» Πλευρὰν ὑφ᾽ ἧπαρ. πεπὶ δ᾽ ἧπαρ φένες ταχεῖαι. ὅμηρος. ὅθι τε φένες ἧπαρ ἔ
χουσιν. Εἴνω γὰρ τάλας. ἔγνω γὰρ κατὰ ποῖον τρόπον οὗτος ἐπίησεν ἡμήτηρ αὐ
τοῦ. Μεῖδεν ὡς ὀργισθεῖσα ἐπὶ τοῦ ἠπατῆσθαι πρὰ τοῦ νέσσου, δ᾽ ἔργον οὗτος
διεπράξατο. Πλευρὰν παρείς. παρεὶς ἐκτείνας ἑαυτὸν ἢ προσκολλήσας, ὠδύ
ρετο, ὅτι αὐτὴν ματαίως ἡτιάσατο. ὡς κακοήθους ἀποστείλασαν ἐν χιτῶνα.
Ω ς τ᾽ εἴ τις δύο καὶ πλείους. τοῦ ἀνθρωπίνων ἀδήλων ὄντων. ἀνόητοί εἰσιν οἱ λογι
ζόμενοι δύο τοῦ πλείους ἡμέρας.

πλευρὰν ὑφ᾽ ἧπαρ καὶ φένας πεπληγμένην.
ἰδὼν δ᾽ ὁ παῖς, ὤμοζεν. ἔγνω γὰρ τάλας
τοὔργον κατ᾽ ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε.
ὄψ᾽ ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ᾽ οἶκον, οὕνεκα
ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε.
κἀνταῦθ᾽ ὁ παῖς δύστηνος, οὔτ᾽ ὀδυρμάτων
ἐλείπετ᾽ οὐδὲν ἀμφίνιν γοώμενος,
οὔτ᾽ ἀμφιπίπτων στόμασιν. ἀλλὰ πλευρόθεν
πλευρὰν παρεὶς, ἔκειτο πόλλ᾽ ἀναστένων,
ὥς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ.
κλαίων ὅθ᾽ οὕνεκ᾽ ἐκ δυοῖν ἔσοιθ᾽ ἅμα
πατρός τ᾽ ἐκείνης τ᾽ ὠρφανισμένος βίου.
» γριαῦτα τἀνθάδ᾽ ἐστιν. ὥς τ᾽ εἴ τις δύο
» ἢ τοῦ πλέους τις ἡμέρας λογίζεται,
» μάταιός ἐστιν. οὐ γάρ ἐσθ᾽ ἥγ᾽ αὔριον.
» πρὶν εὖ πάθη τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.
Χο πότερ᾽ ἂν πότερα ἐπιστένω;
πότερα τέλεα περαιτέρω
δύσκριτ᾽ ἔμοιγε δυστάνω;
τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις,
τάδε δὲ μέλλομεν ἐπ᾽ ἐλπίσιν,
κοινὰ δ᾽ ἔχειν τε τοῦ μέλλειν.
εἴθ᾽ ἀνεμόεσσά τις.
γένοιτ᾽ ἔπευρος ἑστιῶ τις αὖρα,
ἥ τις μ᾽ ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως
ἐν διὸς ἄλκιμον γόνον
μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
μοῦνον εἰσιδοῦσ᾽ ἄφρη.

καὶ οὐ προσδοκῶντες καθ᾽ ἑκά
στην ὥραν ἐν θάνατον. πολλά-
κις γὰρ λύπῃ τινὶ, ἢ δυστυχίᾳ
πεπιπεσόντες, ἑαυτοὺς ὑπεξά
γουσι τοῦ βίου παραχρῆμα.
καὶ οὐκ ἀναμένουσι τὴν ἐπιοῦ
σαν ἡμέραν, ὡς καὶ ἡ δηϊάνειρα.
Πότερ᾽ ἂν πότερα. πρῖά φησι στέ
νω. τὰ κατὰ ἐν ἡρακλέα,
ἢ τὰ κατὰ τὴν δηϊάνειραν.
πρῖα χαλεπώτερα καὶ περαι
τέρω δεινότητος. δυσκατά-
λη πτα ἐστὶν ἴσον ἐγέθη ὄντα.
Τ άδε μὲν ἔχομεν. τὰ μὲν κα-
τὰ τὴν δηϊάνειραν αὐταῖς ὄψε
σιν ἔξεστι θεωρεῖν ἐν τοῦ οἴκῳ. τὰ
δὲ κατὰ ἐν ἡρακλέα, ἐκδε
χόμθα. Κοινὰ δ᾽ ἔχειν τε
καὶ μέλλειν. κοινὰ δέ ἐστι τὰ ἀμ
φοτέρων κακά. καὶ τὰ μὲν
ἔχομεν, τὰ δὲ μέλλομεν. ἴσον
δέ ἐστι δ᾽ ἔχειν κακὰ, καὶ δ᾽ προσ
δοκᾶν. Εἴθ᾽ ἀνεμόεσσά τις.
ἀνεμόεσσα αὖρα, πεπιφανὴς
ἄνεμος. ἔπευρος, οὔριος. ἑστιῶ
τις καρικίδιος. ὁ δὲ νοῦς, εἴθε
ὡς ἔστηκα πνεύσειεν ἄνεμος οὔ
ριος ἐπὶ τῇ οἰκίας. ἵνα με λα-
βὼν, ταύτης ἀπαγαγῇ τῇ ἑ
στίας, τοῦ ἀποχωρίσῃ. ὅπως μὴ παραχρῆμα ἀποθάνω θεασαμένη ἐν ἡρακλέα
κακῶς διακείμενον. οὗτος δὲ λέγει, ὡς μὴ καρτεροῦσα ἰδεῖν τὰς συμφοράς. Ἥ
τις μ᾽ ἀποικίσειεν. ἀποχωρήσειεν ἀπὸ τοῦ τῶν τόπων,

Δ θσα πλάκ ῥοισ. σ ὑσπάρισ. Χωρεῖν πρὸ λόμων λέγουσι. λέγουσί τι παμ-
μαγέθεσ κακὸν πλησίον πυ τῆσ οἰκίας χωρεῖν. σπάρισ ὁσ ὑνας ἡμῖν ἐφελκό
μενον. Προὔκλαυσον ὀξύφωνοσ. αὐτὶ τ πρόκλαιουσιν. ὁ χορὸσ ἀλλάττεται τ ἡρα
κλέουσ πλησίον φερομένου ⟨ πλήθοσ θρηνούντων ἑπακολουθούντων αὐτῷ. Ξέ
νων ἀχόμιλος. ἐκ τ ἐασίστως ⟨υ⟩ῆκεν, ὃ φαινόμενον ἄθροισμα ξένων αὐδρῶν
ἦν. ὅιον βάσισσ ξένων αὐδρῶν ὄστ. ἢ ἄλλου πλήθουσ ⟨υ⟩έστηκε. Πᾷ σ' αὖ φορεῖ
γιν. πῦ φορεῖ ἢ φέρει αὐτὸν ὁ ὅμι
λοσ. ὡσ ἂν ἐπὶ φίλα κηδεμό
νων ἄλοφον φέρει τὴν βάσιν. Αν
ωδοσ. μὴ σ φωνὴν προέσθαι σ υ
νάμενον. Τί χρὴ θανόντα νιν. τί
φησὶ σ ῖ κρῖναι τοῦτ αὐτ. ἢ τί
ἄν τισ δέασθε πότερον τέθνη-
κεν, ἢ ὕπνῳ βεβάπτισται. Ομοι
ἐγώ σε πάτερ. ὁ ὕλλοσ ὑπαν
τήσασ ⟨ῶν⟩ πατρὶ, θρηνεῖ. Μὴ
σομαι. τε χνάσομαι, μηχανήσο
μαι. ὅπωσ σωθείησ. Σίγα τέκ
νον. γέρων τισ ἀκολαθῶν ⟨ῶν⟩ ἡ
ρακλεῖ ἀπὸ θυέοίασ πρὸσ ὃν
ὕλλον φησί. μὴ ἀνεπείρησ αὐτόν. ὕλλ ὤμοι ἐγώ σου πάτερ.
ὅσ ⟨ῶν⟩ ἄπον ὀλύνησ τοῖσ ὦ μοι ἐγώ σε μέλεοσ.
κάμνουσιν. Αγρίαν σ ὑνὴν πα τί πάθω; τί ἢ μέσομαι; οἴμοι.
ῥὸσ ὠμόφρονοσ. ἐκ τ ὀλυνῶν ἠ πρὲ σίγα τέκνον, μὴ κινήσησ
γριωμένου. Ζῆ ⟨ῶν⟩ προπετήσ. ἀγρίαν ὀσ ὑνὴν πα ῥὸσ ὠμόφονοσ.
προπετὴσ εἶσ ἂν θάναρ νν προ ζῆ τι προπετήσ. ἀλλ' ἴσχε σάκων
νενθυκώσ. ἢ πεπειμένοσ εἰσ τὴν σόμα σόν.
γῆν πεσών. ἢ ἐπὶ πρόσωπον κοι ὕλλ ὡσ φῆσ γέρον; ἢ ἴση;
μώμενοσ. ἢ κεῖμόνον κείμενοσ. πρ οὐμὴ 'ξεγείρησ ἂν ὕπνῳ κάτοχον.
Α λλ' ἐπεί μοι μελέῳ. ἀλλ' ἐνθου κάκκινήσησ, κἀνασήσησ
σιᾶ μοι τοῦ μελέῳ ἢ φὴν δ' ἂ φοιτάσα σ εἰνὴν νόσον ὦ τέκνον.
πλεγον βάροσ. ἐνωθὶ θυμίᾳ φη ὕλλ ἀλλ' ἐπί μοι μελέῳ
σὶν ἔχω δ' βάροσ ⟨ῶν⟩ σωσῶσιν οὐ βάροσ ἄπλεγον ἐμμέμονε φήν.
σ ὑναμαι. Τὸν ὕπνῳ κάτ- ἦσα ὦξεῦ, πῖ γᾶσ ἧκω; πρὸ ῥῖ
χον. ἐν μανιώδη. Ωζεῦ πῖ σι βροτῶν κεῖμαι πεπνιμένοσ ἀλ-
γᾶσ ἧκω. ἡρακλῆσ ὡσ ἐξανα λήκρισ ὀσ ὑναισ; οἴμοι ἐγὼ τλάμων.
σὰσ καὶ ἀγνοδν τοῦ μετενή- ἢ σ' αὖ μιαρὰ βρύκει. φεῦ.
νεκτ. Βρύκει. ἐδίει με ἡ νόσοσ.
οὐκ ἀναλίσκει.

Α ρ' ἐξήλησ ὅσον. πρὸσ ὕλλον λέγει. ἆρά φησιν, ὅσον ἦν κέρδοσ σ ιώπαρ ἔνωσ, ἢ
μὴ δυσκεδάσει σ ῥ ὕπνον. Οὐ ⟨ῶν⟩ ἔχω ⟨ῶν⟩ ὃσ ἄν. ἀδιαφόρωσ ἔχω κ ῦπρεῖν ἐμοὶ τηλι
κούτῳ κακῷ. Ω κηναία κρηπίσ. σ ὲ σαφοσ. σοφιστικῶσ λέ, ἀντὶ τ, ὦ κήναι
ον. μέμφεται σ ὲ ⟨ῶν⟩ τόπῳ, ὅτι οὐκ ἐμοὶ αἰσίοισ αὐ ⟨ῶν⟩ γέγηνε τὰ ἐκεῖ θύματα.
ὅιαν ⟨ῶν⟩ φησι χάειν ἀπὸ τ θυμάτ ωνε πράξω. Οἵαν αὐθ' οἵαν θυμᾶ. οἵαν μοι φησὶ
προστρίψω σλάεκν. ὦ ζεῦ τὴν μανίωσ ἀκμάζουσαν. λέγει δ ταῦτα ἀφοσῶν εἰσ
σ ὲ αὐτ σῶμα. Ωφελον ὅσοισ
τ ἀκήλητον. ἀνίατον. ἀκατα
πράϋνον. ἀπὸ κοινοῦ λὲ σ ὤφε
λον. Κατασρχθῆναι. θιορῆσαι.
ἴσ ⟨ῶν⟩ τὴν ἀκμὴν τ μανίασ. Τίς
ἀοιδόσ. τίσ φησιν ἐστφσ ὸσ ἢ
ἰατρὸσ δυχερῶν τὴν τέχνην τ ἰ-
ατρικῆσ ἐνλειπνύμνοσ θεραπύ-
ουσι σ ὰδοσ μοῦ εἰ μὴ ὀζεὶσ βού
λοιτο θαῦμ' ἂν πόρρωθεν. ἤδησκ
ἂν κλεῖ μακρόθεν μετα πέμπ οι
τό πισ σ ὴν θεραπεύοντα. θασ ῖ
μῶ μεπαιωμένων ὑμῶν.
Δύσμορον. γραφεται ὕσαν.
Εὐνᾶσαι. ἢ σ καθυλῆσαι, ἢ σ
ἀπθανεῖν. Πᾷ μ αὐεις. ὡσ
ἐφαπτομένῳ αὐτ τοῦ πικλόσ.
ὦ ⟨ῶν⟩ γῶναι ⟨ῶσ⟩ ἔχει ⟨ῶν⟩ σώ
μα. ἢ πᾷ αὐλῆς, ἀντὶ τ παῦε
πλαφῶν καὶ μεταφέρων τῆδε
κἀκεῖσε σ ὠμά μ. Ποῖ κλίνῃς.
πῦ προσάγεις τὰσ χεῖρας. Αν
τέβοφασ. ὅπ ἂν ἡσυχάσῃ τ κα
κοῦ τούτου, πάλιν κινήσασ ἀνέ
ῥεψασ. ὅιον ὅτι ἂν τῶν ἡδνῶν
παύσῃ ⟨ῶν⟩ σὴν ἐγείρασ. Τοῦτό
γοι. σ κινηθῆναι ὑπὸ σοῦ καθάπα
τόμοσ. Ηλ' αὖ ἔρπει. ἡ νόσοσ φησί, πάλιν ἐπέρχεται. Πόθεν ἔσ' ὦ πάντων ἀλλό
νων. οὐ πρὸσ ⟨ῶν⟩ σ φέροντάσ φησιν, ἀλλὰ καθόλου πρὸσ πάντασ ⟨ῶν⟩ σ θνητοὺσ
προσὼν ὑπ' αὐτ. πῦ φησιν ἆρα ⟨ῶν⟩ ὄντων ὦ πάντων ἑλλήνων ἀσυκώταροι. ῥητέον ἀ-
χαριστότατοι, οἷσ ἐγὼ πᾷ μὲν κατὰ θάλατταν, πᾷ δὲ ἐν γῇ ἔσωζον πάντα τό
πον. καθαίρων ὑπὲσ σωτηρίασ ἐκείνων ἐγγὺσ θανάτου ἐγενόμην. τὴν σ ὲ ἐκ τόπου

χέσην εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἐν τόπῳ. ὡς χελόθεν ἦλθεν ἀθήνη. αὐτὶ τοῦ χέλον. Ωλεκόμαν ὁ τάλας. ἑκάμνομν, ἢ ἐγνὶς θανάτου ἐπενόμην. Καὶ νῦν ὠθεῖ ζηλῶ δὲ νοσοῦντα. ἀλκτικῶς, αὐτὶ τοῦ ἐμοί. ἢ νῦν φησιν οὐδεὶς ἐκείνων ἐπ' ἐμοὶ νοσοῦντι. Οὐ πῦρ οὐκ ἔγχος. λείπει προσπαγών. οἷον, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος σωτήριον προσάγαγών, ἁπαλλάξει με τοῦ ζῆν. Οὐδ' ἁπαλλάξαι. οὐδεὶς ἐκείνων φησὶ βούλεται ἐλθεῖν τὴν κεφαλὴν μ' ἀπὸ τέμειν, ἢ ἐλευθερῶσαι τοῦ μοχθηροῦ βίου. Τοὺς ζῶντας δὲ βοηθῆσαι ἢ κακῶς ἀπολέσαι δύναται ἡρακλέα μείζονα ὄντα ἢ κατ' ἐμέ. αὐτὸς γὰρ, αὐτὶ τοῦ ὁρμᾷ. ὥρμηται μείζονα φησὶν ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν λύναμιν. ῥυσθῆναι ἢ τὴν νόσον φησίν. Ω παῖ τοῦ δ' αὐθρός. εἷς τῶν γερόντων, ἀκολουθῶν δὲ βιβοίασε θεῷ ἡρακλεῖ πρὸς δὴ ὕλλον τοῦτό φησιν. Συὴ σύλλαβε. συὶ νέος εἶ· ὀξύτερόν σοι δ' ὄμμα πρὸς δὲ σώζειν δὴ πατέρα μᾶλλον ἢ δ' ἐμοῦ. Καθώς μοὶ ἔγραψε. εἰ δὲ κατασχεῖν αὐδὴν ἰᾶτο. ἰδοὺ ἐφάπτομαι αὐτοῦ. ἰδοὶ λέ φησιν ὅτι τὴν λαθίπνουν ἵασιν τῶν ὀδυνῶν, οὔτε δι' σώματος, οὔτε ἔξωθεν προσάπτειν δύναμαι. οὐκ ὀλίγα ἁλγήματα λύσωσιν ὀζεύς. Οὔτ' ἔνδοθεν οὔτε θύραζε. οὔτε ἀπ' αὐτοῦ, οὔτε ἀπό τινος τῶν ξένων λύναμαι ἰᾶσθαι. Ω πῶ πῶ. ἀὰ θάνε ἥρακλῆς. Ορώσκει. ἀναζωπυρεῖται.

Δ ἰὼ ἀά. σελοπριός. Λητίβας. ἀπροσπέλαστος. Ἰὼ παλλάς. ὦ καλεῖται τὴν ἀθηνᾶν εἰς βοήθειαν. Ἰὼ παῖ. κἂν σὺ ὦ παῖ ὃν φύσαντα οἰκτείρας, ἐπίσπα ἐμοί ξίφος ἀνεμέσητον, ἐφ' ᾧ σοῦ πάντων Ελλάνων ἀνικώτατα ἀνέρθω, οἳς σ' ἢ πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατά τε θρία πάντα καθαίρων, ὠλεκόμαν ὁ τάλας. Ω νῦν ὠθεῖ ζηλῶ δὲ νοσοῦντι, οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἀπτρέπεται. ἔ. ἔ. οὐδ' ἁπαλλάξαι κρατὸς βίου θέλει μολών, τῶν συφορῶν. Φεῦ. Φεῦ. ὦ πῶ δ' αὐθρόος, ῥῦσαι τόδε μείζον' ἀνήκεις, ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν. σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε βλέπομμα ἐμπλέον ἢ δ' ἐμοῦ σώζειν. Ταύτα μὲν ἔγραψε. λαθίπνουν δ' ὀδύνας οὔτ' ἔνδοθεν οὔτε θύραζ' ἔνεστί μοι ἐξανύσαι βιότου. ῥιαῦται νέμει Ζεύς. ὦ παῖ παῖ, ποῦ πτεῖ; τάχ' ἐλέμε τάδ' ἐμέ. πρόσλαβε κουφίσας. ἔ. ἔ. ἰὼ ἰὼ δείμον. ὁρώσκει δ' αὖ θρώσκει δ' ἀλαίαν δολοῦσ' ἡμᾶς ἀπτίβαλος ἀγρία νόσου. ἰὼ Παλλάς τόδ' ἐμ' αὖ λωβᾶτ'. ἰὼ παῖ,

σὺν φύσαντ' οἰκτίσας, ὠὲπίφθονον ἔρυσον ἔγχος. ὥσσον ἐμᾶς ὑπὲρ κλιτὸς δος. ἀκοῦ δ' ἄχος, ὥμ' ἐχόλωσε σὰ μάτηρ ἄθεος, ἃν ὥδ' ἐπίδιμι πόσουσαν αὔτως ὧδ' αὔτως, ὡς μ' ὤλεσεν. ὦ Διὸς ἀυθαίμων, ὦ λυκὶς αἴσας, εὐνασόν μ' εὐνασον ὠκυπέτα μόρῳ Ὑμὲ λεον φθίσας. Χο κλύουσ' ἔφιξα τάσδε συμφορᾶς φίλως ἄνακτος, οἵασ' ὅσιος ὢν ἐλαύνεται. ἆρα ὦ πολλὰ δὴ μὴ θεσμὰ, λόγῳ κακά, χειρί, νωρίσι μοχθήσας ἐγώ. κοὔπω ῥιοῦμαι οὔτ' ἄκοιτις ἢ Διὸς προύθηκεν, οὔθ' ὁ συγνὸς Εὐρυθεὺς ἐμοί. οἷον τόδ' ἢ δολῶπις Οἰνέως κόρη καθῆψεν ὤμοισι ῥῆς ἐμοῖς, Ερινύων ὕφαν Ὑμφιβλήστρων, ὦ πόλλυμαι. πολυρρᾶσι γὰρ πρόσμαχθεν, ἐκ μὲν ἐχάτας βέβρωκε σάρκας, πολεύμονάς τ' ἀρτηρίας ῥοφεῖ ξυνοικοῦν. ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου πέπωκεν ἤδη, δ' ἀφάστῳ τῆσδε χειρωθεὶς πέλῃ. κοὐ ταῦτα λόγχῃ πᾶσας, οὐθ' ὁ πηγενὴς θρασὺς γιγάντων, οὔτε θήρειος βία, οὐθ' ἕλλας, οὔτ' ἄπλωστος, οὐθ' ὅσην ἐγὼ γαῖαν καθαίρων ἱκόμην, ἔθρασέ πω. γυνὴ δέ, θῆλυς οὖσα, κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν, μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνῳ λίχει. ὦ παῖ, πεπου μοι παῖσ ἐτήτυμος πατρὸς, ἢ μὴ ψευδὴς ὄνομα πρεσβεύσῃς τάλαν. δός μοι χεροῖν σὴν αὐδὴς δὲ οἴκοις λαβὼν εἰς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα

σὰς σε μέμηλε δ' ὡς πατροκτόνον. Ω μ' ἐχόλωσε. γράφει ἐχόλησεν. οἷον, χολῇ ἔχεισε δὴν χιτῶνα. Αν ὧδ' ἐπίδιμι. ἢν ἴδωμι δὴ αὐτῷ νοσήματι ὠδῖνα πεσοῦσαν. Ω δεῖος αὐθαίμων. ὦ τῶν θεῶν ἀδελφὲ ἀϊδωνεῦ. Οὐθ' ὁ συγνός. συγνὸν δὴ τὰς πάθλων προσάξεις ἀμφίβλητρον. δὴν χιτῶνα ὡσὰμφίβλητρον. Προσμαχθέν. προσκολληθέν. Αρτηρίας. Τὰς βλέφας. Ροφεῖ. ἐκπίνει. Εκ δὲ χλωρόν. νέον. ἢ νεκρόν. Αφάστῳ τῆσδε. ἀπροσδοκήτῳ. ἀεννοήτῳ. ἢ ἀλέκτῳ. ἢ ὠδῖνι ἧς οὐκ ἔχει τίς φάσθαι, τίς ἐστὶν τὴν φύσιν. λόγχῃ πεδιάς. ἢ ἐν θεῷ πελίῳ βαλλομένη. ἢ ἐπὶ ἐν θεῷ θεσσαλικῷ πελίῳ ἐμαχέσατο πρὸς κενταύρους. Θηρεύσιος βία. λέοντος οἷον πρὸς λαομέδοντα, οὔτε πρὸς ἀνδρείαν, ἢ κενταύροις. ἄλλως. λόγχῃ πεδιάς. ἢ ἐν θεῷ πελίῳ βαλλομένη. ἢ ἐπὶ ἐν θεῷ θεσσαλικῷ πελίῳ ἐμαχέσατο πρὸς κενταύρους. Θηρεύσιος βία. λέοντος. ὕβρας. κερδέρᾳ ἢ λοιπῶν.

Ο ὔτ' ἁπλώστος. κακόπλωστος. ἐάβολος. ἢ ἀπλόπλωστος. Οὐκ ἀνδρὸς φύσιν. λείπει ἔχουσα. Ω παῖ. ὦ ὕβρε. πλεῖον τοῖς ἔργοις, ὅτι ἀληθῶς ἐξ ἡρακλέους ἔφυς γένος. ἢ μή μου προκείνης τὴν δυσαλγείαν. ἀλλὰ ταῖς χερσὶ τοῦ οἰκίας αὐτὴν ἔξαγε ἢ πέδασσε μοι. ταῦτα ἢ ἀγνοῶν ὅτι τέθνηκε λέγει. Ωσεὶ λῶ σάφα. ἵνα μάθω, πότερόν ὑπὲρ ἐμοῦ νοσοῦντι λυπῇ, ὅταν εἰσῇς δὲ σῶμα ἢ ἀπειρέσας πῆ ἐμοῦ βλαπτόμενον ἢ δικαίως καταπρούμενον.

,, Οσ τις, ὥστε πᾶσ' ἥνος. ὅμηρος. Ἠΰτε κούρη, Νηπίη, ἥ θ' ἅμα μητρὶ κλαίουσ' αὐελέ-
,, θη αὐώγει. Νῦν δ' ἐκ τριούτου δῆ ἰχνοῦ γέγηνα ἀθενὴς ἢ ἀπ' τριούτ' κακοῦ.
Α λλ' ἀσένακτος αἰὲν ἐσ' ὁμὴν κακοῖς. Ἤδη, ὑπ' ἔφερον πᾶν κακόν. Ἰδού, θᾶσθε.
ὁ λόπος πᾶς ὃν πόδες ἐσ' τῶν. Αἰαῖ. ὀδυνώμενος αὐανοᾷ. Εθαλφεν ἄτης πά-

λιν ἁζεπούρασέ με, ὁ δὴ νόσ
πασμός. Οὐλ' ἀγύμνασόν με.
ὀδ' ὑνὴς ἀπείραρον, ἄνερν ὀδ' ὑ-
νῶν. αὐτὶ δ' οὐκ ἐνλίσωσί μοι. Ες
κατάσκηφον Ϲέλος. τόξδυσον
κατ' ἐμοῦ δ' ν κεραυνόν. Δαίνυ
ται. ἐδιά με. ἡ νόσος δ' ηλονότ. π. δ'
ἦ, ὦ πάτερ κεραυνοῦ· αὐτὶ δ' ὦ
κεραυνέ, ἐ' ἐμὲ λάβοις. Ω νῶπα,
ἡ στέγνα. ἀφορῶν εἰσ' ἓν ἕκαστον
μέλος, δύσφορᾶ. ὅ π' ἀφ' οἵ', ὅι-
ον γέγηνεν ἀνδ' σωμα. Υμᾶς
ἐκᾶνοι δ' ἡ. ἆρα ὑμᾶσ ἐσ' οἱ δ' ν
νεμεᾶον χλοασάμβοι λέοντα,
δ' ν τὴν νεμέαν λυμαινόμβον.
Λ έοντ' ἄπλαγκτον θρέμμα. ἀπρόσ
γον, καὶ αὐαγόρδγον. ἀδηλίπτον. ἡ
φανῦλον, ἡ μεμνησμένον. ὃ οὐκ
ἄν τις προσφθέγξαιτο. Διφυῆ
τ' ἄμικτον. δ' ν δὲ κενταύρων ἀ-
προσπέλαστον, ᾧ οὐκ ἦν συμμίξαι
καὶ συμβαλεῖν. Υπείροχον βί-
αν. ὑπὲξέχοντα κατὰ τὴν λύνα
μιν. ὑβρεισ' ἦν ἦ, μάχιμον. ὠμόν.
οὐ σώφονα δ' ἐμνέασον. Θ δ' ν
πειρίδου γάμον. Αἴδου ζρίκρανον
σκύλακα. δ' ν κέρβερον. ἡσίοδος
πεντήκοντα κέφαλον φησὶν εἶν.
οὔτος ἦ, ζρίκρανον. Τόν τε χρυσέ
ων δράκοντα. Φασὶ δ' ν ἄπλαν-
τα δῶ ἡρακλεῖ κεκομικέναι τὰ
μῆλα. ὅτε ἡ ἀνδ' σ διαδεξάμε-
νος δ' ν οὐρανὸν ἐβάστασεν.

εἰ ῥυμὸν ἀλγεῖσ μᾶλλον, ἢ κείνης ὀρῶν
λωβᾶσ' ν εἰδὼσ ἐνδίκη κακούμβον.
ἴθ' ὦ τέκνον, τόλμησον. οἰκτρὸν τέμε
πολλοῖσιν οἰκτρὸν, ὅσ τις ὧστε πᾶσθεν
Ϲέβρυχε κλαίων, ἡ τόδ' οὐδ' ἂν εἷσ πτε
τὸν δ' ἄνδρα φαίη πρόδ' ἰδεῖν δεδρακότα,
ἀλλ' ἀσένακτος αἰὲν ἐσ' ὁμὴν κακοῖς,
νῦν δ' ἐκ τριούτου θῆλυς εὕρημα τάλας.
Θ νῦν πρόστλθων, σθένος πολησίον πατρός.
σκέψαι δ' ὁπίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπ',
πέπνθα. δείξω δ' τάδ' ἐκκαλυμμάτ.
ἰδού, θᾶσθε πάντες ἄθλιον δ' ἐμας.
ὁρᾶτε δ' ν δύσκνον ὡς οἰκτρῶς ἔχω.
αἰ. αἰ. ὦ ταλας. ἐ. ἐ.
ἔθαλφεν ἄτης πασμὸς ἀρτίως. ἔδ' αὖ
δ' ν ξε πολυρῶν. οὐδ' ἀγύμνασόν μ' ἐᾷ
ἔοικεν ἡ τάλαινα διάβορθ νόσθ.
ὦ ναξ ἀΐδη, λέξαι με.
ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον.
ἔνσεισον ὦ ναξ, ἐμὲ τάσκηφον ἐλθ
πάτερ κεραυνοῦ. διαίνυται δ' αὖ πάλιν.
ἤνθηκεν. ἐξώρμηκεν. ὦ χέρδψ, χέρδψ.
ὦ νῶτα, ἡ σέρν'. ὦ φίλοι δραχίονες,
ὑμεῖς ἐκεῖνοι δ' ν καθέσθ', οἵ πτε
νεμέασ ἔνοικον βουκόλων ἀλάστορα
λέοντ' ἄπλαγτον θρέμμα, κἀπροσήγορον
βίᾳ κατειργάσασθε, λερναίαν θ' ὕδραν,
φῦνῆτ' ἄμικτον ἱπποβάμονα σφαδ' ν
θηρῶν, ὑβρεισ' ν ἄνομον πειρόχον βίαν,
ἐρυμάνθιόν τε ἦρα, τόν θ' ὑπ' χθονὸς (ρας
ἅδου ζίκρανον σκύλακ' ἀπρόσμαχον τέ
δ' νῆς ἐχίδνης θρέμμα, τόν τε χρυσέων

Ε π' ἐχάρισ' τόπις. ῥῖς τ' λιβύησ. Εγδυσάμην. ἐπείσαθην. πεῖραν ἔχον. Αναρ-
θρος. οὐκ ἔχων τὰ ἄρθρα τ μελῶν, δ' ν δ' σσῶφθαι δὲ ταῦ. κατεῤῥακωμένθ' ἦ,
τὰς σάρκας σπείρεις, ἢ ἔχων αὐτὰσ κρεμαμένασ ὡς ῥάκη. Τυφλῆσ ὑπ' ἀ-
τησ ὑπ' νόσου ἀφανοῦσ ἡ ἀκατάληπτ. ἣν οὐκ ἔσιν ἰδεῖν. Κἂν δ' μηδ' ν ᾖ, κἂν
μηδ' ν ἔρπων. αὐτὶ τ', ὦ πτόντες, κἂν μηδ' ν ἔσπων, ἡ οὕτως ἔχων, Θ οὕτω δ' δ-
κείμβος. Εἰ σφαλήσετ'. εἰ ἀπ
φραξκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐχάρις τόπις. τεύξε) ῥύου. Σιγὴν πᾶσ' αχών.
ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγδυσάμην, αὐτὶ τ σωσθήσ ἡ ἠσχάσασ.
κούδεὶς βρότειος ἔστι τῶν ἐμῶν χερῶν. Ο ὐ γὰρ ἂν γνοίησ. ῥητέον, ἐὰν μὲ
νῦν δ' ὦ δ' ἀναῤῥῳ ἡ κατεῤῥακωμένος τ θυμοῦ παύσῃ πρότερον, οὐ δὲ
τυφλῆσ ὑπ' ἀτησ ἐκπεπόρθημαι τάλας, νύσῃ γνῶναι ὑπὸ τ ὀργῆσ σκο-
ὁ τ' ἀρίστης μητρὸς ἀνομασμένθ'. ρούμβος, ὅτι ἀδίκως αὐτὴν αὐ-
ὁ τ' κατ' ἄσρα Ζηνὸσ ἀυσηθεὶς γόνος. λεῖν βούλει. ὅπῃ σοι δῆ μεγίστ
ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστ, κἀν δ' μηδὲν ὦ, χαρά. οὐδ' ἔστ' ὅπ μάτην ἀλγεῖσ
κἂν μηλὲν ἕρπω, τήν γε θρέψασ' ν τάδε τὴν ψυχὴν, νεμεσῶν τὴν οὐδὲν
χειρώσομαι. κάκ τῶνδε, προσμόλοι μόνων, ἀδικήσασάν. ἢ μάτην ἀλγεῖσ ὠ
ἵν' ἐκδιδαχθῆ πᾶσιν ἀγγέλλειν, ὅτι νελεῖν αὐτὴν βουλόμβος.
Θ ζῶν κακούς γε Θ θανὼν ἐθρέψαμην.
Ϟ ὦ πλῆμον Ελλάς, πένθος οἷον εἰσορᾷ
ἕξουσ' ν, ἀνδρὸς τ λέγ' εἰ σφαλήσετ'.
Ϟ ἐπὶ πᾶσ' ἔχεσ αὐτὶ φωνῆσαι πάτερ
σὴν πᾶσαχὼν, κλύθ' μοι νοσῶν ὅμως.
αὐτήσαμαι γάρ σ', ὧν δίκαια τυγχάνειν.
σός μοι σαυτ' ν, μὴ ποσὶν θν ὡς σάκνῃ
θυμῷ λύσεισ. οὐ τ' ἂν γνοίησ ἐν οἷσ Ω ν σὺ πικίλλεισ. σοφίζεῖσ, ἡ καλ
χαίρειν προθυμῇ, κἀν ὅ τοισ ἀλγεῖσ μάτην. λωπίζεισ Θ λόγῳ. Ω παγ
ἥκιστ. αὖτη τομίσοις ἐπίπλη-
ἥκει πάλαι ὁ χείζεις, λῆξον. ὡσ ἐγὼ νοσῶν, σισ, ὅτι ἡ μνήμη τ μητρὸσ ἐπ-
οὐδ' ἐν ξυνίημ', ὧν σὺ πικίλλεις πάλαι. ἡσθ. ἡ οὐ δῆτ μόνον, ἀλλὰ Θ
ἥκω τ' ἐμῆσ φάσων, ἐν οἷσ ἡρακλέουσ ἀκούσῃσ. Εχει τ' οὕ
νῦν ὄζιν, οἷσ θ' ἥμ Ντεν οὐχ ἑκουσία. τωσ. δ' γ' κατ' αὐτὴν φησι πρᾶ-
ἥκω παγκάκιστ, ὃν πᾶσιν μνήστο γ' αὖ γμα, ἐκτὸσ ὄζιν ἀδικίασ. ὡσ μη-
Θ πατροφόντου μητρὸσ ὡσ κλύειν ἐμέ; δὲν ἔστιν ὅτ σωτῆ πᾶσθύνειν.
ὕπλ' ἔχει ἡ οὕτωσ, ὥστ' μὴ σιγᾶν πρέπειν. Λέγ'. δύλαβοῦ δέ. δύλαβοῦ μὴ δ'
ἆρα οὐ δῆτα ῥῖσπ πρόσθεν ἡμ Ντμημένοις; ὧν ὑπὲρ τ μητρὸσ λέγεις, πῶσ
ὕπλ' ἀλλ' οὐλὲ μὴν λῇ ῥῖσγ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς. ἐμὲ φανῦλ Θ ᾄξελεγχθῆσ.
ἆρα λέγ'. δύλαβοῦ λέμὴ φανῆσ κακὸσ πηγώς.
ὕπλ' λέγω. τέθνηκεν ἀρτίωσ νεοσφαγής.

Π ρὸς τ̓; τέρας γε. πρὸς τίνος. ἆρα πρὸς τ̓; τέρας τι δ̓ κακῶν ἐθίσιμον.
πίστον τ̓ δ̓ ἀνυσφημῶν ὠφελεῖ ὑλλ̓ αὐτὴ πρὸς αὐτ̓, οὐσένος πρὸς ἑκ τόπου.
μαντεύσα. ρυτέσιν, ἄπιστον λέ ἆρα οἴμοι. πρὶν ὡς χεῖν σφ̓ ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;
γεις ὅτι ἑαυτὴν αὐξιλεν. εἰ μὴ ἄ ὑλλ̓ κἀν σου σραφοίη θυμὸς, εἰ δ̓ ἄπαν μαθοις.
ρα μανικῆς μετέχων ξύν ἔτυ ἆρα δεινοῦ λόγου κατῆρξας, εἰ πρὸς σ̓ ἢ νοεῖς.
ὡς μάντευμα ἄπιστον. ξύν δὲ εἶ ὑλλ̓ ἅπαν δ̓ χεῖμ̓ ἥμ̓ντε, χεῖς ἀ μνα μενῶν.
των, ἐπεισὴ πολλακις τὰ μὴ ἆρα χεῖς ὦ κάκιστ̓ πατέρα σὸν κτείνας ὅρᾳς;
προσδοκώμενα μαντεύον; οὐ ὑλλ̓ σέρημα δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν,
δεινὸς πρὸς ἑκ τόπου. αὐτὶ τ̓ ὑπὲρ ἀτῆμ̓ πολαχ̓, ὡς προεῖδε θὐ ἔνδον ὤμενε,
ὑλλο ξένα. Σραφοίη θυμός. λὴ ἆρα ἢ τὶς ποσῦ ποσ φῶμακεὶς Τραχινίων;
ξένη ἢ ὀργή. Απαν δ̓ χῆμα ἢ- ὑλλ̓ Νέας θ̓ πάλαι κέντρος ὀξέπεισ̓ ἐνὶ
μῶντε. ζηῖ τ̓ σάφηνι χεῖνόν τι δ̓ πειθοῖ φίλτρῳ, θ̓ν σὸν ἐκμῆνε πόθον.
πραξαθ, τὸ ὅλον πράσματος ἢ ἆρα ἰοὺ ἰοὺ λύσκνος. οἵ̓ χμαι τάλας.
μῶντεν. Ιαν. ἰού. αὐαμιμνησκόμενος τ̓ ἀτ̓ σωλῶνος μαντείας, ὀλωλ̓, ὀλωλα. φέγγ θ̓ οὐκέτ̓ ἐσίμεσ.
ταῦτα λέγ ἀριθμήσας θ̓ν χρόνον. ἄρτι ἔτνων, ὅτι εἰσ ἔχαρν οἴμοι, φονῆ σ̓ ἢ ξυμφοφᾶς ἵν̓ ἐσαμθν.
ὕλθον συμφορᾶσ. Τὸ πᾶν πατέῤ ἢ οὐκέτ̓ ἐσί σοι.
μα σῶν ὁμαμόνων. αὐτὶ τ̓ πάν κάλει θ̓ πᾶν μοι πέρμα σῶν ὁμαμόνων.
τας θὐ στις ἀδελφούς. Μάτην κάλει δ̓ τ̓ τὴν τάλαιναν Αλκμήνην, Διὸς
ἄκοι τιν. τὴν ἀλκμήνην. ξύν λέ ὑλλ̓ μάτην ἄκοι τιν. ὡσ τελυταίαν ἐμοῦ
φημι, ὡσ αὐάξια πάχεων. Ως Φήμιω πύθησθε θεσφάτων, ὅσ̓ ὶσ̓ ἐγώ.
τελυταίαν ἐμοῦ. ἵνα τὴν πρὸ ὑλλ̓ οὔτε μήτηρ ἐνθάδ̓, ὑλλ̓ ἐπακτίᾳ
τ̓ τελυτῇ μ̓ φήμην μάθητε. Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὥσ̓ ἔχην ἔδραν.
Α λλ̓ ἐπακτία. πλαθαλατία. παίσων ἢ θὐ μὲν, ξυλλαβοῦσ̓ αὐτὴ φέφει,
Ε δρα. δ̓ γε βή. Εξήκεις. εἰς ἡλικίαν ἥκεις. Ινα φανῆς ὁπλῖτος ἵνα ἆρα σύ δ̓ ἢ ἄκουε μοῦπον. ἐξήκεις δ̓ ἵνα
φανῆς ἄξια πράτλων, πᾶς ἐμὸς ξ. Εμοὶ κ̓ ἦν πρόσφαγον. φανῆς ὁπλῖτος ὢν ἀνὴρ, ἐμὸς καλῆ.
πεμεμαντευμένον. πρὸ ειμένον ὑπ̓ ἐμοῦ. οὕτω λὲ δ̓ τ̓ σ̓, ἐμοὶ κ̓ ἦν πρόφαγον ἐκ πατρὸς πάλαι,
ἐν τῇ ξαμικῇ λέξει. Πρὸς τῶν πεύοντων. τῶν ζώντων. πνεῦμα πρὸς τῶν πευόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο,
κ̓ ἀ μυχή. Τυχὴν ἐκάπυσε ☉, ὑλλ̓ ὅσ̓ τισ̓ ἀ δου φθίμενος οἰκήτωρ πέλει
Ο ☉ γαῖαν ἰὼ πνείετε κ̓ ἔρπει. ὅλ̓ ἢ ὁ θὴρ κέντανρος, ὡς θεῖον ἦν
Φανῶ δ̓ ἐγὼ ἐρῶ σοι ὑλλην μαν πρόφαγον, οὕτω ζῶντά μ̓ ἐκτεινεν θανεῖν
τείαν νεωτέραν, συμφωνοῦσαν Φανῶ δ̓ ἐγὼ ῥύχισι συμβάντ̓ ☉
τῇ προτέρᾳ. μαντεῖα καινὰ ῥεῖς πάλαι ξωκὼς ὀρεῖον ☉ χμα κοι τῶν ἐγὼ

Σ ελλῶν εἰσελθών. ἀκούσᾳς ἔγραψα. ἔδοξε θὐ χρησμὸν σε χμενοῖς πᾶσι χεῖμα
γράφειν, ἵνα μὴ ὠφελαθῶνται. ἔνοι δὲ χωρὶς ἢ σ̓ γράφουσιν, ἑλκοὺς ἀπὸ σχόμε
νοι, ἢ ἑλκοπίαν τὴν σωσώνιον νομίζουσιν ἔτν. τὴν τ̓ χώραν οὕτως ἡσίοδος ὀνομά
„ ζειν ἠοίαισ λέγων οὕτως, ἔστιν ἑλκοπίη πλυλήτος τ̓ ὀβρίμοιο, Αφνειὴ
„ μήλοισι ☉ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν. Ενθ̓ ἄνδρες ναίουσι πλύξηνθ̓ ὠλυβοῦντες.
„ Πολλοὶ ἀπειρέσιοι φῦλα θνητ̓ ἀνθρώπων. Ενθα σωσώνη τις, ἐπ̓ ἐσχατιῇ πεπό
„ λισται. Τήνδε ζεὺς ἐφίλησε, ᾗ ὄρ
„ χησμεῖον ἔτν, Τίμιον ἀνθρώ
„ πῖς. ναῖον δ̓ ἐν πυθμενί φηγοῦ.
„ Ενθεν ὠδὴ χθόνιοι μαντεύματα
„ πάντα φέροντ. Οσ̓ δὴ κεῖθι πο
„ λῶν θεὸν ἄμβροτον ἀγερεείνῃ, Δῶ
„ ρα φέρων ἐλθὼν σὺν οἰωνοῖς ἀ
„ πεδοῖσιν. Εντεῦθεν λέπουσιν ἢ ἑλ
λοπῆες, ☉ θὐ ἐν βυσσοῖσ οἰκέοντες. Καὶ πλυλώσας δρυός. ἤρα
πολλὰ μαντευομένης. ᾗ δ̓ ὅσ̓ ἔρ πολλὰ φθεγγομένης. ἢ τ̓ ὀλιγοφώ
ροισ δ̓ γε λέκτρις χεσμῷδὸς ὑσις, ᾗ νεσι δ̓ γε λέκτρις χεσμῷδὸς ὑσις, ᾗ
κατὰ τὴν ἑκάσου τ̓ μαντευομέ κατὰ τὴν ἑκάσου τ̓ μαντευομέ
νων πλῶσαν. Χρόνῳ δὲ ζῶν ὐ. νων πλῶσαν. Χρόνῳ δὲ ζῶν ὐ.
δὲ ὑφεσῶν ὐ. ὁπ̓ πελθὼν οἰο δὲ ὑφεσῶν ὐ. ὁπ̓ πελθὼν οἰο
νεὶ, σιφθαρτ. ὁ δ̓ ἐμέλλων, ἄ νεὶ, σιέφθαρτ. ὁ δ̓ ἐμέλλων, ἄ
δηλος. Ταῦτ̓ ἔν ἐπεισὴ λαμ δηλος. Ταῦτ̓ ἔν ἐπεισὴ λαμ
πρὰ. φανερά. σαφῆ. πρόδηλα. ἐ πρὰ. φανερά. σαφῆ. πρόδηλα. ἐ
πεὶ ἔν φησιν ὁ χρησμὸς ἀπέβη, πεὶ ἔν φησιν ὁ χρησμὸς ἀπέβη,
σεῖ σε γενέσθ̓ σύμμαχον ἐμοί. σεῖ σε γενέσθ̓ σύμμαχον ἐμοί.
Καὶ μὴ πιμεῖναι. ᾗ μὴ ἀπειθήσασ Καὶ μὴ πιμεῖναι. ᾗ μὴ ἀπειθήσασ
μοι, πρόξωθέσε με εἰσ λοιδορίαν μοι, πρόξωθέσε με εἰσ λοιδορίαν
κατὰ σοῦ. ὑλλ̓ ἀνὴρ εἰκάσθν κατὰ σοῦ. ὑλλ̓ ἀνὴρ εἰκάσθν
τα. ἀτ̓ κοινοῦ δ̓, σεῖ λέ σε εἰκον τα. ἀτ̓ κοινοῦ δ̓, σεῖ λέ σε εἰκον
τα τῇ ἐμῇ προσάξει, πρὸ τ̓ εῖν ὃ βούλομαι. δ̓ ᾗ ῥῖσ γενέσι πείθεσθ, νόμ θ̓ ᾗ
κάλλιστ̓ καὶ δύκλεέσ̓. Ι δεῶ μὲν εἰσ λόγου σάσιν. πολὺ φασικῶς εἰσ λόγια.
δύλαβοῦμαι μὴ εἰσ τοιαύτην ὁμιλίαν ἐλθὼν, μὴ οὐχ αἱρετά μοι προτείνῃσ.
πράξω δ̓ ὅμως, κἂν σ̓ εἰνάσ̓ ἢ. Μή σ̓ ἀπισήσεις ἐμοί. γράφετ, πρὸσήσεις ἐμοί.
ἵνα πιωθήσῃ. ἀτ̓ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ βρώσει φωμῶν προσιαμένων. Επὶ
μορμ. ὅρκιον.

Εἰ δ' ἐκ δ' ἑλθοῖς. εἰ πρᾳβαίης δὲ ἦρα εἰδ' ἐκ δ' ἑλθοῖς, πημονὰς εὖ χὐ λαβεῖν.
ὅρκοισ. Οὐμὴ λάβῳ. οὐ χὴ λαὺ ἀλλ οὐμὴ λάβῳ. φράσω γάρ. εὖ χμαι δ' ὅμως.
ἔξειν με πημονὰς δηλονότι. πρὴ ἦρα ὅισθ' ἔν δ' Οἴτης ζηνὸς ὕψιστον πάγον;
στωγὼ ἃ προσάξεις μοι. ἢ πρήσω ὕλλ ὅισθ', ὡς θὐτήρ πε πλὰ δὴ σαθεῖσ' ἀνω.
λέ, εἰ βούλῃ σύ. Οἴτης ζηνὸς ὑ ἦρα ἐνταῦθα νῦν χὴ τρύμον ἀζάραντά σε
ψιστον πάγον. ὑψηλὸν ὄρος τ' οἰ σῶμ' ἀντόχειρα, ⟨ξὺν ὅισ χεκλῆς φίλων,
τῆς. πᾶν λέ ὄρος, ὄρος τ' ἦν δ' ὁ πλὴν μὴ ὕλην τ' βαθυβρίζα δρυὸς
νομάζετ. ἐπί φησιν ὑψίσχ' ἐπὶ κείραντα, πλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
ζεῦ θεῷ, ἐν ὕλῃ τὰσ θυσίας πρι ἄγχιον ἔλαιον, σῶμα τρύμον ἐμβαλεῖν.
ξάμαθ. Εξάραθ' τάδε. τᾶς σαυτ' ἢ τωνικίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας,
χερσὶ μηθ' ὧν θέλεις φίλων. οὐ πρῆσαι. γόα δὲ μηδ' ἐν εἰσίτῳ δάκρυ,
μόνος ἐδ' ὑναθφέρειν αὐτόν. Εἰ ἀλλ' ἀσένακτος καὶ δάκρυ ⟨ος, εἰ πᾷ εἶ
ἐμὴ, μὴ ὦ σ' ἐγώ. εἰ δὲ μὴ ταῦ- τ' δ' αὐθρόσ, ἔξον. εἰ δὲ μὴ, μὴ ὦσ' ἐγὼ.
τα πρήσεις, δ' τελέσω ταῖς κα μὴ νέρθεν ὢν, ἀρᾶσ εἰ ⟨εἰ ⟨αρύσ.
ταῦραισ, μὴ καθ' ἅδου ⟨ῶν σε. ὔλλ οἴμοι πάτερ, τίν' εἶ πας; ὁιά μ' εἰεῖασασ;
Ω ν. ἀρᾶσθ'. ἐπάραρας. τιμωρὸσ ἦρα ὁπῖα δρασέ' ἐσίν. εἰ δ' ἐμὴ, παῖδὸς
θαίμων. Οἷά μ' ἔ'ιρασα. ὁια θέ ἄλλ' γενοῦ ῥυ, μὴ δ' ἐμὸς κληθῇς ἔτι.
λεις ἐργάζεσθαι κατ' ἐμοῦ. παῖδο ὔλλ οἴμοι μάλ' αὖθις. ὁιά μ' ἐκκαλῇ πάτερ,
φόντην γενέσθαι παρακελεύομε Φονέα γενέσθαι μ' παλαμναῖον σέθεν;
νος. Οπῖα δρασέ' ἐσίν. τοιαῦ- οὐ δῆτ' ἐγῳγ'. ἀλλ' ὧν ἔχω ταυώνιον,
τά σοι πᾶσα κελεύομαι, ὁια δρά μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
σαι ἀφέλεις. δύερι τ' ἡσεις γὰρ ὕλλ ⟨ πῶσ ὑπαίθων, σῶμ' ἂν ἰώμην δ' σόν;
με. Εἰ ἦ μὴ, παῖδὸς ἄλλα. ξένος. ἦρα ἀλλ' εἰ φοβῇ πέδε ταῦτ, τάλλα γ' ἐγαζεῖ.
ἀλλ' οὐκ ἐμὸς ὢν ἰῷσ. Αλλ' εἰ ὕλλ Φορᾶς γέ τι φθόνησις οὐ γλήσεται.
φοβῇ. ἀλλ' εἰ πᾶσα τῇ δ' ἀνελεῖν ἦρα ἢ μ' πυρᾶσ πλήρωμα τ' εἰσημένης;
με, τἄλλα πίσον. ρύτεσι, ὕλλ ὅσον δ' ἂν ἀύδ' ς μὴ πιθαύων χεροῖν. ⟨ροσ.
τὴν ὕλην ⟨ιάζαι. Η πυρᾶς τὰδ' ἄλλα πᾳξοκοὺ καμῇ τὸ μὸν μέ-
πλήρωμα. ὄντωσ ἔν, πληρώσεις ἦρα ἀλλ' ἀρκέσει μ' ταῦτα. πρόσνεμαι δ' ἐμὰ
τὴν πυρὰν τ' ὕλησ; Οσον γ' ἂν χάειν βραχεῖαν πρὸσ μακροῖς ἄλλοις δ-
ἐμ' τόσ. πάντα φησὶ ποιήσω. ὕλλ εἰ μ' μακρὰ καίρ' ὄδιν, ἐργαθήσ. ⟨δοῦσ.
πλὴν τ' σώματος ἄψαθαι. Αλλ' ἦρα τὴν Εὐρυτείαν δ' ἰόλα λῆτα πρόθεγον;
ἀρκέσῃ μ' ταῦτα. μ' ταῦτα μὲν ὕλλ Ιόλην ἐλεξας, ὥσ' ἐπικάζειν ἐμέ.
ἀρκέσῃ. βραχὺ δ' μύρις πρόσθε. ἦρα ἔγνως. τοσοῦτον λή σ' ὄσκ πω τέκνον,
ὅιον, παῖσ ἄλλαισ δύεργασίαισ, ταὐτὸν ἐμοῦ θανόντος εἰ πᾷ δύσεβῆν
μ' ἑτέραν βραχεῖαν χάειν πρό- βούλει, πᾶσ ⟨εώων ὁρκίων μεμνημένος,
σθε. κ' μας τὴν ἰόλην. Επισκή πρόσθε δάμ ντα, μὴ δ' ἀπισήσῃς πᾶσί-
πω. ἐντέλλομαί σοι. πᾷ ⟨ῃ ⟨υῦ.
Π ρόσθε δάμ ντα. γυνὴ κα κ' ἴκησον.

Μ ὴ δ' ἄλλοσ αὐδρῶν. ἆρ πν γάρ φησιν ἅπασ αὐακλιθεῖσά μοι ἑτέρῳ αὐδρὶ ξέν⟨ῳ
κλιθεῖσ' ἐν αὐτὴν, αὐτὶ σοῦ λάβοι πτέ. Κ' ἡσύσσον λέχσ. οἰκείωσαι. Οἴμοι ζῷ μὴν νοσοῦν π. δ' θυ-
ἀλλ' ἄυδσ ὦ πᾶ δοῦ κ' ἡσύσσω λέχσ. μοῦσθ εἰ μὴ πειθεῖμι αὐζῷ, ἢ δ' πειθοῖσ ὧδε φονῦνθ, δυχερές. Ως ἐρασείων
,, πειθου. Τὸ γὰρ ρι μεγάλα πιστύσαντ' ἐμοὶ οὐλέν. οὕτω λαλεῖσ, ὡς μὴν πράξων ὧν λέγῳ. Τίς γάρ ποθ' ἥ μοι δ' τίς, ἐφ' ἑαυτ'
,, σμικροῖς ἀπιστῖν, τὴν παρος συγχεῖ χάειν ἔθηκεν. αὐτὶ τ', ὦ ἄρ' ἐγὼ ἐλοίμιμ γ' ἦμαι αὐτὴν, τὴν τ' κακῶν αἰτίαν οὖσ⟨αν.
ὔλλ' οἴμοι. δ' μὴ νοσοῦν π υμοῦσθ κακόν. Τίς ταῦτ' ἀνὸς πς. τίσ ἂν ταῦτα
τόδ' ὦδ' ὁρᾶν φονοῦντα, τίσ πτ' ἂν φέροι; μήδ' ἄλλοσ ἀνδρῶν ροῖς ἐμοῖς πλησροῖς ὁμοῦ πρᾶτ]ἦν ἔλοιρ ἐκ δ' ὧν μανίας,
ἦρα ὡς ἐργασίαν οὐλὲν ὧν λέγω ερσῖσ. κλιθεῖσ⟨αν αὐτὴν, αὐτὶ σοῦ λάβοι πτέ. ἢ θηλασίας. αὐτὶ τ', οὐκ ἂν ἐλοί
ὔλλ οἴμοι. δ' μὴ νοσοῦν π υμοῦσθ κακόν. ἀλλ' ἄυδσ ὦ πᾶ δοῦ κ' ἡσύσσω λέχς. μὶν, εἰ μὴ μανοίμην. Οὐ νέμει
τόδ' ὦδ' ὁρᾶν φονοῦντα, τίσ πτ' ἂν φέροι; ,, πειθου. Τὸ γὰρ ρι μεγάλα πιστύσαντ' ἐμοὶ γ' ἐμοὶ φθόνον τι μοῖσαι. αὐτὶ τ',
ἦρα ὡς ἐργασίαν οὐλὲν ὧν λέγω ερσῖσ. ,, σμικροῖς ἀπιστῖν, τὴν παρος συγχεῖ χάειν μέσος θὐτήϊασ οὐ νέμει μοι φθε
ὔλλ οἴμοι. δ' μὴ νοσοῦν π υμοῦσθ κακόν. ρομεί⟨φ. Οἴμοι τάχ' ὡς ἔοικασ
τόδ' ὦδ' ὁρᾶν φονοῦντα, τίσ πτ' ἂν φέροι; ὡς νοσεῖσ. ὡς φανερὸς εἶ νοσῶν
ἦρα ὡς ἐργασίαν οὐλὲν ὧν λέγω ερσῖσ. χαλεπῶσ, οὕτω ⟨χαλεπῶσ δ'
ὔλλ τίσ γάρ πθ'. ἥ μοι μ⟨ὴ μὴν θανεῖν μόνη λέγόμενος Σὺ γάρ μ' ἀπυναθέν
μεταύπος σοί τ' αὖθις ὡς ἔχῃς ἔχειν, ρσ. σύ με φησὶν αὐαπαράτ⟨ῆς
τὶς ταὐτ' ἀνὸς πς μὴ ξ ἁλαστέρων νοσοῖ, ἀπ' τ' κατα πραϊνθέντος κακοῦ,
ἔλοιρ. κρᾶσαν κἀμέγ' ὦ πάτερ θανεῖν, μὴ πειθόμενος. Ως εἰς πλάτ'
ἢ ζῶσιν ἐχθίστοισι ζῶν⟨εύειν ὁμοῦ. ἀπρᾶν ἔχω. ἄρ πν ⟨ἢ μ' ἐναντιοῦ
ἦρα αὐηρὸσ' ὡς ἔοικεν, οὐ νέμειγ' ἐμοὶ ⟨ῃ, μ' πιθοῖ. δικαιὸ ἀπρῶ. Δικαι
φθίνον τι μοῖσαι, ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ οῖσ. δίκαιον νομίζεις. Αλλ' ἐκ
μῶν σ' ἀπισκ⟨έντα ροῖς ἐμοῖς λόγοισ. δικαχθῶ σ' ἦπτα. ζῶν κατ' ἐρώ-τη
ὔλλ οἴμοι τάχ' ὡς ἔοικασ, ὡς νοσεῖσ, φάσεις. σιν. δίκαιόν σοι ζῶν φάνε⟨τ⟩ δ'
ἦρα σὺ γάρ μ' ἀπευναθέντοσ ἐκκινεῖσ κακοῦ. σωαφθῆναί με τῇ ἰόλῃ; δ' σόν.
ὔλλ δείλαιος, ὡς ἐς πλὰ τἀπρᾶν ἔχω. ὅ πουκ ἄδικον ζῶν ἡ⟨ῦμαι, ἀλ
ἦρα οὐ γ' δικαιοῖσ ῥῦ φυτεύ⟨αντος κλύειν. λ' δύσεβές, δ' πειθαρχεῖν ζῷ πα
ὔλλ ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ σ' ἦπτα δύσεβεῖν πάτρ; ῥί. Οἷοῖσι λοικνὶσ ἔργον. Ἀμ⟨ῆ
ἦρα οὐ δύσεβεια ρύμον εἰ τέρψεις κέ⟨ρ. τυσάμενος ζῶν θεοὶσ, γαμῆσα
ὔλλ πράσειν ἄγωγασ ζῶν με παν λίκωσ τάδε; τὴν ἰόλην. Καλῶσ τελευ-
ἦρα ἔγωγε. ῥύτων μαρτυρας καλῶ θεούσ. τᾶς. αὐτὶ του, καλῶσ δ' ⟨ὴ λέ
ὔλλ. τοι γ' πήσω, κούκ ἀπώσομαι δ' σὸν γων ἐπῇκάσω⟨ας. Ως πρὶν ἐμ
θεοῖσ δ' οἰκνὶσ ἔργον. οὐ ⟨ῆ ἄν ποτε πεσεῖν. ὡς πρὶν εἰς πυρὰν με θῇς
κακὸσ φανεῖν σοί γε πιστεύ⟨ασ πάτρ. ⟨ῃ ⟨υνόσ.
ἦρα καλῶσ τελευτᾶς. κἀ δὶ τοῖσδε, τὴν χάειν
ταχεῖαν ὧ πᾶ πρόθεσ. ὡς πρὶν ἐμ πεσεῖν
ὧ ναμὸν ἢ ζῶν οἶσθον, εἰς πυρὰν με θῇς

Α γ' ἐμοὶ σὺ θ. ἐνέργιτε, Ϛ ἀνακουφίζετε. Παῦλά τοι κακῶν. μόνη γὰρ αὕτ' ἀπαύστως,
ὅ τ' ἄθεος ἐξανάμε Ζεὺς πυρὶ, καὶ τὸν τελοῦντα χρήσαντ'. Ἀπ' οὖν πρὶν τόνδε. ἐ
ως δ' ἂν ἀθερίζω. ὥστε μὴ δοκεῖν κομιζόμενον εἰς τὸν πυρᾶν. ἄπ' ἢ φησιν ὦ σκλη
ρὰ ψυχὴ ὡς ἀπὸ χαλυβικοῦ σιδήρου πεπιημένη, πρὶν τόνδε αὐανθῆσαι νόσου ἐν
δοῦσά τ' σταγὼν σόμα ἐμφαγὼν
ναι, ὡσανεὶ σόμα φέαρος λίθῳ ἄγ'. ἐμοὶ σὺ θ'. ἄιρεσθε. παῦλά τοι κακῶν
κεκολλημένη, πρὸς δ' μηκέτ' ὖ αὖτη τελοῦντα τόνδε ταὐθροῦς ὑσάτη.
σθαι αὐιμᾶσθ. λείπ' ἐμὴ δ' ὡς. ἵν' ὕλλ' ἀλλ' οὐδὲν εἴργ' σοὶ τελεσθῆναι τάδε,
ἦ, ὡς ἀπὸ χάλυβος πνομένη. ἢ λίθο ἐπεὶ κελεύσεις καξαναγκάζεισ πάτερ.
κόλλητον σόμι}. αὐτὶ τ' λίθινι} ἢ ἧσα ἄγε νῦν πρὶν τόνδ' ἀνακινῆσαι
σκληρὸν χαλινὸν Ϛ υἱῆ Ϛ βαλοῦ νόσον. ὦ ψυχὴ σκληρά, χάλυβος
Ϛ. ἀνάπαυε βοήν. αὐάπαυσ} ην λιθοκόλλητον σόμιον πρὸς χα-
βοὴν ὡς εἰς ἐπίχαρμα καὶ ἀ σ', αὐάπαυε βοήν, ὡσ ἐπίχαρτον
νύσιμον πρᾶγμα χωροῦσ, } ην πα τελέως ἀνεκούσιον ἔργον.
ράν. ω Ϛ ἐπίχαρτον Ϛ ἀκού ἄρετ' ὀπαδοὶ μεγάλην μὲν ἐμοὶ
σιον ἐπίχαρμ μὲν, ὅτι ἀπαλ ρύτων θεμένοι συγγνωμοσύνην,
λάτλητ' νόσ. ἀκούσιον δ', ὃ μεγάλην δὲ θεῶν ἀγνωμοσύνην,
ζ λυτεῖ πάντα ἡ ἀποτέρησισ εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων
τ' βίσ. πρὸ δ', εἰκὼν ἀέκοντί γε ὃι φύσαντες, καὶ καλοῦμενοι
θυμῷ. Ἄιρετ' ὀπαδοί. οὐκ οἰκέ πατέρες, τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη.
ταις, ἀλλὰ τοῖσ ἀκολουθοῦσιν τὰ μὲν δὴ μέλλοντ', οὐδεὶς ἐφορᾷ.
αὖ θεοῦ ἐξ εὐβοίας. Συγγνωμοσύ τὰ δ' ἐνῦν ἔσω τ', οἰκεῖα μὲν ἡμῖν,
νην. αὐτὶ τ' συγγνώμην. ὅτι καὶ τὰ αἰσχρὰ δ' ἐκείνοισ.
γνώμην παζώαν θεοῦ τοιῶ. Οἱ χαλεπώτατα δ' ἐν αὐθρώπων πάντων,
φύζαντες. πρὸς δ' νία ἢ ἀπὸ θεοῦ τόνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
τασις τοῦ λόπου. ἐκείνοις φησὶν ἀ λείπουμὲν δ' ἐσὺ πρόθεν' ἀπ' οἴκων,
γνώμονας πεῖσθε, οἵτινες πενίζαν ἢ μεγάλοις μὲν ἰδοῦζα νέοις θανάτοις,
τες ἀνδρ', δουλοῦσι τοιαῦτα πάσχοντα. ἀλλὰ δ' ἐσὲ πήματα καινὰ παθεῖν.
κοὐδὲν τούτων, ὅ, τι μὴ Ζεύς.

λέγει ὁ χορός. ἢ ὁ ὕλλος. ἔοικε γὰρ ὁ ὕλλος ἀπεγραφεὶς τοῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ λέγειν
μὴ ἀπολιμπάνεσθαι τῶν οἴκων, ἕως ἂν ἐπέλθωσιν ἀπὸ τὰ πυρᾶσ. Απ' οἴκων.
γράφεται ἐπ' οἴκων. τουτέστι, μὴ δὲ ὑμεῖς δουλείπεσθε ἐνταῦθα, ἀλλ' ἀκολουθή
σατε. Κοὐδὲν τούτων. λείπει, ἐπίνοσε. δὴ τὴν εἱμαρμένην. ἢ τις κακῶν, καὶ ἀγα
θῶν ὄντων αἰτία. Αλλως. Κοὐδὲν τούτων ὅ, τι μὴ Ζεύς. οὐδὲν τούτων οὐδεὶς ἔπραξεν εἰ μὴ μόνος ὁ Ζεύς.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

Α πάρεστιν ἡ Φιλοκτήτου ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ Οδυσσέως καὶ
Ελένου μαντείαν. ὃς καταμαντείαν Κάλχαντος, ὡς εἰλὼς χρησμοῖς βουλομένους
τὰς πρὸς τὴν Ἰλιον Τροίασ ἅλωσιν, ὑπὸ Οδυσσέως νύκτωρ ἐνεδρευθείς, λέσμιος ἦ
χθη τοῖς Ἕλλησιν. ἡ δὲ σκηνὴ, ἐν Λήμνῳ. ὁ δὲ χορὸς, ἐκ γερόντων τῶν τοῦ Νεοπτο
λέμου συμπλεόντων. κεῖται δὲ πρὸς λίχνου ἡ μυθοποιία. ἐδιδάχθη δὲ Γλαυκίππου. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Οδυσσεύς. Εμπορος.
Νεοπτόλεμος. Ηρακλῆς Ϛ Φαινόμενος.
Χορός.
Φιλοκτήτης.

Προλογίζει δὲ ὁ Οδυσσεύς.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Ακτὴ μὲν ἥδε τῆς περιῤῥύτου χθονὸς. Ὁ πρὸς ῥύτῳ πολογίζει ὁ ὀδυσεὺς, καθάπερ ὁ πρὸ βδειπόδης. ἐκεῖνο μέν τοι διαφέρει. πρὸς ὅσον ὁμὲν βδειπόδης πάντα τὰ θεῖα ὀδυσεῖ ποθετίθησιν. οὗτος δὲ βδ νεοπτόλεμον πρεισάγων, δῆ ῥύτου οἰκονομῶντα. βδ λέ ἀκτὴ, δῆ βδ ἔστιν αὐτὴν νῆσον. Λήμνος βροτοῖς ἄσεπτος. ἐν ἐρήμῳ δὲ μέρει δὴ λήμνος ἐξετέθη ὑπὸ τῶν ἑλλήνων. ἦ ἄσεπτος, ἀσώστητος. ἀσθ ὁσθυρος, ἐν ἐρήμῳ τ τόπῳ δὴ νῆσος ἦν ἐκτεθείς. Ενθ' ὧ κρατίστου παῖδος. φραφείς ἐκ παῖδος ἑλλήνων κρατίστου. λείπει δ' ἡ βδ. βδ λέ ἑξῆς, ἐν θα πρὸ τέ ἐστὼ βδξέθηκα βδν μηλιᾶ πρίαμος ἰδὸν, ὧ νεοπτόλεμε πρὸς ἀχιλλέως. Τὸν μηλιᾶ. βδν θεσσαλόν. ἀπὸ τόλεως. ἀτίκεν λέ βδ μηλιᾶ. διαβόρῳ. τῇ βδν πόλει ἐθιούσῃ, σκληρικῇ, τῇ δξαβιβρωσκούσῃ. τῇ καλυμενῇ φακελαίνῃ. πάθος ἢ τὸ βδιν, οὕτω λεγόμενον πρὸ κρῖς ἰαμβοῖς. κατασάζοντα. οἷον καταῤῥέοντα. τηκόμενον. λυόμενον. Κἀκχέω βδ πᾶν. παράξω. ἀπὸ μεταφορᾶς τ ἀμελγόντων. Ιν' ἐν ψυχείμεσῳ. ἐν χειμῶνι μεσῳ. ἐν κρύει. πάρεστι θερμαίνεσθαι, τ ἀκτῖνος τ ἡλίου ἑκατέρωθεν βαλλούσης. οὐκ ἐν ταυτῷ. ἀλλ' ὅτε μὲν κατὰ βδ ἀναρλικὸν μέρος ἐλαύνει ὁ ἥλιος, δξὰ τ ἀναρλικοῦ σώματος. ὅτε δ' εἰς βδυτικὸν, ὁμοίως. ἐν λέθρει τ πνοῆς ἀπολαύειν.

Κτὴ μὲν ἥδε τῆς περιῤῥύτου χθονὸς
Λήμνου, βροτοῖς ἄσεπτος οὐδ' οἰκουμένη.
ἔνθ' ὧ κρατίστου παῖδος Ἑλλήνων φαφείς
Αχιλλέως ποῦ Νεοπτόλεμε, βδν μηλιᾶ
Ποίαντος ἰδὸν βδξέθηκ' ἐγώ ποτε,
ταχθεὶς τόδ' ἕρπειν τῶν ἀνασόντων ὕπο,
νόσῳ κατασάζοντα δῃβόρῳ ποδὸς.
ὅτε οὔτε λοιβῆς ἡμὶν, οὔτε θυμάτων
πρὸς ἐκκλοις προθιγεῖν. ἀλλ' ἀγρίαις
κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις
βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, τί δεῖ
λέγειν. ἀκμὴ δ' οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων.
μὴ καὶ μάθῃ μ' ἥκοντα, κἀμὲ χείσεται
σόφισμα, δῶρον νιν αὐτίχ' αἱρήσειν δοκῶ.
ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν,
σκοπεῖν θ' ὅπου 's ἐν ταῦθα λίστομος πέτρα
ριάδ', ἵν' ἐν ψυχείμῳ ἥλιος στυγῇ

πάρεστιν ἐνθάκησις. ἐν θέρει δ' ὕπνον
δ' ἀμφιξῆρος αὐλὶς πέμπει πνοή.
ἐμοὶ δ' ἔνερθεν δῆ ἀειπετὰς τάχ' ἂν
ἴδοις πρὸ κρηνᾶιον, εἰ πόθος ἔστ' ὤν.
ἄμοι προσελθὼν σῖγα σήμαιν', εἴτ' ἔχει
χῶρον πρὸς ἀνδρῶν τόνδ' ἐλέγχ', εἴτ' ἄλλη κυρεῖ.
ὡς τἀπὶ λοιπὰ τῶν λόγων σὺ μὴν κλύοις,
ἐγὼ δὲ φάζω, κοινὰ δ' δῆ ἀμφοῖν εἶπ.

νεο ἄναξ ὀδυσεῦ, ῥῆγμον οὐ μακρᾶν λέγεις.
δοκῶ δ' οἷον εἶ πας ἄγκον εἰσορᾶν.

ὀδυ ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν; οὐ δ' ἔννοῶ.

νεο τόδ' δῆ πᾶν θ. ἢ σίδου τ' οὐσία τύπος.

ὀδυ ὅρα καθ' ὕπνον μὴ κατακλιθεὶς κυρῇ.

νεο ὀχῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δ' ἴχε.

ὀδυ οὐδ' ἔνδον οἰκοποιὸς ἐστί που δοφή;

νεο σφῇ γε φυλάσ, ὡς ἐναυλίζοντί τῳ.

ὀδυ τὰ δ' ἄλλ' ἕρημα, κοὐδὲν ἐσθ' ὑπόστεγον;

νεο αὐτόξυλόν γ' ἕκπωμα φλαυλοῦργον τινος
τεχνήματ' ἀνδρὸς, ἢ πυρεῖ' ὁμοῦ τάσδε.

ὀδυ κείνδ' θησαύεισμα σημαίνῃς τόδε;

νεο ἰού. ἰού. ἢ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται
βάκη, βδείας τοῦ νοσηλείας τυχεῖν.

ὀδυ ἀνὴρ κακοικεῖ ῥοῦσδε τοὺς τόπους σκοπῶ.
κἀς' οὐχ ἑκάς που. πῶς δ' ἂν νοσῶν ἀνὴρ
κῶλον πλαταῖς κηρὶ προσβαίη μακράν.
ἀλλ' ἢ πὶ φορβῆς νόστον δξελήλυθεν,
ἢ φύλλον εἴτι νώδυνον κάτοιδέ που
δν ᾗ πόντε πέμψουσ εἰς κατασκοπήν,
μὴ δῆ λάθῃ με προστσών. ὡς μᾶλλον ἂν
ἕλοιτό μ' ἢ δὴ πάντας Αργείους μολεῖν.

νεο ἀλλ' ἔρχεταί τε, δῆ φυλάξεταί σ' ἐός.
σὺ δ' εἴ τι χρήζεις, φάζε σευτέρῳ λόγῳ.

ὀδυ Αχιλλέως παῖ, σοῖ σ' ἐφ' ὅις ἐλήλυθας,
ξυναῖον ἔθνος, μὴ μόνον δῆ σώματι,
ἀλλ' ἦν τι καινὸν, ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας,
κλύῃς, ὑποῤῥιπῖν ὡς χρὴ τὰς ἑταιρείας πάσῃ.

νεο τί δῆτ' ἄνωγας; ὀδυ. τὴν Φιλοκτήτου σοὶ
ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψῃς λέγων.

Δ ιῳλῇ πάρεστιν ἐνθάκησις. ἀτῳλῇ καθέδρα πρὸς ἥλιον θερμαινομένη. Διάμφιξῆρος. τῷ ἀμφοτέρωθεν πεφυκμένῃ. Κοινὰ δ' δῆ ἀμφοῖν εἶπ. πνοῖν. διανοοῖρ. προβαίνοι. ἢ εἶπ. οἱ βαχικοὶ δῆ τῇ ἀφθόγγῳ χρῶντι αὐτὶ βραχείας. Τοὔργον οὐ μακράν. οὐ μακροῦ πόνου σιόμενον. ἤδη τ εἰ στῖδον δ' ἄνδρα ὁ λέγῃς. Ανωθεν, ἢ κάτωθεν. τὰ πεινῶν, ἢ ὑφηλόν.

Ο ἰκοποιός. οἰκοποιὸς λέπω, ἢ ἐν οἰκῷ γενομένη δοφή. Στέγη φυλάσ. χαμαιδρωσία ἐκ φύλλων. ἢ πλωμένη, μὴ παρυμένη. ὡς κοιμωμένου ἐπ' αὐτῇ ξένος. Τῶστε γον. ὑπὸ τῇ σέγῃ. Αὐτόξυλόν γ' ἕκπωμα. ποτήριον μονόξυλον τέχνημα ἀνδρὸς φαύλως ἐργαζομένου. ὃ ἔστιν ἰδιώτου ἢ οὐ τεχνίτου. Πυρεῖ' ὁμοῦ. πυρόβολα. Ιού. ἰού. ὁρᾷ τὰ βάκη τ δαύμαρος τ Φιλοκτήτου ξηραινόμενα, μὴ ἐκπλήττῃ ὡς βδείας αὐτ νοσοῦντος. Βδείας τ νοσηλείας. νόσου βδείας πεπληρωμένας. ἢ νοσοκομίας. ἢ τ' ἐκ νόσου ἀκαθαρσίας. Κῶλον. πόδα. Κηρί. νόσῳ. Νόσον. ὀδόν. Νώδυνον. βοτάνην τινὰ παυσώδυνον. Τὸν δν πρόντα. ὥς τινος πεισαμένου δῆ. Προαστεῖον. ἀπαντή ᾳς. ὠθῇ πρόσω. Αλλ' ἔρχεται. ἀπέρχεται φησὶν ὁ θεραπὼν εἰς κατασκοπήν. Φυλάξεται. φυλαχθήσεται πρὸ ὑμῶν ἡ ὁδὸς αὐτου.

Τὸ δ' οὐχὶ κλεπτέον. ἆρ' οὐχὶ ἁθυσόμεθα. Ἐχθρὸς ἐχθρᾶς. οἱ γὰρ ἐξ ἑνὸς ἠδικημένοι, φιλοῦσι ἀλλήλους. Στέλλε πεσ. καλέσαντες τὴν δ' Ἄλωσιν. σὺ δ' εἰσελθὼν εἰσ' Ἴλιον. Οὐκ ἠξίωσαν. οὐκ ἄξιον ἡγήσαντο. Ἐχατ' ἐχάτων κακά. ὡς χρὸ πτε.

ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε κἀπόθεν πάρει, λέξῳ Ἀχιλλέως παῖς. Τόδ' οὐχὶ κλεπτέον. πολλῆς δ' ὡς πρὸς οἶκ) ἐκλιπὼν δ' ναυπρᾷ ὅμ' Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθρᾶς μέπε, (κὸν οἱ σ' ἐν λιτᾶι; στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν μόνην ἔχοντες τὴν δ' Ἄλωσιν Ἰλίσ, οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων ἑλθόντι δοῦναι κυρίως ἀρούμενῳ, ἀλλ' αὐτ' Ὀδυσσεῖ πᾶσ' ἔδοσαν, λέγων ὅσ' ἄν θέλῃς καθ' ἡμῶν ἕκαστ' ἐχάστων κακά. τούτων δ' οὐδέν μ' ἀλγυνεῖς. εἰ δ' ἐρᾷσε μὴ ταῦτα, λύσων πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς· εἰπὲ τὰ δ' ὅτε τόξα μὴ ληφθήσετ),

Βί γὰρ τὰ δ' ὅτε τόξα. προβρεπικὸς εἰς τὴν συμμαχίαν. οὐ δ' ἂν ἄνδρα, ἀλλὰ φιλῶσ τὰ τόξα ὠνόμασεν. εἰς δ' τὴν πόρθησιν, δ' νεο πόλεμον. Οὔτ' ἐνορκος. ὠμοσεν γὰρ δὴ τυνδάρεῳ πάντες ἕλληνδ' συνελθεῖν, ἐάν ἁρπασθῇ ἡ ἑλένη.

οὐκ ἔστ' πέρσαι σοὶ δ' Δαναὸν πέδον. ὡς δ' ἔ5' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὁμιλία πρὸς τόνδε πιστὴ κ' βέβαιος, ἔκμαθε. σὺ μὲν πέπλωκας, οὔτ' ἐνορκεσ οὐδενί, οὔτ' ἀξ ἀναγκης, οὔτε τῶ πρώτου στόλω. ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέν ἐσ' ἀρνήσιμον. ὡσ' ἐμε, τόξων ἐγκρατὴσ αὐθήστ), ὅλωλα. κ) σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών. ἀλλ' αὐδ' ὅπ' δ' σῷσαι θῆναι, κλοπεὺς ὅπως γλυκύσ τῶν ἀνικήτων ὅπλων. ἔξοιδα δ' φύσει σε μὴ πεφυκότα τοιαῦτα φωνεῖν, μὴ δ' τεχνᾶσθ) κακά.

Βυ ὁμολογῶ δ' ἄναξ καλῶς. αὐτὶ τοῦ ἀληθεύων. Ηνικᾶν κακσ. αὐτὶ τοῦ μ' ὑβριστὴν λογίας. ὅ δ', Θέλων εἰ ὢν δ' ἀληθὲς ἀπτυχεῖν μᾶλλον, ἢ ἁρπαστᾶν δ' ἄνδρα καὶ ὠφέλητυχεῖν. εἰσάγει δὲ ἀνδ' ὁ σοφοκλῆς δ' τ πατρὸς λόγον λέγοντα. Ἐχθρὸσ γάρ μοι κεῖνθ' ὁμῶσ αἰσχρὰ πυλήσει.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ. 174

» πρόσθες καλεῖσθ). Βούλομαι δ' ἄναξ καλῶς
» φρῶν ἑξαμπτῶν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς.
ὀδυ ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὶ σὺ δ' ὢν νέ@ πτε,
» πλῶσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχον ἐρᾷ τιν.
» νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἀξιῶν, ὀρθῶ δρομεῖσ
» τὴν πλῶσαν, οὐχὶ τἄρα πάνθ' ἡδυμενῶν.
νεο τί δῆτ' μ' ἄνωγας ἄλλο, πλὴν ὑβρίσ λέγειν;
ὀδυ λέγω σ' ἐγὼ σ' ὅλῳ φιλοκτήτην λαβεῖν.
νεο τί δ' ἐν λόλῳ σοὶ μᾶλλον, ἢ τοῖσδε τἄγειν;
ὀδυ οὐ μὰ τοίθητ). πρὸσ βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.
νεο οὕτωσ ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;
ὀδυ ἰοὶσ ἀφύκτοισ κ' πρόπεμπτοσ φόνον.
νεο οὐκ ἄρα ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμίξαιθρασύ;
ὀδυ οὔ. μὰ λόλῳ λαβόντα γ' ὡσ ἐγὼ λέγω.
νεο οὐκ αἰσχρὸν ἡγῇ δῆτα τἀψευδῆ λέγειν;
ὀδυ οὐκ, εἰ δ' σωθῆναί γε δ' ψευδὴσ φέρει.
νεο πῶσ δῆτ' βλέπων τις, ταῦτα βουλήσει λαλεῖν;
ὀδυ ὅταν τι θῇς ἐσ κέρδοσ, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.
νεο κέρδοσ δ' μοι τί δῆτα νῦν εἰσ Τροίαν μολεῖν;
ὀδυ αἱρεῖν τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.
νεο οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων γ' ὡσ ἐφάσκετ' εἶμ' ἐγώ;
ὀδυ οὔτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶσ, οὔτ' ἐκεῖνα σοῦ.
νεο θηρατέα γίγνοιτ' ἄν, εἰ πᾶ δ' ἔχει.
ὀδυ ὡσ τοιόγ' ἔρξας, δύο φέρῃ σωτήματα.
νεο πῶσ; μαθὼν κ', οὐκ ἂν ἀρνοίμην δ' δρᾶν.
ὀδυ σοφόσ τ' ἂν αὐδ' καὶ ἀγαθὸσ κέκλησ' ἅμα.
νεο ἴτω. πείσω πᾶσαν αἰσχύνην ἀφεὶσ.
ὀδυ ἢ μνημονεύσ ἢ ἄσοι πτήνεσ;
νεο σάφ' ἴσθ'. ἐπεὶ πᾶ εἰσάπαξ βεβούλευσε.
ὀδυ σὺ μὲν μενῶν νῦν κεῖν) ἐνθάδ' ἐκλέχου·
ἐγὼ δ' ἄπειμι μικρὸν πρὸ βουθῶ πρῴρ.
ὅπ' σκοπὴν πρὸσ ναῦν ἀπέστελλω πάλιν.
καὶ σὺν ἐάν μοι τ χρόνοσ δοκῇ τ' ἔτι
καταχολάζειν, αὖθισ ἐκπέμψω πάλιν
ἄλλον δ' ἀνδ' ἄνδρα ναυκλήρου τρόπισ
μορφὴν δολώσασ, ὡσ ἂν ἀγνοίᾳ προσῇ.
ὡσ δῆτα τέκνον πικίλωσ' ἀνδρωμένῳ,
λέχθ' τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων.

γλῶσσαν μὲν ἀργόν. κρείσσονασ τ' ἔρεσσεν οὖσαν τὴν πλῶσαν. δὲ βάλλει δ' καθ' ἑαυτ' ῥήτορασ ὁ πίνακασ, ὡσ δ' πλώσασ πάντα κατορθοῦντασ. Ηδυμενῶν. προσηδυμενῶν. εἰσ ἅπαντα τὴν ἀπάτην ἀνύουσαν. Τί δ' μ' ἄνωγασ. ὁ θέλεισ κέλθε πλὴν τοῦ ψεύσασθ). Ιοὶσ ἀφύκτοισ. ἄφυκτα τὴν τὰ ἡράκλεια βέλη, ἢ τ σκοπῶ μὲν ἁπτυχάνοντα. ἢ ἐπανορθόμενα εἰσ ἑαυτόν. Οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ. οὐκοῦν οὐδὲ προσελθεῖν ἑαυτῷ, δύθ' νεσ ὄσι, καὶ ἀσφαλές. Εἰ σωθῆναι. εἰ σωτηρία δ' αὐτοῦ προσγίγνεται.

Πσ δ' βλέπων. πσ ἀπβλέπων. πσεῖσ δ' ψευδὴσ ἐρᾷ αὐδ' νοῶν ἢ λογισμὸν ἔχων. Αἰρᾷ. πρᾴτ. Ορατέα. λητέα. ἄξια τ θραθῆναι. Δύο φέρῃ σωτήματα, δύο τιμήματα ἀπφέρῃ. Ποίω μαθὼν. αὐτὶ τ, πῖα δ' νικσ. Κεκλῃ' ἅμα. αὐτὶ τοῦ κεκλημένοσ εἶσ. Σοφόσ τ' ἄν. σοφὸσ μὲν δ' δ' κλέψαι. ἀγαθὸσ δ', δ' πρᾶξαι. ἢ σοφοῦ μὲν ὄνοσ καθόλου τοῦ δόλῳ σῶσαι δυναμένου. νῦν δ' τ δόλῳ ἀπαθοῦ ὄντοσ. Σωτήρια. Ἀθήνη. Καὶ δ' σκοπόν. δ' σκοπὴν ἔσαν πρὸσ τὴν ναῦν ἀπῴμωξα. ἢ πάλιν ἐὰν καιροῦ καλῇ, ἐν ταῦθα, ἐάν μοι λόγῳ τε βραδύνῃ. Μορφὴν δολώσασ. ἵνα μὴ γνωσθῇ. Οὐλλῆτα τέκνον). τ φιλοκτήτου ἀπατωμένου. ἢ τ ναυκλήρου δόλια σοὶ δυαλεγομένου, καὶ ἀσυμφανῆ.

Πολιάσ. πολιοῦχος. Στέγειν.
κρύπτειν. Ανθ' ὑπόπλαν. ἀντὶ
τοῦ ἐμὲ φανερὸν γενόμενον, ἢ ἐλ-
θόντα εἰσόψιν. ἢ ὃν Φιλοκτή-
την, ὃν ὑφ' ἡμῶν κατασκοπού-
μενον. Αλλως. πῶς ὃν ὑφορῶ
μενον ἡμᾶς ἄνδρα, τί δεῖ λέξαι,
ἢ σιωπᾶν. Τέχνα δὲ τέχνας. τοῦ
ρὲν γὰρ καθόλου. ἢ τέχνη φη
σὶ νῦ ἢ γνώμη τοῦ βασιλέων πρὸ
χει τῶν ἄλλων τεχνῶν. ἢ ἐν οἱ-
σί ποθ'. Αἳ δῆωσιν οἱ κραυροῦν
τας οὐχ ὁρῶ. ἢ ἠσίοδος, Τοὐνεκα
δὲ βασιλῆες, ἐχέφρονες. Πρὸ ὁ-
του. ἐφ' ὧ ὄβρι ὃ θεῖον σκῆπτρον.
Τόλ' ἐλήλυθε. ὧδε δ' ἀξίωμα ἐκ
προγόνων ἦλθεν εἰσ σέ. δίκαιον
γὰρ σοι πιθέσθαι. Πᾶν κράτος. ὃ
δ' ἀρχῆς πολέμιον κράτος. Χ-
πυρτεῖν βιαίεσθαι. Νῦν μὲν ἴσως
γάρ. νῦν μὲν φησιν εἰσελθών, ὅτα
ὃν τότε εἶσ' ὅπλων ἦλθε, τότε
σὺ τὰ μελάθρων ἀποσᾶς, ὑπηρέ
τει μοι πρὸς τὴν πρόνοιαν χρεί-
αν. Τόσον ἐχάπασε. ὃν τρόπον
ἐχάτῳ τόσῳ. Προχωρῶν
πειρῶ δ' πρόσω. ὥσπερ ἐγὼ προ
χωρῶ, οὕτως ἀκολουθῶν, πει- νεο
ρῶ μεθαρπεύειν ἀεί. κυρίως λέ
γεται ἀκούειν δ' προχωρῶ, οἷον, ὡσ
ἂν ἐγὼ προσαίσω, οὕτω δ' ἐν τρό
που ποιῶν. Μέλον πάλαι. ἀν-
τὶ τοῦ πρᾶγμά μοι λέγεις, ἐκ πολ
λοῦ μοι μεμελημένον. δ' φουρεῖν
δ' σὸν ὄμμα, ἢ τὴν ἀπὸ σοῦ δίκαιαν. Τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμα. τὰ σὰ νεύματα φύ
λαττειν. Οὐκ ἀποκαίριον. οὐκ ἄωρον. οὐκ ἄκαιρον γάρ ἐστι τὸ τοῦτο μαθεῖν. Προσε
σόν. προσελάσας. Εναυλον ἢ θυρεῶον. ἐντός, ἢ ἐκτός, ἐγγύς, ἢ μακράν Στίβορ
ἀμευή. ὁρμή, ἢ ἰδέα σίχον φυτεία. νῦν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐφεξῆς πορεύεται.

ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι σοὶ πειθὼ τάδε.
Ερμῆς δ' ὁ πέμπων πλόιος ἡμῖν ἐκράτησε τοῦ νῦν,
νίκη τ' Αθηνᾶ πρόμαχος, ἣ σώζει μ' ἀεί.
χο τί χρὴ τί χρὴ λέσχοτάμ' ἐν ξένᾳ ξένον
σέγειν, ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπλαν;
φάξεμοι. Τέχνα δὲ
τέχνας ἑτέρας προύχει,
Ὦ γνώμα, πᾶ ὅτῳ δ' θεῖον
Διὸς σκῆπτρον αὐάσεται.
σέ δ' ὦ τέκνον τόδ' ἐλήλυθε
πᾶν κράτος ὠγύγιον. τόμοι ἔννεπε
τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν.
νῦν μὴ ἴσως τόπον ἐχατπᾶς
προσπολῖν ἐθέλεις ὅν τινα κεῖτ',
δέρκου θαερῶν. ὁπόταν ὑμόλῃ
λήνος ὁδίτης τῶν δ' ἐκμελάθρων,
πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χέρα προχωρῶν
πειρῶ δ' πρόσω θεραπεύειν.
μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις ἀναξ δ'
φορεῖν ὄμμ' ὡς σῷ μάλιστα καιρῷ. (σὸν
νῦν λέμοι λέγ' ἀυλὰς
πρίας ἔνεφρος ναίει,
καὶ χῶρον τίν' ἔχει. δ' γάς μοι
μαθεῖν, οὐκ ἀπεικάσειον,
μή με λαθὴ προσπεσόν' σθένει,
τίσ τόπος, ἢ τίς ἕδρα, τίν' ἔχει σίβον
ἔναυλον, ἢ θυρεῶον.
δοικον μὲν ὀρᾶς τόνδ' ἀμφίθυρον
πετρίννης κοίτης.
που δ' ὁ πλήμων αὐδὰς ἄπεστι;
ἄλλον ἔμοιγ' ὡς φορβῆς χρεία
σίβου ὀρμεύειν τόνδε πέλας που.
ταύτην δ' ἔχειν βιοδῶ αὐδὰν
λόγος δεῖ φύσιν, θηροβολοῦντα

Σ τυλεῶς. μόνως. οὐλέ πν' ἀυδᾷ. αὐτὶ τοῦ ἑαυδᾷ. Παιῶνα κακῶν. θεραπεί-
αν. Επινωμᾶν. ἐξευρίσκειν. Οἰκτείρω νιν. ἐλεῶ φησιν αὐδᾶν, πῶς δύνατ' ἀδάξαν,
μήτε ζῳοικὸν τινι, μή τε κτηλόμενόν τινα ἔχων. Μὴ τὸν κτώμενόν. μή τινος ἀφ'
ὧν τῶν ἀνθρώπων κτώμενος. Μὴ σύνδοφον ὄμμα. μὴ λεόρων εἰς ἄνθρωπον σύ
νοικον. Αλύει λέιωι παντί. ἰωὶ παντὶ δεῖ ἐν χειρὶ γινομένῳ ἀπορεῖν. ἢ ὅπ
νίκα χειρὸς καλίσῃ καιρὸς, ἀσημονεῖ, δεῖ δ' πάντων ἀπορεῖν. Ω παλάμαι θνη
τῶν. ὦ τέχνα μὴ γνῶμαι. ὧδε θαυ
μάζων δ' Φιλοκτήτην φησί·
πλησίοις ἰοῖς. σπερὸν σπόγγος ὃς
οὐλέ πν' ἀυδᾷ
παιδεύσας κακῶν ἰώσιν ὠνομάκει.
χο οἰκτείρω νιν ἔγωγ' ὅπως
μὴ ῥυκτὸς ἁλώσεται βροτῶν,
μὴ λεόσυνδοφον ὄμμ' ἔχων
λύσανδρος μόνος ἀεὶ
νοσεῖ μὴ νόσον ἀγρίαν,
ἀλύει δ' ἰωὶ παντὶ τῷ
χειρὸς ἰσαμένῳ. πῶς ποτε πῶς
δύσμορος ἀντέχει.
ὦ παλάμαι θνητῶν,
ὦ λύσανδρα γένη βροτῶν,
οἷς μὴ μέβριος αἰὼν.
οὗτος πρωτογόνων ἴσως
οἴκων οὐδενὸς ὕστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων,
σικτῶν ἢ λασίων μέτα
θηρῶν. ἐντ' οὐδ' ὑμὸς ὁμοῦ
λιμῷ τ' οἰκτὸς, ἀνίκεσπαμβρι-
μήματ' ἔχων. βλῆ-
α δ' ἀθυρόστομος
ἀχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς
οἰμωγᾶσ' ὑποκεῖται.
νεο οὐδὲν ῥυτῶν θαυμαστὸν ἐμοί.
θεῖα δ', εἰπᾷ κἀγώ πω φονῶ,
ἢ τὰ παθήματ' ἐκεῖνα πρὸσ αὐδᾶν
τ' ὠμόφονος Χρύσης ἐπέβη.
σῇ τῆς νύμφης ἢ ἔραθεῖσα τοῦ Φιλοκτήτου ἢ μὴ πεῖσα, κατηράσατο αὐτῷ δεῖ. Νὸ
Ὦ ὠμόφονα αὐτὴν ἐκάλεσεν. Εἰσὸ αὐτό. Τῆσ ὠμόφονος χρύσης. χρύσης

ἀθηνᾶς ἄπελμα οὕτω καλῆται. ἔστι δ' ἡ πόλις χρύσης πλησίον λημνίου, ἔνθα ὑπ' ὄφεως ἐσήχθη, ὃν ἑωμὸν ζητῶν ἐνῶ ἔθυστρ ἡρακλῆς, νίκα κατὰ βοίας ἑρᾶ τευστρ. Αμάχητα. ἀνίκητα. Ω λέπται. ὦ χρόνῳ. Πρὶν ὅσ' ἐξήκοι χρόνος. ἀντὶ τὴν βοίαν εἰσ ὃν εἵμ' ἥμενον πρὶν ἐλθεῖν χρόνον. ἐνῷ εἵμ' ἦται αὐτὴν πορθῆναι. Υπ' ὀδ. ὑπ' ἐλῶν δηλονότι

Ε ὕστμ' ἔχε πᾶσι. εἰώθασιν οὕτω λέγειν, ἀντὶ τοῦ σιώπα. ὃ δὲ ριοῦρος κεχίαται, ὅπ' ἑλλάνικός τε ἀναγινώσκων τὰ ἡρωϊκὰ ἐλε-

,, π, Περὶ δ' ὑπ' ἐλέμοι εὔστμα κείσθω. οὐ διαιρῶν εἰσ δύο λέξεις, ἀλλ' ὡς ἄν τις εἴπῃ, πᾶσα εὐστμα. ὅσ' δέ φησιν ὁ χορὸς κτύπων ἀκούσασ' ἐπὶ χομένου τ' φιλοκτήτου, μὴ στένοντος ἐν τῇ πρείᾳ δ' ἀλγῆς. Φωνῆς σύνδρομος φωνῆς τ' βυβραφείσης ἀνθρ. λῷλον δ' ὅπ κακῆς, ὦ οἰμωτικῆς. ὡς καὶ τὰ σύνηθες ἀυρῦ πειρομένου. πυθῆσθε. ἆρα ὧδε, ἢ ἐνθάδε. Φθογγή τινος. Στίβου καὶ τ' ἀνάγκαν. ἔξωθεν προσλαπέ)

Η τὴν ῆ. Τρυσάνωρ. ἐπίπονος. ἢ καὶ τὰ πρὸ τοῦ σε δ' ἄνδρα. Διάσημα. Φανερά. Φροντίσασ νέας. δ' ἐξῆς, ἔχε φροντίσασ νέασ. ὅσον, καινότερόν τι βούλευσαι, τί πρὸς ἀυδ' ἐρεῖς. Οὐκ ἔξεδρος. οὐ μακράν, ἀλλ' ἐγγύς. ἢ ῆ τόπου. Οὐ μολὼν ἂν σύεγγος ἔχων. οὐ βοᾷ τερπόμενος σύεγγι ὡς πριμήν. Αλλ' ἢ πρὸ πάλαι. ἀλλὰ τάχ' ἂν προσκόπων ὑπὸ τῶν βασάνων βοᾷ. ῆ λύσορμον δ' ὑμεναῖα ὁρῶν, προβοᾷ ἡμῖν μὴ πλάζειν εἰσ ἀυτόν. ὅμηρος, λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν. τὴν ἀπροσόρμιστον.

καὶ νῦν ἃ πρὶν λίχε κνδεμόνων, οὐκ ἐᾷ ὅπως οὐ θεῶν ρυμελέτη τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἰὼν Τροίᾳ τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη, πρὶν ὅλ' ἐξήκοι χρόνος, ὦ λέγεται χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.

χο εὔστμ' ἔχε παῖ.

νεο τί τόδε;

χο προυφάνη κτύπος φωνῆς σύνδρομος ὡς πειρομένου.

νεο ἦ που τῆδ', ἢ τῆδε τόπων;

χο βάλλει βάλλει μ' ἐρίμα φθογγάρου σίβος κατ' ἀνάγκαν ἔρπυρσ. οὐ λέμε λήθει βαρεῖα πηλόθεν αὐλᾶ ξυσάνωρ. διάσημα πᾶ θροεῖ. ἀλλ' ἔχε τέκνον.

νεο λέγ' ὅπ.

χο φροντίσας νέας. ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἐντοπὸς ἀνήρ. οὐ μολὼν ἂν σύεγγος ἔχων ὡς πριμὴν ἀγροβότας, ἀλλ' ἢ πυ πλάιον ὢν ἀνάγκας. βοᾷ πηλωτὰν ἰωάν, ἢ ναὸς ἄξενον αὐγάζων ὅρμον. προβοᾷ γάρ τε σθένος.

Φιλ ἰὼ ξένοι, τίνες ποτ' ἐς γᾶν τήνδε ναυτίλῳ πλάτᾳ κατέχετ' οὔτ' εὔορμον, οὔτ' οἰκήμενον. τοίας τ' ἄρασ ὑμᾶς ἀνῆγεν ὅτου τύχοι μ' ἂν εἰπών; χῆμα μὲν Ἑλλάδας σολῆσ ὑπάρχει προσφιλὲς ἀτᾶς ἐμοί. φωνῆσ δ' ἀκοῦσαι βούλομαι. ἢ μὴ μ' ὀκνῷ

πρίσαντες, ἐκ πλαγὼν τ' ἀπηγριωμένον. ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύσκλειον μόνον ἔρημον ὧδε κἀφίλον καλούμενον, φωνήσατ', εἴπερ ὡσ φίλοι πρόσκεισθε. ἀλλ' αὐτομεί-λαθ'. οὐδεὶς εἰκὼς οὔτ' ἐμὲ ὑμῶν ἁμαρτεῖν τ' τόγ', οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.

νεο ἀλλ' ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτ' πρῶτον, οὕνεκα Ελλήνες ἐσμεν. τοῦτ' δ' οὐ λεί μαθεῖν.

Φιλ ὦ φίλτατον φώνημα, φεῦ δ' ὦ λαβεῖν πρόσφθεγμα ποῦ δ' αὖ δρόσ ἐν χρόνῳ μακρῷ. τίσ σ' ὦ τέκνον προσέχε; τίσ πρόσκεισθε χρεία; τίς ὁρμή; τίσ ἀνέμων ὁ φίλτατος; γέγηθέ μοι θαν τ', ὅπως εἰσ ὦ τίσ εἶ.

νεο ἐγὼ γένθ' μὲν εἰμὶ δὴ δολιχεγχὴς ὁ Σκύρου. πολέω δ' ἔσ οἶκον. ἀυδάσομαι δὲ πᾶσι Αχιλλέως Νεοπτόλεμος. οἶσθ' ἤδη δ' πᾶν.

Φιλ ὦ φίλτατός πω παῖς, ὦ φίλησ χθονός, ὦ τ' γέροντος θρέμμα λυκομήδεις, τίνι σόλῳ προσέχες τήνδε γῆν; πόθεν πολέων;

νεο ἐξ Ιλίου νῦν τε ναυστολῶ.

Φιλ πῶσ εἶπασ; οὐκ ἦν σύ γ' ἔνθα ναυβάτης ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τ' πρὸσ Ιλιον στόλῳ.

νεο ἦ μετέσχες δ' αὐτ' τ' πόνου;

Φιλ ὦ τέκνον, οὐκ οἶδ' ἁμ' ὅν τιν' εἰσορᾷσ;

νεο πῶσ οὐ κάτοισθ', ὃν γ' εἶδον οὐκ πάλαι πω πτε;

Φιλ οὐκ ὄνομ', οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος ἦλθ' πότ' οὐδὲν, ὅσα γ' ἐγὼ σφῶν λυμαίνω;

νεο ὡς μηδὲν εἰδὼς τ' ἴσθι μ' ὧν αἰσθρεῖς.

Φιλ ὦ πόλ' ἐγὼ μοχθηρός, ὦ πικρὸς θεοῖσ οὐ μὴ λέ κλῃλὼν ὥσ' ἔχοντος οἰκάσε, μηδ' Ελλάδος γᾶσ μηδαμοῦ δῆλθέ πω. ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες αὐσοίως ἐμέ, γελῶσι σῖγ' ἔχοντες. ἡ δ' ἐμὴ νόσος ἀεὶ τέθηλε, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται.

ὦ τέκνον, ὦ πᾶ πατρὸσ δὲ Αχιλλέως, ὅσ' ἐμ' ἔγωγέ σοι κεῖν', ὃν κλύεις ἴσως τῶν Ηρακλείων ὄντα τοξότην ὕπατον.

ὦ τῶν Ποίαντος παῖ Φιλοκτήτησ, οὐ σὲ

Απηγριωμένον. δῆλον δ' ἀγριωμένον εἰσφέρειν τῇ ὀλίγῃ χήματι.

Πῶσ εἶπασ; θαυμαστὸν φησίν. ἢ πεῖμὴ εἶδεν αὐτὸν δὲ ἀρχῆσ στρατευσάμενον.

Ικρὸσ θεοῖσ. ἐχθρός.

Α λλ' οἱ μὲν, οἱ ἀξεῖσθαι.

Χ ὦ κεφαλλήνων ἄναξ. ὁ ὀδυσεύς.
Α χρίω χλάσμα π. δήματ. π. ὃ πλῆμα τοῦ ὄφεως μόνον χλάσσει. λέπει. ὡς ἐν λήμνῳ βωλόμενος ἀνασῶσαι βωμὸν ἡρακλεῖ πηλάνην ἀμαλόν, ὑπὸ ὄφεως ἐπληλη. ἐκ φιλοκτήτας. τὸ πλῆθος θαλασσείας. ὅτε ἀπὸ χρύσης ἦλθεν εἰς λῆμνον. ἐκ πολλοῦ σάλου. κινήματος. τόνου. οἱ αὐτοῖς τύχοι. καταρᾶται. ἀνάσασιν. ἀναστάσιν λέγει νῦν, τὴν ἔξοδον ἔγρεσιν.

ναοὶ σφετηρίοι, χ' ὧ κεφαλλήνων ἄναξ,
ἔρρι ἰτ αν αἰσχρῶς ἄν ἀλ' ἔρημον, ἀγρίᾳ
νόσῳ καταφθίνοντα, τ' ἀλ' αὐθροφθόρᾳ
πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χλάσματι.
ξὺν ἧ μ' ἐκεῖνοι παῖ προθέντες ἐνθάδε,
ὧ χθὲ' ἔρημον. νικὲκ τ' πάντα σὰς
χρύσης κατέχον ἀνῦρο ναυβάτης σόλῳ.
τότ' ἄσμενοί μ' ὦ εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
εὕδοντ' ἐπ' ἀκτῆ ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ,
λίπ' ὀντες ὦχοντ', οἷα φωτὶ λυσμόρῳ
ῥάκη προθέντες βαιά. κἀί μ' ὠφελοῦσ'
ἐπῳφέλημα σμικρόν, οἱ' ἀνοῖς τύχοι.
σὺ δὴ τέκνον, πίαν μ' ἀνάσασιν δοκεῖς
αὐτῶν βεβῶτων ὀξὺ πνοὰ σῆναι τότε;
πῆ' ἐκδακρῦσαι; πῆ' ἀποιμῶξαι κακά;
ὁρῶντα μὴν ναῦς ἀσ' ἔχων ἐνεωσόλουν,
πάσας βεβώσασ'. ἄνδρα δ' οὐδ' ἕν' ἐν τόπῳ.
οὐχ ὅσ τις ἀρκέσειεν, οὐδ' ὅς τις νόσῳ
κάμνον τι συλλάβοιτο. πάντα δ' σκοπῶν,
εὕρισκον οὐδέν, πλὴν αὐτᾶδη πόνον.
τοιαῦτα δὲ πολλὰ θυμάρμαρα ὦ τέκνον,
ὁ μὲν χρόνος δ' ἠδὴ χρόνῳ προὔβαινέ μοι,
κἀδ' ἐστί βαιᾶ τῆσδ' ὑπαστέγη μόνον
ἔξεκονεῖτο γαστρὶ μὲν τὰ συμφορὰ
τόξον τόδ' ἐξεύρισκε, τἀσ ὑπαὶ ἔρους
βάλλον πελείας. πρὸς δὲ τοῦθ', ὅ μοι βάλοι
νοτεροπαλὴς ἄφακτος, αὐτὸς ἂν τάλας,
εἰ λυόμην λύσκυνος ὀξέλκων πόδα
πρὸς τοῦτ' ἄν. εἶτ' ἔλειπε τὴν πρὸν λαβεῖν,
κοὐ πω πάλαι χυθέντος οἷα χείματι
ξύλον τι θραῦσαι, τοῦτ' ἀνεξέρπων τάλας
ἐμηχανώμην. εἶτα πῦς ἂν οὐ πρῆν,
ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων, μόλις
ἔφην' ἄφαντον φῶς, ὃ μ' σώζει μ' ἀεί.
οἰκοῦσα μὲν ἡ δὴ στέγη πυρὸς μέτα,
πάντ' ἐκτρέφει, πλὴν δ' μὴ νοστῆν ἐμέ.
φέρ' ὦ τέκνον νῦν καὶ σ' τ' νῆσου μάθῃς.
τοιῦτ' πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἑκών.

τ οὐ τοῦτο δέ. τὸ ἀνιᾶδη, ἄλγεσιν ἡ δυσκαίεσιν εὕρισκον πλήν. κἄλει. ἡ ἔστι με, ἐμαυτῷ δ ὑπηρετεῖν δη. Σύμφορα. ἀναγκαῖα. Νοτεροπαλήσ. ὁ ἐπαστώμυος τὴν νοτερόν. δ ἡ τ πλυφίσων ἔρχεται. Εἰλυόμην. ἐπερυόμην. εἰλύσις ἡ ἀρχεία. Αφαυρον φῶς. ἀπροσδόκητον. καλῶς εἶπεν ἄφαυρον. οὐ φαίνεται ἡ, ἀλλὰ δυσάμμα ἀν ἔχει.

ο ἰκουμένη δὴ δ στέγη. αὐτὶ τ, ἡ οἰκία ἡ μὴ πυρὸς οὖσα. καλῶς δ οἰκεῖται.

οὐ γὰρ τῆς ὁρμοῦ ὄψιν. οὐδ' ὅπῃ πλέον,
ἀλλ' ἐμπλήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται.
οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ βίοτα σώφρονα βροτῶν.
τάχ' ἦ πως ἄκων ἔσχε. πολλὰ δὴ τάδε
ἐν βροτοῖς μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ.
οὐ μὴ μ' ὅταν μόλωσιν ὦ τέκνον, λόγοις
ἐλεοῦσι μηδὲ, καίπερ ὢν βορᾶς μέρος
προσέδρᾳ δ' οἰκτείραντες, ἢ πυρὰ σταλὴν.
ἐκεῖνο δ' οὐδεὶς νικὲκ ἂν μνησθῶ λέγει
σῶσαί μ' ἐς οἴκους. ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
ἔρως τόδ' ἤδη λέκαρον, ἐν λιμῷ τε ἡ
κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
ποῖ δ' Ἀχαιῖ λαί μ', ἢ τ' Ὀδυσσέως βίᾳ
ὧπαῖ δράκασ'. οἷς ὀλύμποι θεοί,
δοῖέν ποτ' αὐτοῖς αὐτίαν ἐμοῦ παθεῖν.
ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀδικημένοις ἴσα
ξένοις, ἐπικτίρειν στ ποίαν τοκέα τέκνον.
ἐγὼ δ' ἐκ καὐδ' ὅ τοῖσδε μάρτυς ἐν λόποις,
ὡς εἰσ' ἀληθῆς, οἷσθα ζῶν τὸν χὼν κακῶν
αὐθρῶν Ἀχαιλλῶν, ἢ τ' Ὀδυσσέως βίας.
ἀλλ' ἦ γάρ τι καὐ σὺ τοῖσ πανωλέθροις ἔχεις
ἔμπλημ' Ἀτρείδας ὥστε θυμοῦσθαι παθών;
θυμῷ γένοιτο χεῖρα πλησῶσάπο τε,
ἵν' ἀὶ Μυκήνας γνοίην, ἢ σ' ἀρτηθ' ὅπ
χ' ἡ Σκῦρος αὐθρῶν ἀλκίμων μὴ τὴρ ἔφυ.
εὖγ' ὦ τέκνον, τίνος ἦ ὧδε σ' ἔμπεσεν
χόλον κατ' αὐτῶν ἐμαλῶν ἐλήλυθας;
ὦ πᾶ Ποίαντος, ἀχερῶ μόλις ἀ' ἐρᾶ
ἄγγ' ὦ' αὐτῶν ἀχελωΐδην μολών.
ἐπεὶ ἦ ἔχεμοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν,
ὀίμοι. φάσης μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
πρῶτον τόδ' εἰ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος.
τέθνηκεν, αὐθρὸς οὐ λυσὸς, θεοῦ δ' ὕπο,
ῥᾳδίως λέγουσιν ἐκ Φοίβα δαμείς.
ἀλλ' ὕπνος ἢ τις αὐθρεῖος. εἶπε μὴ
πνοιᾶς ὁ ὕπνος. Ελέγχω κεῖνο.
ἐρωτῶ. Οἶμαι μὲν. οἶμαι μέν σε
ἱκανὸν ἔχειν κακὸν τὴν νόσον.

Ε ξεμπλήσῃ. πωλήσῃ. πραγματεύσῃ. ἐμπρεύσῃ. Ηξενώσῃ. καταχθήσῃ ὡς ξένος.

Σῶσαί μ' ἐς οἴκους. ἀνενέγκειν εἰς τὴν πατρίδα.

Α ντάπινα. ἀμοιβαῖα. Ἔοικα κἀγώ. ὅιον, κἀγὼ ἐξίσα ἐλεῶσι τοῖς ἀδικημένοις ἐνταῦθα. ὥσπερ οἱ ἄλλοι ξένοι φησί. σοὶ ὧν ἔλεπες. Εγὼ δὲ καὐτός. κἀγὼ νῦν μάρτυς εἰμὶ, τοῖσ ὑπὸ σοῦ λεγομένοις. Ως ἔισ' ἀληθῆς. οἱ σοὶ λόγοι δηλονότι. Ανθρῶν ἀτρειδῶν. σοὶ τ ἀτρειλῶν, ἢ τ' ὀδυσσέως. Θυμῷ γένοιτο. εἴθε γένοιτό μοι ὡρισμένῳ ὅρμησις κατ' αὐτ, ἢ τὴν λύναμιν ἐνδείξασθαι. Μόλις δ' ἐρῶ, ὑπὸ φιλ ὀργῆς.

Χ οὐκ ἔστιν. ἀλλ' ἐγὼ σοὶ μαρτυρῶ τάδε.
Α ἐμοὶ δὲ μὴ μάρτυρε χρῶ πρὸς τοὺς θεούς.
Χ τί δῆτα δράσεις; ἆρα γιγνώσκεις τὸ σόν;
Α ἔγωγε. τοῦτο δ' οὐκ ἐπαισθάνῃ σὺ πω;
Χ ἐπαισθάνομαι μὲν, οὐ μὴν ἐννοῶ γε τοῦ λόγου.
Α ἀλλ' ἐννόησον νῦν. ἐπεὶ τὸ μὴ μαθεῖν
ἔσται σοὶ κέρδος, τοῦ μαθεῖν δὲ πλείονος.
Χ ἀλλ' ἐννοῶ μὲν, οὐ μὴν ἐπαισθάνομαι γε πω.
Α ἀλλ' ἐκμάθοις ἂν εἰ μὴ τὸν νοῦν ἔχοις.
Χ ἀλλ' οὐκ ἔχω μὲν, οὐ μὴν ἐκμάθοις γ' ἂν ἐκ τούτου

ἀλγήμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν
Φιλ ὀρθῶς ἔλεξας. γιγαροῦν δ' σὸν φάσον
αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅ τῳ σ' ἐνύβριζαν.
νεο ἦλθόν με νηῒ πρικιλοστόλῳ μέτα
δῖός τ' Ὀδυσσεὺς, χ' ὡ τροφεὺς γυμοῦ πατρὸς,
λέγοντες, εἴτ' ἀληθὲς, εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην,
ὡς οὐ θέμις γένοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
πατὴρ ἐμὸς, τὰ πέργαμ' ἄλλον, ἢ μ' ἑλεῖν.
ταῦτ' ὦ ξέν' οὕτως ἐννέποντες, οὐ πολὺν
χρόνον μ' ἔπασχον μή με ναυστολεῖν ταχύ.
μαλλιστα μὲν δὴ τοι θανόντος ἱμέρῳ,
ὅπως ἴδοιμ'. ἄθαπτον οὐ τὴν εἰδόμην.
ἔπειτα μέν τοι χ' ὡ λόγος καλὸς προσῆν,
εἰ τὰ 'πὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἱρήσοιμ' ἰών.
ἦν δ' ἦμ δὴ δεύτερον πλέοντί μοι.
κἀγὼ πικρὸν Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ
κατηγόμην. καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς
ἐκβάντα, πᾶς ἠπάζετ' ὀμνύντες βλέπειν
δὲ οὐκ ἔτ' ὄντα, ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτ'. ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος
ἐπεὶ δάκρυσα κεῖνον οὐ μακρῷ χρόνῳ,
ἐλθὼν Ἀτρείδας πρὸς φίλους ὡς εἰκὸς ἦν,
ταθ' ὅπλ' ἀπῄτουν τοῦ πατρὸς, τάτ' ἄλλ'
οἵ δ' εἶπον οἴμοι τλημονέστατον λόγον. (ὅς' ἦν.
ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, τἄλλα μὲν πάρεστί σοι
πατρῷ' ἑλέσθαι. τῶν δ' ὅπλων κείνων, ἀνὴρ
ἄλλος κρατύνει νῦν Λαέρτου γόνος.
κἀγὼ δακρύσας, εὐθὺς ἐξανίσταμαι
ὀργῇ βαρείᾳ. καὶ καταλγήσας, λέγω,
ὦ σχέτλι', ἦ τολμήσατ' αὐτ' ἐμοῦ τινὶ
δοῦναι τὰ τεύχη τἀμὰ πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ;
ὁ δ' εἶπ' Ὀδυσσεὺς, πλησίον γὰρ ὢν κύρει,
ναὶ παῖ δεδώκασ' ἐνδίκως οὗτοι τάδε.
ἐγὼ τὰ αὖτ' ἔσωσα, κἀκεῖνον πρόσω.
κἀγὼ χολωθεὶς εὐθὺς, ἤρασσον κακοῖς
τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς πριούμενος,
εἰ τἀμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
ὁ δ' ἐνθάδ' ἥκων, καὶ πρὸς οὐ δύσορ γος ὢν,

Α ὖθις πάλιν μοι. δὲ χ', ὅτι δὶς δ' αὖθ' εἶπεν. αὖθις, ὡς πάλιν.

Α θαπτον. ζῶντα.

Π ικρὸν σίγειον. ἤτοι δὲ δὲ θάνατον τοῦ Ἀχιλλέως, ἢ δὲ δὲ δυσχείμερον τοῦτό που. Οὐρίῳ πλάτῃ. τῷ εὐδίῳ πλῷ.

Ο ἴδ εἶπον, οἴμοι. δὲ μέσου, δὲ οἴμοι, ἀπελυρόμενός φησιν.

Ω χέτλιε. πρὸς δὲ ἀγαμέμνονα.
Π ρὶν μαθεῖν ἐμοῦ. αὐτὶ τοῦ, πρὶν ἐμοῦ πυθέσθαι. Ηρασσον. ἔβαλλον. κατηρόμην. ὕβριζον. Οὐδὲν ἐνδεές. οὐδὲν ὕβρεως παραλιμπαίνων. Οὐκ ἦσθ' ἵν' ἡμεῖς. τότε φησὶν ἡνίκα τοῦ Ἀχιλλέως προεκινδυνεύομεν, οὐ παρῆς ἔνθα ἔδεισε πρεῖναι. ἀλλ' ἀπῆς, ὅτου οὐκ ὤφειλες.

δηχθεὶς πρὸς ἃ ξήκουσεν, ὧδ' ἠμείψατο.
οὐκ ἦσθ' ἵν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἵν' οὔσ' ἔδει.
καὶ ταῦτ' ἐπειδὴ δὴ λέγεις θρασυστομῶν,
οὐ μή ποτ' ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσῃς ἔχων.
γιαῦτ' ἀκούσας, κἀξονειδισθεὶς κακὰ,
πλέω πρὸς οἴκους τοῦ ἐμῶν τητώμενος,
πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀδυσσέως.
Κοὐκ αἰτιῶμαι κεῖνον ὡς, τοὺς ἐν τέλει.
πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων,
στρατός τε σύμπας. οἵδ' ἀκοσμοῦντες βροτοῦ
διδασκάλων λόγοισι γίγνοντι κακοί.
λόγος λέλεκτι πᾶς. ὁ δ' Ἀτρείδας στυγῶν,
ἐμοὶ θ' ὁμοίως, δὴ θεοῖς εἴη φίλος.
Χο ὀρεστέρα παμβῶτι γᾶ
μᾶτερ αὐτοῦ Διὸς,
ἃ δὲ μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμεις,
σὲ κἀκεῖ μᾶτερ
πότνι' ἐπηυδώμαν,
ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν
ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει,
ὅτε τὰ πάστρια τεύ-
χεα πρεδίδοσαν.
ἰὼ μάκαιρα ταυρο-
κτόνων λεόντων ἔφε
δρε, τῷ Λαερτίου
σέβας ὑπέρτατον.
Φιλ ἔχοντες ὡς ἔοικε σύμβολον σαφὲς
λύπης, πρὸς ἡμᾶς ὦ ξένοι πεπλεύκατε.
καί μοι προσᾴδεθ' ὥστε γινώσκειν, ὅτι
ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα, κἀξ Ὀδυσσέως.
ἔξοιδα γάρ νιν πανδὲς ἂν λόγου κακοῦ
πλώσσῃ θιγόντα, καὶ πανουργίας. ἀφ' ἧς
μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει πρεῖν.
ἀλλ' οὔτι αὐτὸν θαῦμ' ἔμοιγ'. ἀλλ' εἰ πρὸν
Αἴας ὁ μείζων, ταῦθ' ὁρῶν ἠνείχετο.
νεο οὐκ ἦν ἔτι ζῶν ὦ ξέν'. οὐ γὰρ ἂν ποτε
ζῶντός γ' ἐκείνου, ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.
Φιλ πῶς εἶπας; ἀλλ' ἦ χ' οὗτος οἴχεται θανών;

Ε κπλεύσῃς ἔχων. λείπει ὅπλα.
Κ οὐκ αἰτιῶμ' ἐκεῖνον καὶ οὐ μέμφομαι τοσοῦτον τῷ ὀδυσσεῖ, ὅσον τοῖς περὶ ἀγαμέμνονα. αὐτοὶ τὴν πάντων κρατοῦσι. ὃς ἐν αὐτοῖς ἦν δὲ ἐμὲ λαβεῖν. Ἀκοσμοῦντες. ἄτακτα ἐργαζόμενοι. κακῶς φονοῦντες, ὥσπερ ὁ Ὀδυσσεὺς κακῶς φονεῖ. ἐπὰν τὴν οἱ βασιλεῖς κακῶς φονῶσι, κακῶς δηλονότι καὶ οἱ ὑπήκοοι. Ὀρεστέρα. ὀρεία. ἡ αὐτὴ δέ ἐστι τῇ γῇ. ἐν δὲ τοῖς ὄρεσι, τὰ μυστήρια αὐτῆς γίγνεται. Παμβῶτι γᾶ. πολύτροφε. πάντας τρέφουσα. πρὰ δὲ ὁμηρικόν. Ζείδωρος ἄρουρα. διὰ δὲ δὲ ταύτην τὴν θεὸν τιμᾶσθαι πρὰ φυξὶ, πρὸς αὐτὴν δὲ λόγον πρεῖται. Μᾶτερ αὐτοῦ διός. ὅτι αὕτη ἐστὶ ῥέα, καὶ γῆ. Ἃ δὲ μέγαν πακτωλόν. πακτωλὸς, ποταμὸς λυδίας. ἔνθα ἡ ῥέα τιμᾶται. χρυσᾶ δὲ ψήγματα ἀπὸ τοῦ τμώλου τοῦ ὄρους, δὲ τοῦ πακτωλοῦ καταφέρει). Σὲ κἀκεῖ μᾶτερ. καὶ τότε σε ἐπεκαλούμην, ἢ ἐπεκαλεσαίμην. τιμωρήσασθαι τοὺς περὶ ἀγαμέμνονα, ὅτε προεδίδοσαν τὰ ὅπλα τοῦ Ἀχιλλέως. καὶ νῦν δὲ καλῶ, ἵνα τούτους τιμωρήσῃ.
Ο τε τὰ πάστρια. δὲ ἑξῆς, ὅτε τὰ πατρικὰ ὅπλα πρεδίδοσαν τῷ Λαερτίου ἡμῷ δηλονότι. Μάκαιρα ταυροκτόνων λεόντων. ἢ ἅρμαρος δὲ λεόντων ὀχεῖται ἡ ῥέα.
Σ έβας ὑπέρτατον. ὦ ῥέα. ἢ νοητέον αὐτὸν, ἀπὸ τῶν ὅπλων. Προσαύδετε. συμφωνεῖτε.

Ο Τυδέως γόνος. Ὦ ὀδυσσεῦ σὺ μὲν ἀνδρὸς νέου ὡς μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει νέου.
Ὃν ἐξέβαλε δι' ὀμφάς. Σὺ δὲ φῶς ὦ φίλ' ὁρᾷς ἔτι. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος,
λαερτίου, ἐκ σισύφου δ' ἐκ κύουσά νιν αὐτίκλεια ἐπαμήσατ' λαέρτην. οὐδ' οὐ μὰ θάλασσαν σίσυφον λαερτίου,
οὐ μὴ θάλασσα. ῥυσθεὶς γὰρ μὴ ζῆν ἔλεγε. οὐ λῆρ' ἐπίσταται τόγ'. ἀλλὰ νῦ μέγα
πρᾶγμ'. ἐπεὶ λαέρτης πάλαι δοὺς χρήματα, ἠμάρτηνε φίλτατ' αὐτίκλειαν. ὅτ' ἦ, ὅπως ἄλλην
λαέρτου κτητικόν, αὐτὶ προτύπου λαέρτου. κεἰνων κάκ' ἐξήρκεσε. γράφει, κἀξεκήρυξεν. ὅσ'
ἦν μόνος. οἱ μὲν γράφοντες ὄμοι. λύ' αὖτως δι' ἐλέξας. ὃν ἐγὼ
ἥκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότα κλύειν.
Φεῦ. Φεῦ. τί δῆτα σκοπεῖν, ὅθ' οἵδε μὴ
τεθνᾶσ', ὀδυσεὺς δ' ὅδ' αὖ καὶ ταῦθ', ἵνα
χρὴν αὐτὶ τούτων ἄνδρ' ἀνόλβου νεκρόν;
σοφὸς παλαμήδης κεῖνος. ἀλλ' ἀεὶ σοφαὶ
γνῶμαι φιλοκτήτ', ἐμπλέζονται θαμά.
Φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν. πῦ δ' ἦν ἐνταῦθά σοι
Πάτροκλος, ὅς σοι πατὴρ ἦν; ἆ φίλτατε;
χ' οὗτος τεθνηκὼς ἦν. λόγῳ δ' ἐσ βραχεῖ
τ' ἐκμάθοις. πόλεμος οὐδὲν ἄνδρ' ἐκὼν
αἱρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τὸν χρηστὸν ἀεί.
ξυμμίγνυμι σοι. μὴ κατ' ἄνδρ' τόγε,
αἰδοῦ μὴ φωτὸς ἀγερώμεθα,
γλώσσης δ' ἐσ ἐμοῦ μὴ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ;
ποίου τε ῥύτορ, πλήν γ' ὀδυσέως ἐρεῖς;
οὐδὲ ἀχιλλέως ἀμήρητος, καθ' ὃν φίλου οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. ἀλλὰ θερσίτης τίς ἦν,
χρόνου μὴ τὴν πενθεσίλειαν αἰδεῖ ὃς οὐκ ἄρ' εἴλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν ὅπῃ
λε. φονᾷ θείσης πῦρ δὲ ἀχιλλέως μηδεὶς ἐών. ὅστις οἶδ' εἰ ζῶν κυρεῖ.
τ' πενθεσιλείας, ὁ θερσίτης δ' ὁ νέου οὐκ εἶδον αὐτόν. ἠκούσμην δ' ἔτ' ὄντα νίν.
ραπτ' ἔπληξε δ' ὀφθαλμὸν ἀν- φίλ ἔμελλ'. ἐπεὶ οὐδέπω κακόν γ' ἀπώλετο,
τ'. διὸ ὀρθωθεὶς ὁ ἀχιλλεὺς, κον ἀλλ' εὖ σοφιεῖ λουσιν αὐτὰ αἰμονῆν.
δύλοις ἀνδ' ἀνῆλε. λέγετ' ὦ καὶ πάντα τὰ μὲν πανοῦργα μὴ παλιγβιβᾶν.
μὴ θάνατον ἐραθῆναι αὐτ'. ἐπεὶ χώρασ' ἀναστρέφοντες ἐξ ἄδου. τὰ δὲ
οὐ. βιάζησις. καὶ παλιγβιβᾶν. τε λίκαια, ὦ τὰ χρή, ἀπεστάλουσ' ἀεί.
ξυμμενῶ ῥῖσ κακοῖς. Ταῦτα. πῦ χρὴ τίθεσθ' ταῦτα; πῦ δ' αἰνεῖν ὅταν
τὰ μηνόμενα. Ἀναστρέφοντες ἐξ ἄδου. σώζωσιν ἐξ ἅδου, δὺς ὦ ξυμφοιτῆς δ' ὀλεροὺς.

τὰ θεῖ' ἐπαινῶν, δὺς θεοῖς εὑρῶ κακούς;
νεο ἐγὼ μὲν ὦ γενέθλιον οἰταίου πάγον,
γλοιπὴν ἥδη πλόθεν τό, τ' ἴλιον
καὶ δὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν, φυλάξομαι.
„ ὁρᾶν θ' ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει,
„ κἀπφθίνει τὰ χρηστά, χ' ὦ δεινὸς κρατεῖ,
„ ῥύτωρ ἐγὼ δὺς ἀνδρας οὐ σέξω πτέ.
ἀλλ' ἢ πατρῴα Σκῦρος ἐξ ἀκοῦσά μοι
ἔσται γλοιπὴν, ὥστε τέρπεσθ' ὁμῶς.
νῦν δ' εἶμι πρὸς ναῦν. ἡ σὺ Ποίαν ποτ' τέκνον
χαῖρ' ὡς μέγιστα χαῖρε. καί σε λαίμονδε
νόστος μεταστάσειεν, ὡς ἀνδ' σ' θέλῃς.
ἡμεῖς δ' ἴωμεν. ὡς ὁπηνίκ' ἂν θεὸς
πλοῦν ἡμῖν εἰκῇ, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα.
Φιλ ἦ δὴ τέκνον σέλεσθε; νεο. καιρὸς ἢ καλεῖ
πλοῦν μὴ 'ξαπόπλα μᾶλλον, ἢ νύθεν σκοπεῖν. Μᾶλλον ἢ νύθεν. μᾶλλον ἐκ
Φιλ πρὸς νῦν σε παρὸς, πρός τε μητρὸς ὦ τέκνον, σύνεγγυς, μὴ δῆτ' ἐπόπλα δ' ἂν
πρός τ' εἰς σοι κατ' οἰκόν ὅτι προσφιλές, πλοῦν σθένειν.
ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόγον
ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ', οἷοις ὁρᾷς,
ὅσοισί τ' ὀξήκασται ἐννάουτά με.
ἀλλ' ἐν πτέρυγι θοῦ με. δύχέρεια μὴ
ἔξοισε πλὴν τοσὰ τὰ φορήματος.
ὅμως δὲ πλῆθι, τοῖσι γενναίοισί τοι,
„ τό, τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν, ὦ δ' χρηστὸν δύκλεές.
σοί δ' ἐκλιπόντι, τ' ὀνειδος οὐ καλόν.
φράσαντι δ' ὦ παῖ, πλεῖστον δύκλείας γέρας,
ἐὰν μόλω γὼ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.
ἰθ'. ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς.
τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ', ὅπῃ θέλῃς ἄγειν.
ἐσ ἀντλίαν. ἐς πρῷραν. ἐσ πρύμναν. ὅποι
ἥκιστα μέλλω δὺς ξυνόντας ἀλγυνῶν.
νεῦσον πρὸς αὐτ' Ζηνὸς ἱκεσίᾳ τέκνον.
πείθῃ. προσωπτῶ σε γόνασι, κἀμπλὴν ὧν
ἀκράτωρ ὀπλήμων, χὠλόσ. ἀλλὰ μή μ' ἄφῃς
ἔρημον οὕτω, χὡρὶς αὐθρώπων σίβᾳ,
ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον ἄν σὸν ἐκσωσόν μ' ἄγειν,
ἢ πρὸς τὰ χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά.

Τ ἀθῶα. ἐρᾷ δῆλον ὅτι. νοσῶν λὲ
δυσφημῶ. Οἰταίου πάγος. ὄρος τ' ξαχῖνος ἢ οἰτή. ξαχίνιος
ἦν, ἡ μὴ λιεύσ. Ὅπου θ' ὁ χείρων.
ὅπου ὁ κακὸς πλέον ἰσχύῃ. Χ' ὁ
δεινὸς κρατεῖ. καὶ ὁ κακὸς νικᾷ.
„ σὺν ἀγαθὸν. ἠσίοδος. Βλάπτῃ δ'
„ ὁ κακὸς σὺν ἀρείονα φῶτα. ἡ ὅμη
„ ρος, Ἐπὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Μεταστάσειαν. ἀπαλλαξάν.
Π λοῦν ἡμῖν εἰκῇ. δηλῶ. συγχω-
ρήσῃ.

Ο σισί τ' ὀξήκουσται. κακοῖς δηλο
νότι. Ἀλλ' ἐν πτέρυγι. ὅσον, οὐκ
ἐν τετιμημένῳ μέρει τ' νεώς, ἀλ
λ' ὅπῃ βούλει. δηλοῖ δὲ ταῦτα ἐν
οἷς ἐξῆς. Ὅμως δὲ πλῆθι. ὅμως
δὲ σῶσόν με. γιγνώκων ὅτι τοῖσ
δυγενέσι δ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν ὄντι,
ἡ δ' καλὸν ἔνδοξον. Εἰς αὐτλίαν. εἰς πρῴραν. δ', ἐν πτέρυγι νῦν
ἐνεφάνισεν.

Ακράτωρ. ἀσθενὴς. κρατεῖν ἐμαυ
τοῦ μὴ δυνάμενος. Χαλκώδοντος.
„ ἡ ὄμπρος. Χαλκωδοντιάδης με
„ λαθύμων ἀρχὸς ἀβάντων.

κἀκεῖθεν, οὗ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος,
Τραχινίαν τε λειρὸν ἀμπλακὼν, ἢ ϑ' εὑρόων
Σπερχειὸν ἔστιν, παῖδ' ἐμὸν πατρὸς φίλου
ὃν οὐ παλαιὸν ἄγχ' ἑκὼν ἔκτειν' ἐγὼ
μή μοι βεβήκοι. πρὸς γὰρ οἷς ἐκμενοῦσιν
ἔστειλον, αὐϑ' ἱκέσιους πέμπων λιτὰς
ἀνδρὸς τόλμαν πέμψαι μ' ἐκ σῶν δόμων,
ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῆς δυσκόνων
ὡς εἰκὸς, οἶμαι, ῥυμὸν ἐν σμικρῷ μέρει
πρεσβεύμενοι, ϑὴν οἶκαδ' ἡπείγων στόλον.
νῦν δ' εἰς σὲ πέμπουσ', καὐϑ' ἅγγελον πατρὸς
ἥκω, σὺ σῶσον. σύ μ' ἐλέησον εἰσορῶν.
ὡς πάντα λῃστὰ κἀπικίνδυνα βροτοῖς
κεῖται. παϑεῖν μὲν εὖ, παϑεῖν δὲ θάτερα.
χρὴ δ' ἐκ τ' ὄντα πημάτων, τὰ δεῖν' ὁρᾶν.
κ' ὅταν τις εὖ ζῇ, τυγκαυτὰ ϑ' ὑβρίζειν
σκοπεῖν μάλιστα, μὴ δυφθαρεὶς λάϑῃ.
οἰκτεῖρ' ἄναξ. πολλῶν ἔλε-
ξεν δυσοίστων πόνων
ἄϑλ', ὅσα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
εἰ δὲ πικροὶς ἄναξ
ἔχθεις ἀρεῖσας,
ἐγὼ μὲν ϑ' κείνων
κακὸν, τοῦδε δὲ κέρδος
μέτα λαϑέμενος ἔν-
ϑάπερ ἐπεὶ μέμονεν
ἐς ϑ' ὁλόλυτα χρείας
νεὼς, πρεύσαιμ' ἂν ἐς
λόμους, τὰν ἐκ ϑεῶν
νέμεσιν ἐκφυγών.
ὅρα σὺ μὴ νῦν μὲν τις ὀργὴν πέμψῃς·
ὅταν δὲ πλησθῇς τ' νόσου ξυνουσίας,
τότ' οὐκέθ' ὡσαύτως τοῖς λόγοις χαίρῃς.
ἥκιστα. δεῖ τ' οὐκ ἐς ὅπως τότ' εἰσεμὲ
χρήσειας ἔξεις ἐνδίκως ὀνείσασα.
ἀλλ' ἀλλὰ μέν τοι σοῦ γέ μ' ἐνστένειν πρέσβιν
ξένῳ φανῆναι πρὸς δ' ἀκέλευστον πρέπει.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ πλέωμεν, ὁρμάσαντα χρὴ

Ο ὐκ ἦν παλαιὰ ἄν. οὐδ' ἐν πρὸ πολλοῦ χρόνου ἠνλαβήϑην. τοῖς ἐκμενοῦσι. αὐτὶ τοῦ, τοῖς ἐκμένουσιν, καὶ τοῖς πορευομένοις.

Σ ὺ σῶσον. σῶσόν με, γιγνώσκων τὰ ἀνθρώπινα πράγματα μεταβάλλοντα.

Δ υσοίστων. ἀφορήτων. δυσπραγούντων.

Ε γὼ μὲν δ' κείνων κακόν. δ' ἐκείνοις λυπηρὸν, ῥᾳστώνη κέρδος δ' ὠφέλιμον μεταπρίων. ἢ δ' κακὸν δ' ἀπὸ τοῦ ἀξιοῦντος μεταϑέμενος τοῦδε Φιλοκτήτ. οἷον, εἰς ἀγαϑὸν μεταποιῶν, ἢ μεταβάλλων, ἢ ἐπανορϑῶν. λέγει δ' ὅτι, βοηϑήσω αὐτοῦδε ἵνα ἐκείνοις λυτήσω, ἐπανορϑῶν ἀνϑ' ὧν συμφορὰν τὴν ὑπὸ τοῦ νεοπτολέμου ἀφειλῶν πεῖραν. Αλλ' αὖ σχὰ μὲν γοι. ἀλλ' αὐχρόν ἐστιν ἐν σκέτρον σε εἶναί με ἐν τοῦδε βοηϑεῖν τοῖς φίλοις. ἢ οὕτως. αὐχρόν ἐστιν, εἰ ἐνστένειν σε ἐπανϑήσω νεομαι, σοὶ τὴν εἰς ϑὸν ξένους ὕστερησίαν. οὐ παρατήσομαι δέ.

χὴ ναῦσ' ἄξει κοὐκ ἀπηνήσετε.
μόνου ϑεοὶ σώζοιεν ἔκ γε τῶδε γῆς
ἡμᾶς, ὅπῃ τ' ἐνϑένδε ϑαλοίμεϑα πλεῖν.
Φιλῶ φίλτατον μὲν ἡμῖν, ἄνδρες ἀνήρ,
φίλοι ϑ' ναύτῃ, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανὴς
ἔργῳ γενοίμην ὥς μ' ἐϑέλετε προσφιλῆ;
ὦμεν ὦ παῖ προσκύσαντες τὴν ἑστῶ
ἄοικον εἰσοίκησιν, ὡς μεϑ' ἡμᾶς μάϑῃς
ἀφ' ὧν πάσχων. ὡς ἔφην δύκαρνος·
οἶμαι δ' οὐδ' ἂν ὀμμάσιν μόνην ϑέαν
ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ, πλῆναι ταδε.
ἐγὼ δ' ἀνάγκη προὔμαϑον τέργειν τάδε.
ἐπίσχες. μάϑωμεν. ἄνδρε δ' ὁρῶ,
ὁ μὲν, νεὼς σῆς ναυβάτης, ὅδ' ἄλλοϑρους
χρῃζων. ὧν μαϑόντες, αὖϑις ἴσμεν.
Αχιλλέως παῖ, τόνδε δ' ἐν ξενήρεσι,
ὃς ἦν νεὼς σῆς ναυβάτης, ὅδ' ἄλλοιν φύλαξ,
κέλευσ' ἐμοί σε πρὸ κυραδῆναις φάσαι,
ἐπεὶ δὲ αὐτέκυρος, δοξάζων μὲν οὔ,
τύχῃ δέ πως πρὸς τἀδ' ἐν ὁρμισθεὶς πέδον.
πλέων δ' ὡς ναύκληρος οὐ πάλῳ σόλῳ
ἐξ Ιλίου πρὸς οἶκον, ἐσ τὴν εὔβοιαν
Πεπάρηϑον, ὡς ἤκουσα δ' τὸν ναύτας ὅτι
σοὶ πάντες εἶεν οἱ ναυσοληκότες,
ἔδοξέ μοι, μὴ σῖγα, πρὶν φάσαι μί σοι
δ' ἂν πλοῦν πρῶτα, πρόσχρησιν τῶν ἴσων.
οὐδ' ἐν σύ γ' οὐ κάρτα τῶν σαυτ' εἶ,
ἀπιστίαν Αργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέκα
βουλεύματ' ἐσί. κοὐ μόνον βουλεύματα,
ἀλλ' ἔργα δρώμεν, οὐκέτ' ἐξ ἀγνῶτος.
ἀλλ' ἢ χάρις μὲν ἦν προμηϑίας ξένῃ
εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλὴς μενεῖ.
φάσον δ' ἅπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάϑω τί μοι
νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Αργείων ἔχεις.
φοῦδι σὺν κοντέ σε ναυτικῷ σόλῳ,
Φοίνιξ ϑ' ὁ πρέσβις, οἵτε Θησέως κόροι.
ὦσ ἐκβίας μ' ἄξοντες, ἢ λόγοισι πάλιν;
οὐκ οἶδ'. ἀκούσας δ', ἀγγελὸς πάρειμί σοι.

Π ῶς ἂν ὑμῖν. πῶς ἂν ἀποδοίην τὰς εὐεργεσίας ὑμῖν ὡς ἐφιλήσατέ με. ἢ πῶς ἂν ϑεὸς ἔργῳ εὖ πράξειε μιν ϑεὸς λόγῳ ὑμᾶς. Προσκύσαντες τὴν ἑστῶ. ἀσπασάμενοι τὴν ἑστίαν. Οἰκον. Λύσοικον. ὥσπερ ἀλύχνης, ὁ δυστυχής.

Ε ὐκίρνος. κοντευκός. Οἶμαι γάρ. ἐγὼ γὰρ ὑπολαμβάνω, μηδένα ἄλλον τὴν ϑέαν τὴν ἐνθάδε ἐνεγκεῖν, πόσῳ μᾶλλον εἰς οἴκησιν. τέργειν τάδε. γράφεται, τέρψιν κακά. Αχιλλέως παῖ, τόνδε δ' ἐν ξενήρεσι. οὗτος ὁ ἐμπρόσ δυστέπλαστα ὑπὸ ὀδυσσέως. ναύκληρος. πραγματευτής. εἰωϑὼς τοῖς ἕλλησι τὰ πρόσφορα ἐμπράττειν, ἐοικὼς ϑ', ἢ ὡς οἶνος δυστυπούμενος πραγματευτήν. Δοξάζων μὲν οὔ, τύχῃ δέ πως. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐπίτηδες ἐλθὼν ἐνταῦϑα, ἀλλὰ πλέων ὡς τὴν παρῖσαν, ἐπὶ πλῶν ὥρμηκα. οὐκ οἰόμενός φησι ταυτεύξεσϑαι. κατὰ τύχην δέ.

Ε ὔβοιαν πεπάρηϑον. πεπάρηϑος, δῆμος τῆς Αττικῆς, ἢ μία τῶν κυκλάδων νήσων. Προσχόντα τῇ ἴσων. αὐτὶ τοῦ, εὐρόν τι ϑὲς σοὶ ναύτας ϑὲς ἐμοὶ ἴσους. ϑὲς τὴν αὐτὴν μοι τέχνην μετέχοντας. ἢ τῶν ἴσων, αὐτὶ τοῦ ἐκ τῶν ἴσων. πλαλέλοιπα δ' ἢ ἐξ. Εξ ὑπολύμματα. ἀναβολὴν ἔχοντα.

Α λλ' ἢ χάρις μέν. ἔσται σοι χάρις τῆς προμηϑείας ὕστερον. Φροῦδαι. ἀφανεῖς. Οἵτε Θησέως κόροι. ἀκάδημας, ἢ δημοφῶν. ὧν οὐ μέμνηται ὅμηρος ἐν τοῦδε καταλόγῳ.

νεο. ἦ παῦπα δὴ φοίνιξ τε χ' οἱ ξυναυδάτω,
οὕτω καὐ ὁρμὴν δρῶσιν ἀζηλῶν χάειν;
ἔμ. ὡς ταῦτ' ἐῶ ἴστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἐπὶ.
νεο. πῶς ἦν ὀδυσεὺς πρὸς τάδ'; οὐκ ἀὐλάγγελος
πλεῖν ἦν ἕτοιμος; ἢ φόβος τί; εἶργέ νιν;
ἔμ. κεῖνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ', ὁ τυδέος τε παῖς
ἔστελλον ἐνίκ' ἐξανηγόμην ἔσω.
νεο. πῶς πῖον ἂν τόνδ' αὐδᾶς οὐ δύασεὺς ἑλεῖν;
ἔμ. ἦν δή πης. ἀλλὰ τόνδ' ἐμοὶ πρῶτον φάσον,
τίς ὄβιν. ἂν λέγῃς δέ, μὴ φθόνει μέγα.
νεο. ὅδ' ἔσθ' ὁ κλεινὸς σοὶ φιλοκτήτης ξένε.
ἔμ. μὴ νῦν μ' ἔρη τἀπίσκοπον, ἀλλ' ὅσον τάχος
ἔκπλει, σαυτὸν ξυλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς.
φιλ. τί φησιν ὦ πᾶι; τί με κατὰ σκότον πτερὸ
δέμας λάθρᾳ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης;
νεο. οὐκ οἶδά πω τί φησι. σοῖσ' ἄνδ' ἐν λέγειν
εἰς φῶς, ὁ λέξᾳ πρὸς σὲ κἀμέ, μύσταί τε.
ἔμ. ὦ πάτερ Ἀχιλλεύς, μή με δυβάλῃς σαυτῷ
λέξαντ' ἃ μὴ σοῖ. πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο
δρῶν αὐχῶ πάσχω χρηστά, οἷ' αὐὴς πένης.
ἐγὼ εἰμὶ Ἀτρείδαις δύσμενής. οὔτοσὶ δέ μοι
φίλος μέγιστος, οὕνεκ' Ἀτρείδας στυγεῖ.
δοῖ μὴ σ' ἐμοιγ' ἐλθόντα, προσφιλῆ λόγον
κεύθαι πρὸς ἡμᾶς μηδὲν ὢν ἀκήκοας.
ὅρα τί πρᾶσσ παῖ. νέος κακοῦ κἀξ ὠφάλου.
σὲ θήσομαι τἄδ' ἄπιον. νεο. πρῶτ' λέγον.
λέγω· πρὶν θῦνον ἄνδρε τώδ' ὦ πᾶς κλύειν.
ὁ Τυδέως παῖς, ἢ τ' Ὀδυσέως βία
δώμορι πλέοσθον. ἦμὲν ἢ λόγῳ
πείσαντε ἄξειν, ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.
ἢ ταῦτ' ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον φάτιν
Ὀδυσέως λέγοντος. οὔτος ἢ πλέον
θ' θάρσος εἶχε θατέρου δράσειν τάδε.
τίνθ' δ' Ἀτρεῖδαι τ' δ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ
ῥῳ δ' ἐπεσφέροντο πράγματος χάειν,
ὅν τ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες;
τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ', ἢ θεῶν βία,
κἀνέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά;

ἔμ. ἐγὼ σπεύδω, ἴσως γὐκ ἀκήκοας,
πᾶν ἐκμαθεῖν. μάλιστ' ἦν τις θύραιος,
Πριάμου μὲν υἱὸς, ὄνομα δ' ὠνομάζετο
Ἕλενος. ὃν οὖρος νυκτὸς ἀζηλῶν μόνος
ὁ παντ' ἀκούων αἰσχρὰ κ' λωβητ' ἔπη
δόλιος Ὀδυσεύς, εἰ λέ. δ' ἔσμιον δ' ἄγων,
ἕλκει ξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον θήραν καλήν.
ὃς μὴ τάτ' ἀλλ' ἀνῥῖπτε πάντ' ἐθέσπισε,
κ' τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμ', ὡς οὐ μή ποτε
πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
ἄγοιεν νήσου τῆσδ' ἐφ' ἣν ναίει τανῦν.
ἢ ταῦθ' ὅπως ἤκασεν ὁ λαέρτα τόκος
ἂν μάντιν εἰ πόντ', εὐθέως ὑπέσχετο
ἂν ἀνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δωλώσειν ἄγων.
ὅτοιο μὲν, μάλιστ' ἐκούσιον λαβών.
εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα. κ' ῥύτῃσιν, κάσα
τέμνειν ἐφεῖτο τοῦ θέλοντος, μὴ τυχών.
ἤκουσας ὦ πᾶι πάντα. σ' εὐτυχεῖν δέ σοι
καὐτῷ πέφανῶ, κεἴ τινος κἀμοῦ χρεία.
φιλ. οἴμοι τάλας. ἦ κεῖνος ἦ πᾶσα βλάβη,
ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὧμοσεν πίσας στελεῖν;
πεισθήσομαι δ' ὧδε κἀξ ἅδου θανὼν
πρὸς φῶς ἀνελθεῖν ὥσπερ οὑκείνου πατήρ.
ἔμ. οὐκ οἶσθ' ἐγὼ ταῦτ'. ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἰμὶ δὴ
ναῦν. σφδεῖν δ' ὅπως ἄεισα συμφέροι θεός.
φιλ. οὐκοῦν τάδ' ὦ πᾶι σεαυτὸν ὃν Λαερτίου
ἔμ' ἐλπίσαι πατ' ἂν λόγοισι μαθακοῖσ
πεῖσαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοισ μέσοις;
οὐ. θᾶσσον ἂν τ' πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ
κλύοιμ' Ἐχίδνης, ἥμ' ἔθηκεν ὠδ' ἄπω.
ἀλλ' ἐς ἐκείνῳ πάντα λεκτά. πάντα δὴ
πλμητά. κ' νῦν ὅπλ' ὅθ' οὔνεχ' ἵζεται.
ἀλλ' ὦ τέκνον, χωρῶμεν. ὡς ἡμᾶς πλὴν
πέλαγος ὀρίζει τ' Ὀλυσσέως νεώς.
,, ἴωμεν. ἦ κεῖνος σουδὲ, πόνου
,, λήξαντος, ὕπνον κἀνάπαυλαν ἠγάγεν.
νεο. οὐκοῦν ἐπειδὴ πνεῦμα κοὐκ πρῴρας ἀγῇ,
τότε σὺ λοῦμαι. νῦν δ' αὐτὸς ἀτεῖ.

Ο πάντ' ἀκούων αἰσχρά. ὁ ὑπὲρ πάν
τῶν ὑβριζόμενος. θήραν καλήν.
οὐχ ἁπλῶς εἶπε τὴν θήραν καλήν,
ἀλλὰ δὴ τὴν πόρθησιν Ἰλίου, ἀνδρὸς γὐ ἐσμηνεύει δ' ἐν ξόν
τὴν τ' πρθήσεως. Δηλώσειν. δείξειν. Τέμνειν ἐφεῖτο. ὑπέκειτο. ὁ
πηγείλας. Στελεῖν. πέμψειν.
Ὡσπερ οὖ κείνου πατρὸς. ὁ σίσυφος.
μέλλων τ' τελευτᾶν πρὸς γυναῖκ' ἔλε
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἄταφον καταλιπεῖν. κ' καταβὰν εἰς ᾅδου
γε νενομισμένων μὴ τυχὼν, κατηγόρησε τ' γυναικὸς πρὸς θεοὺς ἀ
ἰσωνεῖ. ἀξίσ τε ἀνελθεῖν, κ' τὴν γυ
ναῖκα τιμωρήσασθ'. ἀνελθὼν δέ,
οὐκ ἐπανέστρεψεν, ἕως μὴ ἀνάγ
κης κατῆλθεν. ἐκ παρὸσ ἢ παρ
νοῦσης ὁ ὀδυσεύς. Οὔκουν τά
δε. ἀπφατικῶς ἢ ἐρωτηματικῶς.
Οὐθᾶσσον. τάχιον ἂν πειθεῖλιμ
τὴν ἐχίδνην, ἢ θεοὺς ὀδυσεῖ. Οἰ
ζει. Νίσσην. Ἡρακλείους σουδὲ
λέ. δ' ἡμικάρωσ σουδάζειν, ἀνὰ
παυλαν ἄγει ὕστερον. Τοὐκ πρώ
ρασ ἀγῇ. ἢ γὼ, ἐὰν παύσητ
ὁ ἄνεμος ἐναντίον πνέει.

Ω ὦ νύξ, ἀλλὰ κἀκείνοισι μὴ δύλαβη Φιλ ἀεὶ καλὸς ᾧ λοῦς ἔσθ' ὅταν φεύγῃς κακά.
θῆς φησι κἀκείνοις τὰ πνεύ νεο οὐχ, ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.
ματα ταῦτα ἐναντία ἀντὶ του, Φιλ οὐκ ἔστ' ἀνῆσαι πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
τὰ ἡμᾶς ὑπέχοντα, κἀκείνοις ἐ ὅταν πρῶτ' ἀκλέψαι τε χ' ἁρπάσαι βία.
πέχει. οὐκ ἔστ' ἀνῆσαι. τοῖς δ' κα νεο ἀλλ' εἰ δοκῇ, χωρῶμεν, ἔνθεν λαβὼν
κουφίσαι, οὐκ ἔστιν ἐναντίος ἄνε ὅπου σε χρεία μὴ πόθος μάλιστ' ἔχει.
μος. ἐν τῇ συνεχύσει δὲ μᾶλλον Φιλ ἀλλ' ἔστιν ὧν σοῖ, κἀπὸ οὐ πολλῶν ἄπ.
χνοῖ. Τί τοῦθ'. τί ἔχεις ὅπῃ ἡ νεο τί τοῦθ', ὅ μὴ νεώστι περὶ ἐμοῖς ἔνι;
ἐμὴ ναῦς οὐκ ἔχει. αὖ τί τοῦ λέγει Φιλ φύλον τί μοι πάρεστιν, ὦ μάλιστ' ἀεὶ
ἡμῖν λείπει. Κοιμῶ. κατακοι κοιμῶ τόδ' ἕλκος. ὥστε πραΰνειν πάνυ.
μίζω. πραΰνω. νεο ἀλλ' ἔκφερ' αὐλό. τί ᾗ δ' ἔτ' ἄλλ' ἐρᾷς λαβεῖν;
Φιλ εἴμοι πτόξων τῶν σ' ἀπιμελημένων
Π ὃν ξερρύηκε. πῇ ξέμπεσὼν ἔπῳκεν. πῇ ξερρύηκεν, ὡς λίαν μή τῳ λαβεῖν.
νεο ἦ ταῦτα ᾗ τὰ κλεινὰ τόξα νῦν ἔχειν;
Ο ς τ' ἐμῶν ἐχθρῶν. ὃς ἐποίησάς Φιλ ταῦτ'. οὐκ ἄλλα γ' ἔσθ' ἃ σασάίζω χεροῖν.
με τ' ἐχθρῶν ὑπῆλθεν, ὅντα αὖ νεο ἃς ὄσιν ὥστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν,
τῶν ἐλάτ[ονα. Καὶ λόγῳ Φ σασάσαι με, προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν;
δοῦναι. αὖ τί τοῦ, ἀποδοῦναί Φιλ σοί γ' ὦ τέκνον ἡ φύσις κἄλλοτ' ἐμῶν
μοι ᾗ λόγῳ σοι. Εὑρεῖν τῶν ὁπῖον ἄν σοι ξυμφέρῃ γενήσεται.
γάρ αὖ σ' ἡ ὑφῆλε τὴν πυρὰν νεο καὶ μὴν ἐρῶ γε. σὺν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔχω.
ᾗ κλεῖν. Λόγῳ μὲν ἐξήκου εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἄν. εἰ δὲ μή, πάρεσ.
σα. λόγῳ μὲν ἀκούω σ' τ' ἰξίονος Φιλ ὅσπάτε φωνεῖς. ἔστι τ' ὦ τέκνον θέμις.
πάθος, ὅπῃ ἔχοι ἁζέτω. Τὸν πε ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾷν ἐμοὶ φάος
λάτην λέκτρων. σὺν βιᾷ θέντα μόνος δέσωκας, ὃς χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
ἰδεῖν τῇ δίκῃ τοῦ πόσ. ἢ σὺν ὃς πατέρα πρέσβιν, ὃς φίλοις, ὃς τ' ἐμῶν
πειράσαι βαλόντα τὰ σ' ἀ ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντ', ἀνέσωσας πέρα.
δὸς λέκτρα. ὃν ἔδησεν ὁ ζεύς. μὴ θάρσει. πρὸς ταῦτά σοι ᾗ θυγάνειν,
μεμὴν γοι ἑωρακέναι μείζονα, Φ ᾗ σ' ὄντ' ἀδῦναι, κἀξεπύξαο βροτ'
λοκτήρυνόσ. Κατ' ἄμπν ἀρετ' ἔκατι τοσ' ὠφελαῦσαι μόνον.
κα. κατὰ ῥοχόν. Δρομάδα βύβρυκτῶν τ' ἀνδρῶν, αὖ τ' ἐκτησάμην.
θέσμιον. Ὃν ἀδῦ φερόμενον ἐν οὐκ ἄχθομαί σ' ἰσῶν τε ᾗ λαβὼν φίλον.
ᾗ δρόμῳ δεδεμένον. Μοίρᾳ ,, Ος ζῇς τ' εὖ δρᾷν, εὖ παθὼν ἐπίστα[ι],(λοῦς
τοσ'. τύχη δυστυχίᾳ συνερωτέ ,, πάνυ σ' γένοιτ' ἂν κτήματος κρείασσον φί
ρᾳ ᾗ ἐχθίοιν. Οὔτε νοσφίσας. ἀ νεο χοισιν ἂν εἴσω. Φιλ. ᾗ σέ γ' εἰσάξω. σὺ τ'
ποστερήσας. Ἐν ἴσοις. ἐν δικαίοις. νοσοῦν, πρθεῖσε ξυμπλασάτην λαβεῖν.
Τ όδε θαῦμ' ἔχω με. θαυμάζω πῶς Χο λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπως δ' οὐ μάλα
ὑπέμενεν, ἀεὶ κλοζομένοις κύ σὺν πλάταν λέκτρων
μασιν ἔχων κατηγορήν, ᾗ ἔρ πτὲ Διὸς ἰξίονα. κατ' ἄμπυκα δ' ἁ

μου πεπτάκασιν. Ἀμφιβλήκτων. ἑκατέρωθεν βλητόντων. τὰ δὲ κύματα
κλύζοντι, κατὰ ἀμφοτέραν ὁ χθην τ' θαλάσσης. Ἵν' αὐτός. ὅπου αὐτὸς μόνος ὑπὸ
ἀνέμων βαλλόμενος, πρὸς ἄνεμον τεθραμμένος ἦν. Βάσιν. πόδα. Οὐδὲ πιν' ἐγ
χώρων. λείπει, ἔχων. Κακοχείρωνα. οὐ μόνον ὅπου καλὸν οὐκ εἶχε χείρωνα, ἀλ-
λὰ οὐδὲ κακόν. πρὸς οὐ ἀμοιβαῖον λόγον σεναίζων ἀκούσεται. Ὃ δ' ἐξῆς, οὕτω δεῖ
λαβεῖν. οὐδέ τινα ἐγχώρων ἔ-
χων, πρὸς ὃν δ' ἦν κακὸν χείρονα,
Ὃ δ' αἱματηρὸν σόνον ἀποκλαύ-
σας. Ὃ, κακοπείρονα δὲ, οὐ πρὸς τοῦ
ἐνοικοῦντας, ἀλλ' εἰ πρός τις ἐτύ
χανεν αὐτοῦ ᾠκοικώς, ὁ γὰρ τρο
σόνος κακοχείρων ἦν ἐκείνῳ.
Α ντίτυπον. ἀμοιβαῖον. Οὐδ' ὃς ἂν
θερμοτάταν. ὀυδ' ὅς τις τὴν θέρ
μοτάτην ᾗ ἀγρίαν αἱμάδα τὴν
τ' αἵματος ῥύσιν ἀναδιδομένην
ἐκ τ' ἑλκῶν τ' θηρολήκτου πο-
λοῦς, ἢ πίοισι φύλλοις κατευνά
σειεν, εἴ πως ἐμπέσοι. Αἱμάδα
κηκιομένων ἑλκέων. πρὰ δ', Μέ
,, λαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα. φύλ-
λοις κατευνάσειεν. αὐτὶ τοῦ, ὅ-
λως οὐκ ἔχων οὐδὲ ὅς τισ ἔλοι
φύλλον ἀυτοῦ ἐκ τ' ὕλης, ἢ ὀργιν γ'
ξευθέντα ὑπὸ φιλοκτήτου, ᾗ πόσον
τα εἰς τὴν γῆν. Εἰλυόμενος. κυλιό
μενος. Χερσὶν ἐπῳδόμενος, ᾗ ἕλ
κων τὰ σκέλη ὡς νήπιος παῖς
ἀνθυπτιάσσων πεζαπορραλὸν βα
λίζων. ὡς ἀυτὸς ἐν τοῖς αὐτοτέρω.
,, πῶς ᾗ τ' ὅ, μοι βάλοι. Νοῦσο
,, ποσ' ἀκρακτος αὐτὸς ἂν τά-
λας. Εἰλυόμην λύσσης ἐξέλκων
πόδα. Ὃ ᾗ ἐξῆς, τότε ᾗ νίκα ἀζαύνουσι δακέθυμος ἄτα, ἔρπει πόρον ἄλλοτ' ἄλ
λον εἰλυόμενον, ὥσπερ παῖς ἄνδρ φίλης τιθήνης ὑπαίχων. οὐ φορβὰν ἱεράς
γᾶς πόρον αἴρων. οὐκ ἄλλο δ' νεμόμεθα ἄνδρες ἀλφησταί. ρυτέον. οὐ δύνᾳ ξι
ακὸν κ πόνου. οὐδέ τι Φ σωπάζοις ἀνθρώπων δυσκίνητος. ἀλλὰ δὴ τ πτηνῶν οἰωνῶν,
τὴν δὴ τ ὀρνέων τοφὴν. Οθεν εὐμάρεια. ὅπου εὐμαρῶς ἔστιν αὐτοῦ ἀπέναι.

Ε ξανίκσιν. ἐνδίδωσί. Δακέθυμος ἄπα. ἡνόσος. Γᾶς πόρ}, σῖγον. Τῶν
νεμόμεθα. ροτέσιν, ἀφ' ὧν ζεφό
μθα. Πλὴν ἀξ ὠκυβόλων. Πέρω
τόξων. ἦρι, πλὴν εἰ πυ ροῖς
πηνοῖς βέλεσιν, ἐξ ὠκυβόλων τό
ξων αὐσῃ φορβὴν. Πτηνῶν. Ἰστ' ἔ
στιν ὀρνέων. λείπει ἢ ἃ ἄπο. Ἵν' κἀ
κεῖ πτηνῶν. Οἰνοχύρου πώματος
ἥδη. τοῦτέστιν, οἷνος. Συμφασι
κῶς. ἑνεπλήσθη. ἢ οὐλὲ οἶνος με
τέλαφε. Σταδὴν εἰς ὕδωρ. ἀξ
ὅμβρος (ἢ ἐσηκὸς ὕδωρ. ἢ πισσοῦ).
ἢ λιμναῖον. παρὰ δ' ἠρεμεῖν, Ⓒ
μὴ ὑπὲ ἀνέμων κινεῖσθαι. Προσενώ
μα. ἐαυδ' ἐκίνη. ἤγαγεν, ἐπρεύσε.
Π αυλὸς ὑπαντήσας. τυχὼν νεο
πολέμου. Εὐσθάμοσι ἀνύσει. εὐ
θυμονήσει. δ' ἐξῆς, εὐσθάμων μὴ
μέγας αὐσῃ. Ἐκείνων. λείπει,
ἔσται. Τ κακῶν θηλονότι. Παῤῥώ
αν ἄτῃ πρὸς αὐλάν. εἰς τὴν πα
ῤῥῆσα. Μηλιάσιν νύμφαν. σοὶ
τὴν ξαχίνατ' οἱ μηλιεῖς. Ἰν' ὁ
χάλκασις. ὅπου ὁ ἐκθεωθεὶς ἀ νεο
νὴρ, πελάζει πᾶσι. λέγει δ' ὃν ἡ
ρακλέα. Πλάθει πᾶσιν. Ὄφαί-
νει λαμπρὸς ὢν ὡς πῦρ. Ἐρπεῖ νεο
θέλει. τί μὴ πεθῶσι. Τ γὸ φησιν,
ὁρῶν Ἰᾗ νόσῳ πληττόμην}, ᾗ σ νεο
ωσῶντα. Α. ἄ. ἄ. ἐνοχλεῖ δὲ Φι
λοκλήτην ἡ Ⓡυμάθης νόσος. Θέλει
ᾖ κρατῆσαι ἑαυτ'. Διὸ προσοιεῖται νεο
ὅταν λέξῃ, ἀλλ' ἄρτι κσφίζῃ δὲ Φι
κῶ. Ἰὼ θεοί. ὁ Φιλοκλήτης δ' τὴν
εἰς οἶκον ἀνακομισ μὴν ἀπαῤῥεύ νεο
(Τὰς πονομένας ὀδύνας. ᾗ λέξῃ, ἰὼ θεοὶ ὡς
τῇ ἀληθ. Α. ἄ. ἄ. ἀναστενάζει λοιπὴν τ' νόσον πλεοναζούσης.

πόρων, ἀνίκ' ἄξαιμι
σὰκέθυμος ἄπα.
σὺ φορβὰν ἱερᾶς
γᾶς, πόρον οὐκ ἄλλων
ἄρων. τῶν, νεμόμε-
σ' ἀνέρες ἀλφησταί.
πλὴν ἀξ ὠκυβόλων εἰ πτερὸς τόξων
πλανῶν, πλανοῖς αὐθαιμαγεῖ φορβάν.
ὦ μελέα ψυχά.
ὃς μὴ σ' οἰνοχύρου πώματος ἥδη
σκέτη χρόνον.
λεύσσων σ' ὅπου γνοίη σαδὴν εἰς ὕδωρ
ἀεὶ προστενάμα.
νῦν σ' αὐδρῶν ἀπαθῶν
πασσόσι ὑπαντήσας,
εὐδαίμων ἀνύσῃ.
μὴ μέγας ἐκείνων,
ὅσ νιν πυρπόρῳ δουρατὶ, πλήθει
πλῶν μυνῶν παῤῥῶαν ἄγει πρὸς αὐλάν
μηλιάδων νυμφᾶν,
Σπερχειοῦ τε πὸ ὀχθαισ, ἵν' ὁ χάλ
κασις ἀνὴρ θεοῖς
πλάθει πᾶσι θείῳ πυρὶ παμφανὴς
Οἴτας ὑπὲς ὀχθων.
ἔρπει θέλεισ. τί μὴ πρὸθ' ὧσ' δ' εὐσπνόσ
λόγου σωπᾷς, καὶ πλήκτως ὧσ' ἔχη;
Φιλ. ἄ. ἄ. ἄ.
Ὦ λαμπρὸς ὢν ὡς πῦρ. Ἐρπεῖ νεο τί ὅδιν;
Φιλ. οὐ λέγ λεινόν. ἀλλ' ἰθ' ὦ τέκνον.
μῶν ἄλγησί χεις τ' πρὸς ὠσμὸς νόσου;
Φιλ. οὐ δῆτ' ἔμπρ. ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ.
ἰὼ θεοί.
τί δῆτα θεοὺς οὕτως αὐασένων καλῶς;
Φιλ. σωτῆρας αὐτοὺς ἡπίους θ' ἡμῖν μολεῖν.
ἄ. ἄ. ἄ.
τί πτε τὸν ἔπνθας οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ὧλ' ἔσῃ
(Τὰς πονομένας ὀδύνας. ᾗ λέξῃ, ἰὼ θεοὶ ὡς χείρων δ' ὃν νεοπόλεμ). οὐ λύναι
τῇ ἀλωθ. Α. ἄ. ἄ. αὐαστενάζει λοιπὴν τ' νόσον πλεοναζούσης.

πλός; ἐν κακῷ δέ τῳ φάνῃ κυρῶν.
Φι ἀπόλωλα τέκνον, κοὐ δυνήσομαι κακὰν
κρύψαι πᾷ ὑμῖν. ἀτ' ἀτᾶι. δι' ἔρχεται,
δι' ἔρχεται σύ πνους. ὦ τάλας ἐγώ.
ἀπόλωλα τέκνον. ἐρύχομαι τέκνον. πάπαῖ.
ἀπαπαπᾶ. παπαᾶ. πάπαπαπαῖ.
πρὸσ θεῶν πρόχειρον εἰ πσοι τέκνον πάρα
ξίφος χεροῖν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα.
ἀπάμησαν ὡς τάχισα. μὴ φείσῃ βίου.
ἰὼ θεοὶ ᾶ.
Ε νεο τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαύφνης, ὅρου
ροσ δι' ἰὼ γὴν ὃ σόνου σαυτ' πιεῖς;
Φι ὀιδ' ὦ τέκνον. νεο. τί ἔστιν; Φι. ὀιδ' ὦ πᾶ.
νεο. τί σοι;
Φι οὐκ οἶσθα. νεο. πῶς οὐκ οἶδα; Φι. παπᾶ.
πάπα παπᾶ
νεο δηλόν γε τὰ πίσχιστα τ' νοσήματος.
Φι δηλόν γ', οὐδὲ ξυντόν. ἀλλ' οἰκτιρέμε.
νεο τί δῆτα δράσω; Φι. μὴ με ταῤῥήσας πρόδῃς.
ἥκει γὰ αὐτὴ δ' χρόνου πλάνοις ἴσσο
ὡς ἐξεπλήσθη. νεο. ἰὼ. ἰὼ λύσκνε σύ.
ἰὼ δύσκνε δῆτα δ' πόνων πάντων φανείς.
βούλει λάβωμαι δῆτα μ' θίγω τίσσ;
Φι μὴ δῆτα τ' τόγ'. ἀλλά μοι τὰ τόξ' ἑλὼν
τάλ' ὥσ πᾷ ἢ τ' μ' ἀρτίως ἔωσ' αὖῃ.
δ' ὧμα δῦρ' ἡ νόσος δ' νῦν πεδὸν,
σῷζ' αὐτὰ, Ⓒ φύλασε. λαμβάνει δ' ὕπνος μ'. ὅταν πᾷ δ' κακὸν ἐξέῃ τόδε.
κοὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον, ἀλλ' ἐᾷν χρεὼν
ἕκλονε εὖσθεν. ἢν δὲ Ⓒ δὲ χρόνῳ
μόλωσ' ἐκεῖνοι, πρὸς θεῶν ἐφίεμαι
ἐκόντα μήτ' ἄκοντα, μὴ δέ τῳ τέχνῃ
κείνοις μεθεῖναι ταῦτα. μὴ σαυτόν θ' ἅμα,
κἄμ' ὄντα σαυτ' πρόσῤῥοπον, κτείνασ γένῃ.
νεό θάρσει. πρόνοιας οὕνεκ' οὐ δηθήσεται,
πλὴν σοί τε κἀμοί. ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε.
Φι ἰδοὺ δέχου πᾶ. δ' ὃν φθόγον δὲ πρόσκυσον,

Ε νακῷ δέ τῳ φάνῃ κυρῶν. αἰτὶ
τ' ἔοικάς μοι ὀδυᾶσθαι.
Βρύχομαι. ἐδίομαι. καταναλί
σκομαι.
Α πάμησον. θέισον. κόψον.
Ι υγήν. ὀξεῖαν βοήν.
Ο ἴδ' ὦ τέκνον. βούλεσθαι εἰπεῖν,
τὴν εἰς οἶκον ἀνακομισ μὴν. ἐν νῷ
λαμβάνων μή πως καταλείψῃ
ἀυδ' ὁ νεοπόλεμος. οὐ λέξῃ δ' ὃ
δ' πάθος. Τοὐπίσχιμα. ἢ ἐπίσο-
δος. ἢ προφήκη. Ηκειτ' αὖτη δ'
χρόνου πλάνοις. ὁδοιπρείας ἥκῃ ἢ
νόσος ἴσσο, ὅτε ἐκορέσθη πλανω
μένη. ὡσ δ' θηρὸς δ' ἐπιεῖται δ' ν
λόγῳ. Ηδ' μ' ἀρτίως. ἠξίωσας.
ἥκεις. Εως ἀνῇ. ἐνδῶ. Σῶζ' αὐτά.
μὴ φύλασε. φύλασέ φησιν αὐ-
τὰ τὰ τόξα. ἅμα τ' χρὸ πάθει
τούτῳ, ὕπνος μοι ἐπέρχεται, μὴ
οὕτω παύομαι δὲ νόσου. Οὐκ ἔ
στι λῆξαι. οὐκ ἔστι τ' ὀδύνης παύ-
σασθαι πρότερον, πρὶν κοιμηθῆναι.
Μ όλωσ' ἐκεῖνοι. οἱ πρὸθ' ὁδηγέα.
Π ρόβολον. ἱκέτην.
Τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον. ἱλά
σκου δ' φθόνον, ὥστε αὐτὰ μὲν γε
νέσθαί σοι πλούσια. πικρὰ Ⓒ ἄπα
κακῶν.

Μ ἡ δ' ὅπως. μὴ δ' ὁμοίως. Τῷ πρό
σθεν ἐμοῦ κεκτημένῳ. τοῦ ἡρα
κλεῖ δηλονότι.

μή σοι γενέσθαι πολύπτην αὐτά. μὴ δ' ὅπως
ἐμοί τε καὶ τοῦ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ.
νεο ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῶϊν. γένοιτο δὲ
πλοῦς οὔριός τε καὶ εὐσταλὴς ὅπῃ πρὸ τὲ
θεὸς δικαιοῖ, χὠ στόλος προσύνετο.
Φι ἀλλὰ δέδοικ' ὦ παῖ, μή μ' ἀτελὴς εὐχή.
στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ
κηκῖον αἷμα. καί τι προσδοκῶ νέον.
παπαῖ. φεῦ.
παπαῖ μάλ'. ὦ πρὺς, οἷά μ' ἐργάσῃ κακά;
προσέρπει,
προσέρχετο τόδ' ἐγγύς. οἴμοι μοι τάλας.
ἔχετε δὲ πρᾶγμα; μὴ φύγητε μηδαμῇ.
ἀττατατᾶ.
Ω ξένε κεφαλλήν. ὦ ὀδυσσεῦ.
ὦ ξένε κεφαλλήν, εἰθέ που διαμπερὲς
στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἥδε. φεῦ. παπαῖ.
παπαῖ μάλ' αὖθις. ὦ δι' πλοὶ στρατηλάτη
Αγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
δὺν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;
ὤμοι μοι.
ὦ θάνατε, θάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος
οὕτω κατ' ἦμαρ, οὐδύνῃ μολεῖν πρὸ τε;
ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν
τοῦ λημνίῳ τοῦ δ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ,
ἔμπρησον ὦ γεννᾶε. κἀγώ τοι πρὸ τὲ
δὺν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τοῦ δὲ τῶν ὅπλων,
ἃ νῦν σὺ σώζεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾷν.
τί φῄς παῖ;
τί φῄς; τί σιγᾷς; πρὺ ποτ' ὢν τέκνον κυρεῖς;
νεο ἀλγῶ πάλαι δὴ τἀπὶ σοὶ στένων κακά.
Φιλ ἀλλ' ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχ' ὡς ἥδέ μοι
ὀξεῖα φοιτᾷ, καὶ ταχεῖ' ἀπέρχετο.
ἀλλ' ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον.
Σ οὐ μολεῖν. πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ
τοῦ τόφησι. δὲ δὲ δὺν χρησμὸν ἦ
μηδέτερον αὐτοῦ μόνον προθήσειν
δὲ ἴλιον.
νεο θαρσεῖ. μενοῦμεν. Φι. ἦ μενεῖς; νεο. σαφῶς
Φιλ οὐ μήν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι τέκνον. (φόνει
νεο ὡς οὐ θέμις γ' ἐμοί' στι σοῦ μολεῖν ἄτερ.
Φιλ ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν. νεο. ἐμβάλλω μενεῖν.

Ε κεῖσε νῦν μ' ἐκεῖσε. δὴ τοῦτο νῦν ἔοικεν ὁ Φιλοκτήτης παραφονεῖν ὑπὸ τῆς νόσου. Τί
παραφονεῖς. τί ἐκ δὲς φενῶν στέγονας. Τί δὴ πλέον φονεῖς. ἀντὶ τοῦ ἀφελιμώτερον
ἐμοῦ. Τὸ δὲ κακὸν τόδε. εἰπὼν τάδε, ἐκοιμήθη. Τὸν ἄνδρ' ἔοικεν. ἔοικεν ὁ ὕπνος δὲν
ἄνδρα, οὐκ εἰς μακρὰν καταλήψεσθαι. Ὑπτιάζετο. κλίνεται, ἢ ὀπίσω ῥίπτετο. Μέ
λανά τ' ἄκρου. νεῦρον ῥαγὲν ἀπὸ τοῦ ἄκρου ποδὸς, αἷμα ἀνίησιν. Ὑπ' ὀδύνας ἀ
δαὴς, ὕπν' ἀλγέων. ἀπὸ κοινοῦ δὲ, ἀδαής. ἤγουν ἄπειρε. Εὐαὴς ἡμῖν ἔλθοις. εὔ
πνους. Εὐαίων ὦ ναξ. εὐμενής.
Φιλ ἐκεῖσε νῦν μ' ἐκεῖσε. νεο. πρὶ λέγεις; Φι. ἄνω.
νεο τί παραφονεῖς αὖ; τί δὲν ἄνω λεύσσεις κύκλον;
Φιλ μέθες μέθες με. νεο. πρὶ μθῶ; Φι. μέθες πρὸ τέ.
νεο οὔ φημ' ἐάσειν. Φι. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἢν προσθίζῃς.
νεο τοῦ δὴ μθείημι. τί δὲ δὴ πλέον φονεῖς;
Φιλ ὦ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω.
δὲ δὲ κακὸν τόδ' οὐκέτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾷ.
νεο δὲν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
ἕξειν. κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε.
ἱδρὼς γέτοι νιν πᾶν καταστάζει δέμας.
μέλαινα τ' ἄκρου τὶς πρέῤῥωγεν ποδὸς
αἱμοῤῥαγὶς φλέψ. ἀλλ' ἐάσωμεν φίλοι
ἔκηλον αὐδὲν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.
Χο ὕπν' ὀδύνας ἀδαὴς, ὕπνε δ' ἀλγέων, εὐαὴς
ἡμῖν ἔλθοις.
εὐαίων ὦ ναξ,
ὄμμασιν δ' ἀντέχοις
τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέταται τὰ νῦν.
ἴθι ἴθι μοι παιών.
ὦ τέκνον, ὅρα ποῦ στάσῃ,
ποῖ δὲ βάσῃ, πῶς δέ μοι
ταὐτεῦθεν φοντίδος ὁρᾷς.
ἤδη πρὸς τί μενοῦμεν
πράσσειν. καιρός τοι πάντων
γνώμαν ἴσχων,
πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται. (ραν
νεο ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει οὐδέν. ἐστὼ δ' ὁρῶ οὕνεκα θή
τήνδ' ἁλίς ἔχομεν, τόξων δίχα τοῦ δὲ πλέοντες.
τοῦ δὲ τὸ ὁστέφανος. ὦ τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν.
,, κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελεῖ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος.
καλῶς ἄγων ἡμῖν δὲν αἰῶνα. Ομ
μασι δ' ἀντέχοις. ἐναντιωθείης
τοῖς ὄμμασι τοῦ Φιλοκτήτου, καὶ
μὴ ἐάσῃς αὐδὲν βλέψαι νῦν. ἢ
κάτεχε δὲ ὁρατικὸν, ὅπερ νῦν ἢ
πλωται καὶ δὴ χεῖται τῇ τοῦ ὕ
πνου ἀχλῦϊ. τοιαύτην δὲ αἴγλην,
ἥ τις νῦν τέταται, ἀντέχοις τοῖς
ὄμμασι. λέγει δὲ δὲν ὕπνον, δὲν
γενόμενον αὐτοῦ παραχρῆμα. ὡς
ἔστιν αὐτοῦ, αἴγλη καὶ φῶς. Ορα
ποῦ στάσῃ. ποῦ στήσῃ τῆς γνώμης.
ποίας γνώμης κρατήσεις. Ταὐ
τεῦθεν φοντίδος. τὰ μὲν ταῦτα
πῶς ὁρᾷς φοντίδος. ἀντὶ τοῦ, ἐν
νοεῖς. Καιρός τοι πάντων. ἐπεὶ ἡ
μὲν εὐκαιρίας σύνεσις, πολλῶν
ἐνθικράτειαν ἐν ἐτοίμῳ καρποῦ
ται. ὁ δὲ νοῦς, ὁ καιρὸς ἐκεῖνος ὁ
εὐκαίρως ἐνθιτελούμενος, πολ
λοῖς εὐδοξίαν σύνεγγυς παρέχει.
Π ῥαπόδα. πλησίον. Αρνυται.
ἀποφέρεται.
Τ ήνδ' ἁλίως ἔχομεν. τὴν θήραν
τοῦ τόξων, μάτην ἔχομεν χωρὶς
τοῦ Φιλοκτήτου πλέοντες. Κομ
πεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ. εὐτελῆ. ἐννοεῖν
δὲ καὶ ἐπαγγέλλεσθαι ἀτέλεστα
ψευδόμενον, αἰσχρὸν ὄνειδος.

Β καίμοι δοκῶν. μικρὰ μ' ἡμέρα μοι φησὶ ναλέγω, μήτε ἀκούσῃ κομιζόμενος. Ως πάντων ἐν νόσῳ. αὐτὶ τοῦ ἐλαφρὸς πρὸς τὸ ταχὺ αὐαλέα, ἢ ἐγερθῆναι. αὐτὶ τοῦ, ὁ ὕπνος ἐν τῇ νόσῳ ταχέως βλέπει. ἢ ὁ νοσῶν, ταχέως ἀνίσταται. λείπει δὲ ὧς. βούλεται λέγειν, ὥστε λευσθῆν ὁ ὕπνος. ὡς μὴ ἠπιοῦται τοῦτον ὕπνον ὑπάρχειν. Μάκιστον. μέγιστον. δύσυμβουλον. σύμφορον. Εξίδου ὅτι πράξεις. θεώρησον. βλέπον. πλεονάζει ἢ κἄξ, καθάπερ ἢ ἴση τῶν ἀνεπίστασο, ἀντὶ τοῦ ἐπίστασο. ἢ ἐνεπίστασο, ἀντὶ τοῦ ᾔδεις. Οἶδα πρὸν ἀνυσῶμαι, ἀντὶ τοῦ λέξω. ὅτον δὲ Φιλοκτήτην. δῆμέσα τοῦτ' εἴρηκε. Εἰ ταυτὰν γνώμαν. εἰ τὴν αὐτὴν ἔχει ὀδυνᾶσι γνώμην ἔχεις, ὥστε αἴρειν δὲ Φιλοκτήτην ἐντεῦθεν. Α πρὰ πυκνοῖσιν. ἄποξον ὅτι καὶ τοῖς βλεφαρίσιν ἰδεῖν δὲ πρακτέον. λείπει δὲν ὁ κᾶν. γράφεται πυκνοῖσιν, ἵν' ᾖ, ἐν πράγμασι πυκνοῖς. βλεφαρίσιν δὲ πρακτέον, ἄτερον. Οὗρός ρι. ὠθεῖ τὴν δεῖος καιρός. Ανόμματος. ἐξέρηται τοῦ φωτός. Εκτέταται νύχιος. ἐπὶ κατὰ νύκτα καθεύδουσι, πρὸ τοῦ πρὶν εἶπε τὴν ἡμέραν νύκτα ἄγειν. ἀντὶ τοῦ κοιμώμενος. δ' ἑξῆς, ἐκτέταται νύχιος, οὐ χερὸς, οὐ πόδος ἄρχων. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν τῶν μελλῶν δυνάμενος κινεῖν, οὐδὲ βλέπειν. Αλεὴς ὕπνος ἐθελός. ὁ ὕπνος ὁ ὑπὲρ τὴν ἀλέαν τοῦ ἡλίου ἀλέης. θερμός. πρὸ τὴν ἀλέαν. ἄμμορος, ἀλέης τε γένηται. ὅστις δὲ, καθ' ἑαυτὸν φησιν. ὕπνος σύμφορος ἡμῖν ὅτι, οἷς ποῖς πράγμασιν ἀγαθός. Τὸ δ' ἀλώσιμον. δ' ὅτι πέρας, ἀνάκειται τῇ ἐμῇ φροντίδι. Πόνος ὁ μὲν φοβῶν. ὁ πόνος ὁ μὲν φόβον ἔχων, κράτος ὅτιν. ὁ μὲν πρὸς κύνδυνον ὁρῶν. αὐτὶ τοῦ, μὴ φοβηθῶμεν. πάντα τὰ ἀνύομεν.

Χο ἀλλὰ τέκνον, ἴασαι μὲν θεὸς ὁτὰν εἶναι. ὥνδ' ἂν μ' αὖθις, ἐκαλύμμαν (ἀμείβῃ
βαιὰν ὦ τέκνον
πρέμπε λόγων φήμαν.
ὡς πάντων ἐν νόσῳ δύσβακὴν
ὕπνος ἀϊπνος λεύσσειν.
ἀλλ' ὅπ δυνάσαιο μάκιστον,
κεῖνόμοι κεῖνο λάθρᾳ
ἐξίδου ὅτι πράξεις.
ὅσιδα πρὸν ἀνυσῶμαι.
εἰ ταυτὰν γνώμαν
ἴσχεις, μάλα θοι
ἄτοσα πυκνοῖσιν ἐνισσεῖν πάθη.
οὗρός θοι τέκνον οὗρος, ἀνὴρ
δ' ἀνόμματος, οὐδ' ἔχων ἀρωγὰν
ἐκτέταται νύχιος.
ἀλεὴς ὕπνος ἑθελός.
οὐ χερὸς, οὐ ποδὸς, οὐ πνὸς ἄρχων.
ἀλλ' ὥστε πὶς ἀΐδλαξ πρακείμενος,
ὁρᾷ. βλέπει. κάφεια φθέγγῃ.
δ' δ' ἁλώσιμον ἐμᾷ φροντίδι πᾶσι,
πόνος ὁ μὲν φοβῶν, κράτισος.
νεο σιγᾶν κελεύω, μὴ δ' ἀφεσάναι φενῶν.
κινεῖ γὰ ἀνὴρ ὅμμα, κἀνάγει κάρα.
Φιλ ὦ φέγγος, ὑπνε φιλόδεχον. τό, τ' ἐλπίσθεν ἄπιστον οἰκόρημα τῶνδε τῶν ξένων.

οὐχάς πτ' ὦ πᾶ πτ' ἀνέβκυσ' ἐγὼ
πλῆναί σ' ἐλεεινῶς ὥστε τἀμὰ πήματα
μεῖναι πρόντα ἢ ξυναφελοῦντά μοι.
οὐκοῦν ἀξιῶσαι πτ' ἔπλησεν δύπτόρως
οὕτως ἐνεγκεῖν οἰ' ἐμοὶ ξυμπλάται.
ἀλλ' δύσκολος ἡ φύσις. κἀξ δυσκόλων
ὦ τέκνον ἡ σή. πάντα ταῦτ' ἐν δυσχερεῖ
ἔθου, βοᾶς τε ἢ δυσοσμίας γέμων. Κ αὖ δυσοσμίας γέμων. πεπλησμένος σὺ τ' ἐμοῦ δυσοσμίας.
ἢ νῦν ἐπεισπλεῖ πτ' ἐς πτ' κακοῦ δοκεῖ
λιθη ὡς ἔστιν κἀνάπαυλα λὴ τέκνον, Ε πεισπλεῖ πτ' ἐς πτ' κακοῦ. ὅταν με ἕ καλμαρς ἀφῇ.
σύμ' ἀνάγῃς ἄρον, σύ με κατάστασον τέκνον. Κ ὁπῶς μ' ἀπαλλάξῃ. γράφεται κόπου ἀπαλαχθῶμεν. Ο ὑπὸ νηὶ γὰρ. ἱκανὸς αὐλῶν πνέοντι ὁπὸ νος, ὥθ' τῇ νηὶ βλέπειν μοι, ἢ βλέπειν ἐμοί. Αλλ' ἴστω τὲ καὶ τόδ' ἴσασο καὶ αὖ πλαμβάνε. Παῖ παῖ. τί δῆτα. ἀδημονεῖ. ἐννοῶν ὅπ μέλλει ἁλοπαίξᾳν δὲν Φιλοκτήτην, ἢ ἐπάίξειν εἰς τὴν ἅλιον, οὐκέτι πᾶ τὴν παρίσα καθάπερ ἐπαγγείλατο. Πάθοις κύρω. πάθοις λέγει, τ' ἀπρείας. αὖ τί τ' ἀπρῶν τυγχάνω.
ἢ μ' ἄγειν ναύτην ἔθ'; ἐρωτηματικῶς. Τὴν αὐτ' φύσιν. λείπει ἢ εἰς. ἵν' ᾖ, εἰς τὴν ἑαυτ' φύσιν. ἐκείνῳ φησὶ λέγει δυσχέρειαν προσπίναι βλ αὐδρὶ βλ ξένον τί τ' ἐ αὐτ' διανοίας διαπραττομένῳ.
νεο ἔσται τάδ'. ἀλλ' ἴστω τε, καὶ δ' αὐτέχου. Μ
Φιλ θάρσει. τὸ κι σύνηθες ὀρθώσᾳ μ' ἔθος.
νεο παπᾶ. τί δῆτα δρῶμ' ἐγὼ κοὐδὲν δέπτε;
Φιλ τί δ' ἔστιν ὦ παῖ; πρὶ πτ' ἐξέβησ λόγῳ;
νεο οὐκ οἶδ' ὅτι χρὴ τἄπρον ξέπειν ἔπος.
Φιλ ἀπορεῖσ λέτ', σύ; μὴ λέγ' ὦ τέκνον τάδε.
νεο ἀλλ' ἐνθάδ' ἡδὴ τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
Φιλ οὐδ' ἡ σε δυσχέρεια τ νοσήματος
ἔπεισεν, ὥστε μὴ μ' ἄγειν ναύτην ἔπ;
νεο ἅπαντα δυσχέρεια, τὴν αὐτ' φύσιν
ὅταν λιπών τις, δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.
Φιλ ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τ' φυτεύσαντος σύ γε Τ οὖ φυτεύσαν θος. τοῦ ἀλλέως.
δρᾷς, οὐδὲ φωνεῖσ, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν.

Ε ν ὅις γε δρᾷσ. ἐν ὅισ πράττεις, νεο ἀχρὸσ φανοῦμαι. Τ' ἀνιῶμαι πάλαι.
οὐκ ἔσῃ ἀχρός. Κρύπτων θ' ἃ Φιλ οὔκουν ἐν ὅις π δρᾷς, ἐν ὅις λ' αὐσ ᾷς; ὀκνῶ.
μὴ σεῖ. τὰ ἀληθῆ. Καὶ λέγων ἃ νεο ὦ Ζεῦ, τί δράσω; σεύτερον λῃφθῶ κακὸσ
χις' ἐπῶν. ἅπαντ. Εἰ μὴ κἀγὼ κρύπτων θ' ἃ μὴ σεῖ, νῇ λέγων ἃ χις' ἐπῶν;
κακός. εἰ μὴ κακὸς ᾖ ἀνόκνος ὃσ Φιλ ἀνὴρ ἄλ', εἰ μὴ γὼ κακὸς γνώμην ἔφυν,
λεύομαι. Λιτῶν μὲν οὐκ ἔγω- προδοὺσ μ' ἔοικε. κἀκ λιτῶν, ὃν τλοῦν σε
γε. οὐχ ὅπ κατα λείπω σε ἀχ- νεο λιπὼν μὲν οὐκ ἔγωγε, λυπηρῶσ δ' ἐ. μὴ (λῶν.
θομαι, ἀλλ' ὅπι λυπηρῶσ, καὶ οὐ πέμπων σε μᾶλλον, Τ' ἀνιῶμαι πάλαι.
κατὰ τὴν σὴν γνώμην μέλλω Φιλ τί φῄσ τε λέγεις ὦ τέκνον; ὡσ σὺ μανθάνω.
σε ἄγειν. ὃ δ' ἔοικεν δ' ἐ Φησι. νεο οὐδέν σε κρύψω. σεῖπ' ἔσ ἔοικεν σε τλῆμ'
πεσ τὸν Αχαιόν, κῇ Τ' Αχιλλῶν σόλον.
Φιλ οἴμοι. τί εἶπασ; νέο. μὴ σέναζε πρὶν μάθῃσ.
Φιλ πῖον μάθημα; τί με νοεῖσ δρᾶσαί πτε;
νεο σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα Τ' δ', ἔπειτα λὰ
ξὺν σοὶ τὸ Ιροίας πτολίεθρον πρᾶθῆσαι μολών.
Φιλ ᾗ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾷν νοεῖσ; νέο. πρᾶ λὴ κραῖ
νῶ τῶν αὐάγκη. ᾗ σὺ μὲν θύμοῦ κλύων.
Π ολλὴ κρατεῖ. πρᾶλλὴ γάρ ἔσιν ἀ- Φι. ἀπόλωλα τλῆμ). προσέδραμεν. τί μ' ὦ ξένε
νάγκη, ταῦτα δ' πράξαι. Τῶν λέδρακασ; ἀπόδος ὡσ τάχισ τὰ τόξα μοι.
ἐν τέλει. Τ' κρατύντων π' φον- νεο ἀλλ' οὐχ ὅιόν τε. Τ' π' ἐν τέλει κλύειν,
τίζω μᾶλλον, ἢ σοῦ, σὸ οὐ σῶ- τό, τ' ἐνδικόν με, ᾗ δ' συμφέρον πεῖ.
σω σοι ταῦτα. Ω πῦρ σύ. πρὸ Φιλ ὦ πῦρ σὺ, ᾗ πᾶν σεῖμα, Ὦ πανουργίασ
ᾧ ὄνομα καλεῖτ' ἐγὼ πύρ. λεινῆσ τέχνημ' ἔχθιστ', ὅια μ' εἰργάσω;
ὃι' ἀπάτικασ; οὐσ' ἔπαισχύνῃ μ' ὁρῶν
ὃν προσρόπαιον, ὃν ἱκέτην ὦ χέπλιε;
ἀπεστέρηκασ ὃν βίον, τὰ τόξ' ἑλών.
ἀπόδοσ ἱκνοῦμ', ἀπόδοσ ἱκετεύω τέκνον.
πεὸσ θεῶν πατρῴων, ὃν βίον μὴ μ' φέλῃσ.
ὤμοι γάλασ. ἀλλ' οὐδ' ἐ προσφωνεῖσ μ' ἔπι.
ἀλλ' ὡσ μθήσων. οὔτω μοι πάλιν
Α λλ' ὡσ μθήσων. οὔτω μοι πάλιν προσέχει αὐαυσ, ὡσ μὴ ἐάσων
ᾗ σώσων τὰ βέλη. Υμῖν τάδ', ἢ σὺ μὲν θύμοῦ, ἀπόδοσ ὡσ τάχισ τὰ τόξα μοι.
οὐ δῆ ἄλλον. ὑμῖν ταῦτα λέγω. νεο ἀλλ' οὐχ ὅιόν τε. Τ' π' ἐν τέλει κλύειν,
οὐ δῆ ὅισθ' πεὸσ ἄλλον. ὅν τινα τό, τ' ἐνδικόν με, ᾗ δ' συμφέρον πεῖ.
ἀπολύρομαι. Φιλ ὦ πῦρ σὺ, ᾗ πᾶν σεῖμα, Ὦ πανουργίασ
λεινῆσ τέχνημ' ἔχθιστ', ὅια μ' εἰργάσω;
ὃι' ἀπάτικασ; οὐσ' ἔπαισχύνῃ μ' ὁρῶν
ὃν προσρόπαιον, ὃν ἱκέτην ὦ χέπλιε;
ἀπεστέρηκασ ὃν βίον, τὰ τόξ' ἑλών.
ἀπόδοσ ἱκνοῦμ', ἀπόδοσ ἱκετεύω τέκνον.
πεὸσ θεῶν πατρῴων, ὃν βίον μὴ μ' φέλῃσ.
ὤμοι γάλασ. ἀλλ' οὐδ' ἐ προσφωνεῖσ μ' ἔπι.
ἀλλ' ὡσ μθήσων μή πθ' ὧλ' ὁρᾷ πάλιν.
ὦ λιμενίθ', ὦ πεβλῆτες, ὦ ξενοῦσίαι
θηρῶν ὀρείων, ὦ καταῤῥῶγεσ πέτραι,
ὑμῖν τάδ', οὐ π' ἄλλον ὃισθ', ὅτῳ λέγω,
αὐακλαίομαι πᾶσι τῆσ εἰωθόσιν.
ὃι' ἔργ' ὁπῶσ μ' ἔδρασεν οὐξ λχίλλέως,
ὁμόσασ ἀπάξειν ὅικαδ', ἐσ Τροίαν μ' ἀγῇ,
προθεὶσ τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μὰ
ἱερὰ

ἱερὰ λαβὼν Τ' Ζηνὸσ Ηρακλέουσ ἔχει.
Ὦ τῆσιν Αργείοισι φήναθ' ἡδὺ θέλει,
ὡσ ἄνδρ' ἑλών μ' ἰχυρὸν, ἐκβίας ἄγῃ.
κούκ ὃισ' ἐναίρων νεκρὸν, ἢ καπνοῦ σκιὰν Ε ναίρων νεκρόν. σφάτ' ἐων νεκρὸν,
ἔισῤῥολον ἄλλωσ. οὐ Τ' ἂν ὢ ἐνον τά γε κατὰ τὴν ξυμίσιν.
εἴλεν μ', ἐπεὶ οὐσ' ἂν ὧσ' ἔχοντ', εἰ μὴ λόλῳ.
νῦν δ' ἅπάτημαι σ' ὑσμορος. τί χῇ πρᾶσ;
ἀπόδοσ. ἀλλὰ νῦν ἐκ' ἐν σαυ θεῖ γενοῦ.
τί φῄσ; σωφᾶσ; οὐσ' ἐν εἰμ' ὑσμορος.
ὦ χῆμα πέτρας λίπυλον, αὖθισ αὖ πάλιν
ἔισειμι πεὸσ σε φίλοσ, οὐκ ἔχων ξοφήν. Π ρὸσ σε φίλος. τόξων γυμνός. τὴν
ἀλλ' αὖ θανοῦμαι θεῖ σ' ἐν αὐλίῳ μόνος. δὴ Τ' τόξων μοι γιγομένην οὐκ
οὐ πηνὸν ὀρνίν, οὐ σὲ θὴρ' ὀρειβάτην ἔχων ξοφήν. ἀνδ' ξοφῆσ ᾖ, αὐ-
τόξοισ ἐναίρων ῥῖσι σ', ἀλλ' αὐ Ξ τάλασ τὶ Τ' ἀνδ' τόξων. Αλλ' αὖ θανοῦ
θανὼν, πεῖξέξω σεῖθ', ὑφ' ὧν ἐφῤῥβόμην. μαι. γράφεται, ἀλλ' αὐανοῦμαι.
κεί μ' ὁὶσ ἐθήρων πρόσθε, θηρασουσὸ νῦν. ὅιον, ξηραυθήσομαι. Τόξοισ ἐναί-
Φόνον φόνου λεξύσιον τίσω τάλασ. ρων. ἐγὼ εἰωθὼσ ἐδίδην τὰ θεῖα,
πεὸσ Τ' δακοῦντοσ οὐσ' ἐν εἰλέναι κακόν. βροθήσομαι νῦν τῷ' αὐΤ'. Φό-
ὅλοιο μή πω, πρὶν μάθοιμ' εἰ ᾗ πάλιν νασ δ' ξύσιον. ἐνέχυρον. ἀμοιβὴν
γνώμην μεριεῖσ. εἰ λέ μὴ, θάνοις κακῶσ. ἐκ τίσω. ὅμηρος, ξύσι' ἐλαυνόμε
τί δρῶμεν ἐν σοί; ᾗ δ' πλεῖν ἡμᾶσ ἀναξ νοσ. Μετοίσεις. μετανοήσεις.
ἤδη σι, ᾗ τοῖσ Τ' σε προχωρεῖν λόγοις. Π ροχωρεῖν. πειθῆναι.
νεο ἐμοὶ μὲν οἶκτοσ λεινὸσ ἐμ πέπτωκέ τισ
Τ' δ' αὖ θρὸσ, οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ ᾗ πάλαι.
Φιλ ἐλέκσον ὦ πᾶ πεὸσ θεῶν. ᾗ μὴ πεῖῇσ
σαυΤ' βροτῶν ὀνήδοσ ἐκκλέψασ ἐμέ.
νεο ὀιμοι. τί δράσω; μή πΤ' ὦφελον λιπεῖν
τὴν Σκῦρον. οὕτω τοῖσ πεῖθουσιν ἀχθομαι.
Φιλ οὐκ εἶ κακὸσ σύ. πεὸσ κακῶν δ' αὐθρῶν μαθὼν
ἔοικασ ἥκειν, ἀὐαχρά. νῦν δ' ἄλλοισι δοὺσ Ν ῦν δ' ἄλλοισι δοὺσ. νῦν δὲ ἄλ-
ὅισ εἰκὸσ, ἔκπλει, τάμά μοι μθεὶσ ὅπλα. λοισ δοὺσ τὰ κακὰ ὅισ εἰκὸσ, ἔκ
νεο Τί δρῶμεν ἄνδρες; ὀλ. ὦ κάκισ' αὐθρῶν Τί δρᾶσ; πλει. τὰ ἐμὰ ἐμοὶ δοὺσ.
οὐκ εἶ, μθεὶσ τὰ τόξα παῦΤ' ἐμοὶ πάλιν;
Φιλ οἴμοι. τίσ αὐτ' ἀρ'; Οδυσσέωσ κλύω;
ὀδὺ Οδυσσέωσ σάφ' ἰδ' ἐμοῦ γ', ὃν εἰσορᾷσ.
Φιλ οἴμοι. πέπραμαι, κἀπόλωλ'. ὀλ' ἦν ἄρα Π έπραμαι. πεπραμάτευμαι.
ὁ ξὺν λαβών με, κἀπνοσφίσασ ὅπλων.

ὀδυ. ἐγὼ σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος, ὁμολογῶ τάδε.
Φιλ. ἀπόδος, ἄφες μοι παῖ τὰ τόξα ὀδυ. ἔτ' μὴν
οὐδ' ἦν θέλῃ δράσαι ποτ'. ἀλλὰ νῷ σὲ δεῖ
στίχειν ἄμ' αὐτῆς, ἢ βίᾳ σε λοῦσί σε.
Φιλ. ἐμ' ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμήσατε,
οἵ' ἐκβίας ἄξουσιν; ὀδ. ἦν μὴ ἕρπῃς ἐκών.

Τ ὁ παγκρατὲς σέλας. Φ. ἰὼ φάος
οὐ πῦρ. ἐν ᾗ τὴν λήμνῳ τὰ τ' ἐμὰ φάος
ἔργα σὺ εἶ. ἔνθα νῷ κρατῆρές εἰσι πυρός. Ἐκ τῶν. λεί ὀδυ Ζεὺς ἔσθ' ἵν' εἶ σῆς, Ζεὺς ὁ τῆδε γῆς κρατῶν.
πει κόλπων. Ζεύς, ᾧ σ' ἔδοκτη ταῦθ'. ὑπηρετῶ δ' ἐγώ.
Φιλ. ὦ μῖσος, οἷα καξανειδίσκεις λέγειν,
θεοὺς προτείνων, οἳς φθονεῖς πιθεὶς.

Ο ὐ. ἀλλ' ὁμοίοις. αὐτὶ τῶν οὐ δῦ. ὀδυ οὐκ. ἀλλ' ἀληθεῖς. ἀλλ' ὅλος, πρβυτέα.
λον, ἀλλ' ἄριστον. καὶ μὴ ἀρίστων Φιλ. οὐ φημ' ἔγωγε. ὀδυ. φημί. πειστέον τάδε.
τὴν ζοίαν σεῖσε πρθῆσαι. ὅδ' ἢ Φιλ. οἴμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους ἅπας
προξεπικόν. πατὴρ ἀρ' ἐξέφυσεν, οὐδ' ἐλευθέρους;
ὀδυ. οὐκ. ἀλλ' ὁμοίοις τοῖς ἀρίστοισιν, μθ' ὧν
Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ, μὴ κατασκάψαι βίᾳ.
Φιλ. οὐδέ ποτέ γ'. οὐδ' ἦν χεώ με πᾶν παθεῖν κα
ἕως ἂν ἦμοι γῆς τόδ' ἀπτεινὸν βάθρον. (κὸν,
ὀδυ. Τί δ' ἐρᾷς τείς; Φι. κρᾶτ' ἐμὸν ἰόδ' ἀυτίκα
πέζᾳ πέσᾳ σας ἄνωθεν ἀμάξω ποσῶν.
Π ἔζα πέζας. ποδὶ τῇ πέζᾳ ἐναι ξὺν ἀλλ' ὦ δεσπότ' ἀνδρῶν τόδ' ἀὐπνὸν βάθρον. (κὸν,
μαξω τὴν κεφαλήν μ σ, ἄνωθεν ὀδυ. Τί δ' ἐρᾷς τείς; Φι. κρᾶτ' ἐμὸν ἰόδ' ἀυτίκα
ποσὼν ἀπὸ πέζας. πέζᾳ πέσᾳ σας ἄνωθεν ἀμάξω ποσῶν.
Μ ὴ' ποὶ δεῖ δ' ἔστω. μὴ ἔστω τῶν δεῖ ξὺν ἀλλ' ὦ δεσπότ' ἀνδρῶν τόδ' ἀὐπνὸν βάθρον. (κὸν,
Φιλοκτήτῃ ἡ ἐξουσία τ' κατα Τί δ' ἐρᾷς τείς; Φι. κρᾶτ' ἐμὸν ἰόδ' ἀυτίκα
κρημνίζεσθαι. Ω χεῖρον. σε σεμέ πέζᾳ πέσᾳ σας ἄνωθεν ἀμάξω ποσῶν.
νοσ ταῦτά φησιν. Ω μὴ λῦσαι ὑγι Φιλ. οὐδέ ποτέ γ'. οὐδ' ἦν χεώ με πᾶν παθεῖν κα
έσ. ὦ δόλιε ὀλυσεῦ. Σωθῆρώ ἕως ἂν ἦμοι γῆς τόδ' ἀὐπνὸν βάθρον. (κὸν,
μθμαι. ἀλοῦσαι, ξυλαμβανό ὀδυ. Τί δ' ἐρᾷς τείς; Φι. κρᾶτ' ἐμὸν ἰόδ' ἀυτίκα
μθμαι. ΑΦΥΤ' ὄντα. ἄκακον ἀ πέζᾳ πέσᾳ σας ἄνωθεν ἀμάξω ποσῶν.
πφύσεως.

ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς δ', ἐν ᾗ με προύβαλε,
ἄφιλον. ἔρημον. ἄπολιν. ἐν ζῶσιν νεκρόν.
φεῦ. ὁ λοιο. καί σοι πολλάκις τόδ' ἐδυξάμην.
ἀλλ' οὔτ' οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι.
σὺ μὲν γέπιθες ζῶν, ἐγὼ σ' ἀλγύνομαι
τ' αὐθ' ὅτι ζῶ κακοῖς πολλοῖς ταλας,
γελῶμεν πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
δυοῖν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
καί σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγείς, Κ λοπῇ τε κἀνάγκῃ. καὶ ὅμηρος,
ἔπλεις ἅμ' αὐτοῖς. ἐμὲ δ' ἐν πανάθλιον ,, κλέπτε νόῳ. ζυγείς. ὑπηπειής.
ἐκόντα πλεύσαντ' ἐπὶ ναυσὶ ναυβάτην, ὁ ἦνοῦς. καί σὺ μὲν αὐάγκα
ἄτιμον ἔβαλον ὡς σὺ φῄς. κεῖνοι δὲ σέ. ωθεὶς, στρατεύῃ. προσωπιοῦμαι μόνον
ἢ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάπτατε; τί, χαίρειν; γ' αὐδὲν μαίνεσθαι, παλαμήδης ἃ
ὅσ' οὐδέν εἰμι, τέθνηκ' ὑμῖν πάλαι. λεγεν. Ως σὺ φῄς. οἱ Ἀχαιοί
πῶς ὦ θεοῖς ἐχθιστε νῦν οὐκ εἶ μοί σοι με ἐξέβαλον, ὡς σὺ λέγῃς. κεῖ
χωλός. δυστυχής. πῶς θεοῖς εὐξεσθ', ἐμοῦ νοι ἦσέ. οἱ δὲ σέ φασιν. σὺ μὲν
πλεύσαντος, ἀθεῖν ἱερά; πᾶς πανέσθειν ἔτι; φῄσιν ἐκείνοις ἀλλᾷ, ἐκεῖνοι ἦσέ.
αὖτη γ' ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ. Π λεύσαντος, ἀθεῖν ἱερά. ὅσ' προ
κακῶς ὀλοισθ' ὀλοισθε δ' ἡδικηκότες φασιζομένη ὀδυσεύς, ὅτι οὐκ ἔ
ὃν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ λίκης μέλει. στι θῦσαι ῥύτε πᾶς στενάζοντας, ἐξ
ἔξοισά γ' ὧδε μέλει γ'. ἐπεὶ οὐ πρὶν ἄν σ' ὀλῶ ἔθηκαν αὐτόν. Εἰ λίκης μέλῃ.
ἐπλεύσας τ' ἂν τόνδ' οὔνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου, εἰ φοντίς ἔστι τ' λίκης τοῖς θεοῖς.
εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦν ὑμᾶς ἐμοῦ. Θ εοί τ' ἐπόπτιοι. οἱ ἐφορῶντες με
ἀλλ' ὦ πατρῷα γῆ, θεοί τ' ἐπόπτιοι, δυστυχοῦντα.
τίσασθε τίσασθ' ἀλλὰ δὴ χρόνῳ ποτὲ
ξύμπαντας αὐτοὺς, εἴτι κἀμ' οἰκτίρετε,
ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς. εἰ δ' ἤδειμ' ὀλωλότας
τοὺς ῥιψ, δοκοῖμ' ἂν τ' νόσου πεφευγέναι.
Χ ρὼν τε, καὶ βλέπων ὁ ξένος φάτιν
τὴν πλεῖστ' ὀλυσεῦ, κοὐχὶ ὑπήκουσ' ἂν κακοῖς. Οὐχ ὑπήκουσεν. οὐκ ἀναλυομέ-
ὅλῳ τόλμ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τάδ' ἔπη, νην ἐν τοῖς κακοῖσ. Εἰ μοι πρέπει
εἰ μοι πρέποι. νῦν δ' ἐνὸς κρατῶ λόγου. κει. εἰ καιρὸς ἐμοὶ πρέφει μοι.
οὐ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτος εἰμ' ἐγώ. Κ είσις. δοκιμασία. ἐξέτασις.
χὠπλων δικαίων κἀγαθῶν αὐδρῶν κρίσις,
οὐκ ἂν λάβοις μ σμᾶλλον οὐδὲν δύστεκν. Χρήζων ἔφυν. χρέφετη. χρείαν ων.
νικᾶν γε μέν τοι παντὰ χοῦ χρήζων ἔφυν,
πλὴν εἰς σέ. νῦν δὲ σοί γ' ἐκὼν ἐκστήσομαι.

Ε γῶθ', ὃς ὄιμαι. οὐ μόνον πικρός ἐ
στ' ὀξύτης, ἀλλ' ἀκαγὼ ὑπ' λαμ
βάνω ἐμαυτόν, γύτων ἔμπειρον
ὄν, οὐχ ἥτ[τ]ον σοῦ. ὅμηρος. Εὖ
μὲν τόξον ὅισθ' εὐξεσον ἀμφαφάα
θη. Τούτων κρατύνῃ. τ' τόξον.
Τ ἴλητα σοῦ κλῆ. αὖ τὶ τ', τίς σ'
χρεία. Χαῖρε τὴν λῆμνον πο-
τ'. ἥξω, τῇ δῃ ζιβῇ τ' λήμνῃ.
Π ροσφθεγκτός. προσφωνηθῆναι φιλ
ἄξιος. Ηκῃ πρὸς ὑμῶν. ἆρα κῇ ὑ
μεῖς μιμεῖσθε, κύριε, κ' αὐλεῖς ὀδυ
πνήσταθ' εἰς ἐμέ. Ακούσομαι μέν. φιλ
ἀκούσομαι πρὸς τοῖσ, ὡσ εἰμὶ
οἰκτρύμεσός. ὄι, καταγνωθήσο ὀλυ
μμαι ὡς ἥκιστ' ἀνδρῶν οἰκίσ. Τάτ' ἐκ νεώς.
τὰς τ' νεώσ. Στείλωσι κοσμή φιλ
σουσιν. Εν ρύτῳ. ἐν ρσούσῳ. Τα
χεῖς. γίγνεσθε δηλονότι. Ω κοί
λας πέτρας γ' ἁλον. ὦ ὠκλαι
ον θερμὸν δ' ὃν ἥλι). ἡ δ' ὃς τ' ν
χος παντῶσ. ἡ οὕτως. ἐν θέρει νεό
τυχρόν, ἐν ᾧ χειμῶνι θερμόν. αὖ
τὶ τ', ὡσ τήσδειον εἰς χειμῶνα
κ' θέρος. γύαλον δ' ἐ, αὖ τὶ τ' κεῦ
θος. κυρίως δ' ἐ γύαλα, τὰ κοῖ
λα λέγετ'. ἀλλ' ἐὰν οὕτω μετα
φάσῃς, ἀπίθανον δ' κοῖλον, κοί
λωμα. δι' ὃ δὴ δ' κεῦθος ἡμᾶς,
αὖ τὶ τ' ἄλσος μεταφαλζόμθ'.
Α λλά μοι κ' θνήσκοντα βοισὶ κ. αὖ
τὶ τ' κ' ἀπολλυμένῳ μοι σύμφο
ρον ἔσκ' ἢ ὠφέλιμον, κ' λέξκε με
ἀποθανόντα. ἡ οὕτω. βοὴ ἐμοὶ ἔ-
σκ' κ' ὀφείλε με ἀποθανόντα. κ' οὐ
καταλείφ[ε]ις με. Σιγνόμ. σῖγον
νέμοντες. ζοφερ. Τοῦ κτετεύ
ξομαι. ἀπὸ τ' πίας ἐλπίδος.

ἄφετε δ' αὐτὸν, μὴ δ' ἐ πρόσφ αὐσητ' ἔτι
ἐᾶτε μίμνειν. οὐδέ σου προσχῄζομθ',
τάς' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ'. ἐπεὶ πάρεστί μοι
Τεῦκρος πρ' ἡμῖν τήνδ' ἰωὴν ἡμὴν ἔχων,
ἐγώθ', ὃς ὄιμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν
ρὺ τῶν κρατύνειν, μὴ δ' ἰωὴ θύνῃ χορί.
τί δ' ἴτα σοῦ κλῆ; χαῖρε τὴν Λῆμνον παῖ.
ἡμᾶς δ' Ἴλιόνδε κ' τάχ' ἂν βοὸς ἀγέρας,
τιμὴν ἐμοὶ νεῖμεν, ἣν σ' ἔχειν ἔχειν.
ὄιμοι. τί φάσω λύσιμορος; σὺ ῥῖς ἐμοῖσ
ὄπλοισι κισμηθεὶς ἐν Αργείοισι φανῇς;
μᾶς μιμεῖσθε, κύριε, κ' αὐλεῖς ὀδυ μή μ' ἀπώσῃ μηδὲν, ὡσ στί χόντα δή.
πνήσταθ' εἰς ἐμέ. Ακούσομαι μέν. ὦ ἄστερμ' Αχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔλε
ἀκούσομαι πρὸς τοῖσ, ὡσ εἰμὶ πνήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ' οὔτ' ἄπφ;
οἰκτρύμεσός. ὄι, καταγνωθήσο χώρει σύ μοι πρόσλαβε πυγαῖος πῶλων
μαι ὡς ἥκιστ' ἀνδρῶν οἰκίσ. ἡμῶν, ὅπως μὴ τὴν τύχην σκαφθρᾷσ.
Τάτ' ἐκ νεώς. ἦ κῇ πρὸς ὑμῶν ὧλ' ἔρημος ὦ ξένοι
τὰς τ' νεώσ. Στείλωσι κοσμή λειφθήσομ' ἦδη, κοὐκ ἐπικτερεῖτέ μέ;
σουσιν. Εν ρύτῳ. ἐν ρσούσῳ. Τα ὄλ' ὄζιν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ πᾶις. ὅσ' ἂν
χεῖς. γίγνεσθε δηλονότι. Ω κοί οὗρος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χ' ἡμεῖς φαμέν.
λας πέτρας γ' ἁλον. ὦ ὠκλαι ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφω οἰκτρὸ πλέωσ
ον θερμὸν δ' ὃν ἥλι). ἡ δ' ὃς τ' ν νεό πρὸς τ' λ'. ὅμως ἦ μείνατ', εἰ τούτῳ δοκεῖ,
χος παντῶσ. ἡ οὕτως. ἐν θέρει χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τάτ' ἐκ νεὼς
τυχρόν, ἐν ᾧ χειμῶνι θερμόν. αὖ στείλωσι ναῦται, κῇ θεοῖς εὐξώμθα.
τὶ τ', ὡσ τήσδειον εἰς χειμῶνα χ' οὗρος τάχ' ἂν φέννησιν ἐν ρύτῳ λάβοι
κ' θέρος. γύαλον δ' ἐ, αὖ τὶ τ' κεῦ λώπο τίν' ἡμῖν. νὼ μὲν τ' ὁρμώμθον.
θος. κυρίως δ' ἐ γύαλα, τὰ κοῖ ὑμεῖς δ' ὅταν καλῶμθ', ὁρμᾶσθε ταχεῖσ.
λα λέγετ'. ἀλλ' ἐὰν οὕτω μετα Φιλ ὦ κοίλας πέτρας γύαλον
φάσῃς, ἀπίθανον δ' κοῖλον, κοί θερμόν τε παντῶσ, ὥσ
λωμα. δι' ὃ δὴ δ' κεῦθος ἡμᾶς, σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ' ὦ τάλας
αὖ τὶ τ' ἄλσος μεταφαλζόμθ'. λείψειν οὐλέγετε, ἀλλά μοι
Α λλά μοι κ' θνήσκοντα βοισὶ κ. αὖ κ' θνήσκοντα βοισὶ κ.
τὶ τ' κ' ἀπολλυμένῳ μοι σύμφο ὄιμοι μοι μοι.
ρον ἔσκ' ἢ ὠφέλιμον, κ' λέξκε με ὦ πολυτρῆτα τὴν αὐλιον
ἀποθανόντα. ἡ οὕτω. βοὴ ἐμοὶ ἔ- λύπας τὰς σὰς ἀπ' ἐμοῦ τάλας,
σκ' ὀφείλε με ἀποθανόντα. κ' οὐ τί τ' ἄρ' μοι δ' κατ' ἦμαρ
καταλείφ[ε]ις με. Σιγνόμ. σῖγον ἔσται; τ', πτετεύξομαι
νέμοντες. ζοφερ. Τοῦ κτετεύ σι Ζηνόμ μέλεθ'; πόθεν ἐλπίδος

Χ ἰὴ τ' αὖ μοι δ' κατ' ἦμ[α]ρ. τί ἆρα δόξιμόν μοι καθ' ἡμέραν ἔστ'. οὐκ ἰωὴ κρατῶ
ἐμαυτόν. ἢ, οὐκ ἔτ' ἔχω ἐλπίσαι. Εἰθ' αἰθέρος ἄνεω. δ' ἑξῆς, εἰθ' αἰθέρος ἄνω ἕλω
σί με ὀξύρροισι ῥοθίοις δ' πνεύμασι. πνέσ' ὦ οὕτω μ' ὀξυτόνῳ πνεύματος ἕλω
σί με. ὀξύρροον ὦ λέγ[ε] πνεῦμα, ἀπ' τ' ὀξυτόνου βοᾶν. γράφε[ι] ῥοθίοις, αἰκατα
σίσεις. πνεῖς ὦ πῶωχάσεις. ἵνα τὰς ἁρπυίας σημάνωσι, δ' δ' ἀεὶ πνεῖν. Πτωκάσεις.
γράφε[ι], πῶωκάσεις. πτωΐσεις. πῶωχάσεις. ῥοθίοις. αἰ ἄρτιόν μ' ὂν θετικῶς, δ' δ'
ἐπιμπίπλειν. ἢ δ' τὴν φωνήν. εἰ
εἰθ' αἰθέρος ἄνω ὦ γράφε[ι] πῶωχάσεις, αἰ ἀεὶ πνεῖν ὦσι. Σύ γε σύ γε κατηξίωσας. σὺ
πῶωκάσεσ ὀξυτόνου σαωθεὶς ἐπρίω σας τὴν νόσον.
πνεύμασι σὺ σαωθεὶς ῥύτων πρόξενος γέ γε
νας ὦ δυστυχέστατε σὺ σωτῷ κα
τηξίωσας, ἣ οὐκ ἀπό τινος ταύ
τῃ τῇ τύχῃ ἐνέχῃ, ἣ βούλεχῃ ἀ-
πὸ μείζονος σοῦ. δύο μηνύλεναλλ
λου αὐτῷ, ἀλλὰ σαυτόν. ἐξῆν γάρ
σοι ἀκολαθήσαν τι κακὰ, δ' φυ
γεῖν. Εὖ γέ πως ὦ φονῆσαι. ὅ
τε γε πῶς σοι σωφονεῖν, δ'
λυσιτελὲσ ἀπ' λώγοσ σαίμο-
νος, δ' κάκιον εἶλον. δ' μὴ ἐλ-
θεῖν. λώγου δ' ἐ λαίμου
λέγει, τῷ λυσιτελεστέρου καὶ
συμφέρτ. λωβατόσ. ἐπίπνους.
Ο σ' δὴ μετ' ὀδυνός. δ' ἑξῆς. ὃς δὴ
ἐνθάδε ὀλοῦμαι μετ' ὀδυνοὶ ὕστε
ρον αὐδρὸς, εἰσοπίσω τάλας νεώ
ων. ὁ λεύνους, ἆρα ἐγὼ λύσκνος ἐν
ταῦθα ἀπ' λοῦμαι ἀνθρώπων κε
χωρισμέν'. Οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων. αὐτὶ τοῦ, προσφερόμεν'. ἐνί-
οτε δὲ ἔμπαλίν φησι. διακονούμεν', αὐτὶ τοῦ διακονῶν. καὶ σίδαδοσιούμε-
νος, αὐτὶ τ' σίδαδηρίων. Αλλά μοι ἄσκοπα. ἀπροσδόκητα. δ' ὅλια. ἃ οὐκ ἔστ'
προσκέψασθε. γράφε[ι] τ' δ' ἄφοφα, ἀπ' τ' μὴ φοφεῖν. αὐτὶ τ' λαθρᾶια. κρυ-
πτὰ δὲ ἔπι φησί, τὰ τ' ὀφυσέως. Εἰσ δ' αὐτό. ἀλλά μοι τὰ ἀφανῆ κρυπτὰ
δόλιας φρενὸς ὑπέδυ μεν. δ' ἑξῆς, ἀλλά μοι ὑπέδυ ἄσκοπα, κρυπτά τε ἔπι, δόλε
ρᾶς φρενός. Ιδίμαν δὲ νίν. ὡς καὶ δυχόμθυς. ξένοι ρο δὴ μοι δν πτὰ τὴν τοῦτ', ἰσ
χόν) δυστυχῆσαι, τ' ἐμῆς λαχόντα αἰνίας. σεῖ ἢ κατὰ τὴν δυσμενῆ ἀκούσεσθ'.

ἐμὰς λαχόντ' αὐΐας. ἀλλὰ τ' πιπτικωτέρας ἡ ριαύτη φάσις. Πότμος σε δαί-
μόνων. λείπει ἡ ἐξ. ἐκ θεῶν πε τύχη τις σὸν κεκλήρωκε, ἢ οὐχ ὧδ' ἐμοῦ σῆς ὀ-
λωσαι. κατὰ κοινοῦ δ' ἔοικε. δ' δὲ ἐξῆσε, πότμος σε δαιμόνων τάδ' ἔοικεν. οὐλέ
σε ὅλοσ' ἔοικεν ὑπ' χειρὸς ἐμᾶς. ὁ ὄνους, παῦσαι τ' καταρῶν τούτων ὦ Φιλοκτῆ
τα. μὴ λῇ τούτων κτήσῃ ἡμᾶς ἐχθρούς. θεὸς πε τ' δυσχίας ταύτης πῆμα πος,
οὐχ ἡμεῖς γεγόναμεν, οὔτε πλό-
λῳ ὧδε ἐσελθόντες, οὔτε ἄλλῳ
τινὶ πράγματι. λαβὲ λαβὲ ἐπ'
ἄλλοις. σῖγ ἀκούειν ὡς τ' μά-
την καταρωμένων. σὺν θεῷ πε ἐ-
γένε' ἄπος. σῖγ δέ ἢ οὕτω. κα-
ταρῶ τοῖς ἄλλοις καὶ μὴ ἡμῖν.
Κ αὐ πε ἐμοὶ τοῦτ μέλει. μέλει μοι δ'
ὑπομένειν σοι, ἵνα μὴ ἀπῶσῃ τὴν
Φιλίαν. δίον, οὐ θέλω σε ἐχθρὸν
ἡμῖν καταστῆσαι. ἢ ὡς πλαινοῦν Φιλ
τές φησι, μὴ ἀπῶσῃ τὴν Φιλί-
αν ἡμῶν. Εχεις δ' ἡράκλειον
ἄθλον. αὐτί τ', ἐμὲ δ' ὃν τὸν ἡρα-
κλέους διάδοχον. ἢ ἐμὲ δ' ὃν ὧδ'
ἡρακλεῖ ἆθλον πρίσαντα τὴν
πυρὰν, ἢ ὑφάψαντα αὐτήν. Αν
δρός θι δ' μὲν εὖ. ἀγαθοῦ ἀνδρός
ὄστι, δ' ἀληθὲς ἐν καιρῷ λέγειν. Λί
καιον δῆ νῦν φησι δ' ἀληθές. εὖ
ἦ, δ' ἐν καιρῷ. ὀφείλῃ ἢ ὁ ἀκού
ων μὴ ἐκφαυλίζειν τὰ λεγόμε
να. ὃν δέ φησιν ὅπ ὁ μὲν νεοπτό
λεμος δ' ἀληθὲς εἶπεν, ὁ δὲ Φι
λοκτήτης ὀξυτέλιστον. Εἰς δ'
αὐτό. ἀγαθοῦ μὲν ἀνδρός ὄστι δ'
δίκαιον εἰπεῖν. εἰπόντα δέ μὴ
φθονεῖσθαι. ὃν οὐκ ἔοικε τῷ νεο
πτολέμῳ φθονεῖν, εἰ πόντα τὰ
δίκαια. κατὰ κοινοῦ δέ, δ' δί-
καιον. ἀγαθοῦ ἀνδρός ὄστι, δ' λέ-
γειν δ' δίκαιον. δίκαιον δέ ἢ σε ὁμολογεῖν, ὅτι εὖ πέπρακται. ἀκούοντα ἢ τῶν
των, μὴ φθονερόν ἄ, ἢ ὀφλισκάνον ὠφελεῖσθαι.

ΣΟ ΦΟΚΛΕΟΥΣ

ἐν τάδε μησάμενον, ἵν' ἴσον χρόνον
ἐμὰς λαχόντ' αὐΐας.
πότμος σε δαιμόνων τάδ' οὐ
δὲ σε πε λόλος ἔχ' ὑπ'
χειρὸς ἐμᾶς. συμπεραν
ἔχε δύσποτμον
ἀρὰν ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις.
Ω δῆ ἐμοὶ τοῦτ μέλει
μὴ Φιλότητ' ἀπῶσῃ.
οἴμοι μοι. καὶ πῦ πλιᾶσ
σόντ θυδε ἐφήμμος
πελᾶ μου χειρὶ πάλαιον
τὰν ἐμὰν μελέαν βοφάν,
τὰν οὐδεὶς πτ' ἐβάσασεν
ὦ τόξον φίλων, † ὦ φίλων † φίλον,
χειρῶν ἐκβεβιασμένον,
ἦπου ἐλεεινὸν ὁρᾷς, φένας εἴ τινας
ἔχεις δ' ν Ηράκλειον
ἆθλον ὧδέ σοι
οὐκέτ χρησόμενον δ' μθύστερον,
ἀλλ' ἐν μεταλλαγῇ
πλυμηχάνου αὐθρὸς ἐξέασῃ.
ὁρῶν μὲν αὐχρὰς ἀπάτας,
συνόντε φῶτ' ἐχθοδόπν
μυρί' ἀπ' αὐχρῶν αὐατέλλοντα, ὅσ' ἐφ' ἡ-
μῖν κακ' ἐμήσατ' Οδυσεύς.
Ανδρὸς ροι δ' μὲν εὖ, δίκαιον εἰπεῖν.
εἰπόντος δέ, μὴ φθονεραν
δέξασθαι πλάστας ὀδύναν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ. 189

Ε ἶς ἀπ' πλῶν. εἷς ἀπ' πλῶν συμμάχων. Τοῦ δ' ἐφημοσύνᾳ. δ' ἐξῆς, τ' δ' ἐφημο
σύνᾳ νῦσι κοιναὶ ἐς φίλους ἀρωγάν. Ω πηναὶ θῆραι. ἀντὶ τ', ὦ πηνῶν ἄγραι. ἀγρεύῃ
ἢ πηνά. Φυζᾷ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων. αὐτὶ τ', οὐκέτι φεύξεσθέ με. οὐκέτι μ Φυ
ζῆς ἢ φόβῳ προσπελάζετέ μοι. Αλλ' αὖ ἐδὼν ὅδε χῶρος. αὐδμένος. ἢ ἠ θλωμένος.

κεῖνος δ' εἷς ἀπ' πλῶν
τᾶς χθεὶς, τ' δ' ἐφημοσύνᾳ
κοιναὶ νῦσι νέσ φίλοις ἀρωγάν.
Φιλῶ πηναὶ θῆραι, χαροπῶν-
τ' ἐθνη θηρῶν, οἷς ὅσ' ἔχει
χῶρος οὐρεσιβώτας,
φυγᾷ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων
πελᾶτ'. οὐ δῆ ἔχω χεροῖν
τὰν προόθεν βελέων ἀλκάν.
ὦ λύσαν θ' ἐγὼ τανῦν.
ἀλλ' ἀνέδων ὅδε χῶρος ἐρύκετ',
οὐκέτ φοβηθ' ὑμῖν.
ἔρασθε νῦν καλὸν
ἀντίφονον κορέσαι στόμα πῶς χάειν
ἐμᾶς σπικὸς ἀόλας.
ἀπ' δῆ βίον αὐτίκα λείψω.
πόθεν δῆ ἔσαι βιοτά;
τίς ὧδ' ἐν ἄυρασι ξέφεται,
μηκέτ μηδενὸς κρατύνων ὄγκα πέρ
πει βιόσιμος αἶα;
Χ πῶς θεῶν εἶπ σέβῃ ξένον πέλασον
θύνοίᾳ πάσᾳ πελάταν.
ἀλλὰ γνῶθ' εὖ γνῶθ', ὅπ σοὶ
κῆρα τάνδ' ἀπφεύγειν.
οἰκρὰ δῆ δόσκειν. ἀσκὸς
δ' ἔχειν μυρίον ἄχθος, ὦ ξωοικεῖ.
Φιλ πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλημ' ἐπέ-
μναβας ὦ λῶστε τῶν πρὶν ἐν τόπων.
τί μ' ὤλεβας; τί μ' εἰργασαι;
Χ τί τ' ἔλεξας;

ἦν ἐπ' ξουσίας ὁ τόπος ὑμῖν οὗ ος
αὐθ. ἀντὶ τ' ἀστίας ἐπὸ τῶν θη
ρῶν, ὁ τόπος κατοικεθήσετ. Φο
βητός. φόβον ἐμπιῶν. Σαρκὸς
ἀόλας. πικίλης δῆ τὰ ζαύμα
τα. Τίς ὦδ' ἐν αὐραισ. τίς θρέ
ψετ ὄξ ἀνέμων, μηδενὸς τ' ἐκ
γῆς ζοφίμων δύπρεῶν.
Κ ρατύνων. ἐμπρατὴς ὤν. δύσπο-
ξῶν. Εἶπ σέβῃ ξένον, ἑαυδ' ν λέ
φησιν ὁ χρύσ. ὅπ ἐμοὶ ζεὺς ξένω
μετ' δύνοίασ πρόσπλθε. ἀντὶ τ',
φίλ ἡμῖν γενοῦ. Αλλὰ
γνῶθ'. εὖ γνῶθι. οὕτω πνέσ σί
ζουσιν. ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθι. δί
ον, τὰ ὄντα σοι μάνθανε τὰ
σοὶ φίλ νόσ. ὁ λέ ἀλλᾶ, ἀντὶ
του λέ. γνῶθι λέ. ἵν' ἦ οὕτω. πρὸς
θεῶν, εἶπ σέβῃ ξένον πελάταν,
πέλασον πάσῃ θύνοίᾳ. γνῶθι
ὅπ κῆρα τάνδ' ἀπφυγεῖν σοι πά
ρεστιν εἰ πειθεῖς ἡμῖν. ὅ ὄστι, τὴν
νόσον. οὗρσ δὲ ταῦτα λεγόν-
των, σωίζειν ὅπ πῆμα νοῦσιν αὖ
θεὶς εἰσ λιον ἐλθεῖν. πρὸς ὃ ἀνα
κράζῃ δ', Πάλιν πάλιν. πάλιν
τῶν φιλίᾳ μετόπαν ἀνέμιν-
νασ. ἢ τῶν οἰκείων κακῶν. ὑγι-
ὡσ δ' ἔχει, σθει τ' θυούσησ φι
ἐν, προθέσεωσ. Ωλῶστε τῶν
πρὶν ἐν τόπων. ὦ βέλτιστε. τῶν
πλησασάντων μοι πρίν. ἢ τῶν
σθὲ ὀδύνασα.

Ε ἰ σὺ τὰν ἐμοί. λείπει ἡ ἐῶς. ἵν' ἦ,
εἰς τὴν μισουμένην μοι. Φίλα
μοι φίλα. φίλα μοι βουλομένῳ.
ἡδέως ἀπὸ πλεῦσαι κελεύεις. Ι
ωμεν ναὸς ἵν' ἡμῖν. ὅπου ἡμῖν ἀφῖ-
κται ἡ ναῦς. ὧν τὸν ναὸς, ἀντὶ τοῦ
εἰς τὴν ναῦν. Μὴ πρὸς ἀραίου.
ἀρὰ, ἡ εὐχή. ἀραιὸς οὖν, ὦ πάντες
προσευχόμεθα. ἢ ὃν καλούμε-
θα ἀρώμενοι. ὥσπερ δὲ ἱκεσίου
λέγουσι τοι τοὺς ἱκέτας ἐπωπτεύ-
οντος, οὕτως ἀραίου, τοῦ τοὺς ἀρωμέ-
νους ἐπισκοποῦντος. Ελθῃς. ἀν-
τὶ τοῦ ἀπέλθῃς. Τὸ μετόπιν.
μεταταῦτα. μετόπισθεν. Επή-
λυδες. αὐτόμαροι. Τί ῥέξοντες.
Τί πράξοντες ἐναντίᾳ γνώμῃ. ἕτε-
ρα πρὰ τοῦ πρότερον. Χειμερείῳ λύ-
πᾳ. τῷ ταχώδει πάθει. μεταφορι-
κῶς. οὐκ ἔστι φησὶ μεμπτὸν τοῦ
δυστυχοῦντι, καὶ πραφθέγγεσθαι.
Ι σθι τόδ' ἔμπεδον. οὐκ γίγνωσκε,
ὅτι οὐκ ἔρχομαι, οὐδ' εἰ αὐτὸς ὁ
ζεὺς με τέλθοι με ταῖς βρονταῖς.
τουτέστιν, οὐδ' εἰ κεραυνοῖ με ὁ ζεὺς
ἂν μὴ ἔλθω. γράφετε καὶ αὐταῖς.
ταῖς βροντῶν αὐγαῖς ταῖς κεραυνί-
αις. ἔστι μὲν λαβεῖν καὶ βροντᾷς,
ἀντὶ τοῦ βροντήσας. καθάπερ καὶ ἐν
ὑδροφόροις τοῦ δεινόνυσον εἶπε βακ-
χᾶν, ἀντὶ τοῦ βακχευτάν.

Η γένυν, ἢ βελέων τι. ἀντὶ τοι πέ-
λεκυν, ἢ γενῆδα, ἢ ἀξίνην.

Φιλ εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγερὰν
Τρῳάδα γαῖάν μ' ἤλπισας ἄξειν.
χο τόδε τὸν νοῶ κράτιστον.
Φιλ ἀπὸ νῦν με λείπετ' ἤδη.
χο φίλα μοι φίλα ταῦτα πρήγγει-
λας ἑκόντι τε πράσσειν.
ἴωμεν, ἴωμεν
ναὸς. ἵν' ἡμῖν τέτακται.
Φιλ μὴ πρὸς ἀραίου
Διὸς ἔλθῃς ἱκετεύω.
χο μετρίαζε.
Φιλ ὦ ξένοι,
μείνα τε πρὸς θεῶν.
χο τί θροεῖς;
Φιλ αἴ. αἴ. αἴ. αἴ.
δαίμων, δαίμων,
ἀπόλωλ' ὦ τάλας.
ὦ πρὶς, πρὶς. τίς' ἔτ' ἐν βίῳ
τεύξω τοῦ μετόπιν τάλας.
ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὖθις.
χο τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ γνώμᾳ,
τῶν πάρος, ὧν προὔφανεν;
Φιλ οὔτοι νημεσητὸν
ἀλύοντα χειμερίῳ λύπᾳ,
καὶ πρᾶνον θροεῖν,
χο βᾶθι νῦν ὦ τάλαν, ὥς σε κελεύομεν.
οὐδέ πρ' οὐδέ πρ' ἴσθι τόδ' ἔμπεδον.
Φιλ οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητὴς
βρονταῖς αὐταῖς μ' εἶσι φλογίζων.
ἐρρέτω Ιλιον, οἵθ' ὑπ' ἐκείνῳ
πάντες, ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ τοῦδ' ὃς
ἄρθρον ἀπῶσαι. ἀλ-
λ' ὦ ξένοι, ἓν γέ μοι
εὖχος ὀρέξατε.
χο πῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος;
Φιλ ξίφος εἴπεθεν
ἢ γένυν, ἢ βελέων τι προπέμψατε.

χο

χο ὡς τίνα ῥέξῃς
παλάμαν πρτέ;
Φιλ κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερί.
φονᾷ φονᾷ νόσος ἤδη.
χο τί πρτε;
Φιλ πατέρα ματεύων.
χο πῖ γᾶς;
Φιλ ἐς ἅδου. οὐ γάρ
ἐστ' ἐν φάει γ' ἔτι.
ὦ πόλις, ὦ πόλις πατρία,
πῆ ἂν εἰσίδοιμί σ' ἄ-
θλιός γ' ἀνὴρ, ὅς τε σὰν
λιπὼν ἱερὰν λιβάδ', ἐχθροῖς ἔβαν
Δαναοῖς ἀρωγός. ἔτ' οὐδέν εἰμι.
χο ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεὼς ὁμοῦ
στείχων ἂν ἦν σοι τοῦ ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
Οδυσσέα στείχοντα, τόν τ' Αχιλλέως
γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσομεν.
ὁδυ οὐκ ἂν φάσειας ἦν τιν' αὖ παλίντροπος
κέλευθον ἕρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς;
νεο λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τοῦ πρὶν χρόνῳ.
ὁδυ δεινόν τε φωνεῖς. ἡδ' ἁμαρτία τίς ἦν;
νεο ἣν σοὶ πιθόμενος τοῦ τε σύμπαντι στρατοῦ.
ὁδυ ἔπραξας ἔργον πῖον, ὧν οὔσοι πρέπον;
νεο ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις ἑλών.
ὁδυ τοῦ ποῖον; ὤμοι. μῶν τι βουλεύῃ νέον;
νεο νέον μὲν οὐδὲν, τοῦ δὲ Ποίαντος τόκῳ.
ὁδυ τί χρῆμα δράσεις, ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος;
νεο πρ' οὔπρ' ἔλαβον τάδε τὰ τόξ' αὖθις πάλιν.
ὁδυ ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὔτι πουδοῦναι νοεῖς;
νεο αἰσχρῶς τὰ αὐτὰ κοὐ δίκῃ λαβὼν ἔχω.
ὁδυ πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε;
νεο εἰκερτόμησίς ἐστι τἀληθῆ λέγειν.
ὁδυ τί φῂς Αχιλλέως παῖ; τίν' εἴρηκας λόγον;
νεο δὶς ταῦτα βούλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη;
ὁδυ ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην.
νεο εὖ νῦν ἐπίστω. πάντ' ἀκήκοας λόγον.

Παλάμαν. πρᾶξιν. ὅθεν τοῦ παλα-
μᾶσθαι. ἢ τέχνην. Φονᾷ. φονᾷ. θα-
νατοῖ. θανάτου καὶ θυμεῖ.

Ος γε σὰν λιπών. ὅς τις πρτέ κα-
ταλιπών σε, καὶ τοῦ βοηθεῖν τοῖς ἕλ-
λησιν, οὐκ ἔτι οὐδέν εἰμί.
Ι ερὰν λιβάδα. τὴν τοῦ καὶ χωρίου πε-
ταμοῦ.
Εγὼ μὲν ἤδη. ἐντεῦθεν δὲ πλοῦν ἐστὶ
τοῦ ἐπεισόδιον. Στείχων ἂν ἦν
σοι. ἐπηρευόμην ἄν. τοῦ δέ σοι πα-
ρέλκει. Ην τιν' αὖ. ἀντὶ τοι εἰς
πῖον τόπον ἀπέρχῃ. Παλίν
τροπος. ἐξ ὑποστροφῆς. οὐκ δὲ ὁ
νεοπτόλεμος ἀποδοῦναι βουλό-
μενος τὰ τόξα τοῦ Φιλοκτή-
τῃ, καὶ πλήσσεται ὑπὸ τοῦ ὀδυσσέ-
ως.

Αναπολεῖν μ' ἔπη. τὰ αὐτὰ λέ-
γειν. ἀπὸ τοῦ δεύτερον ἀναπολούν-
των τὴν ἠροτριασμένην γῆν.

ὀδυ ἔστιν τίς ὅστις, ὅς σε κωλύσει δ' ἁρᾶν;
νεο τί φῄς; τίς ἔσται μ' οὐ πικωλύσων τάδε;
ὀδυ ξύμπασ' Ἀχαιῶν λαός, ἐν ᾧ τοῖσδ', ἐγώ.
νεο σοφὸς πεφυκὼς, οὐδὲν ἐξαυδᾷς σοφόν.
ὀδυ σύ δ' οὔτε φωνῆς, οὔτε δράσεως σοφόν.
νεο ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.
ὀδυ ἦ τοῦ δίκαιον ἆρ' ἔλαβες βοηλατῶν ἐμῶν,
πάλιν μυθεῖναι ταῦτα; νεο. τὴν ἀμηχανίαν
αἰσχρὰν ἀμηχάνων, ἀναλαβεῖν πεφάσμεθα.
ὀδυ σφᾶς δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβῇ πράσσων τάδε;
νεο ξὺν τῷ δικαίῳ, ὃν σὺ οὐ τρέσω φόβον.
ἀλλ' οὐδέ ῥι σῇ χειρὶ πείθομαί σ' ἁρᾶν.
ὀδυ οὔτ' ἄρα Τρωσίν, ἀλλὰ σοί μα χούμεθα.
νεο ἔστω δ' μέλλον. χεῖρα σὴν ἰᾶν ὁρᾷς
κώπης ἰωὴ φαύουσαν; ὀδυ ἀλλὰ καμέ τι
παυσὺν τόσ' ἕψεσθαι δρῶντα, κοὐ μέλλοντ' ἔπι.
καί ῥι σ' ἐάσω, τῷδε δὲ σύμπαντι στρατῷ
λέξω τάδ' ἐλθών, ὅς σε τιμωρήσεται.
νεο ἐσωφόνηκας. κἂν τὰ λοίφ' οὕτω φρονῇς,
ἴσως ἂν ἐκβὰς κλαυμάτων ἔχοις πόδα.
σὺ δ' ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω,
ἔξελθ' ἀμείφας τάσδε περῳρείας στέγας.

Α μείφας. καταλιπών.

† κεχημένοι

Φιλ τίς αὖ πέλας ἄνδροις θόρυβος ἵσταται βοᾶς;
τί μ' ἐκκαλεῖσθε; †, κεχημένοι ξένοι;
ὤμοι. κακὸν δ' χῆμα. μῶν τί μοι μέγα
πάρεστε πρὸς κακοῖσι πεμπτοι κακόν;
νεο θάρσει. λόγους δ' ἄκρατον, οἷς ἥκω φέρων.
Φιλ δέδοικ' ἔγωγε. τὰ πρὶν ἐκ λόγων
καλῶν, κακ' ἔπραξα, σοῖς πιθηθεὶς λόγοις.
νεο οὐκ ἂν γένοιτ' μεταγνῶναι πάλιν;
Φιλ τοιοῦτος ἦθα τοῖς λόγοισι, χὠὐτέμου
τὰ τόξ' ἐκλεπτθὺ πτὸς, ἀτηρὸς λάθρᾳ.
νεο ἀλλ' οὐ τιμὴ νῦν. βούλεμαι δέ σε κλύειν,
πότερα δέδοκται σοὶ μενοντικεντρεῖν,
ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν; Φι. παῦε, μὴ λέξῃς τέ-
μαθην τὰ γ' εἰρημένα, πάντ' εἰρήσεται. (ρα.
νεο οὕτω δέδεκται; Φι. ἦ πέρα ζῆν' ἢ λέγω.

Α ἀλλ' οὔτι μὴ νῦν. δόλιος φανοῦ-
μαι δηλονότι.
Μ ἢ λέξεις πέρα. μὴ πρὸς τέρω εἰ-
πῃς. ὅσα τ' ἂν εἴπῃς, μάταια
λέξεις.

νεο ἀλλ' ἤθελον μὲν ἄν σε πεισθῆναι λόγῳ
ἐμοῖσιν. εἰ δ' ἐμή γε πρὸς κακὸν λέγων
κυρῶ, πέπαυμαι. Φι. πάντα τἄμ' φάσεις μάτην.
οὐ γάρ ποτ' εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσῃ φρένα,
ὃς τὸν γ' ἐμοῦ δόλοισι βίον λαβὼν,
ἀπέσπερκασ', κἄπα νουθετῶν ἐμὲ
ἐλθών, ἀρίστου παῖδος ἔχθιστος μολών;
ὁλοιθ' Ἀχαιῶν μὲν μάλιστ'. ἔπειτα δὲ,
ὁλάρτιος πᾶσ', μὴ σύ. νεο. μὴ 'πεύξῃ πέρα.
λέχου δὲ χειρὸς ἧς ἐμῆσ βέλη τάδε.
Φιλ πῶς εἶπασ; οὐκ ἄρα δοῦπον δολούμθα; Α ολούμθα. ἀπατώμθα.
νεο ἀπώμοσ' ἀτρυτον Διὸς ὕψιστον σέβασ.
Φιλ ὦ φίλτατ' εἰπὼν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
νεο δοῦπον μὲν ἔστω φανερόν. ἀλλὰ δεξιὰν
πρότεινε χεῖρα, μὴ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.
ὀδυ ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' ὥσ θεοὶ ξυνίστορες Ω σθεοὶ ξυνίστορες. μὴ τύρομαι θεοὺς. ὅτι ὁπλῶ, εἰς χάειν ὧν σπειράν πλῶ τῶν ἀχαιῶν.
ὑπὲρ Ἀχαιῶν, ἤν τε σύμπαντος στρατοῦ.
Φιλ τέκνον, τίνος φώνημα; μῶν ὀδυσσέως
ἐπῆλθόμην; ὀδ. σκέφ' ἰδοὺ. μὴ πέλας γ' ὁρᾷς
ὅσον ἐστὰ Τροίασ πεδί' ἀπέστιλῶ βίᾳ.
ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖσ, ἐάν τε μὴ θέλῃ. Α Ἀχιλλέως παῖσ, ἐάν τε μὴ θέλῃ.
Φιλ ἀλλ' οὐ μὰ χείρων, ἥν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος. οὐκ εἶπε δ' θέλει, ἵνα μὴ σὸν ἔξῃ σύμ-
νεο ἄ. ἄ. μὴ λάμ μὴ πρὸσ θεῶν μθῇσ ἑέλοσ. φιβίβασθ' ἅμ' ἔσῃ σὺ τ' ἐγὼ μάχῃ.
Φιλ μέθες με πρὸσ θεῶν χεῖρα φίλτατον τέκνον.
νεο οὐκ ἂν μθείην. Φιλ. φεῦ. τί μ' ἄνδρα πολέμιον,
ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;
νεο ἀλλ' οὔτ' ἐμοὶ καλὸν πέτ' ὄσιν, οὔτε σοί.
Φιλ ἀλλ' ἦ σοῦτόν γ' ἴσθι, σὺ πρώτισ στρατοῦ, Α ἀλλ' ἦ σοῦτος. ἀλλ' οὐ πεννᾶσθον
σὺ τ' ἀχαιῶν ψυδακέστυκας, κακοὺς ἄνδρα φονεύσω. πάντες οἱ κάρυκθ' τῶν ἑλλήνων, ἀληθεῖσ εἰσι. μὴ ἡ ἀψευδεία αὐτ', ἄχθι τ' λέγειν.
ὄντας πρὸς ἀχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοισι, θρασεῖς.
νεο εἶεν. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις. κοὐκ ἔσθ' ὅπου
ὀργὴν ἔχοις ἄν, οὐδὲ μέμψιν εἰσ ἐμέ.
Φιλ ξύμφημι. τὴν φύσιν δ' ἔλεξας ὡ τέκνον,
ἧς ἔβλαστεσ. οὐχὶ Σισύφου πατρόσ,
ἀλλ' ἧς Ἀχιλλέως, ὃς μὲν ζώντων θ' ὅτ' ἦν
ἤκουκ' ἄεισα, νῦν δὲ τ' τεθνηκότων.
νεο ἤθην πατέρα τε σὸν ἐμὸν θ' ὁμολογῶν τά σε,

Α νθρώπισι, τὰς μὲν ἐκ θεῶν. πᾶς ἄνθρωπος ἐκ θεοῦ πάσχων αὐέγ κλητός ἐστιν. ὅσοι δὲ δὴ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν νοσοῦσιν, ὥσπερ σὺ, οὐδὲ ἐλέους ἄξιοι τυγχάνουσι.

Σὺ γὰρ νοσεῖς σὺ γ' Φιλοκτήτη νοσεῖς ἐκ θείας προνοίας, ὡς λῃσίου ἀπελθὼν τ' ὄφεως, τοῦ φυλάττοντος δ' ἱερὸν τ' Ἀθηνᾶς. ᾗ οὐκ ἔστιν ἴασις εἰ μὴ ἐγὼ τῶν ἀσκληπιαδῶν. Ταύτῃ μὲν δὴ μέρη. ταύτῃ μὲν αὐατέλλη, ταύτῃ δὲ λύγη. ὅ ἐστι δὴ παντόσε.

αὐτὸν τέμ'. ὧν δέσοδ τυχεῖν ἐφίεμαι, ἄκουσον. Αι θεῶν τις τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας, ἔς' αὐαγκαῖον φέρειν. ὅσοι δ' ἑκουσίοισιν ἐγκεῖντ' βλάβαισιν ὥσπερ σὺ, πικρὸς οὔτε συγγνώμην ἔχειν δίκαιόν ἐστιν, οὔτ' ἐπικτίρειν πινά. σὺ δ' ἠγρίωσαι, κοὐδὲ σύμβουλον δέχῃ ἐάν τε νουθετῇ τις ὡς εὐνοίᾳ λέγων, συχνῆς, πρὸς ἐμὸν δυσμενῆ θ' ἡδὺ μῦθος. ὅμως δὲ λέξω. Ζῆνα δ' ὅρκιον καλῶ. Φ ταῦτ' ἐπίστω. Φ γαλφὸς φενῶν ἔσῃ. σὺ δὴ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης, Χρύσης πεπλαθεὶς φύλακος, ὃς σὺν ἀκάλυπτον φύλακα δεύτερος οἰκήσων ὤφις. (ᾧ ἡ παῦλαν ἰάσιμον δρᾶν μήτ' ἐντυχεῖν νόσου ἐστὶ βαρείας, ὡς ἂν αὐτὸς ἥλιος ταύτῃ μὲν ἄρῃ, τῇδε δ' αὖ λύσῃ πάλιν, πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς, ἢ τῇδ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ασκληπιδῶν, νόσου μαλαχθεὶς τῆσδε. ἡ τὰ πέρπαμα ξὺν τοῖσδε τοῖς ὀϊστοῖς, ξύντ' ἐμοὶ πέρᾶς φανῇς. ὡς δ' οἶσθα ταῦτα ταῖς δ' ἔχουτ', ἐγὼ φάσω. ἀνὴρ τις ἡμῖν ἔστιν ἐκ Τροίας ἁλούς, Ελενος ἀρίστομαντις. ὃς λέγει σαφῶς ὡς δεῖ πεσεῖν ταῦτα. ἡ πρὸς τοῖσδ' ἔτι, ὡς ἐς' αὐχμηρὰ πρέσωρος Τροία, Τροίαν ἁλῶναι πᾶσαν. ἢ σ' ἴσθ' ὡς ἐκὼν κτενεῖν ἑαυτὸν, ἢν τάδε ψευσθῇ λέγων. ταῦτ' ἴσθ' ἐπὶ καρδίᾳ σου χώρει θέλων. καλὴ γὰρ ἡ πρίκτησις, Ελλήνων ἕνα κεἰδέναι τ' ἄριστον, ἔπειτα μὲν παιωνίᾳ εἰσχεῖρας ἑλεῖν εἶτα τὴν πρόσπολον Τροίαν ἑλόντα, κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.

Κ αλὴ κτῆσις. ἡ κτῆσις τῆς δόξης. καλὸν κτῆμα ὠφελεῖ θανόντα σε κλέος κτώμενον ἐκ τῆς θέσεως τῆς ἰλίου Φ θεραπεύομεν.

Φιλοκτήτης ἀλλ' εἰ κάθωδ' ἦλθ', εἶτα πῶς ὁ δύσμορος εἰς φῶς τάλ' ἕρπας εἶμι; ᾧ, προσήγορος; πῶς ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοῦ κύκλοι, ταῦτ' ἐξαναχήσεθ' ῥᾳδίαν Ἄρεως ἐμὲ ξυνόντα παισίν, οἵμ' ἀπώλεσαν; πῶς δῆτα παιώλει παισὶ δῆτα λαιστέα, οὐ γάρ με τἄλγος τῶν παρελθόντων σάκνει. ἀλλ' ἴσα χρὴ παθεῖν μ' ἐσθ' ὑπάντων ἔτι, δοκῶ πολεύσειν. ὅσ' ἂν ἡ γνώμη κακῶν μήτηρ γένηται, τἄλλα παιδεύει κακά. Φ σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάζω τόδε. χρῆν γάς σε μήτ' αὐτὸν πρὸς Τροίαν μολεῖν, ἡμᾶς τ' ἀτείρειν, οἵ τέσου καθύβρισαν παρὸς γέρας συλῶντες, ὅς θ' ὁπλίτου Αἴαντος ὤφλων σοῦ παρὸς ὕστερον λίκᾳ Οδυσσέως ἔκειναν. εἶτα τοῖσδε σὺ εἰ ξυμμαχήσων, κἀμ' ἀναγκάζεις τάδε; μὴ δῆτα τέκνου. ἀλλ' ἄμοι ξυνώμοσας, πέμψον πρὸς οἴκους. καὐτὸς ἐν Σκύρῳ μενῶν, ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακούς. χ' οὕτω σὺ πολλὴν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσῃ χάριν, πολλὴν δὲ παρὸς. κοὐ κακοὺς ἐσώσας ἐσθλούς, δόξεις ὁμοίους τοῖς κακοῖσι πφυκέναι.

Νεο λέγεις μὲν εἰκότ'. ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι θεοῖς τε πίσευσαντα, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις, φίλον μετ' ἀνδρὸς τοῦδε, τῆδ' ἐκπλεῖν χθονός. νουθετεῖν.

Φιλ ἦ πρὸς τὰ Τροίας πεδία ἦν Ἄρεως ἔχθιστον ἰόν, ᾧ δε δύσμορ πρέπει;

Νεο πρὸς θεῶν μὲν δὴ σε τὴν πλέ' ἔμπυον βάσιν, παύσοντας ἄλγους, κἀπισώζοντας νόσου.

Φιλ ὦ δεινὸν αἶσχος ἀνέξασθ', οἷ φίλης πάτρας ἀπεστερήθην, καὐτὸς οὐδὲ προσβλέπω.

Νεο ἀλλ' ἐσοί τε κἀμοὶ κάλ' ὀρθῶς τελούμενα.

Φιλ μὴ ταῦτα λέξας, οὐ κατοικτίσειν θεούς;

Νεο πῶς γὰρ πις ἀσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος;

Φιλ λέγεις δ' Ἀρείδαισ' ὄφελος, ἢ 'π' ἐμοὶ τάδε;

Νεο σοί γε φίλος γ' ὢν, χ' ὡλόπος πρὸς σὲ μόνον.

Φιλ πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσιν ἐκδοῦναι θέλεις;

Ε μπνον. λύγρον. δῆτα ἕλκος πᾶ οὐ πεπλησμένον. ὁ ὄζει, σήψεως! ὁ λέπουσ, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ἐκείνοις ἄπει, ἀλλὰ καὶ δὴ θέσ' ἀπόσον τάσδε.

Ω τᾶν, Ἀλάσκω. μάνθανέ φη-
σι μὴ ἐν τοῖς κακοῖς ἐπαίρε-
σθαι.

Α λισ γάρ μοι τεθρήνηται λό-
γοισ. γράφεται γόοισ. πολλὰ
δ' ἔστοιαν πέπνυσθαί φησιν. Εἰ
δοκῶ σε ἰχνῶ μῶν. ὃν τὴν πα-
ρέαν ἄξω εἰς τὴν Τροίαν. Αἰτίαν
ἔσω. ὡς φησιν ἀναίτιοσ

Α ὐάσειν τ' ὀϊτιν. ὑπολάμβα
νε ὁρᾶν σὺν Ἡρακλέα.

νεο ὦ τᾶν. Ἀλάσκω μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.
Φιλ ὀλοῖς με γινώσκωσε ῥῖσ' ἐσ ῥῖς λόγοις.
νεο οὐκουν ἔγωγε. φημὶ δ' οὐδὲ μανθάνειν.
Φιλ ἔγωγ' ἀρείσασ' ἐκβαλόντασ οἴσομέ.
νεο ἀλλ' ἐκβαλόντες, εἰ πάλιν σώσεσ' ὅρα.
Φιλ οὐδὲ πρὸ ἐκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
νεο τί δῆτ' ἂν ἡμῖν δρῶμεν, εἰσέγ' ἐν λόγοις
πίσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγῃς;
ὡσ ῥᾷστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σὲ δὲ
ζῆν ὥσπερ ἤδη ζῆς ἄνδυ σωτηρίασ.
Φιλ ἔα με πάσχειν ταῦθ', ἅπερ παθεῖν μέ σοι.
ἃ δ' ἦνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγών,
πέμψειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πρᾶξον τέκνον
καμὲ μὲν βράδιστα, μή σ' ὠφελμνησθῆσ' ἔπι
Τροίας. Ἄλισ γάρ μοι τεθρήνηται γόοισ.
νεο εἰ δοκεῖ, στείχωμεν. Φι. ὦ γενναῖον εἰρηκὼς ἔπος.
ἀντέρεισε νῦν βάσιν σήν. Φι. εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω
δοκῶ στείχωμεν. ΣΟ. τὴν πάρεσιν ἢ πᾶς Ἀχαιῶν φεύξομαι; Φι. μὴ φόνγισ ἧς
ῥίζας. ἀπατᾷ σε καὶ θέλει νεο τί δ' ἐὰν πρόσωσι χώραν τὴν ἐμήν; Φι. ἐγὼ πρόσω,
ἄξω εἰς τὴν Τροίαν. Αἰτίαν νεοπτόλεμε; Φι. μὴ φονγίσῃς
ἢ ΣΟ. πῶς φησιν ἀναίτιοσ νεο πῶς λέγῃς; * Φι. ἐιρξω πελάζειν σῆσ (οισ.
γένωμαι τοῖς Ἕλλησι. Χώ- πάσασ.
ραν τὴν ἐμήν. τὴν σκῦρον. νεο ἀλλ' εἰ δρᾷσ ταῦθ' ὥσπερ ἀυδᾷσ, στεῖχε πρό-
ἥρα μή πωτε πρὶν ἂν τ' ἐμεῖρων (σκύσῃς χθόνα.
ἀϊῆσ μύθων παῖ Ποίαντος.
Φάσκειν δ' ἄυδην τὴν Ἡρακλέους,
ἀκοῇ τε κλύειν, λεύσειν τ' ὀϊτιν.
τὴν σὴν δ' ἥκω χαλεῖν, οὐρανίας
ἔδρασ προλιπών,
τὰ Διὸσ φάσμα βουλεύματα σοί,
κατερητύσων θ' ὁλὸν, ἣν σέλῃ.
σύ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.
μ' πρῶτα μὲν σοι τὰσ ἐμὰσ λέξω τύχασ.
ὅσους πονήσασ, μ' διεξελθὼν πόνους,
ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον ὡσ πάρεσθ' ὁρᾶν.
σοὶ σάφ' ἴσθι τ' ὀφείλεται παθεῖν.
ἐκ τ' πόνων τ' δ' ὄλκεα θεῶν βίον.
ἐλθὼν δ' ἐμὸν πρὸσ δ' αὖθοι πρὸσ ἔνοικον

πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσῃ λυγρᾶσ,
ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶσ στρατεύματοσ,
Πάριν μὲν, ὅσ τῶνδ' αἴτιοσ κακῶν ἔφυ,
τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖσ βίᾳ,
πέρσῃς τε Τροίαν, σκῦλά τ' εἰσ μέλαθρα σὰ
πέμψῃσ ἀείσει' ἐκβαλὼν στρατεύματοσ
Ποίαντι παῖδι πρὸς πάτρας οἴτησ πλάκα.
ἃ δ' ἂν λάβῃσ σὺ σκῦλα τῶνδε τῶν στρατοῦ
τόξων ἐμῶν μνημεῖα, πρὸς πυρὰν ἐμὴν
κόμιζε. Φ σοὶ ταῦτ' Ἀχιλλέωσ τέκνον,
πρῆνεσ'. οὔτε σὺ τῶν δ' ἄτερ θένεισ
ἑλεῖν Τροίασ πτολίεθρον, οὔθ' οὗτοσ σέθεν.
ἀλλ' ὡσ λέοντε βωμόν φυλάσσετον
οὗτοσ σέ, κἀγὼ τόνδ'. ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν
παυσῆρα πέμψω σῆσ νόσου πρὸσ Ἴλιον.
δεύτερον δὲ τοῖσ ἐμοῖσ αὐτὸν χρεὼν
τόξοις ἁλῶναι. τῶνδ' δ' ἐννοεῖσθ', ὅταν
πορθῆτε γαῖαν, θύσεβεῖν τὰ πρὸσ θεούσ.
ὡσ τἄλλα πάντα δεύτερ' ἤγειται πατρὸς
,, Ζεύσ. Ἡ γὰρ θύσέβεια βροτοῖσ.
,, κἂν ζῶσι, κἂν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.
Φιλ ὦ φθέγμα πρεσβύτου μοι πέμψαντοσ,
χρόνιόσ τε φανείσ,
οὐκ ἀπιστήσω σοῖσ μύθοις.
νεο κἀγὼ γνώμην ταύτην τίθεμαι.
ἥρα μὴ νῦν χρόνιοι μέλετε πράσσειν,
καιρὸσ ἅ πλοῦσ
ὅδ' ἐπείγει τ' κατὰ πρύμναν.
Φιλ φέρε νῦν στείχων, χώραν καλέσω.
χαῖρ' ὦ μέλαθρον ξύμφυρον ἐμοὶ,
νύμφαί τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες,
κτύπος ἄρσην πόντου πρόβλης,
οὗ πολλάκι δὴ τυμὸν ἐτείχθη
κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγῆσι νότου.
πολλὰ δὲ φωνῆσ ἡμετέρασ
Ἑρμαῖον ὄροσ πέμπεν ἐμοὶ
σόνον αὐτίτυπον χειμαζομένῳ.

Τ όξων ἐμῶν μνημεῖα. αὐτὶ τ ἐκ τ
ἀεισείσων κἀμὲ τίμησον.
Π ρὸς πυρὰν ἐμήν. τὴν δ τῆ οἰτῇ.

Ε ὐσεβεῖν τὰ πρὸσ θεούσ. αἰνίττε
ται δὲ εἰς νεοπτόλεμον. ἐν τ τῇ
τ ιλίᾳ ἀλώσει, ἀπέκτεινε δ' ν
πρίαμον, προσφυγόντα τῷ δ ἐω
μῷ τ ἑρκείῳ διός.

Τ ίθεμαι. συγκατατίθεμαι.
Φ έρε νῦν στείχων χώραν καλέσω.
ἀσπάσομαι, αὐλαχωρῶν. Ξύμφυ
ρον ἐμοί. δ' φυρῆσάν με ἡ φυλά
ξαν. Κτύπος ἄρσην. ἰσχυρόσ. ἔν
γονος. Ἑρμαῖον ὄρος. δ' ὑνατῇ πάν
τα τὰ ὄρη ἕρμαια καλεῖσθαι, ὅτι
νόμιος ὁ θεόσ. ἡ ὄρειος ὁ ἑρμῆσ. ἔ
στι δὲ ἡ ἕρμαιον, οὕτωσ ἐν λήμνῳ
καλούμενον. ἐμοὶ δ' φησὶ πολλὰ
βοῶντι, ἡ δ' ἕρμαιον ὄροσ αὐτὸ
φθέγξαρ.
Α ντίτυπον. ἀμοιβαῖον. αὐτίμιμον.

Ν ῦν δ' ὦ κρῆναι γλύκιόν τε πρτόν.
ἢ λύκιον. ἢ οὕτω καλουμένη κρή
νη ἐν λήμνῳ, λυκίου ἀπόλλω-
νος. ἢ ὅιον ἐν ἐρημίᾳ, ὑπὸ λύκων
πινόμενον. Δόξης οὔ πρτε. ἢ
οἰήσεως. αὐτὶ τοῦ οὐδέ πρτε ἐπ
οἰηθέντες, οὐδὲ ἐλπίσαντες τε-
λεῖ οὖσθι, ὥστε ἀπελθεῖν εἰς τροίαν.
Γ νώμῃ τὲ φίλων. τοῦ ἡρακλέους.
ἢ τοῦ νεοπτολέμου. Δαίμων ὅσ.
τινὲς δὲ ἡρακλέα. ἔνιοι τὴν τύ
χην.

νῦν δ' ὦ κρῆναι γλύκιόν * τε πρτόν,
λείπομεν ὑμᾶς λείπομεν ἤδη,
δόξης οὔ πρτε τοῦ δ' ἐπιβάντες.
χαῖρ' ὦ λήμνου πέδον ἀμφίαλον,
καί μ' εὐπλοίᾳ πέμψον ἀμέμπτως,
ἔνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει
γνώμη τε φίλων, χ' ὡ πανδαμάτωρ
δαίμων, ὃς ταῦτ' ἐπέκρανεν.
Χ χωρῶμεν ἰδοὺ πάντες ἀολλεῖς,
νύμφαις ἁλίαισιν ἐπευξάμενοι,
νόστου σωτῆρας ἱκέσθαι.

ΤΕΛΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Omnes sunt quaterni, præter ※ qui est Titulus, & ☉. qui est quinternio.

Folio 144. facie 2. linea 25. in quibusdam exemplaribus lege quæ confusa erant hoc modo. Ον ὦ γᾶς παῖ. ἐν κέρβερον ἐξευμενίζομαι, τῷ δὲ ξένῳ ὁρμωμένῳ, ἢ πρῶντι &c.

FRANCOFVRTI, EX OFFICINA PE-
TRI BRVBACHII, ANNO
M. D. XLIIII.

II
R 1920:
3303